

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ПЕТАК 1. ЈАНУАРА 1899.

Број 1.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕДНАТРАЈА ПЛАТА КОЈИМА СЕ ОПШТИНСКИ ЛИСТ
А ОНИ КОЈИМА СЕ ПЛАЋАЈУ НА СТРАНИ.

ЦЕНА:

За Србију на годишњу 6 динара
 за пола годишња 3
 За стране земље на годишњу 6

ПРЕДНОСТИ НЕ ПЛАЋАЈУ СЕ.

НЕ ПЛАЋАЈУ СЕ ПРЕМА НЕ ПРЕМАЈУ СЕ.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за нацдрму, да свој дуг плате, заједно са 6%, камата, у протвину, најређо је, да се од своју наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се најважнији купци имања, да се предлошко унеде, да дотично имање не дугује општини за нацдрму, у противном плаћају они дуг, јер дуг од нацдрме није лични дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11. Децембра 1898 год. А.Бр. 8675 у Београду.

О овоме се извештавају грађани, а нарочито месари, ради знања и управљања. Од суда општине београдске, 1. Јан. 1898. А.Бр. 8190, у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса свеђој марке две динара, без разлике, да за сва марку узима за мушну или женску пошту. Исто тако поштаће марку два динара онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плате ову таксу општини и узму марку за свако посто.

Н А З Н А Њ Е

Одбор је општине у седници својој од 19. Нов. 1898. решио, да се касалска аренда на једну какалу крапу нове од 18 динара на двадесет и четвори дана, од првог Јануара 1899. год.

Према овоме ће се од 1-ог Јануара куде годиње наплаћивати за општинску капу 24 динара за класе једне крапе.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСИТАЦИЈА

10. Децембра 1898

Накнадно председавајући Н. Д. Стевановић, присуствовајући чланови суда др. Б. Рајач и Н. Симић; извршници Јанк. Г. Др. Стојан Марковић, Др. Јанк. Клеца, М. Чу-

владони чују за истоветну меру, па заповиште на Српску Државу и њих обележити поштом. И судски извештаји долазе на као непријатељски извештаји на Српску Државу. — У тим врсинама Српска је Држава била етемпљена и смалена. Виоантинци беху допрли до Леплана, па шта више, хтедохе да цеду Српску Државу поново, и да од српског краља Драгутина начине „свог послушног слугу“.

Јаду што у некоем одамоту са касалом својим под гласом Јелачица, пада оубо са кона и савршеном ногом своју. Ниоује та млада и суртољеном мламом кикамом са отуђицима него у првинути такође младог господина их, најчучиће се и разговориће: о врлинам и савршеном господина наив, хришћанства и заступљеним, чути оубо суртољеном, на један току, стадо дараљеном ти Когом! Јади што оту од ораваљених, чу савиштити такође току ваданим, на оубо са пољудом вадим, са току рочевог чуљанима, алиошито са тих, јави алиошаним господинам хришћанима, савко наив и радности.

Како ето ти дани виде ти знам српској са турској крајче оубојоту у оубојоту, држави ко држави грљскојоту ће промачићити до места главољемљого Анимица, и такоју царствоју насласу коубојоту, ако хитишоту прити са оубо

100. Р. Драговић, Стојан Милановић, Стојан Милошевић, Давид Стојковић, Ј. М. Јаковљевић, Е. П. Некићковић, Н. Ј. Марковић, Д. Карковић, Милош Милошевић, М. Савић, Е. Павловић. —

Прочитао је завешани избореник одлучи седнице државке 8. Децембра 1898. год. и у одлуци КВБр. 762 узвасло се на име и додеи. Код познице 22 мети месеро реч, „вечело“ „смаљен“.

После познице 67, долази „67/а од одлучења код Коларчићеве писанице дваиест динара“.

Код познице 52 изостави реч „Јануару Бугарињу“.

Позница 145 да гласи „од поштрама акта и прена“.

Код познице 145 изостави реч „за сада општина нема канала“.

Продужен је појасавице претрес пројекта буџета за 1899. год.

На првинути оубо тачне на оубо, одбор је решио, — да се у буџету општинском за 189-девету годишњу предлаже и она приходи односно расхода.“

*1. Бр. од општине за 1899. годишњу првинути на месец — 74.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Изо: „Non habuerunt et periret gloria filio suo Regis illi, nisi aliam ostendisset fidem“...
 Милош. Савић, Сав. стр. 1.
 „Драгутина је можда била без војске и војскова“...
 Вој. Колек. у Јапану стр. 102.

НАСТАВАК

И. В. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(ПРВ. НАСТАВАК У 490. ИЗДАЈУ, АРХИВ ВОЈНОГРОДСКОГ НАСТАВАКА ОД 15. ДЕКМБРА 1897. Г.)

(НАСТАВАК)

И АЕ. Давидо навао о одушину краља Драгутина послатиног депошлости мотино. Он не свопштина навае снајне или вољачице узроке; али, при свим тим, у њога има неколико карактеристичних навошетаја, па на основу којих се могу не само стварати идеје и поштраје него и основано врлопоштаке. Тако АЕ. Давидо веде: Када је краљ Драгутина ослонно ногу под градом Језеца и оболое, у Србију било је много договарање и негодовање (бајага!) оубо ошине класе бојже. Већи су приказали краљу Драгутини и плаћући га иквала, шта ће они радити без него, ако ошони

властоту отуђене свој хришћанскојоту, или же и тога савкојоту нешто са место поштрајом савкојоту рече!“

Тронути не зна о каквим спољним узроцима, који су напорали краља Драгутина на абдицирање. Он само зна, да је Драгутина испрестало морила снавот, што га отаи са архијепископом Јанићијем протје и аналитичко. С матером се нилако вије могао поврнати и то увећа његову тугу. У таквом јавио душевном нерасположењу једнога дана језеца на нову бину града Језеца паде с копа и тако јаво изломи ногу, да мишлалше, да ће му тај оубо ивети и саму смер. Видећи у тој својој несрећи оправдану кажу од Бога, он полова у своју престојинику Дежево свата брата Милутина и прелаше до краљевскојоту круњу.“

И ако дежонсе не знају за поздравље и снавот мотино абдицирање краља Драгутина, ивае дошлени су она Давидова навошетаја, па да се са свим поштрајом претпоштаке. Да је било и спољних узрока ошупостава краља Драгутина од врлостава врхономе краљевства. Грци су били већ ушли у Српску Државу и нахитном продриниојоту нахитана је оправдана бојалам на српску

1) Дав. Милош стр. 31—34, 107. — На. Павл. Јовић стр. 177, 201. —
 2) Етимо. V стр. 64.

III

Председник именована одбор, да прима одлуку 25 година у управителско општина у општинским касета имају у своје мочу да метну на одборна члана, одборника и чланове, који су пре две године изабрани и да имају до жето владају као и да жето имају, који су изабрани били одборници, да се још изабрају.

По седмачном свом одбор је решено,

да се на дан двадесет омого Децембра ове године изврши избор потребног броја одборника и чланова за општину Београдску.

За чланове одборних одбора одређују се одборници г.г. Тодир Ј. Михаиловић и Коста Н. Лазаревић, а члана да заменена одборник г. Јавак М. Јаковљевић.

Да суд општине поступи даље по закону за извршење овог закона.

НАРЕДНИ САСТАНАЈ

12. Децембра 1898.

Председник изабраних г. В. Д. Стојановић, присуствени чланови одбора г.г. В. Д. Рајак, С. В. Николић и П. С. Савић, од одборника били г.г. Др. Стеван Марковић, Јован Стојановић, Коста Д. Павловић, Стеван Милошевић, Стеван Милошевић, К. В. Јаковљевић, С. С. Јаковљевић, Јура Јаковљевић, А. Чарнавић, Милутин Ј. Марковић, Др. Јево, Ј. М. Јаковљевић.

Председник општине претвори данашњу седницу у седницу и седницата одбору, да се закључи у Нишу по решењу Народне Скупштине протривала четрдесетогодишњица оградња Народне Државне Обронева на српски престо.

Пошто је председник општине изговорио поздравну реч о овом великом историјском догађају на Србију и српски народ, одборници су стојећи запели: „Слава Краљу Александру I“. За овај је гласина закључено.

НАРЕДНИ САСТАНАЈ

12. Децембра 1898.

Председник изабраних г. В. Д. Стојановић, присуствени чланови одора г.г. В. Д. Рајак, С. В. Николић и П. С. Савић, од одборника били г.г. Др. Стеван Марковић, Јован Стојановић, Коста Д. Павловић, Стеван Милошевић, Стеван Милошевић, К. В. Јаковљевић, С. С. Јаковљевић, Јура Јаковљевић, А. Чарнавић, Милутин Ј. Марковић, Др. Јево, Ј. М. Јаковљевић.

Прочетан је извесна одборна одлука седнице одржане 10. и 12. децембра 1898 г. и учинило су ове изјаве и дојаве.

државу самостојаност. Драгутину, бољшани, самим ратним неуспехом изгуби у таваним притисцима потребу популарност и не могаше науставити непријатеља. И онда невладарска српска властела долаже је самим тим узроча да од владине ирава свој мишљења, негодовања и негодовљена. АЕ. Давидо износи, да су Драгутину прилазили људи у влади и тузи и изјављивали му своју жељану. Али, ако се има на уму Давидова општа тежња да набегавањем или уништавањем своје овога, што би наудило наметирну српских владалаца и архидијаскона, онда се може претпоставити, да српска властела, ако Драгутину прилици савремена да свега са престола, ова га је разлоказити и умесни савезника сегонала да у онаквим притисцима третирају по Српску Државу уступи престо само младећ, јуначкијем и популарнијем брату, Судећу, пак, по овом Давидову израу „небући да влада и ступањима влаком владању“, особито по речи „владе“, може се мислити, да је била и сама побуна.

Да се ово Драгутиново оступање од престола што даше и мирине изврши; да Драгутина сам претроне на оступање, много је пригоднога још и једна ствар,

У одлуци КНБР. 784; код такве расхода општег буџета бр. 173. дакле речи „и година“ и ову намену: „Овом сумом не се исплатити и уплат. потрошен а не исплатен у 1898 год.“

Напомена под тачке 2 расхода онда регулационог односа се само на прву тачку расхода истог буџета;

Тачка 14 расхода буџета гробљанског да гласи: „изнак за увећање гробљанске касе.“

II

Председник именована одбор, да је одборна општине се Гаван Стојановић, бив. одл. жури II. о. м. у партицип III. о. м. за истога тачкуше одл. гробљан.

Одбор је примио к списку.

Ова саопштење председника општине изговори стојећи речи: Бог да му душу прости!

III

Председник именовао одбору, да је г. Јево Ј. Барковић именују међу свој позивање онд Јовану Барковићу бив. одл. трг. пољско општени 400 гина, да се за тоној душо истог одл. по дани српсина Београдског.

Одбор је примио к списку

са захвалношћу ово саопштење изговори стојећи: Бог да прости душу пош. Јовану Барковићу

IV

По прочетану акта управе хар. Београда и месних одлука Абр. 8738, којима се траже узора на међуљу и именовану стому именован лица, одбор је прихватио.

да је Јавно Аршић кластија доброе владала и доброе управе стапа; да је Милан Угориновић надлежан добрих владала и свротног именован стапа; да су му познати Обрад Јаковљевић, сагга некареки и Јован Астаљенов адл. одл.

V

Председник именов одбору да изнесе моље, којима се траже узора на породичног односу,

нешкољко природе. У сред ове различне невоље Драгутину (е био спомо могу!). Нега она околина, без сунње и кадулеи, умели су протумачити да је то божија казна због неправде и неспла која је учинило своје ому. Да у то тумачење потпуно повинује и онако религиозни Драгутину, да он дође до искрепа појавања доволни су били они китати:

„Нак јадословити отчад и властур савршено да отчурати... и влада родитија савршено са Богом, чини.“¹⁾

И одмета он сам признаје, да га је Бог пратедио и „достојно“ казивао и он се докита каје:

„Са смилосрдјем припадати господу и припадати владају: савршено, кадино, опшести ли и बहुкољко, одспаси... Да се соуду твоје име по достојно... во. очко, кадиног Христа — тек јадомног савршеног и злато пристоко савршено.“²⁾

Може се веровати да је у овим догађајима имала утицај и мати Драгутинова

¹⁾ Рајковић, жури да је Драгутинов одбор долази жури... Рајковић и одл. одл. одборника Јаковљевић, одл. одл. одборника Стојановић, одл. одл. одборника Павловић, одл. одл. одборника Милошевић, одл. одл. одборника Јаковљевић, одл. одл. одборника Чарнавић, одл. одл. одборника Марковић, одл. одл. одборника Јево, одл. одл. одборника Јаковљевић. * Акт. III стр. 12. Глас. одл. стр. 85. — Штефановић и влада да своје и Јево и дрете владају умиа да је Драгутинов казивао код жури код жури као и жури и жури... одл. одл. одборника Стојановић, одл. одл. одборника Јаковљевић. * Глас. одл. стр. 819—203, 221. —
²⁾ Глас. одл. стр. 24. — Не Нама 177—178.
³⁾ Глас. одл. стр. 24—25. — 784.

По прочетану такг акта Слр. 3480, 3479, одбор је примио мишљење,

да се именовани Василија уз. М. Вагојеваћа, Пери И. Јаковљевић адвокатури и Душану С. Јовановићу кален архидијаском могу дати тражену уверења о њиховом породичном односу.

VI

По прочетану претована инвентарије Абр. 8953 државне за давање под заступ поздравна регулационог фонда Јавно Табас-Ибравином чајар и по прочетану изјаве поуде Дена Стојановића одл. Абр. 5706, одбор је решено,

да се нахвална понуда Дена Стојановића одбаци. Да се земљане регулационог фонда имено Табас-Ибравином чајар изах под једногодишњи закуп од првог новембра ове године Јанку Цветковићу одл. крајвару за цену од три стотине и пет динара и десет пара, под прописаним погодбама.

VII

По прочетану протокола инвентарије Абр. 8954, државне за давање под заступ поздравна регулационог фонда уз Јавно Стојановић, одбор је решено,

да се план регулационог фонда у узвици Јефремовић изах под једногодишњи закуп од првог новембра ове године а под прописаним погодбама Јовану Ђорђевићу бављачу да годишњу цену од шездесет динара.

VIII

По прочетану изјаво старешине семаха београдског Абр. 5657 у замиру ка боу, одбор је решено,

да се право наплате тачке за продају боу у Београду за 189 осету годину уступи семаху београдском за две хиљаде динара годишине под досадним погодбама.

IX

По прочетану протокола инвентарије Абр. 8415, државне за давање под заступ прине наплате тачке одшерење, одбор је решено,

крављина Јељена. Можда је она својим материјалним савезима највише приносила да се Драгутину рече на оступање. По Фернанду Рајну узима, да је крављина Јељена излазила са својим прогнаним мужем умишљана озакониченог срце свога сина и одлучио да поврнула на поклањање.³⁾ Мајсон узима да су Драгутина мајка невоља, брат Милутина и архидијаскон Саво II са свештеношћу припремили на оступање.⁴⁾ Казај, пак вели: „Драгутинов млађи брат чистотворни Милутина узео се тако умесити оспостити, кује је изади велики умивај миало, да је ово не може престола и одшерење нести на кравла на место невоље брата Драгутина. Изговори умивају може се јадомно припремати, истине Драгутину на скоро поклаја да неправду, коју је своје ому нашо.“⁵⁾

Према свему овоме, ако се имају на уму Давидови изјави и изјави других неких споменика, који говоре о Драгутиновом оступању, ако се приме она унаошлагорна два историја (Мајсона и Казаја) онда

¹⁾ Рајак, Нот. II стр. 598—599. — Вазарио, Нотот. I 116—117. —

²⁾ Милан, Нот. стр. 30. Историјско је у Мајсона, да је Саво II био протви оспоститијем у архидијаскону државног семаха. Он је долази ка боу код крављина Јево Драгић, Нот. одшерење крављина, држав. стр. 128.
³⁾ Рајак, Нот. стр. 44.

да се право изнаште таксе зајакериске за 189 десету годину а по прописаним погодбама уступу Јоца Јуршковић оад, вазару по годишњој дани од издаву пет стотина тридесет и два динара и осамдесет и пет пара.

X

Продуван је нејадиком претрес бубрета за 1899 год.

По проматрању кавас тачки по особ, одбер је рашо,

да се у бубрету општине београдске за 189 десету годину прехиде и они приходи односно расходи *)

XI

Председни износи одбору на рашине предост Горазо општине трошарине и суду од истинине о именима и дознама у тарни општине трошарине од 17 Јуна 1893 год

По проматрању ова предоста одбор је рашо,

да се наплаћује на име трошаринске таксе:

- 1. На парак, лизен, семесе, вироле и сит остало биле, зрело или осунете, музунгајна дупан, и осунено биле за земарају или боју 100 кг. један динар 1—
- 2. На поље (сви јуног) 100 кг. два дин. 2—
- 3. На прошир, дук и патипрале 100 кг. пада динар 0-50
- 4. Дине, дубинаше и купуре 100 кг. тридесет пара 0-30
- 5. На сиво 100 кг. десет пара 0-10
- 6. На гаго 100 кг. три динара 3—
- 7. На кравад до 15 сивар, тешине и на јатвад од 1. јан. до 1. јуна од ковала пана динар 0-50
- 8. На јатвад пана 1. јуна на до краја године од ковала један динар 1—

Напомена: О божањима и Уверенима празничне ноће се прада и јатвад осебојачки еплава трошаринске таксе.

9. На помену, суку, јеоугру и моругу од 100 кг. постојате два. 15—

Буаге изоставља се за 1899 год, општине ое засеба. Ур.

се може констатовати: да су митини Драгутинови савиша с престолом на чврсте месту политичке, а на другому месту политичке природе; да су Драгутинови политичке с престолом наспроти политичке савише, савише и заступа властима, и увереном калуברי да се Бог кади на његово месту. У овим, дакле, тагабацима савише је јасно икако еластича и савишност. Јазини недовољне властима, која је, мајка, своје лажне осмишља на прво место мача, недовољна су савиша на одруг стране савишност и краљева Јелена. Овде се савишност и властима јазини допиривали.

Одушно решавши се на савиша са престолом врховног краљевства, краљ Драгути дође у своју престоницу Десево, које се налазише у долина Дезевке, притоци реке Ранике, близу Новог Пазара.³⁾ Ту поведе свога брата Милутина, који гада управљаша Зетом, Трбињем и Хумом, и савиша му, да се рашо да се престола врховног краљевства и да помену уступа краљевски престо: „А ти мој драги и љубавни брате“, говораше краљ Драгути, како

- 10. На парак, лезеру и осталу рабу преко 1 кгр. тешине 100 кгр. пет дин. 5—
- 11. На сит осталу рабу од 100 кгр. два динара 2—
- 12. На месо од 100 кгр. два и по два 2-50
- 13. На кочеро од месо, рибе и све остале предмете, побороане у тарни под бр. 25 од 100 кгр. тридесет дин. 30—
- 14. На сит као: стражаре и сит остале побороане у тарни под бр. 27 од 100 кгр. тридесет дин. 30—
- 15. На месо гена у елашима и сит остале побороане у тарни под бр. 31 од 100 кгр. тридесет дин. 30—
- 16. На месо као ковал, рум и друга за славома митаруговима паба од 100 кгр. тридесет динара 30—
- 17. На осонину за паба од 100 кгр. шедсет дин. 50—
- 18. На вазару уступну или савишну алаву од 100 кгр. пет дин. 5—
- 19. На гаг за пабу од 100 кгр. два дин. 2—
- 20. На месо тешину или од других животиња за јело сит савише од 100 кгр. педесет динара 50—
- 21. На осуну рабу и сити месо се у тарни прерађује од 1 сивона дас и по шаре 0-25
- 22. На пигау и преп од 1000 кг. један дин. 1—
- 23. На месо од 1 куб. мет. хамеоне од 0-20
- 24. На параке предмете од земле или уграона шугре и т. д. од 100 кгр. један дин. 1—
- 25. На балане и рашине од генова од 100 кгр. два динара 2—
- 26. На кој од 100 кгр. десет дин. 10—
- 27. Накуму дрвени од 1000 кгр. један дин. 1.

Да се за ове намене и допуне у тарни трошаринској издејствују надлежно одобреше.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Демонизационо:

- а) За чинише дивина (дизинира) без разлике на ситно — — — — 0-20 д.
- б) За месопа шархурт — — — — 0-40 д.
- в) За ужаки — — — — — — — — 0-20 д.
- г) За пошани уздача шархурт у респонина — — — — — — — — 0-50 д.

- д) За чинише дивина од два ситати — — — — 0-20 д.
- е) За чинише протек дивина — — — — 0-10 д.
- ж) За чинише чиниша од 2 и по шере узједи са пољима — — — — 0-34 д.
- з) За чинише чиниша од 2 и по шере узједи са шаше шаше — — — — 0-40 д.
- 4) За пашево дивина (шакжидера) без разлике на ситно — — — — 0-75 д.

II. Гробоина:

- а) Гроб за дову — — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одраде — — — — — — 12— д.
- в) Мала гробоина — — — — — — 5-50-25 д.
- г) Велика гробоина III реда — — — — 988-93 д.
- д) Велика гробоина I реда — — — — 1009-93 д.
- е) Велика гробоина I реда — — — — 1084-57 д.

III. Промемене помјара и пушка:

- а) Од кубног метра — — — — — — 10— д.
- б) Од ашоа — — — — — — — — 0-30 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТАЧКА КОЛА

- а) Прета кола са 2 кола — — — — 10 дин.
- б) Кола са највише са 3 кола — — — — 18 —
- в) Стажена кола са 3 кола — — — — 24 —
- г) Стажена кола са 4 кола — — — — 30 —

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

На савише: Савишине, Тарачине, Наронина и Вршачине:

- 1. Од осе и кутиша или манаг дубина са осом — — — — — — 0-25 д.
- 2. Од две или три осе са кутиша или манаг дубина са манаг осе — — — — 0-70 д.
- 3. Од четри или више осе са кутиша, од кавесе од кутиша, од респонина са кутиша без штале — 1-00 д.

За савише: Дорачине и Палачине:

- 1. Од осе и кутиша или манаг дубина са осом — — — — — — 0-20 д.
 - 2. Од две или три осе са кутиша или манаг дубина са манаг осе — — — — 0-60 д.
 - 3. Од четри или више осе са кутиша, од кавесе са кутиша, од респонина са кутиша без штале — 1— д.
- Од суда општине београдске 23. августа 1892 год. Абр. 9449.

безеки Е.В. Давидо, „уки моју краљевску круну и седи на престолу свога ридеља. Бог је гадо наредио. Показаш много година краљујућа и брањаш своју отаџину од оних која против тебе узвојују. Нена те Господ мој Исусе Христос утврди и укрепи“ и. т. д.)⁴⁾ „И поведе онга даде му престо свој — — — даде му многобројне дарове и злато и скупоцене царске ствари, кова своја и своје оружје које на себи носаше“⁵⁾ И, поучивши га како ће своје народу бити честит и добар владалац и благословивши га, краљ Драгутини савише с престолом престоног краљевства по савише догодица.⁶⁾ На завршетку ове главе потребно је да се расеради питање, када је краљ Драгути уступно престо свога брата Милутину. У овом се питању савишени јако разишав. Нека летошине, узимајући да је краљ Милути умуо 1321 (или 1320), а владао 42 године, према томе, рашувају да је краљ Драгути савиша с престолом 1279

(или 1278 г.)⁷⁾ Друга два летошине (Вршачинине Млава и Куршачинине) узимају да је краљ Драгути савиша с престолом 1273 (1274) године.⁸⁾ Карлов савише Летошине рашува да је Милути владао 40 година.⁹⁾ Један са савише неувадиан летошине узима да је Драгути престо владао 1262 (или 1263) год.¹⁰⁾ Подорачине Летошине узима, да је Драгути уступно владао свога брата Милутину год. 1288 (или 1289).¹¹⁾ Радеоски српски царини износи да је Милути владао 1279 г. једним месец Српских Земља, а 1279 владао целом Српском Државом.¹²⁾ Дорачинине Летошине рашувају да је Милути умуо 1316 (или 1317) а владао 42 год. према томе, узима, да је краљ Драгути савиша с престолом 1274 (или 1275).¹³⁾ Трионац и Браничине узимају да је краљ Драгути уступно престо рашува свога Милутину 1269 год.¹⁴⁾ Пашачине савише

³⁾ Дин. Жив. стр. 25—27. — На Паш. Жив. страни 178—179.

⁴⁾ По изказу оцу Драгути живи и оружја урочна изоставља прешавше су кочеру. Дин. Жив. од Стојана Павловића 31.

⁵⁾ Дин. Жив. стр. 23—27. — На Паш. Жив. страни 178—179.

⁷⁾ Д. Сав. Сав. стр. 93, 97—99, 100, 101. — Гавоц. 43. стр. 9. — Паш. Раш. стр. 29—32.

⁸⁾ Д. Сав. Сав. стр. 100, 104.

⁹⁾ Паш. Раш. стр. 60. — Гавоц. 43. стр. 37.

¹⁰⁾ Савоц. IX стр. 28. 1. Савоц. XIII стр. 182—183.

¹¹⁾ Гавоц. IV (XXI) стр. 248—251.

¹²⁾ Дрп. Савоц. Сав. стр. 125.

¹³⁾ Гавоц. V стр. 51. — Адрк. Кавоц. III стр. 10.

¹⁴⁾ Савоц. 43. стр. 37—38. У летошине Ва. Куршачине Савишине и у оцу у Дрп. Савоцине Браничине год. 1278 прешавше је према дознамак браку год. 1370 год. Раш. жив. у рашу Драгутинови месо год. 1489. Млава и савише Раде, Мет. II стр. 104. Елава. 43. стр. 97—99. Адрк. III стр. 12. в'Сав. Чух. III 889.

¹⁾ Др. Дрета. III. Набавителског од Београда, стр. 71. — Гавоц. XXI стр. 143. — У Пашачине Савише а у Јуног допуне Десево. Паш. Раш. стр. 321. — Гавоц. XXI стр. 243.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 ЈУНА 1898 ГОД.

БРОЈ РАЧУНА	РАЧУН	СЕРТ ЗА ЈУН		СЕРТ 01 ЈАН 30 31 ЈУНА		СТАЊЕ 30 ЈУНА	
77	Благајне	128497.61	98695.58	606609.34	559054.51	47554.83	
75	Припремени издатка	9164.08	—	124979.77	1410—	123469.77	
37	Вређени артија			51438—		51438—	
38	Неповретености			5460600.23		5460600.23	
38	Покретности			78771.64		78771.64	
39	Грађене кеја			88961.61		88961.61	
40	„ водовода			2855052.82		2855052.82	
24	„ кадрове на кајма			945749.85		945749.85	
28	„ канализације			64393.68		64393.68	
41	„ дорњоске школе			212073.54		212073.54	
23	„ палилул			177210.03		177210.03	
21	„ дорњоске цркви			57837.21		57837.21	
85	Дужина разни	368.04	1565.04	117390.86	8767.35	108623.51	
42	„ кадрове	229.75	347.95	117461.07	6474.05	100987.02	
22	„ водовода			3989.62		3989.62	
19	„ трошарине			1259.47		1259.47	
63	Поверљива разни	2000—		50938.11	297168.97		246230.86
5	„ водовода			3019.75	19881.07		16861.32
46	Кауција				2117—		2117—
4	Делурна изживљени			192—	364.80		172.80
66	Обртне порезе				12525.96		12525.96
32	Позљона благајни			12—	5543.45		5531.45
27	Фондова разни				196258.95		196258.95
47	Гробљанског фонда				110563.05		110563.05
43	Регулационог			330694.78		330694.78	
44	Упр. фонд. за фондове			9234.22		9234.22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913.48		31913.48	
76	Управе трошарине	101.75		37924.46	40000—		2075.54
48	Упр. фонд. за кајмове				188949.83		188949.83
71	Прајема	80000—	70000—	4187000—	6515000—		2328000—
34	Остата код Нар. Банке	70000—	80000—	6240000—	4189000—	2060000—	
49	Тесућа			40000—	2128914.35		2088914.35
50	Привреда војног				150400.09		150400.09
69	Гробљ. буџет	1169.84	6214.13	6686.58	11865.03		5178.45
79	Прихода буџетски		83640.67	139.20	435077—		434946.80
77	Расхода	75616.57		441594.17		441594.17	
80	„ из милиона	354.75		8383.20		8383.20	
81	„ по кредитима	10288.59		21700.54	21—	21679.34	
82	Утврђене обазе			7428.73	10000—		2571.27
83	Позљимне од трошар.		37029.35		118657.35		118657.35
9	Главница	60—	358.26	31268.90	7412635.85		7381366.95
		377850.98	377850.98	22411709.66	22411709.66	13291382.02	13291382.02

4. Јула 1898 године

Београд.

Каловела,

Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,

Б. Ж. Нешић с. р.

Главни милиционер,

К. Ј. Јанковић с. р.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ВЕДЕЉА 10. ЈАНУАРА 1899.

Број 2.

ИЗДАЈЕ ПЕЊЕЖНО ЈЕДНАК-ЛУД

ПРЕДЛАЖУ САЗА СВАКИ ПОШТИНИМ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ
А СВИ ПОРИКЛОДНИЦИ НА ГРАЂАНИМА.

ИЗДАЈА С:

УГОНИСИ ИК ВРАЂАЈУ СЕ.

За Србију за годину 0 динара
за сваку годину 0
За страну земљу за годину 0

ИЗДАЈА СНА ПИСМА ИК ВРЕМЈАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

На збору грађана београдских, држаном 28. децембра 1898 год. за избор двадесет одборника и осам одборничких заменика, имало је према азбучном гласачком списку право гласа 3536 грађана; од ових дошло је и гласало свега 219 и изабрати су савршеном већином гласова

а., ЗА ОДБОРНИКЕ:

Г.г. Никола Спасић, трговац,
Петар И. Јовановић, трговац,
Др. Јов. Ђурић, апотекар,
Александар Кривошеј, трговац,
Никола Петровић, Касац. Судија,
Мита Петровић, председ. пореске управе
Андра Стевановић, проф. Вел. Школе,
Младен Николић, илуконик у пензији,
Михаило Јовановић, благ. мин. просвете,
Тризун Ђорђевић, војскара,

Г.г. Јаксв Алкалај, трговац,
Иван Козлић, инжењер Мин. грађевина,
Ђорђе Димитријевић, апотекар,
Стојан Пајкић, трговац,
Милош Савчић, инжењер,
Михаило Штрбић, кројач,
Иво Ивковић, председник беогр. трг. суда,
Димитрије Ђорђевић, трговац,
Михаило Милошевић, трговац,
Стеван Јосифовић, трговац.

б., ЗА ОДБОРНИЧКЕ ЗАМЕНИКЕ:

Г.г. Димитрије Тадић, адвокат,
Михаило Прокић, апотекар,
Богоје Јовановић, кафеџија,
Јован Петровић, књигов. Мин. Фин.

Г.г. Ђорђе Тошић, столар,
Милутин Ј. Вожић, инжењер,
Драгутин Ђорђевић, архитект,
Ђорђе Соколовић, предузимач,

Против овог избора није дата у законом року ни усмена ни писмена жалба, те је према томе овај избор пуноважан.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске, 2. јануара 1899. год.
АБр. 902898. у Београду.

Београд, 3. јануара 1899 год.

Придељени Београдске општине честа-
јом је Његовом Величанству Краљу Ср-
бије Александру I и Његовом Велича-
нству Краљу Милану команданту активно
војске, нову годину, и Његово Величанство
Краљ, благоволело је одговорити овим
бројаном:

ПРЕДСЕДНИКУ ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА
Ник. Д. Стевановићу

Београд.

Ним, (Двор) 2. јан. 1899.

Вама и мојим верним Београђанима
благодарим на жељанима, које ми из-
јављујете о новој години.

Александар.

А Његово Величанство Краљ Милан
овим дељеном:

ПРЕДСЕДНИКУ БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

Г. Никола Стевановићу

Београд.

Ним, (Двор) 2. јан. 1899.

Ордачно захваљујем и жељим Бео-
граду и Београђанима срећну нову
годину.

Милан.

Честитоме председнику општине сласте:

ЊЕГОМОВ ВЕЛИЧАНСТВО

КРАЉУ СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДРУ I.

Ним.

Премилостивога Господару,

Београђани, у најдубљој поштовањој од-
ности моле Ваше Величанство, да о новој
години благоволите примити најскрепнија
честитања и уприне жеље за дуг и срећан
живот Величанства, те да обасује ду-
бављу свога народа и у будуће нелицу
Србију на срећу народа српског и на славу
престола и Дома Обреновића.

Председник

Београдске општине,

Никола Д. Стевановић с. р.

Његовом Величанству

КРАЉУ МИЛАНУ

КОМАНДАНТУ АКТИВНЕ ВОЈСКЕ

Ним.

Поизио потписана у име грађана Кра-
дњевске престонице честита Вашем Вели-
чанству нову лето с најскрепнијим жељана
за дуг и срећан живот Вашег Величанства
на срећу и добро Србије и целе војске.

Председник

Београдске општине,

Никола Д. Стевановић с. р.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ СASTАНAK

11. Децембра 1898

Председник председник Г. Н. Д. Стевановић, присуствова-
јући чланови градск. в. В. Ј. Рајић, Оп. Николић и Бела
Савић, од одборника били су: Г. Дрвош, Оп. Стеван
Марковић, Коста Д. Гавранов, Стеван Калодеров, Стеван
Милошевић, Драго Стојановић, Трајко Стојановић, Јакоб М.
Јанковић, М. Калодеровић, Д. М. Вуковић, М. Савић, И.
Н. Стевановић, М. П. Милошевић, Владан Ј. Јанковић,
Др. Јеж, С. Поповић, М. Др. Рајић, Ј. Ђекић, М. О. Петровић. —

1

Прочитан је закључак одборских одлука од-
лине држана 14. Децембра 1898 год. и уштинеле
су оне следеће и додате:

у решењу КНБр. 769, да се додаду
речи: „последњу жељу“.

у решењу КНБр. 776, под позницеј 13
расхода додати: „и споменика цркви Ми-
хаила“.

у решењу КНБр. 777 код позницеј 7,
и 8 додати: „а јарад“. Код позницеј 22,
додати: „и са сграма“. Код позницеј 27,
међути место 1 дан. — председател п. дин.

Позницеј 9, 10 и 11 да гласе:

9. На почетку, сума, јестру и морну
преко пола киле 15 дин.

10. На шарана, десерику и осталу рибу
као и на кенгу, сума, јестру и морну
до пола киле 5 дин.

11. На кесету, прена и осталу ситну
рибу 2 дин.

тин, када би се дефинитивно решило да седи
с престола пре 1272. год., он би престо
уступио пре ову сиоме, него за брату
Миљутину; према томе Драгутину није си-
ва с престола 1270. год., ити за живота
свога оца.) Али, као што ћемо у скоро
најдети еве су ове Рајчинове хронологије
комбинације са свим погрешке.

Дрвек узима, да је краљ Драгути
престоло узлацио као претини српски краљ
1288 г.) Архиваријату Рајић, саопштава-
јући ош Дрвеково мишљење, жури се да
покаже, како је то мишљење „беснистичко“
Да се одреди прана година Драгути-
новога савласка с престола српског архиепис-
копства, припоможе су хронологије рас-
праве г-на Љубомира Колачевића.)

Да је Драгути још 1281. год. био вр-
ховним српским краљем доказан су:

1. У листина, који су 3. Јула 1281. г.
предати которски посланици Дубровчанима,
има оваквегае которске општине од 1.
Јула 1282. год. за те посланице. У листини
вели Которске Општине, да их шаље „госпо-

1) Рајић, Ист. II стр. 312—313, 331—334, 430. —
И Водичанин и Милошевић у својој књизи Рајић, Велик.
Ист. I стр. 121. — Милаш, Ист. I стр. 101—102.

2) Јули, Велик и новина стр. 48.

3) Рајић, Ист. II стр. 334.

4) И у сиоме је расправљан г. Иван Павловић, Велик
Табел. XLVIII стр. 191—240.

II

По прочитану акта шарта краљевине, Авр.
8784, одбор је изјавио:

да му је Новак Тузунковић раселин,
непознат.

III

Председник изводе одбор у мишљење моли
писма се траже уписана у породицином списку.
По прочитану такг молић СГБр. 5610, 3516
и 3511, одбор је изјавио мишљење:

да се молишцима Косара Ж. Југовић,
Јосифу Колачеку и Петру Југаљку, могу
дати тражена уверена о њиховом поро-
дицином одбору.

IV

По прочитану молибе Божоје Јонковића свд.
извође Авр. 8919, да се разреши од дужности
гласног турског крање на понове пробање, пошто
се свештеници гробљанима Божо Јонковић моли
у својој војско и сам разликаје приликама при-
шани, одбор је решио,

да се Божоје Јонковић не разрешава
од дужности турског, а да се овај акт
уштини Београдском духовном суду, да ствар
шани и уштини свештеника на праван
рад и поступање.

V

Председник известио одбор, да је суд оп-
штине решени својим од 15. с. м. Авр. 8771
одбори пово жебу за другу исповишту јосиф
Дончића од 27. јара по календару, а да се још
продаје по 25 јара у турској од 925 турки, по-
што је акто био за пролази 15 дана преко 18
дн, сте шанирања.

Одбор је крајом и сиому,
ово решење суда општинеког.

VI

Председник објављује да је јена дневном реду
решавање о приликама Главног Которске за
шани сиоме, у приликама, а да је одборна
непознат, жеља да исповишту свој војско проласту.

По прочитану акта Главног Которске Авр.
8937, и исповишта извође Авр. 8911 и 8948,
са одборним мишљењем и по прочитану осталих
акта, одбор је решио,

на 1. тачку примедаба: да одбор не
може тирати, да је прилично трошари-

дин наш краљ. Синовић. Без сумње онај
је „краљ Стеван“ Драгути. Према томе
ови которске листине долажу да је Дра-
гути био краљем српским и у Јулу 1281
год., дакле и после српског шанида под
наређењем Константином.)

2. Листина о закључку нара између
Драгутина и Дубровника. Она је листина
писана г. 1281 за кљасовања Николе Ма-
рковића. (Милошевић.)

3. Посредна је доказ и то, што се кра-
љина Јеласница помиње као владарица Ма-
че и неког дела Босне и г. 1290. Нјен
вет Драгути помиње се као времена краљ
тин 1282. год.

Да је Драгути уступило престо брату
својем Миљутину почетком 1282 год. ово
су докази:

1. Дрвеково мишљење на времена од Ја-
нуара до Септембра 1286. У том се за-
пису вели, да је Јаков I шларан за срп-
ског архиепископа после смрти епископа I
у новој години краљевља Стевана Уроша
(Миљутина.)

2. Сам Миљутин каже да је напао на
Грчко Царство јануару год. 1282 за жи-
вота нара Михаила Палеолога. Овај Ја-
ков

4) Милаш, Ист. стр. 34—35 и LVIII. — Тарко,
Орб. Словенски стр. 99 и 31.

КРАЉ СТОЈАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

ИСТО: „*Stoian Draculita et fratres glorio-
sissimi regni Serphie etc. inter alios
antecessores Sclavorum*“...
Sclavo, Serb. Cnt. cap. I.
„*Draculita et alios boni
memorie et regnorum*“...
Hist. Sclavo, et Dacia str. 102.

ОСТАВАНО

Н. Н. ВОЈТЕВИЧ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЧ

(Рад извршен од 410 наука, дрвог историјског на-
права од 15 Јунаја 1907. г.)

ОСТАВАНО

Нејачини у колоквијуму о краљу Дра-
гутину узима да је краљ Драгутина око
г. 1295. напустио престо и покушао се
у своју Српску Краљевину, а у геоло-
шкој табли бележи да је Миљутин постао
краљем српским г. 1297.)

Архиваријату Јован Рајић узима, да
је Драгути уступило престо сиоме брату
г. 1275. Он побија исказе неких летописа
да је Драгути сиоме с престола 1270 год.
Узимајући да је краљ Урош умро г. 1273,
он закључује, са свим логично, да Драгу-

ско од Антона Фича и Николу Трајковића осигурао, али изјављује да је суд општине на решењу одбора да осигурање овог примљива изједначава изјављивању и забрану на имовину дужника и да је према томе суд са своје стране учинио да овог примљива што јаче осигура. Међутим, стоји у истини, да је одбор одобрио, да они дужници овај свој суд у четири рате исплате, али до сада ништа исплатили, устед чега је суд тражио ванплату дужке суму продајом залога.

На 2 такву примедба: да привредни списковски ласу од вредности кад није ни од кога осигурен и потписан. Да ли су Димитрије Петровић и Лазар Дамњковић као биз. шпалар и Проха Черкеванг три издана кредита код трговаринске управе, одбор не може да каже кад о давању кредита овим лицима нема решења одборне комисије, која је од одбора одређена да даване и одређивање кредита појединим трговцима;

На 3 такву примедба: да тужени М. Симаћ управник и М. Лозанић благодари општине трговаринске није била општине да могу давати и на дуго рокове почеток од три месеца;

На 4 такву: да управна трговаринска није била дужна, да води старање о наплати дугујућих суми и после пошто је спор са ванплату предуго општине прашташтински, и да није имао права на примити меније за ванплату, да у виду ризица продавања рокове и узима нове меније;

На 5 такву примедба: Да ни суд ни одбор општине не могу да сада давати, да ли су она примљива трговаринска на процесу, јер се не може алати у напред да ли ће задобивати залого бити допозам, ни суд и одбор могу напати ни је за што крие, већ то има да леви Главно Контрола као рачуница суд према подизаним и запозам, који јој се поднесу.

И да се у овоме списку важише одговор Главној Контроли, а да се тај одговор прочита одбору.

леови умро је 11 Децембра 1282. И тазе се потврђује да је Младути постао првоин градски почетком 1282.

Према томе, на основу хронолошких истраживања у: Ђ. Ковачевића и И. Павловића, Другутом је краљевско као историјско краљ српски од краја 1281 г., а рачунају се престо сваке браћу почетком 1282. године!)

2. — **О Јелачу** — Већ дотлећим илацима Јелач и описана (Свој. III стр. 115, 138). На основу тога Данић прихватио могуће је да се тако ипозаме илацима на граду Јелачу (Реч. III, стр. 518). Трешкују је Јелач у Рањској и редом некако због Константина Велики (Глас. V, стр. 54) Велик илацима илацима погрешно изјављује илацима града Јелач. Тако, на пример Данић, на Гласованију, ушкна да се рачуна од града Јелаче илацима на илацима Ненте-ража, Алаку Сошице (Реч. III стр. 518). Г. П. Орфановић илацима је, појаче да је град Јелач парнички Јелач блузу Фоче (Глас. XXI стр. 229), а илацима прије Данићу и Гласованију (Реч. II, стр. 172). Милошевић ушкна да се град Јелач илацима на илацима Сперуц, оградку Чичовић, илацима елца Билалова и Кушкови, у ушкна који чика Дрвоки са Ситишким, блузу Притишевић

Председник закључио, да би требало изградити дошкна илацима и дошкна у тазни трговаринској решети, да се на свитку прелачу илацима свитку трговаринске тазе од 10 пара на 5 пара ни пошкна а да се на илацима илацима два шпалар са три шпалар од 100 стр. и продаже одбору, да усвоји и сву илацима у тазни трговаринској.

Одбор је по слагању овога и погао илацима тазе од 17 тазова прети са 2 илацима тазе од решети.

Ушкна је у спешу овај предлог председника општине.

VIII

Чаја суда у. Стев. Најновић, и одборник г. Стевн Милошевић предлажу, да се удари трговаринске тазе и на ошкна да краја, пропоре, илацима и г. д.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог одложи на идућу седницу.

О Г Л А С

Суд општине београдске продаваће на на дан 12. овог месеца пре подне путем јавне усмене аукцијације, **Двоја стара кола (изјавера)** и **једног коња**. Продаја ће се извршити пред илацима „Мали Балван“ на тргазници.

И кола и коњ могу се видети сваког дана у пожарној илацима и на дан продаје на општине месту.

Пошкнају се аукцијанти да дођу да аукцијацију.

АВР. 8501. Од суда општине београдске 8 Јануара 1899 год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дамњиварство:

а) За илацима дивина (шпаларска) без рачуна на сиротине	— — — — —	0-20 д.
б) За пошкна шпаларск	— — — — —	0-40 д.
в) За ушкна	— — — — —	0-20 д.
г) За илацима ушкна шпаларск у сиротина	— — — — —	0-50 д.
д) За илацима дивина од два сирота	— — — — —	0-20 д.

(Путеви 1 стр. 186). Али град Јелач илацима био на блузу Септи и блузу Притишевић илацима дивина парнички Јелач. Он се илацима блузу Ненте Параша (Dr. K. Jurecic: Die Handelstaxen стр. 77). — Ов старшкна илацима прије Ведекић Куршешки, Славенац на Обеоштуру, илацима (1539) на путу из Ненте Параша у Матрешку илацима града Јелача (Röd I VI стр. 171—174); Пошкна Куршешкико три Ани Бонс пошкна од хана Рогачева града Јелача (Roc. d'Alp. II стр. 183. — Turgovik I, стр. 20; IV стр. 509). Пошкна А. Пошкна-а Каласевића Милошевића и Нобјена илацима на путу из Матрешке у Ненте Параш „ушкнама зими Јелач, који се пошкнају на илацима као илацима ошкна“ (Путеви, стр. 322). — И Јелач српски пошкнају дотлећим илацима Јелач — **Слава**, Глас. XXI, стр. 239. — Бејановић та илацима Јелач, Hist. Serv, стр. 219.). — На Ђеорѓевићкој Карти Краљевине Србије предло јушкна од Велик Параша илацима је Јелач, и предло илацима овога Јелача (мето: Јелач и Јелачи). — Према списку овога, *Јелач се Јелач илацима блузу Ненте Параша, на путу у Матрешку*.

3. — Народна традиција смучкала је узношкна у граду Драгучицу. У календару Србебину за 1885 г. на 108—109 стр. сачињена је српска народна прича **Српски краљ Драгучица у лочу**. Ова је прича забележио Чика Јакоб на илацима учитеља Јосифа Житојиновића. Прича

а) За илацима проток дивина	— — — — —	0-10 д.
б) За илацима чушкна од 2 и по метра ушкна са илацима	— — — — —	0-24 д.
в) За илацима чушкна од 2 и по метра ушкна са илацима илацима	— — — — —	0-20 д.
г) За илацима дивина (шпаларска) без рачуна на сиротине	— — — — —	0-75 д.

II. Трговарина:

а) Губо за лочу	— — — — —	7—
б) Губо за сиротине	— — — — —	12—
в) Мала трговина	— — — — —	555-52 д.
г) Велика трговина III реда	— — — — —	999-93 д.
д) Велика трговина II реда	— — — — —	1099-83 д.
е) Велика трговина I реда	— — — — —	1084-57 д.

III. Примљиве помодара и дужника:

а) Од кубног метра	— — — — —	10—
б) Од илацима	— — — — —	0-50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња	— — — — —	10 дни
б) Кола са илацима са 2 коња	— — — — —	18—
в) Стањена кола са 2 коња	— — — — —	24—
г) Стањена кола са 4 коња	— — — — —	60—

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За илацима: Славонацки, Трговарински, Варошки и Врбаски

1. Од собе и дужине или илацима дужина са собом	— — — — —	0-25 д.
2. Од два или три собе са дужине или илацима дужина са илацима	— — — — —	0-70 д.
3. Од четири или илацима собе са дужине, од илацима са дужине, од рачуна са дужине без илацима	— — — — —	1-50 д.

За илацима: Дорћолски и Влашки

1. Од собе и дужине или илацима дужина са собом	— — — — —	0-20 д.
2. Од два или три собе са дужине или илацима дужина са илацима	— — — — —	0-60 д.
3. Од четири или илацима собе са дужине, од илацима са дужине, од рачуна са дужине без илацима	— — — — —	1—
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АВР. 9449.

леж да је једном краљ. Другутом дошкна по Фрушкој Гори. Кад је био илацима белога града Притишевића се илацима четвороструку илацима општине по Јелача на, Јелача илацима, Јелача то и Јелача илацима. Краљ Другутом ушкнају од илацима у овој илацима дошкнају прије Притишевића. С тога се он рачуна да не илацима илацима управљати својим народом. Али он објављује се својих илацима, јаво се ушкнају и не илацима илацима илацима илацима министар Поповић. С тога он ушкнају илацима илацима брату Младути и елца у свој министар Поповић, где он и илацима.

(НАСТАВЉЕ СЕ)

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 ЈУЛА 1898 ГОД.

Број у таблици	Р А Ч У Н	ОПТ ЗА ЈУЛ	ОПТ СЕ 1 ЈУЛ 20 31 ЈУЛА	СТАЊЕ 31 ЈУЛА		
77	Бангајне	156295 85	164347 39	762905 19	723401 90	39503 29
75	Приремени надатака		10742 30	124879 77	12152 30	112727 47
37	Вредна артија	10000 —		66438 —		66438 —
38	Покретности			5460600 23		5460600 23
38	Покретности			78771 64		78771 64
39	Грађевне кеја			88961 61		88961 61
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82
24	„ кацдрме из зајна			945749 85		945749 85
28	„ канализације			64303 68		64303 68
41	„ дорћолске школе			212073 54		212073 54
23	„ палатау			177210 03		177210 03
21	„ дорћолске цркви			57837 21		57837 21
85	Дужника разни		2761 38	117390 86	11528 73	105862 13
42	„ кацдрме	21063 87	4424 31	138530 94	10898 36	127632 58
22	„ водовода			3989 62		3989 62
19	„ трошарине			1259 47		1259 47
68	Поверљива разни		9654 05	50938 11	306823 02	256884 91
5	„ водовода			3019 75	18881 07	16361 32
46	Кауција				2117 —	2117 —
4	Делурна нижњереки			192 —	364 80	172 80
66	Обртне порезе				12525 96	12525 96
32	Поклона божићна			12 —	5543 45	5531 45
27	Фондана разни				196258 95	196258 95
47	Гробљанског фонда				110563 05	110563 05
43	Регулативног	14051 10		344745 88		344745 88
44	Упр. фонд. за водове			9234 22		9234 22
44	„ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48
76	Управе трошарине	3902 64	80000 —	41827 10	120000 —	78172 90
48	Упр. фонд. за зајмове		3961 30		192911 18	192911 13
71	Пројема	1990000 —	1990000 —	6177000 —	8505000 —	2329000 —
34	Остатак код Нар. Банке	1990000 —	1990000 —	8230000 —	6170000 —	2060000 —
49	Текућа „ „	80000 —	30948 55	120000 —	2159582 90	2039882 90
50	Приреда војниг				150480 09	150480 09
69	Гробљ. буџет	3205 37	3288 —	9891 95	15153 03	5261 08
79	Прихода буџетска		87064 49	130 20	522141 49	522011 29
77	Расхода	105046 06		546640 23		546640 23
80	„ из мањина	25269 19		33652 39		33652 39
81	„ по кредитима	11924 13		53624 47	21 —	33603 47
82	Устурјене обале			7428 73	10000 —	2571 27
83	Пошајнице од трошар.		48015 37		166672 72	166672 72
9	Главница	30968 55	21505 62	62237 45	7434141 47	7371904 02
		4446732 76	4446732 76	26858442 42	26858442 42	13457762 84
						13457762 84

4. Августа 1898 године
Београд.Експлицита,
Милија Јовановић с. р.Главни благодјини,
Б. Ж. Нешић с. р.Главни писмописа,
К. Ј. Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 17. ЈАНУАРА 1899.

Број 3.

ИЗДАТЕ НЕДЕЉЕ ЈЕДНАК-ПУТ

ИЗДАВАЧ: КРАЈ СЛАВНО ПИРЕТОНОВ НА ОПШТИНСКИМ БУД
А СВЕ КОМУНИЦИЈАМА НА КРЕДИТА.

ЦЕНА:

За Србију на годишњу 6 динара
на месец годишњ 50 ц.
За стране земље на годишњу 8

РЕДОВНИХ НЕ ПРАЖАЈУ СЕ.

НЕПРАЗНИКА ПИРЕМА НЕ ПРАЖАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Управа пароша Београда послала је општинском суду акт оне садржине:

Негово Величанство Краљ, у пратњи Команданта Активне Војске Неговог Величанства Краља Милана, т. г. Министар и своје свите, отпутовао је данас у 11 сати пре поласе на Нишу за Београд. На станици су поздравили Негово Величанство Министар унутрашњих дела сав народни посланици, овиширни кор, чиновници и многобројно грађанство. При поласку је Господар нишањо Своје задовољство благодарност народног представничтву на својој и једнодушном раду, на искреном и бесприједном потпомагању и помоћи Цесу и Краљевској влади у послу око јачања и заштите Србије, својим искреним и корисним законодајним радом народно представничтво помажано је поуздањем и чврстим темељем напредној будућности Србије, а брата ће Неговог Величанства бити да уреди сталност парлама који је Он у прошлој години изабрао. Своистањајући та народни посланицима Негово Величанство је послао Своје верном народу Своје Краљевство поздравље и поруку, да Краљ Србије

ниа пред очима, само добро своје отаџбине и срећу народа.

Уз бурно и одушевљено клицање воз се кренуо крајем док није замачкао поздрављама и узвицањима „Живо Краљу“.

О овоме се извештана грађанство ради знала. —

Од суда општине београдске, 12. Јануара 1899. год. АПр. 288, у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАЈ

17. Децембра 1898

Присутни: председник г. П. Д. Станковић, председнички заменик судија г. В. Ј. Рајић, Стеван Недевић, С. Симић, од одборника: Јанко г. Др. Стеван Марковић, М. Милошевић, Љубо М. Ђурић, Јован Стојковић, Стеван Милошевић, С. Ј. Анђурић, Б. М. Златаревић, А. М. Јовановић, Младен Ј. Марковић, Влак. М. Чичковић, М. Каленић, М. Савић, Р. Дозаковић, А. Ђорђевић, Милош Недевићки.

1

Прочитан је закључак одборних одлука седнице државне 17. Децембра о. г. и упућене су оне писмено и допису.

у решењу КББр. 781. да се властима рече: да ствар извиди и т. д.* до краја решења.

У решењу КББр. 784 у тачки четвртој, да се после речи: „није имао права“, додаду речи: „без оштрапљена“.

II

По прочитану акта Ујединог кар. Београда и месних одсеља Абр. 8877 и 8916, којима се траже усперка о владању у извесном стању извесних лица одбор је изјавио.

да је Неак С. Којен бив. трг. добросо знања и сигурног имовног стања; да су му неопштита: Чедомир Ђеђић, кнез оштрапљеничарски и Стеван Јовановић, кнез трговачки. —

III

Присутни извештани одбор, да је Негово Величанство Краљ Александар изабрао општински 290790 лица у сребру, што би имао од регуларног фонда премети за испоручивање Неговог Величанства изјугу Дубровике и Уваг-Мариано уједино, а по пројекту и решењу одбора од 11. Децембра 1897. год. ГВр. 895.

По одлуци овога и по прочитану реферата Абр. 2079, одбор је правно у знаку,

са особитом захвалношћу овај Краљевски поштом и уписану стојећи: Живо Негово Величанство Краљ Александар I.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мето: „*Novo descriptio et forma gloriose floris imperii Regiae et imperii imperatoris Sclavorum*“.

Stefan, Czar, Slav. imp. 1. — „*Драгутиновић је краљ Бана Бишковица и Сремског*“.

Ист. Краљ. и Јаван. стр. 102.

НАСТАВАК

И. В. ВОЈКОВИЋ И Ф. АР. СТАНКОВИЋ

(Рад изгаврају се 410 динара, крајем изгаврајуће изгаврају до 10. Јануара 1897. г.)

—

(НАСТАВАК)

В.

СРПСКЕ КРАЉ ДРАГУТИН

VII

СРЕЊЕ КРАЉА ДРАГУТИНА

Битка и феудална слобода краља Драгутина. — Којен је измачкао упућено Драгутином као српском краљу — Радулац у Мачви, Букурицу, у пратњи Краљева Краљевског и Ајдуку.

Смисао с претретао кривошће српскога краљевства краљ Драгутином захвара да своје уживање земље око Рудника. У скоро после тога краљ Драгутином добио од своје тајно краљице Јеласавице земље, које је она

г. 1280 добила као појновластво.³⁾ Краљица Јеласавице пошале титулу: „*Des gratia maior regina Hungariorum, slavica imperii Slavoniarum, de Maccho et de Bosnia, de Verence Lipra, Povera et Valsconia*“.

Нејачевић мисли, да краљ Драгутином није добио земље од мађарског краља за живота краљице Јеласавице. Он је имао докна да је краљица Јеласавица била међу живима још 1284. год. Осмајлуји на оное своје мишљење, Нејачевић изразила могућност, да је краљ Драгутином добио домене Срем и Мачву на пре 1286 године. Али је ово Нејачевићено мишљење основано на претпоставци, а не на каквим писаним документима.⁴⁾

Не могу се тачно одредити, какав су били феудални односи с једне стране између краља Драгутина и мађарског краља и с друге стране између Драгутина и краља Милутина. Ако се узму на ум претвезање мађарског краља на Драгутинове земље

после смрти краља Драгутина, онда се може претпоставити да је земље краљице Јеласавице краљ Драгутином држао најпре као *beneficium* (пронију).⁵⁾ Добије, пак, краљ Драгутином земље које је добио оно Рудника на уживање и земље краљице Јеласавице докорутило је Врбачином; услед је да постане самостални господар своје краљевине и да се претомом, самонапољеном од мађарске краљевине, Сремска Краљевина и по историском праву сматра као део Сремске Државе.

По неким историским догађајима може се мислити, да су између Драгутина и Милутина постојали неки феудални односи. Краљ Милутином ратује против Византијана и краљ Драгутином, као на неке нападске дужности, иде у помоћ брату свом. Као на неке савезничке дужности, краљ Милутином иде у помоћ краљу Драгутином, претпоставио да је добио оно Рудника из феудалних односа између два брата имену били у оној суровој форми, какву у Сред-

³⁾ Којен, у Јаван. Ист. стр. 96 и 101. 1895. год. У Феудалној изгаврајућој земљи, да је краљ Драгутином добио Мачву и Срем од овог тогач Александар III. Драгутином земљица на југу краља Александар III и докорути, што је по историском изгаврајуће Срем и Мачву, Д. Славни и Недевићки, II, стр. 14. —

⁴⁾ В. Којен, Пов. Босне стр. 91—92. — Нејачевић, Ист. Серв. стр. 227.

⁵⁾ Ист. Серв. стр. 222.

⁵⁾ Којен, земљи, да је краљу Драгутином две вилости: 1) око земље Мачви око изгаврајуће краљ Владислав IV Урбашин. Ово је Краљевско изгаврајуће докорути, изгаврајуће кад се има на ум, да је и краљица Јеласавице добила вилостину да те земље од краљевског краљевства. — Ист. Којен, Пов. Босне, стр. 92. — Којен, Ист. стр. 10. — Милошковић у Јаван. стр. 184 вид. 91 г. — стр. 92, 103, 95. —

IV

Председни извештај одбор, да треба да се шаље по путу 1898. год, присутни при поштовању правних дела и поштом испома спомених грађана по ову дужност.

Одбор је решио,

окажићу се суд општински да одреди потребан број присутника и да изхова имена слобити надлежним властима.

V

Председни извештај одбор, да се грађани, који се славе вредном трговинском мило, што се артије од вредности не вриму у складу до изнова беранској вредности, него тек 20% вредно те вредности.

По прочитану извештаја о томе Абр. 9100, одбор је решио,

да се преко ове жалбе и молбе пређе на дневни ред.

VI

Призивом решања о вршњу артија од вредности у складу у месту трговинској милом за тако трговинској, изводи одбавних изводи су предани, да се узме слободно дуковања са именом, на које још није плаћена такса трговинској.

Одбор је одлучио,

да се о овоме предмету решана у првој седници на оном.

VII

По прочитану извештаја грађевинског одељења Гр. 3379 о предлогу Абр. 8319, да се постави тротоар пред општинском зградом у Краљева Мариа 74, што је основа плаћа скамакса, одбор је решио,

да се односно овога поступу по овом извештају грађевинског одељења.

VIII

По прочитану молбе М. Сидина узривши општинској трговинској Абр. 8811, да се уговор о неговој судобиној продаји за две године, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

IX

Председни извештај одбору за решење молбу Милок Р. Маринковић бив. председника општ.

ијем Веку налажено на Западу између нас за и сиверна.

Као српски краљ Драгутина је на првом месту управљао бановином Мачвом.

У литератури се разликује: *Мачва у мачви* и *Мачва у мачви* и мачви стварал *Мачва*.

И једвој и другој Мачви В. Казари даје огромни обим: *Мачва у мачви* смислу протезе му се од Дрине до Велике Мораве од западне Мораве до Саве и Дунава; *Мачва у широм смислу* протезе му се изван оних граница: све до Тимокса, нахатајући и један део данашњег Срема.¹⁾

Стару Мачву, са политичким границама као једну административну јединицу створили су Мађари. У овом познатом ратовању мађарског краља Беле III и Стевана Немаче са Византијом мађарски краљ Бела заузео од Византије Срем са Београдом и прелезо јужно од Саве и Дунава, северни део данашње Краљевине Србије: *Мачву, Браничево и Рачку*. Рача болел и касније управљања мађарски краљеви до дванаесте Аридовића у XIII веку изјавише од својих српских и хрватских земаља неколико ситуација административних провинција. Од Босне они изјавише две бановине: *Прву Босну* у Доњим Крајевима и *бановину У-*

да општине распадају и не трајах од уста наклаху око суво, иду је од 1884 год, на име плаћа изводи нешто измалосе, а која сува изводи 333-333 лив.

По одлучану овога по прочитану те молбе као и извештаја изговолства Абр. 7801, одбор је решио,

да се сума у пет стотина тридесет и три динара и тридесет и три шаре, коју је Милок Р. Маринковић у 1894. год. изводи на име своје плате као таквих и председничкој општинској, расходује и не тражи од нећа никакве накнаде. —

X

По прочитану молбе Јов. Д. Цвиричевића, пуковника у пензији Абр. 8777, да се ослободи плаћања за имовинско и савршану складру под неговој изводи на углу Цара Уроша а Банатске ушине, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XI

По прочитану молбе Петра Мадушића одб. тр. као бив. староста В. Маринић Абр. 5082 и извештаја изговолства, одбор је са разлога у молби измалосе решио,

да се Војислав Марковић али. од. о. слободни плаћања интереса у петнаест и во динара на дуг за савршану складру, који је сав исплаћен.

XII

По прочитану молбе Милока Дешћа, интелектуалца Абр. 5442 и извештаја изговолства одбор је са разлога у молби измалосе решио,

да се Милок Дешћ особито плаћања интереса у сто и четири динара на дуг за савршану тротоар, пошто је сав главни дуг исплаћен.

XIII

По прочитану молбе Милока Вујановића поставивши изговолство Абр. 4417 и извештаја изговолства, одбор је са разлога у молби измалосе решио,

да се Мил. Вујановић ослободи плаћања интереса стога двадесет и четири динара и 15 шара на дуг за савршану складру ако не главни дуг одмах исплати.

соју са облашћу *Солима*. Од својих земаља плаћало од Дрине а јужно од Саве а Дунава образовали ови бановину Мачву. Таку Мачву преледе у феуд г. 1254 мађарски краљ Бела IV своје зету Гостиславу, који се као *dominus de Macthon* (Гостислав Мачво) спомиње у времену од 1254—1258 г., а 1247 г. бече он *banus totius Sclavorum* (Бив. несе Славоније).²⁾ —

Мачванци су, дакле, банови управљали целом данашњом северном Србијом и данашњим Сремом. Српски изводи XIII до XV века успели су, да преједно својој држави и те земље *Мачвице Бановије* а мађарски изводи, који у својој другачијој краљевској титули имаваху и назив *rex Sclaviae*, не одустају од претензија на те земље.

Да видимо, даље, како стоји ствар у погледима ипојој литератури о границама старе и садашње Мачве.

¹⁾ Клец, *Год. Веко*, стр. 34—35, *Атлас* стр. 9—10 и *мачва* 4.—6. — *Оп. Немачки*, *Срем* 1884 стр. 117—119 — *Г. Милок*, *Д. Вујан*, *дв. I* стр. 11. — *Др. К. Јарчевић*, *Наше историје*, страна 21—22. *Олак* у П. — *Борислав* *Удубић*, *У мач. мач. див. Сав. Ст.* — *Саврема*, *Вит. Д. Панд.* стр. 284. *Бив. изводи* *Le. Sclaviae de Macthon* *ex una parte de macthon, sub prelo h. anno de Banois Macthon.* *Мачву* *ex Macthon* *zavala Macthon* *Polite*, *Мачва*, *LXXII* *стр. LXXXIX*, 1842. — *Устав* *Банат* *најбољ* *Мачва*, *Мачва*, *Polite*, *Мачва* *Slavia* *zavala* *refo* *Slavia* *Мачва*.

XIV

По прочитану молбе Димитрија Јазаревића бановина Абр. 8199, који молба да се ослободи плаћања интереса на дуг за савршану складру и по прочитану извештају изговолства, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XV

По прочитану молбе Марије Новковић удове Абр. 8796, који молба да се ослободи плаћања интереса на дуг за савршану складру, одбор је одлучио,

да су изводи пред којим је измалосе она складра грађана и да за је исплати плаћања такву штету за оно измалосе уред измалосе плаћања, да да овај извештај пошлесе одбору на решење заједно са овом молбом.

XVI

По прочитану молбе Стевана К. Вујанић Абр. 8512 и извештаја изговолства, одбор је, са разлога у молби измалосе решио,

да се Стеван К. Вујанић особито плаћања интереса у три стотине педесет и осам динара на дуг за савршану складру, пошто је сав главни дуг исплаћен.

XVII

По прочитану предлога одбавина г. Дев. Јарчевића Абр. 2928/97, да се вршнуласа примла трговинских дела под молбу, одбор је несе поменоме гласама са 12 гласова против 2 (3 мачу гласама) решио,

да се овај предлог одбаци.

XVIII

По прочитану предлога члана суда г. Стев. Мачовића и одбавина г. Стев. Мачовића, Абр. 8988, да се одбави трговинском гласом ода за прати, пророк, изводи и т. д. одбор је несе поменоме гласама са 9 гласова против 5 (4 мачу гласама) решио,

да се овај предлог одбаци.

XIX

По прочитану извештаја одборне комисије, Гр. 3484 одређене решења одборним од 16,

АЕ. Данило П назива Мачвои све Драгутинове земље добилене од Мађара. Он као да не разликује Мачву од Срема.³⁾

Од летописа једино што се у Трговиној изводе изговолства у границама старе Мачве. Истима Трговином не преледеју границама покрајине Мачве; али кад се изнесе места Трговиној летописи изјавише расматре узгле бе се, да Трговиној не рачуна у Мачву Зворник и Београд а да од Мачве изводија Срем.⁴⁾

Каталици је под Мачвом рачунао преледе све до Велике Мораве; северна граница мачванска била му је Сана, а јужна, јужна граница земаља српског краља Драгутина.⁵⁾

Шабачки Магистрат 1808—1812 разликовао је *Мачву* од *Посевине*, *Тимочке* и *Потрине*; све оне крајине рачуна у Шабачку Нахију.⁶⁾

Сема Милутиновић под Мачвом је подразумевао „предјел у шабачком окружењу.“⁷⁾

В. Даничић узима да је *Мачва* „крај на Сави“⁸⁾ Вук је, пак, пречињају. Ибеку

¹⁾ *Див. Жел.* стр. 28.

²⁾ *Глас.* V стр. 61, 74, 196.

³⁾ *Глас.* V стр. 165, 174.

⁴⁾ *Глас.* I, 3, стр. стр. 21.

⁵⁾ *Глас.* Срб. 1813—1815 стр. 319.

⁶⁾ *Глас.* д. II стр. 51.

окт. 1898. Абр. 0808 да испуна расказе са А. Антоновичем одрсно његовог грађана иза њих даге, одбор је решео.

Како се објави свако равноме са А. Антоновичем, и да се продужи наредна, која је изложена имену њета и општење због навадне штете.

XX

Председник позивања одбор, да ће Писмо Величанство Град док сутра касатион на Писа, и моли одборце, да док на ставку законично, ради законе Писевог Величанства. Одбор је држао и имену

ово саопштење председника општине.

XXI

Писмо је испрвине износио ред, председник је првине говореом захвалио на труду и посремом помагају и градња на умјерење општине као свој господи одобравањем, којима иствено догодишња нажда да савез је поведено да у државу пронаду Божаке правично и дочекују инау годну.

Одбор се је одлучио са „жине“.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8. Јануара 1898. год.

Председник председник г. Ива. Д. Стопановић, првостепен судио судио г. Ст. Никошић и К. Стопановић; одлучио било г. г. Трајко Стојановић, Драгољуб Стојановић, Беско Јанковић, Ђорђе Топић, Милоша С. Протош, Ст. Ђорђе, Петар И. Јовановић, Ђорђе М. Стопановић, Алекса В. Брозовић, М. Штрбац, Трајко Ђорђевић, С. Јовановић, Д. М. Вековић, Ђоза М. Бурац, Ј. Алексић, Ј. Милутинић, Д. Савић, В. Никошић, Б. М. Јанковић, М. Јанковић, Милоша Д. Топић, К. М. Јанковић, Др. Стеван Марковић, Мих. Ђ. Илић.

I

Прочитан је законика одборних одлука одлучио држави 19. Децембра 1898. год. и првине је био имено.

II

Председник извештава одбор, да су на збору грађана боградског, државом 26. Децембра 1898. год. савршеном редомом гласом изабрали за одборнике: г. г. Никола Савић трг., Петар И. Јовановић трг., Др. Јован Бурац адвокат, Алекса Крешинић трг., Никола Петровић позам. судија, Мата Петровић врховод, пор. управе, Андра Сте-

је Мачва: „Једна кнежевина маћавке између између Цера. Саве и Дрине“¹⁾

Бистерном М. С. Милошевићу стара се Мачва протезала све до Вучитрца²⁾

П. С. Срећковић: „мачвански се банатством младо менада и ово земљиште где је сада Загреб.“³⁾

А. Буге разучи под Мачвом предео између Саве, Дрине и Цера⁴⁾

Г. М. Ђ. Милошевићу давшиња се Мачва протезе између Дрине, Саве, Колабуаре Југа и Влашка, која одвајају Подарски и Валдеки Округ од Ужичког. Г. Милитинић не са знао поуздано рећи, докле се протезала стара Мачва.⁵⁾

Оно што Милошевић уписа на Мачву, био Подрина, Карај влања Посавина. Под Мачвом Карај разучи овај четворочује у са. крају Србаје. Лењина је Карају „најновији мачвански кнежа“⁶⁾, „на њихову доње Петрови у Мачву“⁷⁾, а Шабош „остатима маћавица кнежа“⁸⁾, „без напуду Мачве“⁹⁾

¹⁾ Руч. стр. 140 Мачва.
²⁾ Бурац, вк. IX стр. 11. Др. И. Милошевић, У. Фроковић и Јован Драшковић уредили су ово Писмо Величанству изложено. Раб. XIX стр. 401-418. — Др. Мих. Бурац, стр. 113-114. — Фроковић, вк. Стопановић и Стопановић II стр. 12.

мањачи одр. Вес. Павле, Милоша Никошић пуковник у пензији, Мих. Јовановић благосија Мих. Протош, Трајко Ђорђевић позам. Јован. Алексић трг., Иваа Кошкић инжењер, Ђорђе Јанковић адвокат, Стојан Бурац трг., Милоша Стопановић позам. Мих. Штрбац тргов. Иваа Никошић, врховод. трг. суди, Драгољуб Стојановић трг., Стеван Јовановић трг. и на законично: г. г. Драгољуб Трајко Алексић, Милоша Протош адвокат, Богото Јовановић сав. Јос. Петровић адвокат Мил. Фил., Ђорђе Топић ствар, Милоша Ј. Божић инжењер, Драгољуб Ђорђевић архитекат, Ђорђе Савановић врховодни; да је овај одбор изугована, јер протек мегог није поведена у законик реду на умела ни асемом младо; да је судиштински умело додучио (саводу) мајестре, да одобрине, да се наубрије државна чиновника могу признати све дајуности и пакт та одобрена док суди је св извештаји за законик имену и дужности приже; да је судиштински умело изабрале грађане, да у законичкој одлучио закату поведе и дужност приже, што су ова и умелна сви сем чиновника, који ће то додучије уредати и градња Никоша Савића, Др. Јована Бураца и Милоша Милошевића, који су били спречени да у данашњу одлучују доду.

Одбор је приже и имену. овај извештај председника, полагање заклетве и поддржану реч председника општине, упућену на позивлабрале одборнике и заклетве.

III

Одборници Јован М. Јанковић саопштина, да друштво за осетљиваје париси грађу иудредно изуговале своје дужности прена приватним претплативаници и да у имену није му се инаке зашлало због општености.

Председник је изјавио, да ће овај случај самштити надзорној комисији и позвати је да по опоме допосе своје решење.

IV

По прочитану акта Управе нар. Воєводства и наредж одлучио Абр. 8843, 71, 96, 5, 8042, 97, 8226, 1073, 80, 8224, 95, 25, итима се, труде изречења у владају и именови стаљу извесних лица, одбор је изјавио,

да је Маријус Шаро директор друштва за осетљиваје доброт владања и доброт именови стања; да је Ангелина жена Ди-

Анта Алексић, која је по Мачва протражила утврђења на доба њихови уставаја против Турака у овом имену, технички протучало Мачву и њена блинаштина, под Мачвом разучио давшиња Мачвански Срез.¹⁾

И т. д. И т. д.

Давне је новажнајније мишљење г. Ст. Поповића о. г. Новополски Мачве. Под старом Мачвом г. Новополски разуче несуду додушу Колабуаре и Тамана са овима крајем између Цера, Дрине и Саве, ајдејо са Подрињем до садашњих ужичких граница. Као приточну, првину Мачву г. Поповић разучио разуче између Колабуаре, Влашкиња, Цера, Дрине и Саве.²⁾

Границе старе Мачве биле су политички прилика. Услед посталосте политички прилика оно имену биле изиправне, него су се често мењале. Како их В. Каланди и Е. Сају повлазе, оно су биле границе мађарске провинције Мачве, често мађарски војам. Да те границе имену почиливе на народном схватању и називу; да Срењки Народ у Срењем Воду и у XVI

¹⁾ Чук. Галиковић вк. IV стр. 348-355; иамак V страна 392. — Стр. 054, из XLVIII Галиковића, стр. 118-120. Чук. Галиковић, вк. IX стр. 11. Др. И. Милошевић, У. Фроковић и Јован Драшковић уредили су ово Писмо Величанству изложено. Раб. XIX стр. 401-418. — Др. Мих. Бурац, стр. 113-114. — Фроковић, вк. Стопановић и Стопановић II стр. 12.

митрија Станковића издара доброт владања и средњег именови стања; да су доброт владања и епитрот именови стања: Аврам Алмузином, чапу Јефрејеве сингаго, Давид Алмузином, инлер, Моша Медин, бан општинега изврштена, Јован Ђорђевић, берберан, Стеван П. Влаковић, поинавр „Цира—Тирче—Андрејевић, инлар; да су му менована Франц Матон краљ брањарски, Ђожа Новополски, поручик у пензији, Катина Мексеровић сабоина, Јерко Стојановић служавца, Марјаја жена Мих. Гајдоновића служавца. Јован Велић покувар; да Јарко Раваћ пошкар и сепитина није боградско грађанин и да према томе овај одбор није надлежан, да даје уверење о његовом владању и именови стању.

V

Председник износи одбору на мишљење молбе ијема се труде уверења о народном одбору.

По прочитану тих молбе (Гбр. 8015 и 16 одбор је изјавио мишљење,

да се молдовина Љубомиру Поповићу мајору и Крета Пантелићу инлару, може дати тражено уверење о њихомо породичном одбору.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општинега ретеном својом од 2. Јануара г. г. Абр. 7 одрже имену добу за врну извошну месеца Јануара о. г. ову исту, која је била у другој извошну призога писма.

Одбор је приже и имену, ово решење суда општинега.

VII

По прочитану молбе Мих. Новополски, уиштена у пензији Абр. 8268, којом моли, да му се првину изданаје изврштени, који је одлучио и по прочитану иштенаја суда, са којих му је разложи ово благосијаје одлучио одбор је решено,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред. —

(СРБИЈСКИ СЕ)

није под Мачвом разумно предео иза Колабуаре и Јужно од Цера и Влашкиња; ми ћемо навести још неке, већиним ноне дописе. —

У хрватској кнежа Јазава манастиру Раваници и у хрватској десотиња Бура, којом потврдије баншину целину Радичу, што је ивио под десотном Стеваном и што је добио од мађарског краља Јижиулава, помину се села: Власовица, Вотиновица, Трестеница, Добра Гала, Љутиница, Лука, Прего, Земед, пусто селитне Команиче, Село Власовица биле сумње је село Власовица близу села Дрбина у басену Вукодража, на Власовици. Село Ђоштина или Велики Ђоштин или Мали Ђоштин у посавно-тамнаном срезу, али не пак бити село Вотиновић близу Југа у колабуарском срезу. Трестеница је давшиња село Трестеница близу Тамана, на путу на Уба и Обреновач, Добра Гала биће да је село Добрић у водосерном срезу близу Шаница (И у Јадру се налазе села Горин и Доња Добрић, али ће бити ови Добрић у Понери). Љутиница је без сумње бити село Љутиче у посавно-тамнаном срезу. Село Лука биће, да је или село -Лукавац у вадиском срезу, на путу на Ваљева и Уба или пак село Траковић близу села Дрена.

(ВАСТАВЉЕ СЕ)

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 АВГУСТА 1898 ГОД.

Број поједи. статуса	РАЧУН	СРТ 31 АВГУСТ		СРТ 01 : ЈАН 30 И АВГУСТА		СТАЊЕ И АВГУСТА	
		1897	1898	1897	1898	1897	1898
88	Благајне	177592.38	121986.46	900497.07	845388.36	55109.21	
75	Приврени издатак		1665.59	124879.77	13517.89	111061.88	
37	Вредна пута			66438 —		66438 —	
38	Непокретности			5460690.23		5460690.23	
39	Покретности			78771.64		78771.64	
39	Грађеве неја			88961.61		88961.61	
40	„ водовода			285052.82		285052.82	
24	„ кадрме из најма			945749.85		945749.85	
28	„ канализације			64303.68		64303.68	
41	„ доразске школе			212073.54		212073.54	
23	„ пазнута			177210.03		177210.03	
21	„ доразске цркви			57837.21		57837.21	
85	Дужница разни		543.05	117390.86	12071.78	105219.08	
42	„ кадрме	2632.36	586.64	140563.30	11485 —	129078.30	
22	„ водовода			3989.62		3989.62	
19	„ тропарије			1259.47		1259.47	
68	Поверница разни			50938.11	306823.02		256884.91
5	„ водовода			3019.75	19881.07		16861.32
46	Кауција				2117 —		2117 —
4	Дигурна вињаријерски			192 —	364.80		172.80
66	Обртне порезе				12525.96		12525.96
32	Пондова божићни			12 —	5543.45		5543.45
27	Фондова разни				196258.95		196258.95
47	Грибљанског фонда				110563.05		110563.05
43	Регулационог			344745.88		344745.88	
44	Упр. фонд. за сајмове			9234.22		9234.22	
44	„ „ регул. фонд.			31913.48		31913.48	
76	Управе тропарије	158.15		41985.25	120000 —		78014.75
48	Упр. фонд. за сајмове				192911.13		192911.13
71	Пријема			6177000 —	8505000 —		2328000 —
34	Остата код Нар. Банке			8230000 —	6170000 —	2060000 —	
49	Текући			120000 —	2159882.90		2039882.90
50	Привреде војводе				1504600.09		150460.09
69	Грибл. буџет	2118.64	1537.04	12010.59	16690.07		4679.48
86	Прихода буџетни	37.73	96144.34	167.93	618285.83		618117.90
87	Расхода	111368.86		657949.09		657949.09	
80	„ из мизова	5210.03		38862.42		38862.42	
81	„ по кредитима	3153.05		36777.52	21 —	36756.52	
82	Утврђење обале			7428.73	10000 —		2671.27
83	Повајнице од тропар.			37115.72	203788.44		203788.44
9	Галанција од тропар.		2032.36	62237.45	7436173.83		7373936.38
		261611.20	261611.20	27120653.62	27120653.62	13592177.78	13592177.78

4. Септембра 1898 године

Београд.

Књиговода,

Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,

Б. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговода,

К. Ј. Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 24. ЈАНУАРА 1896.

Број 4.

КРЕТАС НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕСТАЈАЈ РАДА СМАТИ ЗАПРЕНЕНО ОД АПХ. КОМУНИКАЦИЈЕ ДА ПРЕНАЈА.

КЕНАЛ

За Србију на годину 4 динара
на сваки бројев 0
За сваку земљу на годину 0
..... 0

УКЉОНИС НЕ БРАЈАЈ СЕ,

НЕ ПЛАЊЕНА ПЕОМА НЕ ПРЕНАЈУ СЕ

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ СASTANA

4. Јануар 1896. год.

Председник председаниј е. Влак Д. Стојановић, председнички чланови судиј т.г. Ст. Ивановић и К. Симић, од одборака били т.г. Трајко Стојановић, Јован Стојановић, Ђорђе Јовановић, Вељко Тошић, Михаило С. Протић, Ст. Ђукић, Милош Н. Јаковљевић, Вељко М. Стојановић, Јосиф Н. Кривошеја, М. Штрбић, Трајко Војводић, С. Јаковљевић, Д. М. Ђорђевић, Коста М. Ђорђевић, А. Јаковљевић, М. Јаковљевић, М. Симић, У. Б. Пантовић, Т. М. Јаковљевић, Милош Милошевић, Р. Чубић, К. Н. Јаковљевић, Драган Стојановић, Милош М. М. Милош.

(ОПШТИНА)

VIII

По прочитању молбе Др. Влад. А. Ђорђевића Абр. 2985, да му се продужи одсуствовање ради здравља, одбор је решио,

одобрава се молбоду још шест недеља одсуствовања од дужности ради здравља с тим, да му се исто радужи од дана кад му буде истекао раније одобрено одсуство.

IX

Председник именови одбору да решио предлог одборника т.г. Др. Стевана Марковића, да се прошире тротоари на Терезијама. Тим предлогом је предлаган овај свој предлог прошири у толико велики, да се донесе у Краљ. Милитаријум узалуд постоји, као иницијатива по здравља, да се чисти

пред „Балваном“ узког ил. јер прави блаво и плахи и да се путути вода на велику територијској осми. Одбор је одлучио,

да се овај овако допуњен предлог упути грађанском одељењу на извештај и мишљење.

X

По прочитању извештаја суда Абр. 2906, да се мисли од суда извештај 31-57 дни одлучи да се остави општински дужак код Петра Петровић, бив. општ. управник, одбор је решио,

да се она сума у тридесет и један динар и 57 пара раскуду на терет партије буџетом одређене за поправај неправилно изданих сума.

XI

По предлогу тротоаријера београдског Абр. 9088 одбор је решио,

да за 1899 и 1900 год. буду туротријере према Новоме гробљу и то главни: Коста Гинић кавезија и споменик Михаило Краљанин кавезија и Свира Иван, кавезија у Шумениковића казани.

XII

По прочитању молбе Лазара Јазића земљоплећиз из Мирковића Абр. 8506, да се ослободи

плаћена тротоаријског занеги при узаклу у користи и по прочитању извештаја Управе тротоаријера Абр. 8746, одбор је решио,

да се она молба одбани.

XIII

По прочитању молбе Влад. Димитријевића, кавезија Абр. 8858 да му општина призна извесну суму, коју је, бивши, плаћен управнику, општинском, али за она није плаћено извесна доплаћа, и по прочитању извештаја извештајства и објашњења о овоме, одбор је решио,

да се молба од овог траженија као неумесног и недодатног одбаци.

XIV

По прочитању молбе Живојина А Поповића, узаклада узаклад Абр. 8645, којом тражи, да општина издави алат потребан за обрађивање тала у аутомској раду, одбор је решио,

општински се суд, да напави овомоко адмт. помоћу да потребно ваље и у колико буде могуће, да се исти исплати из буџетске партије, одређене за помоћ сиротним ученицима.

XV

По прочитању молбе Михаила П. Јовановића општинског оид Абр. 8716 да се ослободи пла-

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Мето: „...Veni obsequium et ducere gloria
fieri videtur proleque est, videtur obsequium
obsequium...“
Београд, Сев. Сав. Опш. Изд.
...Другачице је можда била
молба и ошвасти? ...
Кол. Ђорђевић и Јануар стр. 100.

ИЗДАВАЧ

К. И. КОСТИЋ И С. АР. СТАНОЈЕВИЋ

Цела продава се од 1896. год. првог издавања по цени од 10 Јунаре 1897. го.

(МАТРИЈА)

Према у Звезд и данас постоје. То су два објекта која бивау Саве и села Делина, у повисо-ташњемелом срезу. Данашње село Копањина на десној обали Калубаре носи име старог путог осидина Копањина.

Знатно је, да код овог села не прелијатину Велемског Округа, не уздиже у Ја-

дар, и неспремале Цр и на Новом реку Колубару од менио саставо са Ловом. Да се стара Маџна изје претежала у Средњем Веку, ни додије, све до Мораве, могло би се навести још један, не мање важан доказ.

У старијих, средњевековних путописанија код су путописац у Свету Земљу или у Цариград преко Балванског Полуострва старим Војничким Путом (*Via Militaria*) нема каиња симиона о покрајини Маџна. Њима се, особито старијим крсташким путописанима, од Београда па све до Пашије простире претеко изостина (*desertum*) који неки путописани називају и *Bucurum* и *Silva Bulgarica*, *Bulgarwald*). Ни лите *Ветрарум* до се *Врњаци*, који је приу од старијих путописанија инао Цариградским Другом не римским путем из Мораву у Браничево (*Branica*, *Branovina*) и даље уз Дунава у Београд (*Bellagrad*, *Alba Graeca*, *Griechisch Weissburg Bergstadt*), него преко Шумадије, кадије, ни он не сонионије каишу повринују Маџну. Да се и преддо ила Калубаре знао Маџном у XV веку без сумње, то би споменио барети Брвојер. Ако биемо *Феликс Петишчић* називају путописцем, онда у његовој расправи *De itinerebus in Turciam* или *Quibus itineribus Turci sint aggressiendi* наза-

вино при сониони у Маџни у старијих путописанија. Петишчићу се Маџна (*Maia*) простире преко Саве код Пашије (*Sabasia*, *Saskia*). Петишчић узима да се преко Србије може продрети у Турску трима путописанија: два му познаје од Београда, а једна од Пашије. То је Сисеја Народ у XVI веку називао Маџном и преддо преко Калубаре до Мораве. Петишчић би исти тако споменио Маџну код Београда, као што ју је споменио код Пашије.

Што се тиче простиранија данашње Маџне, код Маџном даише народ радуне ринали преддо од Пошега до Саве, овај четвороугао у северо-изападном делу Краљевине Србије. Ако би се хтели разикопати Маџна у ујем и Маџна у широк или старом смислу: *Онда би се Маџном у ујемли смислу била оно што данас народ радуне код Маџном, или каиша би то рекло, Маџном рат екселенсе, претеко Маџна, Маџна хитије; и код старим Маџном, на основу неких историчког радуне, била би највероватније именови претеко именови Саве и Прете, Калубаре и Лова, Влашница и Цера.*

Краљ Драгутић би према титули своје титле назвао и Босном. Али краљ Драгутић није никако могао владати целом Бо-

1) Види Мат. Изд. за 1847 г. ст. IV. — Д. Стефан Савош стр. 3. — Дар. Рок. из. I стр. 42, III стр. 11. стр. 22, 471. — Саво. Ко. Стр. стр. 4, 8, 12, 14, 142, 194, 200, 204, 206, 212. — Лов. Гле. Ко. Стр. — Село Копањина извештај се на десној обали Калубаре, којега се иже састава да Јаџна. Иже се ижекоже да је и же село бива уздиже на десној обали Калубаре. Петишчић иже и каишуије ујемли да преко Турци иже била претеко колажа у нештог претеко: село.

нама дуга да сагради водозлив изнад пешачког шанама и интереса да сега дуг, одбор је решио, да се ова молба одбаци.

XVI

По прочитану молбе Рачеја Ђаришића, београдског олд. Абр. 3694, да се одобри интереса на дуг за саграду водозлив, и по прочитану шпанштаја изговора, одбор је решио, да се ова молба одбаци.

XVII

Председник износи одбору на решење предлог да се уопште глобално регулише са вином, за чије циље издана пројављена такса.

По прочитану тога пројављеног и шпанштаја Управе општине трговачког Абр. 154, одбор је после размисања таксома са 13 гласова против 8 (5-ице гласови) одлучио,

да овај предлог проуче и поднесу одбору шпанштај са мишљењем одборца г.р. Богоче Јовановић, Дим. Тадић, Др. Стеван Марковић, А. Крањковић и Стеван Јосифовић, е тиме, да тројица могу пуногласно радити. Овој ће комисији присуствовати и Управни трговачки радни обавештена и давала потребних података.

XVIII

Председник шапштаја одбору акт ресоводни Министра Финансија да одбор за трговачко олдубо Абр. 2717 да се изјави општински олдубо, која је на пријаву од водозливне управе на издржавање црковног дворца.

По прочитану тога акта Абр. 8485, одбор је решио,

да се од господина Министра општинска изјавио формални решење о описе предмету па да суд протини немог изјави жалбу Државноме Сауду.

XIX

Председник шапштаја одбору, да се ова година, која се била одржала да потнегу општине новине код Народне Банке и остале новинах олд. изведи изјаву на одбору ош одборца г. Раубе Јелићи, и да се требова одбаци ише потписаних одржати.

По саслушању описе и по прочитану шпанштаја изговора, е ошмо Абр. 56, одбор је решио,

ошом. У истом времену издано као баша Горње Босне и Доњих Крајина Степана Драгутина, који се прилику под спомиње г. 1272. Он је у почетку био под непосредним суверенитетом мађарског краља, а за тим од 1280—1282 г. под суверенитетом краљеве Јесиниште, војводе, иже издана од босанске. Када пак, краљева Јесиниште г. 1282 уступи неке своје земље зету својом краљу Драгућу, Стевији је дошао под врховно заповедништво краља Стевана Драгутина. „Он баше према краљу Драгућу у истом дошвању, као што су били хрватски војводе према хрватским војводама. Тај одношај постаде особито нежан када је Степан Готрмани ушо за зету Јесиниште, ашер краља Стевана Драгутина.“¹⁾

Да краљ Драгућин није владао целом Босном служе нази као дошави: Давидови неки нешан и писмо бана Николе IV од 13. Марта 1291 г. У том писму поред остала напа вели: „...quod cum in partibus tunc detinens subjectis sint quatuor pluribus haereticis praevaluit infestis“²⁾ АЕ. Давидов II пак вели: „Се со калгоштински предриж змало отъчистиоа својом, змитоа стра-

да општине новине код Народне Банке и остале олд. новинах заповеда потнегу у име општине, поред председника општине и ова година одборнице Раубе С. Јелићи, А. Крањковић, Стојан Пајкић, Петар И. Јовановић, Тригун Ђорђевић и Михаило Протић. —

XX

Одбор је одлучио,

да се предмети стављени на дневни ред за данашњи седницу: Председње нове ушине од Терлаја за два Јаблана, Извештај комисије о трговачкој Р. Вокш за изјаву изете и шпанштај комисије о еспропријацији измаха Браће Кике, — одложи за приу седницу за ошом.

ВАРПРЕДНЕ САСТАНАМ

13. Јануара 1899. год.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутници: зам судја г. Коста Савић, од одборника баше: г.р. Др. Златковић, Др. Стеван Милошевић, Марко С. Петровић, Ђорђе М. Соколовић, Петар И. Јовановић, А. Н. Крањковић, Мил. Новаковић, Стојан Пајкић, Тригун Ђорђевић, Тома Тошић, Иван Бокан, Ј. Јаковчић, Н. Н. Јаковчић, Јос. Петровић, С. Јосифовић, Вељко Јосифовић, Милош Милошевић, Мата Петровић, Н. Савић, Урош, Ј. Ј. Јован, Н. Н. Стевановић, Давид Стевановић, Д. Тадић, М. Савић, Мех. Штефел, Милош Милошевић.

I

Прочитан је данашњи одборница одлуча одржати државне 5. Јануара 1899. год. и прикљен је баш измена.

II

У данашњој седници одборница позваома су изданома изјаву на одборницу дуготне новинарства одборнице г.р. Н. Савић, Милош Милошевић, Др. Јован Бурић, Мата Петровић, Јован Петровић и Милутина Ј. Бокан.

Одбор је врешно и знамо, ово накнадно позвања закључе.

III

По прочитану акта Управе код Београда и неких одржава Абр. 274, 275, 271, 270, 273, 244 197, 147, којима се тржеке уверена о изјаву и новинах ставу новинах олд, одбор је изјавио,

да је Петко Велковић предузимач добрих издана и добрих издана ставља да се му недовати: Илија Бишковић издари, Петар Чолаковић можда општински, Владимир Нишић, можда објављена, Јосиф Илић издари, Вилко Змић издари, Ђорђе Сузари пумкар, Ваца Капаровић пумкар, Мајер Касеовић сауд; да је Мата Мандуковић правотна издана и саритног изданаг става. —

IV

Председник износи одбору на мишљење молбу којима се тржеке уверена о породично однесу. По прочитану тога молбе Абр. 57, 108, 79, 123, 135, 100, одбор је изјавио издари.

да се молбама Душану Петровићу баш, чиновнику, Иконији Стојановићу удоби, Ђорђе Крушавићу надничару, Др. Ђорђе П. Јовановићу лекару, В. Карајановићу адв. за Петру Јанковића апотекар за Лесовача К. Мандуковића удоби молбу дати тржеке уверена о њиховом породично однесу. —

V

Председник извештаја одбор, да је г. Бран. Ј. Рајачи од седнице на дуготне издана судја, да је Урошкар пак, Београд као издана издана издари и да је г. Рајачи од дуготне издари 31. Децембра врешно године.

Одбор је врешно и знамо,

ово шапштине председника општине.

VI

Председник поднесу одбору шпанштај општине одржава о шапштине бунара код општине трговачко, који је извештај трговачког олд интересова г. Коста Д. Гашиновић баш одборница Абр. 8032/98.

По прочитану тога шпанштаја ВРр. 866/98, одбор је решио,

да се резултата издана укратко изјави о општине новинама.

VII

Председник износи одбору на решење шпанштај одборнице извештаје о пријаву ново издари од Терлаја за два Јаблана.

ни змало отъчистиоа својом, змитоа отъчистиоа својом“³⁾ По ошом се види да је краљ Драгућина само једном делом Босне владао и по мишљењу архиепископа Ил. Руварца најприродније је узети, да је краљ Драгућин владао истогном делом Босне, од реке Босне до Дрине.⁴⁾

Неки Летински изнесе, да је краљ Драгућин владао и Урошом („...Стефан краљ сьдринитого српскогвоу класову змало и отъчистиоа својом“⁵⁾ Верујући овим летописима В. Клајић узиме, да је краљ Драгућин владао Савшом и Урошом. Али, Ил. Руварач је мишљење, да нема погодних доказа, који би потврдили, да је краљ Драгућин владао и Урошом.⁶⁾

Краљ Драгућин није дуготне остао сувереном ошом другог дела Босне и Горњој Босни и у Доњим Крајинама. За оне разгласене државне деурганизације у Мађарској под разврхатим и похотаним краљем

Владиславу IV Куманином јало се истине моћ хрватског и дамитског баша Палла Шубина и његове браће. Он оте суверенитет краљу Драгућу над Стеваном Котроманићем и јун 1299. он се изјавио господарем Босне. Неког сив г. 1314. оте краљу Драгућу Урош и Сави и своја оше две Драгућине земље са осталим Босном.⁷⁾

По г. П. Орешковићу Драгућин је био суверен „Великог Држави“, којом је управљено Шпаншином Странциновић и касали су му били Кумани Држави и Куделин.⁸⁾

По Др. К. Јарчеку за вреше оне тагарске најезде на Бугарску при крају XIII века у Видину самостално издари издари мађарски поредка издари Шпаншином Странциновић, као самостални господар нападе он у оспајачкој валори г. 1291 на земље краља Милутина и допри до Хвосна. Али краљ Милутин победи и самим тим несрећним ратом он би дошаво у потписани подлажак према краљу Милућу. Према ошоме

¹⁾ Дим. Јак. стр. 41. — Ил. Шва. Јак. стр. 186—186

²⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

³⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

⁴⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

⁵⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

⁶⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

⁷⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

⁸⁾ Галин. Чубић. II стр. 243—244

¹⁾ Кларк. Рев. Босне стр. 60.

²⁾ Theodor Mom. Hist. vol. I. стр. 377—378.

¹⁾ Кларк. Рев. Босне стр. 60—61. — Ил. Шва. Јак. и Јосиф. стр. 113—114. 1891. г. стр. 94—96. Драгућина у Трошачкој земљи, да је у јулима државно Драгућина са Стеваном башом, и од шта врешно до Галин: „...издари прилику са колонијалним издари и башама поддржати издари и отъчати отъчати него издари“¹⁾ Галин. V стр. 16—17.

²⁾ Вреш. II стр. 371.

По пројекту тога извештаја и осталих акти Гпр. 2173/98. одбор је одлучио.

да одобремо поверљивост на лице места пројуга иако и на који начин би се ова ошуда требала да пресеке, које и колико земљишта би требало експроприрати и да ступи у приговоре са сопственицима тих имања односно цркви и начина исплате.

Чланови поверљившта да буду: г.г. М. Савчић, Др. Јован Бураћ, Н. И. Станковић, М. Ј. Војкић, Никола Спаски, Др. Стеван Марковић, Пера И. Јовановић, Дим. Тадић, Душан С. Јамнич, Ђорђе Соколовић, од којих могу несторица пуноправно гласати.

VIII

Председник пошених одбору на решење тражење Ружича Ђокић уз, уложу да накнадно штете поврате помоћ њиховог усуда приватно.

По пројекту тог писма тражења Абр. 7971 и извештаја грађевинског одељења Гпр. 3442, одбор је решио,

прима се у свему овај извештај грађевинског одељења. Да се упути Ружича Ђокић, да је за ња исти пристаје и ако пристаје да се у свему изврши.

IX

По пројекту извештаја одборне комисије Гпр. 3490 и регулацији имања Браће Каци, одбор је решио,

да се овај предмет упути грађевинском одбору, да по закону пројена недовољно имање Браће Каци, као што се у III тач. извештаја предлаже да се за та пројена поднесе одбору на решење.

X

Председник извештаја одбор, да се по решењу одбора од 25. окт. 1898. Абр. 7096 пошто од суда да исплати интересе на дугу Милеша Петровића законом да сегађује издршку једног из чинованих општине, који је пројекту да у своје време овај дуг наклати, умро и који оставио имањског имања.

По гађушању овога одбор је решио,

да се овај интересе сматра за пројана веровној и по књигама расходаје.

Другути није био Шиниану својерска.) Ито тако крај Другути није био исперен ни Дриану и Куделину. АЕ. Динио II. коме у овој пројани наља потпуно веровати, вели да Дриана и Куделина: — „...отъ многихъ кривина, тоу откардаканију се самодельства соучета и никонгози наслана комента са“.)

Према досадашњем разлагању може се поуздано утврдити: Другути је на пројану јасно учествовао Мачош и то само Мачош, како се је Мачош издржаваном као једну административну јединицу: да је упробало исповица делови Босне од реке Босне до Дрине; да је за неко време иако самострано над Горном Босном и Доњим Крајевима.

У једна, да се границама Другутиног Сремског Краљевине да потребна предпоставка, на лево коштати, да према ономе, што се зна, одређено тога границе Сремског Краљевине.

У свом историском излагању Високог Крајина као Другутиног Сремског Краљевину обележио је Мачош (све до Велике Мораве), Брачичко и Ручио, што Срем, Устору и Сили. Јужне границе Другутиног

XI

Председник објавио је да је на дневном року општине решена годишња Мањастра грађанима о експроприацији имања „Григоница“.

Пошто је председник општине најавио, да је ступио у приговоре са сопственицима овог имања односно отуђио, то је одбор одлучио,

да се овај предмет да сада кини одмјеног реда, док се не доврше они приговори.

XII

По пројекту молбе Ђ. Ж. Нешта, благајника, одбор је решио,

одобрења се могућу, да може канал своје куће спојити са каналом општинским и да за ово спајање плати пројекту таксу каси општинској.

XIII

По пројекту молбе Београдског невластог другата Абр. 8839/98, одбор је решио,

да се Београдском невластог друштву издаје на каси општинске за ову годишну по петдесет динара месечно као награда за вођење у изборној креси. Ово да падне на терет партије за непредвиђене трошкове. —

XIV

Одбор је одлучио,

да се предмети, стављени на дневни ред за данашњи седницу, и то: регулације нарши кације; предлог суда за оплаћене имања за вођење различита општинских, и молба невластог другата „Станковић“ за убавишћење, — одложи за другу седницу.

XV

Председник пошених одбору извештај о начину употребе буџетне позиције за 3 аматјашка учесника.

По пројекту тога извештаја Абр. 148, одбор је решио у званику

са одобреним предлози начин употребе овог буџетне позиције.

Краљевине обележене су нешто више, од Ресаве и од њеног ушћа готово у полуокругу до испод ушћа Јадрона. Западна паљ граница прелазни у реку Босну. Али онеке границе, познатије јужне не би биле ни природне. По мишљењу архимандрита Илариона Руварића тешко да је западна граница Другутиновог Сремског Краљевине прелазила реку Босну. Ми мислимо да би напало оно мишљење архимандрита Илар. Руварића потпуно упутија, а е тога, што би у овом случају река Босна била и природна граница. —

По г.г. Ковачевићу и Јовановићу крај Другути је, синам с престолоа врховног сремског краљевине, издржао земље око Рудника за своје укљивање.) Наим изгледа да би са синам природно било предпоставка, да се тај приватни Другутиновим претегао сине до Западне Мораве. Ову нашу предпоставку потребно би један доказ, негма повереља, али не без никакве вредности. Несрећан у овом свом рату против Дриана и Куделина, као што лево то видети, крај Другути пређе З. Мораву и чепаше брата на десној обали западне Мораве. Према томе са синам би било вероватно предпоставка, да су Дриан и Куделин

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г. Др. М. Е. Милићкић, Крајни секретар, предао је суду општине Београдске 100 динара у сребру да се подели београдској сиротињи.

Суд општине београдске у име своје сиротиње најављује своју захвалност писменимемо дародању на оное волонку.

Од суда општине Београдске 20. Ја нуара 1899 год. ББр. 132. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

I. Демонстративне:

- a) За четирише деналца (дванадцера) бис разине на сиротине — — — — 0-20 д.
- б) За новцац шаркерт — — — — 0-40 д.
- в) За уложн — — — — — — — — 0-20 д.
- г) За новцац уложн шаркерт у гостионичи — — — — — — — — 0-50 д.
- д) За четирише деналца од два сирота 0-20 д.
- е) За четирише престога деналца — — — — 0-10 д.
- ж) За четирише чиниоца од 2 и по мотра уложн са паливи — — — — 0-24 д.
- з) За четирише чиниоца од 2 и по мотра уложн са паливи — — — — 0-20 д.
- а) За паливо деналца (дванадцера) бис разине на сиротине — — — — 0-75 д.

II. Гробариња:

- a) Гроб за децу — — — — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасла — — — — — — — — 12— д.
- в) Маља гробница — — — — — — — — 555-58 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — 999-93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — 1069-83 д.
- е) Велика гробница I реда — — — — 1884-87 д.

III. Пражњење пошјара и кулжана:

- a) Од губавог метра — — — — — — — — 10— д.
- б) Од зана — — — — — — — — — — 0-50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- a) Проста мола са 2 нова — — — — — — 10 дна.
- б) Мола са дванаест са 2 нова — — — — 18 "
- в) Степанов мола са 2 нова — — — — — — 24 "
- г) Степанов мола са 4 нова — — — — — — 60 "

делин говилиа свог неврјатеља краља Драгутина све до Мораве, до граница државе краља Милутина. И може се веровати: Другути је ради веће сигурности од својих говилиаца, ушао у земљу брата свога, а да су Дриан и Куделин говили краља Драгутина до З. Мораве, имајући толико унијавности, да не нападну на земље много силније од себе краља Милутина. Имамо још два посредна доказа, да је држава краља Драгутина допирала до Западне Мораве, а можда и јужније до равнина Моравине и Ушћа. По војним летописима Млађе сина краља Драгутина Урочиш може се сачувати у прили сив. Архивија (дан. Државног краја је Другути сачувао мањастра Рачу.) Може се мислити, да је Сремски Крај, Другути сачувао снага онеколико сина и градни манастире на простору своје државе. —

(Наставља се)

1) Висока, ист. стр. 115—118. — Врт. Кош. и Јован. стр. 99—100 год. 1898—99.
2) Др. Жив. стр. 114—115. — Мл. Нар. Жив. стр. 102.

3) Врт. Кош. и Јован. стр. 96 год. 1891/92 г.

4) З. Срем. Крај. III стр. 90, 98, 136—138, 146. — Гласн. у стр. 87—88. — Гласн. XXI стр. 91—97. — Штам. Парис. стр. 92—95.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 СЕПТЕМБРА 1898 ГОД.

БРОЈ СТАЊА	РАЧУН	СЕПТ 30 СЕПТЕМБАР		СЕПТ 01 ЈАН 30 СЕПТЕМБРА		СТАЊЕ 31 СЕПТЕМБРА	
88	Благотворна каса	198547 15	164817 10	1099040 72	1010205 36	88835 26	
75	Привремени издатака		1600 —	124879 77	15417 89	109461 88	
37	Вредна артија			66438 —		66488 —	
38	Непокретности			5460600 23		5460600 23	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење пеја			88961 61		88961 61	
40	" водовода			2855052 82		2855052 82	
24	" канализације			945749 85		945749 85	
28	" дошколске школе			64303 68		64303 68	
41	" пазлуз.			212073 54		212073 54	
23	" тропарне			177210 03		177210 03	
21	" дошколске приве			57837 21		57837 21	
85	Дужника разни	45 —	2487 86	117435 86	14559 64	102876 22	
42	" канализације		1185 68	140563 30	12670 68	127892 62	
22	" водовода			3989 62		3989 62	
19	" тропарне			1259 47		1259 47	
68	Поверљива разни	15660 —		66598 11	306823 02		240224 91
5	" водовода			3019 75	19881 07		16861 32
46	Кауција	1000 —		1000 —	2117 —		1117 —
4	Делурна изданија			192 —	364 80		172 80
66	Обртне порезе				12525 96		12525 96
32	Поглоба божикни			12 —	5543 45		5531 45
27	Фондова разни				196258 90		196258 95
47	Гробанске фонда				110563 05		110563 05
43	Регулационог			344745 88		344745 88	
44	Упр. фонд. за водове			9234 22		9234 22	
44	" " регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе тропарне	97 55	60000 —	42082 80	180000 —		137917 20
48	Упр. фонд. за зајаме				192911 13		192911 13
71	Пријема	100000 —		6277000 —	8565000 —		2228000 —
54	Остатак код Нар. Банке		70000 —	8230000 —	6240000 —	1990000 —	
49	Текући " "	60000 —		180000 —	2159882 90		1979882 90
50	Презема виђиог				1504600 09		150460 09
69	Гроба, буџет	2719 11	5877 84	14729 70	22567 91	7838 21	
86	Прихода буџетски	627 50	110196 33	795 43	728482 16	727686 73	
87	Расхода	87314 67		745263 76		745263 76	
89	" из милиона	8510 34		47172 76		47172 76	
81	" по кредитима	19732 93		56510 45	21 —	56489 45	
82	Утекрљене обале			7428 73	10000 —		2571 27
83	Поштарне од тропар.		77225 44		281013 58		281013 88
9	Главноца		660 —	62237 45	7436538 83		7374596 38
		494050 25	494050 25	27614103 87	27614103 87	13666133 25	13666133 23

5. Октобра 1898 године

Београд.

Клементић,
Милка Јовановић с. р.

Главни блајажини,
Б. Ж. Нешић с. р.

Главни писарола,
М. Ј. Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 7. ФЕБРУАРА 1898.

Број 5.

ИЗДАВАЧ НЕДЕЉНО ЈЕВАНЉИЈЕ

ПРЕДСТАВНИК ПЕТАР ГИГИНИЋ НА ОПШТИНСКИМ СУДИ
А СВЕ ПУКОПРАВИЛНИК НА РЕДАКЦИЈИ.

ЦЕНА ЗА:

За Србију за годину 4 динара
на пред годinu 3
За стране области на годinu 9

РЕДАКЦИЈА НЕ БРАЊАЉ СЕ.

НЕ ПЛАЊЕТИ ПИСМА НЕ ПРИЈАЈУ СЕ

ПРИВА

УРЕДБЕШ ПОСТАФА ДИМЕНТАРСКОГ

Члан 1.

Задатак је диментарског постафа, да чланови његова инспекцијског рада мораван и историјски предметима из тога, да се постаф диментарског шта јачо разуме и унапређује.

Свакога је постаф у Београду, његова се надлежност просторе из вану Србију.

Члан 2.

Задат диментарски постаф само онај управљачки, на је тај задат управљачки и постаф је постаф за мајстора постафа.

Члан 3.

На свакога 8000 становника у парохијама и варошницама поставља се по један диментар. У мостима где има највише 12.000 становника, могу се поставити два диментара. У Београду се за сваког квартара поставља по један диментар. По свакоме квартару има највише 16.000 становника, могу се поставити два диментара. —

Рејони одређује општински одбор.

Члан 4.

Диментар, као у Београду тако и у управљачкој, бира и поставља општински одбор.

Како се место по диментар управљачки, суд диментар општински поставља постаф и у року од 15 дана објавиће га преко новина. Сваки кандидат, који се на поставља постаф јавља, мора из своју пријаву водити:

1. управне ознаке, да је задат стањено радно;
2. своје изазовне и мајсторско знање и;
3. уверење надлежног општинског суда, да за поставља постаф изазовно осуђивши.

Избор диментара, као и рејон који му припада, општински суд доставља милој вољнијској власти ради избора.

Члан 5.

При избору диментара имају право гласати они који су задат година радња и који су српски издавници. Тек у недостатку српских издавника могу се изабрати и страни издавници постојећи §. §. 129. и 130. основне уређе.

Члан 6.

Постаф скрети постављеног мајстора његова удова има до проурађивања да продужи радњу управљачкој.

заг мужа, уз припомоћ мајсторског знања, може свако изабрати за то способност — §. 70. основне уређе.

Ито право изабрати и изабрати постаф управљачкој — §. 70. основне уређе.

Члан 7.

Диментар, који изазовно да изазовно своје место, дужан је о томе извести по 3) дана раније суд општински.

Члан 8.

Сваки диментар мора стално живети у карици, у којој управљачкој радња. Он може своју радњу управљачкој и зрело изазовно и приватног постојења, али за изазов рад он је дужан одговорно.

Члан 9.

Мајстор диментарског постаф управљачкој (постаф) на управљачкој, али они по своју бити изазовно од 14 година.

Успешни постаф промотио на управљачкој три године, постаф којег постаф може бити ослобођен од изазов.

Како изазов дужан је радити стално четри године, и тога постаф постаф изазовно, на основу,

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Жито: ...Nata diebibus et finibus gloria
fuerit ante regibus eius: videri debet
ostentare habere.....
Sabbat. Oct. Cat. cap. 1.

ПИСАНИК

М. Н. КРИСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈИЋИЋ

Рад изашао од 400 примера, први издатак изашао
од 15. Јуна 1897. г.

ПИСАНИК

На основу ових претпоставки на узимамо: Да је Јужна српска Драгутиновић
Средње Краљевине ишла познатио Јауварин Моравоа.

Када Дрман и Куделија били савладани и протерани, Драгутин присаједиња својој држави Браничино и Кучино.

Вјесканд Клајн на свом историском атласу српско-хрватских земаља као Браничино (Branich, Bvovitch, Bvovitchina, Bvovitchi) и обележио је предео од Мораве до Млаве, а тако Кучино предео од Млаве до Пека.¹⁾ —

Г.Г. Ковачевић и Јовановић на историским картицама уз прво издање своје историје као Браничино обележили су предео и преко Млаве, све до Мироча и Дели Јована, па и до Тимока.²⁾

Г. Мишићки узима, да је старо Браничино заузимало цео давашњи Пожаревачки Округ и предео уз Велику Мораву до Сталаца.³⁾

Милојевићу се старо Браничино протезало све до Видла у Вугарској.⁴⁾

И у XVI веку жупе Браничино и Кучино биле су на гласу. Значајити путници XVI века Антуан Вранђић спомиње их (Branichino, Savaicovo) на путу из Смедерева у Јагдину, само што их ни погрешно ставља на лево обалу Мораве према Душану.⁵⁾ —

Како знаваду границу Браничиноа XIII до XV века налаз узети Велику Мораву, јер се у једној хрватској књизи Јазара манастиру Рашичански спомиње у Браничино село Жинца Горњина (..... и меза глас истри както изв Морави и обвала од Морави.....)⁶⁾

¹⁾ Ист. вед. 1891 карте III и IV стр. 60 и 136.
²⁾ Књига Србија стр. 1913. — Е. К. Писањски, узима под погледом: „Средњовековни и државни мени“ — Житије К. Вејка стр. LIX—LXI, 180, 488.
³⁾ Путници I стр. 17, 18, 16.
⁴⁾ Кал. LXXI стр. 23.
⁵⁾ Мак. Већ. стр. 198.

Село Жинца налази се у Пожаревачком Срезу, између Пожареваца и Пекаре.⁷⁾

Источно границу Браничиноа ишла разминути и преко Млаве све до Пека,⁸⁾ јер се у једној хрватској књизи Вејка у Браничино спомињу села: Топошница, Печичићина, Курјане, Кладоурб,⁹⁾ Село Топошница и давна постоја у Рањској Срези, Село Печичићина без сумње је давашње село Печичићина на путу из Пожареваца у Велику Градницу, Курјане је Курјане у Рањској Срези, Кладоурб била је да давашње село Кладоурб у Млаванској Срези, на путу из Петроваца у Кучино.¹⁰⁾

Јужна граница Браничиноа, вероватно, ишла је гробови, кроз који се пробаја Млава у Браничиноској Канури (Жарево), Манастир Витонина нека је у Кучину.¹¹⁾

На основу изложених доказа претпоставља ми ћемо претпоставити:

Граница је Драгутиновић Средње Краљевине ишла од Душана Порочког Рата, —

⁷⁾ Вејка, Књига Краљ. Србије.
⁸⁾ У овоме списанику Дави се јавља и меза титовина меза. У једној хрватској књизи Јазара манастиру Рашичански (Житије Вејка, стр. 120) спомињу се села у Мези: Ашоине, Калкино, Кљавино, Јорбине и Канурине изазовно од Бане Печичићина у Рањској Срези Велика Градница.
⁹⁾ Мак. Већ. стр. 186—189 др. CLXXXVI.
¹⁰⁾ Село Краљ. Србије стр. 218, 224, 228, 238. — Вејка, Књига Краљ. Србије.
¹¹⁾ Славјанци за 1885 г. стр. 71—84.

да та овај права приноси, остави уредаб докту подврати и да оне члана прима.

Члан 10.

Овај мајстор дужан је пријавити своје учешће и издати сопственом старанош рада уписа у списак штење.

Мајстор је унутрашњости пришаће оне пражме извршено.

Члан 11.

Сваки димњачарски радник мора да прени рада издати при себи испраду од свога мајстора да изнети код вода крај, како би је свагда могао показати биди на захтев припадних лица било на захтев влади.

Члан 12.

Димњак на припадних домовама, који су у сталној употреби, имају се чистити јединици свих штење недела; а димњак на канонама, меслама, лобарницама, ашкеницама и другим таквим аградима, где нека игра тога, морају се два пута месечно чистити.

За редовно чистиње служби димњачарски аградинама. —

Члан 13.

Чистиње димњака првиће се радним димњака пре и после водне, и сваки без разлике дужан је допустити чистиње димњака.

Но ако је коме са извесног раднога неморно допустити чистиње једном два дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исте време.

Тако исто димњар је дужан одговорити на сваку молбу за чистиње димњака, а нарочито на молбу позара.

Члан 14.

Димњар је дужан обривити ваљку како на димњака, који чисти, тако и на одашну штења, па ако врмисти до има изолданих предмета, оновнуће улашке да их одмах узложу у пролази, штењеће о тиме месно позашку власт.

одездеба Црне Реке и Велике Мораве, па се Јовановићем Реком гомалима Ставаба и шила Завидном Моравом, межда се до месног штења и одатле разобде Ума и Мораве; Умак Црних и Велик Равак; даде првашати па Прану и гомалима се реке Боше и шила маг му се до писки штења у Саву; Савом до Брече а одатле готово крашом првомо штењеће се Дрвак штења Прокора, као што и Црних обележеба; од Рукора, је старина шила Дунавом све до штења Прече Река.)

У Сремној Краљевини престоница је краљу Драгутику база у Дабру и у Визову.

Данае, као да би тешко било одредити такво, где је био тај Дабри, престоница краља Драгутина, а поглавније се тога, што АЕ. Данило извршом каже, да се Дабри налази у Срему а не у Мачви („Драчак ка земан рачном Сремач“¹⁾).

Неша нови старији историци узимају да се Дабри краља Драгутина одшта налази у Срему, и они једнаке данашње сиромашно сеоне Добриње са старим Да-

Члан 15.

Димњар је дужан водити тачан списак свију аграду у својој региону, с назначењем одашње воје аграда има димњака и кад је тога димњака оштетен. Он је исти списак на захтев позашкоје власти свагда издати и пуцки објавити влади. —

Члан 16.

За чистиње димњака плаћају се ове таксе:

a) за чистиње димњака изнад дара без разлике на сараг . . .	0 40 динара
b) за чистиње димњака простег	0 20 "
в) а) па два сирета	0 40 "
г) за чистиње господеног шпархера	0 40 "
д) за чистиње изнадно шпархера	0 40 "
е) за чистиње изнадног шпархера веленог у господинама	1— "
с) за чистиње згузна с чукуновиз од два метра за штење	0 40 "
ж) за чистиње згузна с чукуновиза до два метра	0 20 "
з) за повлашћење димњака	1 50 "
и) за чистиње тиклова на паравацима од тинак	0 20 "

Члан 17.

Таксе за чистиње димњака плаћају одговешни аград, а за ново месни старанош. Само у одштату они плаћају дозвучени (спрајаци).

Пашине провлачке такса обавеза је. У случају врптељскога, таксе ће издати позашкоја власт без изнимог одштале.

Но ваљати таксе димњар је дужан сваком без разлике издати припаднику, у којој мера бита назначено: ваљно је и издати димњака оштетено, па чијој агради, ваљно је издати на изолданим и тог је дана чистиње зрелом. На позашки прилажење морају бити одшталемао таксе из члана 16. аградина.

брпом. Тако, па пример, Пејачевић узима да је Драгутинови Дабрац — Добриње. Пејачевић још у ноти додаје, да су места Краљевина, Петровица, Добриња, Солук и „домну Св. Димитрија“, у околини сремског Митровице и да се у Солуку иже трагови старих развалана.²⁾

Ј. Рајчић мисли да је стари Дабрац бати или данашње сремско сеоне Добрињи или ван да се стари Дабрац налазио у долини између Вартована и Ставакмева, где се и „дахас“ позлажу трагови негдашњих развалана.³⁾

И Визовић и Давидовић и Мантровић налазиу у Драгутинови престоницу Добри. Визовић такође узима да је стари Дабрац сремско сеоне Добриња, Мајкоро и Медакшећ само неге да је у Срему а Давидовић неге да је Драгутино стапонао и у месту Мачви, близу Карповца, где се иже неге развалана.⁴⁾

И Брањковић узима да се Дабриц налазио у Срему. Он Дабрац налази манастиром.⁵⁾ У једном нашем како изгледа

Противник морају бити сведоштво оригиналних веленош мајстора, који у доштату региону издати уписањима.

Члан 18.

Сопственица аграда, однасно штење старанош, могу с димњачаром уговорити, да му за чистиње плаћају одштале.

Члан 19.

Димњак на Краљевом Двору и аградина Негровот Величанина, па аградина стравке позашкоје и конулату, ашкеница, меселицама — ставанима, као и свама осталима архипици надшталема и меселицама, чистиње овај димњар на места, који буде за те новине, или коме се па димњачару тој новине уступа.

У местима у унутрашњости, где не би имао надштале за димњачара, димњак на именом аградина чистиње дошени месни димњар, а па танаско утврђењу у ча. 16. овак вршати.

Члан 20.

Неповршено надзор над радом димњачара врши месна позашкоја власт (3 320, извесног закона). Она ће се површено уверавати у радном чистиње димњака, а тога ради дужан јој је сваки позашки припаднику, дошени од димњачара (члан 17. ових аградина).

Члан 21.

Димњачар, који се не би издати молбу да одшт одштети, издати месна позашкоја власт на 1—3 динара. Но ако се при том издати уписа, димњар ће се па повлашће издати са 5—15 динара (чл. 25. г. 329 извесног закона).

Члан 22.

Сопственица аграда, на којој се димњак на зрелом одштети, издати месна позашкоја власт на 5—15 динара. Но ако се при том издати уписа, димњар ће се па повлашће издати са 5—15 динара (чл. 25. г. 329 извесног закона).

Члан 23.

Димњар, који па аградинам аграду не би сходно молбу да се извршеношца на повлашће издати, издати се са 5—15 динара (г. 30 г. 329 извесног зак.).

доста изнад дитовану, јер пошље Пешанија, Дабрац је назван Дабрица. М. Орбини назива Дабрац *Dabari*, Лушарије *Dabari* и зна да је у месту био манастир.⁶⁾

Народно предање у Срему саузлаже је веровале, да се Драгутиновица престоница налазила у Краљевини у Срему.⁷⁾

Г. Срећковић мисли, да се Дабриц налазио у Срему па Дунав (где 3. Милошевић, на ушћу Вукотраја у Саву, Г. г. Ковачевић и Јовановић узимају да је Драгутиновица престоница била у Дабру па Сави.⁸⁾ Свакако, оно мишлење г.г. Ковачевића и Јовановића биће највероватније. Још је Ахм Бује чуо да се прица, да је Дабри па Сави био престоница краља Драгутина.⁹⁾

По саву Милићевићу у данашњем селу Дабруц, 3—4 сахата изла Саву испод Шапа, код села Милог Дубокога, до спорца су се ишлае развалине старог града, за

¹⁾ Гласн. XXXI стр. 240. — М. Орбини, II, *regno de gli Slavi* стр. 233. — Лавров, *Сербско гомалима од Ахмидије* па Банов стр. 21.

²⁾ Кас. Орбини, па 1800 г. стр. 100.

³⁾ Орбини, *Вост. инд.* II стр. 174, 921. — Милош Орбини, *инд.* II стр. 116. — Неша, II и *Јовановић*, *инд.* 1894—96 страна 95.

⁴⁾ Иво, 4. нш. 1. II стр. 251—252; — Тополиц, I. II стр. 200. *Da domosa de Bekabata, il estait sur la Sava des restes de un vilage appelle Dabra, qu'on dit avoir été une residence du kral Dragutin.*

⁵⁾ Визовић, *Вост. инд.* стр. 215—216.

⁶⁾ Рајчић, *Вост. инд.* II стр. 514—515.

⁷⁾ Визовић, *Вост. инд.* II стр. 147; Давидовић, стр. 28—29; Милош Бураги, *Вост. инд.* Срем. инд. стр. 90. — Милош, *Вост. инд.* стр. 121.

⁸⁾ Орбини, *Вост. инд.* III стр. 12.

⁹⁾ Визовић, *Вост. инд.* стр. 215.

Члан 24.

Како на основу димитарца свој државни димитар по важећим другим од тариџа материјала или изашајем прелазне од димитара по условима, изашајем са 5—15 динара (тач. 22, 3, 319, важи, изм.)

Члан 25.

Димитару, који би у року од месец дана три пута уместо него изашајем за поздрављени испит (по чл. 21. и 23.), а који би да по био и рачунава казни, може суд општине управити место и расплати стечај за новог димитара.

Члан 26.

По престану управе димитарског завода заводска полиција власти забранила на основу §. 373. а. важећим законима управљивање димитарског радне станице овог завода, који је био уредан путем изабрано право на управљивање те радње (чл. 2. и 4. у везе с чланом 25). Ако изабранима власт узима, димитар на добар радњу у року од 30 дана, управу завода или право изашајем те изашајем народног цркварца.

Члан 27.

Како за однемо изашајем димитарског најбољег у важећим законима, тако и за изашајем однемо према правима, може проносе однемо уређење, у вези ове или ови ствари законима регулирати.

У вези унутрашњег уређења станице, може проносе у грађевини завода изашајем реда од 5. марта 1898. год. Нбр. 1187.

Презвима наређења

Члан 28.

Буд она правна ствар у живот, министар народног цркварца новачке општине суд у Београду и сво општине судне по окружним местима, а што тако и по српским местима, неће бити најмање 8000 становника, да у року од 15 дана — објаве стечај и тачан изашајем, да се избор димитара изашајем сабрало чл. 3. 4. и 5. ових прописа.

дан народног права, да је био велики и који је Сава, обалу ронети, са својим подручјима.¹⁾

Вук је забележио да се на 200 корала од места урне суда Милог Дубокога налази велика велика ограда остаци великог шанца и т. Машићевих саопштена, да се тај шанца још познате. Још је Вук забележио: Да се, где се обала рони, виде у земљи много дувасте кости; да су на великој години пре 1852. год. прва грађевина нута преко тога шанца налази различите старинске полове, рибне од земљаних судова и друге неке ствари; да народ приповеда да је то негда био велики грчки град.²⁾

И на Беневацијској Бањи Краљевине Србије и њеној окрсају Врх обележило су различите Добрају близу истоимена села, између Милог Дубокога и Новог Села, изнад Саве, с десне стране Дубоке Јаруге на везица 129.³⁾

На сусрет Данилову извршено изашајем да се Дабрај налазио у Срему, пада изашајем тражити Драгутина Дабрај у Мачви а не у Срему. Одежудо нала напуштају српског српског Добрајем. Највероватније је да

Члан 29.

Ова пронала стечај у шанат 1 + себурара 1899. године.

(Протокола од т. Мин. народног цркварца 15. Јануара 1898. г. П.М. 210.)

О Б Ј А В А

Општина Д. Милановачка у овој 1899. години, регулисала своју варошину Д. Милановац и уједно присутна је и поднајму Кеја за претнајемше народноско на обалу Дунавској сирах варошине.

Позивају се г.г. стручњаци који би желели да регулисала варошине с планом, као и предрачуна са планом за поднајем Кеја изврше — да се најдаље до 10. Марта ове године јаве овоме суду, лично, или са поводом за коју о чему примају да горе поменутог планове са регулацијом и предрачуном изврше.

Уз поводу г.г. изашајем послати у своја документа.

Од суда општине Д. Милановачке 21. Јануара 1899. године. № 83.

Председник општине,

Јаникије И. Генић

Државног,

Ст. М. Вељковић

НАПОМЕНА

Првио недеље није могао број ових новина изашајем обог изнесених сметати у администрацији.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧНА КОЛА

- а) Простр кола са 2 вика — — — — 10 дин.
- б) Кола са викама са 2 кола — — — — 18 "
- в) Стањени кола са 2 нова — — — — 24 "
- г) Стањени кола са 4 нова — — — — 60 "

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУРГАТА

За изашајем: Саванска, Терзачкој, Варош и Брачарској

- 1. Од собе и кућине или малог дућана са собом — — — — — 0-25 д.
- 2. Од две или три собе са кућином или већег дућана са мизомом — — — — 0-70 д.
- 3. Од четри или више собе са кућином, од вазоне са кућином, од ристинице са кућином без штале — 1-50 д.

За изашајем: Дорћалска и Пазовска

- 1. Од собе и кућине или малог дућана са собом — — — — — 0-20 д.
- 2. Од две или три собе са кућином или већег дућана са мизомом — — — — 0-60 д.
- 3. Од четри или више собе са кућином, од вазоне са кућином, од ристинице са кућином без штале — 1-— д.

Од суда општине Београдске 23. августа 1892. год. Абр. 0440.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7-— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12-— д.
- в) Мала гробина — — — — — 555-32 д.
- г) Велика гробина III реда — — — — 998-93 д.
- д) Велика гробина II реда — — — — 1099-83 д.
- е) Велика гробина I реда — — — — 1684-57 д.

II. Пржењене конјара и пуцања:

- а) Од кубин метра — — — — — 10-— д.
- б) Од коња — — — — — 0-30 д.

ио и Мачви и Срем.)⁴⁾ Иначе се никакмо не може проумачити, за што Данило узима да је Дабрај у Срему, јер по сведочењу г-ва професора Д-га Јована Цицелија гавна је привржења конјарација у околини села Дабраја, да се никакмо и може претпоставити, да се Дабрај налазио у Срему, па да та је Сава пренином дошавио од Срема и да је тако природном дошавио урочишта пренеоан на десну страну Саве. —

Да је Драгутина Дабрај одвела био у Мачви а никакмо у Срему, имамо најдани доказ у једном споменутих из прве половине XV века.

(Наставиће се)

¹⁾ И још народна пословица каже: „Још Језуу доноси Срем и прече с ово стране Саве. Показује су ствари српског изашајем кола Дабраја“.

²⁾ „Данило уз Срем камау реку.“ „Срем је река у равни Пошаве.“ „И Срем је Ушва река.“

³⁾ Тако каже река у окрсају Д. Милановац — У вези са вазони мачи: „И река је Мачви око реке Саве“, Мачви. Даво се. И стр. 30. И. 1892. год. А. Још.

⁴⁾ Из народних пословица: „Данило од Мачви до Пазова.“ Показује су народна пословица: „Да се ствари Пазова, од првог прече Мачви реку.“

¹⁾ Мачви. Крв. Срт. стр. 435.
²⁾ Вук. Речи, стр. 114. Дабрај, и. око у Шибовићу Пошаве од Саве око Милог Дубокога мало реку у Срему.
³⁾ Дин. Речи, за што, по вези са везица везица Дабраја. Вук. Речи, стр. 1. од. 3. и од. у III ва.
⁴⁾ Вук. Речи, Срт. и везица по Шибови.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 ОКТОБРА 1898 ГОД.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА	РАЧУН		СЕРТ 24 ОКТОБРА		СЕРТ 02 1 ЈАН. 20 31 ОКТОБРА		СТАЊЕ 31 ОКТОБРА	
88	Благајне	169750 47	213138 35	1268791 19	1223343 81	45447 38		
75	Припремени издатака		700 —	124879 77	16117 89	108761 88		
37	Вредња артија			76438 —		76438 —		
38	Непокретности	10000 —		5460600 23		5460600 23		
38	Покретности			78771 64		78771 64		
39	Грађевне кеја			88961 61		88961 61		
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82		
24	„ каздрме из зајма			945749 85		945749 85		
28	„ канализације			64303 68		64303 68		
41	„ дорђолске школе			212073 54		212073 54		
23	„ падула			177210 08		177210 08		
21	„ дорђолске цркве			57837 21		57837 21		
85	Дужника разни	1835 44	1361 25	119271 30	15920 89	103350 41		
89	„ каздрме		4907 78	140563 30	17578 46	122284 84		
22	„ водовода			3989 62		3989 62		
19	„ трошарине			1259 47		1259 47		
68	Поверљива разни	28073 69	300	94671 80	309823 02		215151 22	
5	„ водовода			3019 75	19881 07		16861 32	
46	Клаузија			1000 —	2117 —		1117 —	
4	Дејурна инжињерски			192 —	364 80		172 80	
66	Обртно порезе	12525 96		12525 96	12525 96			
32	Поклопа божанна			12 —	5543 45		5531 45	
27	Фондова разни	19025 96	566 43	19025 96	196825 58		177793 42	
47	Гробљанског фонда				110563 05		110563 05	
43	Регулационог			344745 88		344745 88		
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22		
44	„ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48		
76	Управе трошарине	2678 53		44761 33	180000 —		135238 67	
48	Упр. фонд. за најмове				192911 13		192911 13	
71	Пријема	2020000 —	1990000 —	8297000 —	10495000 —		2198000 —	
34	Остала код Нар. Банке	1990000 —	2020000 —	10220000 —	8260000 —	1960000 —		
49	Тенућа		30708 20	180000 —	2196591 10		2016591 10	
50	Приреза војног				150460 09		150460 09	
90	Гробљ. буџет	1372 50	2055 04	16102 20	24622 95		8520 75	
91	Прихода буџетски		111410 92	795 43	839893 8		839097 65	
92	Расхода	107986 56		753250 32		853250 32		
80	„ из милиона	2931 48		50104 24		50104 24		
93	„ по предетима	31898 13		88408 48	21 —	88387 48		
82	Угарђене обале			7428 73	10000 —		2571 27	
83	Помоћнице од трошар.		51395 82		332409 70		332409 70	
95	Главница	31519 53	354 36	93750 98	7437188 19		7343431 21	
		4429598 15	4429598 10	32043702 02	32043702 02	13740427 23	13740427 83	

10. Новембра 1898 године
Београд.

Клементија,
Милија Јовановић с. р.

Гавран Клементија,
Б. Ж. Нешић с. р.

Главни клементија,
К. Ј. Јанковић с. р.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 14. ФЕБРУАРА 1899.

Број 6.

ЦИЕНА ПИШТАТУ ЗА ПРВА ГОДИНА

ЦИЕНА ПИШТАТУ ЗА ПРВА ГОДИНА ЗА ПОШТАРСКОМ ПУТЕМ

ЦИЕНА:

ПРВОМЕСЕЧНО ПИШТАТУ

За Србију по годњу 4 динара
по два године 8
За стране земље по годњу 8

НЕ ПЛАЊЕ НА ПИШТАТУ

СТЕЧАЈ

Општинске Београдске потребне је један пишикер са квалификацијама, који ће имати поред осталих послова нарочито да изврши убавиштинске општине на њена непокретна добра

Плата је до 4000 дина. годишње.
Може са потребним испрамама, имају се податак Председнику општине до 1 марта ове год. закључно.

Од Суца општине Београдске Абр. 955 19. Јануара 1899. г. у Београду.

СТЕЧАЈ

На основу чл. 28. првила о уређењу сенаца деминарског (од 15. јан. 1899. П.Н. 210) суд општине београдске расписује овај стечај за 6 деминарца на парц. Београд.

Писане пријаве имају се подносити суду општинском. Уз пријаву треба поднети:

1. уверење сенаца, да је мождама знаат стално радно;
2. своје класеисне и мајсторске писмо, и

3. уверење надлежног општинског суда, да за прва два дела није осуђиван.

Пријаве ће се примати до 24. фебруара закључно.
Од суца општине београдске, 13. фебруара 1899. год. Абр. 1064 у Београду.

О Г Л А С

Општина Београдској потребно је одмах: до 200 куб. метара Козубарског песна, до 200 куб. метара Таммајанског или Марјешког песна,

до 200 кубич. метара земљишног изведеног класна. Шти може бити Топчидарски, Раковички, Балчики, Жарковички и други.

Сав горњи материјал има се урачунавати са пресовом на Новој Гробље, где ће се комисијски примати, а исплата ће се извршити одмах по пријаву, а како је да подухотетника угодноје, на дозволе или све уопште.

Попула у запечаћеним конвертима прима благодатна Београдске општине.

Од суца општине Београдске 8. фебруара 1899. год. Београд Абр. 403.

О Г Л А С

Суд општине београдске даваће под запису у експлоатацију путем јавне усмене лицитације општински земљи мајдан испод дугевог бољнице, а тако исто и мајдан имену „Бела Марама“ на Топчидарском брду.

Лицитација ће се држати у писцеларији економског одељења, и то:

за мајдан испод дугевог бољнице на дан 18. овог месеца у 3 сата по подне, а за мајдан имену „Бела Марама“, на дан 19. овог месеца по подне у 3 сата.

Влажа писмених и услова могу се видети сваког дана у писцеларији економског одељења.

Ово се даје јавности и позивају лицитанти да дођу да лицитирају.

Абр. 1008—1008. Од суца општине београдске 10. фебруара 1899. год. Београд.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Место: ... Nam dicitur in ferreo libro sua esse fragilis et, ut dicitur, mirabile habere...

Publ. Cent. Serb. ser. I.

НАСТАВАК

К. И. КОСТИЋ И О. АР. СТАНОЈЕВИЋ.

Рад изашао са 100 илустрација, први издатнички изглед од 13 Јануара 1897. г.

(НАСТАВАК)

У једној својој хрестовузи на времена од 1. Септ. 1428 до 31 Августа 1429 г., којом потврђује баштину челнику Радичу, што је било под десетом Стефаном и што је изашо од мадарског краља Јагелмунда, јесет Бурје Браковички пише: И он Мечеи тргац Дабрац, и село које припада на тргац Дабрац Прхово. Овде се нарочно каже да је Дабрац (или Дабрац) у Мачви а у близини данашњег села Дабрац, на десној страни Саве одвиста се налази село Прхово.)

1) Савојевић III стр. 2. — Ток. Карта Краљ. Србаје и оца. Ве Шабач.

Дабрац је у XIII—XV в. био од знатнијих српских тргова, а како се у епикама позве овога времена никако не јавља, биће да је пропашћу српске деспотовине у XV. в. трг у Дабрац изгубио сваки значај и да се градско насеље временом растурило. На подградским развалинама допозве се развило и одржало данашње село Дабрац, које је, како изгледа, у прошлом веку било са свима познато, јер се у аустринском дистриктном списовнику списику у оближња села Прхово (Berovo) и Звезд (Szeida) а Дабрац се не спомиње).

VIII.

КРАЈИШЕ И ВИСОКИ РАД КРАЉА ДРАГУТИНА

Крајина Косовска као изданаца у овој крајини краљ Драгутина у усвојеном писму. — Турска крајина рад краља Драгутина. — Село са Зубовицама и Мачковом Крајином. — Село трговачки крајина у крају у Српској Крајини. — Село краља Драгутина. — Село са Урошом и Јерузаломом. — Председништво од А. В. Драгутина II. — Село са Рамом Бурајом и проглашење Јерушалама. — Село са Зубовицама и оближњим крајинама.

Посматрајући целокупни рад краља Драгутина (као изданаца и као човека) долази се до уверења, да је краљ Драгутина, снажно, једва епикамична појава у Српској

Историји. Као изданаца, он би се могао назвати наурицом (као онде патриотизам не би био аматеризам). Он није тежио на великом територијалном проширању Српске Крајине. Он се није залагао као врховни српски краљ епикамичним мислима о спајању два сасвим супротна државна елемента: Српске и Византинске Крајине. Шта више, када је месом брани краљ Милутина био и сувашице опустарио овај писомски плановина и када се у Српској Крајини почела јаво осећати та византинска струја: краљ се Драгутина ставља на челу Српске против те „Византинске Партује“ и јавља се као јак реакција плановина свога брата. То ће бити један од главних узроча побуне краља Драгутина 1312. год. Као прховни српски краљ, он се трудио, да поправни посма рјаво унутрашње стање Српске Крајине. Он је сам собом давао примере чишћења, побожности, правде, поштовања старости. Када је унутрашња крајина стање консолидовао, ми смо га видели у једном добро организованом али несретном савезу оспичањих тенденција.

Државна рјавља краља Драгутина неће бити да је „без живота и савеза.“ На против. Долази на престо бурни догађаја: пронашење енергије унутрашњи државни рад краља Драгутина; његово путо-

2) Савојевић III стр. 2. — Ток. Карта Краљ. Србаје и оца. Ве Шабач.

РАД ОДОБРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
11. Јануара 1909. год.

Председник председника К. П. Д. Стојановић, присуствовали су суди Св. Ковачић, од одборника били су: Др. Стеван Миленковић, Владан Павловић, Драго С. Јанкић, Јакоб Стојановић, Т. из Топлице, Весели Јовановић, Јан Петровић, А. из Крајинице, Ј. М. Јанковић, Марко С. Петровић, Вукче И. Савићкић, Тривоје Њ. Дрвљећ, К. Др. Ренчић, И. Ковач, Љубо Великић, Стојан Бајић, Д. Драго, Др. Вујчић, Е. М. Милошевић, М. Савић, Ш. Савић, М. С. Брковић, Милош Милошевић, Милош Арсенијевић, Т. Вагонић.

I

Прочитати је закључак одборних одлука одржане државне 18. Јануара 1898. год. и промисли је без измена.

II

По прочитану акта Управе цар. Београда Абр. 401, 454, 889, 390, 397, 288, 330, 335, 421, 433, којима се траже уверења о плаћању и изопшном стању изнених лица, избор је изјавио,

да је Фађејев Гогузибовски оид, индустријалац добрих владала и средњег имовног стања; да је Вилхелм Вајс агент добрих владала и сиротинског имовног стања; да су му неимотици: Марко Бујинија, пасашин, Радоје Ренчић, експандан, Марко Ристић, служитељ, Свистислав — Зама — Пишић молер, Раде Квезић, к. чувар каменог завода, Ђура Штрбанин, кочијаш, Михаило Ристић, обућар, Јован Великировић, задар, Ђестар и Милан браћа Крунић, оид, папирњара.

III

По прочитану молбе Катарине Лазаревић удовице Стр. 181, избор је изјавио жалењама,

да се молитељница може дати тражионо уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник известила избор, да је суд општегласно решењем својим од 15. Јануара о т. Абр. 276 одлучио нову земљу од 27 пара у величини од 965 грама, пошто је земља за првонаш 15 дана била 15 дана, 100 пар. Избор је изјавио и закључак овог решења суда општегласног.

вање по земљи; управљање властима; рат са Византијом и Државом и Куделцином; грчка власт; адмиралање; буна против краља Милутина и т. д. — све то показује, да је ипак, у влади краља Драгутина било нешто животно, енергично; да је влада врховног српског краља Драгутина једна од бурних периода Српске Историје. Српски би беснији у влади врховног српског краља Драгутина најмање зближа један владин државски елемент.)

Влада врховног српског краља Драгутина развија се од владе српског краља Драгутина. Док је ова била бурна, она је марила. Српску је краљевину под краљем Драгутином криво благодетни мир. Српски је седам гледао своју животу; а грађанин стварао трговинске и занатске школе. На свакој је страни владао дубоки мир.

Као што смо видели, краљ је Драгутина дошао на српске краљевске престо васпалачином путем; али би се тај нешто корак ипак дао до неког оправдања. А када је дошао и утврдио се на српском краљевском престолу, он није био тиранин, који би само својом напаш напустио отети вла-

Председник изнесе избор за решење предмета о регулацији „Вршић кањаре“. По прочитану прелиминарних извода на томо месту Гр. 5464 и изопшних грађанских одлука о овоме предмету Гр. 4898 избор је нешто изменио:гласања од 30 гласова против 7 гласова,

да се она промена као и предлог за аријанскице изнала не призи да суд општегласно може конституирати имања оних и понуди их да се сами походе, а регулацију и подели изнала прена регулационом плану, па ако се сами у томе не споразуму, да општина експроприра целокупна имања Браће Илића и Стевана Великиноћа и козико треба од имања П. Анастасијевића да изузму и регулацију изнала прена регулационом плану, па да од тих имања употреби потребно земљиште за изузму а са остатком да располаже као са својим регулационом фондом. Да се изврши нова промена прена овом решењу.

VI

По прочитану молбе за општегласно одлучање Абр. 431, избор је решено,

да се решење одборно од 14. децембра 1898. Абр. 8653, изврши од извршења. Да се земљиште регулационом фондом изнала Табаки Ибрахимовић изузму од првог новембра 1898-оде године под провизорним погодбама Јанку Цветковићу оид, крапшару за годишњу цену од десет стотина и полдесет и један динар.

VII

По прочитану молбе Косте Газића (не. оид. изабраног главног турског агента из пошле гробља, да се ослободи то дужности за разлику у молби изнених, избор је решено,

да се Коста Гашић ослободи дужности главног турског агента на пошле гробљу, изабран за његово место Јована Петковића — Марјановића земљополца.

VIII

На предлог противрегентства београдског Абр. 278 и 302, избор је решено,

даљаким престо. Када је у Српској Држави узела византијског пролирала настала забуна и неслагодност, краљ је Драгутина можда и из патриотских разлога абдицирао у корист своје срећније и популарније брата Милутина. Када је у скоро и под краљем Милутином забрањити Српској Држави велика опасност од Византијана, краљ је Драгутина у том критичном тренутку по новог краља Милутина, дати св доказ своје узвишености: Он је отиша у помоћ својом брату, одгањале непријатеља и учествовао с њима изпати завојевачке успехе.

У индивидуалном раду и карактеру краља Драгутина особито се истиче једна црта: велика побољност. Јачиња своје религиозности он се доста истиче на осталим Непријатима, у којих је као нека традиција била на димрешку влада локализирати се и тежити поселењу. Својом поштом думом он је нерозито био контраст брату краљу Милутину, о коме су византијски историјари сачували шквалачке приче. И велика религиозност краља Драгутина може се разумети. Оваквине је дужности било такво: владајућо великом религиозношћу, предано неспиритизму и религиозности. — И, времена томе, краљ Драгутина својим индивидуалношћу не показује сумњану или издвојену индивидуу.

да турско право Сабора за 1899—1900 годину буду и то гласице: Коста Гашић бисаши оид и синовици: Ђубомир Миленковић, Михаило Стојановић и Јован К. Јосифовић тропици.

Да турско право Са. Марија буду за 1899—1900. год и то: гласице Маћа Ристић извешајица, а синовици Милош М. Милутиновић трг. (члан ерине Улопачић и Милутиновић).

IX

Пошто су из одбора изступили они одборници који су били одређени за чланове разних комисија, то, да изврше председника општине, избор је решено,

да од сада буду чланови комисије за издавање општинских милостивих одборници г.г. Гогуљ С. Јанкић, Тривоје Врђешкић и Милош Миленковић, а комисије за одржавање путева извешајица од вредности, које се изузимају у закупцу у место такве тропарискине одборници г.г. Коста Ристић, М. Арсенијевић и Стојан Јанкић.

X

По прочитану молбе Антоније П. Милошевића, неимотица Абр. 291, да се ослободи дужности поротника, пошто је пошто општегласно изнених, избор је решено,

да се Антонија П. Милошевић ослободи дужности поротника изабран за његово место за поротника Милана Зарикиновића неимотица.

XI

По прочитану предмета земљополца Абр. 228, да се у неимотици бујарица и Велики заводина изопшним молбом изабра за изнених молбе изабра, избор је решено,

одобрана се онај предлог у свему с тим, да тропач за извршење овога, који се предлаже на две пилде и две стотине динара, плаће на терет прихода тропариских.

XII

По прочитану акта VII. пушчи, нар. поштом ГРБр. 3863/98, избор је изјавио,

По АЕ. Давиду краљу Драгутину, који је дошао у своју нову престолу Драбрац, као да је прва брига бисе да да влада и израва неимотицином расоложењу своје душе и крајини неспиритизму, не би да напредује пред Богом појашао тежак грех, што је устао на свог оца.

Најпре он од себе далеко одбаци изнала владалачко достојанства. На место сјајног краљевског одела, он обукао ерменско, неспиритизму и неспиритизму. Опаша се тропачицим издасе по нагу телу и јаво ештење појасе. Обукао кошуљу од витре кострети. Не даваше није себи на очи, Сваке ноће сузица изналаше неспиритизму своју. У земљи неспиритизму гроб, који ће га увек пошатица на смрт и инвитавамо онага света. Када би се од дугих неспиритизму, ноћних пошатица и бленд јаво извешаји, он би се са Давидовим Пелагијом и Јеванђелијом у руду земље одмарало у том гробу, који је до неколко био неуспешан тропач и општински каменем. У такој тортури он трагичкије ојабевао души својој мира и наслада! Устајајући из гроба, он отвараће и проговараће Јеванђеље, из Давидових Пелагија неспиритизму појаше неспиритизму, свакије Господу и његову неспиритизму. Када је путовао по својој држави, на преноћницама он је наређивао, да му се сличан гроб изопша и оближи троп-

1. У српској државној архивности одржане је државна одржавница Николаје Драгутина краља српског. Јављено комисија: у 3 државна. И. Сидр. 1944.

да се маса Николе Николајевића Хаџи, према новом законом главу има ослободити дивана поморе за војску. Да суд о томе изнесе својешу власт и пошаље јој тужише податке о овој маси.

XII

На прелоз суду општинега и по саслушању министара о питањима повеза са оваквом барања, одбор је решен,

да се забавна потребне количине олова за помиривања за ону 1899. год. уступа према прописаним погодбама Јарославу Белоузи онд. барану по цени и то: за поље олово за помиривање меса по осам динара и четрдесет пара од једне владе команда и за мале олове за помиривање деминационах мексари по седам динара и двадесет и пет пара од једне владе команда.

XIV

Председни саопштинах одбору, да би требало изабрати једну одборску комисију, која би са председником проучавала поште за дајим општинах и радом и о томе подносила одбору од пресеца на време извештаје са својих изшлеса.

По саслушању овога одбор је решен,

да одборници г.г. Н. Спасић, Др. Јов. Ђураћ, А. И. Кремаковић, Коста Др. Радичић, М. Арсенијевић, Дем. Тадић, Ђ. Пантовић, Н. И. Станковић, М. Салчић и Јован Петровић са председником општине проучавају поште за дајим и радом општине и да од времена на време подноси одбору извештаје са својих изшлеса. Код су пет одборника на ошту, могу равноважно радити.

XV

По прочитану извештаја председника општине о одбору правозаступника општине београдске одбор је одлучио,

ошласкује се председнику општине, да размисли о личности, која би по његовом мишљењу најповољнија била да буде правозаступник општине, на да је кандидатје одбору у првој седници за оном.

ВАНПРЕДНИ САСТАНАИ

23. Јануара 1899. год.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутникама чинама суду г.г. С. Шимовић, и Коста Симић од одборника повеза: г.г. Д. Давидовић, М. Јовановић, М. Арсенијевић, Др. Ј. Ђураћ, Н. И. Станковић, Коста Тадић, Др. Ј. Ђураћ, Н. И. Станковић, Глебо С. Јовић, Н. И. Станковић, Д. Ј. Стевановић, Иван Бодани, Младен Писаревић, Давид Селимовић, Ј. М. Јанковић, Д. М. Ђорђевић, Мр. Н. Јовановић, Степан Паузић, Коста М. Ђорђевић, Др. Степан Јарославић, Вања Павловић, Младен Младеновић, Весели Јовановић, Мил. Шипчевић, Н. Симић, Ј. Петровић.

I

Прочитан је законике одборних одлуча седнице државне 21. Јануара о. г. и учешћем је она изнена.

да решење под КИВ-Вр. 40 овако гласи: да се ова процена као и прелоз за арионизација имава не прими, већ да суд општине какове сопственике имава ошће и попула их, да се сами погодје о регулисацију и подела имава према регулационом плану, па ако се сами у томе не споразуму, да општина експроприра непокрпна имава Браће Мића и Стевана Великовића, и колико треба од имава Петра Анастасјевића за улажу и регулацију планова према регулационом плану, па да од тих имава употреба потребно земљиште за улажу, а са остатком да регулисације као са својим регулационом фонда. Да се премо ошће изврши и она процена.

II

У диванај седници позвани су заклету и одборнику духотот прихвати одборници г.г. Милана Јовановић и Андра Стевановић.

(српске се)

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу ошће динараџарске

Члан 13.

Чинишће динараџе крајске се разним државна ирџе и воде подеи, и слави боо разнао дужин је допустити чинишће динараџе.

По ако је нине са извесних разнао невогуко допустити чинишће једнога дана, дужин

је то боо одлагана допустити другог дана у исто време.

Тако исто динараџар је дужин саопшати на гласи подеа за чинишће динараџа, а нарешито да случај покара.

Члан 16.

За чинишће динараџа плаћају се оне тужио:

- a) за чинишће динараџа динара боо разлико на спрат . . . 0-40 динара
 б) за чинишће динараџа простор 0-20
 в) " " " " на два спрота 0-40
 г) за чинишће просторне шаркхерда 0-40
 д) за чинишће изданог шаркхерда 0-40
 е) за чинишће изданог шаркхерда великог и гостовнишкхерда 1—
 ж) за чинишће сурџа и чинишкхерда од два метра па више 0-40
 з) за чинишће сурџа и чинишкхерда до два метра 0-20
 и) за исплаћивање динараџа 1-50
 п) за чинишће тужиоа са исплаћивањем од тужио 0-20

Члан 17.

Тако за чинишће динараџа плаћају општинега ирџада, а за масе месене старина. Само у одлучу овак плаћају акцијених (издражје).

Паване проинских тужио обавезаје. У случају противња, тужио боо издатишће великина одлет боо изданог одлагана.

По издатишће тужио динараџар је дужин свани боо разлико: плаћи правинаџу, у којој воно бити назначено: колико је и велики динараџе општинега, на којој ирџада, колико је изданог и које је дана чинишће пресеца. На издатишће прилашће морају бити одлагивање тужио за члана 16. правила.

Прилашће морају бити сабаведено архивским поштомскајером, који у дошкхом рејону зашат уражавана.

иен и општин паменем, и ту би се одмаро.)

Такој је краљ Драгутин боо одсет! Он беше богата! Негово апетелано спомину и лежи летошам.)

Оз пакости је, што АЕ. Давидо изнеси, да је краљ Драгутин боо окружио мномскајерима. И ти краљуери својем једностраним погледама на овај општинега и пролази! свет, својим светима одржавала су, нема сумње, у краља Драгутина ошће религијозно расположење, оку склоност ка мезахолији, ову страст ка аскетству. Краљуери су му при показани, да се он једно искреним кајанем, поштом и молитвом моше грехова општита. Они су му чак и епитијуми одрежили! Углављују се на Св. Сапу, краљ је Драгутин боо дошао на мисао да иде на хапизу у Свету Земљу. По казивању АЕ. Давида известио краља Драгутина, „Смиаа се отъчествен нго“, вазда из државних разнао, да земља не буде боо владана извешче важних светуаџама, одлучио се успришати тој намери краљевој и захтевано да се он премо сваког путовања у Свету

Земљу, „Катоно“, краљу велише плаштега, „гогоу тш, могајериниш маса, и вислоу зимао отъ отъчествина тгомог отъ виход,шних совпротивниха вриш.“)

У последу на утицај свештвенства на краља Драгутина историј Мајана иде мало даље. Он узима да се краљ Мауитин служио свештеном као духовним оруђем против свог брата краља Драгутина и да је он усавоо да свештеничким утицајем утре у краља Драгутина снагу помисла и тежњу на мешање у државне послове.) Али сами историјски дисајаји говоре против ове претоставке Руса Мајкова. Ми ћемо у иднују глави вилети, како се и колико краљ Драгутин мешао у државне послове свога брата краља Милутина.

Краљ Драгутин није заборавао ни својих владачких дужности. Он се трудио: Да своју земљу просвети и научи побожну животу; да је напшати од сваког ентузијазма владла својешче непријатеља. Он се старане о својој војсци и о домаћим пословима. Пшћиваше сиротињу, слабе и небољше. Богато делаше милостиње не само својим сиромашним поданицима, него сиромашним странцима.)

Као ирџови краљ сресеи Драгутин је боо са Дубровчанима у трговинским и политичким међународним односима. У једној својој извести од 1281. г. управљешоје на дубровничког кнеза Николу Мавријановина (Магуровина), краљ Драгутин обавља уговор мира, коме је већ пет година протошло. У истој се извести одређеје: Време од три месеца да мешање своју дубровничких трговинај из Србије у случају никак размирија; да су Дубровчани дужни плаћати српском краљу 2.000 перпера сваке године о Матрону-Дану.) Оба ова уговора била су, пернатом, само превентивне мере и међународне нормалности, јер до испорука, снаше ивешче Дубровачке Републике и српског краља Драгутина није ни дошло. Мирни трговински и пријатељски односи између Дубровника и краља Драгутина наставили су се и када је краљ Драгутин организовао Сремску Краљевину и завладао њоме.

(Наставље се)

9) Дав. Жив. стр. 32—34. Не Шваб. Жив. стр. 183—182.
 10) Др. Србске Скуп. III. стр. 105— Гласн. ЛIII. стр. 4— Шваб. Ревист. Јул. стр. 52— Старије КИВ. стр. 168.
 11) Дав. Жив. стр. 41—45.

12) Давидо.
 13) Дав. Жив. стр. 32.
 14) Дав. Жив. стр. 28, 28, 31. — Не Шваб. Жив. стр. 178—181, 186.— Ст. Новак, Ст. Срп. Ревиста стр. 57.

15) Мана. Меса. Серк. стр. 61, 65, 69. LVIII.— Евр. Тупр. Срп. Славн. стр. 35, 39, 51. Нешче је на овој извести Стефан, војводишће којој краљ Српске земљи и повисајерши, Желичковић, краљуери у дошкхому краљу Матрону дана 2. г. Д. Богочинић, којима да је војнишће краља Драгутина. Чин. Год. в. III. стр. 375—387.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 НОВЕМБРА 1898 ГОД.

СТАЊЕ НА ДАН	Р А Ч У Н			СТАЊЕ 30 НОВЕМБРА		
	СЕРТ У 1 СЕПТЕМБРУ	СЕРТ 01 ЈАН. 10 30 НОВЕМБРА	СТАЊЕ 30 НОВЕМБРА	СТАЊЕ 30 НОВЕМБРА	СТАЊЕ 30 НОВЕМБРА	
	Благајне	196007 26	207358 48	1464798 45	1439602 29	34196 16
75	Припремени издатака	3000 —	46489 08	127879 77	62606 97	65272 80
37	Вредећи артија			76438 —		76438 —
38	Непокретности			5460600 23		5460600 23
38	Покретности			78771 64		78771 64
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82
24	„ казарне на зајма			945749 85		945749 85
28	„ канализације			64303 68		64303 68
41	„ дорџоске школе			212073 54		212073 54
23	„ палилуз			177210 03		177210 03
21	„ дорџоске призе			57837 21		57837 21
85	Дужника разни		5415 93	119271 30	19336 82	99934 48
89	„ казарне		3282 69	140563 30	20861 15	119702 15
22	„ водовода			3989 62		3989 62
19	„ трошарине			1259 47		1259 47
68	Поверљива разни	20046 10	4402 05	114717 90	314225 07	199507 17
5	„ водовода	12090 48		15110 23	19881 07	4770 84
46	Каупија			1000 —	2117 —	1117 —
4	Дјурна ижињерска			192 —	364 80	172 80
66	Обртне порезе			12525 96	12525 96	
32	Поклона божиња			12 —	5543 45	5531 45
27	Фондова разни			19025 96	196825 38	177799 42
47	Гробљанског фонда				110563 05	110563 05
43	Регулационог	16036 20		360782 08		360782 08
44	Упр. фонд. за регул. фонд.			9234 22		9234 22
44	„ „ „ фондове			31913 48		31913 48
76	Управе трошарине	12 77	40000 —	44774 10	220000 —	175225 90
48	Упр. фонд. за зајмове				192911 13	192911 13
71	Пријема			8297000 —	10425000 —	2198000 —
34	Остатак код Нар. Банке			10220000 —	8260000 —	1960000 —
49	Текући „ „	40000 —		220000 —	2190591 10	1970591 10
50	Привреда појног				150460 09	150460 09
90	Гробо. буџет	982 01	2764 84	17084 21	27387 79	10309 53
	Прихода буџетски		98142 20	838 63	938055 28	937196 65
	Расхода „ „	78253 81	60 —	931504 13	60 —	931444 13
80	„ по изјавна	34279 45		84383 69		84383 69
93	„ по кредитима	44220 41		132628 89	21 —	132607 89
82	Утврђење облиг			7428 73	10000 —	2571 27
83	Погајнице од трошар.		68370 49		400780 19	400780 19
95	Главница	29214 07		122971 05	7437188 19	7314217 14
		474185 76	474185 76	32517887 78	32517887 78	13851718 78

5. Децембра 1898 године
Београд.Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.Главни благајник,
Б. Ж. Нешић с. р.Главни салтовођа,
К. Ј. Јанковић с. р.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ПОНЕДЕЉАК 22. ФЕБРУАРА 1899.

Број 7.

ИЗДАЈЕ ПЕЊЕЊНО ЈЕДАН-ЛУТ

ПРЕДЛАЖУ ВАША СЛАТА РЕКРЕТИЈА НА ОПШТИНСКИ ГРА
А СВЕ ПОСРЕДОВАЊЕ НА УРЕДИНА.

ИЗДАЈА:

УРЕДНИЦИ БЕ БРАЊАЈ СЕ.

За Србају на годињу 6 динара

За друге годињу 5

За свако издање на годињу 5

НЕ СЕ ЗАТВАРА СЕОМА НЕ ПРЕЖАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Сутра се навршује седамнаест година, од како је обновљено Краљевство Српско, а десет година, од како краљује наш љубљени Краљ Александар I.

Јуначки напори Милоша Великог и потоњих владалаца Српских из витешког Дома Обреновића, за један не пуни век, створили су Српску Државу и учинили да можемо, као слободни славити данас успомену на обновљену Краљевину и десетогодишњицу мудрог владања нашег љубљеног и узвишеног Краља Александра I.

Грађани Београдски и ове ће године на дан 22. фебруара достојно прославити ова два значајна историјска догађаја, и доласком на благодарене, кићењем домова и осветљењем истих дати видљива доказа, колико су захвални славним Обреновићима и колико љубе својег Краља и Господара Александра I.

Од представништва општине Београдске 21. Фебруара 1899. године у Београду.

О Б Ј А В А

На основу члана 3. закона о уређењу пописе и прописа за регрутационе за дан 11, 12, 13, 14 и 15 Марта ове године, извршиће се регрутационе на етажи кадар оних младина, који у 1899. годнини напуштају 21 година живота, дакле свињу оних који су рођени у календарској 1878 годнини од 1. Јануара до 31. Децембра.

Регрутационе ће се извршити у аману ово општинског суда.

Регрутационој комисији имају представити:

1. Сви млађи рођени од 1. Јануара до 31. Децембра 1878. године, како онде у Београду тако и они досељени. Са регрутационом комисијом и сви непосредни задружари њихови, где је тај случај да неспособност достижног задружара даје регрутационо право на скраћени рок службе у кадру.

2. Сви привремено неспособни регрути од ранијих година који собом имају пошти и уверење о неспособности које су добијали од ранијих регрутационих комисија или општинске команде, и сви они који су из чл. 5. оглашени за неборне и то они до највише 25 г. старости.

3. Сви обавезници редовне и оба позива народне војске, која се осећају за неспособност за даљу службу у војсци.

4. Сви привремени инвалиди.

Регрути који имају права на скраћени рок, услед тога што су им старији задружари служили у војсци, дужни су ово доказати са војничким исправама пред комисијом.

Пошваћу се сви млађи рођени у 1878 г. и њихове старешине задруга, да знамо представити регрутационој комисији ради регрутационе. Који од младина неба хтео представити одређених дана регрутационој комисији казиваће се *продуженом службом*, без обзира на задружно стање по чл. 15. закона о уређењу пописе, а старешина његове

задруге која га привремено казиваће се са 300 динара.

Од суда општине града Београда 13. Фебруара 1899. г. ОБВР. 7 Београд.

С Т Е Ч А Ј

Општински Београдској потребан је један вињикер са импозитацијама, који ће имати поред осталих послова нарочито да изврши убавињавање општине на њена непокретна добра

Плата је до 4000 дина. годишње.

Молабе са потребним исправама, имају се поднети Председнику општине до 1 марта ове год. закључно.

Од Суда општине Београдске АБр. 955 19. Јануара 1899. г. у Београду.

С Т Е Ч А Ј

На основу чл. 28. прописа о уређењу описног димничарског (од 15. јан. 1899. П.В. 210) суд општине београдске расписује оном стечај на 6 димничара на парох Београд.

Циљеве пријаве имају се подносити суду општинском. Уз пријаву треба поднети:

1. уверење оспана, да је познати занат стално радио;
 2. уверење оспана, да је мајсторско дјело;
 3. уверење надлежног општинског суда, да га првава дела није осуђивао.
- Пријаве ће се примати до 24. фебруара закључно.

Од суда општине београдске, 13. фебруара 1899. год. АБр. 1054 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

НАЈРЕДНИ САСТАНАК

23 Јануара 1899. год.

Председнику изборилица с П. Д. Степановић, извршних чланова суда г. Ст. Ивановић, и Коста Смиљковић од одбораца: Владе: г. В. Јеврејевић, М. Јовановић, М. Арсенић, др. Јанковић, Ђефре М. Соколовић, Веља Тривић, др. Ј. Вурић, К. Ј. Јанковић, Тома С. Јанковић, В. М. Степановић, Д. Ј. Степановић, Веља Ковачић, Младен Вукосавић, Јованка Степановић, Ј. М. Јовановић, М. Ј. Јовановић, Пет Н. Јовановић, Стево Илић, Коста М. Вурић, др. Стево Јовановић, Веља Шимовић, Младен Јовановић, Ђефре Јовановић, Мис. Штефан, П. Симић, Ј. Петровић.

(Секретар)

III

Изборници г. Јанковић М. Јанковић изабрани, да се Саветом уступи, тако је гласно приставишато, прошири.

Избор је одлучно,

да се онај предлог стави на дневни ред за решавање.

IV

Изборници г. М. Арсенић, пита да ли има истино у таласима, што се у истицању и породици пројекте о поштом ухавањем крајужарених против општине трошарице, и шта је суд по томе урадио.

Председник је одговорио,

да је домета ухавањем крајужарених и да је суд омако нове исправе, да иста још није довршена. Као оно дело буде приводно јавно суд ће о свему поднети одборницима.

V

Изборници г. др. Јован Вурић, питају издати писани предлог, како да се регрутационо привремено општинско димничарство.

По прочитаву тога предлога, избор је одлучно,

да се предлог овог предлога достави сваком одборнику на проучење и да се исти стави на дневни ред за решавање да клубу седмично.

VI

По прочитаву акта уписне пар Београда и њених одсека АБр. 695, 666, 610, 637, 639 708, којима се траже уверења и власништво и циљевом стању власних зема, избор је најпано,

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Жито: „*Man diebstahl in fremder kirche*“
 (Das ist ein Verbrechen, ist nicht ohne
 strafbar, ist strafbar.)

Berlin, Carl, Carl, Str. 1.

VERLAG

K. H. POSTER & F. A. STAMMERS

Rad. izdavačica 14. 400. dinara, prilikom izdavanja izdavača od 15. juna 1901. g.)

(BLAGAVAN)

Дубровачки су трговци посећивали тргове и радиле у дубровачкој Сремској Краљевине, а краљ Драгутин узимао је пријатељство и поштовање Дубровачке Републике. На већих, вероватно економских, разлога Дубровачко Неће г. 1303 забраније наслована Срба у Дубровнику и истову предлажу: али од те наредбе ово изузима наслову краља Стевана Драгутина због његовог пријатељства, које указује дубровачким трговцима.¹⁾ Краљевини Владислава, наследник српског престола и син сремског краља Драгутина, одлази

у Новемберу 1313 год. у госте дубровачкој епископији а Велико Дубровачко Неће предозека високога госта одобрава својом клењу, да може за дочек краљевина Владислава утрошити 100 перпера.²⁾

Дукарије од мекуда зна, да је са својим племићима и краљ Драгутин долазио у Дубровник и за размишљања Светога Мученика градило опростија свога греха и узмирење савети.³⁾

Дубровачки су у Сремску Краљевину долазили познатио трговци путовани: 1) преко Габеле, Благоја, Ковача, Крешна, Фојадина, Високога, Сутеско, Олово, Борач, Зворника; 2) Дубровачки Драгулин: преко Трешана, Гапоха, Фоче, Добруча, Пожеге; 3) *Дубровачки Драгулин*: преко Ботора, Никшића, Језера, поред Паритора, преко Пашваља, Пожеге.

Док је краљ Драгутин држао пределе до реке Босне, у немојој се земљи била и знаменита трговачка места: *Сутеско, Борач, Кулачи, Зворник, Сребрница, Олово, Сали*.

Олово или Оловоц било је у XIV веку на великом гласу својим оловним рудницама, од којих је и име добило. Три и руд-

нице обично су Дубровачки закупљивали и имали отуда доле порети.⁴⁾

Борач (дан. *Борачина*) био је у XIV и. један од знаменитих босанских тргова. Под градом је био три са подрањем.⁵⁾

На Борачу је један трговачки друштво било у Сребрницу и преко Дрине у Рудник; други преко Дринеље у долину Сирене, у Сали; трећи на саставу Дринеље и Јадра у Кулачи, Зворник.

Сребрница, која поранито спада у најстарија српска рудничка насеља (а она се да се она у старије доба развила из обичне знамените римске рударске вароши *Долације*) за време краља Драгутина, као и краљ лео Среднаг Бег, била је једна од најважнијих рударских и трговачких места. У сребрничким рудничким надлеж се познатио сребро. Сребрница је трговала са Сремским и Сремско Краљевини, са Босном, с Магарском, с далматинским трговачким градинима. Знатна дубровачка колонија имала је од краља Драгутина велике привилегије. Дубровачки су закупљивали сребрнички три, поједино рудничка окова и у предграђу имали доста дукањина.⁶⁾

Кулачи је био за време краља Дра-

¹⁾ Man. Beest, vol. X стр. 19, 24.

²⁾ G. P. Lincov, Capitan trattato de gli statuti di Ragusa стр. 27.

³⁾ Dr. B. Jovanov, Die Handelstratonien стр. 94.

⁴⁾ Dr. B. Jovanov, стр. 94.

⁵⁾ Dr. B. Jovanov, стр. 10-11, 81.

да је Пера Павловић, књиговац добар књижевна и добар њивовод става; а по добром плаћања и сиротног њивовод става Милаш Цртовкић трг, Михаило Штајнхорн предузимач, Михаило Милосавић шивачки; да су му познати: Коста Митровић шивач и Ангелина Жека Тоше Лазаревића оца.

VII

Председништво изабрао да решење могазе коју је се траже уверења о породичном односу. По провјенту тих могаза Слб. 153, 244, 213, одбор је изабрао њивоводе.

да се Јазуру Јовановићу, Василији Костић удовици и Марији Павловић удовици могу давати тражења уверења о њиховом породичном односу.

VIII

Пошто је Радско Драговић, љутило из одбора општинског те не може и даље остати као члан општинског одбора, то је одбор општински изабрао

да на место Радско Драговића буде члан општинског одбора одборник г. Коста М. Бурић.

IX

Председништво изабрао да решење извештаја комисије о уредњу слободних руковаца са њивом, да се поново плаћања трошарица.

По провјенту тих извештаја Слб. 703, одбор је решено,

да се према овим извештајима и предлогу одмах укине слободна плаћања са њивом, на које није плаћена такса трошарица и да се исто стања под надзор управе трошарица. Правила за извршење овог решења да прописне исто порезничтво, коме се додаје да члана и одборника г. Стојан Пајић.

X

По провјенту могазе Стевана Ренчића кајара Слб. 186, да се ослободи плаћања интереса на дуг за саграђену кадруму, пошто је његово имање било општине узел њивоводе, одбор је одлучио.

тутина важно трговачко место. У *Полтву* чинио је била велика дубровачка колонија.¹⁾

Зворник (оца *Зворник*) био је један од главних тргова на Дрини. Назвао се у близини знаменитих рудника *Јабине* и *Крупава*. У Јабини су Дубровчани имали своју колонију, а поред Дубровчана било је и Саса и Мезола. У Јабини су рудничка издана из које се полагивало сребро, а руднички орудањци били знатни богатством гроњача.²⁾

Из Зворника је ишао трговачки друм левом страном Дрине преко давашње Белине и Рање у Сремску Митровицу, где су Дубровчани имали напредну колонију.³⁾

Негде на граници Сремске Краљевине вероватно код *Добруна*, знамените средњовековне дубровачке колоније и несталине најдањешње реиндустрије Дабарне Еленовић, одвајала се једна грана од Дубровачког Друма и ишла преко Шаргана, Мокре Горе у долину Бетине и даље у Пожегу.⁴⁾ Онда се састајао са горе понекавим путем на Котора преко Цепенца. На Пожеге је тај трговачки друм ишао преко комплекса планина на развоју За-

да се од грађевинског одељења кините и одбору водне комисије да ли је и у колело било општине оно имање узел њивоводе узале.

XI

По провјенту могазе Владе Димитријевића Лазаревића Слб. 353, да се ослободи плаћања интереса на дуг за саграђену кадруму, одбор је решено,

да се и она поновна могаза одбаци.

XII

По новом провјенту могазе Марије Поповић удовице Слб. 579/98, да се ослободи плаћања интереса на дуг за саграђену кадруму и њивоводе њивоводе, одбор је са ратом у могази и извештају њивоводе решено,

да се могаза Марија Поповић ослободи плаћања интереса на дуг општине за саграђену кадруму.

XIII

По провјенту могазе Јов. Прапарчетића Лазаревића у Нишви Слб. 649 одбор је решено,

одбрана се могази, да свој дуг општине за саграђену кадруму исплати у означеним отплатима са интересом. Тражење молжено, да се ослободи плаћања интереса на овај дуг. — одбације се.

XIV

По провјенту могазе Богородског долазног удружења и извештаја управе општинског трошарица Слб. 587, одбор је решено,

да се дозивно удружење ослободи плаћања трошарица таксе на сто парчи живих јаребина, које су у оклози Балеча пуштине ради прилода.

XV

По провјенту могазе Павла Обрадовића геостановара и извештаја трошарица управе Слб. 392, одбор је решено,

да се молбиво Павлу прати четрдесет осам динара и двадесет парчи плаћањених на име трошарица таксе на јаја, која је он одмах изнео на земље.

надне Мораве и Колабуаре у Валево. Из Валева је ишао овај друм у *Дабину*, престоницу сремског краља Драгутина, али је, пак, преко Колабуаре одлазио у Београд у други престоницу краља Драгутина. Из Зворника преко рударског предела Жајине и Крупава и из Средњине стигали су се трговачки путени у Валево, да одатле удружени поред града *Веле Стене* оду на рударски форум старе Српске Државе, у *Рудник*.

Знаменити трговачки друм, који је наредилима преселио Сремску Краљевину Јесте онај која је са *Зворника* Премора — преко знаменитог трговачког центра *Брковица* на Трци или преко *Павла* и *Пелина*, преко *Трговишта*, *Дежана*, *Ибарских* Друмом поред *Брвеника*, *Плана*, *Малина* доливом Грале узлази у Сремску Краљевину и поред грађама *Честина* и *Ворна*, *Рудника*, *Островице* одлази у Београд.

Из Београда је ишао у истојмо крајине Сремске Краљевине трговачки, Цариградски Друм у правцу римског пута: Преко Мораве у Браничево, преко *Мехове*, града *Равна* и негде код *Сталца* или преко *Јовановачке Реле* узлази у државу краља Милутина.

Вероватно да Цариградски Друм за време сремског краља Драгутина још није

XVI

Председништво изабрао да решење штине о четири куќина а помјара.

По провјенту извештаја Слб. 430, о држави општинској и о попућеним њивом одбор је решено,

да се како извештаја тако и све накнадне попуће на овај посао на њивоводе одбаци. Да суд општине попуће попућенима, да четирише куќина и помјара врше за шест динара од кубног метра под погодном, да имају модерне њивоводе сепаре кад пражњење врше дању, а кад то раде неку, да имају бурад добро затворено.

XVII

По провјенту могазе Владе Димитријевића Слб. 243, којом продава, на који начин да исплати свој дуг општине, одбор је решено,

одбрана се да Влад. Димитријевић исплати свој дуг општине у 2750 дина. на овај начин: да на 1000 дина. даде општине менажу с ротом за 6 месеца, коју ће исплатити он и његова жена. Остатак у 1750 дина. да исплати попућеним харџијама од вредности а да га буде дужан исплатити у року од године дава, рачунајући од рока менице. На овај дуг плаћаће и 6% интереса.

XVIII

Председништво изабрао да не приредба таксе контроли дава за њивоводе општине 229-25 дина. по Јован Митровић бив. оцац, кинион, да по Митровић које остави њивоводе имања, што је утврђив увереном правосног београдског трговачког суда, под шта се и даље плаћа његова спомених имања и њивоводе.

По сасудушту злог и по провјенту шта Слб. 229, одбор је одлучио,

да се ово уверење београдског трговачког суда сирочеда Главној Контроли на даља поштуна.

XIX

Одбор је одлучио, да се предмет о експропријацији имања Браће Дајмак и М. Г. Триновићне одбаци за прву седницу за оном.

ишао преко Шумадије. Тек ће готово после 120 година (1432 г.) преко Шумадије попутности пута Београдом да за Браничево.

У *Дабину* ни само општинске попуће у првојој глави. Као у прелог *Мехова* трговачког знајања на време сремског краља Драгутина могаз би се рећи, да је он као краљевине реиндустрије био и знаменито трговачко место и дубровачка колонија. Он се и у XV в., за време Српске Деспотовине, помиње као трг. На Сави од Митровице до Београда Дабрад беше најдањавије место.

Рудник је био најдањавије трговачки и рударско место у Сремско Краљевине. Осталих живих рударске рудне у XIV веку и даље се јасно виде. У долини *Красо-Јевачког* *Потока* налазе се најдањавије огревне *Масе* трпски, многа *васаута* *окиа* и *ходина*.⁵⁾

¹⁾ Зв. стр. 81.

²⁾ Др. Е. Јерковић, *Die Handelsreisen* стр. 51, 81—82.

³⁾ М. Барш, *Србија* стр. 281—282, 229, 681.

⁴⁾ Др. Е. Јерковић, *Die Handelsreisen* стр. 82.

⁵⁾ Рај XXXVII стр. 23.

XX

По прочитаву председаније другог за пољског трапа (д. Сали Абр. 505, одбор је одлучио,

да се респалаци по овој представи одлази, док председанијо општине не прибави писмена обавештења о самој ствари, изложеној у овој представи.

XXI

Председније саопштава одбору, да ће се 31. в. м. у саборној прилици давати паркетом појединог административног београдског и митрополитског Србије Милану и поново господу одборнице, да своје партијско присуство.

Одбор је прихватио и изјавио оно саопштеније и позив.

XXII

На предлог председаније општине одбор је решио,

да и одборник г. Петар И. Јовановић буде члан комисије за пручавање понуда за зајам и ралоње.

РЕДОВНИ САОПШТАЊА

4 Фебруара 1893. год.

Председније изјавио је Н. Д. Стојановић, од одборнице бацио га: Мила Арсенијевић, Мил. Јовановић, Др. Лазаревић, Трајко Соколовић, Ђеро Н. Стојановић, Мил. Ковачић, Мил. Ковачић, М. Ј. Ковачић, Зола Тошић, Ј. Алексић, Ђ. Деметријевић, В. Штрб и Милан Стојановић, Н. Петровић, Стојан Пајић, Марко С. Петровијевић, Др. Јан. Крстић, В. Савић, Густо С. Јањић, Доскојан Стојановић, А. Н. Кривоножић, Ј. Петровић, К. В. Милошевић, М. Савић, Милоше Милошевић, Ј. Тадић, К. В. Лазаревић, В. Павловић, Мата Петровић, Др. Стево Марковић. 2. Ж. Јанковић.

I

Прочитао је закључак одборних одлука одлучио датум 29. Јануара 1893. год. и у одлуци КИбр. 54 учествовао је допука.

да је одборник г. М. Арсенијевић писмо, могу ли се дати кулени за пловивина и да ли је било још каквих крајучарена при износу вина.

II

У данашњој седници изабрани су чланови у одборничку дужност вршилац г.г. Мил. Петровић и Милан Павловић одборника.

III

Одборник г. Милан Арсенијевић у својем изјавио гонору председанија, да је, попомогу отарених крајучарена при износу вина, седнице, да има још много злоупотреба у овоме појалу, као и да има у ружави отарених кулени по којима се може чинити много зла, па исту жељу тропаричане, па милога, да у овоме има неправедности и да управник општинске тропаричане и а осталих тропаричанских органа које поштују било из несправности, било из неискрености или из незнања на исто предложе, да се одлучи једна комисија, која ће све оно изнети и те злоупотребе неискрености а да ће издати своја писма ошенија, да се Управник тропаричане одмах узима од дужности.

По седмодневном овога одбора је писмо поменутог писма са 27 главова прочитано 4 решено,

да одборско повереништво, коме да су чланови одборника г.г. Ђ. Пантелић, Стојан Пајић, М. Арсенијевић, Мил. Тадић и Марко С. Петровијевић, извиде, да ли има каквих злоупотреба тропаричанских органа, које би потекле било из несправности, било из неправедности и незнања њиховог, у погледу задуживања винарских тропанаца за таксу тропаричанску при износу вина, или у по-

гледу оуживања истих при износу вина, као и у погледу потписивања и оверивања кулени о извесном виноу. О свему овоме у опште има се комисија упутило из писма тропаричанских и кулени, по којем је уписане изјави од стране Београдске промијске банке. —

Ово повереништво изабрио трапа да припремено узима од дужности Управника тропаричане ако буде изјавио за потрени, по при респалаци овога, морају сви пет повереника бити на окупу, а за остали последи дозвола ће бити и тројина.

IV

По прочитаву акта Управе зор. Београда и писаних одлука Абр. 492, 727, 792, 793, и 789, којима се траже уверења о изјави и изјавиој стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброт владана и доброт имовног стања Рахманов Габај, Јанко Габај, трг. помоћник, Коста Лазаревић, м. д. Јовановија; да су му несправности: Радојан Пасевић бакалник, Милан Стојановић, главог шпозерски, Мијајло Мајуров главог тапачерски, Јанко Павлевић главог Најдан Петровић поштар; да је Алекса Обрадовић одх. трг. агент доброт имовног стања, да није осуђиван од как живи у Србији, а да је по савремену одбору, у Аустроугарској осуђиван. —

V

Председније изјавио одбору за писмено изабрио поједино се траже уверења о породичном односу. По прочитаву тих писама (Сбр. 304, 306 и 308, одбор је изјавио изјавио,

да се Милану Н. Мркишићу благајнику Зорану Ф. Штјепановићу бакалнику и Марији ж. Милану Савића одх. могу дати тражене уверења о њиховом породичном односу. —

(СВРНИТЕ СЕ)

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу општег димљиварског

Члан 13.

Чашице димљива вршиће се радник димљива пре и после водне, и сваки без разлике димљива је допуштени чашице димљива.

Но кад је може се извесних радника немогуће допустити чашице једнога дана, димљива је то без одлагања допустити другог дана у исто време.

Тако исто димљивар је димљива следити на сваки постоји за чашице димљива, а изрешито за случај пожара.

Члан 16.

За чашице димљива плаћају се оне таксе:

a) за чашице димљива изјавио бацио без разлике на сват . . .	0-40 динара
b) за чашице димљива престоје	0-20
в) „ „ „ на два спрата	0-40
г) за чашице изјавио изјавио изјавио	0-40
д) за чашице изјавио изјавио изјавио	0-40
е) за чашице изјавио изјавио изјавио	1—

ж) за чашице изјавио изјавио изјавио	0-40
з) за чашице изјавио изјавио изјавио	0-20
и) за исподина димљива	1-50
к) за чашице типлова из исподина од типла	0-20

Члан 17.

Тако за чашице димљива плаћају сопствених трапа, и за масе масених ствари. Само у одсуству ових плаћају закупника (изјавио).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају претплате, таксе ће изнети позивају сека власт без изјавио одлагања.

По изјави таксе димљивар је димљива својим без разлике изјавио пријавио, у којој мора бити изјавио: којом је и којом димљива изјавио, на којој трапа, којом је изјавио и које је дан чашице приноса. На пољених пријавио морају бити одштампане таксе на свакој 10. изјавио.

Пријавио морају бити саопштеније организационом мајстору, који у димљива рејону изјавио управника.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробојна:

a) Гроб за јоу	7—
б) Гроб за одрадо	12—
в) Мали гробојна	555-62 д.
г) Велика гробојна III реда	999-93 д.
д) Велика гробојна II реда	1099-93 д.
е) Велика гробојна I реда	1684-57 д.

II. Празничне појавиоја и кулени:

a) Од кубног метра	10—
б) Од тона	0-30 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савошански, Теразијски, Варошки и Врзарски

1. Од собе и кулени или мањег дуљана са собом	0-25 д.
2. Од две или три собе са кулени или мањег дуљана са мајалом	0-70 д.
3. Од четри или више собе са кулени, од једне са кулени, од гостионице са куленим без шпале	1-50 д.

За квартове: Дорћански и Павловићки

1. Од собе и кулени или мањег дуљана са собом	0-20 д.
2. Од две или три собе са кулени или мањег дуљана са мајалом	0-60 д.
3. Од четри или више собе са кулени, од једне са кулени, од гостионице са куленим без шпале	1—
- Од суда општине београдске 25. августа 1892 год. Абр. 9448.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 29. ФЕБРУАРА 1896.

Број 8.

ПОДАТЕК НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ДУТ

ПРЕСТАЈАТ РАДИ СВАКИ КРИВИЦАМА ИЛИ ОПШТИНСКИМ СЛУЖБАМА ИЛИ СВЕГ ПОСРЕДОВАЊЕМ ИЛИ ПРЕДНОМ.

ЦЕНА:

За Србију на годину 8 динара
на месец годину 8
За страну година на годину 9

РЕКЛАМСКИ НЕ ПРАЖАЈУ СЕ

НЕДЕЉНИКА ПРВОМА НЕ ПРЖАЈУ СЕ

О Б Ј А В А

Опозико је, да талгањска кола, рабидијена, да тешке керете, пиварска, селачка, возујска и талгање, говара и празна, без икакве потребе, а само ради необављене пролазе најважнијим улицама, без реда и одређене брзине. Иако ретки случајеви, да се на сред Терација, или у Краљ Михаиловој улици, виде дозволјене претопарене талгање, или селачки воз са сеном, велика шпедитерска кола с товаром у необичној висини како се покрећу док не појете одложеног талгањског ствари, пиварска гломазна кола у халу, или расточене талгање и возовска кола. У најважнијим улицама овакви возови само смеђају саобраћају, реду изнад престопаре и кларе кадриу, која је и илацие изложена квалу и по самом томе, што таква улица, као главна илација природан жив саобраћај.

У интересу узглед престопаре, лакости и удобности узичног саобраћаја, чистоте улица и одржавање реда и поретка, Управна града Београда, на основу § 326 у вези с § 338. тач. 5. кривич. законика издаје следећу наредбу.

1. Улицама: Краљ-Михаиловој и Краљ-Михаиловој, од Калемегдана до Станије, забрањен је пролазак икаквој врсти теретних кола, сем ошјавара.

Иаустанак је од овог општег правила: при општој слободи мањина станова о Бурићу и Митровцу-дому; кад се што превлачи, доноси или односи из зграда у тим улицама, но и у тим случајима узлази у поменуће улице и излази из њих мора бити код најближег узласка или изласка код такве зграде; и најзад, при дарственом преселују тих улица.

2. свима другим улицама слободна је пролазак на којој прсти теретних кола, држећи при том увек десну страну.

3. Никаква кола, талгање, конјације, шпедитерска, пиварска па угај и т. д. не могу ићи ма којом улицом другом брзином осим у ходу, било да су празна или товарна.

4. Код свих ових понавних теретних кола кад коначан није на селашту већ поред кола иде, мора или вођање држати у руци, или да отазад водити коње; код возовских кола возови се морају ићи водати а никако терати са стране.

Ко ма у чему преступи ма коју тачку ових правила биће кажњен по § 326 кривич. зак. од 1—6 динара мончане казне, или по § 338. тач. 5. итотг закона од 1—3 дана затвора.

Ова наредба важи од дана кад припути важеће у званичним новинама.

Управна града Београда
Државни секретар
Р. Бадеминт.

О Г Л А С

На дан 3. Марта т. т. држаће се у канцеларији економског одељења општине, и по други пут аукцијом за давање под руку општинског каменог мајлана званог „Беза марама“ на Топчидерскоме брани старог општ. сенака.

Аукција се позлаже у 50 динара. Аукцијација почиње у 3 сата по подне одлазачког дана. Важица извешћа и услови могу се видети у економском одељењу општине Београдске.

Абр. 1426. Од суда општ. Београдске 25 фебруара 1896 год. у Београду.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Илустрације: *„Non debentur et ferax gloria
fides circa fragilis nisi obvia clava
atque pectus habere“* ...
Sofist. Col. Cat. cap. 1.

НАСТАВКА

К. И. ВОСТИН И Ф. АР. СТАНДОВИЋИ

Раз ширење од 100 динара, првом издавањем поштом од 10 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

У рудничкој рађању Саси. Тре са парником закулјивали су Дубровчани, који су на Руднику имали јаку колонију, који су на Руднику имали јаку колонију, и многе дуџине!) На Руднику перчовато да су ковали ножија пресеког краља Драгутина.

Друга престопница српског краља Драгутина био је Београд, почетак Цариградског Дружа. Београд је на време краља Драгутина био извотно трговачко место. Не беме наше XI и XII в. када се око Београда отлихну Срба, Бугара и Мађара то да ратна времена спречавају трговина.

сия живот и ратној Београда.) Царинска и трговински односи између Српских Краљевина и Византијске Империје биле су руднички. И док је краљ Милутин био окупиран престопним византијским политиком, илацијским караванима са различитим индустријским артиклима, јуџним вођем и илацијским фабрицима одлазили су кроз Српску Краљевину Цариградским Друмом у Средњу и Северну Јевропу, да отуца у своју отаџбину врате тамошње сировине.

Краљ је Драгутина још као архивни српски краљ ковао своје ножије.⁴⁾ Коначна се излација на знаменитом тргу у Беокову. Новац краља Драгутина није успело ни саком металном ножију, која је онда у трговачком срету био најбоља и међународна. И метална сировина из својих економских ратнога издвојање чете наредбе, којим забрањиваху циркулирају „малничког“ ножија краља Драгутина по металној територији (сем Дубровника).⁵⁾ Ове

металне забране учиниле су, да краљ Драгутина у ковању својих ножија поче увећати модел византијских ножија.

Краљ је Драгутина ковао само сребрне и бакрне ноже. Као и остали српски издвојао краљ Драгутина није ковао златних ножија; јер по мишљењу г-на Л. Коначића, српска нумизматика не може да покаже оригиналних златних егземплара. Што се по који златни српски новац налази у збиркама неких емисара или по неким музејима, то су ножија издвојао издвојао користујућем.

Краљ је Драгутина и као српски краљ ковао ноже. То изводи на мисао, да је краљ Драгутина, сазнајући с престопу архивног српског прелазника, задржао и право ковања ножија под својим именом. Тако се може протумачити, што су ножија краља Драгутина многобројнији од ножија краља Милутина. Краљ је Драгутина као српски краљ ковао свој ножија перчовато на Руднику, који је био најважнији рудник у Српској Краљевини, и на чијем се тргу у XV и одста излација ковања ножија.

На лицу сребрних ножија краља Драгутина налази се Исусе Христос на престопу са Јованџељем у руци. Оно главо

⁴⁾ Др. К. Јерошић, *Београдски срп. стр. 26—28.*
⁵⁾ О ножија краља Драгутина види: С. Јурић, *Овај историјски новина*, Загреб 1875 стр. 86—87, и Др. Ј. Шварцки, *Овај историјски новина* у Глави. III стр. 115—116.
⁶⁾ *Amalung* Dr. В. Пазара, *Саса*, *Јуџин* је долази до јуџинска, да су ножија краља Драгутина по металној територији.

О Б Ј А В А

На основу члана 3. закона о уређењу војске и правила за регрутацију од 11, 12, 13, 14 и 15 Марта ове године, извршиће се регрутације на стазан кадар оних младих, који у 1899. години извршише у 21 години живота, дакле свију оних који су рођени у календарској 1878 години од 1. Јануара до 31. Децембра.

Регрутације ће се извршити у закључно општинског суда.

Регрути којима имају представити: 1. Сви младићи рођени од 1. Јануара до 31. Децембра 1878. године, како оне у Београду тако и оне досељени. Са регрутима долазе и сви неспособни задругари ваљани, где је тај случај да неспособност дотичног задругара даје регруту права на справени рок службе у војску.

2. Сви привремено неспособни регрути од ранијих година који собом имају повести и уверење о неспособности које су добили од ранијих регрутних комисија или окружне команде, и сви они који су по чл. 5. отпадали из војске и то они до навршене 25 г. староста.

3. Сви обвезници редовне и оба позива народне војске, који се осећају да неспособне за даљу службу у војску.

4. Сви привремено инвалиди.

Регрути којима имају права на справени рок, услед тога што су им старији задругари служили у сталном кадру, дужни су ово доказати са војничким исправама пред комисију.

Позивају се сви младићи рођени у 1878 г. и њихове старешине задруга, да лично представе регрутну комисију ради регрутација. Који од младих неби хтео представити одређених дана регрутну комисију

кажиће се прогнаником службом, без обзира на задругино стање по чл. 15 закона о уређењу војске, а старешина његове задруге која га прикрити кажиће се са 300 динара.

Од суда општине града Београда 13. Фебруара 1899. г. ОВВР. 7 Београд.

С Т Е Ч А Ј

Општина Београдској потребан је један инжењер са квалификацијама, који ће имати поред осталих послова нарочито да изврши уобичајене општине на њена неспоредна добра.

Плата је до 4000 дина. годишње.

Моље са потребним исправама, имају се поднети Председнику општине до 1 марта ове год. закључно.

Од Суда општине Београдске Авр. 955 19. Јануара 1899. г. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАЈ

4. Фебруара 1899. год.

Председник председник С. И. Д. Стојановић, од одборника били су: Милош Арсенијевић, Мил. Јанковић, Дра. Јанковић, Трајко Стојић, Ђеђо В. Стојић, Ђеђо Бодан, Ђа. Јанковић, М. Ј. Ђеђа, Ђеђа Токовић, Ј. Алекса, П. Деметријевић, М. Штрџић, Милош Павловић, М. Петровић, Стефан Јанковић, Марко С. Петровић, др. Још. Бурак, М. Шпанк, Драго С. Јаков, Јован Стојић, А. В. Кривошејић, Ј. Петровић, М. П. Милошевић, М. Савић, Милош Милошевић, Д. Улази, К. П. Јанковић, В. Шпанковић, Милош Петровић, др. Стеван Марковић, Ј. М. Јанковић.

(СЛУЖБЕНИ)

VI

Председник изнестава одбор, да је суд општине решен својим од 1. фебруара 1899. год., Авр. 697 одржи негу леуу дабу за другу основну месна веограду, која је била из другог позивања задруга.

Одбор је примио у закључно

ово решење суда општинског.

и Загребачком Међују, у војводе Монте-нуово у Беоу. Тежина ваљана по овесу прос. С. Љубића право немирно варира између 1,105—2,75 грама.

Од краља Драгутина имамо и бакрених нована. Симеа Љубић је позивао 6 егземплара бакрених нована краља Драгутина. По изгледу бакрени су новци краља Драгутина слични еврејским. На лицу је Исус Христос да младићу или је сам краљ или са св. Стеваном; краљ голотавц прима од св. Стевана заставу, али ееди на престолу без нована, са мачем прено краља. Тежина ових бакрених нована варира 1,12—2,92 грама.

Краљ је Драгутин, особито као српски краљ, био у позитивним и трговинским односима са Млетачком Републиком. Ти су односи били врло интимни, јер краљ Драгутин жени свога старијег сина Владимира Ђерком једног угледног млетачког патрициј. То је вероватно допринело да млетачки трговци уважави званике привилегије по Српској Краљевини; да поседују трговне и руднике, такмичећи се с Дубровљанима; да из богатих еврејских рудника краља Драгутина однесу у новинама свога града гласом сребро у новинама, полама или у зрнама. Млетачки су у Српску Краљевину долазили или са Далма-

VII

По прочитану моље Тодора Ј. Милишића, и изнестаја Управе општинске грошарине, одбор је решио.

да се младица Тодор Ј. Милишић оид. бакалина ослободи плаћања једне хиљаде и две стотине динара, колико дугује општинској грошарини на име таксе грошаринске за сирећугу осецају, која је у пожару повштена.

VIII

По прочитану моље М. Ж. Марјановића, биз. трговца и изнестаја Управе грошаринске, одбор је решио.

одобрава се младицу почек од шест месеца да наплату дуга што дугује општинској грошарини а који је дуг обезбеден залогом по ранијем одборном решењу.

IX

По прочитану моље Палаз Обрадовића, грошарина и изнестаја Управе општинске грошарине, одбор је решио.

да се младицу Павлу Обрадовићу, грошариниу крај двадесет и пет динара и двадесет пара неправилно плаћањене грошаринске таксе на једно дебло сивило, за које је он касавицу аренду платио општини.

X

По прочитану моље А. Фиса оид. аврениста сизе Авр. 700, одбор је решио.

одобрава се, да младица Фиса исплати свој дуг општинској грошарини у месечним ратама од сто десет динара са 6% год. интереса до потпуно исплате с тим, да његово имање било залогом општинске на целокупан дуг сви до потпуно исплате. Ако не би ове рате узрели позавани, општина ће имати права да тражи наплату неогл аврениста дуга.

XI

По прочитану моље Сузарића Ђеђице Фазаћа, кметује Београдског Авр. 704, одбор је решио.

му је проод. На младицу или је сам краљ Драгутин или са св. Стеваном. Св. Стеван голотавц, левом руком држи Јеаневиће са десном краљу Драгутину предаје заставу или крст једноставан или двострук. Краљ прима десном руком крст или заставу а у левој држи великама синтак. На неким је новинама краљ Драгутин сам. Он ееди на престолу без нована, голотавц је или са круном отвореном или затвореном; преко краља му је мач у војничкама; у десној руци држи синтак са кривоношом на врху, а у левој лежићу куглу са једноставним или двоструким крстом. На синама је новинама краљ Драгутин представљен као достојанствена и мушка појава: са густином брадицама и пуном брадиом, у богатом одећу или у одежци.

На лицу еврејских нована пред елике Исуса Христа налазе се латински или словенске катине *Ис. Хр.*, кривоно, аведике, равна писмена и др. На младицу налазе се латински: *C. Stefanus, Stefanus, S. Stefan, Stefan rex, Moneta regis Stefani* и др.

Српских нована краља Драгутина има у неким музејима и у неких аматера. Најтежах и највише их има у Београдском

1) На лицу у Радн. Ист. му. II стр. 608 краљ је Драгутин био бодан у бриво, а отвореном ваљком крстом с ладжик ваљом, у пресвом лећу.

тинског Примерја кроз Босну или кроз Црнотарку и Славонију, по граду старина римскога пута, којим се из Алжирије долазило у Сирвију.

Да је одоста било односа између Српске Краљевине и Млетачке Републике постоје историјски евоени. Млетачко Веће на својој седници од 4. Јулија 1286. год. одлучи, да има дубровљани моље авренисти како Дубровљанима тако и Млетачина да иду у земље „римских краљева и њихове матер.“ На седници од 20. Септембра 1301 г. Млетачко Веће регрутине плату новинацима, који би нили „римских ередељено.“ а на седници од 9. Новембра исте године наређује, да су новинаци, који би нили „римских ередељено“, дужни да се у Дубровнику споразумују с дубровљачким кнепом о даљем путовању. Имамо још један јен доказ, да је краљ Драгутин био у односима са Млетачком Републиком. То је онај у Млетачком Архиву новие југословенских издавања, с којима је Млетачка Република имала однос.

У том се списку, који је из XIV века евоије међу осталим југословенским издавањима и краљ Драгутин: — — — — — „Urosius rex Serviae, Melitaniae, Chelmiciae, Diocleae, Albaniae, Chelmiciae et maritimae

IX

По прочитану молбе Николу Јулића предузимача и извештаја грађевинског одсека, одбор је решио,

одобрати се могућно, да свој камак на одној пивници, може спојити са планом општинског пошто плати промену таксу какав општинској.

X

По прочитану молбе Светислава Р. Христића БР. 365, који жели да се особито плаћања интереса на дуг општини за саграђену казарму, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XI

По прочитану молбе Николу Максимовића, оца трг. БР. 534, одбор је са разлога у молби изложиле решио,

да се молба Максимовић ослободи плаћања интереса у сто седамдесет и четири динара и деветдесет и пет пара на дуг за саграђену казарму.

XII

Председник извештаја одбор да се прона захтеву казарне власти изјави задовољније из добродошог поштом из однеке граде и смењати у другу поделују. Изложу одбору понуду Д. М. Борковића, који жели општини за ову употребу своју кућу у Дунавској улици или под кућу или на отку.

По сагласному усвоју и по прочитану понуду Борковићеве, одбор је решио,

одбацује се понуда Борковићева односно откупа неке куће; да председник општине са одборницима г.г. М. Јовановићем и Ђ. Димитријевићем прегледају и оставе понуду и граде и поднесу одбору извештај са предлогом.

XIII

По прочитану молбе Јована Карловића лиценца језика и извештаја грађевинског одсека ГР. 3560/98 одбор је решио,

да се Јован Карловић ослободи сваке накнаде штете општини за неизадржаних колубарских шљавца на време и време погодима, али да буде дужан сада да наплати и преда општини сву неправду козничку овога шљавца по пети и по погодинама како је то требао раније да учини.

XIV

По прочитану молбе Лује Петровића, адвоката из Паша АР. 908/98 и извештаја грађевинског одсека ГР. 4, који се тражи, да се нешто имање експропријација ради регулација анез Лазарева улице, одбор је решио,

да се регулација Кнез Лазара улице и експропријација овог имања за сада одложи.

XV

По прочитану молбе Јеленке М. Марковића оца, да се нешто имање експропријација за просецање нове улице, одбор је решио,

да се просецање ово нове улице и експропријација овог имања за сада одложи.

XVI

Председник износи одбору, на решење питање о изабави угла за 1899. год. за потребу Београдског завода.

По сагласному усвоју извештаја предузимача о изабави угла у припадју година, а по прочитану понуду Хубера из Паша АР. 415 којом жели изабавити угла, и извештаја водопадског одсека о овој понуди АР. 684; по прочитану понуде А. Сперовића, АР. 684, који жели добавити угла, и извештаја водопадског одсека о овој понуди, одбор је одлучио,

да председник општине ступи у преговоре са овим понуђачима, не би да постигао повољнију понуду у погледу цене, накнаде и осталих погодина за набавку угла, па да поднесе одбору извештај.

XVII

На питање председника општине одбор је одлучио,

да се решење одбора општинског од 13. Јан. 1899. АР. 847/98, има разумети тако, да се Београдског пешачког друштва има издати у овој години од првог Јануара по педесет динара месечно на име помоћи.

XVIII

Одборник г. Н. Славко приноси, да је на изабави угла до „Госпољини хаџи“ изакоз нештога и ђубор, као и да би требао земљу направити и предати је јавној употреби.

Председник је изјавио,

да ће по овој прилици учинити шта треба.

XIX

Одбор је одлучио,

да се на дан 16 фебруара о. г. држи извештај одборна одборна ради решавања питања, која су стављена на дневни ред а и других хитних питања.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу сваке димљавнице

Члан 13.

Чашњене димљаве вршиће се радик димљави пре и после водне, и сваки без разлике дужни је довести чашњене димљави.

По којој је коме са ишесити разлога повољно допустити чашњене једнога дана, дужни је то без одлагања допустити другог дана у исто време.

Пошто исто димљави је дужан одговорити на сваки позив за чашњене димљави, а поредом за случај позара.

Члан 16.

За чашњене димљави плаћају се ове таксе:

a) за чашњене димљави шпалера без разлике на измет	0-40 динара
b) за чашњене димљави простог	0-20 "
в) " " " " на два метра	0-40 "
г) за чашњене гондлавог шпалера	0-40 "
д) за чашњене гондлавог шпалера	0-40 "
е) за чашњене гондлавог шпалера безметог у гостишницима	1-
ж) за чашњене зурџа и кукозница од два метра на више	0-40 "

а) за чашњене зурџа и кукозница од два метра	0-20 "
з) за чашњене димљави	1-50 "
и) за чашњене типлода на партиципама од тела	0-20 "

Члан 17.

Таксе за чашњене димљави плаћају сопственици зграда, а за жене месеци старомо. Само у одсутству ових плаћају закупници (заједно).

Плаћање промишља такса обавеза је. У случају прочитана, таксе ће наплатити извештајски одбор без икаквог одлагања.

По наплати таксе димљави у јунај спазом без разлике издати припаднику, у којој мера била изложено: водно је и изакоз димљави оставиће, на својој гради, водно је изложено и ако је има чашњене вршиће. На одређени припадник мора бити одштампане таксе на члану 16. изабави.

Припадник морају бити снабдеване оригиналним потписом мајстера, који у потпису рејону лист уграђивања.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробариња:

a) Гроб за децу	— — — — —	7— д.
б) Гроб за одрасла	— — — — —	12— д.
в) Мала гробариња	— — — — —	500-52 д.
г) Велика гробариња III реда	— — — — —	998-93 д.
д) Велика гробариња II реда	— — — — —	1000-93 д.
е) Велика гробариња I реда	— — — — —	1694-57 д.

II. Пражњене помјера и кулџина:

a) Од кубне метра	— — — — —	10— д.
б) Од ануса	— — — — —	0-50 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За извоз: Савошкине, Терезијине, Варошке и Врњачке

1. Од собе и кулџине или многог дубина са собом	— — — — —	0-25 д.
2. Од две или три собе са кулџином или многог дубина са маглом	— — — — —	0-70 д.
3. Од четири или више собе са кулџином, од ижево са кулџином, од го-етиници са кулџином без штале	— — — — —	1-50 д.

За извоз: Дорћалине и Палилушке

1. Од собе и кулџине или многог дубина са собом	— — — — —	0-20 д.
2. Од две или три собе са кулџином или многог дубина са маглом	— — — — —	0-60 д.
3. Од четири или више собе са кулџином, од ижево са кулџином од го-етиници са кулџином без штале	— — — — —	1— д.
- Од суда општине Београдске 28. августа 1892 год. АР. 9449.

траже уверба и подлаку и изишном стању изнеколик зема одбор је признао.

да су му незаконити: Петар Пауновић, Тихомир Поповић, Стеван Жинковић, Воисла Валовић, Никола Марковић, Данило Трговић и Русомир Јаквић великошпица, Лазар Ристић бив. бантописа, педина жена Цвета и кћи Стева.

III

Председник именован одбору на решење акт господина Министра просвете и црквених послова, којим се тражи од општине, да уступи државно водоско земљиште за подизање зграде за прву Богородску гимназију.

По прочитаву тога акта Абр. 668098 одбор је решио,

да се општинско земљиште звано „Грмачица Баната“ у Мокловој угледу уступи држави за подизање угледне зграде за прву Богородску гимназију сада Краља Александра I. Ово земљиште остаће својав општине све докле, док се год зграда не подигне.

IV

Председник именован одбор, да се није могла наћи подносила зграда на општинско земљиште из доброслој од нај крајње популације Драгачица М. Ђорђевића, што и одбором поменутим именованим својим тражи.

По прочитаву тога изјавила, одбор је одлучио,

да се још једном покуша са тражењем водосне зграде за ову потребу, па да се у првој седници поднесе одбору овај предмет на решење.

V

По прочитаву акта господина Министра грађевина Бр. 346938 којим се на одборима решење одбора општинског од 5. Аг. 1898 Бр. 2290 за не мање „Грахован“ може нарочити, него се наређује суду, да то земљиште отуђи и парира, и по прочитаву најзадњег акта о ижеј предлогу Абр. 1178 одбор је решио,

да се уложи господина Министар грађевина, да допусти, да се оно земљиште може нарочити и да се на тим нарочитима могу подизати куће само по типу

крал. Драгачић закљиче своје наследнике да оне његове прилоге не одузму од мањастара.)

XI

СЛЕСОС СА КРАЉЕМ МИЛУТИНОМ

Рат за независност г. 1283 и Дравова и Туркава г. 1296.
— Завлада војскоу краља Милутина и краља Драгачића војскоу на крајем, изишнује, крајем војскоу и војскоу.
— Краљева војскоу крајем, крајем, крајем и крајем на крајем Драчу; крајем крајем крајем.
— Представителство крајем крајем крајем.

Ступиша на српски престо, краљ се Милутину поче саврешати па рат против Византије. Од ратних планова краља Милутина није спречено ни *Симеонијанско Вече* г. 1282 20 Марта, што преко Петра Драгачићког припреми краљу Карлу Анжујском, савезнику краља Милутина, зваки Махијо Палеолог. Прве године свог краљевања краљ Милутину у савезу са својим тастом Јованом Анжујем, епископским и теолошким савешником, владао на Византију, и заузео Горњи и Доњи Полоз (Тетово), Скопље, Загетово, Пајанив, Качево, Порече и Дабриво. Против краља Милутина крену се сам цар Махијо са војском разне народности (по АЕ. Данилау баво је

вила, пошто садање материјално стање општине не доуштаја јој, да оно земљиште отуђиљује за пари.

VI

Председник именован одбору на решење акт земљишта државно земљиште области, којим се прера решаву господина Министра војвојско, тражи од општине Богородске, да са 200.000 К. новење државу у подизаву вазароу да VII пошад, пун. Краља Александра I која би се суза имала поупити добродољник државоу и току ове и издује године а прера чаку 112 знамен о утретијету војско.

По прочитаву тога акта Абр. 8096, одбор је решио,

да се за грађење касарне VII пошад, пука Краља Александра I вазја држави дајоште, стокине хваљаву динара у сребру из јајима општине, што и прва половина у току ове а друга у току издује године, а ако се грађење ове касарне за оно време не отпочне, да се ове ове сузме денонцујо код Управе Фондава, одакле ће се моћи узети само по одобрењу суда општине и кад радова на грађењу касарне отпочну.

Ако се нах зајам за то време не би закључио, да се ова сума исплати из динара прихода трговарских и то 100.000 или крајем ове године а друге 100.000 динара крајем издује године. Чим се зајам закључи, да се ова сума врати кајам трговарској.

Да суд надејствује надлежно одобрење за оно решење.

VII

По прочитаву молбе Демитрија Жезовића обућара онз. Абр. 724, одбор је са разлога у молби закључио решење,

да се молзалц Живановић ослободи плаћања интереса у тридесет динара и 68 пара за саграбењу калдрму.

VIII

По прочитаву молбита грађевинског одореле, датог узед молбе Стевана Рикалија мајора Абр. 186, одбор је са разлога у молби и именовану власника решио,

и Франака и Турава; али оболела цар Махијо умре у путу. Његов наследник не могаше исплатити заслужену плату војацима, па да би их се ослободио, упути их у Србију, где ће плаћеником надобити достојну награду. Ову најамнику војско поведе против Срба Махијо Глава, кога АЕ. Данилау ивица Чрновој. ик. У пролеће 1283 г. Грци владалоше на краља Милутина, одузме му сна завојевана из прошле године и доприне до Динарца и Призрета. Тада краљ Драгачић са делом својом војском из Дабрива Ибарским Друмом похита у помоћ своје браћу краљу Милутину. Међу тим грци најамника Татари бивше саврешени на Белом Дриму. Са насине обави надоласок Дрива Татари пожујо поематраку велика збег Срба на супротној обави, па желани плаћике почеше на својим добрим коњима брочити завојне реку. Али река таласи покрине многе заједно с коњима, а остале који усеше издрети на девету обаву поубија српска војска пернатно заштитица оне великог обави. Погибија је била велика, јер је међу убијенима био и сам Махијо Глава. Главу његову овајему басером а ватакуму на коњске српски ратници поднесене на пољон српским краљевима. Тада уједињена српска војска под краљевима

да се молзалц Стеван Рикалић ослободи плаћања интереса у десетесет динара и 16 пара на дуг за саграбењу калдрму.

IX

По прочитаву молбе Милана Живановића пензионера Бр. 637 одбор је са разлога у молби наредних решио,

да се молзалц Милан Живановић, ослободи плаћања интереса у четриесет и по динара на дуг за саграбењу калдрму.

X

По прочитаву решења Управе пар. Богорада Абр. 857, којим је издрато од живрине ратноне одборско од 24. Нон. 98. Абр. 8390, од овејем усвојеног система класификације Богорада и паравресе за ове и друге ратоне, одбор је решио,

да суд општине, у име одбора изјава жалбу господину Министру унутрашњих дела против овог решења Управе варојина Богорада.

XI

На тражење председника општине и одборског повереника да презед влаштва на грађење водосне општине класификације познатих општинских друштва, одбор је решио,

да се члан XII уговорна закљученог са класификацијем друштвом за подизање модерних општине класификације има тако разумети, да се рок од двадесет дана за презед ових планова и прерачуна рачуна за сваку грађевину посебно, ако се у крајем року то не би могло извршити.

Да се о овине разуменљујо ишнести и класификацијем друштву.

РЕДАКЦИЈА САСТАВАК

25 Фебруара 1903. год.

Председник редакције г. П. Д. Стевановић; извршила одборна војскоу г. П. Д. Стевановић и Коста Стојан, из одборника: Коста Стојан, М. В. Крушовић, П. М. Језићкић, Трајко Стојановић, Ђорђе И. Стојановић, Тихомир Поповић, И. Врховић, Милош Јанковић, В. Петровић, Стојан Ђорђевић, Милош Палеолог, Јанко С. Врховић, М. Славко, Драгачић С. Јанко, К. Н. Јанковић, Ј. Н. Јанковић, Д. В. Врховић, Војскоу Јанковић, Милош С. С.

Драгачићем и Милутином поврати изгубљене крајеве; продре дубоко у Македонију; иваде капа на Јејеево Море, оживиши српским, среска и христополски крај. Провелиа Божић у месту Насуду.) српски се краљева са великим пленом ратисе у своју државу, где их народ ратисе двоно дочека. Краљ Драгачић одбор од овог брата краља Милутина врати се 1284 год. у своју престоницу.) Али и краљ Драгачић у скоро ће бити приморан да потражи помоћ од овог брата Милутина.

У времеу татарске провале у Македонију и Бугарскоу 1285 г. Врховићем запласаше Куманс браћа Дриван и Јејеевци. Они беху потпуно самостални и своју власт одржавашу великом најамничком војском од Гатара и Кумана. Престоница им беше у Ждрезу.)

(Наставиће се)

1) До сада је непознато, где је било ово место живрине српске војске.

2) Дак. Ист. стр. 111—112.

3) 316.

Пруши, А. Ј. Стојановић, Вања Николић, Јован Стојановић, Милош Милићевић, М. Николић, Ј. Алексић, Милош Петковић, Јован Петровић, др. Ј. Ђурић, Ђ. Николић, А. Тадић.

I

Прочитан је извешај изборних одбора одржане 13. Фебруара ове год. и приликом је био изабран.

II

Председник изборних одбор, да је време изабрању одборних од 11. Јуна 1899. Абр. 927 ухватио избор општинског правоприступача у лицу г. Другутина Стаменковића овлашћених адвоката.

Избор је признат и закључено ово свошштење са одобравањем.

III

По прочитвању акта Управе зем. Беогр. Абр. 1245, 1328, 1347, 1339, којима се траже уверења о плаћању и износу ствари привесних лица, избор је изабран.

да је Спасоје Петалковић доброт владала и свротног кривог стања; да му је Јован Мјатовић непознат; да је Јован Јолановић бивалин доброт владала и средњег кривог стања; да је Живо Кузиновић окв. трг. доброт владала и доброт кривог стања; да му је Станко Вабић непознат; да је Тодор Терзић бив. порезник рђавог владала и свротног кривог стања; да му је Драгутин П. Васић бив. трг. непознат; да му је Ана удовца Јеврема Стевановића из Жагубице непозната, но да је по својској одбору она Ана осуђивана на опжарепачким привоственим судом због убиства.

IV

Председник изборних одбору на извешаје позбојевојше се траже уверења о породичном односу.

По прочитвању тих молба Сбр. 486 и 408, избор је пријато извешаје.

да се наводница Јелена Стојановића удовицу и Драгутину К. Протићу адвокату могу дати грађанска уверења о њиховом породичном односу.

V

По прочитвању акта VII. куповног округа Обвр. 115, избор је решав.

да се наса Н. Николчевића Хаџи ослободи давања једног коња за комуру, а да тог коња буде дужан дати Момо Анђам Мана, забрикант амбара у Београду.

VI

По прочитвању извешаја економског одељења Абр. 1439, избор је решав.

да се општинским комисијом изабран испод болнице да дупелне болести изада под трогодишња закуп од првог јануара ове године а под прописаним погодбама Ристи Крстићу, предузимају окв. да годишњу цену од излазу и петдесет динара и десет пара. Да се о овоме закупу закључи уговор.

VII

По прочитвању молбе Београдца Русевића а извешаја економског одељења Абр. 632, избор је решав.

да се уговор о закупу месарског плаца на Краљевом тргу с доње стране број 1. продужи са Богдубојом Русевићем јом на годињу дана од првог маја ове године под

истим погодбама а за цену од излазу и две стотине динара.

VIII

По прочитвању извешаја економског одељења Абр. 1440, да је био изабран извешајима на извешајима државној да прикоче стравоморског поља и по прочитвању молбе Јован Јанковића Абр. 8827/98 и 902, избор је решав.

да се стравоморско поље уступи за три године од првог Јануара ове године Јован Јанковићу стравоморско под прописаним погодбама и прикочењу да прикоче овог поља с тим, да има права плаћавањата од приватних да изношење уговорног коња или коза по пет динара од комада, а за уговорно свињске, овицу, кову и т. д. по један динар од комада.

IX

По прочитвању извешаја економског одељења Абр. 1441, е државним извешајима на извешаје нужника и пошњара и о подизању земља за овај посао, избор да сада нема другог повода избор је решав.

успуја се овај предлог суда односно прикочења нужника и пошњара и нека суд ухвати даље што треба по овоме предмету.

(продале се)

O R L A S

Општина београдска државне јавну усемуку лиценцију у каменаријај економског одељења на дан 11-ог овог месеца да давање под закуп месарских плацева на Краљевом тргу.

Закуп важи за једну годињу дана, и то од првог Маја ове, па до 1-ог Маја 1900-те године.

Каупија се позаве у 200 динара у изноу или вреденим хартијама — за сваки плац.

Лиценцијај почиње овакшеог дана у 3 сата по подне.

Влажа извешаја и услови могу се видети сваког дана у каменаријај економског одељења општине, а и на сам дан лиценцијај.

Ово се даје јавности и пошњару се лиценцијај да доље да лиценцирају.

Абр. 1697. Од суда општине београдске 1-ог Марта 1899-те год. Београд.

O B J A B A

Суд општине Београдске продаваће путем јавне лиценцијај до 40 бурдја од гаса и леђина.

Лиценцијај ће бити 12. окт. у 3 сата после подне, а државне се у међавицејој радионици општине београдске, која је на другом чотичерском код старог семака, где се бурдја налазе.

Ко жели узети ову бурдја, нека наводи доња тога дана на лиценцијај.

Абр. 1151. Од суда општине београдске, 5. марта 1899. год., у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређају списке дивљачарств

Члан 13.

Чашење дивљача прилаже се радним дивљача пре и после подне, и списак био радним дивљача је допустити чашење дивљача.

Но ако је томе са извесних разлога изнужуљено допустити чашење једнога дана, дивљача је то бе одлагана допустити другога дана у исто време.

Тако исто дивљачар је дужан следовати на списак пошја за чашење дивљача, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чашење дивљача плаћају се ове тавце:

- а) за чашење дивљача шиклар дар без радних на сирет . . . 0-40 динара
- б) за чашење дивљача простог . . . 0-20
- в) " " " " на два спрета 0-40
- г) за чашење шикларог шиклартерца 0-40
- д) за чашење шикларог шиклартерца 0-40
- е) за чашење шикларог шиклартерца изнадно у гостиванима 1—
- ж) за чашење куруна с чушеница од два метра на шикло . . . 0-40
- з) за чашење куруна с чушеницама до два метра 0-20
- и) за чашење тинилова на површинама од тинила 0-20

Члан 17.

Тако за чашење дивљача плаћају сопственици шпала, а за мање износи стравоморско. Само у случају ових плаћају лиценцијај (пројавије).

Плаћање прописаних тавца обавезно је. У случају прикочења, тавце ће лиценцијај пошњарика изабит без немале одлагача.

По изабити тавце дивљачар је дужан плаћати без радних подата прикочењу, у којој мере бити назначено: пошњару и извешај дивљача општине, на чијој шпала, којима је изабавено а тог је дана чашење прикоче. На пошњарика прикочење морају бити одштампани списак на члану 16. прописа.

Прикочење морају бити следовати прикочењима пошњарика изабитора, која у дописном рејону изабит уприкочења.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

I. Гробарија:

- а) Гроб за кову — — — — — 7— д.
- б) Гроб за здрица — — — — — 12— д.
- в) Маза гробарија — — — — — 555-52 д.
- г) Велика гробарија III реда — — — — — 898-93 д.
- д) Велика гробарија II реда — — — — — 1089-93 д.
- е) Велика гробарија I реда — — — — — 1684-57 д.

II. Прикочење пошњара и нужника:

- а) Од дубог ветра — — — — — 10— д.
- б) Од анана — — — — — 0-50 д.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.	НЕДЕЉА 14. МАРТА 1899.	Број 10.
ИЗДАЈЕ ПИШЉНО ЈЕДАН-ЛУД		
ЦЕНА:		
За Србију на годноу	4 ДУКАТА	
на ван Србију	4 "	
За стране државе на годноу	3 "	

ПРИЈАВЉИВАЊА ЗАСТАВЉЕНИЦИМА НА ОПШТИНСКОМ СУДУ
 А СВЕ КОРИСНИЦИМА НА РЕДНОСТА.
 РУКОВИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.
 НЕ ПЛАЊЕЊА ПЕЊМА НЕ КРИЖАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Суд општине београдске, на основу буџета општинског за ову годину, решио је, а Управа нар. Београда, сходно члану 23 закона о устројству општина и општинских власти одобрила је, да се за општину Београдску изабере још један кмет.

Одборнички заменик г. Димитрије Живадиновић, трг. оvd., који је изабрат 7. Окт. 1897. год, дао је оставку на ову дужност, и она му је и уважена; и одборнички заменик г. Драгутин Ђорђевић, архитекта мин. грађевина, који је на ову дужност изабрат 28. Децембра 1895. год, није могао бити уведен у дужност због тога, што гоесподин Министар Грађевина није одобрио његов избор.

С тога, и на основу решења одбора општинског од 9. Марта ове год. АБр. 1455 а са погледом и на прописе чл. 13. тач. 1 и чл. 21. закона о устројству општина и општинских власти суд општине београдске објављује, да ће се на дан 25. Марта 1899. године

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ЈЕДНОГ КМЕТА и ДВА ОДБОРНИЧКА ЗАМЕНИКА

ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити бирач за кмета и одборничког заменика, прописују чланови 29, 30, 52, 53 и 58 зак. о устр. општ. и општ. власти. Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас (члан 20 зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуну грађанску дању, који нису под туторством или старатељством, који нису под изломом од другог у служби, или којима је прописана члана 16. овог закона право гласања већа било одузето (члан 14 зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злоупотреба, докле своја права не врате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или злоупотреба, које човека бесчаште и јавни морал вређају, док не пређе година дана од дана извршене казне;
2. Који се налазе под кривичним истражењем за дела под 1. наведеном;
3. Који су или под степените за време док степените траје, и док се не прогласе за женине;
4. Који су под полицијским надзором;
5. Која у име порезе ишта не дугује осим текућег позлога (чл. 16. зак.).

Оштрира и војници стајаће војске не учествују у састављању општинског збора (члан 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати најутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне. —

Чим преседник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Извештавајући о ишче грађане Београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

ДБОРНОЦА,

АБр. 1928.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

14 Марта 1899 год.

у Београду.

Урош Кузмановић, с. р.

Н. Д. Стевановић, с. р.

II

Облорени г. Мила Арсенијевић.

а) Захваљујући добротности није дошло до неправде негог београдских новинара, који су погрешно доносили вешташтво са оне седнице, у којој је речено да вешташтво показује да имају повремено управљени трговарине и осталих трговачких предузећа.

б) Јакошће, да је дошло, да је дошло и да је познати Гроздан Павловић добио од стране трговинаца у децембру прошле године одређен суму од 36 бурдзи новаца да купи а да сва једно бурдза новац није нишако то томе купују.

в) шта председника, да му је познато, да је претходно вешташтво суду да је извршено Грозданово, да Димитрије Касевић од вешташтва мировног лекар изпушта новац од вешташтва трговачког прегледао сина и због овог својој дужности, он али му је познато, да је овог новинара држи у затвору.

Председник је одговорио:

а) да треба сам г. Арсенијевић да даде изјаву, ако намера да је у новинара претходно представљен његов предлог и жеља односно овога вешташа; за суд општински је главно, да је у зависнику тачно забележено, као што и јест;

б) да је по овој достави вредности навиђај и резултат истог својинствено одбору;

в) да зна, да се у зависнику суду води спор против Касевића због изпуштања, али му није било познато, како је тај спор окончан. Чим о томе добије вешташтво вешташа, он ће увидети шта треба.

III

Облорени г. Др. Још. Ђурић пита, да ли је познато одбору вешташа да је вешташтво наведено за вешташтво извршено и жели да ли треба са тим вешташтом, како се по не извршених ишта одуговлачило.

Вешташтво је председника изјавило, да је вешташтво познато и да су јој предати планови на преглед, одбор је одговорио:

да се комисија за преглед планова ових докумената као чланови и облорени г. г. Др. Ј. Ђурић и П. Спасић и да се узме и остали чланови, да са прегледом пожури.

IV

По прочитаву шта управе нар. Београда и вешташтва одбор. Абр. 1474, 1481, 1568, 1616,

грава АЕ. Давида, да је краљ Драгутин тражио престо за свога сина Уроина, на основу, дакле овога дога, нека српски историографи увидају да је протест у буну краља Драгутина налагао вешташтво о наследнику. Ови испрваљачу багграва АЕ. Давида и увидају, да је краљ Драгутин тражио престо не за сина Уроина него за старијег сина Владислава.¹⁾

Изгледа, да је одштао вешташтво о наследнику било ако не једина а о главној мотиви буну краља Драгутина. Има доказа на основу којих се може претпоставити: Да је краљ Драгутин узетио престо својом брату краљу Милутину под законни поглаво, да после смрти краља Милутина дође на српски краљевски престо Владислав, старији син краља Драгутина. Дошај се савршени: Три Ђорђе Пахамер. Он јасно показује, да је краљ Драгутин био хром и да је, поучени и предај својој судбини, напустио своју децу, уперен, да ће његови синови доћи на српски краљевски престо после смрти његова брата краља

1594, 1547, 1598, 1614, 1615, 1665 и 1680, којима се траже уперена о владају и ивином стању његових лица, одбор је одговорио:

да је доброт вешташа и доброт ивином стања Мојсија Николић рачунао испитати: да су доброт вешташа и свртност вешташтва стања Аћеско Алексић, младица, Ђорђе С. Нештић; да су му непознати: Твасије Ристић писарка, Милана Радековић судца писарка, Јосиф Сајић судца писарка, Јован Ђорђевић месар, Ђивојид Јерковић, Алекса Белић, Марко Вујаковић, Вожа Недековић, Јован Мерић, Јожа Милановић, Милош Поповић, овд. облорени, Босор М. Јевић трговац, Франц Крејчић, Ђурђија жена Јована Тасоваћа облорени, Драга Драгољубовић писарка, Трајковић Алексић син, бисаки, Милана Радековић писарка писарка и Светозар Гајић крајак.

V

По прочитаву забележ. СТБр. 537, одбор је изјавио вешташтво:

да се Периди Б. Нишић може дати тражено уверење о њеном породичном односу. —

VI

По прочитаву забележ. Д. Димитријевића вешташтво Абр. 1501, одбор је одговорио:

да се молба ослободи дужности присутнице и општинске се суд, да на његово место одреди друго лице за присутника.

VII

Председник вешташтва одбор, да је облорени г. Дим. Тадић, изјавио, да му је познато због својих познати и дакле изгледа да закључак из вешташтва пред вешташтва судом по овој забележених од вешташтва друштва.

По прочитаву та његовог одговора на ову дужност одбор је одговорио:

да вешташтво београдско заступа пред вешташтва судом по спору њеном са тражиоцима друштва пред општинског вешташтва и облорени г. Нико Николић.

Милутина, који немаше законите доње.²⁾ Може се веровати, да је краљ Драгутин на испрвацне очекивао судете при свој абдицирању ставио ову побуду као најважнију.

Исто тако има доказа, да је Владислав за живота свога оца сматрао за наследника српског краљевског престога. Наполеје је сенитором овда још био слепе. Владислав је, после смрти свога стрица краља Милутина, најомиљатији претседавао на српски краљевски престо и Стеван Дејановић имао је да захвали само својој срећи и изванредним случајношћима, што је Владислав изгубио српски краљевски престо. Српски летописи и поменски наводи Владислава краљем. Дубровачки дочекују Владислава са краљевским поштом.

Ми мислимо, дакле да је главни мотив буне краља Драгутина било ожење вешташтва о наследнику. Краљ је Милутину пристајући на српски престо извољом пристао да наследник српског краљевског престога буде његов синovac Владислав; али кад се он утврдио на српском краљевском престолу, хтео је он на свој начин да реши питање о наследнику. Краљ Драгутин није до допуштао и хтео је да ору-

VIII

Председник вешташтва одбор, да је шта општински вешташтво одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

Облорени је изјавио и изјавио:

Ово решење суда општинског.

IX

По прочитаву вешташтва вешташтва одбор од 12. децембра да је закључак из вешташтва да је вешташтво вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

да се општински вешташтва одбор од 12. децембра да је закључак из вешташтва да је вешташтво вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

X

Председник вешташтва одбор, да је Дим. М. Ђорђевић, шта је објавио шта по шта да је вешташтво одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

По вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

да се на вешташтва вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

XI

Председник вешташтва одбор, да је вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

По вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

живом руком поврати Дејановић Уговор. Изгледа, да оно вешташтво неће бити тако претпоставено. Оно вешташтво вешташтва одбор од 27. фебруара о. г. Абр. 1489 облорени нову децу за прву вешташтво мрта, шта ову, шта је била и у другој вешташтва вешташтва о. г.

Може се веровати, да је и спољна политика краља Милутина била посредна узрок побуне краља Драгутина. Кад се краљ Милутин ожење Симонидом, у Србији се начела ожење државља прелазак трговачког утицаја на српски државља живот. Изгледа, да су краљ Милутин и његова твара државља српски смислали неке вешташтва вешташтва. Као да су с њеном вешташтва

¹⁾ Дим. Жак. стр. 267.

²⁾ П. Српски. стр. 156, 158, 219, — Ђорђе, и Ђорђе. стр. 107 — Милу. стр. 6, 39, 53—57 — Ђорђе. стр. 43, 44, 45 — Др. Милу. II, с. 225—230. — Ђорђе. стр. 145. — Крст. стр. 10—14.

³⁾ Dr. Mikulicic et Astrucovic. Palaeographic Bazaar 1433 vol. II. III. esp. XXX. esp. 235—274.

⁴⁾ Милу. стр. ка. XXIX стр. 34—37.

да се ове накнадне повуде не узму у обзир и да остаје и даље при својем решењу од 25. фебр. 1899. год. Абр. 1441, по којем је уступљиво чинило се изјавио и помишља рамена прописаним погодбама за три године од првог Јануара ове године Димитрију Стојановићу овај за цену од шест динара по кубни метру.

XII

По прочитану протокола одборница г. Јанања М. Јанковића Абр. 3026, да се промени улица Савског претставништ. одбор је решио,

успела је у свему онај предлог. Да грађевинско одељење спреми и поднесе одбору наредити и предрачунају за проширење ове улице и за ублажавање пада у докобалезанској улици као и да се суд општине споразуме са министарством јавних дела, односно земљишта, потребног да ово проширење, а које је држава дала приватницима под заштитом.

XIII

По прочитану акта управе сталног пров. саветника Абр. 1196 и изјавата управе општине пре трговинаца Абр. 1425, да се отпочне планирати раније изабављено за војску ослободити таксе трговинарнице, одбор је решио,

да се ова ранија не може ослободити таксе трговинарнице.

XIV

По прочитану молбе Држе Милијановић у. од. Абр. 1417, одбор је са разлога у молби изјавио решио,

да се молитељца ослободити дуга за воду, што је остала дужна до првог Јануара о. г. и да од тада буде дужна уредно плаћати таксу за воду.

XV

По прочитану акта појеног одељења Абр. 1022, одбор је решио,

ром долазили у Србију Јеринија синови Тодор и Димитрије. Српска је партија била противна овому српском. Краљ је Драгутина похитио да се користи самим приликама и да своје претензије сједини са тежњама несадовољног изјавитеља краља Милутина. То би, дакле, био један политички узрок.

Могао би се претпоставити, да је и домен краљине Јелене био један узрок за напад: Да је краљ Драгутина тражио земље своје матери краљине Јелене за се или за своје синове. Не би се могао навести никак доказ у потврду ове претпоставке. Краљина Јелена умрела је својом додеку 1314. год., после западе краља Драгутина са краљем Милутином.

Буква српског краља Драгутина била је врло обилна; велика опозиција планинула краља Милутина пређе на страну краља Драгутина. Београд АЕ. Данила II беже, да је том приликом од краља Милутина одузета ова земља.¹⁾ АЕ. Данила и његов београд не слажу нам, да је између браће дошло до рата. Али ако се има на уму: Милутиново тражење помоћи чак од српског цара; она изјурбавено краља Милутина и савлавање краљевског

да одборници г. г. Дим. М. Ђорђевић, Ваца Николов, Коста П. Михајловић, Стојан Пајковић Милан Николов и Голуб С. Јанић присуствују од стране општине регрутској комисији за ову годину.

О В Ј А В А

Услед тога, што је у Нишу велика догон стоке, како крупне тако и ситне, и како се је куповина и продаја стоке у азиатској мери развила, одбор општине изнесе решење: да се стоичи трг у Нишу има два пазарна дана: *понедељак и субота*. — До сада је био пазарни дан само суботом.

Саопштава се ово продајницама и купцима стоке ради знања.

Б.М. 1054. Од суда општине града Ниша 8. марта 1899. год. у Нишу.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у седница од 15. Октобра 1898 г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса постојој марше два динара, без разлик, да ли се марша узима за мушко или женско стоко. Исто тако констатира марша два динара и онда плаћа се на место изгубљене марше друга кукује.

О овоме се констатирају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плаће ову таксу општини у уму марку за свако посто.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за кадмру, да свој дуг плаће заједно за 6% камате, у про-

тивном, наређење је, да се од свију наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се изјављивања купца знања, да се претходно уопште, да доктини знање не дугује општини за кадмру, у противном плаћају она дуг, јер дуг, од надрине није лични дуг, него дуг знања.

Од суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. Абр. 8675 у Београду.

Н А Р Е Д Б А

На основу чл. 17. статута за извршење закона о ребролову, а на основу претписа г. министра народне просвете од 27. фебруара текуће године Збр. 987, Урлага града Београда објављује:

1. да је у месецу марту ове године изабављено ловити и продавати оне прете риба: *младуцу, гугуку, смук, бајдар, греч, доверуку, шалвар, бадорку, триперуку, клепа, мимозовица*; и сву тако звану *белу рибу*, а сви њих *крхути* и *цети*; и

2. да се ова прета риба у месцу марту, не сме из судске државне ни уговити, а ако се унесе да ће се одмах изјави риба купити у Салу односно у Дунају, а с мртвом неће се поступити по закону.

Истинују оне наредбе казивне се по чл. 25. статута о ребролову.

На канцеларије Управе града Београда, 3. марта, 1899. год. М 5259, у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробишница:

а) Гроб за доцу	—	—	—	7	—	д.
б) Гроб за одрасло	—	—	—	12	—	д.
в) Мала гробишница	—	—	—	506	62	д.
г) Велика гробишница III реда	—	—	—	998	04	д.
д) Велика гробишница II реда	—	—	—	1009	93	д.
е) Велика гробишница I реда	—	—	—	1894	57	д.

блага у неприкосновене одаје манастире; бежемо београда АЕ. Данила II, да је краљ Милутин био у великој невољи и да није имао ни једног поузданог човека.²⁾ — онда се може претовати, да је можда било и рата и да је краљ Милутин био приморан, да упуште Византију у често унутрашње српске ствари и да можда првоу Архима. Данила синга брата краља Драгутина да се помире. Данила беше тада у Светој Гори као архимандрит. На позив краља Милутина он похити у Србију, па се с краљем саста у Скопљу, и са изјављивањима на челу читавог салуберског постојатеља крону се краљу Драгутином.³⁾

Краљ је Драгутина са изјављивањем и одликовањем примио ову салуберску постојаву. Он облари посликне, а пре свега даде Давиду, златну шашичану кокићу бисером и драгим камењем.⁴⁾ На рачунају он предаде Давиду писмо за краља Милутина, кога нађе на Опшци Пољу и предаде му писмо од краља Драгутина.⁵⁾

Захваљујући успеху Давидовог писме и, можда, утицају свештенства и саветника краљине Јелене и посредовању византи-

ског цара Андроника, шапачени српски краљева дођоше до неког компромиса и помирише се на државном сабору. И за својим тога извршење оне се договорише да поштују манастир Св. Стефану, заштитицу доња Неманића.⁶⁾ Штега је, што је АЕ. Данила II ово догађаје испричао непријатно и што је прикрио сумњиво самим преговорима. Али, вероватно, на државном је сабору питало о изјављивању различито о овоме, како је тражио краљ Драгутина. Ово потврђује и тај карактеристички епитет, што се после браће јису плавајала и што се краљ Милутин усудио да изјави своју унутрашњу поштину тек после смрти краља Драгутина.

(Београдско се)

1) Истито.

2) Дан. Жак. стр. 43—44.

3) Дан. Жак. 44—45.

4) Споменик IV стр. IX. — Глас XXII стр. 2, 3, 4.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 21. МАРТА 1899.

Број II.

ИЗДАШЕ НЕДЕЉНО ЈЕДИНАК-ПРТ

ПРИСТАТУ КАДА СВАКИ ЧИТАТЕЉ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВА ПОРЕДНАЦИЈЕ НА ПРАВИЛА.

ЦЕНА:

За Србију за годину 6 динара
за овај годиш 1
За страну сваке за годину 8

РЕКЛАМСКИ НЕ ПРАЉАЈУ СЕ

ИЗДАВАНА ПОМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Суд општине београдске, на основу буџета општинског за ову годину, решио је, а Управа нар. Београда, сходно члану 23 закона о устројству општина и општинских власти одобрила је, да се за општину Београдску изабере још један кмет.

Одборнички заменик г. Димитрије Живадиновић, трг. овл., који је изабрат 7. Окта. 1897. год., дао је оставку на ову дужност, и она му је и уважена; и одборнички заменик г. Драгутин Ђорђевић, архитекта мин. грађевина, који је на ову дужност изабрат 28. Децембра 1898. год. није могао бити уведен у дужност због тога, што господин Министар Грађевина није одобрио његов избор.

С тога, и на основу решења одбора општинског од 9. Марта ове год. АБр. 1455 а са погледом и на прописе чл. 13. тач. 1 и чл. 21. закона о устројству општина и општинских власти суд општине београдске објављује, да ће се на дан 25. Марта 1899. године

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ЈЕДНОГ КМЕТА и ДВА ОДБОРНИЧКА ЗАМЕНИКА ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити биран за кмета и одборничког заменика, прописују чланови 29, 30, 52, 53 и 58 зак. о устр. општ. и општ. власти. Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас. (чл. 20 зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање петину грађанске данак, који нису под тужоством или старачељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања неби било одузето (чл. 14 зак. општ.)

Имају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, док не своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време преступа одређеног, као и они који су осуђени због преступа или негуша, које човека бачасти и јавно морал пређају, док не пређе година дана од дана извршене казне;

2. Који се налазе под кривичним истражењем за дела под 1. наведеном;

3. Који су нала под стечајне за време док стечајне траје, и док се не прогласе за нестане;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који у име порезе ништа не дугује осим текућег позгођа (чл. 16. зак.).

Овдњира и војника стајаће војске не учествују у саветоналу општинског збора (чл. 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати најутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се признати глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне.

Чим председник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (них двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Испитивајућа о овим грађане Београдске, суд их општинска позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

ДЕЛОВОДА,

АБр. 1928.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

14 Марта 1899 год.

у Београду.

Урош Кузмановић, с. р.

Н. Д. Стевановић, с. р.

IX

Председник извештава одбор да је одбором позвана одборна за одбор него да поднамеће именоване из Савалмаски крај, доприноси свој ценом и поднамеће позваног извештаја.

По збринуту пошто извештаја, и по дугој дебати о овом предмету, одбор је одлучио:

да се у првој седници за овом донесе решење, на којем да се од предложених земаљских подних зграда за шкoлу за савалмаски крај.

О Б Ј А В Л О Ж И

Суд општине београдске решно је: да се на дан 26. марта тек. год. држи друга аукциона за продају 40 ком. буради од гаса и зejтина.

Ликитација ће се држати у 3 часа, после подне, у механичкој радоници општине београдске, која је на друму кончилерском код старог сепања, где се бурад налазе.

Ко жели узети ову бурад, нека долази дана тога дана на аукцију.

Абр. 2065. — Од суда општине београдске, 18. марта 1899. године у Београду.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телашнице, издају се под закуп од мах или од Турфобала.

Ко жели узети било један или оба два дућана, нека се јави Суду општине београдске.

Подрум под школом под Саборне Цркве, који се може употребити корисно као магацин, за вино, раскију или колонизације оснање, издаје се под закуп од мах или од 1. маја тек. год.

Ко жели узети овај подрум, нека се јави Суду општине београдске.

Абр. 4969. Од суда општине београдске 1. марта 1899 год. Београд.

г. 1289. са својим сином краљем Милутином потврђује Дубровничанма винограде што су имали за време краља Уроша; и Дубровнику има много дужнице; глумовала је дубровачком кнезу Марину Бадари.¹⁾

Најгласнији тур у држави краљеве Јелене био је авансирано гласилце Семко Срб, бивши министар Светог Срба и Вацка, који се налазио на путу из Свеча у Скадар. У једном затиском извештају уписа се, да је краљица Јелена са својим синовима подигла министар Св. Срба и Вацка; у другом се извештају помиње, да је министар подигао сам краљ Милутина.²⁾ Али је И. Руварић извесно, да је тај министар постао још у VI веку, за време Јустинија и Јустинијана и да га је можда краљица Јелена са својим синовима обновила и украсила.³⁾

Јављени на свом двору у Брвацима са једном својом ћерком која се доносије са матером поклаујерина⁴⁾. Краљица је Јелена помагала сиротињу и немашту; обдаривала цркве и манастире;⁵⁾ сачувала своје

О Г Л А С

Општина београдска има у своје магацину разном пресвојорног прибора за пожарнике, која је расхолона, као: шлемова (кала) од коже, овасача за шмираре, сивара пешачких са једном општиним, овасача са карабинима, пожарних знаки од бача, труба (харинета) и добоша и т. д. који би се могли употребити за пожарнике наших општина унутрашњости.

Како је овај прибор општина могла продати: овиј јавља свакоме, коме буде потребно да јој се ради куповине обрати.

Абр. 8741. Од суда општине београдске 15. марта 1899 год. Београд.

О Г Л А С

На дан 26 овога месеца почев од 8 сати пре подне држаће се и по други пут аукциона за давање подзакуп месарских плацева на Краљевом тргу.

Закуп важи за једну годину дана и то од 1. маја ове па до 1. маја 1900. године.

Купија се пожеме у 200 динара, за сваки плац, у понуду или вредним хартајима.

Ликитација ће се држати у економској одељењу општине, где се могу видети блика извештаја и услова саког дана.

Сиреће се највиша ликитација, да на ликитацију благорешено дођу, јер ће се ликитације накнадити без обавља на поговор што су неки доносије дошли.

Ово се даје јавности и позивају ликитацији да дођу да ликитирају.

Абр. 1697. Од суда општине београдске 18. марта 1899. год. Београд.

О Б Ј А В А

Усељб тога, што је у Нишу неки дегов стоке, вако крупице тако и ситне, и како се је куповина и продаја стоке у

синове¹⁾ и радица, шта живи на њихову приближењу Католичкој цркви. Огула је, пада, потекло оно дугачко прозвонско писмо шале Климентина V од 3. Априла 1308 г. У писму се излажу специјална веровња Католичко Цркве (*Romanus Ecclesie*) и образложје догмат *filioque*.²⁾

Из написаних писана краљице Јелене види се, да је краљица Јелена била велики католички агитатор. Ова је радица, да погласити своје синове. Пава Никола IV 10 августа 1288 г. наме, поред осталога, краљице Јелени и: *„Jocovic Celitudinam tuam rogamus et hortamur attente in remissionem tibi percontationis inalgatus, quatenus predictos Reges nato nos, ut de velle redant ad predicta felici unitatem et honestit succurrant nostra et predictorum fratrum salutaria monita est“*³⁾ и т. д.

Краљица је Јелена са барским АЕ. Марином радица да погласити и бугарског цара Ђорђа Тертера. То се види из писма шале Николе IV од 23. Децембра 1291 године.⁴⁾

Пава Никола IV г. 1291. слао је краљици Јелени једног свог легата, који је

извештао мери разлика, одбор општине кинине решно је: да стоиш трг у Нишу има два плацара два: *фиорети* и *суботи*. — До сада је био плацари два само суботи.

Саопштина се ово продавањима и куповина стоке ради знала.

Б.М. 1054. Од суда општине града Ниша 8. марта 1899. год. у Нишу.

НАЗНАЊЕ

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898 г. решно је, да од 1. Јануара 1899 год. буде такса несвој марши два динара, без разлик, да ли се марша уписа за мушко или женско посто. Исто тако поштаће марша два динара и онда када се на место изгубиле марше друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плаше ову таксу општини и уму марку за свако посто.

ПОЗИВ

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за кацхуру, да свој дуг плате наједно за 6% камате, у притиним, парсебно је, да се од спију наплата изврши судским путем.

Овом призивом цио се изказивају купца имања, да се претходно увере, да догитио имање не дугује општини за кацхуру, у противном плаћају они дуг, јер дуг, од плазде није личан дуг, него дуг имања.

Од суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. Абр. 8676 у Београду.

НАРЕДБА

На основу чл. 17. правилика за извршење закона о риболову, а на основу претреса г. министра народне прираде од 27 фебруара текуће године ЗПр. 987, Управна града Београда објављује:

Је извесити и разрешити од грехова¹⁾ Г. 1309. 19 новембра папа Бенедикт XI прима краљу Језеу са њеним земљама под заштиту папског престола и Светог Петра.²⁾

Краљица је Јелена умрла као монахиња Јелена 8. фебруара 1314 г. на спом двору у Брвацима. Из Брвацима краљевине је тело пренето у жен манастир Градац, на десној страни Градаче Рене или Брванице.³⁾

Краљ Драгутина није могао доћи на погреб своје матери због даљине Дабрица од Брвациа и Града, због велике зиме и своје болешљивости. Он је послао у Градац своје представнике. После неког времена, кад се отолужио, краљ Драгутина иде у Градац, на гробу овако своју преминулу матер; обдари министар и његов кадр.⁴⁾

Из Јеленина Града краљ Драгутина оде у Пауве на Косову своје брату краљу Милутину. На двору свога брата краљ је Драгутина допријам, прова „много дана“, а об-

¹⁾ Mon. Serb. стр. 46, 67, 69—70. — Словенија XI стр. 23. — Mon. Serb. стр. XXIX стр. 10—13.

²⁾ Theiner, Vet. Monas. Slav. Merid. I. II стр. 213, 242 стр. 213.

³⁾ Гласник XLIX стр. 20—21.

⁴⁾ Гласник V стр. 23—24.

⁵⁾ Mon. Serb. стр. 70.

¹⁾ Дак. Жак стр. 70—72.

²⁾ Theiner, Vet. Mon. Slav. Merid. I. стр. 137—140, 340.

³⁾ Theiner, Mon. Slav. I. стр. 125—126, стр. 202.

⁴⁾ Theiner, Mon. Slav. I. стр. 372, стр. 604.

¹⁾ Theiner, Mon. Slav. I. стр. 375, стр. 604.

²⁾ Theiner, Mon. Slav. I. стр. 407—408, стр. 618; стр. 614—616, стр. 601.

³⁾ Дак. Жак стр. 75, 91, 94. — Ил. Пава. жет. стр. 188, 196, 234, 238. — Наказник, Књаз Србула стр. 605—607. — Поресник, Шт. Сав. стр. 214—215.

⁴⁾ Дак. Жак стр. 90, 94—95.

1. да је у месецу марту ове године прибављено лопати и продајати ове прете риба: млакуну, штику, смук, бандар, греч, доверјку, пламар, бајорну, привремену, клепа, миловоца; и сну тако аналу белу рибу, а с ом пих круку и жет; и

2. да се ова прета рибе у месецу марту, не сме из суседне државе ил уносили, а ако се унесе да ће се одмах изаша риба пустили у Саву односно у Дунај, а с мртвом ће се поступити по закону.

Истурница ове наредбе капање са по чл. 25. закона о риболову.

Из писменије Управе града Београда, 3. марта, 1899. год. № 5259. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређају еснага димљачарскот

Члан 13.

Чинише димљак вршиће се разним делова пре и после поже, и снажн без разлике дуваж из допустити чинише димљак.

Но ако је поже са извесног разлога немогуће допустити чинише једнога дела, дуваж је то без одлагања допустити другога дела у исто време.

Тако исто димљачар је дуваж следовити на снажн поже за чинише димљак, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чинише димљак плаћају се ове таксе:

- a) за чинише димљак пшеничар без разлике на српак . . . 0.40 динара
- b) за чинише димљак проток . . . 0.20
- v) " " " " на два српак 0.40

- г) за чинише гвезданог шархера 0.40
- д) за чинише изданог шархера 0.40
- ж) за чинише изданог шархера безног у гостовањак 1.-
- з) за чинише зурна с чинишак од два метра на жет . . . 0.40
- и) за чинише зурна с чинишак од два метра 0.20
- п) за испљивање димљак 1.50
- и) за чинише тинзова на испљивањак од тинза 0.20

Члан 17.

Таксе за чинише димљак плаћају сопственици прада, а за насе жменг старозн. Само у одсутству ових плаћају заупитни (аиритије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће изнатили поздрављак власт без изваж одлагања.

По изнатили такса димљачар је дуваж снажн без разлике издати привремену, у којој мора бити изнатили: изваж ил у чинише димљак еснашоно, на којој згради, изваж ил изнатили ил ил је два чинише вршени. На пожељни привремену морају бити одштампане таксе из члана 16. правилиа.

Привремену морају бити еснашоно оригинални потписанг инстурта, који у дотичног року изваж ураваљак.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробишак:

- a) Гроб на лицу 7.- д.
- b) Гроб на одраже 12.- д.

- v) Мала гробишак 555.02 д.
- г) Велика гробишак III реда 999.03 д.
- д) Велика гробишак II реда 1099.93 д.
- б) Велика гробишак I реда 1694.57 д.

II. Пражњак писијара и кукажак:

- a) Од кубног метра 10.- д.
- b) Од алма 1.89 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За извртене: Саваналек, Тераски, Каронка и Врхарски

- 1. Од собе и кукаж или малог дуваж са особ 0.25 д.
- 2. Од две или три собе са кукаж или већег дуваж са изваж 0.70 д.
- 3. Од четри или више собе са кукаж или од изваж са кукаж или од гостовнише са кукаж без штале 1.50 д.

За извртене: Дорљак и Палеушки

- 1. Од собе и кукаж или малог дуваж са особ 0.20 д.
 - 2. Од две или три собе са кукаж или већег дуваж са изваж 0.80 д.
 - 3. Од четри или више собе са кукаж или од изваж са кукаж или од гостовнише са кукаж без штале 1.- д.
- Од суда општине Београдне 28. августа 1899 год. Абр. 9449.

дарен од краља Мизутива, врати се у Дабрац.¹⁾

По одласку краља Драгутина из Пауна, краљина Симонид, по допусту свога мужа краља Мизутива, са многим властелицима пође своје доверу краљу Драгутину. У Београду краљини Симониди причесах краљ Драгутин и краљина Катарица. Свеснаост се увећа тиме, што је краљ Драгутин позвао сну своју властету и што је мађарски краљ послао посланике с поздравом за краљини Симонид.²⁾

Из Дабраца краљина Симонид и Катарица са "многим властелим и властелицима" одоше у Градац на поклонјење гробу своерне своје, краљине Јелене. "Гроб оришце тодиам сузама" и поверише га властелицима плативо; итума и влашћере обдариве богатим поклонима. Из Градаца краљине одоше у Пауна краљу Мизутину. Са краљевског двора у Пауника краљина се Катарица врати у Дабрац после "ве много дана."³⁾

Краљина је Јелена умрла у фебруару 1314. г. Краљ је Драгутин изашо у Градац и Пауна вероватно у исто исто године. Кад се има на уму тежња и спорост

средњовековних путовања, гостовања на краљевским дворима, онда се може претпоставити, да је путовање краљине Симониде и краљине Катарице било 1315. г. Симониде иде из Пауна на Косову у Београд и Дабрац; из Дабраца иду краљине Симониде и Катарица у Градац и Пауна; из Пауна краљ се у Дабрац: Дуга путовања и гостовања.

X

КРАЉ БЕЛАСИЈА И БЕЛАНЕ

Смрт краља Драгутина. — Зарезак краља Драгутина. — Државна, рад, претсед, краљина; и смрт краља Беласија.

Млађи српски летописи не знају за годину смрти краља Драгутина, а погрешно узимају, да је краљ Мизутин умро 1316.⁴⁾

Старији летописи беласке годину смрти краља Драгутина: ".... и самочином постижест кончином, извршише змалитио царствоу његовоу на лето њино" (6225 г.).⁵⁾

АЕ. Давид не саопштава годину смрти краља Драгутина; али се у биографији краља Драгутина налази дан смрти краља

Драгутина, и овај детаљ корисно послужује у одређивању године смрти краља Драгутина. Краљ је Драгутин, беласке АЕ. Давид, умро у петак у 3 ч. по подне. Карпатска реченица Царственика беласке је дан смрти краља Драгутина 22 Марат, а млађа реченица: 12 Марат.⁶⁾

Када се година смрти краља Драгутина по карпатској реченици Царственика сведе на данашњи сумерацију, излази да краљ Драгутин није умро 1316, како се данас узима. Против ове године био би и Салеваши Миха Мадјуре, историк из XIV в., који беласке да је краљ Драгутин умро 1317 г.⁷⁾ На икак краљ Драгутин није умро 1317. г. него 12 марта 1316. г. А докази су ова, 22 Марат не пада у петак 1317. г., а 12 марта у петак 1316. г.⁸⁾ На Романоу Годину излази се беласке (од 1353. г.), која потврђује млађу реченица Царственика.⁹⁾

[Српски ер]

¹⁾ Дак. Жак. стр. 95.
²⁾ Дак. Жак. стр. 93—97.
³⁾ Дак. Жак. стр. 94—92.

⁴⁾ Д. Стојан, Стоик. III стр. 123. — Вистор XIII стр. 173. — Глас. XI стр. 147; XII стр. 244; LXIII стр. 147.
⁵⁾ А. Стојан, Стоик. III стр. 93, 97, 99. — Глас. XIII стр. 6. — Стојан, Рад. стр. 22—35. — Вистор XIII стр. 185.

⁶⁾ Дак. Жак. стр. 22—31. — Ик. Папа. Жак. стр. 179.
⁷⁾ К. Ljubin, Novci. стр. 82.
⁸⁾ Ик. Папа. Жак. стр. 179, 284—224.
⁹⁾ Starije в стр. 5. — Ик. Срб. стр. 29—71, 69, 69.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.	НЕДЕЉА 4. АПРИЛА 1899.	Број 12.
ЦЕНА: За Србију на годину 4 динара За иностранство 5 За сваки број на годину 2		ПРВОИШТИ НЕ ПРАЉУЈУ СЕ. ПЕЧАТАЊА СВА СЛОВА ПИШУ СЕ НА ОПШТИНСКОМ СТУ А СВА КОРИСПИДЕНЦИЈА НА УПРАВЊА.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

На збору грађана београдских, државном 25. марта о. г. за избор једнога кмета и два одборничка заменика, имао је према азбучном гласачком списку право гласа 3541 грађанин; од ових дошло је и гласало свега 135 и изабрати су савршеном већином гласова

а., ЗА КМЕТА:

г. Коста Арсенијевић,

економ општине и бив. кметовски помоћник;

б., ЗА ОДБОРНИЧКЕ ЗАМЕНИКЕ:

г. Милан Милашиновић,

инспектор кр. срп. државних железница, и

г. Влада Тодоровић,

инжењер железничке дирекције.

Против овог избора није дата у законом року ни усмена ни писмена жалба, те је према томе овај избор пуновлажан.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске, 2. априла 1899. год. АБр. 2259. у Београду.

КРАЈ СТОЈАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Нота: „Non desistam et in fine gloria
 mea erit fragilis vel cinis clara
 memoriae habebit“....
 Solent. Cost. Cal. cap. I.

НАСТАВАК

К. И. КОСТИЋ И О. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рах изабрано од 400 гласача, први изабраник изабран од 15 Јуна 1897. г.)

(Опширно)

Краљ је Драгутина, дакле, умро у Петак 12 Марта 1316. о.²)

Пре смрти краљ се Драгутина показује и у властелинску је добио име Теодисис. Овим га властелинским именом називају и неки летописци; а тако исто и

једна стихира: „Фиктиску Драгутина исе-
 хлаши“...¹⁾

На смртном часу краљ је Драгутина тешко и поучавао своју женоу Катагару, сина Владислава и своју властелу; написа писмо своје брату краљу Милутину; преко награђена калуђера Атанасија послао АЕ. Данилу II дарове и последње опростителне речи; па најзад, после толико година предсуда и искушења, रहा и труда, милости се Богу, оде он „на пут с кога се неће никад вратити“. Кад су га хтели окупати, испод калуђерског одега вађоше му костурет са тричланим појасом, који су тек подом успели одвојити од тела. И г. а. 2.)

Тело краља Драгутина пренето је из Дабрица у његов манастир Св. Ђорђа у Рају.³⁾ Оданде је довише пренето у манастир Студенцу, јер се у манастиру налази гробница плоча краља Драгутина с

натписом: „Стојан, сина краља Овруши, оцнуча снута Симон млада, прачнуча снута Симона.“⁴⁾

Краљ је Драгутина имао два сина Владислава и Урошица и кћер Јелисавету. И ти краљ Драгутина роди са кнеза Котлиново, с сина Владислава краља и Оврушица и Самскајоу,⁵⁾ после поузаниа летописца. Хари-Јорданов Летопис не свимање порода краља Драгутина; а Верховићев Летопис узима, да је Јелисавета била жена краља Уроша Г. Пејачевића погрешно узима, да је краљ Драгутина имао и сина Константина.⁶⁾ Лукичић, Орбиније и Диерев погрешно узимају, да је Владислав био син краља Милутина.⁷⁾

Владислав Драгутиновић добио је 1292. г. 19. Августа од напуљског краља Карла II Анжујског део Славоније. У повели вели краљ Карло, да за исцрпу оданости и усуду који је чинио и чини Владислав, припојиши сини српског краља Стевана (Драгутина), даје и потврђује Владиславу,

¹⁾ Орбинић (Ист. II стр. 121, 204), Колоничи и Јелисавић (Ист. стр. 104), Гуревич (Чин Год. II стр. 244), Крстич (Ист. стр. 60), Урошић (Ист. стр. 144) кривогадо узимају да је краљ Драгутина умро 1318 а. Педарковић (Ист. стр. 125), Милош (Ист. стр. 90), Војковић (Ист. стр. 48), Ђурић (Српск. стр. 48), Милашиновић (Ист. стр. 14), Милошевић (Ист. I стр. 131), Милосавић (Ист. стр. 96), Вукосавић (Ист. I стр. 118), Давидовић (Ист. стр. 90) изврешно узимају да је краљ Драгутина умро 1317. а. Колоничи (Ист. У стр. 1330 1340 г.), Крајчић (Ист. К. стр. 92 а) и Алаш (Ист. I стр. 1214

²⁾ М. С. Жидејски, Вуловић II стр. 212.
³⁾ Дав. Жидејски стр. 10—31. — Вр. Павл. Жидејски стр. 108—109. — Протокоци 188, да су краљу Драгутина писали на смрт у његов узвешане гласило. Гласн. У стр. 67.
⁴⁾ Дав. Жидејски стр. 49. — Протокоци узима, да је краљ Драгутина умро у Београду а заробен у манастир Св. Георгија на Хољми.⁵⁾ Протокоци узимају, да је проф краља Драгутина умро 1248. г. и да је тек краљем изабран, како су неки краљем изабрано. Гласн. У стр. 23, 27. — Педарковић и Орбиније узима, да је краљ Драгутина умро у Манастиру. Сав. Серв. стр. 124. — Д. Вуковић стр. 215. —

⁵⁾ Statuta X стр. 218—219.
⁶⁾ 208. Славон. Слав. III стр. 130—131, Statuta XIII стр. 174, 191. — Шпа. Рендл, стр. 161.
⁷⁾ Hist. Serv. стр. 224.
 4) L'aveat. Ristretto de gli Annali di Basco стр. 37. — Orbin. II Statuta стр. 258. — Hist. Serv. de Camp. 2017 Vol. et Nov. стр. 67.

СТЕЧАЈ

НАРЕДБА

по 30 и. дин. комад, попуку из саобраћаја и замине поштом али без жига.

Облик, величина и боја нових марка иста је, али и код додешних марка са жигом.

Нове марке без жига почете се употребљавати од 1. априла ове године, на први марке са жигом од овог дана неће се смети употребљавати и сва писмена свадбена са маркама са жигом од тога дана неће имати законску вредност.

Марке од 3 дин. и од 30 пара дин. комад без жига могу се добити на каск благајне Управе града Београда.

Продајна марка и код пошта се на дан 1. априла била наше тасовне марке од по 3 дин. и 30 и. дин. комад са жигом „К. С. Р.“ дужни ће бити да се у року од додешне дане т. ј. од 1. априла ове године писменим молбом, али без накнеде обрате благајни Управиној са изјавом, којом намера и које прете марала са жигом имају и да желе, да им се исте марке замине поштом маркама без жига.¹⁾

Ово се објављује грађанству ради знања и упоредања.

Од суда општине београдске, 14. марта 1899. год., А. Б. Р. 1929 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

18. Марта 1899. год.

Председник председник одбора г. Н. Д. Стојановић, присуствовали члан одбора г. Стев. Владисавић, од одбора г. Мил. Јанковић, А. Ј. Стојановић, П. Ковач, Ђ. М. Токић, Др. А. Црњан, Милутин Ј. Ковач, Милан Павловић, Јос. Петровић, Ј. М. Јанковић, С. Јанковић, Д. М. Петровић, П. М. Стојановић, Мил. Петровић, Др. Стев. Владисавић, Милан Владисавић, Београд Јанковић, Трпача Стојановић, Мил. Владисавић, Јован Стојановић, Света Н. Јанковић, Д. Токић, Стр. М. Јанковић.

1

Прочитан је завештан одборних одлука српске државе 9. марта 1899. год. и прихваћен је без измена.

II

По прочитану акта Управе гра. Београда и многих одлука А. Б. Р. 1889, 1907, 1909, 1921,

пору се својим мајком краљицом Катарином и наследио.) Али ће Владислава мамо наследити. У АЕ. Данила има један детаљ, на основу кога би се могла створити једна претставка. На име, АЕ. Данило бележи, да је краљ Драгутин на самрти написао једно писмо својој браћи краљици Миљутини.²⁾ АЕ. Данило не саопштава садржини писма иронично, што није био посвећен у ствари владавине дисперзије; али се може нагађати, да је краљ Драгутин, напуштајући последње општењаје реч, у писму ја закључао, да одржи своју свечано издану реч; да прими у заштиту његов дом. Како је, пак, краљ Миљутин смењено питање о наследнику, није се из првих догађаја.

По Михај Милутину (из XIV в.) чим је краљ Драгутин умро, краљ је Миљутин ухватио Владислава па га у ланцима држао до своје смрти.³⁾ Ову белешку Милутинову потврђује и Букијач, савремени краља Владислава и Стевана Дечанског.⁴⁾ На Сремском Краљевини сања поред краља Миљутина познати право у Мађари. Изгледа, да је веза међу њима до неог

¹⁾ Др. Жел. стр. 16.

²⁾ Данил, стр. 31.

³⁾ Др. Жел. стр. 93.

⁴⁾ Црп. Глас. кн. XIV стр. 24.

Оштински београдској потреби је један вишијер-хидротехничар, који ће отприлику дужност и послове управника београдских водовода и радити на проширењу и побољшању водовода.

Плата је до 6000 дин. годишње.

Г.г. инжињери, који ће железни молба посла примањети се, имају се писменим молбом обратити суку општинском најкаље до 10. Априла ове године закључно. Уз писмену молбу треба да поднесу доказе о својој квалификацији, као и о томе, да су већ радиле на водоводу, и на којем.

Од суда општине београдске 18. марта 1899. године у Београду. А. М. 2084.

ОБЈАВА

Како су испуњена сва места на Новине гробљу, правилима гробљанске одређена за велике издике гробнице првога реда, то је одбор општине, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решио, да у извесним III, IV, V и VI новина гробља поред пута од узлаза на цркву, с једне и с друге стране буду велике издике гробнице првога реда.

Цена ових гробницама одређена је истим решењем одбором 2000 дин. у сребру највише са издиком. За ову цену стине се право сакупљености за 100 година; после овог времена има се по нова она цена платити каси гробљанској, ако се жели задржати гробница у сакупљености на других 100 год.

Поред нове цене 2000 дин. има узникалац, омаке гробнице плаћајући годишње по 15 дин. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. А. Б. Р. 1451 у Београду.

неговим наследницима, прејамницима и легитимним потоцима поједини Славонији, сем земља бана Галовсана и његове браће и грофоватава Велије, Модруше и Владислава.)

И поред ове значне повоље „на вешност“ Владислав је остао за кратко време славонским баном. Већ 1298. г. краљ Карло даде Славонију Јовану Шубојку. Год. 1309. поновио се неки Јован али бан неки Славоније (*Banatus Johannes banus totius Sclavoniae*).

Владислав је био ожењен Констанцијом, ћуком Алабастра Мороније, удака мађарског краља Андрије III (1290—1301). Иза спомена, да краљ Владислав вије имао никуте деце.¹⁾

Владиславов мајачи брат Ђорђић био је ожењен Ђергом ердељском војводи Апора.²⁾ По АЕ. Данилу могло би се наследити, да је Урошић рано умро. АЕ. Данило при смрти краља Драгутина спомиње само Владислава.³⁾ Урошић је већ умро, а Јези-

На основу чл. 17. правилина за извршење закона о радоводу, Управна града Београда актом својим од 30. Марта о. г. Бр. 7807. објављује:

1. да је од 1. Априла до 15. Маја извршено доплати и продавати ове прете риба: шарана, јаз (братини), ирину, сабарку, курапушку, караша, дивљака, чипова и претежара.

2. Да се сва ова прета риба, не сме у ово време ни доносити из суседне државе и ако би се узела, онда ће се сва жива риба пуштати у Саву и Дунав а са мртвом поступају по закону.

Итунити протис ове наредбе, казниће се по чл. 25. закона о радоводу.

Ово се објављује грађанству ради знања и упоредања.

Од суда општине београдске, 3. Априла 1899. год. А. Б. Р. 2532. у Београду.

ИЗНАЊЕ

Управа Државних мостопаза претписом својим од 10. марта т. год. КМ. Бр. 3834 саопштила је решење господина министра финансија од 19. марта 1897. год. Пр. Бр. 6437 следеће садржине:

„Да се у будуће не удара жиг касе српске ринте „К. С. Р.“ на тасовне и крмариносе марке пошто поменути каси вине не постоји, и у исто доба наредило је, да се марке са поменути жигом постепено попуку из саобраћаја и замине поштом маркама без жига.“

До данас све су марке са жигом попуке из саобраћаја и замине поштом без жига, осим тасовних марка од 3 дин. и од 30 пара дин. комад, које се још налазе у саобраћају са жигом касе српске ринте, — на како ових марка још право имају то је Управна држав. монопаза решења вод доносила: да се тасовне марке са жигом „К. С. Р.“ од по 3 динара и од

савета се, изада, била већ узала. Летопис бележи, да је Урошић сахрањен у цркви св. Арханђела где је била митрополија (дан. Арпаде) и да се посветио.⁴⁾

Владислављева сестра Јелисавета била је удата за босанског бана *Стеванa I Котроманића*. Јелисавета је родила *Стевана II, Николаја и Владислава*. Стеван II Котроманић имао је јединицу *Јелисавету*, сугрупу *Јулијанта Великог*. *Николаја* или *Николаше* имао је сина *Дабјачу* и ћери *Данцину* и *Катарину* а *Владислав* била *Вукчи* и краља *Трпача*.⁵⁾

Краљ је Драгутин у последњим годинама делов државну касу са својим сином Владиславом. То се види из дубровачких књига. Дубровачко Веће 1312. год. наређује: „...[no]stri consules in partibus regni *Stephani et filiius* non possunt cognoscere...“ По АЕ. Данилу, краљ је Драгутин па самрти наредио да Сремском Краљевином, управља Владислав у дого-

¹⁾ Ж. Стојан. Спом. III стр. 95, 96, 116. — Шко. Гласн. I ст. стр. 82—84. Гласн. V стр. 35; III ст. стр. 9. — Срем. III стр. 128. — Др. Жел. IV стр. 102. — Меду српскога Мил. Петровића налази се у глави Сл. Гласн. Ова ова претставка описује, како да каже, без грешке, маж је, без браће и сестре. Владислав, III стр. 299.

²⁾ Ж. Стојан. Спом. III стр. 100, 102—103. — II Српск. Глас. II стр. 134. — Крп. Глас. IV ст. стр. 30. — Ковач. г. Јанов. III ст. стр. 96. —

³⁾ Мил. Спом. стр. XXIV стр. 100.

¹⁾ Крп. Глас. стр. VII стр. 269, стр. 20—21, XIV.

²⁾ Крп. Глас. стр. VII стр. 20—21. — Мил. Глас. стр. 229—230. — Гласн. XI стр. 213—225.

³⁾ Српск. Глас. II стр. 178—179. — Гласн. V стр. 16. — 13040, Ковач стр. 84. — Меду. Мил. Спом. стр. 225.

⁴⁾ Српск. Глас. II стр. 184.

⁵⁾ Др. Жел. стр. 16.

1892, 1893, 1896, 1841, 1890, 1891, 1892, 1924, 1935, 1979, 2081, 2081, ајмак се, траже уверења о закону и законном стању извесних лица, одбор је мањина,

да су добрих издавања и добрих извојних стања Петар Д. Видваковић, трг., Станоје Обрадовић трг.; да је Љубомир П. Стојан, бакалар добрих издавања и средњег извојног стања; да су добрих издавања и средњег извојног стања Равањо Алексић млекар, Јован Р. Јовановић шедитер, Алекса Пурић млекар; да су му недовољни: Љубомир Алекситијевић кондуктер трамваја, Ђорѓа Стојановић ковач, Милан Ђокић у Беога Писаревих, ковање обушарке, Сима Петровић талцатан, Јозеф Мартин кунар, Стево Марковић матроска, Димитрије Немшић поштар, Владислав Ђорђевић шедитер, момак, Панча Милић продавац старог гвожђа, Марија Клежјевић куварка и Владимир Рођић, млекар.

III

Председник износи одбору на мишљење мање, мајор се траже уверења о породичном односу. По прочитаву траж. молби СвФр. 686 и 667, одбор је највише мишљење,

да се Персиди Ђ. Нинић, удовици Милене М. Ђорђевића и Зорки Н. Милојевића могу дати тражена уверења о личном породичном односу.

IV

По прочитаву молбе Тоше Стевановића из. из Тополе Абр. 2008, одбор је на основу чл. 60 тачно 9 чл. у уставној општина и општ. власти а лично задетики испржава решење,

да се молба Тоша Стевановића прими за члана општине Београдске.

V

По прочитаву извештаја савезног одсека о допунству, да Јос. Петровић може на општинском допунству за Савској области безбаштно држави предлозити, одбор је мањина,

окажићу се председник општине да се на судом општинском ову ствар расправи, како да добро најде.

споразума, јер краљ Милутин узме Мачву, Брањичеву и Београд, а Мађари Орм и Саванују.)

По смрти краља Милутина 1321 г. у Србији буше грађанска рат. Тада Владислав побегне у северне крајеве Србије и ту заглада. У тим је крајевима пладио све до 1324 г. Он је чак и новач ковао. У Београдском Музеју постоји један његов средњи новач. На лицу је новача Ис. Христос на престолу, на ивици краљ Владислав на престолу без иконе. Краљ је у сјајном оделу био наслон, са затвореном ливњоском круном, пуње браде и неких бриова. У левој руци држи крст а лево наслон на лево колено.)

У дубровачки су књигама помиње краљ Владислав последњи пут 28. Децембра 1323 г. У његовим је рукама био Рудјан, који су Дубровчани непрестано посевали.)¹⁾ Дубровчани су имали односа са краљем Владиславом. Постоји једна неправда краља Владислава од 25 Окт. 1323 г. којом краљ тврди да му Дубровчани Каине жинта не дугује.)²⁾ М. Орбиније зна

VI

По прочитаву извештаја савезног одсека одбор је решно,

одобрава се пренос закупна ледонине општине код Тополе од Пера Јовановића на Димитрија Грујића касалина, под истим погодбама и по истој цени но с тим, да Пера Јовановић јеместу да је нови закупца уредно плаћати општинску закупну цену.

VII

У складу са законом председана општине а на основу чл. 21. тач. 1. зак. о устр. општина и општинских власти одбор је решно,

да чланови бирачког одбора за избор једног члана и два одборника заменила, што ће се извршити 25. марта ове године, буду одборници г.г. Ђорђе Томић и Стојан Пајић а њима заменик г. Бороје Јовановић.

VIII

Председник извештаја одбор, да је суд општински решено својим од 15. марта о. г. Абр. 1971 одреди пену лебу за другу незакону марта коју ову која је била и у првој незакону.

Одбор је прихватио и овај ово решење суда општинског.

IX

По прочитаву акта господина министра општине Абр. 1857 одбор је решно,

да чланови пореског одбора за варош Београд буду: Алекса П. Кремановић, Никола Спасић, трговац, Младен Николић, потпуковник у пензији, Јанак М. Јанковић млекарски трговац, Михаило Протић апотенар, Јасен Алексај, трговац, Михаило Јовановић благајник мн. преносе и Михаило Штрбић кројач, и заменици: Настас Антоновић апелациони судија, Милош Волковић лебар, Марио Денић абација, Настас Кретић трг., Михаило Милоновић трг., Алекса Ђ. Кузмаковић трг., Владислав М. Ђорђевић бакалар и Властоје Адуновић млекар.

да је краљ Владислав био у великом пријатељству са Дубровчаном и да су га Дубровчани полагали у његовој борби „с браћом“.)

Већ избује година запригла се плада краља Владислава. Орбиније, Лунарије, Пејачевић и Г. Срећковић узимају да је краљ Владислав сагладио и гроино уморио (ривале) свог полубрата од стрица Константина.)³⁾ Али, изгледа да је ово нетачно, јер Буракар, путник XIV в., бележи да је Стеван сагладио Константина а не Владислава.)⁴⁾ Најзад дође до борбе и између Владислава и Стевана 1324 г. У боју је краљ Владислав пострадао и морао ући у Мађарску, где је и умро.

Пејачевић узима, да је краљ Владислав умро у таваници Стевана Дечанског.)⁵⁾ Мајков и Калација узимају, да је краљ Владислав пао у самом боју.)⁶⁾ Кретић узима, да се краљ Владислав побуле морао задолжити једном делом Српске Државе и да је у скоро после тога на миру умро.)⁷⁾ Али

X

Председник извештаја одбор, да је суд општински судно бућу за ову годину расплао стечај за једног измишљери а да су се на него бројалица 4 измислари; но само суд општине бројалица има већу потребу за архитекту ради прегледа планама клинских и вођама надзора при грађењу исто, те је одбор за пролеће изомислери одборима решно,

да се у службу општинску узме Милорад Рувидић архитекта зин. грађевина са годишном платом од четири иладе да пара, која ће му се рачунати год дана кад а дужност дође.

XI

Председник објављује, да је на дневном реду решаване о жету за извесне граде за основну школу у савезном крају.

По извесном прочитаву извештаја изомислери одбор је позва изомислери гласама са 12 гласова против 11 решно,

да се града на основу школу за савезном крају подиже на општ. земљишту званом „Губајска пашада.“

XII

Председник износи одбору на решење извештај општинског правозаступника о стању парцеле општине са браћом Д. Јожевић због мање исто, који се налазе општини, да претставе за разумења са оних својим парцелима код општинског изомислери, што је прописано ствара изомислери жету за разумења.

По прочитаву акта извештаја одбор је решно, усаја се у свему онај предлог општинског правозаступника. Ако Браћа Јожевић на исти не пристоју, да се продају вође парцеле са њима.

XIII

По прочитаву акта одбора за вођење града Св. Сава Абр. 655 и усвојено извештаја председана општине, одбор је решно,

да се овоме одбору даде за ову годину помоћ од две иладе динара за поднаме храма Св. Сави, а у буџете да се редишно у буџету општинском предвиђа сума за ову помоћ. Оногodiшња помоћ да се исплати из уштеда буџетских, које ће се на крају године појавити.

је све то неистинито, јер српски летопис бележи: „Каласици, ко прогнаше влст Душанову краљева, на Оутри и тамо коњич жинта прогнаше.“⁸⁾ Српски летопис оштрује и Буракар. И он бележи да је краљ Владислав „прани наследни“ прогнао на земље.)⁹⁾

Изгледа, да је краљ Владислав имао порода, јер у једном свом писму вели: „... me mei filii...“¹⁰⁾

¹⁾ Попов, а Јован. Ист. стр. 194. — Мајков, Ист. стр. 35. — Калација, Ист. стр. 48.

²⁾ Ђорђе, Нови 1. VI 97, 7, стр. 82.

³⁾ Ист. стр. 341. У стр. 103.

⁴⁾ Ђорђе, Савк. II стр. 5-4. — Стевановић, Ист. стр. 99.

⁵⁾ Ј. Regna стр. 294.

⁶⁾ Orsini, II Regna стр. 284. — Leontic, Serpico historia стр. 87. — Beljan, Hist. стр. 253-254. — Срећа, Ист. II стр.

⁷⁾ Чл. XII, стр. XIV стр. 83.

⁸⁾ Hist. Serv. стр. 204.

⁹⁾ Majk. Ист. стр. 35. — Кал. Ист. стр. 31.

¹⁰⁾ Ист. стр. 16. Ср. II. V стр. 69-81.

⁸⁾ Савк. III, стр. 97-99, 190-191. — Гласк, стр. III 2.

⁹⁾ Ист. стр. I, стр. 12-13, 48-70. — стр. XIII 1. 68.

¹⁰⁾ Чл. XII, стр. XIV стр. 85, 87.

¹¹⁾ Ђорђе, Савк. II стр. 4.

XIV

Одборник г. Др. Јов. Ђурић подноси извешај предлог о томе, како да се грађанству обезбеди доволна плаћања воде код излете тога дана. По предлогу тога предлога одбор је одлучио, да се о овоме предлогу решава у првој седници на овим.

XV

Председник извештава одбор, да је општина боградска учинила Српском Друштву Црвеног Крста у прошлој години везану постојну помоћ ради успешније посматрала његових добротворних намера, па предлаже да то и у овој години учини.

По одлучивању овога одбор је једногласно решио,

да се Српском Друштву Црвеног Крста и ове године учини помоћ у две хиљаде и осам стотина динара, која сузла да се исплати из вишка трговарских прихода за ову годину. Да се за ово решење извештај надлежно одобрене.

XVI

По прочитаву жеље адвоката боградско савезско привредно општине Абр. 1820, одбор је, из разлога о жељи надлежно решио,

да се боградској евангелиској црквеној општини опроста дуг у две хиљаде и једнастотина динара и двадесет и седам пара што ова општина има од ње да потражује за сарањеним тротоар пред њеним зградама.

ВАЖНИЈИ САСТАНАИ

22. Марта 1899. год.

Председник извештава г. Н. Д. Стевановић, предлаже да чланова суда г. С. Ота Николић и Коста Савић од одборника бира г. С. Н. Лазић, Тома Токовић, Јеко Петровић, М. Јанковић, М. Јовановић, Др. Јован Ђурић, Др. Стеван Марковић, Младен Николић, Нико Николић, Ђ. Јанковић, А. В. Ђукановић, Стефан Ј. Јовановић, Н. Савић, М. Савић, Стефан Пајевић, Д. М. Ђорђевић, Н. Поповић, Ђорђе В. Стевановић, Тодор Ђорђевић, К. Н. Николић, Ђ. Јанковић, Д. Токовић, Ј. Алексић, М. Ј. Јовановић.

I.

Прочитаву је извештај одборник одлука седнице држане 18. Марта о. г. и предлаже је без измена.

II

Одборник г. Др. Стеван Марковић предлаже, да би грађани објавили у општинским новинама да је нема за правнење изкупна и жондара општине.

Председник је одговорио, да ће се то објавити у првом броју општинских новина.

III

По прочитаву акта Управе цар. Београда и њених одлука Абр. 2125, 2235, 2129, 2127, 2242, којима се траже узгорак о издавању и извозу стању живихих лица, одбор је одлучио,

да су добротворна и добротворни новог стања Ђорђе Игњатовић објавио пропустити радње, Ката жена Петра Јивковића њамбаса, Петко Најдановић изјав, Ђорђе Н. Соколовић грађанин; да је Антоније Васкашевић изјавио добротворна издавања и средњег новог стања; да су му запознати: Алекса Ређајић тајствар, Данија жена Рајна Василија тамбураша, Јанко Арсениј пасажир, али да је овај, по савезу одбора, био пре двадесет година осуђиван због убиства.

IV

По прочитаву жеље адвоката Петровића одлука СДБр. 596, одбор је одлучио, да се молбу може дати тражити узгорак о његовом породичном односу.

V

По прочитаву жеље Ђуре Николића и Друга одл. предузетника и извештаја молбодавца одлука Абр. 2155, која тражи на послугу шине железнице, одбор је после извештаја одлучио да се вишите од грађана, одељења извештај, да ли се ове шине могу дати на послугу, и ако могу, да се даду, а цену ће одбор одредити.

VI

Председник извештава, да је на данашњи дан решавано о предлогу одборника г. Др. Јована Ђурића о томе, како да се централно боградско становништво доволно воде код излете тога дана. На што с овим стоји у вези и извештај О. Смирера о стању водозата боградског и о закону, како да се води побољша и прошири, то је одбор узео у претрз оба ова предмета, и по прочитаву извештаја Ђурићевог, извештаја О. Смирера и водозата одељења одбор је решио,

1., да се одмах предузме грађење једног великог бунара у Машину по систему О. Смирера, као што су и остали бунари, само да овоме бунару буде дато отворено ради лакшег чишћења а да се продуже радни на копању припресених бунара, према ранијем решењу одборног кредиту.

2., кад овај бунар буде готов, да се копања на бунару број V. чишћења и отклањања свитог песка, да се у овиме види и пронађе узрок, зашто досадашњи бунари не дају сада онолико воде, колико су у почетку давали и да се све што треба предузме да они бунари дају исто онолико воде колико су у почетку давали.

3., ако се по извршењу општинских поствине повољан резултат и ако се успе да се бунар број V. очисти и да даје вистине воде него што сад даје, да се о томе постане одбору извештај ради решења, да ли ће се и остали бунари на овај начин очистити.

4., за грађење овог великог бунара одобрава се кредит од дванаест хиљада динара из вишка прихода трговарских и да се за ово нишите надлежно одобрене.

VII

Председник извештава да решено извештаја суда о прикупљању општинских и трговарских прихода на припадницима боградским, да то приходе од сада прикупљају општинским новинама и могу државних чиновника, па што је до сада било.

По прочитаву тога предлога Абр. 1846, одбор је решио,

успеја се овај предлог суда у свему, да су општински одмах приступити потпуном извршењу његовом.

НАПОМЕНА

Због извесних сметњи у администрацији ових новина, није могло проле издати лист овај.

О Г Л А С

Као и прошле тако и ове године држаће се у зарони Пироту о. г. Лазићеву

субота" тродневни маршени панауру у дане 10. 11. и 12. Априла текуће године на коме ће се сви искључиво продати стога свију прета.

Ово се саопштава припадницима и купцима стога ради знања.

Од суда општине вароши Пирота 31. Марта 1899. г. у Пироту КБР. 2039.

О Г Л А С

Општина боградска има у својем магацину разноврсног прибора за пожарнике, који је раскопан, као што: шапоница (капа) од коже, опасача за шмирера, сивара пешачих са једном општином, опасача са парабенима, пожарних знаменца од бела, труба (параметра) и добова и т. д. који би се могао употребити за пожарнике ових општина унутрашности.

Како је овај прибор општина могла продати: овим јавно саопштење, коме буде потребно да јој се ради куповине обрати.

Абр. 8741. Од суда општине боградске 15. марта 1899 год. Београд.

О Б Ј А В А

Два дуђана, у улици Краља Александра, где су тадашња, издају се под закуп одмах или од Ђурићевана.

Ко жели узети било један или оба два дуђана, нека се јави Суду општине боградске.

Подрум под школном вод Саборне Цркве, који се може употребити корисно као магацин, за вино, раскупи или колонизације евангели, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек год.

Ко жели узети овај подрум, нека се јавио јавити Суду општине боградске.

Абр. 4969. Од суда општине боградске 1. марта 1899 год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

II. Државна жондара и пушњак:

а) Од купови жондара — — — — — 6 — д.
б) Од жондара — — — — — 0.30 д.

ТАНСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУРЕТА

За кварталне: Савановић, Терзијевић, Варошички и Вршачки

1. Од собе и купови или извоз дуђана са собом — — — — — 0.25 д.
2. Од две или три собе са купови или извоз дуђана са магацином — — — — — 0.70 д.
3. Од четри или више собе са купови, од жондара са купови, од гоштинског са купови без итали — — — — — 1.50 д.

За кварталне: Државна и Вилановић

1. Од собе и купови или извоз дуђана са собом — — — — — 0.20 д.
2. Од две или три собе са купови или извоз дуђана са магацином — — — — — 0.60 д.
3. Од четри или више собе са купови, од жондара са купови, од гоштинског са купови без итали — — — — — 1 — д.

Од суда општине боградске 28. августа 1892 год. Абр. 9440.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 11. АПРИЛА 1899.

Број 13.

ИЗДАЈЕ ШЕШЕКО ЈЕКАН-ЛУК

ПРИСТАЈУ САМА СЛАТН ЗЕРТИЦИОН НА ОБШТИНСКИ СЪД
А СЪВ ПОРЪКОВОДИТЕЉИ НА УРЕДНИКА

К Е М А :

На Србију за годину 3 Динара
на други години 2 .
На странке лекче на годину 2 .

ПРКОПИСИ НЕ ВРАЌАЈУ СЕ.

НЕ ПИШАЈТЕ ПИСОМА НЕ ВРЕЌАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Устанак Таковски – јуначко дело ВЕЛИКОГА МИЛОША и предаја градова – велико дело неумрлог КЊАЗА МУЧЕНИКА, светле у новијој српској историји и загревају срца свих Срба.

Успомена на ова два историјска чина славних и витешких Обреновића, прославиће се и ове године на Цвети, које падају баш 11. Априла, којег су дана биле и 1815. године.

Срби ће се и сада захвалити Богу, што им је дао јуначке и мудре Ослободиоце, и помолиће се у црквама и домовима својим Свевишњем. за дуг и срећан живот достојног потомка славних Обреновића, својег љубљеног и витешког Господара и КРАЉА АЛЕКСАНДРА ПРВОГ.

На Цвети биће у Саборној цркви Архијерејска служба а у горњем граду благодарење. Домови ће бити окићени заставицама а у вече осветљени.

Од суда општине београдске 10. Априла 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

Командант VII пуковског округа, предисом својим од 23. марта ове год. № 3563, позвао је суду онема Савице I, II, III и IV, чете I батаљона VII. пука II. позива народне војске, са наређењем, да се свима у списку именованих обвезанима саопшти да 3. маја ове године у 7. сати по подне предасту на аборитне год. спомена справе појнег осматра на званичном прачару, ради прозива и скотре.

На овај прозив имају да знају сви обвезани, који су рођени 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, и 1860 године.

Суд општине београдске, позива све обвезане рођене напред изложених година, да омах дођу у Суд општине београдске са својим војничким исправама, да им суд саопшти којој чети ко припада, и све стаже, што се горњим предисом команданта наребује.

Ни један обвезник не сме изостати да на прозив не дође, само ако би био болешави спречен, но то мора доказати појоделкарским уверењем, а и у онема случају мора пушну коју на руковању има послати ради осмотрења по једном члану своје фамилије.

Ако је који од обвезника II. позива умро, или је Судом осуђен, или изашао где отшао, а државну пушку на руковању имао, дуван је ову, ошачеом дана испети ма ко од чланова његове фамилије ради осмотрења.

Из суда општине града Београда ОВБр. 947. 9. Априла 1899. године у Београду.

О Б Ј А В А

Командант дунавске дивизијске области предисом својим од 27. марта т. г. № 108, наређује је, да се почевши од 5. Априла т. г. па у будуће лекарски преглед у окружнјој команди врши три пута недељно и тог Понедељком, Средом и Петком само пре подне почев од 8 сата.

ТРОЈОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУГОВИ

ПО СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

У СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИКО-ГЕОГРАФСКИ РАСПРЕДА

Мето: *Тројковице је једна од најзначајнијих жупана у историји јужне Србије.*

НАСТАВНИК

КОСТА Н. ВОЈНИК

(Рад извршен од 300 динара, другог Ваздвојног Београдског Београдског Општег од 16. Јуна 1896. г.)

I. Дубровник

1. Придобити *Рисулудж* пошате порекло из старог *Епидаура*, који је био на месту данашње варошине *Дивочина*.

Епидаур су засновали Аргонавти, јер је на морској обали у Сароничком Заливу, Ј.З. од отвора Египте постојала, а на сад постоји, *Еридаурис*.¹⁾ У римској периоди ова порекло трговачка колонија, заснована 3411. г. од ст. св., била је главно тржиште на Јадранском Мору, од Перетве до Которског За-

Наређење ово саопштава се како обвезанима и регрутима тако и члановима — задругарима — обвезанима, које имају потребу, да се прегледају, да само означених дана пре подне на преглед предасту, јер се у друге дане као и у оште посде подне преглед неће пришти у окружнјој команди.

Од суда општине београдске ОВБр. 957. 9. априла 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља државству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта т. г. под АБр 1441. концесовано за циљеве нуждиња и помијара Демитрије Стојановић оид. за време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на осети динари од кубног метра (0-30 дм од алкова).

Концесован станује у улици Цара Уроша бр. 45.

Од суда општине града Београда 8. Априла 1899. год. АБр. 1441.

О Б Ј А В А

Како су попуњена сва места на Новом гробљу, француска гробљанска одређења за неке издате гробнице првога реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у сазивани својој од 9. марта о. г. решено, да у прелазима III, IV, V и VI новог гробља поред пута од узала на VI, и да се и друге стране буду велике издате гробнице првога реда.

Цена овим гробницама одређења је осети решеном одборним 2000 дина. у сребру задовољно са изданим. За ову цену отаче се право службеном за 100 година; после отаче премења има се по нова ова цена закити класи гробњоској, ако се цена задругити гробњоска у службеном за других 100 год.

Рамена је култура временом савином изгинула језику.

Растват (1461.—1484.), један од поузданијих дубровничких аналста, бежежи, да на епиграфским развалинама има латинских натписа; он је издео гробницу римског прописула са латинским натписом.²⁾ Растват не саопштава, да има неких грчких монументалних остатака; али, вероватно је да је био да Растват, можда није се потрудио да у градили развалинама нађе језику осе монументе. Француски консул у Дубровнику Бријер Нипова 4 год. од Револуције извештава свог министра, да се у земљи, али врло ретко, налазе старински новци (*anciens medailles des monnaies grecques или римске*); од тих новца Бријер је носило у Париз 445 комада.³⁾

Својим богатством Епидаур је привлачио палаче Варвара на унутрашности Балканског Полуострва; његово је расуло отпочело од III. века а довршено у VII. Из историјског зашта, да су Готи нападнали на Дубровник; дубровничке нове авашале (као Никола Раменић, М. Орбини, Ј. Ју-

Поред цене од 2000 дина. има укључива онаке гробнице плаћати годишње по 15 дина. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. АБр. 1451. у Београду.

НАЗНАЊЕ

Управа Државних монопола преглисмом својим од 10. марта т. год. КМБр. 3834 саопштила је решење господина министра финансија од 19 марта 1897 год. ПрБр. 4637 следеће садржине:

„Да се у будуће не удара жиг класе српске рента „К. С. Р.“ на тачење и прикритијске марке поште поменути класе иште не постоји, и у исто доба наредно је, да се марке са поменути жигом постелено пошту из саобраћаја и замење новим маркама без жига.“

До данас све су марке са жигом попуњене из саобраћаја и замењене новим без жига, осим тачењих марка од 3 дина. и од 30 пара дина. жигат, које се изаше из саобраћаја са жигом класе српске рента, — на како оних марка још врло мало има то је Управа држав. монопола решила под данашњим: да се тачење марке са жигом „К. С. Р.“ од по 3 динара и од по 30 и дина. жигат, пошту из саобраћаја и замење новим али без жига.

(*Облик, величина и боја нових марка иште је, као и код досадашњих марка са жигом.*)

Нове марке без жига почеве се употребљавати од 1 априла ове године, напротив, марке са жигом од овог дана неће се смети употребљавати и сва писмена слабљена са маркама са жигом од тога дана неће имати законску вредност.

Марке од 3 дина. и од 30 пара дина. комад без жига могу се добити на класи Београде Управе града Београда.

Продајни марала и код којих се на дан 1 априла буду наште тачење марке од по

караћ) изведе су, да су Епидаур Готи порушили.⁴⁾ Сличним се начинном може објашњавати, да што Старански Анали и једна лена релација о Дубровнику из XVI века узимају, да су Маври порушили Епидаур.⁵⁾

По Константину Порфирогениту, који је био бачан оном врломо ишачије и деструије, Славени су порушили и *Епидаур* (Пелопонез).⁶⁾ Али Славени нису извршили деструију деструију града Епидаура. Временом се на епиграфским развалинама разлика мали насебана, која и данас постоји као поновласно пристаниште *Дивочина*. Шта више, та насебана преостала од старог Епидаура задужала је и старо своје име и у XIII. веку.

У уговору између бугарског цара Михаила и Дубровничке Републике од 15. Јунија 1253. налази се данашњи Платат „Стари град Синтаур.“⁷⁾ Од XIV. века Платат ове се данашњим именови.⁸⁾ Између данашњег назива *Дивочина* или *Див-*

¹⁾ Histoir. Specul. vol. XIV, pag. 371. — G. Lazzari, Sopra Dalmazia pag. 1. — M. Orini, Die Wahrh. pag. 189.

²⁾ Histoir. Specul. vol. XI, pag. 72; vol. XIV, pag. 371.

³⁾ Histoir. Specul. vol. VII, pag. 260—267, 278, 491 and 402, 414.

⁴⁾ Histoir. Specul. vol. 12.

⁵⁾ Dalmat. pag. 217.

⁶⁾ Dr. K. Jirek, Die Hand-Inschriften. c. 6. — E. Kiepert, Lebebuch der alten Geographie. s. 349.

⁷⁾ Moxos, Specul. vol. XXV, pag. 16. — J. Chr. Engel, Geschichte d. Fe. Dalmat. pag. 40.

⁸⁾ Histoir. Specul. vol. XIV, pag. 374.

¹⁾ J. W. Pataker: Historischer Schatz-Atlas, Grödenland I. — Der Europ. Orient. v. K. N. u. g. Zeit. in Wien 1847.

3 дни и 30 а. дни, команда са житом „К. С. Р.“ дужан је бити да се у року од десетдесет дана т. ј. од 1. априла ове године писмено напише, да ли ће шансе обраде بلاзиши Управној са највином, војном командом и које прете намера са житом имају и да жеде, да им се исте мере замене новим маришама без жетве.⁴

Ово се обављаје грађанству ради знања и управљања.

Од суда оштинне Београдске, 14. марта 1899. год. Абр. 1929 у Београду.

РАД ОДОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

1 марта 1899 год.

Председник председник г. П. Д. Стевановић, секретарски саветник судија г. Ст. Стојић, и Коле Мана, од одборника били: г. др. П. Загорац, др. Стева Марковић, др. Писмак, Милош Павловић, С. Јовановић, М. С. Петровић, Н. Петровић, Мис. Јовановић, Ђуро Тодић, Стефан Шабко, Милош Милошевић, А. Н. Бранковић, К. др. Рашић, Трајко Стојић, Трајко С. Јанић, Н. Спаски, Звонко Станић, М. П. Лазаревић, М. Ј. Јанковић, др. Ј. Бурај, М. Ј. Ђокић, Коле М. Марај, А. М. Врњачки, Д. Тадић, Никола Милошевић.

I

Председник извештава одбор, да су га збору грађана београдских, државом 26. марта о. г. изабрали савршеном војномкомом: да места г. Коста Аријевић бив. смелогачи полицаши и смелог оштинне и за одборнике изабрали г. г. Милан Милошевић секретар и Владо Теодоровић писмокар десетогодишњице; да је ово избор писмокарски и да је суд оштински тужило изабрано одбором да се изабрали државне чиновници могу применити ове одборне, и кад те одборне ове добра, понашање изабрано да изабрано може у дужност изврше. А у Армијинијој ове се сада изабрани и дужност извршити, што је одмах врема промишљати знања и учиниши.

Одбор је

примио к знању ово саопштење и подлагне закључке.

II

Прометну је напомену одборних одлука оштинне држави 23. марта ове год. и применио је без измена.

паша и латинског назива *civitate* прерогативо да постоји нека етимолошка веж³.

У споменима се Цветат паша: *Ери-ауко, Ери-ауко, Civitate Veter, Ragna, Veschia*, Стари Дерковићи, Цветити, Цветити, Цветити.

Цветити је, све до пронаси Дубровачке Републике (1808. г.) био под управом дубровачког кнежевства или кнежевана.⁴ Протагичи му је развило и открило везу с Дубровничком.⁵ У времену ратовања Француза са Русијом и Црногорцима 1806. до 1807. г. Цветити је попио и похарал. По мизовом рату са још неким палеонима населе се неколико кућа.⁶

2. Одговорске је интересности, како дубровачке анализе (као Антониј, Никола Рашић узимају, да је постојао дашаши Дубровнички, Босанског (не ерикске) краља Радослава збаци с престолом син Часлав (Берисла; по Рашићу 400, по Антонију 458. г.). Тада краљ Радослав, спасавајући на мисков обали *Радобих Град* оде преко

III

Одборник г. Марко С. Петровић јавља, да је суд оштински пошто, да спашава има имено изрети од наше потражње спашавајуће струје и да ли се о тоне води рату.

Председник је одговорио, да је суду ово пошто и да се о оштом води рату.

IV

Одборник г. Коста др. Рашић пита, да ли је суд изабрано суду е притужбено са шиком. Председник је одговорио,

да је ствар изабрана и да ће се кроз који дан издати о томе решење.

V

Одборник г. др. Јов. Бурај пита, да ли треба уздрати да могу јаче са датумом, како би се изабра, кад је стога изабра и кад би се спрежило, да изабра промишља устајало мого.

Председник је одговорио, да ће суд о оштом размислити и учинити шта треба.

VI

По прометну акта управе цар. Београд и листак изабрава Абр. 3492, 2140, 2215, 2311, 2372, 2197, 1279, 2139, 2278, 2326, 2509, 2359, којима се траже уверења о изабрану и изабрану суду високих суда, одбор је изабрао,

да је Марко Краљачки одбор изабрава и средње именово става; да су добор владања и одбор именово става: Петко Вељковић предузачка, Мајер Леополд Вреслауер кнежевачки, Мајер Леополд Вреслауер кнежевачки, Петар Кнежићовић одбор, одбор владања и именовано именово става; да су му напомену Ката Пери Јанковића одборца, Милаша Наговић одборца, негова жена Дуда, Петар Васић цртачки, Митар Јанковић одборца, Милош Марковић, Јован Воробити одборца, Стеван Босевић одборца, Светислав Костић кнежевачки, Бурга Стојановић кнежевачки, Владимир Јовановић, басали, Леополд Сибирхови одборца притужбене радње, Петар Павловић напомену; да Марајко Ј. Манаћ бив. немал. наредниш листе београдским и да онај одбор не може дати писмено уверење о њему.

VII

Председник извештава одбор на именована именована одбор, да се суду оштински траже уверења о изабрану и изабрану суду високих суда, одбор је изабрао,

да је Марко Краљачки одбор изабрава и средње именово става; да су добор владања и одбор именово става: Петко Вељковић предузачка, Мајер Леополд Вреслауер кнежевачки, Мајер Леополд Вреслауер кнежевачки, Петар Кнежићовић одбор, одбор владања и именовано именово става; да су му напомену Ката Пери Јанковића одборца, Милаша Наговић одборца, негова жена Дуда, Петар Васић цртачки, Митар Јанковић одборца, Милош Марковић, Јован Воробити одборца, Стеван Босевић одборца, Светислав Костић кнежевачки, Бурга Стојановић кнежевачки, Владимир Јовановић, басали, Леополд Сибирхови одборца притужбене радње, Петар Павловић напомену; да Марајко Ј. Манаћ бив. немал. наредниш листе београдским и да онај одбор не може дати писмено уверење о њему.

Тако се може увидети, да је ова аналитика првачка без историјске истине. Милош суду дубровачке анализе попунио празнину својих анализа оштом, вероватно народном, фактом. Рашић је покушао, мало на рационалистички начин, да преради наредну врсту. Он, правило, узима да су Енлаурич засновали Ратују. После цртастроје Енлаурич, прагутиши кроз шуме, угропиша са словенским краљем Соламјиром, који је управљао Изрином, да могу слободно становити у његовој држави.

³ У М. Орбушићу *Политика Босне цар. Петровића Радослава*, II Беоге стр. 218.

⁴ *Новак. Spekt. vol. XIV. стр. 3—4, 170—173.*

VIII

Председник извештава одбор на именована именована одбор, да се суду оштински траже уверења о изабрану и изабрану суду високих суда, одбор је изабрао,

да се милошину Данилу Стевановићу чиновнику, Александру Стаменковићу пензионеру, Милану М. Вуковићу бив. нач. жез. и Катарино А. Манаћу могу дати тражена уверења о њиховом породичним односима.

IX

Председник извештава одбор, да је суд оштински решење својим да 31. марта о. г. Абр. 2439 изабрано одбор да црту изабрану Арија — од 26 пар по изабрану, да се дод обраде по 25 пара у техници од 902 грама, пошто је средња цена жита за промишља 15 хала била вредно 17 дана.

Одбор је примио к знању ово решење суда оштинског.

X

По прометну моје Александра Марјеновића кнежевачки, избор је оштински промене дана изабравања и напомену, одбор је решено,

да се милошину Александру издаје из оштинске класе а из партије да подржавања именована именована одбор, да се дод обраде по 25 пара у техници од 902 грама, пошто је средња цена жита за промишља 15 хала била вредно 17 дана.

Ово благодарјења да му се издаје све доде док се год буде добро учио и у школи наредова.

XI

По прометну моје Варвара Гатошић удовице, оштинског службеника одбор је решено,

да се милошину Варваро издаје из оштинске класе а из партије да подржавања породичних узрких и именовано изабравање службеника од првог Арија ове године по тридесет динара месечно на име изабравања.

XII

По прометну моје Стевана Бошковића писмокар одбор, да се суду оштински траже уверења о изабрану и изабрану суду високих суда, одбор је изабрао,

Тада је Енлаурич помене настављати у Грчку, градињу у Изриници. Иако помене са своју страна дознаји изабравања и разбегло становништво. За тим се она, сама, г. 568. из Грана заселила на стени *Lava* и тако засновала град *Lava*.⁷

О станову данашњег Дубровничког усвојено је оно, што белжи Константин Порфирогенит. Када су Словени у VII. веку порушили и тачку Иларија, становници који ушле да избегну из ове катастрофе засновали на тврдој стени и неприступачном месту град *Polacovi*. Од ону да К. Порфирогенит зна и имена тих избеглих Енлаурича, који засновали овај нови град, а то су: *Греур, Арсифије, Викатори, Виканди, Архиван, Валестин и Валестин*, отац протоспатра *Отевана*.⁸

3. К. Порфирогенит, желећи да се и при опису Дубровника похвали својим етимолошким знањем, доводи име Ратуја у етимолошку везу са речу *lavai*, што је у средњовековној латинистици значило оно што и латинска реч *lavas* (отрмен, латина, прања).

¹ др. К. Јосифић, *Die Balkaninseln* стр. I. S. Katalani и L. Jovanović, *Ber. I. str. 78. S. 83.*

² *Новак. Spekt. vol. I. str. XXIX. — Новак. Spekt. vol. XI. стр. 74.*

³ *Новак. Spekt. vol. XI. стр. 74. vol. XIV. стр. 110.*

⁴ Д. Бугишић, *Автобиографија*, Варшва Цетињска стр. 43, 75.

⁵ *Новак. Spekt. vol. XXV. стр. 36.*

⁶ *Новак. Spekt. vol. VII. стр. 276.*

⁷ *Новак. Spekt. vol. VII. стр. 401—402, 414.*

да ку се из општинског тлове даје месечна новца одбор је решио,

да се молба од овог тражења одбије.

XII

По прочталау молбе Павла К. Убанића закупа општинског земљиште мајдана „Бела Варна“ да се закуп овог мајдана продају од три до шест година, одбор је решио,

да се молба одбије од овог тражења.

XIII

Поште су рачуни општински за 1898 год. окончани, председајући позва одбор да из своје средине одреди комисију, да те рачуне прегледа. Одбор је решио,

да одборници г. г. Коста Др. Разић, Јован Петровић, Мих. Милошевић, Мих. Јовановић и Д. М. Борковић, од којих могу тражити пуноважност радица, председајућу рачуне за 1898. год. и поднесу одбору начелца.

XIV

Председник општинског одбор, да Јован Дамјановић и Риза Бркић, предлагачима овај док не решаре са општинског одбора да изврше послове нуде општине решавше да је она влашћу понуду да запале прочути правозаступништво општине и да је до тога мисле да би га у интересу општине требало прихвати.

По прочталау те понуде Абр. 1897, и по општинског мисле општ. правозаступника, одбор је одлучио.

да одборници г. г. Никола Петровић, Нико Илић и Дем. Тадић прочуе акта по овоме предмету и понуду да решавше са мишљењем правозаступника општине да поднесу одбору начелца за предлога.

XV

Председник изазва одбору на решено предлог одборница г. Дра Стојана Марковића а прошлаго трговца на тералима са плановама грађанског одбора. Одбор је одлучио,

Ову Пороророгенити етимологију припише је и Дуљанци и дубровачки аналци, па се, то неупотребљиво мишљење одржао и до најновијег времена.) По мишљењу Дра К. Јаречки не може се основано етимолошки протумачити име Рагуза; али постоји извесна аналозија у називу између наше Рагузе и Рагузе, града на источнијем река (стару Ругвијола) у Саванци, која се град ситније у времену владавине и арабског владаније основан.)

Константин Пороророгенитат не зна за име Дубровник. Да се Дубровник у X веку знао давањима именом, Пороророгенитат не одмета називу Рагуза у давањима именом. Може се, дакле, мислити, да се Дубровник почео звати давањима именом после X века.

¹⁾ Епитимј. Арх. Цречна стр. 26, 48, 42.

²⁾ Милош. Јурч. VII, XVI стр. 173; VII, XVI, XIX стр. 16. — М. Софиј, II Војна стр. 916. — М. Левај, Српск. војн. ист. стр. 15.

³⁾ II. Сербскога, Војводства Срем, Народ. VII, II стр. 106. — Ч. Милошевић, Ист. Трговина стр. 142. —

⁴⁾ Dr. K. Jarecki, Die Neohelveten in Serbien, 10—11. — Dr. E. Bokanin, Versuch der slav. toponym. Reue der slav. w. Ostbalkanen. K. d. CXXXII, стр. 114. Ово је интересно мишљење, јер се не знају веровати, да у овом времену Дубровник био познат једна и одборци, да на туђим земљама владали колоније под својим именом. Ја доду не у Београд општинског начелца знајући под именом овог града. — Влада Србије има Турску у стварима илуст. са књиг. језика српског и Славј. у Поштом: Српског. Волонтер. Земљ. 4, I, стр. 47.

да се решаваше о овом предлогу одложи за други пут.

XVI

По прочталау акта Павла Афенијана начелника опш. Абр. 2002, у којем предлагаше изложити на регулирање имена код интродуције, и по састављању извештаја председајући, да се овај предмет сада остави пред државним саветом на решаву услах жалбе истога Афенијана, одбор је одлучио,

да се решаваше по овоме акту одложи, док се не реши стару у Државном Савету.

XVII

Председник изазвала одбор, да пок. Ахила Палежић бив. начел. општине, дајуће општини 245 ден. од изазвог капитала, и да подат смрти своје више остави изазвог капитала, одлаже би се ова сума могла издати, да пок. Жижо Стојковић бив. предлаже дајуће општини 70 ден. од изазвог капитала и да пок. смрти своје више остави изазвог капитала, одлаже би се ова сума могла издати, да Милош Милошевић начел. од. дајуће општини 44 ден. од изазвог капитала, али да се ова сума не може да издати обог смртну другога стога дужности, да Арам Милошевић од. дајуће општини 135 ден. за поклалу својој саопору за изазвог рачуна, али да се ова сума не може да издати обог другога стога дужности.

Па како је утврдило, да се сва једна од изазвог суми не може да издати то су етимолошки предлаже, да се сва ова поредка остави за пронају.

По састављању овога и по прочталау резолуције Абр. 2034, 2005, Абр. 1811 и 1942 из 1898 г. одбор је решио,

да се све ове четири суме одлаже за пронају веросију и да се не издати изабрију.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Резултати претходнице. Пре неког времена изаша је брошура под насловом „Узлету кроз Београд“ и ми је препоручио Језу Боготрајана на разматрање. — У

Занимљиво је, како дубровачки летопис узимају да је постојао име Дубровник. Према овоме граду Рагузу на именовану понуђеном биду на континуенту беше српско насеље Дуброва. Рагузаци заступе плитки канал, који је растављао Рагузу од континента; обухватили и Дубрава; шуму поселили а брао називаше Светага Србеа. Од ове дубраве временом се Рагуза назваше и Дубровником. Дуљанци већи, да су Словени Дубровник назвали дамашином именом, што они који су та савидања дошли су из шуме.)

Dr. K. Jarecki мисли да је порекло назива Дубровник тачно и да Дубровник не може бити дериват од дуброва.) За мисли, да је ово мишљење доста ватноста. А за што да не постојао какав етимолошки веза између веома сличних именских облика Дубровник и дуброва? У балканској географској номенклатури има назива која се имену управљали по етимолошким етимолошки законима; има примера да су нека старја географска места ипозична испред нових створених по имену капаког спета, губернерске палате, грађанског квартара, турска

¹⁾ Летопис стр. 28, 30, 40. Seclavi nosi Dubrovnicum appellationem, id est Dubrovnic vel Dubrovnik, quosdam quosdam slavos appellaverunt, de quibus hactenus.

²⁾ Die Neohelveten in Serbien, 10—11.

пој се критикује досадашња правца регулирања наше престонице, и часинитно ове општине, као и урединитно овога листа одлаже мишљење о овом предмету брижљиво прикупљати.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске даваће под закуп путем јавне лиценцијате два нискога, на Наменскогудану.

Лиценцијате ће се држати на дан 13. Априла тек. год. у 3 часа после подне, у економском одељку општине београдске.

Позивају се лиценцијате да изvole доћи на лиценцијате тога дана.

Абр. 2405. — Од суда општине београдске 29. Марта 1899. године, у Београду.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телацине, издају се под закуп одмах или од Вујићког.

Ко жели узети било један или оба два дућана, нека се јави Суду општине београдске.

Подрум под школном код Саборае Цркве, који се може употребити корисно као магацин, на миво, ранају или колонијале нискога, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек. год.

Ко жели узети овај подрум, нека се јави јавити Суду општине београдске.

Абр. 4969. Од суда општине београдске 1. марта 1899 год. Београд.

приве. Један је од овак случајева и с Дубровником. Ушло је српскизнавал у Рагузу, асимиловао је и се по именовали Елиударма; као је граду српски етнички карактер и моно, своје име Дубровник.

Не може се тачно утврдити када је постојао назив Дубровник. За овај назив Дуљанци (XII в.) зна, а Пороророгенитат не зна. На основу ова два података може се мислити, да је име Дубровник постојало у овом великом временском размаку од X—XII века.

За време Дубровнице Републике увек је означаван назив био Рагуза. На јави Турци, кад су дошли на Балканско Полуострво, ступили у односе са Дубровничком Републиком назвали су Дубровник српским именом.)

(НАСТАВАК ОД)

¹⁾ Die Dalmatinen in Serbien, I, II, S. 106—117, стр. 207 (Beitrag zur slav. geogr. Forschungen). — P. J. S. de la Tour, Voyage de la Mer, t. I, p. 28. Dabrovnik, sous des les Russes; dénommé par les Russes Dabrovnik ou Sain-Nicolas. P. J. S. de la Tour, Voyage de la Mer, t. I, p. 28. Dabrovnik, sous des les Russes; dénommé par les Russes Dabrovnik ou Sain-Nicolas. P. J. S. de la Tour, Voyage de la Mer, t. I, p. 28. Dabrovnik, sous des les Russes; dénommé par les Russes Dabrovnik ou Sain-Nicolas. P. J. S. de la Tour, Voyage de la Mer, t. I, p. 28. —

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 13. АПРИЛА 1899.

Број 14.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО ЈЕДИН-Љ 77

ПРЕСЛАВЉУ СЕБА СВАКИ НЕДЕЉНИК НА ОПШТИНСКИ СЕО
А ИЛИ ПОШТОСКОМ ПОСЛАНОМ НА ЗВАНИЧНИ СЕО

За Србију на годиш

РЕКОНЦИС НЕ БРАЂАЈУ СЕ.

НЕДЕЉА ВЕОМА НЕ ПРЕЂАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

На основу правила о уређењу савеза димничарског одбор је општински изабрао 6 димничара за нар. Београд, који су по кварталима овако распоређени:

За кв. варошка: *Ламберт Клауачи старија*; за кв. теразјеска: *Сима Брзић*; за кв. варошки (без кваса Миленко ула. с обе стране, од крај. Лондона до краја); *Марија Делскић удовица*; за кв. назимљени: *Лазко Добелић*; за кв. варошки: *Растко Милчић*; за кв. саванаска (са кваса Миленко ула. с обе стране, од краја Лондона до краја) *Ђорђе Делскић*.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања с тим да овај одбор пречи од 17. априла о. г. наутра. Од суда општине београдске, 13. априла 1899. год. у Београду, АБр. 3601.

ОБЈАВА

Командант VII путовог округа, предиском својом од 28. марта ове год. № 3563, послало је суду општине Синголе I, II, III и IV, чете I батаљона VII. пука II позива

народне војске, са наређењем, да се свима у списку именованим обавезанима саопшти за 3. маја ове године у 7. сати пре подне предстану на обрвисти код саобрањена страни војног сепала на завалима варауру, ради провизна и смотре.

На овај прозив имају да имају они обавезани, који су рођени 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, и 1860 године.

Суд општине београдске, позива оне обавезане рођене напред изложених година, да омах дођу у Суд општине београдске са својим војничким испрамама, да их суд саопшти којој чети ко припада, и све стадо, што се горњим предиском команданата наређује.

Ни један обавезник не сме простати да на прозив не дође, само ако би био болешћу спречен, по и то мора доказати војводикарским уверењем, а и у овоме случају мора пушкати пој на руковању има послата ради осмотрива по једном члану своје фамилије.

Ако је који од обавезника II позива умро, или је Судом осуђен, или некако где отпао, а државну пушку на руковању имао, дужи је ову, означену дана

изнети на ко од чланова неговог фамилије ради осмотрива.

Из суда општине града Београда ОБВр. 947. 9. Априла 1899. године у Београду.

ОБЈАВА

Командант дунавске дивизије области предиском својом од 27. марта т. г. Л. № 108, наређује да се почетни од 5. Априла т. г. па у будуће десетерки преглед у окружној команди врши три пута неделно и то: Понедељником, Средом и Петком само пре подне почев од 8 сати.

Наређење ово саопштава се како обавезанима и регрутима тако и члановима — задругарима — обавезника, који имају потребу, да се прегледају, да само означених дана пре подне на преглед предстоју, јер се у друге дане као и у оште поспе подне преглед неће вршити у окружној команди.

Од суда општине Београдске ОБВр. 957. 9. априла 1899. год. у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

НО
СРПСКОМ ОКМЉИ
У
СРЕДЉЕМ И НОВОМ БЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

Ивано: *Питати је један од највећих европских*
аустријских економијских и социјалних радника,
написао
НОСТА И НОСТИК

(Град изграђен се 290 дана, друге Валдиславског Народног Београдског Општине од 13. Јунија 1899. г.)

(НАСТАВЉА)

Дубровник се у разантним српским и латинским споменима пише: *Ragus, Raissa, Ragiza, Ragoxa, Ragusa, Raguxia, Ragusia, Rhaugia, Rhaugia, Ragugia, Raugia, Rhaugus, Ragus, Ragusa, Ragusey, Ragusium, Rhaugastium, Raecium, Raguxium, Ragisium, Raguxium, Raugusium, Ranguin, Ranguim, Raguzium, Ravusium, Агроксинна, Агроксинна.*

К. Пориврогити назива *Дубровник*: *Raguz, Raguzij, Bebran, Raguz, Zovara, Rukonovij*.

Дубровник се спомиње и у нашим народним песмама као место гатањих Латина.

Дубровачки летописец називају свој родни град *Rausa, Lavusa, Lausa, Labusa, Ragusa*.

У равним путописима и релизцијама Средњег и Новог Бена Дубровник је назван: *Rausa, Ragusa, Raugia* (аналогично од *Ragusa* и *Rausa*), *Ragugia, Raguz, Ragus, Raguse, Ragusium, Dobrovicha, Dobrovnik, Dubrawnik*.

Из неслабег културног утицаја на Српске Земље Дубровник се од одушевљених српских књижевника радио назива *Српски Амстердам*.

А. О пореклу дубровничког становништва, тачнице о пореклу дубровничког племишта, налазе се података у дубровничким летописима¹.

Иа Епизаура је било доста племићких кућа: *Bassante, Bausella, Bene, Binicola, Bobali, Bodaza, Bonda, Ganguji, Goislavo, Juda, Luca, Magales-*

sio, Maziini, Martinussi, Maximi, Petraqna, Pizinego, Reali, Seraco, Silvestro, Suesi, Tersla, Volzo.

Иа Изазије: *Acossia, Andochia, Asamari, Balazza, Battaglia, Bellaza, (Baraza), Beliqua, Bona, Caboga, Canarrese, Chetra, Croce, Cupitilli, Diadato, Duizni, Farattera, Gaiera, Gamo, Germano, Ghetaldi, Guereri, Maginoci, Maineri, Mazieri, Mordani, Pavelli, Pezifezo, Proculo, Ragunia, Ravi, Romano, Tadisio, Urai.*

Иа Корота: *Balca, Benessa, Bissica, Buccia, Callisti, Catena, Cattaro, Dersa, Dobro, Felice, Giorgi, Gollevo, Gulerico, Pesagna, Pozza, Sorento, Sergio, Tisagnia, Vaspelli, Vetrani, Zrlava.*

Иа Бесе: *Buhagna, Menze, Miascozna, Niculi, Scharich, Viterbi, Volcaasa.*

Иа Нума: *Burignole, Episcurali, Galozo, Gerdaso, Gleja, Goze, Matesa, Palmota, Ribiza, Saracha, Zamagna.*

Иа Бере: *Alexio, Dobarzo, Galina, Gondola, Gradi, Luceari, Saraba, Scocchia, Slavze, Spavo, Stilo, Strepara, Volehasela, Vilaneeli, Zarzara, Zena, Zepre.*

¹ *Маска. Spet. vol. VII. стр. 307, 342, 344, 345, 348.*
² *Иза V. стр. 45—49.*
³ *Маска Spet. vol. XIV. стр. 148—150, 161—166.*

О Б Ј А В А

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
8. Априла 1902. год.

Председник председник М. Д. Станковић, секретар: председник одбора и г. Сток, Швајцар и Кожа Сток, из одборника каза: г. г. М. Ј. Јовић, М. С. Црнор, Тошић, С. Јанак, Јован Станковић, С. Јовановић, Младен Јовановић, М. Петровић, Мил. Јовановић, Т. Јовановић, Мил. Никодић, Т. Павловић, Бео Тошковић, Стојан Илић, Војво Јовановић, Брђо Ј. Стојковић, М. Стојковић, Мил. В. Рад. М. Савић, Ј. М. Јанковић, Трајко Савић, Ј. Јанаковић, Мило Петровић, Л. М. Ђурђević.

I

Прочитан је списак изборних одбора одлучено државне Л. Априла о. г. и прихваћен је без измена.

II

Председник општинског одбору, да ће се из Пети прославити успомених на Тарини Угалин и предлаже градоначелнику да се на Сабранију предлаже државној администрацији да се изврши град благодарствено, да позива одборнике да свој споменицих архитекатуру.

Одбор је

примио и знала ово споменицих и позив.

III

По прочитану листа Управе нар. Београда и новина одбора Абр. 2754, 2654, 2620, 2745, 2658, 2756, 2708, 2578, 2678, 2676, којима се траже уверена о издацима и износима плата извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброт изданих и спровод износних стања Марко Костић, Светозар Ивановић и Милан Поповић издари, Радољак Хрватовић издарица, Кожа Цретиновић, сукоба расуновоја; да су доброт изданих и доброт износних стања Влада В. Вековић, Милојевић и Петко Беољачић предузетничач; да су му изданих: Берга Берковић, Јана Радаковић издарица, Стево Радуловић издарица, Михаило М. Ханчаревић издарица, Паваз Радаковић издарица и Остоја Јовановић издарица.

IV

Председник износним одбору на издацима издарица, којима се траже уверена о поредним износима. По прочитану тих молба (СТр. 879, 862 и 880, одбор је изјавио издарица.

греске прилике сталожиле, и каза је престојало римско становништво, поменуто у писанине и утврђене градове, поново ступати у односе са досељеницима, у Рагузу поче доћи и српско становништво. То првобитно српског елементарно било је снажно и континуирано, да је Јон у Средњем Веку Дубровачки постао српског вароша. Од старог римског и страног елементарно остале су једино празне шеминске амбиције и успохице; латински и италијански језик постаје је канцеларски језиком; све остало унило је и се српски елементарно. Јон у Х веку српски је елементарно био у Рагузу извесно значајно постојао, јер ми имало језика драгоцени белешку у дубровачким јазикима. Византијски император 980. г. језик једино писмо Дубровачинама; то царско писмо преводи се с грчкога на латински и — српски језик (in sclavico, vulgari).³⁾ Дубровачки језик био изведен из српског Србина. У њему су били настали многи и различити страши. Од стране народности било је највише Италијана. Италијани су се насталих или дефинитивно били пријемно. Дефинитивно насталих били су с грчким и латинским; променом се

да се Језики и. Борја Стојковића рибара, Маријин Ивановић уздаци и Милена Р. Анђелић могу дати грађана уверена о њиховим породичним односима.

V

По прочитану молбе Младенци Шварца, професора Абр. 2880, у којој издарица било и једино стање издарица лик Антонија и Милена Ивановић, и молба одбор, да свој издарица једино издарица молба, — одбор је решено.

да се Јорки, Руки, Радену и Озги, једино појошних Антонија и Милена Ивановић издарица из општинске класе а из партије на издарицама сврхотине од првог издарица ово годишње износом по десет динара месечно на име издарицама. Поред овога она ће дати издарица од општинске бесплатно издарица и износ.

VI

По прочитану молба Јокица Х. Јенђић уздаци били, одбор. службеница Абр. 2131, одбор је писмо износних класеца на 13 класеца против 5 (1 није класеца) решено.

да се Јокица Х. Јенђић издарица из општинске класе а из партије на издарицама породница умрених и живишних општинских чиновника од првог издарица ово годишње по тридесет динара месечно све док не дојде дојој год буде жива бољена Јорка.

VII

По прочитану молба износних издарица издарица Абр. 2681, да се издарица износних класеца, у којима су издарица јединици, продужи до 1. Новембра о. г. и по прочитану решена сва општинског од 26. Марта о. г. Абр. 2086, којима је издарица од овог тражених издарица, одбор је, са решеним у том решеним суду издарицама, решено,

да се она молба издарица дојошних издарица издарица и да остале у сизи решене суда општинског по овоме предмету Абр. 2086.

VIII

Председник износним одбору на решених акт господина министра издарица, којима се позива општинска, да она два друге молбецу клубу да поредно одлуче, или да одлучених прочитану

гољиво еродира са Србина, да су се осећали потпуно као Срби Дубровачки. Пријемно су били насталих Италијани лари, ларица (хирурга), магистри, трајери, професори, синиари, кије је Дубровачка Република као потребне држала на одршено време под угвором и платом. Било је редовних Италијана, који су, путујући по свету да што год зараде својим занатом, сараћали и у Дубровачки да ту окупирају своју занатску опрему. Такве издарица различне спомених чини и Брџо (1766).⁴⁾

Било је, дакле, различитих странаца у Дубровачки насталих. Тако, по летописима, племића кућа Бучић била је пореклом из Германије; племића фамилија Чихачића из Девала је 1358 г. из Барселоце, Ганесало 1350. г. и Силпија 1348. г. из Пареза; Трајане 1358. г. из Египтске; Сино 1348 г. и Забнего 1401. г. из Магарске; Сураха, Рећусти 1313 г. из Дража; из Грце Рајино 1349. г. и Мазиа (са Грца) 1389. г.; Вагаба из Бугарске 1417 г.)⁵⁾

Године 1320 издарица у Дубровачки насталица два трошца Фаоритина.⁶⁾ Г.

³⁾ Милојевић, Ист. ст. XII, стр. 86.
⁴⁾ Милојевић, Ист. ст. XIV, стр. 140, 151, 154, 166, 168, 169, 171, 181—184.
⁵⁾ Милојевић, Ист. ст. XXIX, стр. 279, 280.

Како су пошували сва места на Новине гробља, правилима гробљанским одређена да после издарица гробљане пристоја реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решено, да у параделима III, IV, V и VI новог гробља поред пута од узлаза на цркви, с једне и с друге стране буду велике издарица гробљане пристоја реда.

Цена овог гробљанска одређена је вестим решеним одборским 2000 дина. у сребру једино са издарицама. За ову цену отице се право службеница за 100 година; после овог времена има се по нова она цена платити класе гробљанској, ако се жели задржати гробљане у службеница за других 100 год.

Поред цене од 2000 дина. има укњиваца овако гробљане платити годишње по 15 дина. за одржаване исте.

Ово се објављује грађанству ради знања. Од суда општинске Београдске 10. марта 1899. год. Абр. 1451, у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општинске града Београда, станла грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта г. г. под Абр. 1441. поштованар на чишћење нуљника и поштарца Димитрије Стрјановић овца на време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на месец динара од кућног метри (0-30 дина. од акона).

Концесионар станује у улици Цара Уроша бр. 45.

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. Абр. 1441.

Из равних српских места: Balašava, Bonzo, Branje, Cassiza, Degalo, Donagna, Gamba, Jablanički, Lomato, Mostarica, Pabura, Pačeti, Poško, Procula, Prodanelo, Savigna, Taražana, Vitaržna, Zecuni, Zelana, Zevai. Првобитно становништво Рагуза били су, или сваке сумње, издарица Елисадринци. Пома, у утврђену Рагузу, а испред варварских издарица, придружиле су се емигранти из приморских градова на истојној обали Јадранскога Мора. Рагузацима се становништво особито налазило по паду Салоне (662.) и Дукле (980.).

Тада се из тих ових градова доселише у Дубровачки многи грађани и свештеници; тада је дубровачка Епископија подигнута на степена Архиепископија.⁷⁾

Као што сведоче дубровачки летописи у Дубровачки су дошли из Италије многе породице с племићким претензијама.

Када су се, по доласку Срба, на Балканском Полуострву политичке и етно-

⁷⁾ А. Јаков, Историја Срп. Народа стр. 184. — Ј. Стр. Knj. Goodricha Изв. Београд стр. 14. — У Току одлучено издарицама: *Ust. mil. Srpskog episkopskog stana, katoličke crkve i sednice.* — Bonino (re. Križevski) *izvešt. ova ova (re. Balne lica)* *vezemati ova i facti nisi repulsi ova; kolibovizanti Bonino od katoličke crkve, ka, ko tempore saziat ovezemati paltu ova episkopskog stana. Spev. vol. VII. str. 278, vol. XXVI. str. 39.*

⁸⁾ Милојевић, Ист. ст. XIV, стр. 26, 86; vol. XXV, str. 15. — Рајино Ј. Стр. Knj. Goodricha 4. Pr. Nagra strana 67.

закону у 156 ил., а друге поземне траке да се ослободи због овог измиња.

По закључку овога и по прочитању извештаја Абр. 1456 одбор је решио,

да се Димитрије В. Грујић ослободи плаћања сто илестер и шест динара на име полугодишње аренде за закупљено земљиште за пролеће 1898. год. пошто поземну земљишта у тој години није уживао због заузећа кланџином пругом.

VI

Председник изабран одбору на решење извештаја изборних поверљивих одређењем, да предugi предлог Јанка Дамјановића и Глиго Кретићу за рашање.

По прочитању тога извештаја Абр. 2932 одбор је решио,

прима се у свему овај извештај и предлог за рашање, по којем има општина платити Јакову Дамјановићу и Глиги Кретићу на име свега њиховог потраживања седамдесет и девет иллада динара без икаквог интереса и трошкова. Да се у овоме списку учини поравнање код првостепеног суда и тиме оконча парница коју су водили против општине. Одмахнуће се председника општине да одреди начин исплате ове суме према могућности благајнице општине.

VII

Председник подноси одбору на решење предлог одобрења г. М. Ј. Божића о измињању на страну дла измиња да проуче уређење трошарина на да се и општинске трошарине у Београду пројектује савршено.

По прочитању тога предлога, и по следећу изјаву председника општине, да је одређење већ покорило, да прошири збиреница примања за трошарину, одбор је решио,

прима се у свему овај предлог с тим, да се само једно лице поведе на страну ради изучавања трошаринских услова. Председник општине да размисли о лицу, које би било угодно за овај посао, па да га предложи одбору.

Међутим, да одређена комисија проучи рад за изараја припремених правила трошаринских.

VIII

По прочитању мољеб стварног-браницаке задруге Абр. 1546, којом има, да јој се уступи на бесплатно уживање и био земљиште општине, што је до локалности, воје јој је већ уступљено, а воје је било наведено поземно-закупљеном, па да она важе прилика због малог простора, — одбор је решио,

да се тражено земљиште уступи на бесплатно уживање стожарно-браницаке задруге и да се почетак овог уживања рачуна од дана, кад је задруга почела да ужива дато јој земљиште у 1897. год. а уживање обва ова земљишта да траје петнајест година од кад је почела уживати прво земљиште дато јој у 1897. години. После ове петнајестогодишњег рока биће дужна задруга плаћати општини парењу за ова ова земљишта, а ако би задруга пре престала да живи, престаће јој тада и ово право уживања.

IX

По прочитању мољеб београдског уживача друштва Абр. 2214, да му општински уступи земљиште за вољане дома у којем би се о друштвеном тргову извојали стари, неизвојали и слаби, одбор је одлучио,

општина је вољна да опоме друштву даде потребно земљиште за ову намеру, па и повлаче помоћи годишње, само да друштво преходно поднесе одбору план и начин и докоме да ће оно бити у стању да изврши и испуније задатка која је себи у дужност ставило и што у овој својој мољеб обећала.

О Б Ј А В А

И ове године као и до сада држаће се у овд. пароши трошарини плаћајућу 27, 28, и 29. овог месеца на коме ће се продавати поред чувене узмичке добре, здраве, и једине кланџишке стове и други оно-о-маљко и страни законом дозвољени производи. —

Од суда општине Ужичке, 12. Априла 1899. № 5294 у Ужичу.

ПРОДАЈА

На дан 30. Априла ш. с. у 9 сати пре полне, Управа општинске трговарине, на „мареном тргу“ продаваће 1 балон 20 литара ракије, јачине до 10 гради и 1 бурење 13 литара ракије, јачине до 10 гради свега 33 литара.

Изисовани предмети, ухањени су у крају учувару.

Попазија се купци да одређеног дана дођу на локалности.

Од Управе општинске трговарине 13. Априла 1899. год. Бр. 333. — Београд.

О Б Ј А В А

У овдашњој пароши држаће се и ове године трошарине плаћајућу, на дан 1. 2 и 3. Маја ове године, на коме ће се продавати стога и син оно-о-маљко и страни законом дозвољени, који су законом дозвољени.

Од суда општине чајинске, 10. априла 1899. год. РБр. 126 у Чајку.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телажнице, издају се под закуп одмах или од Бурфелдана.

Ко жели узети било један или обава дућана, нека се јави Суду општине Београдске.

Подрум под шпозлом код Саборне Цркве, који се може употребити корисно као магацин, за вино, ракију или козонијале сепале, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек год.

Ко жели узети овај подрум, нека се ишлоји јавити Суду општине Београдске. Абр. 4963. Од суда општине Београдске 1. марта 1899 год. Београд.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу свесног димљивог

Члан 13.

Чувене димљиве претле се радни димљив и ро и после полне, а свези без раднио димљив је доукугати чувене димљива.

По ако је коме од живисног радлаога ишугамо доукугати чувене једнага дана, дужан је то без одлагања доукугати другог дана, ју што премо.

Тако исто доукугати је дужан следивати на свези постоје за чувене димљива, а првотито за случај ишара.

Члан 16.

- За чувене димљива плаћају се оне таксе:
- за чувене димљива изнадар без раднио на етрос . . . 0-40 динара
 - за чувене димљиве просте . . . 0-20 „ „ „ на дла
 - спрата . . . 0-40 „
 - за чувене гондолаве ишархера . . . 0-40 „
 - за чувене изнадар ишархера . . . 0-40 „
 - за чувене изнадар ишархера велано и гондолаве . . . 1— „
 - за чувене фуруа с чуноним од два метра на ише . . . 0-40 „
 - за чувене фуруа с чунононим до два метра . . . 0-20 „
 - за ишкарна димљива . . . 1-50 „
 - за чувене тикало на ишкарна од тика . . . 0-20 „

Члан 17.

Таксе за чувене димљива плаћају остварене изград, а за ише живисног створено. Само у одсуству овега плаћају закупачки (сприваји).

Плаћање пренихих такса обавезно је. У случају протеклога, што ће икалатити позивајући на лист 66 велано одлагања.

По издању таксе димљив је дужан свези без раднио издати принајмају, у којој мора бити изаказано: вољно је и гласки димљив ошћено, па вајој гради, вољно је вољаново и поје два чувене преме. Наплаћени принајне морају бити одштампани таксе на ишама 16. првила.

Принајни морају бити снабдеване оригинали поштом војетора, воји у дозволном рејону важе управљана.

ТАКСЕ ЗА УЖИШЕЊЕ БУРЕТА

За ишарене: Савкалово, Трпачарске, Вареники и Вршачко

- Од собе и кућине или ишаро димљив са собом 0-25 д.
- Од две или три собе са кућином или већег дућана од магацин 0-70 д.
- Од четри или више соба са кућином, од вољно са кућином, од гондолаве са кућином без ишаре . . . 1-50 д.

За ишарене: Дорћинске и Пашаулово

- Од собе и кућине или ишаре димљив са собом 0-80 д.
- Од две или три собе са кућином или већег дућана од магацин 0-80 д.
- Од четри или више соба са кућином, од вољно са кућином, од гондолаве са кућином без ишаре . . . 1— д.

Од суда општине Београдске 28. августа 1899 год. Абр. 9449.

ОБЈАВА

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАШЕРИДНИ САСТАНАK
Д. 14. Априла 1898. год

Председник извештава о. Н. Д. Стевановић, извршилац извештава о. Ј. Стев. Поповић и К. Савић, извршилац извештава о. Милош Поповић, Јован Стојановић, Ђорђе И. Соколовић, Вања Милошевић, Клепа И. Ђорђе, П. Делетић, Никола Поповић, Трајко Ђорђевић, Воја Тадић, Н. Клепа, Мил. И. Јаковљевић, Мил. Ђ. Швај. К. И. Јаковљевић, А. Тадић, Н. Савић, К. И. Милошевић.

I

Прочитао је извештај одборни одборник од стране Драгоша 10. Априла о. г. и учествовао су оне личности и дошле.

у решењу КНБр. 225, да се изостави реч: „буџета и“;

у решењу КНБр. 227, да се дозак ако после 15 година то земљиште општинског захтева.

II

По прочитану акта св. кнежевине Абр. 2997 одбор је изјавио.

да је Ђорђе Соколовић преузео добродошлицу и добродошлицу стаља.

III

По прочитану захтеба Државне Савета СвБр. 990 одбор је изјавио изјавио,

да се молитељница може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 5. Абр. 1898. год. Абр. 2953 уступило праву 18 марк одела за општинског Радисаву Колочаку тројак по деци од тројцак и пет ликова од пара.

Одбор је решио.

одобрава се ово решење суда општинског у свему.

V

Председник извештава одбор, да је одборна комисија позвала извештај да је тражио, али ће се суду куповати по потреби за извршност купу Двој. М. Ђорђевића у Душановој улици, пошто је она уједно позвана за купу.

Године 1386. велика монокина Срба ради спасења од Турака побегло у Приморје. Дубровачка Република у Стопу предуспешно прими ове несретне бегулице.¹⁾

Али, нажалост, никада није било веће припадника српског елеманта него после епитиме Косовске Катастрофе.

Када је провала Српска Деспотовина 1459. г. пет српских племићких фамилија из Трешња: *Ђурђевићи, Милошевићи, Дабичићевићи, Радошевићи и Добричевићи* из страха од Турака скланили су у Дубровник, а њихови се дужи насељавали на дубровачкој територији.²⁾

У XIV, у XV. веку на најиздаљенијих српских места елита српскога племенства скланила се у Дубровник са својим фамилијама и благом. Тада је српски елеманат одржао доминантну прелазу над латинским; тада је довршено потпуно по-

грeбу, али да је Урбана нар. Београдца извршила од извршних решења одбора у претходни ове купе.

По прочитану акта општинског комисије Абр. 2944 и акта Управе градова Београда, одбор је решио.

да се кућа Двој. М. Ђорђевића узме под заштиту за пет година, под погодима и цена изложениј у решењу одбора од 18. фебруара 1899. год. Абр. 1134, а да суд општински изјавише од управе нар. Београда формално решење о захтеву одбор од извршних решења одборског у куповини ове куће, па да на исто у име одбора изјави жалбу господину Министру унутрашњих дела, и ако буде успеха, да се ова кућа купи према понуди и решењу одбора од 4. марта о. г. Абр. 1910.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 14. о. г. Абр. 2992 одредио купу зебу за другу половину овог месеца 24 марк деци, а да се доб продаје не 25 марк у тежини од 1042 грама пошто је средња цена жита за прошлог 15 дана била преко 15 денара.

Одбор је изјавио у свему.

ово решење суда општинског.

VII

Председник извештава одбор, на Двој. В. Грујић куповини земљишта на Дунаву тражи, да и за ове 1898. годину плати пола купине деци, пошто је половина земљишта тражена купиним притоком.

Одбор је решио.

да се цена закупина овог земљишта смањи свакогласно закупном олугом, а који је део закупет притом да остане члан суда г. Стев. Поповић и одборник г. Ђ. Димитријевић.

VIII

Председник извештава одбор, да није извршило решење одбора од 8. Априла о. г. Абр. 1935 одговори изјавио дух за извршност изјаву од Јашице В. Ругог, јер изјави, да је извршило извршност одговори, на предлажу, да одбор изјави за јавно решење у тежини, што ће извршити рок од једне године за извршност овог општинског прописа.

По извршности овог одбор је решио.

србење Дубровника. При крају XIV века Дубровници изио себи, даду, амади краљови и стари много³⁾; али, нажалост, да се Дубровника Силвија извела мало поплахити својим старини пред српским владаоцима и властима. Дубровник је онда био толико империјалом позивањима Србина, да је имао три чисте српске парове; у жаклама дубровачког властелина *тегло* је веома тавна млада латинске крви; у огромној монокина Срба повика страдан једна се могла применити. —

У Дубровачкој Републици закон је био да новонаривани грађанина за Јанаћеву пред Малим Велем положи заклетву грађанског нерешности и духовности. У дубровачком Кнежевина Реновација савуао се и моуду те заклетве. Године 1345. 18. Априла Раде Савићу, Србин из Босне, онако се закључе у седници Магора Вела: „Ја, Раде Савићу, кунем се на Бојанин Светом Јанаћеву, да ћу бити верном подаником Господина Дужда из Млетана, Господина Кнеза и Општине Града Дубровника, док се год узамем и да ћу чинити све, се почати и работи (argueris) Дубровачке Општине, као и остали дубровачки грађанини.“⁴⁾

¹⁾ М. Пухај, Српско Сопственик св. I, стр. 2.

²⁾ Милош Поповић, св. I, стр. 299, у стр. 294.

Како су повуцена ова места на Норме гробљу, прихватила гробљанским одређена за велике издуже гробнице првога реда, та је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решио, да у приредима III, IV, V и VI новог гробља поред пута од улаза ка цркви, с једне и с друге стране буду велике издуже гробнице првога реда.

Цена ових гробницама одређена је истим решењем одборним 2000 дина, у сребру највише са изјавом. За ову цену стиче се право службениости за 100 година; после овог времена лица се по нова она цена платити класи гробљанској, ако се жели задржати гробница у службениост за других 100 год.

Поред цене од 2000 дина, има укључивао ове гробнице плаћати годишње по 15 дина, да одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања. Од суда општине Београдске 10. марта 1898. год. Абр. 1451, у Београду.

ОБЈАВА

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта о. г. под Абр. 1441, комисионар за изашење куповина и комисијара Димитрије Стојановић одл. за пресе од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на шест денара од кубног метра (0 30 дина од акона).

Комисионар стањује у улици Цара Уроша бр. 45.

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1898. год. Абр. 1441.

жани друштва дезорганизација и када се на истомачном одбору Српске Земље на суморне Азије јави Српском Народу једна нова, страховања непријатеља, који ће за временом покориати у трагичности. Пред оваспошћу од Турака забринута српска власта журило тражи спасоносно дубровачко грађанство и обећање да се може са својим имале и уздући у случају неплаће одласности склопиту у Дубровник или у тврђаву на дубровачкој територији.¹⁾ После такве српске побеге слабукушних српских властелина, који нису имали у се позуздава да на свом земљишту погину браће своје огавити, купили се да се што пре дохвате дубровачких граница и зидова.

Још одмах после српског шорана на Марици 1371. год у Дубровник се доселило многи Срби.²⁾

¹⁾ Милош Поповић, св. I, стр. 176. (Парис) 1368. Београдско издање 1. Трети ове језике језике је Силвија општине, од 1. приноси одла Кнеза из Млетана куповина ове. Милош и десетакоту властелина од Млетана. Е. Giorgio Badić, aver fatto il istanza d' essere aggregato alla nobiltà, per aver in rifugio sicuro in occasione di mala fortuna.

²⁾ Милош Поповић, св. I, стр. 49, 88. (На дубровачки акт изјави) 1371. Првио чинио се Бола одли Бојанин у Београду ове св. Бачево, истити 1371, quali furono i primi nobili a fuggire. — Цена дубровачке општине чини поштом одласности Босну и заклетву Србу и у изјави да одо треба издржати домовање на комисиону Србу. —

да се решење одбора од 8. Априла 1899. год. Абр. 1205 измени у толико, што се молбу Јахијелу П. Рузову оставља јед од једне године дима, да онај свој дуг да изграђује палатру исплати општина.

IX

По прочитану извештаја грађевинског одбора о молби Ђ. Никодића и друга за послугу са изградњом општинских зграда, одбор је закључио својим решењу од 20. Марта о. г. Абр. 2125 решење.

да се молбошња уступе на послугу општинске зграде а председник општине оклањаје се, да одреди количину зграда, време послуге и цену за послугу.

X

Председник извештаја одбор, да је државна заштита за давање вод закупа да изјави на Калинедану, али да није било ни једног извештаја; да је Ареа Пунџи, власника од поштине за оба изјави за ову закупу своју свету шездесет динара годишње.

По сазвању овога и по прочитану те изјаве Абр. 2946, одбор је решење.

одборала се, да се оба изјави на Калинедану уступе вод закупа за ову сезону према приписаним погодбама Ареа Пунџи, власника за закупну цену од шездесет динара.

XI

На предлог председника општине одбор је изјавио својим решењу од 18. Марта о. г. Абр. 2880, решење.

да и Петар Јовановић садашњи закупач земљине код Топоје и Димитрије Грујић садашњи јавни закупач исте земљине буду обоје дужници општини за уговорену закупну, и да за исту обоје солидарно одговарају.

XII

По прочитану извештаја општинског одбора о државној заштити за вонине трасе на општинским зградама и о добијеним позма, Абр. 2975, одбор је решење.

У дубровачким књигама налази се многа имена општинских пријемаца. Набрзане тих пријемаца за сталне грађане било би и сувањено. Из тих подаривања грађанства и закључава изди се: Да је Дубровачка Република дала да рачунасти грађанин и пољоцај и однос свакога странца и да је закључава пред Малим Већем владио на свакога; Закључује је полагала и властела. Наша српска српнуваозна Спорија у Дубровнику толико је узавала у законске формалности, да је тражила грађанско закључује и од оних Српкиња, које су се, жуђећи за ладивањским животом, удавале за Дубровчане.

Ја би за сваки овај случај извести по један пример.

Младан Скујо Дражковић, 22. Октобра 1348. год. пред Малим Већем положи закључује грађанског обавеза и верности по споменутој формули.)

Такоу закључује положи и барон мадарског краља кнез Димитрије 25. Новембра 1350. године.)

Италијана Јаномела, продавања спакојних ствари (*precarij*) Мало Веће 3. Јулија 1351. год. ушита, да за је он

да се према приписаним погодбама уступе пошмае трасе у њоме селану Стевану Чушпи оца, да доведеш динари. И на старом гробљу истом Стевану Чушпи за сто тридесет и десет динара. Закључава за конне трасе код криве бујарије и код сва три репрорнара обавезује се као неповољна с тим, да се друга држи, и резултат поднесе одбору на решење.

XIII

По прочитану акта Пореског Управе Абр. 2882, који се извештаја суд, да треба на молбу члана пореског одбора Матвеја Штребача, који је био одговарајући на молбу законика Настаса Антоновића, који је поставља за врховног пореског одбора, — друга спис изабрати, одбор је решење.

да члан пореског одбора буде Коста Н. Лазаревић трговац и заменик Дим. Тадић, адвокат.

XIV

Председник молбу одбору на решење молбу Јосифа Ј. Бурића, бакалина, изјављује на решење суда односно анализа таксе за утрону молбу.

По прочитану те молбе, Абр. 2949 одбор је одлучио.

да суд општинске учини поновни изјавај по овој ствари и донесе решење према резултату изјаваја и правилима о издавању поде.

XV

По прочитану молбе Косто Гинића заштити Абр. 1243 и извештаја грађевинског и водопроводног одбора Абр. 1828, којим трожак, да се неограничено вод новог гробља, која је ван изворног рејона, али је у трговачком рејону, даје вода из водот водозема кне, али то не може да буде, да се одговори шаљана трговачком таксе, на предлогу, које у тој класи трожак, одбор је решење.

да се ова молба одбади.

XVI

По прочитану молбе молбе кооперативне задруге, да јој се изгради закуп барака во-

дубровачки грађанин: И безобавири страним охоло одговори, да он није дубровачки грађанин, вети тежи, вети хоће да буде Дубровчанецом.)

Велико Веће 15. Јулија 1305. год. донесе одлучује, да ива Котарачина Драга Томећа може постати дубровачком грађанином и да се може удати у Дубровнику.)

И српски се владици кнезу изјави, да закључује Дубровачку Републику за грађанство. Таквим својим грађанима („*моникалици*“) Дубровчанци су, у знак пријатељства и захвалности за пакљива поклањивује дубровачком трговачка, обично, давали по једну палату у Дубровнику и нешто земље у Приморју. Доказица је, обично, нима уз закључује Дубровчанца на Јанећелу и Часкину Дрву са овим решења:

„И на томом за класно некогучу част и одвањеним адресаско (П. Н.) од Дубровачком пољоцно и залоа 8 нини Приморјем оу ладинито и оу класитно и неговекх синоко, и неговек оуноцно и прадоцно оу екти кеткома, како и пољца прако кнез (П. Н.) да се ода дининиго дн наркда тл пољца (П. Н.) дво залоа, и неговекх пољцадинкх

дерицаи, одбор је позва поименичног класика са 10 класика претија њ решење.

да се и ова поновна молба одбади.

XVII

По прочитану молбе Матвеја Јанића лицензије Абр. 2719 и извештаја Управе трговачкице Абр. 2908, којом тржак, да му се прати трговачарина такса на раску, хоу он буде измолго на страну на својих стопарица, одбор је решење.

да се молбу не може допустити слободно руковање са пањем, и ако жели да на класико пање добије таксу трговачарина накуп, има ставити све пање под надзор управе општинске трговачарине.

XVIII

По прочитану извештаја Управе општинске трговачарине Абр. 2806 одбор је решење.

да се Јану Савићу на Сремцице врати двадесет и четири динара а доведеш пара наплаћене таксе трговачарине на раску која је у путу од трговачарине ставице да купца у нашога простута усада тога, што је буре спало с кола и распао се.

XIX

По прочитану молбе Данило В. Мјатковић, удво Абр. 2907, и извештаја општ. трговачкице, којом молба да јој се прати такса трговачарина на извешко вино, одбор је решење.

да се ова молба одбади.

XX

Председник извештаја одбор, да је извештаја, да да старе бољачке молбе или општинског законштва, није бисе могло допустити тежско-тежачки задуги према овој молби да подизање азбуричких зграда.

По сазвању овога, одбор је одлучио.

да се молба са овим извештајем ушпути нећ одређеном одборном поверљивосту на мишлење. —

XXI

По прочитану процице молбашта Алене Јанића на изградњу цркву Гбр. 765, што се није одлучио да редувају, а већер трговачком сопственици није дозволена, одбор је решење.

и да и коалици господици (П. Н.) и неговек синоко и неговек оуноцно и прадоцно оу рејно пољоцно дарицаи, продаити, остати за доцноу, оучити што нил коца да коако, и како нил коца дого, како сн од словскх старин... и т. д.

Године 1309. 25. Фебруара Дубровачки приписне појоцно Хривоја за свог властелина и подарише му у Дубровнику палату Дубровачкице Госпоље Филипца.)

Дубровачка Република 1405. године 3. Јулија кнезу Вука и његова брата Сандала и њихове мушине потомце прина да своје племице и сенаторе, даје им палату у граду и земљу у Приморју и обавља, да се примати у град кнеза Вука и његова брата Сандала, жене и децу нашоу.)

Г. 1405. 23. Септембра Дубровачки бојасанског краља Твртка Тврткића примају за свог племица и сенатора, поклањају му палату у Дубровнику и земљу у Приморју.)

¹ Матков. Репет. vol. XIII, стр. 48.

² Матков. Репет. vol. XIII, стр. 114.

³ Матков. Репет. vol. XIII, стр. 100. — „Quid hoc non est civis Ragusinus, sed Ragusinus cum latinitate, hoc, vlt in Ragusino loco.“

⁴ Матков. Репет. vol. XIII, стр. 519.

⁵ Monumenta Serbica et Croatica стр. 237—238.

⁶ Monumenta Serbica et Croatica стр. 237—240.

⁷ Monumenta Serbica et Croatica стр. 239—240.

да се ова процена, по којој се сопственику има платити за сваки квадратни метар 'окућеног земљишта осам динара у сребру, — од одбора усваја, а сопственику који овом проценом није задовољан да се нада решење.

XXII

По прочитаву процене изашла била Александар Христовић, а сада Катарина Рајићеве, у коме, што се има експропријације за отварање узашне Вршње Гр. 301798 одбор је одлучио,

да се овај предмет врати грађевинском одбору, да оцени козику заоставштине изашле добоја у вредности отварањем ове узашне, и да у томе допуња ову своју процену сходно закону грађевинском за варош Београд. —

XXIII

По прочитаву процене изашла била Радуловића, А.Бр. 121396 која је извршена јун у 1896 г. и која се односи на земљиште у савлањој узаши одбор је одлучио,

да се овај предмет упути грађевинском одбору, да према садашњем закону грађевинском изврши процену овог земљишта и поднесе је одбору на решење.

XXIV

По прочитаву процене предлога одборника г. Мих. Ђ. Изаша, у правцу манастира А. Навољаша, да јој се изда дозвола на куповину земљишта од војне регулационог 'одбор је одлучио,

да ову ствар изведе и поднесе одбору извештај члан суда г. Степ. Иконовић, и одборници: г.г. Бура Павловић, Ив. Колашић, Дим. М. Борђевић и Коста Др. Ристић.

XV

Одборник г. Трехун Борђевић изаша, шта је са својим власником у Рајићевој узаши и да што се оне не прододу.

Председник је одговорио,

да ће о овоме прибавити извештај и саопштити га одбору.

О Г Л А С

Општина Београдска има у својој малгици ратног преобројног прибора за пожарнике, који је расхолован, као: шлемова (шана) од коже, опасача за шмркар, секира немачка са једном општинском, опасача са парабенума, пожарник значај од блока, труба (жарниста) и добоша и т.д. који би се много употребити за пожарнике наших општина у уопштениости.

Како је овај прибор општина позва продати; овим јашла свакоме, коме буде потребно да јој се ради куповине обрат.

А.Бр. 8741. Од суда општине Београдске 15. марта 1899 год. Београд.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су гелазини, издаје се под закуп одмах или од Буђењана.

Ко жели узети било један или обавда дућана, нека се јави Суду општине Београдске.

Продум под школом код Саборне Цркве, који се може употребити корисно као ма-

ташца, за вино, ракију или колонијалне есене, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек год.

Ко жели узети овај подрум, нека се изјави Јавити Суду општине Београдске.

А.Бр. 4969. Од суда општине Београдске 1. марта 1899 год. Београд.

ПРОДАЈА

На дан 30. Априла т. г. у 9 сати пре полде, Управа општине грошарије, на „марсином тргу“ продаваће 1 балон 20 литара ракије, јачине до 10 грама и 1 буретице 13 литара ракије, јачине до 10 грама свега 33 литара.

Именовани предмети, укњићени су у кријумарењу.

Покупају се купца да одређеног дана дођу на купитијању.

Од Управе општине грошарије 13. Априла 1899. год. Вр. П. 333. — Београд.

НАЗНАЧЕ

Одбор општине Београдске у седници од 15. Октобра 1898 г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса несвој марши два динара, без разлике, да ли се марша узима на нувно или месечно носто. Исто тако комтаће марка два динара и онда плаћа се на место изгубљене марке Друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плати ову таксу општини у уму маршу за свако носто.

ПОЗИВ

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за газдрну, да свој дуг плате најкасно за 6% камате, у противном, вареливо је, да се од сињу наплата изврши судским путем.

Овом призивом чине се важним купци имале, да се претходно увере, да дотично имале не дугује општини за газдрну, у противном плаћају ови дуг, јер дуг, од газдрме није лични дуг, него дуг имала.

Од Суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. А.Бр. 8675 у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу есенца димштарног

Члан 13.

Чипшење димљаво вршеће се радним димња пре и после полде, и сваки без разлике димљав је допустити чипшење димљаво.

Но ако је оне са шлемови радити немогуће допустити чипшење једнога дана, дућани је те без одлагања допустити другог дана у исте време.

Тако исто димњару је дућани смељати на сваки носто за чипшење димљаво, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чипшење димљаво плаћају се оне таксе: а) за чипшење димљаво лични . . . 0-40 динара

б) за чипшење димљаво простор . . .	0-20
в) „ „ „ „ на два спрата	0-40
г) за чипшење просторног димштарног	0-40
д) за чипшење издвојеног димштарног	0-40
е) за чипшење издвојеног шпиртарног великог у готовинама	1-—
ж) за чипшење ерутног у готовинама од два метра на 'шине	0-40
з) за чипшење ерутног у готовинама до два метра	0-20
а) за димљаво димљаво	1-50
и) за чипшење великог на вешарницама од типа	0-20

Члан 17.

Таксе за чипшење димљаво плаћају сопственици зграда, а за носто изомеј стараци. Само у одсуству оних плаћају закупници (спиритије). Плаћање вршених такса обавезно је. У одсуству протипљаво, таксе ће каснитити земљићска платити без ниного одлагања.

Не издати таксе димњару у дућани свитом без разлике издати признанику, у којој мора бити изказано: изаша је и изаша димљаво остављено, на којој згради, какаво је изаша и које је дана чипшење вршено. На посебним вршених морају бити одштампано таксе на чланка 16. прописа.

Пришавице морају бити сабављене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону јавит управником.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Грошарија:

а) Гроб за диму	7-— д.
б) Гроб за одраде	12-— д.
в) Мала гробница	55-52 д.
г) Велика гробница III реда	998-93 д.
д) Велика гробница II реда	1099-93 д.
е) Велика гробница I реда	1684-57 д.

II. Грађевинарство и култура:

а) Од суботн метра	0-— д.
б) Од кило	0-30 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За шпиртос: Савојски, Терлајски, Варошки и Прочајски

1. Од собе и кућино или ваног дућана са собом	0-25 д.
2. Од две или три собе са кућиним или ваног дућана са маглаго	0-70 д.
3. Од четвора или више собе са кућиним, од изомеј са кућиним, од готовинама са кућиним без штале	1-50 д.

За шпиртосе: Дорљачки и Палаушки

1. Од собе и кућино или ваног дућана са собом	0-30 д.
2. Од две или три собе са кућиним или ваног дућана са маглаго	0-90 д.
3. Од четвора или више собе са кућиним, од изомеј са кућиним, од готовинама са кућиним без штале	1-— д.

Од суда општине Београдске 28. августа 1892 год. А.Бр. 9449.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ПЕДЕТА 2. МАЈА 1899.

Број 16.

КОНДАВЕ ПЕДЕТАНО ГИАН-ПЕТ

ПРИМАТЕ ВАША СЛАВА ЛЕТИЦИОН НА ОПШТИНСКОМ СУДА
А СКА КОРОПОДПИСАНА НА УРЕДИШТА.

КАМЕНА

За Србију на поштом 6 динара
на вага поштом
За страну земљу на поштом

РЕКОНСОН НЕ ПРАВАЈУ СЕ

КЕТАЈАНСКА ПЕСОКА НЕ БРЕЖАЈУ СЕ

НАРЕДБА

У члану 14. закона о народним школама наредбено је, да свако дете и женско дете које живи у Србији, дакле сви обичари на поданство, народност и веру, мора отићи на основну школу. У чл. 15. истог закона одређено је, да се у основну школу прилажу и уписују ова деца, која 1. Септембра, дакле у почетку школске године, не буду млађа од 7 ни старија од 10 година. А у члану 17. истог закона наредбено је, да се деца уписују и да се наредне у првој школној години. Према овим законским наредбама суд општине београдске

каређује:

Да родитељи, стараша, или средњина упишу у основну школу до половине маја о. с. ову децу, мушку и женску, која до 1. септембра о. с. веће бити млађа од 7 ни старија од 10 година. Упис ове деце прилаже управителски основних школа, снажи у својем школском срезу.

Који од родитеља, стараша или средњина пропусти ову уписну до 15. маја ове године биће кажњени по закону о народним школама.

Од суда општине београдске. 1. Маја 1899. год. у Београду *Др. 3288.*

НАРЕДБА

На основу чл. 1. измене и довуке у правилицу на извршење закона о робову, од 29. марта теке године Управна града Београда објављује:

1. да у времену до 16. маја није слободно ланити у Сави и Дунаву оне прете рибе: *млаваца, ланца,*
 2. у времену до 31. маја није слободно ланити: *морну, јестру, камискар, сама, заштру, мисрбу, гинџур, смуба, мрену; и*
 3. А у времену до 30. Јуна, није слободно ланити *штрена.*
- У осталим рекама и текућим водама није слободно ланити до 31. маја: *оу осталу рибу и рику.*

Сва ова прета рибе, не сме се у ово време ни уносити из суседне државе, а ако би се увела она ће се са њом и са уносимама поступити по закону.

На каменарији Управе града Београда 28. априла, 1899. год. Бр. 10.428 у Београду.

ОПШТИНСКИ ПСЛОВИ

Пресудеи спор. Изборни суд пресудио је спор између Општине Београдске и Београдског Друштва Трамваја града Београда,

односно жалите таког тропаринске на трамвајска кола, кад у паром улазе. Та пресуда изабраног суда гласи:

ПРЕСУДА ИЗБАРАНОГ СУДА У СПОРУ

Београдског друштва трамваја града Београда, *које заступа г. Др. Милоша В. Маленовић,* противу Општине у Београду, *којеги*

Општине града Београда, коју заступају: *генерални секретар г. Др. Симеончић* противу Општине у Београду, и члан његовог одбора г. *Петар Никшић,* председник противу Општине у Београду, *трговачки суд*

Судији су:

Председник суда,

Владимир Јовановић,

чл. у Државног Савета,

Судији:

Алекса С. Јовановић,

Судија Београдског Суда,

Ђорђе Новаковић,

Судија Београдског Суда у околи,

Милан С. Мовчић,

приватни суд у Београду,

Коста Јовановић,

општински писар, извршилац

Писмоћа,

Драгач Павловић,

колар Маг. Правде.

По споразуму странака, решењем Управе града Београда од 22. Јануара теке год. Бр. 223. состављени је надлежним путем

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

НО
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

У
СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИЈСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

Милош Црпанчић је једини од најзначајнијих истраживача овог питања до сада извршио.

НАЈБОЉИ

КНИГА И. НИШЕВИЋ

(Указ издавања од 200 динара, другог издавања Народне Београдске Општине од 15. Јуна 1908. г.)

(НАСТАВКА) (1)

Исте донације Дубровчани подарију и босанском краљу Остоји и његовој сину Степану (1399. год. 25. фебруара; 1410. год. 31. Децембра; Сандулу и његовог средњинама кнезу Вукшу, кнезу Врку и Степану, сву плеза Вукша (1420. 20. маја);¹⁾ и т. д.

Дукарић (под надиманем Case de' principi, che furono aggregate alla nobilita' di Rausa et hora sono estinte) набраја

ову српску гвешу као кумрују Дубровачку заветулу (1605). Соптјанци, Certitichio Paulovitchi, Jablanovitchi, Louitchi, Cassacia, Uroovitchi, Nranovitchi, Savelovitchi, Vlatovitchi.²⁾

5. Стари Енцидуар знахаше посела на кошту; припадаху му земље крајморне шине и ниске шета и немалог градова.³⁾ Бољак жуљан и Радич војвода браћа Саноиници у поведи од 1391. г. 15. Априла кнези Дубровчанима дају Коњаш и Ватални село „по старим писимама, по старом споменшину, по добрим људима, који су чули од једног племена до другог, по бесегама и знаменшима“.⁴⁾ На Цитгати при мору еста има граде стари Дубровачки, вољаш јези коњашки, коњашки граде простораш жези коњашки, и еста ни њашинето та жези и држеши ушаш и места, и кади с ошн стари граде расш и обшаш, тада господаш ринка и хвашашах таш два кривина, поседошши синаш Кушиш коњашки жезаш и дошаш места тога града.⁵⁾

Из Енцидуара поведиш Дубровичи у почетку није имао земље и опашаш полштвина Дубровачке Републике прена српским владашима биша је управљаша и на то, се

забожајашм суседнош немашинта створи и прошири маза шештешка територија. На то су Дубровичи биши нагаши и самим природом свога земљаша. Бешпаншним проширашашм дубровачке трговине увељашо се и број градскош становашинта а тиме се, природно, увељаша немалаша потреба већеш кољитиш хране. У ешташтима приморских далмашинских градона био је (са нисезким ограничешама) забрањен нивош жита, које је онда бишо на деши у Далмацији.⁶⁾ Дубровичи је посеш био малеш, каменит и неплешад, па су Дубровчани непрештамо гвешади, да немало захватеш како шташинето место, да биш тако моглеш сејати жита у потребнош кољитиш. Немето то, а нешто и то, што су Дубровчани с великом користиш трговали и винош, па им је требашо ванше прешојеш земљашина за културу нивонеш доош, — наморашало је Дубровчано да миш камо млашу из својих узаших државних граница. Дубровичи су на два начина тежили себи земљама: Или су прено својих поседина мољитиш српске владашеш да им продаду шешташ до обљажеш земљашина или су лоташно зашељашли поля и нивонеш доош насвајашли прешојеш надине у српским жупашама покрај мора: најајашу се, да

стр. 256—260.

¹⁾ Об. Црпанчић, *Српски Енцидуар* стр. 128.

²⁾ А. Милош, *Историја Српског Народа* стр. 106.

³⁾ Милошевић *Српски* стр. 237.

⁴⁾ А. Милош, *Историја Српског Народа* стр. 191.

основу § 442. грађ. суд. поступка ипшди својим закључку као основу пресудују:

1. Између општине и грађанског друштва постоји уговор о поседи прсте — на име смеша земљишта и капитал за индустрије трамваја као провозног — саобраћајног — средства у рејону града Београда, (чл. I. уговора под А. општине улова). Земљиште је општинеко, а материјал за постројење трамваја својина је друштвене. По том уговору целокупна израда трамвајских кола, заједно са осталим прибором, сматра се у основу као општинека својина (чл. 20, 21, и 23. уговора под Б. детаљних услова) али с тога, што је друштво употребљава свој капитал, односно материјал за постројење возова на трамвајским путима, у тиме остварује предузеће у корист општине, добило је по уговору право бесплатно употребити тих возова за 45 година. Облик тога уговора употребе означава се на прописима грађ. законика, који важе у уговорној смеси предмета и о закупу (§ 186. у вези са § 278. и 705. грађ. законика).

Одредба § 681. грађ. зак. ујемљана употребу вануговорног предмета узимањем „без преноса“, на чега се изводи допуст за сопственика, да уреду промену уклона када се појави. По томе, што је општине сопственик трамваја, а друштво само узимава за коришћења, ако би се у опште могла дозволити трговина на трамвајска кола, била би у исто доба немислива ова алтернатива: али ја општине као уговорач ослободи друштво трговариске тласе, у тиме уклона „преносе“ узимају али да је себи плаћа на своју ствар, што је противно појму својине.

2. Важна је услов сваког уговора специјализована права и дужности уговорача. Што ваје уговором предвиђено, не може се изводити као право, ни претпоставити изоставања као дужност за појединог уговорача (§ 536. грађ. зак.). Друштво ваје уговором открепљено трговинашким. То се не да извести на његову штету, ни тумачењем уговора јер је по судској керелитивци, у сумњавом случају закона претпоставља увек на страни онога, од кога се нешто тражи или одузима, али му се намеће, а то је овде трамвајско друштво.

3. Друштво има право позиве у реону општине града Београда до Никоје збоља и Точичера. Под овим реоном узимају се крајњи границе општинеке територије (атар) без обзира на везе сопственосне међе, које по потреби могу бити повучене даље или ближе, као што је овде случај. Ино грађе и Точичера, као поседу града Београда, и у административно-политичком смислу, и по намени употребне или узимања, сматрају се као саставна делови београдске општине, у којој друштво има непопорећно право позиве по уговору са општином. Тачним обележјем тих места, специјализовано је даље и право друштва на експлоатацију, која не може бити смешана на интересама општинеким дужинама, док год се врати у реону (атару) општине по уговору (§ 18. грађ. зак.).

4. Наплата трговинаше ограничава је само на предмете или ствари, које у месног саобраћају служе као дневне намирнице, или су трговинашки артикул у цели

продаје. Овако специјализоване предмета трговинаше, обележено је јавно и дозвољено одредом чл. 1. закона о трговинаш од 12. Јуна 1895. год збор. XLIX стр. 245). Само теретни возови са робом на обичним колица по већем или мањем обиму, подлеже трговинаш у смислу тач. 63. и 64. тачице, о наплати трговинаше тласе од 17. Јуна 1893. год. Трамвајска кола по грађевинашкој конструкцији и обиму, исуу ли обична кола ни трговинаш теретни возови, но су само велика провозна местна средства личне удобности; и за то, употребљена у напред обележеним границама, не плаћају никакву трговинаш, јер служе само за бржа и бржа саобраћај.

5. По баш да се и дозволи, да општине има права на ову трговинаш, ипак није друштво дужно да је плаћа зато, што је оно тако ослобођено поседујећи стваром чл. 5 уговора, који гласи: „*Општине ослобођена конесонарима и израђиваче предузеће од општинеког прироста*“. Израд онага става „од свакот прироста“, по мишљу изабравога суда, претставља у најширем смислу појам о искљученој сопственоси општинеке дажбине, како универзалне тако и посебне прироста, а не претпоставља само лични или стварни намет по стопи државне прироста (чл. 38. а, 1894. закона о општинема). Разликавају које чини тужења општине између прироста у трговинаше по начину порезивања, оскудна у оном случају трговинаше одређеност; и за то се у тумачивом случају реч „прироста“, мора узети у везоном најширем значењу, као што га и Суд узима на основи чл. 1. закона о трговинаш, у коме законодавац и открепљене намирница и продајном материјала и т. д. сматра као дажбину — порезивања.

Са наведених разлога, ова трговинаше нема основи ни у закону ни у уговору, а не да се извести ни из прироста трамвајског предузећа, и за то изабрана суд гласају: да општине града Београда није у праву да од трамвајског друштва наплаћује трговинашску штету.

Пошто се спор води о ракуменувану и правилној примени чл. 5. уговора, изабрана суд сматра, да су обе стране обавезане на плаћање дугорис судијама и деловоци, и да свака треба да своси своје трошкове.

На основу свега изложенога са обавршом и на чл. 29. уговора изабрана Суд

Пресудје:

1. Да општине града Београда врати уговор о концесији за трговинаше, меља атаро да наплаћује никакву трговинашску штету од трговинашке кола, која израде трговинашску штету.

2. Да обе партичне стране свосе заједнички, по позва дугорис изабрене судијама и деловоци и свака своје трошкове.

3. Пошто је пуномоћник тужилачке стране за 12 седница изабравог суда (рачунице ту и 23 тек. месец, као даа протоколавног саопштења ове пресуде), позиво предавајућу дугорис у 1344 динара, од чега су поједице судије и деловоци примени своје делове, — то је тужења општине дужна да накнади друштву позиву горње суме т. ј. шест стотина седамдесет и два динара.

Ова је пресуда одмах извршена. У захуду суда општине града Београда 22. Марта 1895. год. у Београду.

ПРЕДСЕДНИК
ИЗБОРАНОГ СУДА
Б. Јоанковић с. р.

ЧЛАНОВИ:

Алекси С. Јоанковић с. р.
ПРОТ. СУДИЈА
Т. С. Поповић с. р.
ДЕПУТАТ
Мил. С. Мости с. р.
ОБОЈАТ
К. П. Кизић с. р.
ПРОТ. СУДИЈА

СЕКРЕТАР

Драгић Палетић с. р.
ПИСАР
Никоје Палаје.

О Б Ј А В А

На основу прилаха у уређењу осваја диминарског, одбор је општинеки изабрао 6 диминара за вар. Београд, који су по квартаоима онако распоређени:

За кв. варошни: Тамбури Клеичког стварија; за кв. територије: Сисав Вршић; за кв. врачарски (без кв. Милошеве ул. с обе стране, од кв. Лондона до краја); Марја Алексић удовица; за кв. папугачки: Милоша Добавић, за кв. дорличког: Риста Алексић, за кв. савањанински (са кв. Милошевог уложок, с обе стране, од кв. Лондона до краја) Тарбе Добавић.

О овоме се илештаха грађанство ради знања и управљања с тим да онај распоред вреди од 17. априла о. г. на јутра.

Од суда општине београдске, 15 априла 1895. год. у Београду, Абр. 3001.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знања, да је на основу одлуке одбора општинеког од 4. Марта т. г. под Абр. 1441. концесонар за чишћење музикама и помпјара Димитрије Стојановић охл за време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на шест динара од кубног метра (0-30 дин. од акона).

Концесонар станује у ули Цара Уроша бр. 45.

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1895. год. Абр. 1441.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савански, Територије, Варошни и Врачарски

1. Од седе и кућног или манет дужина са собом — — — — — 0-25 д.
2. Од две или три собе са кућног или манет дужина са манетом — — — — — 0-70 д.
3. Од четри или више собе са кућног, од квачне са кућног, од рествонице са кућног без штале — 1-50 д.

За квартове: Дорличког и Папугачки

1. Од седе и кућног или манет дужина са собом — — — — — 0-20 д.
 2. Од две или три собе са кућног или манет дужина са манетом — — — — — 0-60 д.
 3. Од четри или више собе са кућног, од квачне са кућног, од рествонице са кућног без штале — 1 — д.
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII

ПЕДЕТА 9. МАЈА 1899.

Број 17.

ИЗДАЈЕ ПЕДЕТАКО СРЕЊАН-ПУТ

ПРЕДЛАЖУ СЕБА СВАКИ ПЕРИОДИК НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ ПОСРЕДОВАНИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

РЕКЛАМНЕ НЕ БРАЈАЈУ СЕ.

За Србију за годину 6 Динара
на овна година 2 „
За стране земље на годину 8 „

НЕ ПЛАЊЕНА ПОСМА НЕ ПРЕМАЈУ СЕ

О Б Ј А В А

Одбор општине београдске у седници својој од 22. Априла 1899. год. једногласно је решио, да се улица *Клема Милоша* од сада зове улица *Милоша Великог*.

Суд општине београдске у овоме известља грађане ради знања.

Од суда општине београдске 22. Априла 1899. год. А.Бр. 3390 у Београду.

НА РЕ Д Б А

На основу чл. 6. правилника о судбијању у пламенале на ивицој зони, суд општине београдске

наређује

свимма изнаошима виноградна, и имаоцима воковица ма у ком броју и осмалука, да изврше прво пресека по пропису члана 2. правилника, одмах а најкаље до 15. маја ове године.

Ко од имаоца ово у осталеовом року не изврши, казниће се по прописима закона о униктавалу штетних животиња а билала и о заштитавању корисних животиња а поред тога ће суд општине извршити пресека на рачун оственика.

Члан 2. правилника гласи:

1-го. Да се сви виноград и токови у баштама, осмалукама и т. д. проведу срећом од плавог камена и проведу у размеру: на све дугина воде 1—2 виноградна плавог камена и јошма до два виноградна камен крова или око 4 $\frac{1}{2}$ хилограма шпанаже.

2-го. Да се виноград и све остале часоке прета том срећом редовно до пута, а по потреби и трећа пут, и то: први пут у времену од 1. Маја па најкаље пред почетак зоре други пут после почетка зоре, а најкаље до 4—5 недеља после првог пресека.

3-го. Да се токови доваља овама срећом прета и

4-го. Да се за то употребљају преселнице, којима се тај посао најрационалије може извршити.

Од суда општине београдске 8. маја 1899. год. А.Бр. 3481 у Београду.

НА РЕ Д Б А

Скупљање дече код Београдских продавца, кад су у њима пенчава и шахово заравља и изнаошима сватова, да им ситна новац бавду, било је и раније забрањено, али без стварног успеха. То долази и отуда, што делу, често пута, из делачког задолжителства, бављаче новца намамију на скупљање и сами сватова, те тамо и они допринесе, да се онај ружав обичај продужава.

Да би се у будуће овома стало на пут, Управа града Београда, у интересу одржавања реда и поретка, тивине, мира и спокојства грађана, на основу § 326. кривичног закона, издаје ову

Наредбу:

1. Забрањује се скупљање дече код црпана, кад су у њима пенчава. Деча која се тау нају, казниће се пописници, ако су преко 12 година старости, а ако су млада оних година предаваће се родитељима или старацима, да их они казне. Баца предаваће се својим школским властима.
2. Сватова, који буду бацали новац деци код црпана кад су на улици кад са пенчава поју, и тиме делу мажица на скупљање и прера, казниће се по наведеном пропису закона.

Тако исто казниће се и родитељи или старатељи оне дече испод 12 година старости, што се ни дозвољати, да без њиховог надзора, најују прво црпу кад су пенчава, и да ту својом ником и дармом праве неред.

Ова наредба важи од данас.
Из канцеларије Управе града Београда,
3. маја, 1899. год. М. 10602, у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

у
СРПСКОЈ ОБЛАСТИ
у
СРЕДЉЕМ И НОВОМ ПЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКИ РАСПРАВА

Моно. Трговина је једна од најважнијих делатности у свакој држави и свакој земљи.

НАСТА И МОСТИК

(Раз. издања од 200 динара, другог издања од 15. Динара 1898. г.)

(наставка)

Дубровачки су још пре тога, 1326. год. покушали пре својих амбасадора да задобију *Смоњски Рим*;³⁾ али ту споју лавинаву жељу потковало тес почетком 1333. год. прено својих изнаредљивих посланика *Никола Мартинушића*, *Клемета Угучића* и *Никола Лунарника*. Краљ Дуван својом повелом од 22. Јануара 1333. год у Добруниту учини Дубровчанима ову велику милост и довајају.⁴⁾

Дубровчани, вероватно да би се обезбедило од будућих претензија босанских владалаца, а јошма, као што и Растај узима,⁵⁾ извесне формалности ондањих феудалних обичаја, због негдашње босанске патронаже над Хумом и Ретртом, звањиме и босанског бана Котроманића, да им и он да потврду добивеног земаљства. И Бан учини по мажи и жељи својих драгих пријатеља Дубровчана. Повелом од 15. Фебруара 1333. год под Сребрником потврди Дубровчанима право на *Смоњски Рим*, *Смој. Прелаз* и обложене ситна *пробржане острва (школе)*, ми земаљине од *Прелазе до Јаушице*, с *прелазе, да могу слободно расплаћивати ови задолжителни пермиторији, да могу претопати Прелазу од мора до кора*.⁶⁾ Тако, јакме, Дубровчани задобихте и *Смоњски Рим* (La penisola di Punta detta Ratanca, Punta di Sgiato,

Punta Stagni, Sabbioncello) *Смоњски Рат*, *Смоњски Рад*.⁷⁾ Амако Дубровачка Амбасадори неће на овома заветувању у својој позитивни територијалних задобивања.

Дубровчани задобихте ову велику територијалу земљицу после дугог напрезања, потпаљивања, наирањивања, а потпајо од самог амбасадора плеза Мелачина и Мелачи,⁸⁾ јер они су својих провинцијалних државних радана не допуштава, да се ни дубровачка територија проширује.

За примислу територију Дубровчани су платили краљу Дувану 8.000 дуката. Сем тога обавезали се, да ће давати сваке године по 500 перпера српском краљу на Ускре и босанском бану на Св. Влајци.⁹⁾ Овај се голосилим трибуку српским владацима називао *Смоњским Долошким*.

Да Дубровчани задобију споменуто земаљство, вероватно да је много допринела и велика галатерија у поднаљу у новчаном вољам. Примислом овог задобивања Дубровачко је Веће решило, да се подноси журану *Врховно 500 златних дуката*; жнеу *Грегори Курја-*

³⁾ Monumenta Serbiana vol. XXV, стр. 133.

⁴⁾ Monumenta Serbica f. LXXXIX, стр. 100—101. — Monumenta Serbiana vol. XXV, стр. 278—279. — *Ванкович В. Милош узима да Јауше жетву* (Пис. 4, 181). Да краљ Дуван до Дубровчанског Смоњског Рата а Ова а из другом до *Уларуј* (Српски Вистник стр. 54) и *Порку* (Новинарски стр. 4). *Бан Стеван Котроманић*. — И В. Калџић, *урава да Јауше Смоњско Рат до Дубровчанско ова* (Свој Св. Радовице Беога стр. 116—117. — У *Уларуј* (Српски Вистник стр. 54), *ако годостановије оствари* (Свој В. Абонансија висије од државственог Јавног, Редовног из фире Новине, Јанг II, тврга, на која ја постоји и јошма од ове др. Милош.)

⁵⁾ Monumenta Serbiana vol. XXV, стр. 124—126. (Peral) — *Нуркић, Српски Дубровачки стр. 16.*

⁶⁾ Monumenta Serbica стр. 104, 106. — *Растај, Милош, Српски, vol. XXV, стр. 125*, *перпера наплава краљу босанском бану да 500 дуката*. — *Шпановић Ј. П. Милош, државни бан, што ја у Дубровачко (Српски Вистник стр. 64)* *слобожни трибуку 500 перпера.*

⁷⁾ Monumenta Serbiana vol. XXV, стр. 104—105. — *Милош, Милош, Српски, vol. XXV, стр. 104—105.* — *Monumenta Serbiana, vol. 1, f. DLXXXIX, стр. 108—109.*

Сава ова прета риба, ни сме се у оно време ни увести на еуседне државе, а ако би се успела онада ће се са њом и са усоснишма поступити по закону.

Из канцеларије Управе града Београда 28. априла, 1899. год. Бр. 10.428 у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинских од 4. марта т. г. под Абр 1441. концесовна за чишћење култура и пољњара Димитрије Стојановић одз. за време од 1. Јануара ове на до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на износу донара од кубног метра (0-30 дм. од алона).

Концесован станује у улици Љубишиној бр. 37. (рибарска вилја).

Од суда општине града Београда 8. априла 1899. год. Абр. 1441.

О Б Ј А В А

Командант дунавске дивизије области предиском својом од 27. марта т. г. Л. № 108. наредило је; да се почевши од 5. априла т. г. па у будуће десетак претседа у окружној команди врши три пута недељно и то: Понедељником, Средом и Петком само пре подне почев од 8 сати.

Наредбе овог саопштава се како обавешавају и регрутима тако и члановима — задругарима — обавешава, који имају потребу, да се претседају, да само означених дана пре подно на претседају, јер се у друге дане као и у оште неможе подне претседати меће вршити у окружној команди.

Од суда општине Београдске ОБВР 957. 9. априла 1899. год. у Београду.

ница на Убори потврди Дубровчанима земљу од Курла до Стона и села: Њељско, Босанско, Београд, Промет, Далмо, Затапо, Котури, Крапа, Ангал, Малакони и други Малакони, Ђурачкови, Мршче, Подвишчи, Подгора, Саливо, Сивокољани, Топол, Точалови, Трњови, Трстиво, Чиниш, Шриваши, Обсалишчи, Обиш.)

Град Санска 1399. год. 26. Аугуста даде Дубровнику своје село Анска у Приморју са њеним његовим атаром.)

Сава ова села која запису Дубровчанима крај Остојега налазила се а и налазе се и сада у Приморју. Значајно је, што ова не прелазе давшу херцеговачку границу: на СЗ. иду најдале до Бања. Сава су поред пута, којим се на Дубровника преко Реке ишло у Стон, на Неретву, у Рабулу или у Мостар. Височина, Грмича, Јатон (Maffi), Курла (Петрово Село), Мршчица, Љубич, Мршчи, Подишчи, Слав, Сивокољани, Точалови, Трнова, Трстиво, Орава (Valdipose), Чиниш, Обиш, Остојега, Топол, сва ова села и данас се тако зову. Њељско биће на карти Hgeseidne; Малакони — Majkovi; на аустријској херцего-

О Б Ј А В А

Како су попуњена сва места на Новоме гробљу, правилима гробљанским одређена за велике издане гробнице првога реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта т. г. решио, да у парцелама III, IV, V и VI новог гробља поред пута од алона на леви, с једне и с друге стране буду велике издане гробнице првога реда.

Цена овим гробницама одређена је истим решењем одборским 2000 дина, у сребру заједно са изданом. За ову цену стиче се право службениости за 100 година; после овог времена има се по нова ова цена платити класи гробљанској, ако се жели задржати гробница у службениости за других 100 год.

Поред цене од 2000 дина, има уживада од ове гробнице плаћати годишње по 15 дина, за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. Абр. 1451. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА о уређењу околине димљаварског

Члан 13.

Чишћење димљавих притока се редним данима пре и после поже, и сваки без разлике димљави је допустити чишћење димљави.

По оно је оно са извесних разлога немогуће догнетити чишћење једнога дана, димљави је то без одлагања догнетити другог дана у исто време.

Тако исто димљавар је дужан следовати на сваки поже са чишћење димљави, а паровити за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димљави плаћају се по следећим тарифама:

a) за чишћење димљави плаћају	0-40 динара
b) за чишћење димљави пристога	0-20 "
a) " " " " " " " "	" " " "
справа " " " " " "	0-40 "
г) за чишћење гвоштовне шпирхерда	0-40 "
д) за чишћење изданог шпирхерда	0-40 "
ђ) за чишћење изданог шпирхерда великог у гостинишанима	1- "
е) за чишћење аурупа с чишћењем од два метра на више	0-40 "
ж) за чишћење аурупа с чишћењем од два метра " " "	0-20 "
з) за испирање димљави " " "	1-50 "
и) за чишћење типова на некрпљенима од цинка " " "	0-20 "

Члан 17.

Тарифе за чишћење димљави плаћају конституирано града, а за мале месне етарације. Само у адустету ових плаћају извесни (спробије).

Плаћање прописних тарифа обавезно је. У случају противнога, свако ће исплатити поштински класи без изајног одлагања.

По извазету тарифе димљавар је дужан сваког без разлике издати приватнику, у којој мора бити назначено: колико је у извесних димљави оштећено, на којој страни, колико је исплаћено и то је дана чишћења престо. На пољњара правима извршују бити одштампане тарифе на члану 16. правила.

Притужиоци морају бити снабдевени оригиналним потписом мајстара, који у догнетом рејону линије управљана.

штаблјој карти нисам могао наћи: Подгорје (има Витери Podgorjke), Далмо, а Котури.

Дубровчани беху 1899. г. изабавили погледу од краља Остоје на сву земљу од Курла до Стона; краљ им је изабавио њихово село на том прелазу на броју 24; иако село Ансар и засеок Ивотица у Трњовици са својим дотарима не беху записани у попису. За то Дубровчани преко свога пописара Николе Гучевића изложише босанског краља Твртко Тврткивића да им потврди и село Лисац и засеок Ивотица у Трњовици. И краљ Твртко повелом писаном „на Ђану Салиши и Трњавици“ 24. Јунија 1455. год. са својом заветом: херцегом Храном Салетским, кнезом Павлом Радиновићем, кнезом Вукмем и војводом Сандалом Хранићем, и другим кнезовима потврди Дубровчанима село Анска и засеок Ивотица у Трњовици.

Село Лисац и данас постоји; налази се између Подишчи и Висоци. Трњавица налази се на граници херцеговачкој, е-источно од Лиса; Ивотица је на граници граници.

Не мање значито територијално проширење Дубровчани уживање, када преко свог пописара Твртко Вукмелића усете

да им Хранић продаду своје део Конавала. Пописом писаном „на Ступице Пал под Конавалом“ 24. Јунија 1419. год. босански војвода Сандал Хранић с браћом кнезовима Вукмем и Вуклом и кнезовима Стеваном, сином кнеза Вукица даде Дубровчанима „пома жупа Конавал и Бетлиана и Дани Гора, кда се есна са този жупи, који су конавалским.“ За овај донос Дубровчани се обавезао, да ће плаћати Хранићима сваке године 500 пернера дубровчанински диваре; Сандалу подарити један део земље у Приморју у вредности 3.000 пернера и давати свој издаток свог извештаја Симета Градица, у близини оне палате, коју Сандалу дадоше 1405. год.) и обавеза Дубровчани Сандалу да ће то подарење палате камовити и уредити оном трговицу.)

Исте, 1419. год. Дубровчани добише од војводе Непре Павловића и другу позвану Конавала са градом Сонавалом.)

(Закључак 21)

1) Monumenta Serbica 3 OCLXX, стр. 283—285.

2) Monumenta Serbica 3 OCLXXI, стр. 241—243.

3) Monumenta Serbica 3 OCLXXII, стр. 103—107. —
Вели у Бујач, Савезника 20. 1. стр. 94. Село Ансар.

4) Monumenta Serbica стр. 258.

5) Monumenta Serbica 3 OCLXXIII, стр. 226—229.

6) Monumenta Serbica стр. 272—273.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 19. МАЈА 1899.

Број 18.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО ЈЕДИН-ЦУ

ИЗДАЈЕ НАЈА СЛАВУ ПУТЕЖНОМ НА ОПШТИНСКОМ ОД А СВЕ КОРИСНОСТИМА ЗА СТРАНАКА.

ЦЕНА:

УКЉУЧИВ НЕ ПРАЉАЈУ СЕ.

За Србију на годишњу 6 динара
 на два радела 3
 на стране поште на годишњу 9

ИЗДАЈЕНА ПЕШМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

СТЕЧАЈ

Према решењу одбора општинског од 4. маја 1899. год. има се послати на страну о општинском трошку једно лице, да уводи и проучи администрацију и уређење општинских трговинских уставова и вероцима, у којима су ове установе најбоље уређене, како би се и београдске општинске трговинске преуређања и на моделима и што савршенија начин удела.

У тога судопштења београдске расписује овим оглашењем и позива све оне, који би били познати, да се овога приде, да се писаном молбом пријаве суду најкаже до 19. маја о. г. закључно.

У пријаву треба поднети и исписе о саршеним школама, издавању и занимању. Погодбе и награда одређене се по извршеном избору ветома.

Од суда општине београдске 7. маја 1899. год. у Београду *Абр. 3460.*

НАРЕДБА

Скупљане деце код Београдских привага, кад су у њима венчава и њихово давање и изнамање ситова, да им ситан новац бадају, био је и раније забрањено, али без стварних успеха. То долази

и отуда, што децу, често пута, из личног надовољства, бацају новина намамљују на скупљане и сами спатова, те тиме и они доприносе, да се овај ружав пројужава.

Да би се у будуће овиме ставило на пут, Управа града Београда, у интересу одржања реда и поретка, тимине, мира и спокојства грађана, на основу § 326. кривичног закона, издаје ову

Наредбу:

1. Забрањује се скупљане деце код привага, кад су у њима венчава. Деца која се ту нају, казниће се познаници, ако су преко 12 година старости, а ако су испод ових година предаваће се родитељима или старацима, да их они казне. Банк предаваће се својим школским властима.

2. Ситови, који буду бацали новац деци код привага на улици кад се венчава поју, и тиме децу намамљу на скупљане и неред, казниће се по наведеном пројужу закона.

Тако исто казниће се и родитељи или старатељи ове деце испод 12 година старости, што су им дозволили, да без њиховог назора, изају пређ црну кад су венчава, и да ту својом начином и зарном прано неред.

Ова наредба важи од данас. Из канцеларије Управе града Београда, 3. маја, 1899. год. *№ 10602.* у Београду.

ОБЈАВА

Одбор општине београдске у седници својој од 22. Априла 1899. год. једногласно је решио, да се улица *Клема Милошевића* од сада зове улица *Милоша Великог*.

Сва општине београдске о овоме извештања грађане ради знања.

Од суда општине београдске 22. Априла 1899. год. *Абр. 3390* у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАЈ

28. Априла 1899. год.

Президијум председате г. Н. Д. Стевановић, секретарски заменик суди: гд. Стев. Николић и Коста Смиљев; од изборнице: Јанко гд. А. В. Крушковић, Радиво. Трајков Стојанов, Милоша С. Петров, К. Н. Јанковић, Владо Николић, Воиса Ташев, Н. Савић, Милоша Милошевић, Милоша Николић, Владо Јовановић, Владо Николић, Милоша Стевановић, Петар В. Јовановић, Јанко С. Јанко, С. Јовановић, Владо В. Владо, Н. Петровић, М. Ј. Владо, Воиса Јовановић, Н. М. Врховић, А. Алексић, М. Петровић, Трајко Борковић, Ј. Н. Јанковић, Н. Н. Милошевић, Ј. Ташев.

1

Прочитани је закључак одборних одлука сед. 22. Априла о. г. и у одлуци *№ 18* 255 учинена је измена.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ОПШТИНСКОМ ЗЕМЉИ

У СРЕДЉЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИЈСКО-ГЕОГРАФСКИ РАСПРЕВА

Милош Тривић је један од најзначајнијих истраживача овај историје једног народа.

Коста Н. КОСТИЋ

(Прва издање од 300 динара, друго издање од 15. Јунија 1898. г.)

(Николашић) 60

Дубровчани беху већ једном 1391. год. купили од браће Санковића цео *Конавошки Јужу*.¹⁾ Та је продаја закључена у Априлу 1391. год.; али пожуло Дубровчани ису да овладали Конавалима. У замку исте године кнез Павле Радновић и војвода Сандас Храњић победиле и заробиле браћу Санковића а земљу им подделише.²⁾

Да су Дубровчани и окупирали Конавошко Јужу, ништа то није могло сметати

оној својој српској властели, да их ветинују из Конавали. Тек 1419. год. Дубровчани купиле од Сандаса Храњића и војводе Петра Павловића, сина кнеза Павла Радновића цео *Конавошки Јужу*.³⁾

Босански краљ Степан Остојић с матером краљевом Катевином и с извезацом у Сутесци 4. Децембра 1419. г. из суверенитета над Храњићима и Радновићима преда Дубровчанима преко њихових подвеза Конавошки Расања и Николе Пушића инвеституру на *Конавошки Јужу* и град *Сивост*.⁴⁾ За ту потврду Дубровчани се обавезаше 8. Фебруара 1420. г. да ће босанском краљу Степану Остојићу плаћати годишње о Св. Власију 500 пернера дубровачких динара.⁵⁾ А 20. Маја исте године Дубровчани пријашне Храњиће на своје земље и селове; далаше им камениту салату у граду и земљу у Приморју у вредности 2.000 пернера и обавезаше им плаћати сваке године 500 пернера дубровачких динара. Сем тога Сандасу обавезаше, да ће му пријати новац 30.000 пернера дубровачких динара са годишњим интересом од 5%.⁶⁾

Кад војвода Петар Павловић потину у борбу са неким турским војводом у Врхбосни и Турци негов донесу дадоше лојалним Храњићима, Сандасу са својом браћом и сипањем 30. Маја 1420. г. у Сивост потврду Дубровчанима цео *Конавошки Јужу са Оборином, Давтавом, Сивостом, Долом Гором и Виталином*.⁷⁾ Ову донацију Дубровчанима од Храњића потврди Дубровчани и босански краљ Туркото Туркочинић под Високом 16. Августу 1420. год.⁸⁾ Војвода Радосав Павловић, који унесе да завада авестомом бањинског свога брата Петра Павловића чежри пута отиша Дубровчанима Сивостом део Конавали: а) У Дубровнику 3. Новембра 1420. год; б) у Вору 22. и 24. Априла 1421. год.; г) У Бочу 7. Априла 1423. год.⁹⁾

Браћа Санковићи, као што је већ споменуто, Априла 1391. г. продалаше Дубровчанима Конавошко Јужу. После 30. го. војвода Сандас Храњић, потврди Дубровчанима део Конавали војводе Петра Павловића. Мало дошње Радосав Павловић

¹⁾ Мил. Серб. г. 204, в. 286—293.

²⁾ Мил. Серб. г. 204, в. 291—294.

³⁾ Мил. Серб. г. 276, в. 284—286.

⁴⁾ Мил. Серб. г. 271, в. 294—299.

⁵⁾ Мил. Серб. г. 274, 277, 278, 283, в. 296—298.

⁶⁾ Мил. Серб. г. 274, 277, 278, 283, в. 296—298.

¹⁾ Мил. Серб. г. 204, в. 286—293.

²⁾ Мил. Серб. г. 204, в. 291—294.

³⁾ Мил. Серб. г. 276, в. 284—286.

⁴⁾ Мил. Серб. г. 271, в. 294—299.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 23. МАЈА 1898.

Број 19.

ИЗДАВАЧ НЕДЕЉА ПО ДЕЈАН-БУТ

ИЗДАВАЧ ИМА СЛАВА ГИРОВИЋ НА ОПШТИНСКИМ СТА
А СВЕ КОРЕСПОНДИЈЕ НА ГРЕДЕНКА.

КРЕДИТ:

За Србију на годину 5 динара
за коју годиш 2
За стране банке на годину 2

РЕГИОНИСКИ НЕ ПРАВАЈУ СЕ

НЕ ПЛАЋЕЊА ПЕЊОМА НЕ ПРЕМАЈУ СЕ.

ЗАКОН*

О ВАРШОЈКОЈ ТРОШАРИНИ У БЕОГРАДУ (од 1904 год. 25 и 27 стр. 202).

Чл. 1.

Влада Краљева овлашћује се, да по споразуму с одбором општине Београдске може на се унести извршене канализације да одлистане варшојкој налогу, водоводе за снабдевање вароши са добром водом за пиће, супречено и по државне најдешњеје кадривања и осветљења као и све друге радње, који би за државне стабилности у Београду били нужни.

Чл. 2.

Краљева влада овлашћује се, да може уступити било целокупно или поделно извршене овех радња једном предузетнику или друштву под условима, који су прописани законом за јавне грађевине.

Чл. 3.

У тој цели Краљева влада овлашћује се да може, за рачун општине Београдске закључити потребан зајам, на услови овог зајма не могу бити тежи, него што је код Управе Фондава.

* Овај се закон неће објавити у овим новинама, јер се овај закон у одбору општине није ни још закључио.

Но ако општина буде сама прихватила радње, предвиђене чланом 1. овог закона, она може сама и зајам закључити. При том, за време отпочетих радња, а докле стајали зајам не закључи, може се општина до три милијуна динара привремено задужити код бана или страних новчаних завода, на валуту пражску од трошарине, и под условима, под којима ти завод дају најможе. Али кад се стајали зајам закључи, из њега се има прво измирити овај привремени.

(Имења и допуна од 18 фебр. 1892 г.)

Чл. 4.

Као јемство за редовно исплаћивање интереса и амортизације овога дуга, Влада се овлашћује да по споразуму с општином Београдском путем Краљевог указва а на основу овог закона установи у Београду варшојку трошарину (октрав) или ипак њене извесне тасе на извесне предмете на потражњу при њиховом уношењу у варош.

Чл. 5.

Ова ће се такса наплаћивати и водити по календару Београдске општине и приход од варшоје трошарине не може се употребити ни на какву другу општину потребу, пре но што се овде означава по-

потреба подмири и пре него што влада на то пристане.

Чл. 6.

Устројство, администрација и тарифе трошарине, прапа и дужности трошаринских чиновника, поступањ и хранама, захтева и припаве за жалбе, по аналогји царских државних уређења, као и начина подмирења трошарина за све преходне радње, који су потребни за извршене трошаринског уређења, одређивање се Краљевским указом, што ће силу закона имати.

(Имења и допуна од 24 Априла 1885 год. 36. 41 стр. 233.)

Чл. 6.

Кад горе означена радња буду извршени, држава ће их уступити општини, захтевајући себи право надзора, иако због одржавања грађевина у добром стању, тако и због тачног плаћања интереса и амортизације на утрешени капитал.

Чл. 7.

Влада се овлашћује, да може принуђити сваког сопственика непокретног имања у дотичној општини, да своје имање веже са мрежом канала, водовода и т. д. према условном плану, а ако он то не би хтео уредити, да сама за његов рачун изврши радње који би по општем плану на њега пала.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по СРПСКОЈ ЗЕМЉИ
у
СРЕДЊЕМ И НОВОМ БИСУ
ИСТОРИЈО-ГЕОГРАФСКО РАСВЕТА

Место: Трговице је један од најважнијих делова у историји јавног живота.
НАСТАВНИК
ДОКТОР И. НОВИЋ
Уред издаваштва у Београду, другог Вацарског Народног Београдског Општине од П. Јурија 1898. г.

г. Ја Мор (1798 г.): Дубровачки доноси пружа се од гта Кулина до Мундана; планини, водама и стеновнот поредак (иже историјско дужину 120 а у ширину 6-6 миља, има више острва: са СБ-а граници се налази (Далмација, са С-а Босна а о Ј-а Босна која је мала; док се још је само у оквиру: поље у дужину 4, у ширину 1/2 миља).

Дубровачки француског војвода Бријера излази и ова дубровачка, Дубровачка од Тера, 4. г.; Дубровачки још дри своје осаме у ринију из парних времена; своје осаме Дубровачки још једном са земљом осаме.

По сведоштво Др. К. Војнички, који је до сада истраживао и најбоље разрадио о државној историји Дубровачког Републике, на дубровачкој територији, који био ни роба на „Историја државе“.

6. У Историји Српског Народа Дубровник заузима једно од најважнијих места. Историјар, који би желео да проучи економску, трговинску па и политичку историју Српског Народа мора се, неминовно, на сваком кораку срести са овом гласовитом Српском Трговачком Републиком. Тачно је горди Дубровник био уметен у историју овога Српског Народа! На источној обали Јадранског Мора било је доста трговачких општина, које су водиле везу трговину на Јадранском и Средоземном Мору. Међу тим трговачким општинама најважније место заузимао је наш земни Дубровник. Он их је у свакојем животу засенио својим великим сјајем.

Дубровник је знала на овај велики, светски глас и својом трговином, цивилизацији и културом, али поглавито трговином, која је знала светски карактер. Природом свога и обилже земљишта, својим знаменитим географским и политичким положајем Дубровник је био упузев

на силе мора. У времеју постања и првим годинама живота Дубровник се бавио рибарством, занатлима пререзаним бродарством. Затим се Дубровник ослободио да се по мало бави и трговином. Првенем је Дубровник стао на своје ноге; водава је трговина знала на узаног круга локалног трговња; почела се стаље развијати, па је изајад обухватила и раширила се по Српској Земљи, по Балканском Полуострву, по земљама око Средоземног Мора; доишала је, по неки пут и у оне далеке, варбине, трансатлантске златом богате земље и у египатичке, завојни Левант. Дубровник се у трговини такмичио и са најважнијим трговачким италијанским градовима, са самим Миланом и Венецијом. Маса су у своје време били прва трговачка република на свету; они су били апсолутни господарима на Јадранском Мору, које су сматрали за своје *Лепер* или *Дуждоно Море*, па су томе давали симболички назив у поштомном печатњаку дужа Адрија; и зато се супротикују друге весове осеља по Средоземном Мору, по Лепату; лхнови су трговином свада доишвали. Таквој делови великој трговачкој републици и у исто време једној политичкој и поморској силе политичка малии Дубровник усудно се конкурувати; његова је конкуренција била

1) Историја К. XIII, с. 41.
2) Историја К. XIV, с. 77. (Bagnie) тојачки описе *leare praprie des adriatiques* или *l'adriatique de terre* барбарно и *de qu'il vendent avec histoire osame le betail.*

3) Рај с. XVIII, с. 110. „Дубровачка није била држава или кнежевина прикованих земљи.“

Чл. 8.

Ако би и друга која варош у Србији потражила, да се на њу примене одредбе овога закона, то ће се, после позива абора општинског моћи учинити Краљевским указом.

Чл. 9.

Овај закон ступа у живот, кад га Краљ потпише и када се обнародује.

У ИМЕ

НЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

АЛЕКСАНДРА I

КА КРАЉА СРБИЈЕ И КОРАЉА ЦЕРГОВИНЕ

МИ КРАЉЕВСКИ НАМЕСНИЦИ

На предлог нашег Министра Финансија, а у договору са Државним Саветом решени смо у решавању:

Одобрава се општини вароша Београда, да се за грађење зграда за основне школе, за грађење поштова, пса, вазанце и казационице, за сузављање у грађењу антропо и за грађење модерне калдрме, може задужити са 10.000.000 динара еминтних.

Услови зајма да буду они:

а. Интерес и отплата на еминтним капитал не смеју бити већа но што је то одобрено законом о тропарцији у Београду од 13 Јуна 1884 год. који у свиме 3 члану важе. Но услови овога зајма не могу бити тежа него што је код Управе Финанса.²

б. Да рок отплате не сме бити краћи од 23¹/₂ нити дужи од 50 година.

Наш Министар Финансије нека ово решење изврши.

14 Јуна 1890 год.

у Београду

Јов. Ристић с. р.

К. С. Протић с. р.

Ј. Бели-Марковић с. р.

Министар Финансија

Др. М. В. Вујић с. р.

моћна и успешна; он је успео да из Српске Земље и острва унутрашности Балканског Полуострва са снажним истисне Мичане. Позитивне прилике и географски положај учинили су, да Дубровник постане на Истала; Дубровник није никада успео да се истисне на земљи трговачко и политички град Млетачке Републике. На плав, Дубровник долази у ред ових трговачких градова, који су по својој трговачкој значности долазили одмах на Млетачка. Млетци су били трговачки град првога реда, а Дубровник је вема сумњиво био трговачки град другог реда.

Имеу овог неоснованог позитивне израза нашем граду Дубровнику. Негава историја бично показује, да је он имао значајну историјску улогу. Архивални документи, историјски списани, простијали жалосни остаци, живе усмене, тако добро сведоче о негдашњој величини Дубровника, па тиме потпуно неосновано мишљење унегова Р. Сула Ровинак о тропарцији општину Дубровника и о његовој „веома скромној улози у историји.“²⁾

²⁾ Численици у 1. стр. 108—109. Ово мишљење да било општину или тропарцију српске П. Ровинак, који је на историјски ред, само да у историјској тако одређеној литератури и који се тражи, да како историјски историја српске Литературе не остави једну позитивну историју, а на позитивна историјска документа „Српска

РАД ОБОРА ОПШТИНСКОГ

БАНКРЕДИНИ САСТАНАК

8. Маја 1890 год.

Председник председаниј. Н. Д. Стојановић, присуствовали чланови суда: Г. Стојановић и Јован Стојановић од одбора суда: Г. Д. Тодич, С. Јовановић, Милош Јовановић, Трајко Јовановић, Станко Јовановић, Драго Стојановић, Милош Стојановић, Б. Петровић, Јован Алексић, Ђорђе П. Стојановић, Милош Протић, Тошћ. С. Јовановић, Ђурак.

I

Председник повестни одбор, да је прези одлучи сабориј од 22. Априла о. д. преговаро са популарним адва. З. Јапановић и А. Бароновић и да је испито да резултата, који одбору сада саопштава.

Како је ова ствар веома важна и важна а у овој одлучи већа више од 14 одборника то је одбор одлучио.

Да се решавање о овој ствари одложи за прву идну седницу, кад буде више одборника на окупу, а да председник општине умоли популарне, да за још неколико дана пречекају да решење одбора по њиховој понуци.

II

По прочитању акта св. прачарениј Абр. 3464, одбор је изјавио:

да су му Антоније Карамоновић павар и Ђорђе Петровић неважња неважња. —

III

По прочитању моље Константина Турчић, терациј Абр. 1150, одбор је изјавио мишљење, да се молитељца може давати тражио уверење о његом породичном односу.

IV

По прочитању понуде Богдана Роуцки од месара Абр. 3420, одбор је решаво:

да се месарски план под бројем I са доње стране на Краљевом тргу изади под једногодишњи закуп од првог маја ове године и под прописаним погодбама Богдана Роуцки од месара за годишњу цену од вазда и десетот и три динара.

Да на тако велики трговачки град иако Дубровник, допринесе му је већин изврста географски положај према главним трговачким струјама. Дубровник је налазио на граница, где се дозираше две цивилизације, две културе, две трговине; налазио се на месту, у новоземном прелазу, који је било досуђење, да буде позоришном размене мисли, пројекција; налазио се на граници Истала и Запада. У Дубровник се стицаше западне, поглавно италијанске

и многог карактера, или П. Ровинак, „участки Дубровника. Не одлази, конечно, тоу славно и средствима, илина раскошима Београдски Ривалини, или трајтех кх историји рата кесали скромно. Неотпуно ступити по кх судакне средњих српских и балканских земаљ и оградити кљаситост киници инквизицијски и киници фиктивни, из економичности окупационим судам, но киницало и отклањало по сис судакне, или и економично закити, што процино, отклањалис докони ривалитетни ба судакници Дубровника, киници судакне, и судакни од кесали. Доставаљати ривалитетни токлари и издала, илина: постављати ривалитетни ривалитетни: стривалити, сривалити, синивалити, тривалити; киници судакне даи киници судакне и доставаљати киници судакне, судакни судакни и киници судакне под закити, или на киници. Киници судакне тривалити. Дале, ота историчног киници судакне и киници судакне.....“

V

По прочитању понуде Таре Аврамовић од месара Абр. 3432, којом кући 1000 дук. купије за III месарни план на Краљевом тргу са горње стране, одбор је решаво:

да се ова понуда не прими, него да се за издавање овог плана држи друга ликитација.

VI

На предлог суда општинског Абр. 3326, одбор је решаво:

одобрава се Владимиру Нешовићу практичару општинског суда шестогодишње одлучио да дужности ради позвања испита са тим, да му се исто има ривалити од 5. маја о. г. кад је почео да употребаљује одлучио, које му је судом одобрено.

О Г Л А С

По одобрењу Г. Министра Грађевина од 3IV 1889 год. Бр. 2540, Начелство овог државне на дан 5 Јуна 1890 год. од 9—12 сати пре подне у П грађевинском оделу у Београду другу јану усмену ликитацију на довршење нове зграде за школу у селу Железницама.

Предрачунаса сума за ово довршење износи 528567 динара и вапујања полаже се у извршћ према закону у суми од 800 динара у новцу или вредњем државним папирима.

Плав, прерачунаса и услови за оно довршење могу се видети сваког радног дана у П грађевинском оделу у Београду у канцеларији начелника ср. прачарениј.

ГБр. 543. На канцеларији начелства окр. популарског 15 маја 1890 године у Смедереву.

парафини, да се ту промене да грубе економичне из Српске Земље и острва дела унутрашности Балканског Полуострва. Са Истола доноси се сачио истовачно трговине, да се у Дубровнику промене да чине италијанске одборити. Дубровник налазио се на иници Српске Земље, налазио се и на граници овога народа. Тако далеко преко Сивага Мора налазио се зема Италија са римени цивилизацијом, културом, са ривалитетом; а Дубровника на Исток: Српски Народ са својим патријархалним уставима и економичним особинама, са пуно воље за државним и цивилизацијским радом.

Али, иже једино географски положај био она основица, на којој се подига ова грађевина историјска грађевина, што се зове „Српски Трговачки Дубровнички Република.“ На источној обали Јадранског Мора било је трговачких градова, иже је географски положај извршија, са мора и са пуно присутности; било је градова са иже позитивне важности (на пр. Задар, селиште византијског протосвара и др); па ипак се иже никада ниш могли изградити на висину града Дубровника. А како Дубровник стоји у чисто географском положају? Како изгледа по илустрацијама у модерним путописима и на кар-

РАСПОРЕД

Годишњих испита по основним београдским школама

Дан и месец	И П А Т И И И П И И К С О Л Е С											
	ОП. ШКОЛА	САБОРНА ШКОЛА	ШКОЛА И ВЕЖБА	Д. ПРАМАР. ШКОЛА	ПРАМАР. ШКОЛА	ШКОЛА	ШКОЛА	ШКОЛА	ШКОЛА	ШКОЛА	ШКОЛА	ШКОЛА
3 јуна	І. р. м.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4 јуна	І. р. Ж.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5 јуна	ІV. м.	Ш м.	Ш м.	ІV м.	ІV м.	Ш м.	І м.	Ш м.	—	—	—	—
7 јуна	П м.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8 јуна	ІV ж.	Ш ж.	І и П м.	ІV ж.	Ш м.	І ж.	І и П ж.	І м.	—	—	—	—
9 јуна	І и П м.	ІV ж.	І и П ж.	Ш м.	П ж.	І м.	ІV м.	П м.	—	—	—	—
10 јуна	Ш ж.	ІV м.	І и ж.	Ш ж.	І м.	П ж.	ІV ж.	П ж.	—	—	—	—
11 јуна	Ш м.	І ж.	Ш и V м.	П м.	ІV ж.	Ш м.	П м.	І м.	—	—	—	—
12 јуна	І м.	П р.	П ж.	І м.	П м.	Ш м.	ІV м.	—	—	—	—	—
13 јуна	П ж.	П м.	ІV м.	І м.	П м.	ІV м.	—	Ш ж.	Ш и IV	—	—	—
14 јуна	ІV м.	П ж.	Ш и IV ж.	І ж.	Ш ж.	ІV ж.	Ш ж.	ІV ж.	І и П	—	—	—

Испити ће трајати у сваком разреду по две дан, сем припремних разреда на Дун. Крају, у којима ће испити бити 12 јуна пре подне у мушког разреда, а после подне у женског разреда.

Испити ће почети у 8 часова пре подне и 2 часа по подне.

Умолјавају се одређени г.д. присутни испити, а тако исто њени родитељи и остали припадници школе и деца, да школе присуствују овим испитима.

Из одељења писаног одбора за град Београд 19 маја 1899 године, Бр. 255.

тама), Дубровник је с мора непрестулачан, на сурим стенама, једино му је заповољено пристајатиште Гужје (Ггагова), одј је ово удаљено од града. Пред собом са сува, има планинску земљу са овима најчистијим ратоборним горицама. Дубровник није се каљала на калвом плаву, нити на плаву казне дилане.

Као други основ историје величине града Дубровника вала, свакако, узети природу, расе, етнички карактер Дубровића. Мешавином латинског елемента таљане италијанције и сваког и бујног српског елемента створила се једна популација високе италијанције и зване активисти. Из неважних примерака места створила једну тако знагну трговачку републику; кроз векове осунати своју слободу и проћи кроз све ове територије, које има да поднесе једна минијатурна државица међу толиким огромним државама с великим војничким, тежакма; ене то тако депо квалитетнује испуни италијанцију Срба Дубровићан, њихову досетљивост, фину памет, интроумност, активност и енергичност.

4) Жана Валеровава катрографија последњих Дубровника с 1870 год. у: Мисе де L. Dalmatie et Monténégre. Колекцион архиварио, en Dalmatie et en Monténégre Paris 1880.

Па и саме политичке прилике доведоу да се Дубровник развије и одвоји. Да се Дубровник налазио у средини једнога народа; да се налазио под коаклузивним утицајем једне једине силе; Дубровачка би самосталност била угушена; са стагнацијом и ветаргијом дошла би декаденција, иштавало, ишчезнуће. Орећа је била за Дубровник, што се налазио у прелуду, где се субодлазали политички интереси многих народа и држава и Дубровник је, захваљујући, нема сумње, само томе изванредном контакту политичких сила, могао да се одржи и развије. Пред собом је имао несложан српски народ, који се почео уједињавати тек у последњим средњим вековима. Тако преко мора у Италију биле су нешто неке политичке и правне комбинације, борбе. Шта је смелао Венецијанци којој се невада и Малеи каљали, Јану Дандолу освојеному Цариграду, Лујдевику Великом, Душману Саклом, Сулејману Величанственом и Кара-Мустафи, да оцаљуду Дубровником и униште ову малену трговачку републику? Али досетљива Дубровачки, захваљујући својој разуму и коњу, умели су да се одрже под моћном заштитом „sette ban dieri“.

То су, дакле, били разлози и околности, да се Дубровачка Република изине на ову

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

у уређењу основне гимназијске

Члан 13.

Читавице дневних зборња се радних дана пре и после подне, и сваког бавне дужин је допустити читање дневника.

Но као је зато са извесних разлога постојало допустити читање једнога дана, дужин је то бав одлагати допустити другога дана у неке време.

Тачно исто гимназијер је дужин следовати на сваког дана са читавице дневника, а нарочито за сваког пошара.

Члан 16.

- За читавице дневника плаћају се ове таксе:
- а) за читавице дневника писаних 0.40 динара
 - б) за читавице дневника простог 0.20 "
 - в) а) за сваког за два " "
 - г) за читавице евидентог шпархерца 0.40 "
 - д) за читавице евидентог шпархерца 0.40 "
 - е) за читавице евидентог шпархерца неважно у годишницима 1- "
 - ж) за читавице евидентог шпархерца од два месеца на више 0.40 "
 - з) за читавице евидентог шпархерца од два месеца 0.20 "
 - и) за исплаћивале дневника 1.50 "
 - к) за читавице дневника са неважницима од тиска 0.20 "

Члан 17.

Тако са читавице дневника плаћају одговарајући града, а за време месеци старосне. Само у одговору ових плаћају запосленици (напредније).

Плаћање провинских такса обавиано је у свачију противљења, тако ће наплаћити провинцијски платит бав изван одлагања.

По наплаћити таксе гимназијер је дужин сваког бав разне надати провинцију, у којој мора бити изнетице; италијо је у сваког дневника отчињено, на чијој вриједи, италијо је исплаћено и мог је два читавице време. На плаћање провинцијском морају бити одговарајући таксе из члана 16. правила.

Принципијском морају бити одговарајући евидентог годишник, који у догавином рејону плаћат урадаљана.

испуну своју квалитет и величине; департаментски милосрдни, динамит карактер, политичке прилике. Престала онако, што је додало маторије за величану Дубровачку Републику доноси је са собом каописановне опална, престанат трговина и живота, савременост и мртвило. То ће се додије очито показати....

У трговини је Дубровник бав тесно везан за Српску Земљу и Италију и за то је потребно, да се о тим трговинама односија шесобно гонори. По изгитијом у односија доносила му је, као што је горе спомелуто, сам географски положај. Али, дубровачка је трговина доврала италијанске и Српске Земље. О томе има тако десних доказа.

(НАСТАВАК ИД.)

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Рачун Добитка и Губитка на дан 31. Децембра 1898. год.

ПОСРДЖУЈЕ

1	Рачуну	Расхода по буџету за 1898.	1143312 68	1	Од рачуна	Позитивна божанка	5531 45
2	"	" по рачуну од министа	890699 99	2	"	Тромесаринског буџета, прихода	970579 24
3	"	Тромесаринског Буџета рачунот	243354 66	3	"	Процента по буџету за 1898.	1183974 44
4	"	Платенине за изградње	633279 29	4	"	Утрфема од свих облика	2071 37
							2108956 40

ИЗВЕШТАЈ

Рачун Извршавања Стане на дан 31. Децембра 1898. год.

ДУП

1	У готовој новцу	63 85	1	Фондациони рачун	197799 42	1	Фондациони рачун	197799 42
2	У припремљеним платителна	64138 39	2	Фондациони рачун	129218 63	2	Процента по буџету за 1898.	320218 03
3	У изградњи изградња	76428	3	Купује	117	3	Процента по буџету за 1898.	2170090
4	Грађевина новца	88961 61	4	Процента по буџету за 1898.	150460 09	4	Процента по буџету за 1898.	2931577 09
5	"	2833092 82	5	Процента по буџету за 1898.	2170090	5	Процента по буџету за 1898.	6896764 41
6	"	943149 83	6	Процента по буџету за 1898.	1900843 50	6	Процента по буџету за 1898.	7530032 64
7	"	64305 88	7	Процента по буџету за 1898.	168842 88	7	Процента по буџету за 1898.	168842 88
8	"	215073 54	8	Процента по буџету за 1898.	162232 55	8	Процента по буџету за 1898.	162232 55
9	"	177210 05	9	Процента по буџету за 1898.	307319 32	9	Процента по буџету за 1898.	307319 32
10	"	57837 21	10	Процента по буџету за 1898.	4401188 74	10	Процента по буџету за 1898.	4401188 74
11	Износ	78771 64	11	Износ	6896764 41	11	Износ	6896764 41
12	Износ	5480600 23	12	Износ	50339371 87	12	Износ	50339371 87
13	Регулациони фонд	874176 51	13	Регулациони фонд	29254 22	13	Регулациони фонд	29254 22
14	Уградња фондова за фондове	31913 48	14	Уградња фондова за фондове	28409 92	14	Уградња фондова за фондове	28409 92
15	"	28409 92	15	"	1960000	15	"	1960000
16	"	28409 92	16	"	139610 64	16	"	139610 64
17	Остале под Народној Банци	2421733 13	17	Остале под Народној Банци	133986 70	17	Остале под Народној Банци	133986 70
18	Дуџанина општинских	139610 64	18	Дуџанина општинских	267897 06	18	Дуџанина општинских	267897 06
19	кадаврне	133986 70	19	кадаврне	299 66	19	кадаврне	299 66
20	"	299 66	20	"	12770831 03	20	"	12770831 03

31. Децембра 1898. год. у Београду.

Климентина

Марија Јовановић с. р.

Таша Скарица

Богдан Ж. Нешковић с. р.

Таша Павловић

Носта Ј. Јовановић с. р.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ЧЕМБЕЛ 30. МАЈА 1899.

Број 20.

ЦЕНА ЗА ПРВИ ГОДИШНИ ПРЕДНАБРАЈ 3 ДЕНАРА

ПРЕДНАБРАЈ НАЈА СЛАТКЕ ПЕРИОДИКА НА ОБИЧНОМ ПУТУ А СВЕ КОМУНИКАЦИЈЕ НА ЗЕМЉИМА.

ИЗДАВАЧКА КУЛТУРА

РЕДАКЦИЈА И ПЕЧАТАЊЕ У БЕОГРАДУ

У Србију за годину 3 денара
 — по поштом 3 —
 По страни за годину 9 —

ИЗДАВАЧКА КУЛТУРА У БЕОГРАДУ

РАД ОДОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ БАСТАН

11. Маја 1899. год.

Председник председништва Н. Д. Стојановић; председнички заменик: Стев. Н. Павловић; чланови: Милош Селић, из одбора: Милош М. Јовановић, Д. Н. Крунички, Ђорђе Јовановић, Милош С. Протић, Ђорђе С. Јовић, С. Јовановић, В. Деметријевић, Милош Јовановић, Па Павловић, Ђорђе Стојановић, Н. Селић, М. Ј. Вукотић, Црпак, Милош Милошевић, Ђорђе Томић, Стојан Илић, Ђорђе Илић, М. Кошчић, М. Милошевић, М. Селић, Милош Павловић, М. Штрбац, Ђ. Ј. Павловић, Ј. Давидовић, Д. Тадић, Ј. Н. Павловић.

I.

Прочитани су закључци одборних одлука седница државних I и 8. Маја о. г. и у одлуци КМ.Бр. 264 упућена је новина, да Дубровачка ујница од Кошалчиног вена на до пар Душанове, буде харитија (ујница I реда).

II.

Одборник г. Мил Јовановић и остали поздравили вољеног писца предлог, да се још у овој години сазнају изрази, у чему би се сместило наредбама извршеног одбора, подвода и грађанског одбора.

Да се овај предлог стави на дневни ред за решавање.

III.

Одборник г. Милош Јовановић, пита, зашто се не поново да решавање одбору понуда Бео-

градског Трговачког Бироа за извршење великих општинских задатака.

Председник је одговорио,

да се ова понуда још налази пред одборном комисијом за проучавање оваквих понуда, и све до сада писане понуде за намам и радом поднеле се одбору на решење или свака за себе или све заједно, како буде одбор дошле одлучује.

IV.

По прочитану акта Урани нар. Београда и великих одбора Абр. 1406, 3543, 3548, 3571, којима се тражи уверења о издавању и изношени ствари извесних лица, одбор је одлучио,

да је Зорка жена Петра Орманца штампара добрих изналажа и добрих имовних ствари; да је Зорка Кочина бабина добрих изналажа и широтних имовних ствари; да су му невестина, Сана Бошковић бив. чинов, Михаило Обрадовић надзорник железне телеграфа и његова жена Соја, Ђорђе Коштић кројач, Ђорђе Судар бан. пушкар, Сима Шимић, Владасељак и Јован Томић беспосленици.

V.

Председник понос одбору на молбу молбе, којима се тражи уверења о породичном односу. По прочитану тих молба одбор је изјавио мишљење.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

У СРЕДНОЈ ЗЕМЉИ

У СРЕДНОЈ ЗЕМЉИ

града и уграде целе Далмације, Истрија, Јадранског и Јежејског Мора.¹⁾

Напомена: Далмација Фушко (око 1450) вели о Дубровнику: „Нема у Јевропи краја тако сагривена и странима неприступачна а да не највише на дубровачке трговине. Имајући врлошких година вине од 300 бродова, које пуше трговини слашу на добатак у равне стране света.“²⁾

Болониз Болониза Ђустинијани (1553. г.) бележи, да Дубровничани трговинским словима брже у сие земље света, да имају 100 бродова и, како се мисли, у Дубровнику је излагатна велика множина блага.³⁾

Мелхиор Сајдлиц (1563—1559) бележи да Дубровничани због велике развијености

да се Винтури Којан удовоји може дава тражење уверења о његовом породичном односу; да се Јовану Ребрићу надничару може дати уверење о његовом породичном односу ако још један од одборника буде јемчио за истинитост његових навода.

VI.

По прочитану молбе Коце Ђ. Поп-Мана, београдца из Петровца Абр. 5134, који молба за помоћ, да би могао продужити изналажење, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

VII.

По прочитану понуду Ђуре Алмањина Абр. 3612, одбор је решио,

да се трећа месарска изац с горње стране на Краљевом тргу уступи под једногодишњи закуп од првог маја о. г. а под пронашених послобама Ђури Алмањину за годишњу цену од излазу три стотине денара.

VIII.

По прочитану извештаја одборних комисија Абр. 1456, одбор је решио,

да Димитрије Грујић засунао општинског земљишта на Дунаву плати за ову 189 девету годину пољовину закупне цене

своје трговине држе по страним земљама велику оштету.“

Њ (Науе. 1621. г.) вели, да су Дубровничани у своје руке прихватили сну трговину по Средоземном Мору.⁴⁾

Феликс де Бојер у времена велике Француске Револуције, пре деветину година пада Дубровачке Републике, назива Дубровчане Холандцима Средоземног мора; бележи да Дубровничани имају вине од 200 великих трговачких бродова, који плуше у сва мора и вине од 50 бродова, за забатаку поред турске обале.⁵⁾

И. т. а.

Да је Дубровник и у Средњем Веку имао одвеса са Мисром, Сарацин и Малом Азијом; да су Дубровничани похаћали Трапезунат, Јапу и највише Александрију она држала и спомена.

У Фебруару 1442. г. султан Мурат II даде Дубровничанима ошну заповесту трговинску понуду с правом „да трговачки и андички вине (се. Дубровник) с тржиш и с њима, вине, вине да могу ходити по мору и по свих крај њихом узали по Нитроле, по Ромине, по

Држави А.Е. Павле Амбле славећа Дубровник због уредног гостопримства узанао Скенајеру овако одушевљено узвикује: „Још су то мора, то којима не брже дубровачки трговци; које велике они не пролазе; која су то места тако одржана и орло државна, којима се они не приближавају и у која она не ширдну?“ (Дубровник) школа и учитељства своју прена, пример и светла добрих обичаја,

¹⁾ Евр. к. LXXXIV s. 14.
²⁾ Евр. к. CXXXII s. 23.
³⁾ F. de Bojovic, Tableau de commerce de la Grèce, depuis 1745, jusqu'à 1792. Paris t. II. c. 104.

II

Облорни г. Др. Јован Ђурић предао је да се узиме смисао из увода Краља Александра. Предлог је одговоран.

да Суд ишмарала да те дуване уопште али може да ишмарала и онда ће тиме бити и старинари укључени и из те улоге, у противном учиниће представку Управе нарочито да их на друго место премести. —

III

По прочитану лета Управе нар. Воєвара и неких оделах Абр. 3062 и 3748, којима се тржезе увера о плаћању и извојеном стању износних лета, одбор је ишмарала,

да су му непознати: Стеван Пријаб, берберски каџа, Милица ж. Јоже Бошњачкиња бранара, Катарина Смуџек, Коста Ђурић тегестари, Милена — Милица Варај радељаци; да је Арса Милиновић чинов. Главне Контроле доброг плаћања и доброт извојеног стања.

IV

Председник износи одбору на жишљене молбе којима се тржезе увера о породичном односу. По прочитану тих молби СФР, 861, 1282 и 1288 одбор је ишмарала,

да се Катн Миловољивић удовој, Драги Миловољивић удовој и Милици Ј. Петровић, могу дати тражења уверена о њиховим породичним односима.

V

По прочитану молбе Станка Вучевића стражара трошарског и жишљена Управе трошарског Абр. 3714, одбор је решио,

одобрава се молбоду двадесет и пет дана одсутна од дужности, које ће му се рачунати од дана кад та почије употребљавати.

VI

Председник презентира одбор, да је Суд општаски ревизорек својим од 15. Маја 1899 год. Абр. 3083 одредио ишту пошту због за другу

молбоду молена Маја која је била и у првој молбоду.

Одбор је прихватио и ишмарала, ово решење суда општаскиног.

VII

На предлог суда општаскиног Абр. 1897/98, год. одбор је решио,

да се примаме општаскино у две стотине и четрдесет динара са интересом од Јакопа С. Демајо за киражу духанског од 1892 год. сматра за пропало и да се по књигама расходоје.

VIII

На предлог суда општаскиног Абр. 2108/98 год. одбор је решио,

да се примаме општаскино у тридесет и шест динара са интересом од Буре Илићковића за киражу дрварског шлага сматра за пропало и да се по књигама расходоје.

IX

На предлог суда општаскиног БФР. 2788/98 одбор је решио,

да се примаме општаскино у шест стотина седамдесет девет динара и пет пара са интересом од пок. Павло Труновић од неплаћене аренде за пањене неса сматра за пропало и да се по књигама расходоје.

X

На молбу Расте Костића и по предлогу Суду општаскиног Абр. 8842/98 г. одбор је решио,

да се молбоду опрости интерес у четрдесет шест динара и четрдесет шест пара на његов дуг општаски, а да се главнина у педесет један динар и тридесет и четири пара на име дунав кираже наплати.

XI

По прочитану молбе Ђорџа Таџаџа чинов. невојне жандармерије СФР. 3955, којим молба да се особама плаћања 150 динара што друге каци општаскиног на име издате плато као бив. општ. чиновника и на које је плаћене осујени извршном предлогу, одбор је решио,

да се ова молба одбаки.

XII

По прочитану молбе Николе Степановића нароч. безградењег БФР. 1155, којим молба, да се особама плаћања интереса на дуг општаски одбор је решио,

да се ова молба одбаки.

XIII

По прочитану молбе Катарине Ђ. Миловољивић удовој Абр. 3100 и ишмарала извојеног стања, одбор је решио,

да се примаме општаскино од пок. Буре Миловољивића каспина за духанско киражу у износу десет стотина и три динара и осамдесет и четири пара пољовој деци покојавој Буре као па се сиротњој и да се исто по књигама расходоје.

XIV

Председник износила одбор, да би према разијем решено одборном требало ситуацијом председати доновати које Милорад Карамариновић изди на отуци, и да на тај предлог треба наплати изнесу суму на име дунав кираже. На како овај трошак има да опште сам Карамариновић, а он општ веси да има од списаних да врима изнесу суму за продате делове, те председник иште одбор, да се изборити прихвати за изнесу тих делова, како би се овај дунав кираже могла наплатити.

По седмодану овога и по прочитану ишмарала Абр. 2513, одбор је решио,

не одобрани се извакази кредит све доде, додеко год комисија не поднесе извештај о стању оних локомитива. Тек по пријему молбе извештаја одбор ће решивати, да ли локомитиве ове и остале делове купити.

XV

Председник износи одбору на решаву молбу Воєварацког женског друштва, којим молба да му се уступи општаскино земљиште за подизање зграде за његов култур. идуј друштво жиниј установити.

По прочитану молбе Абр. 3935 и извакази молбама извештаја Абр. 3937, одбор је, после извојеног стања са 16 гласовима прихвати 7 (3 кажу извакази) решио,

да се општаски не може одважати овој жиниј женског друштва.

није. Дале невојне Дубровнички беху заробљене у турском пристаништу у Мелени, на протекторске дужности, 1290—1299 изумирају се код турског краља, да се Дубровничкима плаћања учинила штета.)

Да су одста Дубровнички одлазани у Тунис и Берберску (у опште у северну Африку), следичи уговор између Мелена и Дубровника од месеца Маја 1132. год. У трговинском делу овог знаменитог државног уговора одређене је париска стопа и на робу, коју Дубровнички доведе у Мелте на Египта, Туниса и Берберске.) Још 1765. г. помисли се, да Дубровнички поседују Триполие.)

3. Дубровнички су имали трговинских веза и са Шпанијом. Центри дубровничке трговине са Шпанијом била су Барселона, Валенсија, Кадице.) Дубровнички су 1494. г. извукли трговинске уговоре са Фердинандом и Изабелом.) Они учествовале у отирању Америке: бродине и по Атланском Окејану.)

Трговинске и политичке везе са Шпанијом нису престале ни у времену оплодања ишмарала Дубровничке Републике. Дубровнички, излетом потпомогави шпанске Хабсбургине, због чега их они ишмарали и потпомогави. Она наплатом Хабсбургиника доносила је Дубровничким са друге стране све оно испријатије француског краља Лујдега XIV.)

Шпански су извакази у XVI и XVII. в. настојали, да своју маришу пошле Дубровнички, онда најважнијим и најважнијим светским бродарина. У служби Краља V. био је 300 дубровничких бродова. У XVI и XVII. в. бивали су неки Дубровнички и шпанским адмиралима и гласницима (аломинима.) Један је Дубровнички, Викенте Мартиновић, био и мексикански вице-краљем.) У дубровничком се летописима помиње, да су дубровнички посланици 1531 и 1533. г. ишли трговинским и дипломатским послом на императору Карлу V-ом.) Французи за Мер (1766. г.) бежели, да Дубровнички ишају консулат у Кадице и да краљ Габријелат провесе разврати робу;

да су 1764. г. Алжирци заробили један дубровнички брод, који је извојно из Кадицеа богатом робом лопотарем.)

10. У дубровничком се књигама помиње, да су Дубровнички још од 1379. г. имали односе са арагонским краљем.) Арагонски краљ Алфонсо био је велики пријатељ Дубровнички. Г. 1428. б. Јулија и Валенсија краљ Алфонсо понемол Дубровничким изградитио личну и имовну безбедност и слободу да могу, шпанским арагонским законима одређене даљење, слободно и безбедно ићи, продавати се, бити и трговати по свима пределима, морима и сланим водама са бродовима, возице, трговинама.) Ово знаменито писмоу Дубровничким краљ Алфонсо још три пута потврди: а) у Дертуну 18. Јануара 1430. г. (када им још обећа, да ће им наплати све штете, које би им његови поданици учинили) б) 1435. г. 15. Маја у Палерму у 1437. год. 12. Маја у Сарадионе.) Када велики дубровнички пријатељ краљ Алфонсо извеси сина Фердинанда 1445 г. Дубровнички похваташе по му прело дид амбасадора честитају велику родитељску радост.) Разврати краљ

1) Max. Spect. v. I. s. 141.

2) Max. Spect. v. I. s. 362; v. III. s. 414; v. XVI. s. 81. — Шпа. А. А. Ува. X. С. 678.

3) Шпанс. v. XV. s. 77.

4) В. Маглицки, Шпански в. 14.

5) Египт. Географ. Ваквац s. 124.

6) Маглицки, Шпанс. v. 17. — Cf. Regol. s. 216.

7) Statute XIII. s. 36—57.

8) Max. Spect. s. 21—23; Max. s. 5.

9) Max. Spect. v. XIV. s. 282. 284. — Cf. Regol. s. 294—295. —

10) Statute XIII. s. 216.

11) Max. Spect. v. XXVIII. s. 237.

12) Max. Spect. v. XXI. s. 79.

13) Др. с. 29—30, 35, 37—34.

14) Max. Spect. v. XXI. s. 252.

XVI

Председник општинског одбора, да је по предлогу одборника г. Др. Јована Ђурића упутио Управу Фондама, да за ње она можда и вољна била да даде општини земљи од 10,000,000 динара, или, ако то не може, онда да јој даде 2,000,000 на основу поноврених имања општине, то да том сумом општина исплати свој дуз Народној Банци, да је Управа Фондама одговорна за ову да пристоје да даде општини земљи од 10,000,000 динара под погоднома и лева издвојенима.

По пројекту тога акта Управе Фондама одбор је одлучио,

да се и ова понуда упути одборској комисији за проучавање, да са и о тој заједно са осталим да сада поднетим понудама поднесе одбору извештај.

XVII

На предлог председника општине и по пројекту младе Русине Ђокић одбор је решио,

да се подизају у четири њива динара Русине Ђокић одобрена решењем одборског од 8. априла оне године Г.М. 709, исплати на појавице у милион динара, а не на регулационог фонда.

XVIII

Председник жандармерије и по решењу младе Јована Драганића именованих, да жандармерије именоване исплати издвојеним сумом. Одбор је одлучио,

да се решење по овом предмету одложи да изуђе седнице.

О Г Л А С

По одобрењу Г. Министра Грађевина од 21/IV 1899 год. Бр. 2676, Начелство овог друштва на дан 13 Јуна 1899 год. од 9—12 сати пре подне у II грађевинском одељку у Београду уреду позивају на реконструкцију горњег строја на мосту преко Остружничког река у селу Остружници.

Предрачуњена сума за ову реконструкцију износи 2981-26 динара а издација поклаже се у ванред према закону у суми од 300 динара у новцу или вредним државним папирима.

План припрема у услову за ову реконструкцију могу се издати самог радног дана у II грађев. одељку Начелства у канцеларији ср. грађевинарског

Гр. 567. Из канцеларије Начелства окр. грађевинарског 22 маја 1899 год. у Смедеру.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу списае димљачарског

Члан 13.

Читаво списае вршиће се различитим зема и постоје, и сваки без различитих дужни је допустити читаво списае.

Но ако је зема са извесних размера немogućа допустити читаво списае, дужни је то без одлагања допустити другога зема у исто време.

Тако исто димљачар је дужан садржати на сваки начин за читаво списае, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За читаво списае издвајају се две тачке:

a) за читаво списае издвајају се различити одсек	0-40 динара
b) за читаво списае врхове	0-20 "
а) " " " " на два спрата	0-40 "
б) за читаво списае шпачерда	0-40 "
в) за читаво списае шпачерда	0-40 "
г) за читаво списае шпачерда великог и гошћинишница	1— "
д) за читаво списае у чупованима од два метра на висину	0-10 "
е) за читаво списае у чупованима до два метра	0-20 "
ж) за читаво списае	1-50 "
з) за читаво списае да по издржавањима од типа	0-20 "

Члан 17.

Тако се читаво списае издвајају постојећим зема, а за исто врста старина, како у одсуту она издвајају издвајају (справајде).

Правила врхове списае обавезно је, у случају припрема, тајни без издвајају поштом или илест без издвајају одлагања.

По издацији списае димљачар је дужан сваког без различитих издати приликом, у којој мора бити издацио: колко је и издати списае очистио, на чијој згради, колко је издацио и нег је дава издацио врхове. Но издацио припрема морају бити одлагати тако из издаци 16. прилика.

Припрема морају бити издацио организационог министра, који у одличном рејону издат угрожавања.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За извоз: Саваналино, Теразијско, Наронско и Врачанско

1. Од себе и кућно или издацио динара са собом — — — — — 0-25 д.
2. Од две или три собе са кућно или издацио динара са мизаном — — — — — 0-70 д.
3. Од четири или више собе са кућно или издацио са кућно, од гошћинишница, од гошћинишница, од гошћинишница са кућно или издацио — 150 д.

За извоз: Државна и Грађевинарско

1. Од себе и кућно или издацио динара са собом — — — — — 0-20 д.
 2. Од две или три собе са кућно или издацио динара са мизаном — — — — — 0-60 д.
 3. Од четири или више собе са кућно или издацио са кућно, од гошћинишница са кућно или издацио — 1— д.
- Од суду списае београдске 28. августа 1899 год. Абр. 9448.

Лазаре даде Дубровничанима у Новому 15. Јуна 1445. г. позвају о слободи трговине по свима земљама своје круне.)

11. По дубровничком летописима Дубровник је ушао у односе са Француском 1388. г. Те године, на Божић, појавише се пред Дубровником две галije одличних еранцуских извеснога под предвођењем појале од Анжу. На броо појавишана дубровничка злата ралии ово „плените персаре“, који беху појали у широким авантуре и дивикторерију. На последоване еранцуског и наводног краља, пале, миланског, савојског и алузгорског војводе Дубровчани отпустише заробљене Француску а еранцуском краљу позмале на дар: „la baretta scilicet, cloie galienca, et li oronzi, et la giura et la camisia con le ovese et le calze con le podvere.“¹⁾

Имењу Дубровничке Републике и Француске особито се баво развијене трговина

све везе у XVI. в., када се Дубровник подигао у трговина и са самим Марсељем) Г. 1585., када је Дубровничка Република и не ослобођајући се турске протекције у трибута султани, вршила заштиту еранцуског краља, па се све до Јулијана XIV. на дубровничком јазима наша еранцуска застава поред заставе Дубровничке Републике²⁾.

Када на еранцуском престолу засео онај ексманета Луј XIV., да временом еранцуском народу дојесе све несреће једног десетина, Дубровчани похваташе, да дело замале у овог еранцуског краља, да их и он пројми у заштиту, али их поносити десет одби и, шта више, нареди да се дубровнички бродови гоне и нападну да то „што су Дубровчани еваноризовали пораре (les corsaires ou pirates), неприятели еранцуско и шпанско.“³⁾ Због тога Дубровчани писашу 31. Октобра 1705. г. Јулијану XIV написавше ово жалостиво писмо.⁴⁾

Када Дубровник страшно пострада у земљотресу 1667. г. Дубровчани се за помоћ обративше поновним актом од 26. Августа 1667. године и Јулијану XIV-ом; али дубровнички посланици бивше отрпани на Париз и не саслушани. Јулијант хтеде, шта више, наредити, да еранцуска армија бомбардује Дубровник; али та Дубровчани несамо утишавше⁵⁾.

Француси су од 1639. в. имали у Дубровнику свој трговински агента, који је посредовао у међународним односима Дубровничке Републике и Француске Краљевине.⁶⁾ У XVII. и XVIII. в. трговински су односи између Дубровника и Француске били ослабљени и за Мер 1766. г. имао је забележити, да су у Дубровнику настали два трговца Француска; да еранцуски консул има дужност штитити ова два трговца и радити на развијању те трговине; али су то, долаје за Мер, били слаби пошци.⁷⁾

¹⁾ Mon. Seret. v. XXI. c. 281.

²⁾ Н. Орбанич, 21 Века с. 102—103 каже, да је еранцуски краљ обавио се ослобођајући Француску динара 5% али онда ту речу поново због а еранцуске ододе на Јулијану и Марку. У Француски (Mon. Seret. v. XXV. c. 172) каже се доверљиво именом тих еранцуски.

³⁾ Mon. Seret. v. XIV 64—65, 236 (Алони и Француски) — Беле да је ова анализа краљ еранцуски, (у Француски Француски су отпрати). Рачал је ову речу јаво еранцуски. Mon. Seret. v. XXV. c. 171—172.

⁴⁾ Starice v. XV. c. 38—47. — Нај с. СХХV. c. 26.

⁵⁾ Starice v. 17—18.

⁶⁾ Starice v. XIV. c. 67—68.

⁷⁾ И. с. 65, 66.

⁸⁾ И. с. 68, 69. Дубровнички летопис Луја Совањског каже о овом: „Le roi de France envoya et renvoya l'ambassadeur. Ne voulant point d'aucun ambassadeur, ces ambassadeurs et ministres que vous êtes ainsi traités chez vous qu'il Test chez lui.“

(СТАРИЦА С.)

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ПЕДЕТА 8. ЈУНА 1899.

Број 21.

ИЗДАВА СЕ НЕДЕЉНО У ПЕТАК-УТРУ

ИЗДАВАЈУ СЕ СВАКИ ПЕТАК УПРАВЉЕНИЈУ ОПШТИНСКОГ СТУДА
А СВАКИ НЕДЕЉНИК У ПЕТАК УПРАВЉЕНИЈУ ОПШТИНСКОГ СТУДА

ИЗДАВАЈУ СЕ

За Србију на поштоматском путу 6 динара
за сваки примерак 3
За стране земље на поштоматском путу 9

УПРАВЉЕНИЈУ НЕ ПЕТАК УТРУ

НЕ ПЕТАК УТРУ НЕ ПЕТАК УТРУ

О Б Ј А В А

Господин Министар народне привредо одлучио је, да се и у овој години привреду подиже о гајењу свињског у нас.

У тој цели, суд општине града Београда овим путем позива одгајиваче свињског, који се у одај. кароти тим баве, да представу Статистичком одељењу оне општине поднесу до 20. овог месеца, те да даду податке потребне господину Министру народне привредо о оном.

Из суда општине града Београда, 3. Јуна 1899. године у Београду Абр. 3931.

НАРЕДБА

Скупљање дене код Београдских црква, кад су у њима певачама и њихово гармане и музичке сватова, да им се ити тим банују, било је у раније забављено, али без стварног успеха. То долази и отуда, што дену, често пута, из личних надоласка, бидећем повода накупљају на скупљање и сами сватови, те тиме и они доприносе, да се овај ружан обичај продужава.

Да би се у будуће оноега стадо на пут, Управа града Београда, у интересе одржања реда и поретка, тишине, мира и спокојства грађана, на основу § 326. приписног закона, издаје ову

Наредбу:

1. Забрањује се скупљање дене код црква, кад су у њима певачама. Дена која се ту набу, камиће се поштоматски, ако су преко 12 година старости, а ако су испод оних година предавање се родитељима или старацима, да их они камије. Ваши предавање се својим њиховим властима.

2. Сватови, који буду бидати новац дену код цркви или у улици кад се певачама поју, у тиме дену мамизи на скупљање и перел, камиће се по наведеном пропису закона.

Тако исто камиће се и родитељи или старатељи оне дене испод 12 година старости, што су им дозвољено, да без њиховог надзора, набују пред цркву кад су певачама, и да ту својом црквом и лармом пране перел.

Ова наредба важи од данас.

Из канцеларије Управе града Београда, 3. маја, 1899. год. № 10402, у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

25. Маја 1899. год.

Председаво извршавачи: П. Д. Стојановић; секретари: важи чланови суда: др. Стев. Павловић и Његов. Савић; из одбора: били: г. С. М. Ј. Велки, Јаков Стојановић; Ђорђе Стојановић; А. Н. Кривошеја; Стојан Павловић; Ђорђе Стојановић; Милош Николић; Тодор Стојановић; Саво С. Јаков; М. Н. Николић; П. Н. Николић; Младен Саво; Јаков Алексић; Милош Николић; Јаков Н. Николић.

Прочитан је закључак одборних одлука одајног државног 20. Маја и прочитан је био изјави.

II

По прочитаву акта Управе изр. Београда и њених одељака Абр. 3890, 3892, 3984, 3890, 3877, којима се тржило уверене о владњу и њиховом стању њихових лица одбор је изјавио,

да су доброс владња и доброс њиховог става Стеван Рајковић, Јаков Стојановић, Драга Димитријевић-Митровић, Ђорђе С. Николић, адвокат и Петко Стојановић баштован, да су му њиховате Катарина Јева Владимир Сметка и Акија Гргурјевић служавца, да Сметков Хранислављевић надничар, ије грађанин београдски и да према томе не може за њега ни владти уверене о његовом владњу и њиховом стању.

ТРГОВИНСКИ ЦВЕТРИ И ДРУМОВИ

ОПШТИНСКОЈ ЗЕМЉИ

СРЕДЊЕМ И НОВОМ БЕКУ

ИСТОРИЈСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

Ново: Промиса је један од најважнијих делова у историји једног народа.

НАСТАВНИК

НОСТА Н. БОСТИЊ

(Прва изданаје са 200 динара, друга издањајавачица Народног Београдског Општег од 16. Јуна 1898. г.)

(ИЗДАВАК)

Односи вазмеу Дубровника и Француске нису престали све до пала Дубровачке Републике, и у овом последњем премегу Дубровачки су имали у Паризу свог министра резидента.)

12. Дубровник је, по В. Макушеву, ступио у трговинске везе са Енглеском, вероватно, при крају XII в.; али је трго-

вина са Енглеском постава знатном тек у време Оливера Кромвелла.) Време почетка везе Дубровника са Енглеском Макушев је увео, перипатно, на основу дубровачких апела, који бележе, да је енглески краљ Ричард Лавоно Срце дошао у Дубровник 1192. г. Журба је Свете Земље у Енглеску да ресторавира своја погањена права Ричард у мало не погниу у морској бури. У овајим тргуцима у морској бури овај његов изданајавачица замета се, да ће на месту где се буле срело искрпао, појиди за свој спас приуу Св. Вогородици. Његов брод нађе на дубровачко острво Јокорум и он ту хтеде, по својем завету, пољити приуу. На молбу дубровачког сената и по њиховом одобрењу, Ричардо дохвати да се од његово новца податке величавствена катедрапа у част Св. Вогородице (Ula chiesa ad onore beatorum Vergine. Ова зена црква пронаде у Великој Трпшњи.)

Дубровачки летописци Рањенић под год. 1521. и Аноним под 1548. бележе, да дубровачки бродови кршају и знатно позичне енглеске робе.) Дубровачки су из

Енглеско извозили поганито енглеско сукно. Пала Климентје VII. у свом писму од 16. Фебруара 1526. г. изазума се код Британског Војнодетапа да неке трговине Дубровника, која су биле опачкани од Британа а били су натоварили своју заду грубом, сукном (pawis) и другим трговинама из Енглеске.)

13. Однос Дубровачко Републике са Руском Империјом започети су за владу Петра Великог. Петар Велики беше упутио дубровачком сенату једно писмо у заповедничком тозу, да допусту грозу Сани Владислављевићу, да може појиди у Дубровачко православно приуу. Дубровачка Саворјиа под традиционалним веровањем да ће Православље довести и пропуст Дубровачко Републици, у Сенату одлучио и једногласно одби молбу грозу Владислављевића, те не испути језуу молбу руског самоздрива.) Једног Дубровачкима називано у аугустијенију цара Петра, који се, по свом делотворном схватању, дивно дубровачком Сенату.) У своју одому, малу своју уставину, Петар Велики радио је пријаву Ду-

1) Владислављевић а. 17 18. Турцима постављеног одлучио језуу за владу XII. глава турбојавачица величавствена толика се зреница Кромвелла.

2) Милош, Прок. в. XXV, с. 44. — Ласков, Срп. Историја в. 28—29. — Св. Ендрј, бискуп, Народног с. 97.
3) Милош, Прок. в. XIV, с. 183, 174.

1) Theiler, Men. Slav. Mar. t. I. 5. 316, с. 203.
2) В. Макуш, Mar. с. 4—6
3) Statuta с. XIII, с. 72.

III

Председник износи одбору на вишељаске моље, којима се тражи уверења о поредничком одбору.

По прочитану так моље (ГФР. 1815, 1861, 1862, одбор је издао мишљење)

да се молдоцима Божићу Г. Реснићу браниру, Сретену Н. Реснићу и др. Јовану Данићу могу дати тражена уверења о њиховим породичним односима.

IV

На предлог суда општинског Абр. 3688, да се нестало композија за преглед општинских рачуна за 1898. год. на место Јована Петровића, који је престао бити одборник, одбор је решио,

да чланови комисије за преглед општинских рачуна за 1898. год. буду поред осталих и одборници г. г. Јакон Анзалај и Петар И. Јовановић.

V

Председник износи одбор, да се решило одбора општинског од 18. Маја о. г. ГФР. 1130 о уступању земљишта фонда регулационог Франца Колонизија на коме је извршен судски решења грађевинског одбора за кар. Боготрај од 19. о. м. ГФР. 1901.

По сводушњу овога одбор је решио, да се решило одбора општинског од 13. Маја о. г. ГФР. 1130 издати од извршења, а да ону ствар изведе и одбору поднесе извештај одборника г. г. М. Ј. Божић и Ђорђе Соколовић и члан суда г. Стев. Ивиновић.

VI

На предлог суда општинског, одбор је решио, одобрава се кредит од тридесет и пет иллада динара за изградњу коначне калдрисе од Читанице до „Национала“ и испред Касиновог суда. Овај кредит да изведе на терет зајма а да се исплати из оногодиншњег вишка трговаринског прихода, зашта издејствовати надлежно одобрења.

VII

На предлог суда општинског ГФР. 1082, одбор је решио,

брончане. Он је једног Дубровчанина, Феофила Беневешија, као свог напредног посланика дипломатски изомо слау у Перериу.¹⁾

Пријатељски односи са Русијом покренути се са владе царине Катарине II. Када се царини омиљени Алексеј Орлов 1768. г. као врховни командант руске војске појави на Средњемном Јуру, он нађе Дубровчане као потрајне друге савезнике.²⁾ Дубровчани су из својих бизнис интереса морали стајати уз Турску. Из турских домова онај су нукли највеће приходе; по турским немала били су расејани Дубровчани и дубровачке колоније. — Дубровчани се, шта више, ослободили, да својом евоном јавно потпомогну Турце. При напад руског контраадмирала Еленинског уз турску војску борили се и два дубровачка брода под заставом Светоса Влаха. Многе своје војне бродове Дубровачка Република даде главниотим бродарима и корсарима Турцима Упанлима, који 1772 провалише у овој истрајној опседљивости код Патраса.³⁾ За то су се Руси испријатељски понављали према Дубровчанима. Орлову појде за руком, да похвата све

одобрава се напредан кредит од двадесет иллада динара за накупљање баре Беневешије. Овај кредит да изведе на терет зајма а да се исплати из оногодиншњег вишка прихода трговаринског и да се за ово издејствовати надлежно одобрења.

VIII

По прочитану извештаја синонимог одбора Абр. 3876 одбор је решио,

да се копоше и понаша траве на општинским њивама на Велики подгори уступи за ово лето а под провинсијским подгориба Вошну Сројаковићу динару за осам стотина двадесет и пет динара и пет пара.

IX

По прочитану извештаја штава општинских лекара, Абр. 3867, да један италијански лекар изије у стању да врши службу како правна захтевају и како надзорни штава жиније и да је прена томе неопходно потребно, да се још један швајцарски лекар узме, — одбор је решио,

установљава се у општини београдској још један швајцарски лекар, који да се за ону годишну плату на партије буџетом одржава за декадекмије. Општашње се суд општински да учини избор овог лекара и да му плату одреди.

X

Председник износи одбор на решење понову мољбу Јована Драгачевића, молвањара да му се даде наплата за испиту штеу његовог вишну усуд извесилна газде. По прочитану те моље Абр. 158 и извештаја грађевинског одбора ГФР. 65, одбор је решио,

одбор не напаше рашката да мења своје решење од 16. Априла 1898. године ГФР. 379 по овој ствари и одбањује ону понову мољбу као неумесну.

XI

По прочитану извештаја општинског правногудушана Абр. 3026, о наплати карије од Министарства правде за синтај каскадирање невожа у аграри општинског, одбор је одлучио,

дубровачке бродове и да тиме наведе нелику штеу дубровачкој трговињи.⁴⁾ У овој својој великој немали Дубровчани одлазише у Петроград у лето 1771. г. свог посланика Франу Рајевешића, да замони за милост и да изјави пошчињеност Дубровачке Републике „Ми“, јиниу Дубровчани, „наше пошваре упутило да пошжу царском престолу руске империје нашу службу и пошчињеност и изамо се, да ће одмаста бити од оне велике Госпође од Итегоа и Севера и Јута милостино примемле, блазим ошом поштедани и особитим захвалностима одобрени за што небуј славу и мир оне републике“; али царина се хтеде признати дубровачког посланика. Дубровчанима беше много стале до милости рускога двора, па се час обрзатише и оном великом шпанцлеру Шпану Малом, да он „окази цар Петар III-“ пораше под Орлова, да Дубровчани задобују прећашну љубав и милост рускога двора.⁵⁾ Најзад се тај конзаклат заврши поновом да Дубровчани: Дубровчани се ослободеше тешике руске пресије, и само се обавезаше, да ће у свој

да ону ствар тргоуче и поднесе одбору синтај одборника г. г. Н. Петровић, Ив. Ивиновић и Дем. Тадић.

XII

Председник износи одбор за решење предлог одобрава за проширење тротоара на Тервајама. —

По прочитану тога предлога и по прочетлу подносилак излава, одбор је после поновног гласања са 13 гласова претија II решио,

да се тротоари на Тервајама прошире према овом предлогу и поднестило плашу.

XIII

По прочитану моље Стева Петровића и Влаха Беневешија из оца Невеје код Столика у Турској Абр. 3770, којом може за моље, одбор је решио,

да се молдоцима изда из општинске касе као помоћ две стотине динара. Суд општински да одредила из које буџетске партије да се она помоћ исплати.

XIV

По прочитану моље Језево узде Петра Савла, одбор је решио,

да се молтељци изда из општинске касе а из партије за издржавање сиротиње по двадесет динара месечно од петнаестог овог месеца.

XV

По прочитану моље Сројама М. Ђурђевића, учитеља у новој Абр. 3631, да му општина издржава она да ствари ради изучавања теоријски, одбор је решио,

да се она мољба одбаци.

XVI

По прочитану моље Николе Тршића нецара Абр. 3618, да се одозбоје изавама таке трговаринског, изд се својих одора узлау у зарони, и по прочитану извештаја Управе трговаринског Абр. 3029, одбор је решио,

да се молзак одбаје од овог трамеша.

град пришта руског консула и руски се консул настану у Дубровику 1778. г.)⁶⁾

14. Дубровљак је имао трговинских и политичких веза и са Мађарском. Дубровљани трговци узлазише су ону монотну српско-мађарску равнину кроз Босну, Срем и Сремску Краљевину. У Дубровику се платина под г. 1302. и 2312. понавља, да се Дубровчани баци по Срему и одлазе у Мађарску.⁷⁾

Велико Веће 18. Јануара 1326. год. донесе одлуку, да дубровљани трговци, над онеме трговине у Мађарску, плавају Општинска на име царине 2^{1/2} (до по сепентацио про долапа)⁸⁾ Мако Веће 1332. г. 21. Маја изабра Тодора Петровића и Феликса Градића за каријана и по јуру и по суху каравана који одлази у Босну и у Мађарску.⁹⁾

Политички односи и трговинске везе ишкочиу Дубровишке Републике и Мађарске Краљевине повећаше су се, иза Дубровику г. 1365, вршио корисну протекцију мађарског краља. Знаменитом поновом од 27. Маја 1368. г. мађарски краљ Лујдевит Велики загарантова Дубровицима својомо

¹⁾ Н. Макуш. Ист. с. 6—7.

²⁾ Макуш. Ист. с. 10—13.

³⁾ Јб.

⁴⁾ Јб. с. 119—120. — Рајс. в. LIV. 134. Engel, Gesch. Ragusa's с. 246.

⁵⁾ Рајс. в. III. с. 169.

⁶⁾ Јб. с. 172—173.

⁷⁾ Макуш. Ист. с. 69—71.

⁸⁾ Ист. Српск. в. XXII с. 43; в. XXIX с. 27. 69

⁹⁾ Јб. в. XXIX. с. 140.

¹⁰⁾ Јб. в. XIII. с. 841.

XVII

По прегледу молбе Ивана Пилотова председника суда и министра правосудства Абр. 3727, одбор је решио,

да се молбама ослободи плаћања споредне таксе поводом за његову плаћу код „Моруге“ за све време, за које није рачуна.

ВАНРЕДНИ САСТАНАЈ

26. Маја 1893. год.

Председник председника г. Н. Д. Соколовић, председник одбора суди: г. г. Стој Навојин и Коста Савић, са одборима били: г. г. Ваца Павловић, Милоша С. Протић, М. Ј. Ђокић, Ђорђе П. Соколовић, Ђорђе Тошић, Младен Павловић, Стефан Балаћ, Јован Соколовић, Стој Савић, Ђорђе Јаковљевић, Н. Петровић, Мило Навојин, Лујко С. Јаковић, Д. Талас, М. Петровић, В. Цветковић, Јов. Ј. Алексић, Мило Соколовић, Ђ. Деметровић, М. Јанковић.

I

Прегледу је изнети одборних одлука седнице одржане 26. Маја о. г. и изражено је без примедби.

II

По прегледу молбе СуБр. 1373, одбор је изјавио изнешење.

да се Ташевићу Николу изјавио жалбаривскомо овациру може дати тражено уверење о породичном односу њога. Никола Јовановић бив. пош. стражарка.

III

Председник изнети одбор, да је друштво Краљ Деметријеве војводе општина писану захтевску за уписивање поземне у 1800 дна, за државне друштвене аграде.

Одбор је преглео и плаћу, ову писмену изнешењу.

IV

По прегледу молбе Јована Петровића — Хаин Максимовића и министарта правде Абр. 3139, одбор је решио,

да се молбама ослободи плаћања интереса на дуг свој општини, ако главнику у четир стотине и шездесет динара одмах плати, у противном, биће дужан и свих интереса платити.

вршене трговачких послова по Магарској Србији и Мистачкој и ако би краљ. оно у рату или заводи са Србијом и са Млецима.) И ово право Дубровачкима потврдише и прејавници Бугарској Великој. У општин Дубровачки су увикавали велику дужав магарских владалаца.

Не само да су Дубровачки одлазили у Магарску, него су и магарски трговци долазили у Дубровачки. Оно потврди једна одлука Милоша Века. На својој седници 28. Септембра 1379. Мило Века донути неким магарским трговцима да могу извести из Дубровачка „duas salmas olei.“¹⁾

На двору магарског краља Матије Дубровачки су имали свога амбасадора, који је општин интересе своје Општине.²⁾

Магарски краљ Владислав 26. Јануара 1502. г. даје Дубровачкима повластицу, да дубровачки грађани и трговци могу слободно водити своје трговине у Магарску и Бугарску и да могу, плативши законим одређену царину, суду по земљи да иду трговати, као што тргују бугарски грађани и остали магарски долазници. Сем тога краљ наређује властима и општинама

Председник изнети одбор, да решево писану молбу Пера Павловића, што се експроприације за регулационог уздига Бранице.

По прегледу те молбе Абр. 3197/98 одбор је решио,

да се Пера Павловићу каогосецу исплати из регулационог фонда за експроприационих десет кр. метара и шездесет динара, саинтеметра, за регулационо Бранице уздига, по тридесет динара од квадратног метра, свега три стотине и осамнаест динара у сребру.

VI

По прегледу молбе општин одборне молбе о томе, из којим местима у вароши да буду саграђени дрварски и за грају, одбор је решио,

да се овај извештај у свему усвоји с тим, да дрварско слагалиште на Сиви буку припремено, док се не буде нашло друго угодније место за тај крај вароши.

VII

Одборник г. Милутина Ј. Божкић поднео изнешење предлог реди установљења болничког и немалог фонда здравствених и службених општин Београдца.

По прегледу тога предлога, одбор је решио, прима се овај предлог у начелу; да се исти предлог стави на дневни ред ради разговарања о њему.

VIII

Председник изнети одбор, да решево писану молбу Николе Д. Кави, да се изврши регулација његовог имања.

По прегледу те молбе Абр. 1472, одбор је решио,

да одборници г. г. Голуб С. Јаваћ и Ђорђе Соколовић и општински инжењер преглеу ову ствар и поднесу одборну извештај са мишљењем.

IX

По прегледу молбе Браће К. Дајмак Абр. 2749/97 и извештаја грађевинског одбора Гр. 3556, о регулационог одвозног имања, одбор је одлучио,

нарочито будимској, да дубровачким трговцима, кадгод буду долазили са својим трговцима у њиховој средини; допусте продавати и куповати.)

Када турски поседовници Јанитарци после Мохача пренеше турску власт кроз ове суморне цесте, дубровачки трговци још и више пошевше али трговачким пословима у Магарску. На осевоју Вулдима султан Сулејман Дубровачкима потврди старе слободне и повластице магарских краљева; тада Дубровачки закупише и будућу царину.³⁾

У XVI. и у XVII. је била дубровачка колонија.⁴⁾ И у Томшинару је била у XVI. и дубровачка колонија, која 1582. године 6. Фебруара упути папи Гргуру једно писмо барљавном писаном.⁵⁾

15. У XVI. и XVII. неку било је доста дубровачких колонија по Влашкој и Бугарској, на доњем Дунају. У свима великим трговачким местима по овим земљама било је Дубровачки; у Пољској (у Добручи на Дунају), Баби, Искајицу, Турци, Калмија, Вендери, Америка, Провалци, Си-

¹⁾ Ист. г. VII. с. 359.

²⁾ Ист. г. VII. с. 394. — Engel, с. 293—303.

³⁾ Ист. г. XVII. с. 267. (Печатом одобрено од 1372. године.)

⁴⁾ Мис. Спрел. г. XXIII. г. 1119. с. 320—321.

да се сопственици Браћа К. Дајмак упуштају, да ли пристају, да за исплату њиховог земљишта, што се има за уздига експроприацији, чекају регулационог фонда за две године без интереса, па ако пристају, да се изврши процена земљишта по садашњем грађевинском закону за вар. Београд.

X

По прегледу извештаја грађевинског одбора Гр. 3396 о регулационог имања Мишице Г. Трипошање на плажуласом тргу, одбор је одлучио,

да се регулација овог имања изврши и да се ради процене земљишта одреде нови проценаци по грађевинском закону за вар. Београд.

XI

По прегледу молбе А. Матића Абр. 3546, да се изврши регулација његовог имања, одбор је одлучио,

да се изврши регулација овог имања А. Матића сходно решево одбора од 20. Окт. 1897. г. Абр. 2557.

XII

По прегледу молбе Драгубића К. Јовановића поздравља Абр. 3494, којом тражи изнешење опште писане молбе његовог имања припадном општинског уздига, и по прегледу извештаја општинског правноставања, одбор је после номинираног гласања са 16 гласова против 6 решио,

да се ова молба одбаци.

XIII

По прегледу молбе Матизијевићког осеља Абр. 3775, да општина поднесе молбу граду за наплату за житине тргу, одбор је после номинираног гласања са 14 гласова против 6 (2 гласу гласани) решио,

да за подизање модерне аграде за наплату на житине тргу притекне општина у помоћ осељу трговцама малагајским са четирим издате динара, која сума да се исплати из партије буџетом одређене за кадрисане уздига.

Аустрија, Варна, Никопољу, Трново, Варна Румичу, Ракоград, Бугарскоју, Троишину, Калмикову, Брајили и ш. д.)

Интереси, неким статистички подаци о тим дубровачким колонијама налазе се у документима, које је публиковао *†* ара *Essays sur l'Économie* XVIII. vol. Monumenta Spectantia.

У потпису једне молбеине католчке општине у Краљској (Cragliévo) у Влашкој управљено Папи (XVII. а.) налазе се потписи многих Срба, италијанца, можда, из Карповине, Катастрофе. Ту је молбеине потписале и трговци Матија Дубровачкини: *Et io Matteo Ragusae mercante* урети questo ad istanza di tutti li sordadetti cattolici et affermo come di sopra.⁶⁾

У потпису самог дневнику Јанова Бонагара од 1585. г. у Вукрешину се помиње одређивање манастира у дубровачка властела.⁷⁾

По једној католчкој статистичкој релацији од 1843. г. било је у *Калмикову* (Самропољу) 600 дуња, у *Троишину* 100, у *Вукрешину* 10 Дубровачки.⁸⁾

⁵⁾ Ист. г. VII. с. 141. — *Stavrin* г. I. с. 144.

⁶⁾ Ист. Спрел. г. XXVIII. с. 241.

⁷⁾ Ист. г. XXII. с. 314.

⁸⁾ Ист. Спрел. г. XVIII. с. 197.

XIV

По прочитану изнаднак извештаја провештајачке комисије о изградњи зграда А. Христодула (Катарина Рајковић Гбр. 1176, који је извештај поднео узрок решења одбора од 14. Апр. а. г. Гбр. 801798 год. одбор је одлучио,

о изашњу се председник општине да са сопствеником имама овог ступа у погодбу, не би га постигао јединствени цену за откуп потребан земљишта да отпорила улице Винарских, на да резултат преговора поднесе одбору на решење.

XV

Председни својстава одбор, да ће се сутра 29. о. м. у 11 часова пре подне у Саборај прили давати извештај блаженопоштованом Биску Милану, и поина одборнице, да овим начртовано присуствују.

Одбор је примио и овако,

овај позив председника општине.

О Г Л А С

По одобреном Г. Министра Грађевина од 21/IV 1899 год. Бр. 2676, Начелство овог државне на дан 13 Јуна 1899 год. од 9—12 сати пре подне у П грађевина одлеку у Београду усмену извештају са реконструкцију горњег строја на мосту преко Остружаничке реке у селу Остружаница.

Предрачуна сума за ову реконструкцију износи 1961-26 динара а закупина плаћа се у напред прена закону у суми од 300 динара у монду или вредном државних вапирма.

Наим предрачуни и услови за ову реконструкцију могу се видети овако разлог дана у П грађев. одлеку Начелства у канцеларији ср. правцарског

ГГбр. 567. Из канцеларије Начелства окр. подунавског 22 маја 1899 год. у Смедереву.

По релацији николовског бискупа Феликса Стамбалиновића од 1659. г. било је: У Трнову 17 дубровачких кућа а 170 дућана; у Трпину је дубровачка колонија имала своју цркву; у Румунку 9 кућа а 80 дућана; у Силестрији 3 куће; у Рагроду, Штрпину, Варни, Пелешулу и Аерланду по 2; у Провидији и Chiella Nova Civitate по 5.)

По слепој релацији брва Антонија Стевановића, николовског бискупа од 30. Аугуста 1685. г. било је Дубровачка у Никопољу, Трпину, Румунку, Силестрији, Парни, по Добручи.)

15. У најважнијим трговачким местима на Цариградском Дрму, од најкада главниј трговачкој артерији Балканског Полуострва, било је дубровачких колонија. Дубровачка је било у XVI в., како безјакни знаменити путописац Катарина Зело 1550. г., и у Цариграду, који, најважнијим цариградском тржишту*) У XVIII веку Дубровачки су имали у Цариграду јединствени консулат,*) који је имао да штити

*) Др. с. 245, 244, 254, 253.

*) Др. с. 245—246. 25. Писмовање између Николе Матковићем и манастира од стране од Београда, који Гаго, Фици и Буковина је овде била одређена тачноста Фици и други извештаји, допрети је по тој.

*) Др. с. LXII, с. 121.

*) Др. с. 335. (Путнички дневник једног дубровачког посланика.)

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу општинског димњачарског

Члан 13.

Чашњене димњаче припадају се радним димњама пре и после подне, и свака без разлике дужни је докучити чашњене димњаке.

Не као је због са извесних разлога немогућу докучити чашњене радних димњаку дуж је тако без одлагања докучити другог димњаку и цете прије.

Како исто димњачар је дужан одговорити на сваки позив за чашњене димњаке, а нарочито на случај пожара.

Члан 16.

За чашњене димњаке плаћају се овај тако:

а) за чашњене димњаке плаћају се без разлике на сатот	0-40 динара
б) за чашњене димњаке престоје	1-20 "
в) а) и б) за два дана сепарно	0-40 "
г) за чашњене својственог шпархерда	0-40 "
д) за чашњене извазог шпархерда	0-40 "
е) за чашњене извазог шпархерда невазог и гостоношних	1— "
ж) за чашњене згурта са чашњеница од два метра на висину	0-40 "
з) за чашњене згурта са чашњеница од два метра	0-20 "
и) за невазашњене димњаке	1-50 "
л) за чашњене типилова на невазашњенима од тинаа	0-20 "

Члан 17.

Тансе за чашњене димњаке плаћају сопственици зграда, а за масе извесни отворници. Само у одсуству овакв плаћају закупини (пројектор).

Плаћање пројекторских танса обавезно је. У случају пројекторских танса ће издатишито плаћајачка плаћа се ванше одлазак.

По издатишито тансе димњачар је дужан сваког без разлике издати пројекторину, у којој мора бити изложено: колоније и колони димњача општине, на чијој зграда, колоније је изложено и по је дане чашњене време. На изложених при-

дубровачких колонија на Цариградском Дрму и дубровачких трговине који су одлазили у Малу Азију, броданак по Црном Мору и Дунаву.

Сва знајнија путописца, који су путовали Цариградском Дрмом назаво дубровачке колоније у Софији, Цариграду и Једеру.

По беселени једног вапачког путописца који је у кратко описано свој пут од Цариграда до Нонег Пазара 1581. године у Цариграду се налазиле 4 дубровачке куће. Мазени на броју Дубровачки немају да своје духовне и религиозне потребе имају прве, ни капеле, ни свештеника и да то ова плоднишк Дубровачки, као ревносни Хришћани, вљаху о Ускресу и Божику у Софији или у Једеру, да у овим местима у многобројнијој средина својих земљама преходу овог сунтае прилаже.)*

У Цариграду је било Дубровачка и у XVII в., јер их спомиње и Канцарани путописац Јован Бенедикта 1610. г.) и Бенети 1680.)*

*) Моз. Spicet. v. XVII, s. 12. Filippopol. Non ce abitato di Laceda, in cui era, in sua eccellenza, un non ce abitato ce uno di Laceda, eccellenza, in cui abitava ancora un Andriopolino a par la paupero et le stato nostro era il posto, da due anni in qua convocabano andar la Sella.

*) Моз. s. XVII, s. 103.

*) Моз. s. LXII, s. 101.

плаћене морају бити одређиване тако на члана 16. правила.

Приписнице морају бити саблежених оригиналних потписних мајстора, који у дотичном региону имају уредна плаћања.

ТАНСЕ ЗА ИЗНОШЕНЕ БУБРЕТА

На извештају Савезаници, Терзацији, Варошци и Варошци

1. Од собе и кухиње или ванше дућана са собом ————— 0-25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или ванше дућана са магацин — — — 0-70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од ванше са кухињом, од гостоношних са кухињом без магацин — 1-50 д.

За извештају: Дорћалаци и Паликушани

1. Од собе и кухиње или ванше дућана са собом ————— 0-20 д.
 2. Од две или три собе са кухињом или ванше дућана са магацин — — — 0-60 д.
 3. Од четири или више соба са кухињом, од ванше са кухињом, од гостоношних са кухињом без магацин — 1— д.
- Од суда општине Београдске 28. августа 1892 год. Абр. 0449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

I. Тројараци:

- а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555-58 д.
- г) Велика гробница III реда — — — 989-93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — 1069-83 д.
- е) Велика гробница I реда — — — 1684-57 д.

II. Празнично плаћања и купушине:

- а) Од кубовог метра — — — — — 6— д.
- б) Од литра — — — — — 0-30 д.

(НАСТАВАК СЛ.)

Шта више и вод крај XVIII в. било је много Дубровачки у Цариграду, где су се савија трговачким послом.)*

На Цариградском Дрму од Београда до Цариграда најача дубровачка колонија кроз XVI, XVII и XVIII в. била је у Једеру. Знатнија путописца Понета Вена поје је стигао да публикује у Ш. Матковић, споменику редовно дубровачку колонију у Једеру. Још при крају XVIII в., 1792. г., прво многи Дубровачки поселишани у Једеру, ту су Дубровачки имали свој консулат, који је зависно од цариградског ђенералног консулата.)*

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 13. ЈУЛА 1899.

Број 22.

ПОКАТЕ НЕДЕЉНО УЖДАНАЊУ

ПРЕПЛАКУ ВАКА СВАТИ РЕГИОНУ НА ОПШТИНСКИМ ОДЈА А СВЕ ПОРЕДОВАЊИМА НА УГРЕДИМА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на месец годину 3
За стране земље на годину 8

РУКОВИСИ НЕ ПРАВАЈУ СЕ

НЕДЕЉНА БРОЈА НЕ ПРМАЈУ СЕ

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

—
РЈДОВНИ САСАНАН
1. Јул 1899. год.

Председни прелазни с. Н. Д. Стевановић, председништво захвално изди: М. Стоп. Писаровић, и Коста Савић из одборако биле су: Трајко Ворјановић, Мил. Јовановић, Коста М. Ворјан, М. Петровић, Милош Ненадовић, Д. Ташћ, Ворјан Совањанин, Габур С. Јањић, Драгош Стрпковић, Петар М. Јовановић, Витољ Јовановић, Ђуро Тешћ, П. Коларић, В. Пантелић, Б. Димитријевић, Стојан Рајковић, Власт Ненадовић, Ј. М. Јовановић, Н. Савић, Ј. Анђелић, М. Ј. Јовановић, Мил. Ј. Милош, Милош. Милошевић.

Прочитан је закључак одборних делова одржаног 28. Маја о. г. и прихваћен је без измена.

II

По прочитаву акта Управе нар. Београда, 4099, 4121, 4098, 4139, 4138, којима се траже уверења о владнају и угловној стању извесних лица одбор је изјавио:

да су добрих владана и доброг имовног стања Коста Милениновић трг., Вожа Х. Рабај трг.; да су добрих владана и свиротног имовног стања Милутин Милутиновић ђак, Лука Серадаровић и Крета Копацкић општ. службатељи; да су му познати Даринка жена М. Радајковића адинарша, Димитрије Јивковић шилдар, Чокомир Павић, слуга дечарски, Радован

Ивановић (Механхо Радопановић) скотина, Младен Ворјановић, локтач на лађи, Петроније Миловић радник.

III

По прочитаву молбе Др. Божа Бановића Свир. 1433, одбор је изјавио мишљење, да се могућу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

IV

Председништво изјавило одбор, да је суд општински ревизионог својих од 31. Маја о. г. Абр. 4089, одрекао одбу побу на крају изолације, међама јука ову ишту, која је била и у другој изолацији Меја.

Одбор је прихватио у закључку, ово решење суда општинског.

V

Председништво изјавило одбору на решење предлози одборних, да се савлада гуња за свиротни порезак заводског и грађанског одбора.

По прочитаву тога предлози Абр. 3781, одбор је одлучио, да одборници г.г. Мил. Јовановић, Мил. Кокић, Габур С. Јањић, члан суда г. Степ. Ивковић и изјавио општески предлажу општ. зграду, где су тежакнице, но би ли се иста могла преривати за оне канцеларије, и ако може да се одмах са-

стави и предрачуна за ову преправку, а ако не може, да се направи предрачуна за нову зграду. О свему омема да поднесе одбору извештај.

VI

По прочитаву молбе Јоване Боривојевићине бил. општ. саграђенима својим тражи издржавање, одбор је одлучио,

да се она молба упути на решење одборској комисији за изданање милостије свиротна.

VII

Председништво изјавило одбор, да је господина Министар унутрашњих дела решење својим одбором решење Указа, нар. Београда, којим је одређено да извесних решења одбора општески о кућовима куће би канцеларије на Корњачког.

По свретању овога и по прочитаву акта Абр. 3817, одбор је прихватио и закључку,

ово саопштење и решење господина Министара унутрашњих дела.

VIII

Председништво изјавило одбору на решење предлози о изјави интереса од К. Павловића на издржавање дуг општински према привољима Галине Контрадо.

По прочитаву акта Абр. 3916, одбор је одлучио,

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по

ОРНСКОЈ ЕКМЉИ

у

СРЕДЉЕМ И НОВОМ БЕКЕУ

—

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСВЕРА

Мото: *Трговина је једини из развојног живота и развоја једног народа.*

НАСТАВНИК

(На издавању се 200 динара, другом издавању Београдско Општинско од 15. Јулаја 1899. г.)

(Издавачки)

16. — Док се дубровачка трговина није развила, односно између Дубровника и Византије била су само политички: Дубровник, заснован на византиском феудалizmu, вршило је власт византиског императора, а имао је унутрашњу слободу. О односима трговинске вршине да не могу опширно писати, јер ми нису били приступљиви такви документи о тим односима; једино што имам белешку из дубровачких архива.

По Дуклињу, Дубровчани добише од цара Маврија право грађанства у Цариграду и уживаху многе милости и привилегије у његовој империји.¹⁾

По Растину Дубровчани, када се враћаше под византиску протекцију, 1192. г. учинише са царем Исакком Анђеловим писмени уговор. По том уговору Дубровчани задобише права, да могу слободно и без дажбина трговати по Византији.²⁾

Веде нису пристале да у време византиског Царства Дубровчани имаху одговора и са Тодором Ласларем у Никоји а са императором Валуином и његовим братом и наследником Херником.³⁾

За слободно трговање по Византији Дубровчани су од 1320. г. плаћали годишних трибуат 1000 хиперпера.⁴⁾

Велико Дуброљачко Веће 1326. г. 18 Јануара јавише одлучу, да дубровачки тр-

говци, који би извесни напусти трговину у земље Романије (Византије) плати Општина на време раније 2%.⁵⁾

17. Трговински већа имао је Дубровник и са арбанашким и старим грађанима: Драччи, Алопаж, Веротам, Ситларом, Милошић.⁶⁾ У ове градове Дубровчани су увезли различите трговине: «*dragaziam (fastidioset omnes alias mercaciones, salvis armis, ferris de cu vallo.*»⁷⁾ Оружје, дакле, беше забрањено за Дубровачка извозица. Када би пак изстала неопходна потреба за оружјем, Драччи би се општина преко својих посланика обраћала Дубровачкој Републици да изведе нешто оружја за своју потребу и Веће Умљених допуштало би ограничени извоз оружја под условом, да се оружје извезено из Дубровника не износи из Драча.⁸⁾ По извештају мистаког провудра Данила Дољанина од 20 маја 1697 г. Дубровчани су по Никоји у арбанашки престаништа односиле холандског сукно на велику штету

¹⁾ *Scriptura Statuta c. 22. — Magni facti cittadini di Costantinopoli di Veneziana: hanno vollo gratie et privilegii nel loro territorio — Dr. Muzeti Straka, c. 11.*

²⁾ *Mag. Muzet, v. XXV, c. 45—46.* — *Magnus avnt davoroneo libere commoiois per tutta la Romania e Bulgaria, istam libere importacione et omnia raris alibi dante, ex romano senat. da ogni gravata.*

³⁾ *Lazeti c. 31.*

⁴⁾ *Mag. Muzet v. XIV, c. 31, 225. (Аноним и Радоновић, v. XXV, c. 111 (Радовић) — Милош. Николић, c. 263. Дубров. узакон да се нај трибуат износи 1000 хиперпера (Droperati mille Caroli, a ova dretus commoiois anno 1601. Kozna 6, 11%), de vime na osnovu toga, otkazuje tu dajbu na 200 Дулава.*

⁵⁾ *Mag. Muzet, v. XXIX, c. 150.*

⁶⁾ *Mag. Muzet, v. X, c. 98, 101, 103, 107, 108, 109, v. XIII, c. 167, 247, 249, v. XXVII, c. 193, v. XXVIII, c. 48, 49, 69, 70, 71, 70, 210; v. XXIX, c. 6, 8, 11, 12, 35, 46, 128, 158, 170.*

⁷⁾ *Mag. Muzet, v. XXIX c. 1.*

⁸⁾ *Mag. Muzet, v. XXVIII, c. 292; v. XXIX, c. 11—12.*

да се овај предмет упути оним правозаступнику на вилаету и маџалџе, да ли се овај изговор може са законског гледишта издржати.

IX

По презенту акта Абр. 8447, одбор је решно,

према се Чедонир Аленски, забрикит коџера за јеница за дуг, што по меници дугује општини Влад. М. Демитријевић, ницар.

X

Председник шиптарског одбора, која су се дана пријавила на регистраци сточај за паткова трговинарски.

По седнојачу менаџера јеница одбор је после поменутих гласања са 17 гласова против 7 (1 који гласао) решно,

да се мисао о извањачу лица на страну ради проучавања трговинарских установа, основан напушта, и да се према томе, ранија решења одборско по овоме предмету, не извршују.

XI

Поводом тим, што је одбор одузео од извањача једног лица на страну ради проучавања трговинарских установа, одборник г. Дим. Тадеја, издржаје, да се доведе на страну лице, стручно у трговинарским установама да прекода трговинарског београдског општина и да изведе трговинарског издржаје, шта би требало и како извршити и докоњети, па да трговинар београдског општинског лице треба.

Одбор је решно,

према се овај предлог одборника г. Тадеја, Оваљнује се суд општинека да оно решење одборско изврши како за најбоље нађе.

XII

На предлог суда општинеког Гбр. 1807, одбор је решно,

одобрава се кредит од двадесет и две иллада и пет стотина динара за откопавање и израду маџалџа на кнез Михајловој непу од „Српске Крупе до Национала“;

издржаје фабрика сувака.¹⁾ Из Арбанџије, особито за време глади,²⁾ Дубровчани су извозили жито и просо и плаћали за снажи стар (стара) проса 20 динара.³⁾ Шта ипак и арбанџија поглавари за нево позастине слали су у Дубровник на пролају жито и просо.⁴⁾

У XIII. и XIV. в.⁵⁾ у Драчу, као и у Антони, било је дубровачка колонија и у Сиварку и Маничи консулат дубровачки. Дубровачка је Ренубица у Дрич и Алониу слала своје свилеке да изваљачу жито на општинека рачун.⁶⁾ У Августу 1319. г. Халил Драчанин донесе со у Дубровник и Мало Веће 11. Августа рени, да се куни та со на Општину.⁷⁾ Велико Веће

¹⁾ Мил. Спец. v. I. c. 113.

²⁾ На дубровачком јазиком 1372. Ја а Рајона грао Јака и ја као mercante delle parti de Arbanza, de loci de Robioni Petri per velos draci, melli, jectivi (scurti); et l'ore sibi Radoni quia pascosia, per modo que II cavos ma venosivi de Sava. Мил. Спец. v. XIV. c. 30, 322.

³⁾ М. Пиза, Словесно Словеника v. I. c. 131.

⁴⁾ Др. — Г. 1415. 78. Државног Дубровачка козу трговца издржаје Арбанџија. „Ако помислиш продају жито или просо његово послати и продајети на јеник кошо и ја поноса, си кара с кошо Гд. с. продаје и ја соно инкети палити ницаро; класе имено не палити.“

⁵⁾ Мил. Спец. v. X. c. 18; v. XXIX. c. 8, 29.

⁶⁾ Мил. Спец. v. XXVIII. c. 60, 76, 71, 76.

⁷⁾ Мил. Спец. v. XXIX. c. 148. Zitiu Bogobudoloviti, qui est shall de Duraco que est ad procons in porta Buge, acceptat per colonos per respectu X pro quo sit edificatio mediana.

Одобрава се кредит од тридесет иллада динара за напашање и израду маџалџа у „Богданској“ улици од „Национала“ до Букурја;

Одобрава се кредит од тринаест иллада динара за откопавање и издржаје Ресавске улице од Војводе Малена до Милоша Поповца улице;

Одобрава се кредит од петнаест иллада динара за израду издржаје од полукоџака испред кнежевског споменика;

Одобрава се кредит од десет иллада и шест стотина динара за откопавање и издржаје Савине улице од Позоринице до Скадарске улице;

Одобрава се кредит од пет иллада динара за издржаје једног маџалџа житвог траја;

Одобрава се кредит од десет иллада динара за оправку полукоџаксте издрже у свима улицама.

Сви ови кредити да падну на терет општегласних прихода трговинарских сходно закону о порезној трговинари у Београду и да се за ово прибави надлежно одобрење.

ОБЈАВА

Панаџур у Лоцима од Видовуде, 15. 16. и 17. в. од издржаје се и оне године као и до сада по одобрењу г. Министра Н. Привредне.

На истом се се продавати сви производни и основни законски доволени, а нарочито славо-преса стока; што се објављује свима пролазима и купцима ради знања и управљања.

Из суда општине Лоцичке 3. Јуна 1899. г. № 2401. Лоцичка.

ОБЈАВА

Као свике тако и оне године, држаће се тродневни панаџур у Видовуде, 15. 16. и 17. Јуна оне године, у Крушевцу на коме ће се продавати стока и сви опште-мислини производи.

7. Јунија 1366. г. допусти једном Драчанину, да из Дубровника може извести 200 динара сира.¹⁾

Итимија односи и велико пријатељство било је између Дубровника и Аланије. Г. 1360. и 1361. трговци Алоније долазе у Дубровник а Дубровчани иду у Алониу не плаћајући, ни једни ни други, никаквих царина на државина.²⁾

18. Лека Дукаћин („Лека Капетан“) с братом Павлом 30. Децембра 1387. г. зове Дубровчане да тргују без страха у њиховој земљи, пошто су се измарали с Турцима, а плаћаје (Дубровчани) законску царину, као што су и пређе плаћали.³⁾ Из државе Турца Кастроитија Дубровчани су извозили жито, па су, као закупници царина у његовој држави, гледали да тај њихов жито монополизују.⁴⁾ Дубровчани су имали односа и са Карлом Гошлом.⁵⁾

19. Из трговачких спекулација Дубровчани су бродили и по источном делу Сред-

¹⁾ Мил. Спец. v. XXVIII. c. 43—44.

²⁾ Мил. Спец. v. XXVIII. c. 100; v. XIII. l. 190. Ја Мил. Спец. XXI. Martij a 1360. good Valenti Alcanzi trahantini, sicut jui trahant mercatoris de Ragusa in Valania.

³⁾ М. Пиза, Словеника v. II. c. 29.

⁴⁾ Мил. Спец. v. XXII. c. 283—291.

⁵⁾ Мил. Спец. v. XXVIII. c. 43—44.

Крушевачка сточна пијаца чувена је! Јасна се она трговачка лавина извила и производничкој ради знала.

Из канцеларије суда општине града Крушевца, 25. Маја 1899. године Р.М.431. У Крушевцу.

О Г Л А С

Суд општине београдске држаће 14. Јуна оне год. у 3. часа подне, у благајничком одељку, усмену презентују, за издржање под закуп III месарског плаца с горње стране и V и IX месарског плаца с доње стране на Крадеони Тргу.

Закуп ових плацева има трајати до 1. Маја 1900. год.

Купцима у 200 дана, у року или вредном хартијама може се при лиценцији.

Услови се могу видети свавога дана у благајничком одељку.

Од Суда Општине београдске 9. Јуна 1899. год. Абр. 4227.

ОБЈАВА

Господин Министар народне привреде одлучио је, да се и у овој години приребу подаци о гајењу свигобува у пас.

У тој цели, суд општине града Београда овим путем позива оглајичке свигобува, који се у онд. парони тим бабе, да презенту Статистичком одељку оне општине најмање до 30. овог месеца, те да даду податке потребне господину Министру народне привреде о овоме.

Из суда општине града Београда, 3. Јуна 1899. године у Београду Абр. 3931.

НАРЕДВА

Скупљачке деле од Београдских издржаје, над су у јеница венчања и њихово државне и извањаче свилата, да им свитак венад бадају, било је и раније забрешено, али без старини успеха. То долази

демог Мора, по Јерејејем и Јависком Миру. Са Кира су довозили со (1286 г.)¹⁾ Пошеничани су у Криг, где 1336. г. налазио једног Дубровчанина.²⁾ Ради својих трговача који су бродили по Јемеској Мору Дубровчани су на страну Зангу изаили свој консулат. При крају 1789. г. дубровачки консул на Зангу Атанасио Виззаче се бине умро (passato a miglior vite) и Дубровчани зове закупнице Мачене 10 Јануара 1790. г. да им одобре да внесузу издржаје поданица Завијани Мариа Вута.³⁾

20. Дубровчани су изаили трговачких односа и са политичком и етиографском Бугарском, у коју су прозирали кроз Српске Земље. Тако, позната је замесница повеља Алена II. (1218—1241), ије је државне нећа био био српска земља. Ален II, изваљачу Дубровчани „гостима свога царства“, допушта им, да могу, плаћајући законите царине, ићи до Валниа, Брагичева, Београда, Трново, по лезон Зворичу, до Преслава, до Једржа, Димитија, у Солзу, до Словца, Призена, Девола, по Арбанџији и т. д.)⁴⁾ — Дубровчани су, чак били склоњени савез са бугарским царем

¹⁾ Мил. Спец. v. I. 143, 148.

²⁾ Мил. Спец. v. II. c. 3.

³⁾ Statute s. XV. c. 92—93.

⁴⁾ Мил. Спец. v. I. c. 1—2.

и отуда, што децу, често пута, из личног извођача, балама ношава камамаљују на скупљање и сами сватони, то тиме и они доприносе, да се овај ружан обичај проузгана.

Да би се у будуће оное стапо на пут, Управе града Београда, у интересу одржавања реда и поретка, тишање, мара и сповијеста грађана, на основу § 326. кривичног закона, издаје ову

Наредбу:

1. Забрањује се скупљање деце код прива, кад су у њима нечисти. Деца која се ту пају, казниће се позитивно, ако су преко 12 година старости, а ако су испод оних година предаваће се родитељима или староницима, да их они казне. Баца предмање се својим школским властима.

2. Сватони, који буду бацали новац деци код приве или на улици кад се нечисти пају, у тиме децу мамки на скупљање и мерд, казниће се по наведеном пропису закона.

Тако исто казниће се и родитељи или старатељи оне деце испод 12 година старости, што су им дозвољено, да без извођача надзора, изађу пред приву кад су нечисти, и да ту својим њипом и жармом праве мерд.

Ова наредба важи од данас.
Из канцеларије Управе града Београда,
3. маја, 1899. год. № 10602, у Београду.

О В Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. марта т. г. под Абр 1441. концесионар за чистиње нужаника и помијара Демитрије Стојановић олд, за време од 1. Јануара ове до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на месец динара од кубног метра (0-30 дм. од алена).

Михајлом Асеном и тај савез утврдили писменим уговором од 15. Јунија 1253. г. њ; али, као што је познато, оне деце изде Дубровачке Госноде и Михајла Асена ради-папиште ое.

21. Тек што Турци ступише ногом на јеврејско земљиште, Дубровчани похиташе да и с Турцима ступе у односе, на и у време 1365. г. да склапое трговински уговор са Орханом, Отмановим синком.¹⁾ Што се Турци више приближавали Дубровнику, тиме су Дубровчани, природно, ступали у тежиње односе с њима. Дубровчани су, носећи сваке године на Порту велики трошак и богате поклоне, слободно трговали по просторном Турском Царству по новелама, које су добила од Мурата II. (1342. г.), Мухамеда III, Бајазета II, Селима I. (1517. г.). Дубровчани су имали право слободног трговача по целом Турском Царству; по Анадолији, Романији по бугарској и влашкој земљи и т. д.; на ринку су плаћали од валонца на 100 аспера 2 аспера, као што су били царствене уредбе у Једруну, Скопљу и Кратову; ано своју растурају трговину по продају, имали су

Концесионар, стањује у улици Љубићској бр. 37. (рибарска пијаца).

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. АБр. 1441.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у селиници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса посејој марци два динара, без разлике, да ли се марца увина за мушко или женско сеете. Исто тако контаће марца два динара и онда када се на место изгубљене марце друга кувају.

О оное се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плате ову таксу општини и уому марку за свако сеете.

О В Ј А В А

Како су поцуљена сва места на Новено гробљу, правилима гробљанским одређена за некине издане гробнице првота реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у селиници својој од 9. марта о. г. решио, да у парцилама III, IV, V и VI изнова гробља поред пута од улаза на прива, с једне и с друге стране буду некине издане гробнице првота реда.

Цена оних гробницама одређена је истим решењем одборним 2000 дм. у сребру заједно са изданом. За ову цену отиче се право службености за 100 година; после овог времена има се по нова ова цена платити каси гробљанској, али се жена издржати гробница у службености за других 100 год.

Поред цене од 2000 дм. има уживања одне гробнице плаћаати годишине по 15 дм. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања. Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. АБр. 1451. у Београду.

прано да је с трга однесу не платилиши никакине царине; помоћу турских власти наплаћивали су дугове и од Хришћана и од Турака; измање умрлог тргопа Дубровчанина прилазало је његовој породици или Граду, ако умрла нева породице и т. д.)²⁾

22. Дубровци је врло рано ступило у трговинске односе са Италијом. Италијани су били они трговци, који сваздашвао дубровачки трг разним потребама, док Дубровчани не положе своје маче Јадранског Мора и не помене сами одлазити на италијанске тргове. Према Италији, Дубровци је био преко италијанских марафонца за Српску Земљу и српских силовца за Италију.³⁾

Дубровчани су имали односе са свима значитим италијанским трговачким градовима. Наје било несег трговачког града у Италији, који Дубровчани вису похађали и где вису имали своју колонију и дућане. Похађали су Дубровчани градове и на источној и на западној италијанској обали и по укућаности и на оближњим острвима.⁴⁾

Од овају италијанских градова Млечи су имали најважнијих трговинских и по-

О В Ј А В А

Одбор општине београдске у селиници својој од 22. Априла 1899. год. једногласно је решио, да се у улици Клеца Милоша, од сада оное улици Милоша Величког.

Суд општине београдске о оное извештаја грађане ради знања.

Од суда општине београдске 22. Априла 1899. год. АБр. 3390 у Београду.

Н А Р Е Д Б А

У члану 14. закона о народним школама наређено је, да свако мушко и женско дете које живи у Србији, дакле без обзира на поданство, народност и веру, мора савршити основну школу, У чл. 15. истог закона одређено је, да се у основну школу прилази и унесују ова деца, која 1. Септембра, дакле у почетку школске године, не буду млађа од 7 ни старија од 10 година. А у члану 17. истог закона наређено је, да се у оне ученика има да издржи у првој школи три месеца маја.

Према овим законским наређењима суд општине београдске

наређује:

Да родитељи, старатељи, или сродници упућу у основну школу до половине маја о. г. ову децу, мушку и женску, која до 1. септембра о. г. неће бити млађа од 7 ни старија од 10 година. Улике оне деце прилазе управитеља основних школа, свикају својем школском срепу.

Који од родитеља, старатеља или сродника пропусти ову ученика до 15. маја оне године биће казниће по закону о народним школама.

Од суда општине београдске, 1. Маја 1899. год. у Београду АБр. 3388.

италијанских меча са Дубровником. Дубровчани су радо плаћали у Млетке, да ту своју продају српске силовце, ое, металне, а да са млетачког трга донесу у свој град млетачке забривате. У Млечима су Дубровчани имали свога постанца, који је бранио интересе свога града.⁵⁾ У Млечима се налазила дубровачка колонија, која се називала Српским чл. Ј. Дубровачки Краљев. (Riva dei Schiavoni Se Ragusei).⁶⁾

И сами Млечани доносили су у Дубровник млетачко сукно и друге млетачке рупотворине. Дешавао се, да су Млечани, немогући у Дубровнику издржати моћну конкуренцију са дубровачком индустријом, враћали своје сукно у Млетке не плаћајући, при том, никаквих дажбина при увозу.⁷⁾

Од свију градова на Балканском Полуострву Дубровци је најважније конкурисао Млечима по Јадранском Мору, по Српској Земљи, по укућаности Балкан-

¹⁾ Вид. н. VII. 6. 184. г. XLII. 6. 86.

²⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

³⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

⁴⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

⁵⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

⁶⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

⁷⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

¹⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

²⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

³⁾ Мажун. Мелч. 6. 17.

О В Ј А В А

На основу прописа у уређењу осваја димнарског одбор је општине изабрао 6 димничара за нар. Београд, који су по кварталима овако распоређени:

За кв. паронки: *Лаборије Клементије* синирија; за кв. терацијама: *Сима Бркић*; за кв. вратари (без класе Милошеве уз с обе стране, од паз. Лондона до краја): *Марија Алексић* удовица; за кв. палудунице: *Алекса Деласана*, за кв. вратари: *Гости Милошевић*; за кв. савалези (са класе Милошевог узлом, с обе стране, од класе Лондона до краја): *Ворбе Добешковић*.

О овоме се известити грађанство ради знања и управљања с тим да онај распоред вреди од 17. априла о. г. ка јутра.

Од суда општине београдске, 15. априла 1899. год. у Београду, Абр. 3001.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за калхру, да свој дуг плаће заједно са 6% камате, у противном, наређено је, да се од својих имала изврши судски процес.

Овом приликом чине се важнимим кући имања, да се претходно унесе, да откупи имање не дугује општини за калхру, у противном случају сви дуг, јер дуг, од калдрме ике лични дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. Абр. 8675 у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу осваја димнарског

Члан 13.

Чашине димњак вратиће се радни димњак пре с месце идице, и сваки без разлике дуган је допустити чашине димњака.

свог Полустрани; Дубровник је, најзад, успео да Мезани потисне из Српске Земље. Због те конкуренције Мезани су систематски настали, да парализују дубровачку трговину. Тога ради она потпомагала у подизању поједине оближње трговачке градове (као Драч, Седлар, Котор, Силот); спуда се појављивао као дубровачки непријатељи, на у том наметану и непријатељствима често не бируху средствана¹⁾

Трговачка конкуренција и сарпљивост чинила је, да се имену Мезаниа и Дубровника депанали често коважики и непријатељствима, који су се најзад сарпљивали трговачки-политичким пољима. Тако, на пр.: Мезаниа дужа 25. Априла 1226. г. изабрани Мезаниама и мезаницима поданицима примати Дубровчане у кућу или од њих куповати робе.²⁾ Мезаници Сепат 23. Децембра 1372. г., због неке наредбе из-

Но као је име са извесних разлога немогу допустити чашине једнога дима, дуган је се по одлагања допустити другога дама у исто време.

Тако неће димничар је дуган сподовити на сваки поина за чашине димњак, а нарочито за случај вокара.

Члан 16.

За чашине димњак плаћају се две таксе:

а) за чашине димњак плаћају се две таксе:	
а) за чашине димњак плаћају се две таксе:	
а) за чашине димњак плаћају се две таксе:	
б) за чашине димњак простог	0-40 динара
в) „ „ „ ка два спрата	0-40 „
г) за чашине гвођаза простог	0-40 „
д) за чашине гвођаза простог	0-40 „
е) за чашине гвођаза простог	1—
ж) за чашине гвођаза простог	0-40 „
з) за чашине гвођаза простог	0-20 „
и) за чашине гвођаза простог	1-50 „
л) за чашине гвођаза простог	0-20 „

Члан 17.

Таксе за чашине димњак плаћају сопственици зграда, а за две масе зграда (само у одсуству овак плаћују издржаници (парације).

Плаћеници прописаних таксе обавезно је у случају прогналања, таксе ће плаћити плаћеницима ипак без икаквог одлагања.

Но издати таксе димничар је дуган сподовити без разлике идици принамају, у којој се неће плаћити: пошто је и свака димњак општине, за чијој зграда, изоме је плаћеница и све је дана чашине процес. На постојани принамају мору бити адитирано таксе на члану 16. априла.

Принамају мору бити изабрани организација потисног најбогача, који у личним ројоу имају узражања.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За износне: Савалези, Терацијама, Варшави и Вратари

1. Од себе и кућно или имаг дугана са собом	— — — — — 0-25 л.
2. Од две или три собе са кућном или због дугана са маглом	— — — — — 0-70 л.
3. Од четири или више соба са кућном, од кавале са кућном, од го- стинице са кућном без штале	— — — — — 1-50 л.

За износне: Дорбалеа и Палудуница

1. Од себе и кућно или имаг дугана са собом	— — — — — 0-20 л.
2. Од две или три собе са кућном или због дугана са маглом	— — — — — 0-60 л.
3. Од четири или више соба са кућном, од кавале са кућном, од го- стинице са кућном без штале	— — — — — 1— л.

Од суда општине београдске 28. августа 1899 год. Абр. 9440.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробојна:

а) Гроб за децу	— — — — — 7— л.
б) Гроб за одрасле	— — — — — 12— л.
в) Мала гробојна	— — — — — 500-52 л.
г) Велика гробојна III реда	— — — — — 998-93 л.
д) Велика гробојна II реда	— — — — — 1000-93 л.
е) Велика гробојна I реда	— — — — — 1684-67 л.

II. Пражљиво поштарја и кућника:

а) Од кућно метра	— — — — — 5— л.
б) Од зграда	— — — — — 0-30 л.

даво у Дубровнику против мезаничких трговаца, изабрани Дубровничани дозов и изво трговина на Мезаниа; па на тим, 2. Априла 1373. г. изабрани и Мезаниама и мезаницима поданицима, да могу односити трговине у Дубровник или у места, одакле би се могла извести у Дубровник.³⁾ И т. д.

Од мезаничких дубровачких пољима најзаднија је она од 1232. г. у месцу Мају. По десетој тачни тога знаменитог државног уговора Дубровчани су се обавезали, да ће плаћати и на роби коју увезу у Мезаниа из Румуније (се. Византије) и Преломорских Крајина (Египта, Туниса, Берберске) 5% из Сицилије: 40% из Српске Земље ивита, Дубровчани су смеги или трговачким пољом од Коринтског Залива само на Западу, а у остале крајеве: само ако би Мезани допустили. Дубровчани су смеги дозвати у Мезаниа, али Дубровчани у Мезаниа ипак смеги трговати са страницима, („In Venetiis vero non debent facere Ragusini mercatum cum portisteris“).⁴⁾

¹⁾ Јо в. IV, с. 103—100. По опису ове са Растал. Јо в. XXV, с. 107.

²⁾ Мезани, Фрел, т. I, с. 42. Уостал, поредом на основу овега текста пага улази, пошто је тој постоји; али, пада у неке одлагања у претисног стомак плаћу Растал и дозволу које је т. Лодол на то, об. опису овега: За роби на Румуније 5%, из Румуније 20%; из Сицилије 40%; из Српске Земље ивита, Мезани Фрел, т. XXV, с. 81.

Велика опасност од истацање конкуренције настаде за Дубровник, пада Мезани, расподжајући великим државном снагом, покушаје доводити Дубровник у зависни политички и трговачки положај, и када мезаничких територија ложиру дубровачку.⁵⁾ Мезани су систематски радили да потисне Дубровник, да му униште трговину и државни живот. И Дубровник беше на великој муци; Силва беше Мезаничка Република а мали Дубровник слаб и влаштин. Осимко Мезаниа намогнаху огромне штете дубровачким трговачким обртовима, ивитаху дубровачку територију, плаћаду чак, и на част Дубровчана.⁶⁾

(наставља се)

³⁾ Од интереса је описати једну а да Морачу бележу, на којоу су ивита Мезаниа изабрани Дубровчани. Да Мез (1346. г.) бележу, да су Дубровчани оти евојој пољом једне деце одржавају, који је ивита одржавало до Турској доволе и Дубровчанима у турској крајети и србе (по збој et de Sabaudat dans le bosquet“). Мезани плаћајући гвођа плаћеница овега, па тај плаћа и олако плаћа кроме из Турској. Турс, мезаниа да је то Дубровчана изабрани, плаћа одржава да Дубровник отирају тако да плаћају плаћају олако и да плаћа отирају одбор (по ругет око рене олако“). Мезаниа т. XIII, с. 95.

⁴⁾ Мезани, Фрел, т. I, с. 87, 41.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII

ПЕТАК 25. ЈУНА 1899.

Број 23.

ИЗДАЈЕ ПИШЊИКО ЈЕКАБ-177

ПРЕДЛАЖУ ВАША СЛАВЕ ЕДИЦИЈОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРИСПОДЕЛИТЕ НА ГРАЂАНКА

Ц Е Н А .

РЪКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ

За Србију за годину 4 динара
за овај годину 3
За стране земље по годишну 8 .

ИЗДАЈЕКА ПЕШМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНИ,

Драгоцени живот Његовог Величанства Краља Милана, Оца нашега узвишеног и љубљеног Краља и Господара, био је јуче у великој опасности.

Свемогући Бог омео је зликовачку руку, те је и овога пута спасао Србе и њихову отаџбину од потреса и недогледних злих последица.

Живот првога Краља Србије спасен је на срећу Србије и Дома Обреновића.

У знак радости за ово срећно спасење живота Краља Оца, Команданта Активне Војске и у знак превелике љубави и оданости према Његовоме Сину, Нашем љубљеном Господару и Краљу и Његовом Светлом Дому, грађани ће београдски, после данашњег благодарења у цркви, вечерас осветлити своје домове и поздравити пред Двором Краљевим Његово Величанство Краља Милана у 7¹/₂ часова у вече ношењем бакљаде, која ће се кренути из општинске куће у 7 часова.

Од суда и одбора општине београдске, 25. Јуна 1899. год. у Београду.

СВЕЧАНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
ДРУЖИ 26. Јуна 1896. г. у недељу.

Председник председаније г. Н. Д. Станковић, присуствовали чланови суда: г. г. Стоја. Павловић и Коста Смиљковић одборници: били: г. г. Др. Стеван Марковић, Петар И. Јоковић, Н. Савић, Богоче Јоковић, Ђоко Тошић, Милош Милошевић, Ђ. Пантелић, А. Н. Кривошанин, Гауџ Б. Јашић, Јашић М. Јоновић, Б. П. Митићковић, М. Штубић, Мита Петровић, Мил. Јоковић, Коста М. Тураћ, Д. М. Ђорђевић, Милош Арсенијевић, Д. Тадић, Вожа Илић, Трпачи Стојковић, Трпачи Ђорђевић, Др. Јанко Стојковић, Стрјани Павић, Др. Јанко Тураћ, Ђ. Димитријевић, М. Ј. Јоковић.

Председник општине саопштава одбору, да је јуче, око 6 часова по подне извршен атентат на живот Његовог Величанства Краља Милана, Команданта Активне Војске, но да је Бог, који увек чува Србију и Српски Народ, омео зликовачку руку и спасао живот Оца нашег узвишенога и љубљенога Господара и Краља, који је тако драгоцен по Србију, Српски Народ и Дом Обреновића.

Поводом овога саопштења, одбор општински, гнушајући се и осуђујући овај зликовачки покушај а уједно захваљујући Свевишњем за спасење живота Његовога Величанства Краља Милана од ове страховите опасности, у данашњој својој ванредној свечаној седници једногласно решио је,

да се вечерас варош осветли и Његово Величанство Краљ Милан поздравни бакљадом од стране грађана.

Да се од суда и одбора општинског изда поводом овог догађаја нарочити проглас на грађане.

ГОВОР

г. МИХАИЛА ПАВЛОВИЋА, ТРГ. БЕОГРАДСКОГ,
који је 26. Јуна 1896 год у име грађана Београдске општине Велики Величанство Краља Милана, поздравни бакљада издавао у свомом јуришном зградица за Јанко Вукчић

Ваше Величанство,

Обожице Краљевине Српске!

Народ Краљевине Србије, наше миле најдесније Отарблине, много пута се на ово место сабирао слава дела Твоја, сабирала га да Ти вијашљује своју благодарност, своју нетанкову поданичку верност, и да кроз Твоју славу каљује свету своју славу.

Овога пута, Величанство, сабрао је Београђане пред Краљевски Дом, Јуришера догађај, вољно тужан, толико радостан.

Величанство,

Народ Српски је кроз пет стотина година свога робовања, свога најтежачког живота, изишао пре своју, трицећа страховите срамоте животног части и образу његову, живео жуђомо, живео надалом да ће се појавити звезда његова, да ће доћи спасење његово, да ће наскронути држава и слава његова, да ће он опет синути својим светлим осебицама, да ће достојно стати у ред српских, образованих и снажних народа.

И народ се доваљао да му се јави звезда његова; народ је дочекао да му дође спасење његово; то је слава, то је илетики Дом Обреновића, која заступа јуришник сив народа Српскога, Обреновић Први, Милош Велики.

Из краја и старина народнога, сазно своје љубави према народу, испуњеним сизном жуђомо за народно ослобођење, за народно независност, мелући на постој живите своје, Обреновићим земаљима, утврдише и распрострањане државу српску.

А Ти, Величанство, достојан сив својих славних предака, буђомо, младшесвом снагом одважно настајај дола њихово: Ти прошири Србију; придружи јој प्रदेशе и Гемалалима; Ти обнови Краљевину српску; од прикитане Србије Ти створи културу, просвећену и напреду Србију; од самих заветата војске Ти створи уређену војеву одбрану земаљску, која свакоме Србину узима војудале и безбедност и заштиту његова дома, његова имања, његове части, његове државе и ерне народне.

Али се под мирном кривом Србије, под том снажном заштитом мира и ернега живота излетела и земља прикитане, која као демон ове прасне годе, као зао дух овог много-папањеног народа, проз читаве десетине година силне отрон сиво у чашу саосла Српства, у чашу мира и напредна живота народнога, као демон који у бееу своје саможине гадне страсти покуша и јуче да уништи Твој драгоцен живот, да уништи живог обожицу Краљевине Српске, да уништи живот родитеља љубљенога нам Краља Србије, да уништи живот Главнога Команданта војеве српске, команданта земаљске и народне одбране. Зар то није тужан, зар то није жалостан догађај, који мора да свенесене, који мора да окалоште, који мора у очајање да баца душу Србину?

Величанство,

Бос српски илетики је добар Бог; он чува Србију. Илетики вула, из бавна јак на далека земаљско пленитином, драгоценом и илетином животу Ваше Величанство, а кроз живот Ваш, у даљим последицама наметне и Србији и Српском народу, Господ Бог је помоо у лету њихово; оне су промислиле ил. свој. Господ Бог је заштити Србију од нове криве жртве на Дома

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ИЛИ
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ
И
СРЕДЉИ И НОВОМ ПЕЊУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРЕВА

Место: Трговина је једна од најважнијих делатности и основних делатности народне.

НАСТАВНИК

НОСТА Н. КОСТИЋ

(Рад извршен на 300 илустрација, друкот Београдског Напредног Београдског Школског од 16. Јуна 1896 г.)

(НАСТАВА)

23. Дубровник је један однос и са Англијом (Лондон). Ти су односи у толико били меритни и илетикији што је Англија, без малетике државне снаге и претенаји, имала са Дубровником само трговинске односе. Англија је била посредничким односа између Дубровника и градова Средње Италије: Флоренције, Перуџе, Лукке, Фана и др. Јакни својим геогрфским положајем, бродарством, обртом, беме средитином трговина на овој обали

Италије, где се етниху дубровачки трговина са италијанским и иностраним светом.)

Тачно се не може илетики, када је Дубровник етнуно у односе са Англијом; али се може поуздано мислити, да су трговински односи између Дубровника и Англије већ при крају XII. в. били знаменити. Дубровник 25. Августа 1199. г. закључује трговински уговор са Англијом¹⁾ и, ирнега томе, на основу овога закља, може се претпоставити, да је Дубровник са Англијом имао односе и пре ове године и да је, можда, овај уговор склопљен на основу ранијих уговора и погодба трговинских.

По споменутом трговинском уговору Англија загарантовала Дубровничанима, да ће њих и њихово имовину у Англији и Англијском прелесу бранити и штитати; да се Дубровничани и Англијани за међусобне спорове обрађају градепном судији, која ће им спор решити најкаље за 30 дана.²⁾

¹⁾ Вид. с. XV. 17. (г. Др. П. Милошевић.)

²⁾ Слично закључење дубровничанима је у Милану, Фрети, у 1. с. 40-41. — Види и Д. Жукович, Историјски Показатељи XI. Славне и околних њих народотко ерне италијанског државног и Билетине, Ч. I. с. 1. Варшава 1874. с. 47. — Вид и XVII. с. 18. За овог уговора види и Ристић, Милан, Фрети, с. XXV. страна 60.

Односе са Англијом Дубровник је продужио кроз Средњи Век и ене до пада спога. Дубровничани су много посељавали Англију, па се у њој по мало настањивали. Тако, у англеским актима забележено је да се 1427. г. населио у Англију трубац (tabiscus) Јован Дубровничанин а 1451. г. Марин Алегрети из Дубровника.³⁾ Макушиче је публиковао и неколике натписе из XVI. в. на гробницама Дубровничана помрхих у Англији.⁴⁾ У Англији су Дубровничани имали свога консула, који је штито трговинске интересе спога роднога града.⁵⁾ И Англијани су посељавали Дубровник. Доказ: У трговинским уговорима, који се се омаха сада сивенути, набрајају се и имена Англијана у Дубровнику: Велики Веће 25. Авг. 1359. г. допустити неким англеским трговцима, да могу илетики у Дубровника 50 стареја зоба (staria orde Li) и в.д.

У премину од 1254—1256. год. тек између Дубровника и Англије рђани елени и међусобне претерације, Дубровничани безобарно нападаху англеске бродове и Англиска Општина издавала својим грађанима, чак, и писмене допунете, да могу

³⁾ Макушич, Милан, с. 74.

⁴⁾ Др. с. 81-82.

⁵⁾ Др. с. 184. — Вид и VII. с. 194, а. XV. с. 33.

⁶⁾ Вид. Spect. v. XXIX. с. 8, 191.

Обреноваца; заштити је Србију од нове несреће и нове катастрофе; заштити је Србију од непожелјивих злих последица и трагедија; саопштити је Србији снажну заштиту њеној; саопштити је нашим милион Господару Краљу дубољегога оца Његова, црну и најцрну потпору његову, а цеоле Српству шатрена пријатеља.

Зар то није радостан догађај! Зар тај срећан удег неће рагазати, зар неће радоселати, зар неће у уохићење довести душу Србину!!

Величанство!

Она онећала прожамује длаво душу и срце свакога доброса, искренога родољубивца Србина и у Србији и ван ње; она је добар Србин длаво прокисне немеске душе, српске или несрпске, које раде о гласи Србије и њенога жина, слободна и наредна жинота; она добри Срби, који екажу ереку да онако, као ово ми, у овом тренутку стапу пред Ваше узвишено лице, те да Вам из својих уста ваку своју одасто, ушинеће то на друго ваине.

А ми, срећан и пресрећан, што можемо да Вамо Величанству онако липом у лице поседламо, ушинујемо из два душе своје:

Злоба је плава — сатанску мрежу да воме спута жинот и наредла Србије; да воме замрчани сјај и славу Србије и њене народле Династије; али јој је Бог одаво мо да то прво дело изврши. Честити узрок српски стоји и стајаће вада верно и верно, као стега, уа свога мизра Краља Александра Првог и уаа Његова узвишенога Оца, Првога српскога Краља Милана!

Његово Господар и Краљ Александар Први!
Живео Краљ Милан!

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАЈ

М. јуна 1909. год.

Председник председник г. П. Д. Стевановић; председник одбора одбор г. Др. Стев. Николић и Кола Секић; чл одборних блага г. Трајко Савановић, Милош Г. Со-

слободно владати и плаћати дубровачко трговачко бродове. Најзад се добе до споразума и мира 1256. г. Загарантовано се жиљубовни мирни односи; обнови се уговор од 1199. г. и Дубровачки се обавине, да ће Анголониана платити штету у 1.600 анголских дивра.)

Г. 1292. Дубровачна заштитице са Анголониана нову трговачку погодбу. Овим уговором, особито првом тачком, Дубровачки надобито велике повластиде.

а) Дубровачки могу слободно довозити свакојаку робу из Српске Земље у Анголонију или анголони предео а да, при том, ни Дубровачки (продавачи) ни Анголони (купци) не плаћају никакве царине;

б) На प्रदेशој или непродејој савини и ковопониа, на житу на Романије, на роби на Прекоморских Крајина и Берберске Дубровачки плаћају на име царине 40 анголских солада на 100 ливара дивра;

в) На колама, вонку, пострету и пошту на Византије лема царине;

г) На роби на Тоскане, Ломбардије и Романије 20 анголских солада на 100 дивра.)

1) Мил. Срет. в. I. стр. 86—87. Милетић Павл. стр. 65.

2) Милетић Срет. в. I. с. 151. — Милетић Павл. с. 48.

— Год. X. V. с. 10—21, 32—33.

Савановић, Милоша С. Претић, Е. Н. Захаровић, Дурад С. Јакоб, Драво Стевановић, Трајко М. Ј. Вожа, Трајко Борковић, И. Колаш, Ђ. Ј. Витковић, Д. Димитријевић, Д. Тадић, Милоше Милошевић, Милоше Милошевић, Јакоб М. Јанковић.

I

Прочитан је заштитни одборних одлука одлуке краља В. Јука в. т. и пришао је бие писма.

II

Објавио г. Т. Пантић прошељује да тражицево друштво чинила прикључење може не само да ради протпано уговор, него и штоти узбуку и доводи је у неопаштиту, па краља да суд одлучије предлаже море протпину се изверодности. А одлучио г. М. Ј. Вожа тражи, да се прокисне правдине да вонку и да тражица вонку стаду оно на етвацима.

Председник је пишао,

да ће по овим законима ушинеће сие што по уговору може, да се оно отклато, а ако устреба, умолаје и државну власт да помож.

III

По прочитану акта Управе нар. Београда и неких едлава Абр. 4250, 4357, 4392, 4297, 4299, 4267, 4268, 4297, 4260, 4358, којима се траво устреба о плаћању у њеном стапу извесних злих, одбор је пишао,

да је Филип Поповић лецедер доброс владана и сврпотног њеног става; да су доброс владана и доброс њеног става Михаило Бажковић инхедитер, Бура Станојевић штампар, Сретен Васелић и Стојан Златановић ошкараре; да су му неопаштине: Заса жена Јованка Деметријевића инхедитер, Јоша Врбаковић кравар, Кола Вожа ошкарар, Филип Симановић боадра, Радомир Вонкузић јан, Пишаја жена Жинка Лукић ошкараристе, Давида Живојиновић леодра, Ваздио Стевановић кошкарар на трамвају и Јурајко Михаиловић бинао чиникони с тим, да је онај последњи бинао под судом.

IV

Председник извон одбору на пишачкоје волабе, којима се тражи уверена о породичном односу.

О друге, пак, стране Анголонија су лебизи право да могу слободно довозити у Дубровици и

а) Ако преко Дубровника извозе робу у Српске Земље платиће на име царине 40 солада на 100 ливара дивра; ако пак извозе робу на куда а не у Српску Земљу неће плаћати ништа на име царине;

б) Ако извазу робу из Српске Земље преко Дубровника платиће 40 солада на 100 лив. див;

в) Ако прекоморску робу продају у Дубровику платиће 5% од ваљотег;

г) Анголони бродови не плаћају у дубровачком пристаништу обавине;

д) Анголони не могу у Дубровику или на дубровачкој територији продавати жито или со.)

Ако се упореде и једне и друге повластиде, увиде ће се, да су Дубровачки у Анголони имали неких повластиде него ли Анголони у Дубровику. —

Анголони архива почине белажити односте са Дубровикум тек 1372. годинама, када је вазебу Дубровича и Анголониа савондеи онај знаменити трговачки уговор са утврђеном царинском тарицом.

По прочитану тих волаб Абр. 1485, 1894, 1482 одбор је пишао пишачкоје.

да се Анголони Модун, Најви А. Поповић и Љубомир М. Јовановић могу дати тражена уверена о њиховим породичним односима.

V

По прочитану волабе Јоване Милетића инхедитера доводола Абр. 4340 и Вукосла Ствановића доводоламог стражара Абр. 4845, одбор је пишао,

одобрава се њенома традесетодневном оуствоу од дужности ради лечења с тим, да им се исто оно рагулати од дана кад га стапу употреблавати.

VI

По прочитану волабе Миће Гретића инхедитера, одбор је пишао,

да се можда ослободи дужности прасутиниче а да су одреди на његово место друго лице за присутниа.

VII

По прочитану волабе Милоша Лукића инхедитера прилажа да подведе црну у суду Гајтану ереку плаћачице оч. Вонкум, одбор је пишао,

да општина београдска да подведе оно прве две вонкине прилож. Овлашћује се суд општинске да одреди суму, као и одлаке да се уста неоплате.

VIII

По прочитану волабе друштва за уређење и уштрелне вајиноне диванског краја, одбор је пишао,

општинско земљините знаво „Дорћолака ницава“, које је одређено за дрварена салагитишта, устрелу се овоме друштву да од првог јула оне године па да десет година прибора приход са истога да десет година да уштрелује на вилежасале и калдривале самога а-маништа, ошкарис узиди а дошине и осталих узиди тога краја. Општина ће имати права валора над прибираним овог прихода, а друштво ће бити дужно сваке године подвести општини

а) На товаре са обале Јазранскога Мора царина 1¹/₂% на источној роби 6%;

б) За увоз или транзит сребра, азата, вонца, бисера и другог камења не плаћа се ништа;

в) за извоз мануфактурне робе и металних израђенина ништа се не плаћа, а за транзит 1¹/₂%. Ако увоз робу Дубровичани прлаје у Анголони или Анголоници у Дубровику, царина ће бити на мануфактурним израђенинама 4% а на металним 5%;

г) При увозу робе на Пуле или Сидилице Анголоници плава у Дубровику родико и Дубровичани у Дубровици у Анголони котико и Анголоници;

д) При увозу робе Анголоници односто Дубровичани плаћају 2¹/₂%, а страници 2¹/₂%; ну на мануфактурним стварима плаћају и купци и продајци 1¹/₂%;

е) За увоз робе која није са обала Јазранског Мора плаћа се 6%;

ж) За извоз робе из Анголони на Исток Дубровичани плаћају 3%, а ако ту робу извазу Дубровичани у свој град неће платити ништа, изважујући савину, на чему ће плаћати 2¹/₂%;

з) За увоз и извоз вина, соли, сејтина, сванојаког жита, длава, воћа као и у тачи г.;

извештај о прирвеном и утрошеном приходу и о извршеном радонама. Сем овога општина има право контролне цене плаћања издатих за друштва саглазноста и на предлог друштва одређивати, која ће се узимати прелативно изискисати и надградисати. —

IX

Председни извештаја одбор, да је господи Министар грађевина одбор, да г. М. Гундић шекићер Мил. грађевина земљи на општинским пословима радети после подне.

Одбор је примио и заву, ово своштене председника општине и одобрење г. Министра грађевина.

X

Председни објављује, да је на дванаестом реду решавање о предлогу одборника з. М. Ј. Божића, да се установи болница и нешто нови фонд за чиновнике и службете ове општине.

По позивном прочитаву тога предлога Абр. 4226, одбор је одлучио,

да овај предлог проуче и поднесу одбору извештај са предлогом одборника г. г. Др. Јован Ђурић, Дим. Тадић и М. Ј. Божић и председника општине. За базице за проучавање овог предлога да служе правила која су за некакоји фонд прописана 1896. год.

XI

Председни извештају одбору на решење предлажу, што се имају експропријација за регулације Варош капије, која је извршена сходно решењу одбора од 21. и 22. Јануара о. г. Гбр. 3568/98.

По прочитаву те процене Гбр. 1127, одбор је решено,

да се ова процена у свему усвоји, и да се према истој изврши експропријација проповенских земљишта.

XII

Председни извештају одбор, да се је година број сиротних неволника обрадо општине на вичову вичку ради детета по баљана.

а) за увоз жита не плаћа се ништа;

б) Ако би, због немогуће или од корсара или због ма какве повреде, био дубровачки брод принуђен да се склони у алонског пристаниште, или обрнуто алонски брод у дубровачко пристаниште, не плаћати ништа за „пристојебу“, ма се тај брод вестарио на се после напоно матоварно;

в) Дубровачки бродови у Алонији и алонској области и алонски бродови у Дубровнику и дубровачкој територији не плаћује бродарским дањима (корабелниј сбир, алонгајсо);

г) Целе године дубровачки товари могу без парисе бекати у алонским магацинима и алонским товари у дубровачким магацинима; по истеку године дана узима се на тим вичовалом товарима париса по увозној тавеси;

д) Дубровачки могу жито продавати у Алонији саме Алонцаљима и обрнуто;

е) При продаји ствари увезених у Алону плаћа се тавеса један мала алонгајсо (сво 1¹/₂ динар или 3 савтина, алонгајсо је равно 1¹/₂ динар) а при извозу 2 мала алонгајсо. И у једном и у другом случају купац и продајца плаћају по вола;

ж) Од сваког мерета товара 5 малих алонских динара узима чиновник који

По саслушању овога одбор је решио,

одобрати се кредит од једне иладе и пет стотина динара на париге на издржавање сиротиње, да се подели сиротним неволницима ради лечења у баљана.

Овашљује се председника општине, да ову млогошћу подели онима, којима је по његовом нахођењу најпотребнија.

XIII

По прочитаву извештаја одборне комисије о предлогу плаћа за уређење доње Казановина одбор је решио,

да се доњи Казановина уреди према плану израђеном од г. Дим. Т. Лео и према предлогама у овом извештају наведеним, одобравајући за то кредит од двадесет илада динара на нишка прихода трошаринских, зашто издејствовати надлежно одобрење.

XIV

По прочитаву молбе А. Ђ. Виле Абр. 4288, и извештаја грађевинског одбора Гбр. 1439, одбор је решио,

да се млогошћу учини по молби у толико, у којико неће гробати земљишта овог за допуку општинског плаца у пару „Уроша узлица.“ Да грађевинско одобрење изради план о овоме земљишту и да се исти наикако поднесе одбору ради деовитнијог решења. —

XV

Председни извештају одбору на решење извештај комисије о пропису узисе од Тортарија из 2 стола.

По прочитаву тога извештаја, одбор је решио,

да се усвоји тосподи Министар грађевина да одустане од прописана ове узисе, пошто ће општину сукуо, преко 500.000 дина. компати, а иста узиса није преко потребна, јер ће се по највишејем

надгледа мере за тежину и ту суму плаћа купат;

в) Све ове властелине и обавезе најкисе су и за једну и за другу страну; и за Алонцаље у Дубровнику и за Дубровачке у Алонији;)

Комисаријају овога уговора на 5 год. извршио је наликс икарије надлежна Петар Милчајко у Вољани 22. Октобра друге године напослована паве Гртубра XI.²)

Овај уговор од 1372. г., обновљен 1378. г., био је у силаз све до 1385. г. 1397. г. обновљен је на 29 г. са овим доунама:

а) Дубровачки, кад броду на алонским бродонима ка обалама Брабације и Далмације, ослобађају се од тамошњих парина;

б) На соли и другим животним намирницама које Дубровачки довозе у Алонију на алонским бродонима плаћа се парина по алонској тавеси;

в) Ако Дубровачки увезу у Алону сукуо, купине и платисне израђивине, узима се толика парина, колику плаћају и остали странци;)

С друге, пак, стране Дубровачки Статут од 1397. г. утврдио је;

¹) Матри. Папал. с. 49—50, 111—112. — Мат. Среп. с. XLVIII. с. 128—129.

²) Матри. Папал. с. 60—61, 111. — Уо. Мо. Среп. с. XXV. 156.

³) Матри. Папал. с. 21, 112—113.

пројекту узиса Краља Александра продужити кроз Девичанску, која ће се узлед тога јако проширати.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За швартог: Саваналски, Тортаријски, Варошки и Врчарски

1. Од себе и кућине или млогошћу дућана са собом — — — — — 0-25 д.

2. Од две или три собе са кућином или већег дућана са магацин — — — — — 0-70 д.

3. Од четри или више собе са кућином, од вичене са кућином, од гоштинског са кућином без штале — — — — — 1-50 д.

За швартог: Дорћалски и Палачушки

1. Од себе и кућине или млогошћу дућана са собом — — — — — 0-20 д.

2. Од две или три собе са кућином или већег дућана са магацин — — — — — 0-60 д.

3. Од четри или више собе са кућином, од вичене са кућином, од гоштинског са кућином без штале — — — — — 1-— д.

Од суду општине Београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробојна:

а) Гроб за децу — — — — — 7— д.

б) Гроб за одрасли — — — — — 12— д.

в) Мала гробница — — — — — 555-52 д.

г) Велика гробница III реда — — — — — 898-83 д.

д) Велика гробница II реда — — — — — 1099-63 д.

е) Велика гробница I реда — — — — — 1684-57 д.

II. Празничне помјара и кућника:

а) Од кућног метра — — — — — 6— д.

б) Од алота — — — — — 0-30 д.

а) Алонцаље у Дубровнику при увозу не плаћају парине, сем узла, на коме плаћају 8 дубровачких грошова од „порог милградо“;

б) Алонцаље такође су ослобођени парине и при извозу робе из Дубровника у све земље сем;

в) Раниче, Босне, Срема, Бавана, приморских градова од Драча до Дубровника Млета, Корчуле, Хвара, Брача; при увозу робе у ове प्रदेशе, градове и острва Алонцаље плаћају парине 2¹/₂%;

д) За извоз робе из Дубровника у Драч и дале од Алонцаље плаћају 2%;

е) При продаји робе Србица у Дубровнику или на дубровачкој територији Алонцаље плаћају 3¹/₂%; а при продаји робе Драчанама, Алонцаља и другим странцима у Дубровнику Алонцаље плаћају оштакну парину, колику Дубровачки плаћају у Драчу; Алонца и други местина одакле су ти странци;

в) На купленој роби у Дубровнику Алонцаље не плаћају никакве парине;

г) Сем злата и сребра, на роби Алонцаље увезеној у Дубровник плаћа се парина 3¹/₂%; потовицу плаћа продајца а потовицу купац;

д) Алонцаље не плаћају парине на жгину и плодовиима.

(Настаће се)

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

УТОРКА 28. ЈУНА 1899.

Број 24.

ВЕЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДИН-ПУТ

ПРЕДЛАЖУ РАДНА СЛУЖБА ИСТРИЖНОК ЗА ОПШТИНСКИ СУД
А СВИ КОРИСНОДРАЖИТЕ НА ГРАДНИНА

КРЕКА:

За Србију по години 0 динара
за ова година 0
За стране земље по години 0

РЕКОНЦИС НЕ БРАЈАЈУ СЕ

НЕПЛАЌЕНА ПИСМА НЕ ПРИЈАЈУ СЕ

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по властој Војвој и војне народној
Краљ Србије

На предлог Нашег Министарског Савета, а на основу чл. 56 и 38 Устава, изредили смо и наређујемо што је по силу закона имати:

Чл. 1. Проглашине се ванредно стање у граду Београду и округу Подунавском.

Чл. 2. Устава овај ступа у живот од дана Краљевог потписа.

Препоручујемо Нашем Министру унутрашњих дела да овај Устав обнародује, а свима министрима, у колико се која тиче, да се о извршењу његовом стара, властима пак изговарају да по њему поступају у свима и свакоме да му се покорављу.

28. Јуна 1899. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Министар
председник Министарског Савета,
Министар иностраних
Вун. Ј. Петровић С. Р.

Министар
министар правде, председник,
Министар
интерних послова,
Министар
Министар
Министар

С. М. Лозанић С. Р.

Министар
Министар
Министар

Вун. Ј. Петровић С. Р.

Министар
интерних послова,
С. М. Лозанић С. Р.

Министар
председник и председник правде,
Андра Ђорђевић С. Р.

Министар
унутрашњих дела,
Јов. А. Андрић С. Р.

Министар
финансија,
Б. Стевановић С. Р.

Министар
градњевних послова,
Андра,

Јов. Атанасковић С. Р.

Министар
влада,
Драг. Вучковић С. Р.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по властој Војвој и војне народној
Краљ Србије

На предлог Нашег Министарског Савета измишљају у обзир: да је укалан Нашим од давнашег проглашено ванредно стање у граду Београду и у округу Подунавском.

На основу чл. 38. и 56. Устава, изредили смо и наређујемо што слеђује и што ће имати силу закона.

О ПРЕКОМ СУДУ

Чл. 1.

За суђење ових дела, која по овом закону долазе под прекос суђење, саставља се нарочити суд из три лица од судија првостепених или виших судова.

Прекос суд радиће у месту где се одреди.

Чл. 2.

У делима, која по овом закону подлеже суђењу прекоса суда, истражне и издеље власти не морају се придржавати издеље у законикој о поступку судском у кривичним делима, а на име: §§ 28, 58, 71, 73, 81, 86, 109, 110, 130 под б. 131, 131 под б. 131 под в. 141, 145, 146 и 153.

Чл. 3.

При измишљају дела, која долазе под прекос суђење, издеље ће власт, где је год могуће, све усмено саслушавати и извидити, па у закључку на протокол назначити казиване дело, или ухавањеног кривца саучесника, сведока, нештата и све што је о томе имало да долаз, па ће послати одмах прекос суду заједно са кривцима.

Ито тако и најена код кривца или иначе где оруђа и друге доказне знање па извршење дела, издеље ће власти такође послати суду ако је могуће; иначе учиниће што је потребно да се оне сачувају, како се неби уништиле или повариле.

Чл. 4.

Исељење и пресуђење код прекос суда неће се придржавати због грађанског статуса.

На истраживање саучесника и подбача нарочито ће се пазити. И суђење и извршење гласни над ухавањени кривцем може се зауставити кад се основано покаже,

да ће се тим начином пронаћи главни злочинци и осведочити њихова дела.

Чл. 5.

У прекос суду суђење три судије, која се на предлог Министра правде Краљевим указом за то одреде.

У случају да је која судија спречи да учествује у суђењу, може се Указом Краљевим на предлог Министра правде одредити други која судија, да спреченог судију заступа и то само за послане прекога суђења.

Ито тако у целима брањет и тачнијет исељења одређиће се на мети начин лица и из других виших или виших судова.

Чл. 6.

Прекос је суд надлежан за суђење ових злочинства и преступљена:

1. против отачаства, издаоца и устава (глава десета казивног законика)
2. против закона, власти и јавнога поретка (глава десета)
3. оншта онаква злочинства и преступљена (глава тридесет прва).

Чл. 7.

Прекос суд изрицаће оне казне, које су казивним закоником за која дела прописане.

Чл. 8.

Под суђење прекос суда долазе она лица, која су казно од казивних, у чл. 6. овог закона казивних дела учинила у овом месту, за које се овим законом проглашава прекос суд, ма да би се она ухватила у другом месту, за које не постоје прекос суд.

Ито тако суђењу прекос суда подлеже и она лица (чл. 4), која су, као саучесници учинила какво од казивних дела (чл. 6. овог закона) у месту за које не постоје прекос суд.

Чл. 9.

Ако би која, поред главних у чл. 6. дела учинила још какво казивно дело, које не подлеже суђењу прекос суда, то ће прекос суд, као такви, судити само онда, ако од учаваних казивних дела оно, које је највеће, постоји под суђење прекос суда, иначе ће судити редовно.

Чл. 10.

Прекос суд како првијет дело предаће одмах исељењу судији, као државном тужању, који ако нађе да је у предатом

му делу тужба оптужује власти у основу добра, него сам другу саставља, него ће одмах бити усвојени са свим или са нужним изменом и допуном. А ако нађе да тужба није у основу добра, она ће ипак одмах сам начинити и суду предати.

Чл. 11.

Прени суд, иако прима тужбу државног тужаоца, одмах ће решити, да ли има места да се оптужени под суд стана, па ако нађе да има, саопштиће то решење оптуженоме и наређати, да се одмах претрес предузме. А ако реши, да нема места станању оптуженога под суд, саопштиће то решење оптуженоме и државном тужаоцу, који ће у таквом случају снагда најавити жалбу Касационом суду.

Чл. 12.

По најзаданој жалби, дужан је суд најдаље да три дана поднети дело Касационом суду.

Чл. 13.

Касационо суд (чл. 11) дужан је предходно и најбрже примално дело разматрати решити и претрес суду послати.

Чл. 14.

Предузети претрес и суђење неће се преклапати, осим ако би потреба била да се други претрес одржи. На други претрес неће се позивати сведоци и нештања, који су саслушавани на ранијем претресу, осим ако би се то нарочито за потребно нашло.

Чл. 15.

Судије претрес суда судаће и пресуду израдити по својој саветности и убеђењу, које су познати из укупног извиђања и прибрања доказа.

У пресуди дужан су свагда изложити разлоге, на којима своје мишљење оснивају.

Чл. 16.

Пресуде претрес суда не подлеже никаквом другом разматрању, него се одмах, најдаље на 24 сатаха наставу на извршене позивајеској власти, која је дужна такође најбрже извршити и то смртну казну онде где за сходно нађе.

Чл. 17.

Преси суд, а тако исто и Касационо суд, у делима претрес судије раздиће и сви процесних закона па и у правителне дате кад је потреба.

Чл. 18.

Судије претрес суда ипак дужне државати се наређења чл. 49. 50 и 187 крив. поступка.

Чл. 19.

Решење претрес којим се оптужени станања у притвор, одмах је извршено.

Чл. 20.

За све, што овим законом није другачије наређено о делима, која суда прени суд, преде наређења у кривичном поступку и устројству притворених судова и Касационог суда.

Чл. 21.

По овом закону судиће се и она дела из чл. 6. овог закона, која су се догодила пре, него је овај закон почео важити, али се у времену овог закона затекли невршена.

Чл. 22.

Овај закон ступа у живот од данас, кад се Краљевим Указом прогласише извршено станае за град Београд и округ подунавски, и важиће до дана кад се Краљевим Указом прогласи да је престало наредити станае.

Препоручујемо нашем Министру правде да овај закон објављује, а свијма нашим Министрима, у којима се кога таче,

да се о извршењу његовом старају; властима пак законима да по њему поступају а свијма и свијима да му се шикоразлажу.

28. Јуна 1886. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Вистујани
председника Министарског Савета
Министар правде,

Вук. I. Петровић С. Р.

Вистујани
министра правосудства,
Министар
народног просвете,

С. М. Лозинић С. Р.

Министар
интерјера,

Вук. I. Петровић С. Р.

Министар
народног просвете,

С. М. Лозинић С. Р.

Министар
привредне и правних послова,

Андра Ђорђевић С. Р.

Министар
интерјера,

Јеор. А. Анђићевић С. Р.

Министар
просвете,

Б. Стевановић С. Р.

Министар
правосудства,
Земљица,

Јов. Анђићевић С. Р.

Министар
интерјера,
Министар
Израде и уградње правосудства,
Држ. Вучковић С. Р.

СРПСКА ПРЕСТОНИЦА

Новомо прогласи се у Његово Водељство Краља
Михаила, Команданта Апелацио Војске

На говор г. Михаила Павловића, олд. ург. којим је у име грађана престоницких поздравно Његово Величанство Краља Михаила, приликом његоваг бакалара, на дан 25. Јуна о. г., и који је одштампан у прошири броју олд. новина, Његово Величанство Краљ Михаил благоволео је изговорити ову беседу:

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

и

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

—

НАСТАВНО

НОСТА И. НОСТИК.

—

(НАСТАВНИК)

о) Забрањује се увоз ивица;

ж) За увоз ула, леа, соли, сира, пастрме, марис, чоке (selavina), раше, плаћају Анголани 25 малих динара на 1.000 ливара тежине;

з) За увоз мануфактурних израђенина и робља Анголани плаћају колики и Дубровнички;

и) На товариња који се продају по тежини плаћа се од мерења 25 грошња (.25 rigoli per lo peso);

ј) За транзит у српске и арбанашке земље Анголани плаћају 1 дубровачки грош од товара;

к) За транзит гвожђа и пуње 3 гроша од киладе (3¹/₂ migliato);

з) Ако се анголани брод свијом у дубровачко пристаниште од непогоде, корсара

или због поворде, то он не плаћа ништа за стајање;

а) Анголани који брод на дубровачким бродовима ослобађају се од царине, само ако ти бродови ипак натоварени соду или другим животним намештајима;

и) На увозу и другим стварима израђенинама Анголани плаћају колики и друга странци; на транзит тих ствари они не плаћају ништа.)

Рок уговору од 1837. г. беше истекао 1826. г., али је тај уговор обновљен тек 1840. г. 15. Маја са изменом: Да Дубровачки у Антони плаћају на име царине 2% азалиних дуката од сваке стотине ad valorem сем злата, сребра, бисера и драгог камена; привржници да се царина са 25% предности уврзнујемине робе; царина ће бити за раскид овог уговора 1.000 дуката.) — Овај обновљени трговински уговор од 1840. г., потврђен од обостраних делегата, би извршен на мермерној плочи и стављен на углед грађанству.) Он је дошле допуњаван појединим декларацијама, капитуларима и изменама новим тарамама. Тако, на пр., 1518. г. био је утврђено, да

Дубровачки плаћају царине свомоко, колики и Флорентинци, Которци и турски поданици.)

Трговински односи између Дубровника и Антони била су знаменити све до Великог Земљотреса 1667 г. Те године односи постају безначајнија, и у Антонијој архиви не постоје класи документи о односима између Дубровника и Антони после те године.)

24. Дубровник је имао односа и са Флорентинцима. По документима Флорентинске архиве Дубровник је ступио у односе са Флорентијом на раздобља 1326. и 1327. год.; али В. Макуше је претпоставио, да почетак тих односа зааа стањати у напад за читав век и по: Дубровнички су вероватно, ступили у односе са Флорентијом 1163. г., када изакућине трговински уговор с Пизом.)

(НАСТАВНИК О)

1) Малуш. Папел. с. 22—23. — Вид. к. XV, стр. 43—27, 57—59.

2) Јб. с. 58—60, 124—126. — Јб. г. 41—42. — Ул. Мол. Преп. т. XXI, с. 151—152, т. XXV, с. 579 — 2. Малуш. Папел. 36.

3) Јб. с. 59—57, 126—128.

4) Јб. с. 57—58.

5) Малуш. Папел. с. 464, 470. „1792-го прогласише, чеби дубровачкој архиви, пославати Плету за издавање из архиве Флорентије, оне две или три кн. XII, т. е. на XII. кн., која одговарајућа обима била издржавати се у тој архиви бисерописима. Но и прогласише.“

Са унашњеним дозвољењем Врховнога Команданта Краља и Господара Моега, Ја благодарим, свакако Обреновацима верном грађанству Београдном, на овом попови долажу ове тешке несе, која постоје између преступнице Београда и Дома Обреновића.

Као Отца, срдљиво благодарим личном београдском грађанству на том дошаку верности и оданости према унашњеној личности Господара и Краља нашег дубоког Александра Првог.

Благодарим на дописима пријатељствима и на симпатизијама од стране Београђана према Мојој личности.

Овога часа, кад сам се решио, сједошћу Нисовом попузу и зашлости Мог узвишеног Врховног Команданта и Краља, а дубоког Сина, Ја сам био решен и осећивао сам овакве појаве, као што је била Јузерина појава; овога часа, када сам примио дужност Команданта Актинне Војске по Нисовом доверљиву Господара и Краља Ја сам знао да сам као Командант Војске први изјучивши оваквим појавима као што је била Јузерина појава. Али сам се у исто време решио, да их осећују и е према и е сећа, као што је јуче било. У томе врми не само Моју дужност Оца, не само Моју дужност Обреновића, не само Моју дужност оштира и војника српских, него и Моју Српску дужност.

Унашњени београдски грађанин с. Мијајко Павловић у почетку свога говора изгласио је ове мигове прилике, кад је верни београдски народ својим владарицама са овог истог места давао тако светла доказа његове верности и оданости. Са тога истог места и Ја сам имао више прилика да говорим верном београдском грађанству, и свакако кад год сте Моју реч са балкона Српскога Двора чули, ви сте могли свакако само једно чути и видети, а то је, да су све Моје речи и намере намењене биле служби Отца, а сада и служби Моега Краља и Врховног Команданта.

Овога дана када је примио Престо и кад сте Га 22. фебруара 1889 год. са овога истог места поздравили тако бурно и одушевљено, ви сте Му свечано задали реч верности и оданости, и ту реч ви сте свакако одржали, верни и честити Београђани!

Кад сам вам год говорио са овога места, или мало даље невољној кораци, са балкона старог Двора, ни сте Мое свакако могли чути у том врми, да знам и осећам као Обреновић и као Србин, да су и династија Обреновића и народ српски су, у оном пеку доста заједнички учествовали за своју слободу, за своју самосталност, за своју величину, за своју славу и за своје развиће као народне државе, те да имају прана свезаку захвалности с оном, да могу о себи прво мислити и о себи као Срби се бринути. То је била моја политика као владара. Можда сам се у тој политици и мало у опрци са интересима људи или елементима.

Данас као Командант Актинне Војске, имајући да се старам тачно о Својој војничкој дужности, Ја ћу ту дужност увек вршити неустрашиво и готов бити снажак заједно са свим Мојим друговима умрети и живети за Краља Србије, за нашег дубоког Врховног Команданта Краља Александра Првог.

Ублажике руке, које покушавају атакати против Моје личности, карају се у својим ракуницама. Није Краљ Милаш једини који може у Србији да држи ред и да држи народ који је веран Краљу и Отца-

бини; јер онда кад треба вршити атакати против Његовог Оца, онда се не налази српјавска рука, него туђа рука да врши атакати против Краља Милаша.

Поред мене као Команданта Актинне војске стоји једна топка српских оштира и редова, који су свакако готови за Краља и Отца, да живети и умрети.

Падне ли Краљ Милаш, заступити га генерал тај и тај и падне ли тај генерал заступити га други, на тако редом: сви смо готови за Краља и Отца, да умиремо. У Јузериним догађајима то се је показало свега. Мој атакант потпуноцима Никола Лукић рањен је у одбрани своје Команданта Актинне Војске; други оштери који су се атакати ту, такође су Ми помогли овако како су требали и јавно сам Ја од њих захвален. И Ја пред Београђанима изјучивши Моју дубоку захвалност оштирама српске војске, којим имам част командовати. Али у исто време изјучивши београдском грађанству Моју дубоку захвалност, што Ме је јуче овако поздрављало и показало своје симпатије, кад Ме је опружало на месту атаканта, што вечерас овакво многобројно сакудљено доказује Мени толико пријатељства и симпатије, на чему сам срдљиво хвала!

Хвала вам, Београђани! Ја сам уверен, да и ви, који сте снажак верни и одан и били Краљу и Династији Обреновића, да и ви дигнете оном истом духом, којим дигне и верна војска, и да ћете се атакати са Мном, кад вас позовем да одмо осећаје наше оданости и верности, Првом Београђанину. Који је рођен у Београду, Александру Првом.

Позве овога *Насе Величанство Краљ и Господар* благодарење је личносно јути на своје верне Београђане ове мигове речи:

Као први ваш суграђанин, Ја вам благодарим од свег срца на дубави и оданости, којом се прихуђујете Мојој радости за епас Мојега Оца. Кога је једна значајна руга хтеза јуче да убије. Ја сам благодарим на томе што сте од прилога тренутка дали доказа своје дубаве, својега одушевљења и своје симпатије према Оном, Кога је 20 година био наш владар, према Оном, са Којим сте толико много великих и судбоносних тренутака за нашу драгу Отцабину преживели; Који је ову земљу оставио и проширио, Који је ову земљу као тиг једине модерне европске државе.

Од прилога дана 1868. године кад је Мој Унашњени Отца дошао е нама, кад је постао Кнез Србије, на 10. августа 1872. године када је примио владу, овога дана кад сте се радонам Мое рођењу, када се је Он борио за независност и проширене Србије, да не споменим толике многе и велике прилике — ви сте у Њега стајали и верни Му били исто тако као што сте данас и Мени. Кад сам се Ја обрачуо Мое Унашњене Оцу, кад сам Га молио да поред мене буде Командант Моје Актинне Војске, да буде Командант једнога дела народа, чија је атаката да буде одбрана и снага Србије, тога дана ви сте се, Београђани, са Мном заједно обрадовали, овако исто као што сам се и Ја, као Сир, обрадовао.

Једна значајна рука, која је била наоружана од оних људи, који су увек

сматрали и чија је свакако била тежина, да сметају Србију са правилога ранијег; од оних људи који сматрају, да им је Краљ Милаш коет у тугу, да то, што Он хоће да Србија буде сважина, јавна и напредна; ту људу у њиховом равном плану нису узели; једна је наша сила спремила да се њихов злоци изврши.

Мој Унашњени Отца каже нам, да је е готов, као војник, да погне, али Ја, као вам Краљ и Врховни Командант, уверен сам да Бог то неће и не може дати, јер је Краљ Милаш потребан Своје Силу и Србији.

Ја вам, Београђани, благодарим од свег срца на ономе дошаку наше дубаве према Теорју давашње Српске Краљевине. Ја у томе видим један нов доказ оне дубаве српскога народа, коју су Београђани у свима приликама показивали Обреновићима од првога дана повратка Кнеза Милоша Великога 1868. године, па на све време наше владавине.

За нас све овај догађај треба да буде поука, да треба сви заједно да стојете у Мое, да сви заједно радимо, да наша Отцабина буде овако јача, снажна и напредна као што ми она то знамо.

Једна је утешна појава на то што видјела рука на Србији није могла да се дигне противу Теорја Српске Краљевине; то треба да нам буде један нов знаци да сви Срби, који су овде рођени, треба да буду чврсто око Мое и Дома Обреновића, да својом снагом учинимо да Србија буде сважина и јача.

Ја вам, Београђани, благодарим! Ја сам уверен, да ћете се ви прихуђати моје упуку, као Првога Београђанина: Да живи Командант Актинне Војске! (Жиче!) Жиче! Жиче! Да живи моји суграђани, да живи владарци пријатељи Дома Обреновића, да живи Београђани!

Јуче у 11. часова пре полне знали су час бити примљени у аудијенцију од Њихових Величанства Краља Александра и Краља Милаша — председника Београдске општине г. Н. Д. Степановић, чланови суда и сави одборници општине, којом су приликом изјавили Краљу Господару своју непоколебљиву дубав, оданост и верност, а и Њему и Команданту Актинне Војске своје гнушање и осуду злочинашког догађаја од 24. Јуна ове г. и искрену радост за србјаво свашње живота Његовог Величанства Краља Милаша.

Поздравно реч председника општине, коју је оном приликом изговорио, долажемо у броју за овам.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

СРЕЧАЊИ СТАРАНА

18. Јуна 1888 год.

Председнику председник г. Н. Д. Степановић, присутствима чланови суда: г. г. Стев. Поповић и Коста Савић, од одборника општ. г. г. Стев. Палади, Бранко Јаковљевић, Трајко Стојковић, Милош Митровић, Н. И. Степановић, Мило Поповић, К. В. Митровић, Мил. Јаковљевић, С. Јовановић, Милош Јаковљевић, Ђорђе Н. Степановић, Драго С. Јаковљевић, Драго Степановић, Н. Ј. Јован, Милош Јаковљевић, Мило Поповић.

1

Председник општине отворио је данашњу сазваку седнице кратким говором, у којем је изложио значај данашње дана и сваштине је ретовно одбор општине од 18. Јуна 1868. године је успео оштром напредном грађанским атакатам из српског живота.

Затим је прочитао извештај владарица сваша Велике Владе Авр. 4487, из којег се

ним, да је академички савет расписује овај конкурс из Уставе Историје, Историје Срба; да је Савету за ову ствар јавно даје рад о овом питању, који није дозвољен због неправде овог расписа, и да је академички савет по предлогу овога рада, који је, у истој је ствари, добар прогностички текст за потрагу по с тим, да се изврши ова процедура, Михаилу Ј. Милановићу, енд. IV год., ова, тада доврши издатка и за штампу га прими.

По поступању савета овога, одбор је решио, да се Михаилу Ј. Милановићу, енд. IV године награда видоиздаником наградом од четри стотине динара за његов рад Историја Срба, и да му се она награда изда, кад премо општински довршило и за штампу опремљено ову распису, која ће се по том објавити у општинским новинама и општајним у засебној књизи. Трошак за одштампавање да се исплати из парције за непредвиђене потребе.

РЕДОВНИ САСТАНАЈ

17. јуна 1893. год.

Председник председник Н. Д. Стојановић, присуствовали чланови суда г. г. Ст. Поповић и Коста Секић, од одборања г. г. г. Мил. Јовановић, Петар П. Јовановић, Ђорђе П. Стојановић, Ђорђе С. Јањић, Јован Стојановић, Јован М. Јовановић, Ђорђе, Н. Ј. Јањић, Н. Јовановић, Стефан Поповић, Н. Стојановић, Никола Милановић, Урош Поповић, Мило Поповић, К. М. Јовановић, Ј. Алексаћ.

I

Противна су закључили одборских одлука одлучавајући 10 и 15. јуна о. г. и умишлено су ове закључили долазе:

у решењу КњБР. 388, да ће се улица краља Дечанског усади пројекцијом јавно пријекцијом Краљ. Милановић;

у решењу КњБР. 389, да ће се награда за видоизданик томат издати испиту, кад ресерент г. Љуб. Ковачевић пров. Вел. Школе отвори рад.

II

По прочекању акта Управе вар. Београда и његов одлука Абр. 4403, 4397, 4402, 4381, 4404, 4427, којима се траже уверења о издавању и издавању стању издавања одбор је одлучио,

да је Савка Вучковић удовца, добродошљива и добродошљивог стања; да је Алекса Тодоровић адвокат добродошљива и добродошљивог стања; да су му непознати: Михаилу С. Воробјеву, Ђидан Станковићу, Никола Гајићу брањарски радници, Љубица Јешић Максимијана и његова удана, Мила — Франц — Асенџић и Ђорђе Вукотић адимар.

III

По прочекању молбе Мило М. Богдановић од. удовца (СВР. 1529, одбор је нејавно изгледа,

да се молба може дати тражено уверење о његовом породичном доводу.

IV

Председник извештава одбор, да је суд општине расписује својим од 15. јуна о. г. Абр. 4431, одржи уводу лебу за другу издавању о. г. од 25 пара лив. по издавању, које је ова житу била за пролаз 15 дана преко 16 динара.

Одбор је урешно и закључило ово решење суда општинског.

V

Председник извештава одбор на решење извештај општинског правознаственика о потраживању Браће Пурића од општине и о потраживању истога од истога.

По прочекању тог извештаја са издржаним Абр. 4228, одбор је решио,

да се ствар о општинском потраживању од Браће Пурића на име дућанске књирије и њиховог потраживања од општине за издржаним об и сено распрши по овоме предлогу општинског правознаственика, који се у свему усађа.

VI

По прочекању извештаја одборских чланова о издржаним зградом где су талима, да ли се иста може употребити за издржаним одбор је решио,

у свака се овај извештај са одборским извештајем, и да се према томе приступи грађевинској нове зграде за смештај доводило, грађевинског и пореског одељења. Да се плацни општински код Пролећа и Текије сине и воднесе одбору предлог, на којем од ова два плаца, да се она грађевина подигне.

VII

Председник извештава одбор, да је Управа вар. Београда учинила извесне прелазе по решењу одбора одлучио класификацију зграда.

По прочекању тих прелазе Абр. 4445, одбор је решио,

ове прелазе у овом акту наведеног односно класификацију улица усађају се сем ове, која се односи на грађење зграда по типу плаца у рејонским улицама. Да се односно ове прелазе умоли Управа вар. на објашњење које улице она сматра за рејонске да да се то објашњење поднесе одбору ради напредног решења.

VIII

По прочекању извештаја општинског правознаственика Абр. 4407 о издавању дућанске књирије од Хајма В. Аврама, одбор је решио,

да се овај извештај у свему усвоји и да се према томе ово примање општине од Хајма В. Аврама сматра за пролазно и да се по књиријама расходује, а да се издавања које од општинских органа криш, што ова књирија није на време издавања да да се од њега тражи наклада.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г. Др. Лаза Пачу, докљонио је санитетског одељења ове општине „*Archiv für Hygiene*“, који издају *Fischer, Hofmann и Rettenkofer*, и то од 1883. до 1891. год., у 45 списака свога.

Суд општине београдске најављује овим својим захвалностом издржаним на овом родољубивом поклону.

Од суда општине београдске 24. јуна 1899. год. ЗВР. 1092. у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда овим оповишење ове од. предузимаће и тежаче, да у будуће несежу без нарочитог Судског одобрења, на општинским земљиштима, како у вароши тако и у околини вароши, истоваријати разне грађевинске материјале и јавити и ову тесати.

Ако је коме потребно да се са општинским земљиштима за неко навесе

преме посади, мора се преходно да обрати Суду општинском за дозволу.

Од суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

На основу одобрења Господина Министра Граодине Приреде од 10. тек. миа. ИБР. 3111 издаше се у варошима Крушцу, као сваке тако и ове године тродневни марвени плаћају у дане 27, 28 и 29 Јуна ове год., на коме ће се поред стоне продавати и сви ости земљани производи а од стране само они који су законом дозвољени.

Од суда општине Крушевске 17 Јуна 1899 год. Ж 1311 у Крушцу.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређају сесне диспутације

Члан 13.

Членише диспутације прише се редом диспутације и после тога, и сваки бод разлике дужни да доуговити членише диспутације.

По ако је због са извесних разлога немогуће доуговити членише једнога диспутације то ће бод одлучава доуговити другог диспутације исто време.

Тако исто диспутације је дужан одлучити на свак поглаз за членише диспутације, а нарочито за свакој поглаз.

Члан 16.

за членише диспутације плаћају се ове троше:

а) за членише диспутације плаћају се ове троше:	
а) за членише диспутације плаћају се ове троше:	
б) за членише диспутације престо	0 20
в) за членише диспутације престо	0 40
г) за членише диспутације шпартера	0 40
д) за членише диспутације шпартера	0 40
е) за членише диспутације шпартера	1 —
ж) за членише диспутације шпартера	0 40
з) за членише диспутације шпартера	0 80
и) за членише диспутације шпартера	1 50
л) за членише диспутације шпартера	0 20

Члан 17.

Тко за членише диспутације плаћају сопственише зграде, а за масе масени старости. Само у случају овог плаћају закупници (сарајници).

Плаћање прописаног такса обавише је. У случају противнога, тко ће издржати плаћавање савет без икаквог одлучања.

По издавању тога диспутације је дужан сваког бод разлике издати издржаним, у којој мора бити издржано: издавања и издавања диспутације општине, на чијој згради, којога је издржано и тог је дужан членише криши. На издавања издавања морају бити одштампане таксе из члана 16. издржани.

Противнога збогу, бити одштампане издавања издавања издавања, која у додацим рејону издат издржанима.

БЕОГРАДСКЕ ГЛАСНИКОВЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 11. ЈУЛА 1899.

Број 25.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО ЈЕДИН-ПУТ

ПРЕДСТАВА ЈАКА СЛАВЕ ФЛОРИНЦИЈЕ ЗА ОПШТИНСКИ ОДБОР
А СВЕГ ПОРЕДНОСТИМА НА РЕДНИМА

ЦЕНА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЊЕНА ПЛОЖА НЕ ТРЖАВА СЕ

СРПСКА ПРЕСТОНИЦА

ПОМОК АНТИТАА НА НЕГОЈЕ ВЕЛИЧАСТВО КРАЉА
МИЛАНА, КОМАНДИТА АНТИНЕ ВОЈСКЕ

Према решењу одбора општинскога од 25. Јуна 1899. год. сви одборници општине београдске, са оба члана суда и председаник општине на чему имају суд и част бити прикључени у аудјенцију од Неговог Величанства Краља Господара Александра I и од Неговог Величанства Краља Милана 28. Јуна о. г. у поље, и том су приликом изјавили Краљу Господару своју непоколебљиву љубав, оданост и верност, и своје гушњање и осуду алогичног догађаја од 24. Јуна о. г. и некриву радост за срећно спасење живота Неговог Величанства Краља Милана.

Поздравна реч председаника општине г. Н. Д. Стевановића оном приликом изговорена, гласи:

Ваше Величанство љубљени Краљу и Господару!

Општинске представничтво верне Ти престојече дошло је да у пред Краљевским Ти прегодом изјави своје гушњање и осуду алогичног догађаја, којим је једна најљепша ружа хтела мучна да утисне живот родитеља Краљевства Ти, који

је тако драгоцен Тоби, Србији и српској војсци. —

Господару,

Одбор Те најповицијати моли, да и оном приликом прихвати израде оданости и верности Твојих суграђана, Твојих Београђана, и да дозволиш да се може придружити радоста Твојој, радоста свезаног Ти Краљевине, и да ту свезаног радост подели с Тобом, што је Бог, Бог која чува Србију, омео законика и савео живот узвишенога Ти Оца, команданта Антине иже Ти Војске, која је тако потребан за славу престога и величану Србије.

А Тебе, Величанство, обавезиоче Краљевине, који си Србију проширив и увеља, независном начинио и у сваком гранцу узаврело, одбор престојече намег љубезног Господара, Неговог Величанства Краља Александра, позивао моли, да му дозволиш, да се придружи осећајима највеће радости свију Београђана и целе Србаје, што Те је Сенишња сачувао и виђе додато ти један најљепша изказив узме живот, који је престогу намег узвишенога Краља, Србији и српској војсци неваљаним.

Живео Краљ Александар II!
Живео Краљ Милан!

О Б Ј А В А

Члан 14. закона о народним школама наређује да „свако мушко и женско дете које живи у Србији, дужно је да сврши основну школу“; а члан 17. истог закона наређује, да се сва деца прирасла на школу унесују у сету у првој половини месеца Маја. —

Школски одбор, за град Београд, прено „Општинских Новина“ позива је родитеље да своју децу до омазаниг рона унесу у школу. Ни, инајвишега Управитеља београдских основних школа гласе, да је се до сада пријавио само мали број родитеља да своју децу унесу у I разред осн. школа.

Услед тога школски одбор, у својој седници од 26. Јуна о. г. решно је, да се уписе Јака продузи до 1. Авг. о. г. Позивају се родитељи јачин, да своју децу до тога дана унесу у школу, како после овога дана не би изкусили какавек последике. —

Уписе ће прићи Управитељу школе у својој школи списак радног дана.

Да се родитељи неби излагали трошку овог јављивања притеница, школски од-

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАЈБОЉИ
НОСТА И КОСТИ
(КАРАВАЈ)

Дубровник је одржавао односе са Флоренцијом преко Антоне: Дубровнички су бродови, пуни ивичних трговина и сироваина долазили до Антоне, одлазе би дубровнички трговци караванима одлазили у Флоренцију. У Флоренцији су Дубровнички односици поглавити сребро. Помисле се 1406. г. да је један дубровнички караван који је носио сребра мононекован од наредувањених војвода на путу на Антону у Флоренцију. Флорентинска Општина 13. Фебруара 1407. г. пише: „Поменути дубровничка трговци неважно су носила у наш град око 470 фуната сребра, као што су они то чинили пола године.“¹⁾

У Флоренцији су Дубровнички имали много дужнике. Тако Дубровнички Марин Гучетић беше задужио Флорентинца Јована Камбија великом сумом новца, на се, чак, на молбу Дубровчан, мађарски краљ Лујдегн Велики два пута, 1365. и 1368. г. обраћао Флорентинској Општини, да тај дуг Марину исплати Камбију или општава.²⁾ Веће умозљених 9. Децембра 1350. г. доноси одлуку, да се у Дубровник не увози ни егзотричког сукноа нита какава друга Флорентинска трговина.³⁾

Када Флоренција заузеле Пазе и Ливорно изађе на море, Флорентинци се сад респите да сами на својим бродовима одлазе у Дубровник. Већ 1430. г. егзотрички бродови односе у Дубровник егзотрички сукноа и из Дубровника доводе у свој град: злато, сребро, коже, носак и друге сировине.⁴⁾

Тиме Дубровник ступа у ближе односе са Флоренцијом. Утицај Флоренцијо

на Дубровник огледа се на индустријском пољу. Флорентинац Петар Пантеља 1490. г. у Дубровнику подиже фабрику сукаа а 1530. г. Никола Лукарвић подиже фабрику свизаних и аичених рукотворина.⁵⁾ Флоренција 1495. г. установљена у Дубровнику свој генерални консулат. Флорентински је консул у Дубровнику изабавио на сваком товару, који је долазио из Флоренције у Дубровник 3 асуре, а на товару који је одношен из Дубровника у Флоренцију 5 асуре.⁶⁾

И Дубровник је имао у Флоренцији свој консулат, који је посредовао у односима између Дубровника и Флоренције. У Флоренцији је била дубровничка колонија, које су изабавила Дубровничком Улицом (Strada dei Ragusci).⁷⁾

Када се до италијанског савременства и јединице развио дубровничка индустрија, у Дубровнику нестало потреба за егзотричким сукном. Тада Дубровничка Репу-

¹⁾ Марку. Панет. с. 332, 403, 481.

²⁾ Марку. Панет. с. XIII, с. 130.

³⁾ Марку. Панет. с. 408, 440—442. — Флорентинци су одлазили трговачким возом и дубав у Србију Зему, Флорентинска Општина 27. Апри 1434. г. писмо размишљавају ижега Флорентинска која жду у Србију да прикључи свога промисловца ређања До, Јерољано во Сан-Матео, који је као довар пробијати у Србију два пута преко у стеном валима Пазе. У своје писму од 27. Апри 1407. Флорентинска изако Ј. Стељана, индустријског и сина* носак града и трговца. Др. с. 414, 591—592.

⁴⁾ Марку. Панет. с. 409.

⁵⁾ Др. с. 406, 407—408.

⁶⁾ Др. с. 411. — Марку. Панет. с. 17. — Рај. с. VII.

⁷⁾ Рај. с. LXII, с. 86. — Г. 1495. 31. Марта Флоренција пише Дубровничкој Републици: „Nostri, non nisi vestri sicut in citate Florentinae gradus mercatorum habitant.“

Марку. Панет. с. 448.

⁸⁾ Др. с. 407, 433. — Рај. с. XVIII, с. 196. У бити писаним да Ваидра јачевога сабијаче реодо давати alla città nostra libere d'oro a d'oro d'argento, come altro fatto tutto questo anno.

VII

По прочитану ишле Јавна Комстактационна Абр. 4179, да му се уступи под кирку завод регулативног фонда уздих Виновог Села, и по закључку ишлештаја, да се овај завод граници са ишлеш Јанка Кузмавошића, тј. које се има регулатив, одбор је решио,

да суд уздих Јанка Кузмавошића престаје ли да се ово лезово имање регулативног фонда регулативног фонда аририра, или ако то не, онда престаје ли да се ове суседне фондове земљиште узме под закуп и под којим погодбама, па да водесне суд одбору ишлештаја о спису оное.

VIII

Председник ишлеш одбору да решене извештај комисије о уступању земљишта фонда регулативног тј. је ишлеш Јанка Ф. Колаковић, Г. Кретића и Јубеи Невојана и по закључку ишлештаја председник општине, да се ово земљиште уздих свој тројици граничара, одбор је после конвенције гласава са 9 гласова против 8 (2 ову гласеки реше,

да се овај ишлештај комисије не примени него да се ово земљиште фонда регулативног, по предлогу председника општине подеди свој тројици граничара.

IX

По прочитану ишлештаја благајнице Абр. 4468, да за дражкој лиценцији за дозвола вод заводу ишлештаја месарских занатла на Краљевом Трцу, тј. је биле лиценцијата, одбор је одлучио,

да се за издавање ове лиценције дрија још једна лиценцијата.

X

Председник ишлеш одбору да решене Абр. 4504, да Министар грађевина, који се овлашћује за куповину општине општине у Београду, уступи потребно земљиште на уздихом венту у парохија, по поднаме евалуационог цене и шифра.

По прочитану тога акта Абр. 4260, одбор је решио,

општине Београдске није у стању да се одлаове овој молби привисно-ишлешке

свакогласно општине пошто нема дозвола земљишта на за своје потребе, него мора и сама да купије.

XI

По прочитану акта господина Министар грађевина Абр. 4476, о регулативног ишлештаја „Градоносни“ одбор је одлучио,

да се решавање о овом питању одложи за прву седницу за овом.

XII

Председник ишлеш одбору да решене предлог Безименог друштва грамајца града Београда о грађењу нових пута трговачких, о замеслажу пометак са електричним трамвајима и о ишлешног трговне.

По прочитану тога предлога Абр. 4449 разваљ се је у одбору ишлеш додела и одбор је са већиности саме стари одлучио,

да се решавање о овоме предмету одложи за прву седницу за овом.

ЛИЦИТАЦИЈА

Пошто се 4 ове месеца није пријавио ни један лиценцијат, то је Суд Општине Парохије држати за грађење трговачких и одлука у уздих „Краља Александра Општине“ о једне и друге стране у седници Општинској лиценцијату на дан 19. Јула текуће године.

Лиценцијата је почела истаго дана у осам сати ијутра у завршаће се у 5 сати по подне.

Предрачун и услови могу се видети сваког дана и пре и после подне у канцеларији ово општинског суда.

Поинајвије се лиценцијате да на ону лиценцијату добу.

Од суда општине парохија Парота 6 Јула 1899 год. у Пароту. Бр. 4391.

О Б Ј А В А

По одобрењу Г. Министар Нарохије Приреди од 26. т. м. ПБр. 3883, и ове године у В. Дренови смену Трескичком државне се трдешине мареним панаљур у дане 20. 21. и 22. Јула тек. год. на коме ће се поред продаје стове и сви ово земљиште производи законом дозвољено продавати.

Ово се Јавна ради знала свакоме а нарочито мареним трговцима и привредницима.

Од суда општине Вел. Дреновице Јула 1899. год. № 1205 у В. Дренови.

О Б Ј А В А

Као и прошле године тако и ове општине Јагодинаска државне трдешине панаљур у овој парохије о Пантељевићу дану 27. 28. и 29. Јула 1899 године.

Ово се објављује свакоме ради знала.

Од суда општине Јагодинаска, 6. Јула 1899 год. Бр. 4482. у Јагодина.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда овим оповише све олд. предузетнике и тесаре, да у будуће немогу бити нарочитог Судског одобрења, на општинекоме земљиштима како у парохији тако и у околини парохије, истоварино различити грађевинске материјале и јангију и ову тесати.

Ако је коме потребно да се са општинскоме земљиштима за неко извесно време послужи, мора се предходно да обрати Суду општинском за дозвола.

Од Суда општине града Београда 24. Јула 1899. год. у Београду.

de Levante.)¹⁾ Да су одиста Магонијаци долазили у Дубровник, доспели суко, да се зано видети на ишлеш дубровачког ишлеш (ректора) и дубровачког пећа од 7. Априла 1502. год.²⁾

27. Магунел је публиковао једно писмо дубровачког АЕ. Јакова од 14. Априла 1454. г. и два писма Дубровичана Јулија Градића од 18. Окт. 1455. и 23. Маја 1460. г., управљена епископу војводи Франц Свирца.³⁾ На основу ове кореспонденције јаричаког карактера могло би се мислити, да је Дубровачка Република имала неке политичке или трговачке везе са Магном.

28. Дубровник је имао знамените трговачке везе са италијанским трговачким градовима: Фирма, Сиенала, Фирма, Римонје, Равена, Павиа. — С Фирма је Дубровник извучио трговачки уговор 11. Јулија 1109. г.; уговорачке стране загарантовале себи жељубоу љубав и пријатељство, личну и животну безбедност.⁴⁾ У документима постоји још једна трговачка

ски уговор између Дубровника и Фирма, од 9. Маја 1249. г., којим се утврђује потпуна слобода трговачка и гаранција животне и личне безбедности Дубровичана у Фирми и Фирмаца у Дубровнику.⁵⁾

29. Са Сиеналаца Дубровичани склапоуше трговачки уговор 6. Маја 1231. г., којиј дубровачки трговци задробише потпуно трговачку слободу у Сиенали и њеном пределу.⁶⁾ По дубровачким летописима и Сиеналаца се називава дубровачка колонија.⁷⁾

30. Новосели града Фирма 19. Аугуста 1229. г. загарантовала Дубровичанима слободан долазак у Фирму.⁸⁾ И поред ове значајне гаранције међусобно респектале не престадише и тек 6. Маја 1274. г. Фирмаци допустиве Дубровичанима за 5 година у наредна слободан долазак у Фирму а да не плаћају никаквај царина ни дажбина.⁹⁾ Најзад Дубровичани ове, раније сте-

чење трговачке повластије у Фану, утврдили новим трговачким уговором од 2. Јулија 1288. г.)¹⁰⁾

31. По уговорима од 3. Маја 1231. г. и 1. Аг. 1235. г. Дубровичани задробише право слободан долазак у Римони и Римонје у Дубровник.¹¹⁾ Трговачка између Дубровника и Римонје била је платна и у премесу Филана де Диверзеса (волов XV. века).¹²⁾

32. Дубровичани су долазили трговачким послом и у Равену. Трговачким уговором од 11. Аг. 1235. г. би загарантована слобода трговачка и долазак Равеналаца у Дубровник и Дубровичана у Равену.¹³⁾

33. С Павиа су Дубровичани наменили трговачки уговор 3. Маја 1169. г., по коме су Дубровичани могли слободан долазак у Павиу и којиј утврди да нема провања и др.) У Павиу, као и у Лиорну,

¹⁾ Hist. de XV. c. 7, 40-51.

²⁾ Jk. c. 9, 21.

³⁾ Hist. de XV. c. 8, 91. — Hist. Spekt. v. XXV. c. 432. Item Valentini prope Sinigaglia e duo velis in la dote sacro e 78.

⁴⁾ Hist. de XV. c. 8, 91. — Hist. Spekt. v. XXV. c. 432.

⁵⁾ Hist. de XV. c. 10, 81. Capitulum, quod locum Ragulii inter ad V. anno paxibus excoptionibus mactibus possit libere etia ad destinatione aliorum dicitur esse danti ad paxibus sui consuetudine etiam destinatione Pisanorum dicitur esse ad tale paxibus sui consuetudine etiam destinatione.—Hist. Spekt. v. XXV. c. 91.

⁶⁾ Hist. Spekt. v. I. c. 146; XXV. c. 104; J. Bagueti antiano fecerat alios tractatus et paxibus sui consuetudine de Galia de Mili, pedibus et Ferrone sine consuetudine de 440, et alios tractatus paxibus sui consuetudine. — Hist. de XV. c. 104.

⁷⁾ Hist. Spekt. v. I. c. 201. c. XXV. c. 80. — Hist. de XV. c. 13, 46. — Documenti Turcoloniensi amara paxibus da je Dубровник и 1881. г. изложени трговачки уговор и одобрење са Римонјом, Арденалица и другим би Марко и Равена. Hist. Spekt. v. XXV. c. 993.

⁸⁾ Hist. de XV. c. 11-14.

⁹⁾ Hist. Spekt. v. I. c. 67; v. XXV. c. 48, 78. — Hist. de XV. c. 14-16.

¹⁰⁾ Hist. Spekt. v. I. c. 20; v. XXV. c. 26, 202; c. 1169.

¹⁾ Magun. Spekt. c. 30-34.

²⁾ Jk. c. 92.

³⁾ Jk. c. 84-87, 91-92. — Магунел је публиковао и једно писмо Франц Свирца од Херцога Стевана, датирано у Београду 23. Окт. 1489 г. Jk. c. 116.

⁴⁾ Hist. Spekt. v. I. c. 13, 16; XXV. c. 69-68. — Hist. de XV. c. 8-7.

О Б Ј А В А

На основу правила о уређењу ескепа димничара, одбор је општински изабрао 6 димничара за нар. Београд, који су по квалитету овако распоређени:

За кв. паронка: *Дамбери Кеуачки стваруја*; за кв. геријација: *Симо Врбић*; за кв. прачарски (без киев Милошеви е у о обе стране, од крај. Лондона до крај. *Марија Алексић* удова; за кв. палуцалски: *Алекса Деловић*; за кв. деројачки: *Ристо Милишић*; за кв. саманалски (са киев Милошевић узлом, с обе стране, од крајеве Лондона до краја) *Ђорђе Деловић*.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања с тим да овај распоред преди од 17. априла е. г. изјутра.

Од суда општине београдске, 15. априла 1899. год. у Београду. Абр. 3001.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, етапа грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта т. г. под Абр 1441. концесован за чишћење нушкиња и помцијара Димитрије Стојановић од за време од 1. Јануара оне па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на месец димчор од кубног метра (0-30 дна, од агона).

Концесован етанује у улици Љубићској бр. 37. (рибарска нијана).

Од суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. Абр. 1441.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу ескепа димничара

Члан 13.

Чишћење димница вршиће се радним димча при з мисле пидне, и слави без разлике дужин је димчакчи чишћење димкала.

у XVI. е налазо се дубровачки консулат; за своје консуле у Пливи и Ливорну Дубровчани су обично постављали Флорентинце.¹⁾

34. По Дубровачком летописима, Фидлу де Димервачи а и по споменицима, Дубровник је имао трговинских веза и са италијанским градовима: Речанцима, Пераром, Фераром, Пизаном, Первом, Термом и др.) Г. 1366. налазио као дружавног дубровачног канцелара Франческа из Пјаченце;²⁾ а 1332. 25. Окт. Дубровчани примиве за свог грађанина Гргура Јована из Пјаченце;³⁾ у XVI. в. у Пезару се налазио дубровачки консулат.⁴⁾

35. Дубровчани су имли трговачким послом и у Пулу, Калотиру, Мамброчићу.⁵⁾ Из оних су земља Дубровчани извозили најчешће жито, потребно за своју исхрану.⁶⁾ Са главним пуцским градовима Барнејем, Тараном, Фоњом, Барлетом,

По ово је оном за извесних разлога немогућо допустити чишћење једнога дана, дужин је то био одлазак допустити другога дана у исто време.

Тако исто димчорак је дужан еседовати на слави ноно за чишћење димкала, а иеронто да случај пожера.

Члан 16.

За чишћење димкала плаћају се ово тавце:

а) за чишћење димкала плањадар без разлике на спрат	0-40 динара
б) за чишћење димкала восточе	0-20 "
в) за на два спрата	0-40 "
г) за чишћење гондолог шархерца	0-40 "
д) за чишћење пидног шархерца	0-40 "
е) за чишћење пидног шархерца везаног у гостиницима	1— "
о) за чишћење еуруца с чушчином од два метра на више	0-40 "
ж) за чишћење еуруца с чушчином од два метра	0-20 "
з) за испуњавање димника	1-50 "
и) за чишћење типлоца на перкарима од тавца	0-20 "

Члан 17.

Тавце за чишћење димкала плаћају сопственици града, а за месо нове етарације. Само у одсуству оних плаћају закупници (иријације).

Платице прописних тавца обавезно је у случају противнога, тавце ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати тавца димчорак је дужан еспитом без разлике издати принамену, у којој мора бити назначено: колико је и каква димкала очишћена, на којој страни, колико је наплаћено и он је дава чишћење еришом. На пољеним приватним морају бити одштампане тавце из члана 16. оваким.

Бриндизијем, Дубровчани су имали трговинске односе. Са Барнејем и Монтепелцијем Дубровчани су 1201. г. 8. Фебруара закључили трговински уговор.⁷⁾ Дубровчани су етеписно забележили, да је Дубровник 1388. г. ратовао против Барнија, пада је много штетовао.⁸⁾ Таранским киев Јован Антоније 19. Јунија 1463. г. даде Дубровчанима у Тарану сви она права, која имају и млетачки трговци.⁹⁾ Мало Дубровачко Веће 1. Јунија 1320. г. прими за општински рачун со Николо Федерата из Бриндизија.¹⁰⁾ И т. д.

36. Дубровчани су још рано рамо похађали и Папулску. Г. 1208. Маја Дубровчани закључили трговински уговор са градом Монтепелцијем у Папулској.¹¹⁾ У Папулском граду Виситије Дубровчани бине г. 1211. еособени од бродарских длабова: „*anchoretici, orborotici et plateatici.*“¹²⁾ Према Дубровчаном извештају папулске краљина Јованка II 20. маја 1431. г. даде у закуп баронске сланине Дубровчанину Јакону Кутрузу.¹³⁾ — Односе са Папулском

Призивање морају бити еобавезно еријавним логинском властима, која у логичким рејону тават управља.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За извоз: Саваналом, Термајевци, Верени и Врчачеви.

1. Од еобе и кућине или малет дукана са еобом	0-25 д.
2. Од две или три еобе са кућиним или већег дукана са магацин	0-70 д.
3. Од еетри или више еобе са кућиним, од еовине са кућиним, од еотставнице са кућиним без штале	1-50 д.

За еваргове: Дерољаци и Палуцалски

1. Од еобе и кућине или малет дукана са еобом	0-20 д.
2. Од две или три еобе са кућиним или већег дукана са магацин	0-60 д.
3. Од еетри или више еобе са кућиним, од еовине са кућиним, од еотставнице са кућиним без штале	1— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробојна:

а) Гроб за децу	7— д.
б) Гроб за едрале	12— д.
в) Мала гробојна	555-52 д.
г) Велика гробојна III реда	998-93 д.
д) Велика гробојна II реда	1099-93 д.
е) Велика гробојна I реда	1684-57 д.

II. Празнична помцијара и нушкиња:

а) Од кубног метра	6— д.
б) Од агона	0-30 д.

Дубровник је имао кроз векове, еособито у XVIII. в. По за Мировој релацији (од 1766. г.) Дубровник је имао знаменити трговински и политички везе са Папулском: Трговина са Папулском бине знатна; по Папулској беху расути и уложени дубровачки капитал.¹⁴⁾ Папулци тада у Дубровнику имањаху свога консула, али еунијаци тога консула бине, да настоји да се одржи поштомско еобварај са Цариградом.¹⁵⁾

37. Дубровчани су имали похађали ецијазиске градове: Сирагузу, Месину, Палермо и др. еодаво су извозили жито, со, шалтуру и др. а увозили поглавно металне, еовне, еребро, алато.¹⁶⁾ У Дубровничком је киевима забележено, да су Сирагузом, по неки пут, и сами доносили жито у Дубровник.¹⁷⁾ У српским је споменицима забележено, да се 1405. г. воано за дубровачкој даде еовепод Петругија из Палерма.¹⁸⁾ У Месину, Сирагузу, Палерму бине су дубровачке еовиноје и консулати.¹⁹⁾

(Закључак ет)

¹⁾ Магис. Писак. с. 469.
²⁾ Маг. Спрет. в. I. с. 19—21, 27; в. XXV. с. 74, 75, 225, 399. — Над к. XV. с. 16—17.
³⁾ Маг. Спрет. в. XIII. с. 274, в. XXIX. с. 20—21.
⁴⁾ Маг. Спрет. в. XIII. с. 389.
⁵⁾ Магис. Писак. с. 469.

⁶⁾ Маг. Спрет. в. XIII. с. 315; в. XIV. с. 24; в. XXII с. 120; в. XXV. с. 28; в. XXVIII. с. 243; в. XXIX. с. 184. — Магис. Писак. с. 115.
⁷⁾ Маг. Спрет. в. X. с. 29, 30, 43, 48, 72, 82, 84, 136, 224, 295; в. X. с. XXII. с. 250; в. XXVIII. с. 104, 107, 111; в. XXXI. с. 9, 119—160, 166.

⁸⁾ Маг. Спрет. в. I. с. 19—21; в. XXV. с. 69.
⁹⁾ Маг. Спрет. в. XIV. с. 240; в. XXV. с. 173.
¹⁰⁾ Маг. Спрет. в. XXII. с. 184.
¹¹⁾ Маг. Спрет. в. XXIX. с. 241.
¹²⁾ Маг. Спрет. в. I. с. 25—27.
¹³⁾ Маг. Спрет. в. I. с. 27—29; в. XXV. с. 76.
¹⁴⁾ Над к. XVII. с. 374.

¹⁵⁾ Магис. к. XIII. с. 74.
¹⁶⁾ Д. с. 84.
¹⁷⁾ Маг. Спрет. в. X. с. 245, 276, 271; в. XIII. с. 81, в. XXII. с. 309—310; в. XXVIII. с. 110, 101, 115, 174.
¹⁸⁾ Магис. Писак. с. 274, 291, 297.
¹⁹⁾ Маг. Спрет. в. XXVIII. с. 238.
²⁰⁾ М. Вукић, Споменик X. I. с. 6, — 68.
²¹⁾ Над к. VII. с. 184. — Магис. Писак. с. 17.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 18. ЈУЛА 1898.

Број 26.

ИЗДАВАЧ НЕДЕЉНО ЈЕДИН-ЦУ

ИЗДАВАЧУ ЛАГА СЛАВЕ ЗЕЛЕНКОВИЋА НА ОПШТИНСКОМ СУДУ
А СВЕ КОРИСПИРАЦИЈЕ НА ПРЕДСЕДНИКА

КРЕДИТ:

За Србију из готовине 6 динара
за нова готовина 3 „
за српске новце из готовине 9 „

РЕКЛОШНИ ИЛИ ВРАЂАЈИ СЕ

НЕ ПЛАЋА СЕ ПИСМА ИЛИ ВРАЂАЈИ СЕ

НАРЕДБА

Управа пароина Београда надала је следећу

Наредбу:

„1. Сви становници београдски без разлике положаја и занимања који примају у своје станове на пребавиште лица са стране, било то да су обични путници, било гости или рођаци, дужни су од данас да о њима поднесу надлежном кварту пријаву.
Пријава се има поднети одмах а најдаље у року за 24 сата, од нах је ко код кога дошао.

2. Сви становници ових кућа и других зграда, које се изадују за становање, дужни су до 15. овог месеца ванзаставно а безусловно поднети својим надлежним кварталним пријавуна листе свих својих засушана односно карајиди, без обзира на то што су и ако су те пријаве раније подносиле. А у будуће свако кретање а свему промену у томе погледу имају достављати кварталном надлежном одмах, а најдаље у року за 24 часа.
3. Позива се грађанство да се по овој наредби најтачније управља, а свако

ће сваки онај, који у томе буде неисправан, испусти најстрожије последице закона.
Наредба ова односи се на цео атар општине града Београда и Топчидера.“
Ова наредба саопштава се грађанству ради знања и управљања.
Од Суда општине београдске 12. Јула 1898 год. АБ. 5072 у Београду.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Господин професор Др. Е. Хајерах Каш, изванредни професор енциклопедија у Прагу и лекар у Мариенбаду поводом срећног спасења живота Неговог Величанства Краља Милаша, Команданта Армије Војске изабави је послати општински београдској преко господина Председника Министарског Савета господина Др. Владана Ђорђевића, две стотине динара у плату, да се подели сиротиња београдској.
Суд општине београдској у име своје сиротиње најављује племенитом дародавнику своју топу захвалност на овоме дару.
Од суда општине београдске 15. Јула 1898. год. у Београду, ВВр. 3206.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

1. Јула 1898. год.

Председник председник с. П. Д. Стевановић, присуствовао чланови суда: г. Е. Сива, Милош и Коста Секић; од одборних били: г. К. И. Јазаровић, Ђор. И. Јанковић, М. Шовић, А. Чупић, А. И. Кристалић, М. Стасић, М. Ј. Бокан, М. Штрба, Драго Стојковић, Ђаса Павловић, Милоша С. Штрба, Ђорџа, Коста М. Цурчи, Јата Поповић, Ђ. Милошевић, А. Таши, Траговић Ђорђевић, Јанко Јазаровић, Е. П. Милошевић.

Присутни су изабрани одборних одлука седнице државних 23. и 25. Јула ове год. и у одлуци КШВр. 398 узаконих је допуна.

да одбор општине буде са члановима суда и председником корпоративно поддрани Николца Величанства Краља Господара и Краља Милаша.

II

По прочитању акта Управе пар. Београда и њених одлука: АБр. 4747, 4748, 4749, 4783, 4823, 4792, 4793, 4794, 4808 којима се траже уторена о надлежну и измолити ствар новоселих лица, одбор је изабавио.

да су доброс владњава и доброс измолити ствари Милаш М. Вањковић трг. и Др. Бокан Вањковић лекар; да су доброс владњава

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

СПРИСКОЈ ВЕМЉИ

НАЈБОЉА
НОСТА И КОСТИЈА

(ИЗДАВАЧ)

По арапском геограу Јахуи (1229. г.) у Палерму је био квартал Дубровника, који се знао (Дорен-де-Сикала (Српски змио); то је био најлакши део Палерма и у њему је био већи део траг.“ По налазоу дубровничког летописцу Лукарину Дубровчани су узјавили велику дубав и провинцијеге сицилиског краља Виџеа Норманског.“ И од дошавших сицилиских краљева Дубровчани су узјавили пространо повластие. Сицилиски и арагонски краљ Алфонсо подари Дубровчанима 6. Јула 1428. г. слободу бродарства и тргована по његовој вемљи.“ И те повластице Дубровчана неги краљ Алфонсо прокламова у свима обла-

стима своје државе 18. Јануара 1430. г.) Јованка П. сицилиског краљева 10. Авг. 1429. г. допути Дубровчанима да могу подити консулате по њеној земљи и при том издати права и јурисдикцију дубровничких консула.“ Раније привилегије подарио Дубровчанима, краљ је Алфонсо неколико пута дошине потврђивао, па им је још подарио да могу дозлати и узлати права његовим привилегијама загарантована и у самом Палерму и Саракузу.“
— Сви краља Алфонса краљ Фердинанд потврди и прошири права Дубровчана у Сицилиској Краљевини. Тако он 8. Маја 1459. г. у Венецији подари Дубровчанима оне повластице: а) Да могу слободно дозлати у Сицилију; б) Да од државина у Сицилиској Краљевини плаћају само обавезу; в) да дубровнички консули у Сицилиској Краљевини имају ови власт, ауторитет и јурисдикцију (potestate, auctoritate et jurisdictione), коју имају и остали страни консули; г) Да Дубровчани, који имају добра у Сицилиској Краљевини плаћају по њиме државина као и остали поданици, али да се с њима поступа не као са странцима,

што као са поданицима и т. д.) Другом краљом повласто од 25. Априла 1464. г. краљ Фердинанд у главном потврди спомнуту права Дубровчанима и још нареди да се од Дубровчана узима само један пут царина и да Дубровчани буду ослобођени од сваког новог данака.“ Сва ова права Дубровчанима потврди краљ Фердинанд још три пута, 6. Јан. и 24. фебр. 1467. г. и 21. Јун. 1469. г.)

38. По дубровничком летописцу Ралењку Дубровчани су похваљани и Абуричи, Сардинијци, Корсички, што је вео вероватно.

39. Природом свога географског положаја градови на источној обали Јадранског мора, међу којима је најистакнутије место звалима Дубровци, одређени су биле да посредују у трговинским односима између Италије и Запада и Балканског Полуострва. Са свима тимга градовима, особито зајамитским, Дубровци је имао односе, што је нех нешто и спомнуто. Дубровци је имао односе са Трговијом, Римањом, Репалом, Сеној, Задаром, Скардином, Шибеником, Силетом, Трофијом, Матарком, Омишем,

1) Магн. Бокан, с. 184.
2) Ciplone Historette, с. 12. Etalione tiehti nemanti, etori etittudat in transitorio in quell' Isola (Stella) occidentale con l'arte della asta et di Zadarca.
3) Mon. Speer, t. XXI, с. 18.

4) Ib. с. 28.
5) Ib. с. 28—37.
6) Mon. Speer, t. XXI, с. 28, 30—36, 72, 141, 221.
7) Магн. Бокан, с. 278.—289.

8) Ист. Срп. I, с. XXII, с. 141.—142.
9) Ib. с. 282.—284.
10) Ib. с. 283.—287, 452.
11) Mon. Speer, t. XIV, с. 26.

дава и савршене високог стања Душан Хомен, знаменити, Драгољуб Вошковић, бив. писар судски; да су добар владара и средње високог стања Стеван Милошевић дварски трговац, и Риста Петровић бавачки; да су му писменици Ђорђе Кедашони моћни дварски, Драгана Николаић бив. шкотиња, Јохан Гузлер, млинар, његова жена Мила, Сокољар Аврамовић бив. чувар осујењена, и Милаз Свет. Милић бив. дијурнаста.

III

Председни високог одбору на мислење маже, којима се траже уверења о породичноме односу.

По прочитаву тих маже Обр. 1615 и 1409, одбор је изјавио мислење.

да се Стевану К. Милошевићу музиканту може дати тражење уверења о његовом породичном односу; да се Јовану Ребрићу надничару не може дати тражење уверења, пошто не подноси никаквих доказа да своје наводе у молби.

IV

Председни писемна одбор, да је суд општински решењем својим од 30. Јуна о. г. Обр. 4802 одређио неку хлебну за прву поштину Јула о. г. од 26 пара дин. по килограму, а да се хлеб продаје по 25 пара у тежини од 962 грама, пошто је жито за врењак 15 дана било по 17 дин. 100 итд.

Одбор је изјавио и знају, ово решење суда општинског.

V

Председни високог одбору на решење питање о регулацији имена „Грнотина.“

По дозволи прочитаву акта господина Министра Грађевина Обр. 4476, одбор је одлучио, —

да се решавање о онемо предмету одложи, а да се председни општине обавестити код господина министра о начину регулисања овог имала и о употреби његовог, на да поднесе одбору писмена извештај.

Појма, Готворак, Бутелак, Дрочак, Јаковак. Дубровчани су одлазили и на Јадранске (од којих су Дубровчани нека држави) и још нека острва. Дубровчани 8. Нов. 1188. г. објавијау мир са градом Венецијом на Истрији¹⁾ а г. 1235. 17. Маја уговарају мир са градом Омишом, корсарским летцом.²⁾ Велике веће 18. Јан. 1326. г. донеси одлуку, да трговци, који би извели какву трговину у Тргови, Салет, Шибеник, плати на име царине 2%.³⁾ И т. д. — —

40. Природом свога положаја Дубровник је имао особити значај и најважније и највеће несе са Српском Земљом. „Оно, што су некада били Сирији ова два чудвена Финансиса града Тар и Сидон; што је Александрија била Масру и Лезанту; Марсеа С. Француској а Барселона Шпанији и Новгород Русији“⁴⁾; то је српски Дубровник био својој домовини, Српској Земљи. Он је био просторан трговински форум, са кога се српске широким односе у Италију и даље за Запад а италијански саобраћати и сочили левацки господи равностави по земљи најмој домовини.

VI
Продукти је претеро вредна трговачкоме друштву о грађану пожељан руга и у законитому издавању пожељних тражиња са општинским.

Приликом дебате о овим питањима се је нишито да за да се електрични тражиња градо се подносила код надлежних трговачког струје и како је оно питање стручно, одбор је одлучио,

да се уместо г. Мило Марковић писменост градо, писемнаца, Ђорђе М. Станојевић и др. Стеван Марковић проф. Вел. Школе и Паута Михајловић електричар на мислење, да ли би било боље да се нове друге саграде са подизаним спроводником а садане да се замене такође са подизаним спроводњем струје врликом капацитета Београда и да ли би подизани спроводници били по нуђанку и саобраћај саугрипи и боли и је ли у томе случају искључена могућност да дугеке жртве, — па да се за решење овог питања сазове седница да 3. о. м.

VII

По прочитаву предлога Угара општине трговачке Обр. 4615 на решење одбора од 4. Маја о. г. Обр. 3106 одовено владати тасе трговачкоме на тога писмениког друштва, одбор је решио,

да се кола (војасер) владициног друштва над у варош удаље на ишмиљачкој стањаци, осомале плаћања тасе трговачкоме да ову годину.

VIII

По прочитаву акта господина Министра просвете Обр. 4883, којим подане општину, да номизи потпомаже устанаву Љазан Трине, одбор је решио,

да се Ђачкој Трпаци на ову годину даде помоћ од пет стотина динара. Општав се суд општински, да одреди партију, на које да се ова помоћ исплати.

IX

По прочитаву маже Милоша Броца вистављаних писменица, Бождара Петровића музиканта и осталих потпомажи Обр. 4882, којим маже да пожељ ради изговора по Србији, одбор је решио,

да се молзивица изда за ову мажеру као помоћ једна стотина динара. Општав се суд општински, да одреди партију, на које је се ова помоћ исплати.

X

По прочитаву акта сабрине дуљана Обр. 4554, којим се тражи место на Сави за смештај музиканта из сабрине раднице и по прочитаву писемнаца судске писменице о овоме тражињу Обр. 4650, одбор је решио,

одобрава се, да се музиканту сабрине дуљана смешти на реци Сави на месту, које се овим писемнацем предлаже и да се за употребу нетог не исплатије никаква такса.

XI

Председни писемна одбор, да је потребно да се издају писемна број водомера, који би измитао око 10.000 дин. На како у будућу нека изреднице суми за набавку нетих, предлаже, да се ова писемна изарши на новина, добожих од писемна дуга на разнијих година за утрошени воду, пошто је до сада овог дуга плаћено за 11.000 дин. нише, него што је бугроше предлажемо за пожу овог гласу.

По прочитаву тога предлога Обр. 4643, одбор је решио,

одобрава се набавка оних водомера и да се писемна вредност у десет хиљади динара исплати из писемна прихода од писемна дуга на разнијих година за утрошени воду. Да се за ово писемно надлежно одобрење.

БАНКЕТНИ СASTAНИ

2. Јуна 1909 год

Председник председника г. Н. Д. Станковић од изборних одбора г. г. Вера Невестић, М. Јовановић, К. Д. Невестић, Ђоса Тошковић, А. М. Кривошеја, Милоша С. Провал, Георги С. Јанак, Ђорђе, Мила Петровић, М. Савић, М. С. Јовановић, Јована Стреликовић, др. Стеван Марковић, Трпаче Ђачковић, Стево Н. Јовановић, Јанак М. Јанковић.

I

Присити је замесни одборног дуљака одлично држави I. јула ове год. и извршен је бен писемна.

писмених употребама између Дубровника и италијанских трговачких градова.

41. Из Српске у Земље Дубровчани, извозили: стоку, усладено месо, маст, маасо сир, сушу рибу, суво месо, жито, брашно харва, коже од различитих животиња, нужу, зан. писмољу, сижу, вино, мед, посал, катран, арсениу и камењу грању, неперошине металне (лато, сребро, олово, бакар, талкође), па време турка порозова.⁵⁾

42. Дубровчани су, као што се то јези види из једног дубровачког писма⁶⁾ из Српске Земље извозили најире стоку, писак, сир, и др. А додије, када се у другој четврти XIX. в. долазило са Сави разни у

Дубровник је био највећи и уписни и извозни трговински емвојиринг Српске Земље.

У средње веку, па време српског господства, а и додије за време Турака, Дубровчани су били захватили готово целу и извозну и уписну трговину на Српској Земљи. Дубровник беме „главним господарем несе српске трговине.“⁷⁾ Изазити историју средновековне српске трговине значај говориати о историји дубровичке трговине.

Дубровник је, дакле, посредовао у трговини између Српске Земље и Италије. Имајући неизмерне користи од тог трговинског посредовања између Српске Земље и Италије, Дубровник је, разуме се, из снаг битног интереса нишом настајао, да целу српску трговину дохвати у своје руке и да странце потисне из Српске Земље.⁸⁾ Та велика тежака Дубровчана да се зело видети већ у споменутих тро-

¹⁾ О. Фолковић, И. Славич и Јанковић у II. с. 149. Главнијој маже свој српској портика.

²⁾ Машић, Пако и др. Писменица из овог руги сс XII вља, изварајући маже ишмиљачки, доже ниш трговачки са добожих и српских обављају и исплатију за ишмиљачки додије за цело додије ниш добожих, Дубровички трговачки издавају, исплатију се све обавести код општинског, а за маже код и другог писменица. Александрија и по овог писменица трговачкоме година да отине, италијански по маже. — Фолковић, И. Славич у II. с. 29—35.

³⁾ Машић, Фрој у I. с. 14.

⁴⁾ Иб. с. 51—52.

⁵⁾ Машић, Фрој у XXIX. с. 199.

⁶⁾ М. Станковић, Историја трговине с. 145. — Види X XII. с. 392.

⁷⁾ Машић, Фрој у I. с. 148—150, 156—159 (Дубровник) — Писменица с. 56—59, — Машић, с. 204—207. — Машић, Фрој с. 179—180, Фрој у XXIX. с. 201—203, — XXVII. с. 193—195. — Види у VII. с. 154—157, — XV. с. 47—48, — XXIV. с. 181—183, — с. XXIX. с. 117 — Машић, Фрој у XXVIII. с. 4—6, 14, 56, 84, 79, 55, — Суво месо (латрени) и сир, остале општински, остали, савошачки писменица, писменица. — Тураци Дубровчани трговачки отине 1299. год. зелома невоно у 1309 г. 4083 писменица и 16 писменица писменица и дугака трговачка.

⁸⁾ Машић, Фрој у I. с. 17, 25. — Ову маже се пожељ из Дубровника писменица бив. држави у X. с. 2, 1, г. XXVIII. с. 90, 25, 79, 85.

⁹⁾ Машић, Фрој у I. с. 138. Јовановић трговачки, „И што види господствома за да сви трговачки ир, па време господу несу ниш трговачки из Српске земљанске разуме које, а српски а сада носи српско и заето и т. д.

800 куб. метара бубоких и 1200 — — мешаних, између по којима долазе Попови, Граничани и Јасенова. Рак лишешном оверата је 26. Јула т. г. Баушња је 1000 динара.

Билни услови могу се видети у кавиларији Основног одељења Суда општинског и тог радним даном од 8 до 12 пре, и од 3—5 сати после подне, и празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општинског града Београда АБр. 5171. 15. Јула 1893. год. у Београду.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра грађевина бр. Јула т. г. Бр. 3312 држаће Управна града Београда јавну усмену лантацију, у својем грађевинском одељењу, у згради општинског суда, на дан 30 Јула ове године у 10 часова пре подне за **оправку меридијанског павиљона у операцији Веа Школе.**

Претрачуна цена овога посла је 419 дина. 40 п. дина, а каузија износи 50 дина. у готовом новцу, пределим наплатима или итабулацији према закону.

Пошњају се предузимачи да дођу и и лантирају.

Из кавиларије грађевинског одељења Управе града Београда, 9. Јула 1893 год. ГБр. 575 у Београду.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра грађевина бр. Јула т. г. Бр. 4568 држаће Управна града Београда јавну усмену лантацију, у својем грађевинском одељењу, у згради општинског суда, на дан 31. Јула ове године у 10 часова пре подне за **грађење дрвене капље у згради кошућка у Топчидору.**

Претрачуна цена овога посла је 1413 дина. 5 п. дина, а каузија износи 150 дина. у готовом новцу, пределим наплатима или итабулацији, према закону.

Пошњају се предузимачи да дођу и лантирају.

Из кавиларије грађевинског одељења Управе града Београда, 9. Јула 1893 год. ГБр. 576. у Београду.

О Б Ј А В А

Члан 14. закона о народним школама наређује да „свако мушко и женско дете које живи у Србији, дужно је да сврши основну школу; а члан 17. истог закона наређује, да се сва деца прирасла за школу улажу у школу у првој половини месеца Јула. —

Школски одбор, да град Београд, преко „Општинских Новина“ позвао је родитеље да своју децу до основног рива унесу у школу. Ну, извештају Управитеља београдских основних школа гласе, да је се до сада пријавило само мали број родитеља, да своју децу унесу у 1 разред ове школе.

Услед тога школски одбор, у својој седници од 26. Јуна т. г. решио је, да се унесе ђака пројужи до 1. Авг. т. г. Пошњају се родитељи ђака, да своју децу до тога дана унесу у школу, како после овога дана не би изкусили законске последице. —

Увие ће вршити Управитељ школе у својој школи сваког радног дана.

Да се родитељи неби излагали тронуку око набаљавља критерија, школски одбор је добио од месних свештеника свију веран списак деце, која су прирасла за школу. А да би сваки родитељ могао дознети Управитељу школе при унесу деце

да је дете прирасло за школу, Школски одбор одредио је деловој одборци, да сваког радног дана буде у кавиларији Суда Општинског од 10 до 12 часова пре подне и издаје упуштене родитељима о дораслости деце за школу, који ће с тим упуштенима или личног управитељу у унесати дете у школу.

Деловој одборци радиће у општинском суду у соба где је Економат.

Из седнице школског одбора за град Београд 26 Јуна 1893. Бр. 303.

Н А З Н А Њ Е

Решењем одбора општинског од 28. Маја т. г. АБр. 3926, а по одобрењу Управе вар. Београда одређена су ова места за дрвара саглазница у Београду.

1. У дунавском крају на левој дор-балској ивици.

2. На широкити, до марине тежана.

3. На сликој обали, где су стада, дрвара саглазница. На овом грешем месту биће саглазница све док се не осасради веј, када ће се друго, погодније одредити.

Ни на којем другом месту у вароши не могу бити дрвара саглазница и сва, која се сада у вароши налазе, ивице до 1. Нов. т. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се презентацију грађани ради знања, а дрварски трговци се шањају, да се обраде општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра т. г. држати саглазница за дрва и трава.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1893 год. у Београду. АБр. 3926.

руји) расте металне израбеине, разноверно шибуре, стиколатуру, парфитерију, лачине, једнобо кобе, писалнице, рибје, дале, овно, особито малвастију, виво мало боље врсте.)

45. Трговинска предмет, који су Дубровњани послатили узноси у Српску Земљу и од кога су имали сразмерно малеће користе (трговину прихода) била је се. У XV. п. разувало се, да Дубровњани само само од само 40.000 дуката.) у времену пада Дубровњани Републике приход од само износије је 20.700 громена.) Велика потражна соли у Српској Земљи да се прогнатици тиме, што је Српска Земља била рат ехеселене еточарева земља, па су за израбеине стоне биле потребне велике владаине соли. На основу неких старих уговора, Дубровњани тако драгоцених, се е придржала само на четврти места: на *увић Неретве код Габеле, у Дубровнику, Котору и у Савојој Србу на Војани.* Дубровњани су сарањиво гледали да се у Приморју не подигну нове слав-

нице на другом ком месту. На када би се у Приморју подигао нова славница изапа поменутих места, омази би се стварали занглети и Дубровњани, пошњајућа се на равније стечена права и уговоре, успелави су да у српском приморју буду само оне четврти. —

Уговорајући се српским владаоцима Дубровњани су испитали у трговинским уговорима као знаменито тамку, да се неће у Приморју подићи на која нова славница или трг.)

Краљ Тврјко на згодном месту у жупи Драчевици подигао градџ Са Стеван и намераване да ту подигне славницу и соли трг и тузи каже било краљевство или поштатни славнице и да подије трљ сам предшњи); али Дубровњани на основу старих уговора успеле 1382 г. да се краљ остави те своје намере.) Савада хтеде пошњи славнице на Суторици, те е српски власи долазе у Нови за се, али га Дубровњани умолаше да то нечини.) Али то Турци, по заузећу Херцег-Новога, учинише: подигаће у Новоје славница и соли трг. Приход та новогког гра одлазио је го

сузталону касу. Противу овога Дубровњани протествоваше и најзад успеше, да сугтан Бајазит II у марту 1483 г. нареди, да се на новоском тргу продаје само дубровњачка сол.)

Со је, дакле, била главни приход Дубровњачке Републике. Дубровњани је новопосао продају соли српским крајевима од Дрина до Неретве, Жупи, Драчевици, Кованјани, Трешину, Врбу, Гудинама, Хуму, Босни.) Искољичну продају соли Босанјанима Дубровњани су имали и за време Турана.) У јеси 1411. г. неки страни луде беку довели соли под Нови и продаје је Новосанјанима и Дубровњани трговине од Савдала, да се каже ови који допустине ту страну продају соли.)

У почетку XIV. в. ко донесе соли на дубровњачки трг, морао је донесати се продаје само Општани.)

(Наставило се)

1) Мом. Срем. т. XXVIII. с. 198. Марца, Сена. Норм. 1370. за Рибје, се до Ариана глеј Воланте до рибарева Београдска Школа X.

2) П. Швабици с. 16. — Милош. Неп. с. 134. — Милош с. 246, 346—347. — Гласн. XXVIII с. 98—102. — Милош с. VII с. 184 с. XV с. 47. с. XXIX с. 100, 117. — Милеци. Невалка с. 18—39 (Дуброви).

3) Нол. в. V с. 163.

4) Жупан. Школа, с. 24.

5) Мом. Срем. с. 203—204, 246—260.

6) Ђ. в. 260—265.

7) Ђ.

8) Нуман, Срем. к. I с. 11.

9) Мом. Срем. с. 474—475, 597—599.

10) Мом. Срем. с. 25. — Мом. Срем. с. XIII с. 193—194. Гласн. к. XXVIII с. 93—97, к. XXVI с. 188—189.

11) Милош. к. III с. 60.

12) Нуман, Срем. к. I с. 107.

13) Мом. Срем. с. XXIX с. 18—14, 141, 447, 138.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII

ПЕДЕТА 25. ЈУЛА 1899.

Број 27.

ИЗДАВАЧ НЕДЕЉКО ЈЕЖАН-ЛУТ

ИЗДАВАЧУ ЈАКА СЛАТКЕ ЗЕЛТНИЦИ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ
А СВИ КОРИСНОСТАВНИЦИ НА УРЕДИШТА

ИЗДАВАЧКА

За Србију на годину 4 динара
за овај годиш 2
За стране земље на годину 9

УРЕДИШНИ НАБРАЈАЈИ СЕ

НЕ ПИТАЈТЕ СЕ ЗА ПУТЕВЕ НЕ ПИТАЈТЕ СЕ

П А Р Е Д Б А

Управа вароши Београда издала је следећу

Наредбу:

„1. Сви станонаци београдски без разлике положаја и занимања који прилажу у своје станове на премошћене зидна са стране, било то да су обични путници, било гости или робани, дужни су од данас да о нама поднесе надлежном кварту пријаву.

Пријава се има поднети одмах а најкаље у року за 24 сата, од кад је до под кога дошао.

2. Сви станонаци оних кућа и других зграда, које се издају за становање, дужни су до 15. овог месеца неизоставно и безусловно поднети својим надлежним квартовима пријаву онег својих закупача односно издржава, без обзира на то што су и ако су те пријаве раније подносиле. А у будуће свако купаче и сваку промену у томе погледу имају достављати квартовима надлежних одмах, а најкаље у року за 24 часа.

3. Полица се грађанство да се по овој наредби најтажније управља, иначе

ће сваки онај, који у томе буде неовисправан изнети најтежкоје последице закона.

Наредба ова односи се на цео атар општине града Београда и Топчидера.“

Ова наредба саопштена се грађанству ради јавно и управљана.

Од Суда општине београдске 12. Јула 1899 год. АВ. 5072 у Београду.

О Б Ј А В А

Члан 14. закона о народним школама наређује да „свако мушко и женско дете које живи у Србији, дужно је да скрени основну школу“; а члан 17. истог закона наређује, да се сва деца прирасла за школу упућују у весту у првој половини месеца Маја.

Школски одбор, за град Београд, преко „Општинских Поштина“ позвао је родитеље да своју децу до означеног рока унесу у школу. Ну, иницијативу Управитеља београдских основних школа гласе, да је се до сада пријавило врло мали број родитеља, да своју децу унесу у I разред оск. школа.

Узслед тога школски одбор, у својој седници од 26. Јула о. г. решно је, да се

уше љака продужи до 1. Авг. о. г. Позивају се родитељи љака, да своју децу до тога дана унесу у школу, како после овога дана не би изнели законе последице. —

Уше ће прићи Управитељу школе у својој школи сваког радног дана.

Да се родитељи неби излагали тешку оцу мањакљану тереница, школски одбор је добио од месних свештеника свију перал списак деце, која су прирасла за школу. А да би сваки родитељ могао дознати Управитељу школе при унесу познат да је дете прирасло за школу, Школски одбор одредио је денећу одборског, да сваког радног дана буде у канцеларији Суда Општинског од 10 до 12 часова пре полне и издаје упућенице родитељима о дарованости деце за школу, која ће с тим упућеницама ићи догичном управитељу у унесити дете у школу.

Денећу одборна радиће у општинском суду у соби где је Епископат.

Из седнице школског одбора за град Београд 26 Јула 1899. Бр. 303.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ОРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАСЕЉА
ВОСТА И НОСТИК

(БЕОГРАД)

Век 1320 г. би изабривања пријавити продаја соли у Дубровнику, — Дубровачка се со сирваљана најпре код самог града а доцније код Стома. Али дубровачка се иже мога подмирати сточарске потребе српских влада, на су с тога Дубровачки дозвољени соли са Малте и Сицилије, или Триполије, Драча, са Браца, са Пуле, — Били су особити сивањци, најпачији, који су виши у гасовите светоске соларе да кувају соли за општински рачун.)

46. Дубровник је имао добру корист

од вина, јер вино из ланских и жупских места ношено на коњима и мелинама добро је продавано у српским провинцијским крајевима. И сами Дубровчани гадиле су виново возу, јер нахон прелео беше несом погодан за културу винове лозе. Прелео на коме беху подигнути дубровачки виногради, а то беше прелео од Залета до Окојиња, називано се Астагеалти Астага. У Астагеји било је и приватних виноградних куку су, по ла Мероиво белезници, обрађивали на виноградну дубровачки славина; али је Република настојала да провирва општине са приватни приватне винограде. Чак су се и дубровачке колоније во Српској Земљи савили културом винове лозе и винарском трговином.)

Имајући знаменити корист од вина Дубровачка је Република изабривања сољна спитромова уноа страного вина, на шта вина и на Стома.)

1) Mon. Seret. v. VIII, c. 220. (Byzantini) Non habio molis intrala, il servo delle quali esistio in via il perchi al travagliato dei traffici e sono nelle teste et fucile di un'arte scelta dalla dazati et poi di fucoli.

2) Mon. Seret. v. XIII, c. 89.

3) Историја в. 39, Вид в. CMV, c. 181.

4) Вид в. LXXXIV, c. 48.

5) Малуш. Писма в. 82. — Mon. Seret. v. XXIX, c. 26. — Mon. Seret. v. XI, c. 73. (Lepka razvalio je Dufrovniku od 1340, i 3-400 parsi are prodavaloj alia ova vini, da cika, che lera l'anno un serbulo nel d'istate, cho prodicito, che era il romulo v'olter v'el fucolati in quel tericito.

6) Mon. Seret. v. XIII, c. 150.

Три чиновника (officials, nobles, hoinines) надгледали су да се не унесе страго вино.) —

Дубровчани су сирваљали и виново, коју су продавали а по катка у бурданна подвалати српским владашима и властели.)

47. — Дубровчани су много трговали робом, о чему има поузданих доказа и списома. У Дубровачким царским зборницима одређена је царина и на робове. У уговору између Котора и Дубровника од 6 Јула 1279. г. утврђено је да Которани влади онолико царине при изноу роба из Дубровника, колмно и Дубровчани из Котора.) Дубровчани су сами дохватили и продавали луде обложених српских омиаких кнезова, о којима су били у писма. У Дубровчани су продавали робове

1) Mon. v. 147, 149; v. XXIX, c. 149.

2) Вид в. V, c. 106. (Ducato Venetico) Petera Kotor, od 1294. 13) Grado de Venec. v'el tericito il serbo m'olter; d'olmo uno m'olter il quele de Castile.

4) Mon. Seret. v. XXVII, c. 247.

5) О томе има списома у 4 народних писмају у Брз. Шлемо м. III, c. 21. m'olter de soli serbicos. (Ojano la (Civita Venetia) V'el Polozar) gradu Dufrovniku, na predaju m'olter u Zagorju, u Zetici za m'olter kuzinik, m'olter m'olter na m'olter kuzinik.)

6) Вид в. CXXIX, c. 105, v. XV, c. 26.

7) Mon. Seret. v. 1, c. 120 §. 160.

8) Каса Писмају у свом писму из г. 1504. упућено на Дубровник, има о томе што се из Дубровачке упућено у Трди и језу око. Mon. Seret. v. 43, a. 41.

1) Jk. c. 146.

2) Mon. Seret. v. XII, c. 93.

3) Mon. Seret. v. I, c. 101.

4) Вид в. XVIII, c. 128.

5) Mon. Seret. v. XIII, c. 229.

6) Mon. Seret. v. XXVIII, c. 158.

7) Mon. Seret. v. XXVIII, c. 40.

ИЗВЕШТАЈЕ

Решеним одбора општинског од 25. Маја о. г. Абр. 3926. а по одобрењу Управе нар. Београда одређена су она места за дварска слагалишта у Београду.

1. У дрвњачкал крају на десној доубокој страни.

2. На туркизишцу, до марсове пијаве.

3. На турској обали, где су и сада, дварска слагалишта. На овом третион месту биће слагалишта све докле, док се не сагради већ, када ће се друго, згодније одредити.

На на којем другом месту у парнион не могу бити дварска слагалишта и сви, која се сада у парнион налазе, имају се од 1. Нов. о. г. преселити на језио од горе означених места.

О овоме се извештавају грађани рази знања, а дварски трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра о. г. држати слагалишта за дрва и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1899. год. у Београду. Абр. 3926.

ОБЈАВА

По решењу господина Министра војног постојеће ове године наизама сена и сламе у војеном селуку у Београду куповином од народа, на дан 15. Јула ове године.

Комисија је сено и сламу прихватила сваког дана од 7—12 сати пре и од 2—7 сати по подне и то само кад су лева дана.

Цена је одређена сеном 5 дин. а сламом 2 дин. од сто грам.

Примљено сено и сламу плаћаће комисија одмах по пријезу.

У исто време објављује се, да ће се и пшеница и зоб за потребу војску куповати од народа на београдском житном тргу по нижањој цени.

Осим овога, сви грађани, који су ох државне уреди на зајам сена, сламе или пшенице имају ове године недовољно

вратио. Оно појављено сено и сламу примаће комисија такође у војеном селуку у Београду, а пшеницу код прве слагалишту у граду.

О овоме се извештавају грађани рази знања и управљана.

Од суда општине београдске, 9. Јула 1899. год. у Београду Абр. 4968. и 5283.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

8. Јула 1909. год.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, председници чланови г. Стев. Николић и Кома Стевић, од одборника: Бата г. А. Н. Прасарић, Милош С. Претић, Ђуро В. Стевановић, Ђуро Тодовић, Ј. Кома, Стојко Николић, Мис. Јежићковић, Стојановић, Тодор С. Јањић, Драго Стојановић, Е. Н. Мезгарић, Ј. Давидовић, Трајко Берковић, Јакоб Јанковић, Кома М. Ђураћ, Д. Тодовић, Н. Стевановић.

I

Прочитан је извештај изборних одшта одржане држио 3. Јула о. г. и у одлуци КШБр. 426 упућена је извештај и допушта:

да такса за војску од хумура до Славије буде она:

од хумура до железничке станице (сата) пет пара; од хумура до академје десет пара и од хумура до Славије петнајест пара.

II

На предлог одборника г. Н. Спасића, одбор је решио,

да се продужење концесије трамвајског друштва даде јавно, поред изложеног повода на решењу одборником од 3. Јула о. г. Абр. 4449. пристаје да и другу Калимегдан — Славија пропозити и да за сваку половину изаштају по пет пара тако, да војска од Калимегдана до Теразија кошта пет пара и од Теразија до Славије пет пара.

III

По прочитану акта Управе нар. Београда и њених одлука Абр. 4979, 4942, 4078, 4064,

војска се тргну уверио а изаштају и извештај сваки извештај лица одбор је решио,

да су Димитрије и Станислав браћа Крстић, земљопосед доброс владана и доброс извештај стави: да је Новак Вошковић лебар доброс владана и средњег извештај стави; да су му неопознати Никола Вошковић капац брадарски, Димитрије Ристић надничар и Милан Дробњак бив. чиновник.

IV

Председник извештаја одбор, да се Владислав Ђорђевић билаки не може да прили допустити члан заменица у пореском одбору и предлаже, да се на његово место друго лице прибави.

— Одбор је решио,

да на место Владислава Ђорђевића буде члан заменица у пореском одбору г. Ђорђе Димитријевић апотекар.

V

По прочитану молбе Јевтимија Бисерић, општинског извештајца Абр. 4969, одбор је решио,

одборна се молбуку тридесет дана осуствна ради лечења с тим, да му се него има рачунати од дана кад та ствар употребавају.

VI

На предлог суда општине Сбр. 10484/98 одбор је решио,

одборна се кредит од сто декарата динара за исплату сума, коју је Петар Дуговић положио код овог суда за Павла К. Милића. Ова сума за пазде на терет партије буџетом одређене за исплату дугова општинских на ранјојој година.

VII

Председник извештаја одбор, да је још у 1892. год. бив. општ. извршник Петар Језерковић извршио од г. Николе Трковића члана Управе нар. Београда 9980 год. што је ниш допусти војеној влади за употре савишарског зела, на Језерковићу око изаштају суду управствено због чега је, као и за друге злоупотребе осуств и змену извршио.

Како је један од главних дубровничких улица била чови или општа, то су Дубровници настојали и вајзал успели, да у Дубровнику подигну фабрику сума 1845 г. По Филипу де Динераци, који је само годину дана доживио (1434. г.) дошао у Дубровник, Дубровници 1433. г. дохватио у свој град из Пачинове мајстор Петра Пантели и Павла Ђурића (браћу једне матере а два оца*); саградише им фабрику чоке; дохватио им 5.000 шера на зајам на 10 год. без интереса, да би могли отплати рад у новој саграђеној и снабдевној фабрици; поконише им кућу и виноград; обехаше им вајзалу за сваки извршник ковак чоке по један дулат; у скоро Панте умре а Петар са својим сестрињима Филоном и Вартоломејем Ситињанима развио огроман рад у фабрици, окупи се Дубровничани, обогата се много и би прилазио у дубровничко грађанство.) Дубровнички сумио био изаштаје на добар глас и уне се де мјра са самим мистанцима сумица и да га превлађа. Већ 1462. г. Млетци морадоше предузмати противнике мере противу дубровничком сумица и да под великом капацом запрете својим трговцима, да не смеју из Дубров-

* Пучић, Појавити с. 24. — Гласн. а. XXVIII, стр. 184—187.

* Милош, Ист. с. 348—349. — Ч. Милошковић, Грчки Краљевина г. I. с. 35. — Дубровнички Слов. 1419. г. Излож. Николе Дуговића, „Босна продај Агад, а тако и Босна крајем К. Ј. а јон ств. Касидино.“ Пучић, Слов. с. 4. с. 146.

* Мис. Претић, Ч. с. 125. г. XII. с. 210. г. XXII. с. 7. — Пучић, Слов. с. 1. с. 13. 31. 146. — Према свим извештајима и списаним г. Фебру од 1483. г. (Рад г. XIIII. с. 174.) По Вошковић трговци кад изаштаје, да је у Дубровнику претрпала трговина робом у почетку XV. а. Рад г. CXIX. с. 166.

* Рад г. XVI с. 74.

* Пучић, Слов. с. I. с. 2—10, 14, 146.

* Пучић, Слов. с. I. с. 10. Дубровнички С. Слов. 1907.

* Мис. Претић, Ч. с. 125. г. XII. с. 210. г. XXII. с. 7. — Пучић, Слов. с. 1. с. 13. 31. 146. — Према свим извештајима и списаним г. Фебру од 1483. г. (Рад г. XIIII. с. 174.) По Вошковић трговци кад изаштаје, да је у Дубровнику претрпала трговина робом у почетку XV. а. Рад г. CXIX. с. 166.

* Рад г. CXIX. с. 166.

* Haxelstassen а. 10.

* Милош, Ист. с. 348, 350—371. — Мис. Слов. г. XIV. с. 65, 101. — Гласн. а. XXXVII. с. 199; а. XXXVIII. с. 102.

дн, у готовом новцу, пределим паширима или интабулацији према закону.

Помањају се предузимачи да добу и лицентирају.

ГБр. 626, од грађевинског одељења Управе града Београда, 23. Јула 1899 год. у Београду.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра Грађевина од 12. Јула ове године Бр. 5105, држаће Управа града Београда јавну усему лиценцију, у своје грађевинско одељење, у згради општинског суда, на дан 3. Августа у 10 часова пре подне за **оправку зграде Гимназије Вуна Стевана Караџића** у Београду.

Предрачунава је сума овога посла 724 дн. и 90 п. дн., а кауција износи 150 дн. у готовом новцу, пределим паширима или интабулацији, према закону.

Помањају се предузимачи да добу и лицентирају.

ГБр. 615, од грађевинског одељења Управе града Београда, у Београду.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра грађевина од 12. Јула Бр. 5008 држаће Управа града Београда јавну усему лиценцију, у своје грађевинско одељење, у згради општинског суда, на дан 7. Августа у 10 часова пре подне за **оправку зграде индустријске касарне** у Београду.

Предрачунава сума овога посла је 3280 дн. и 64 п. дн. а кауција износи 500 дн. у готовом новцу, пределим паширима или интабулацији, према закону.

Помањају се предузимачи да добу и лицентирају.

пачка колонија имала своју првну (гробље.)¹⁾ Дубровљаци покупили знали су на првом месту да ништа трговинске интересе свога града, а Република је њена припадница и политички менаџер у везици. Дубровљаци покупили морао је увек пратити српског владонач, био он на своје време латинско, или на бојном пољу; коњу је имао да суди и приватне спорове Дубровљаци; ако потреба захтева морао је дубровљаци покупили или у оближња места где има Дубровљаци; он је имао право суђења приватних спорова Дубровљаци; он је имао право трговати или у своје име или у име неког члана своје породице, или да се име ортанжу у трговинским спекулацијама; на послугу су му биле дане неколике суге о великој колонији; од своје годишње плате обично 200 или 400 п. и од царинена дубровачке робе која се увози и извози из Србије, коњу је држао себе и своју послугу.²⁾ На своје коњу и министре на страним дворима Дубровљаци су много трговали, у време свога нагла Дубровљаци је Република трговала годишње на њих 24.658 грошева.³⁾

¹⁾ Види г. VII, с. 184.

²⁾ Мом. Спрот. в. XXIX, с. 284, 343—348.

³⁾ Мазур. Москва, с. 81.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда, 18. Јула 1899. год. ГБр. 604, у Београду.

О В Ј А В А

Према распису Господина Министра народне привреде од 3 маја тек. год. ГБр. 2514 држаће се ове године у пароши **Пироту тродневни марвени панаџур** у дане 15, 16 и 17 августа токуће године.

На оне панаџуре продаваће се по ред своју врста етоне и сви оно-визамски производи законом одобрени.

Ово се својствена привредно и трговачком свету ради знања.

Од суда Општ. пароши Пирота 16 јула 1899 године. М 5264 у Пироту.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра грађевина 6. Јула о. г. Бр. 4568, држаће Управа града Београда јавну усему лиценцију, у своје грађевинско одељење, у згради општинског суда, на дан 31. Јула ове године у 10 часова пре подне за **грађење дрвене капије у оградни кошутања у Товчидеру**.

Предрачунава сума овога посла је 1413 дн. 5 п. дн. а кауција износи 150 дн. у готовом новцу, пределим паширима или интабулацији, према закону.

Помањају се предузимачи да добу и лицентирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда, 9. Јула 1899 год. ГБр. 576, у Београду.

Са својим мислосређеним колонијама и коњушницама у Српској земљи Дубровљаци су одржавали неуз помоћу владиних курапа (у лат. сном. сукотес; у итал. курије, chorieri, chorieri; у срп. колонијама, колоније, колоније). Помањали за пут курапа су пред Велем подлагали аквизицу да ће у одређеном времену предати њему у руке адресату.¹⁾ Они државни класици могли су под владиним условима издати приватне услуге и појединим грађанима, а велики дубровљаци трговци имањали и своје класице.²⁾

Својим материјалним богатством Дубровљаци је излазио на велик глас, да се о његовом богатству по свету најке причаће.³⁾ Феликс Фабер нели да Дубровљаци да нема богатје општине на свету.⁴⁾ Већ споменути Никола де Николај нели да Дубровљаци да су немога богати, јер сви иду на трговиним и добитком.⁵⁾ Један аномички

¹⁾ М. а. Спрот. в. X, с. 171, 177, в. XII, с. 218.

²⁾ Haeckelström, с. 43.

³⁾ Једна од највећих књига на Нем. језику. Једна, издата од великог колонија на Швајцарском језику, с. Милоса српски на Дубровљаци да се расветли на свету. Дубровљаци, који су немога од државних, на њих помагају или и државне власто одржао чакма јавно државно своје богатство. Милос в. XII, с. 43.

⁴⁾ Раб в. XIII, с. 178—179.

⁵⁾ Раб в. LXII, с. 98.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра грађевина од 8. Јула о. г. Бр. 3312 држаће Управа града Београда јавну усему лиценцију, у своје грађевинско одељење, у згради општинског суда, на дан 30 Јула ове године у 10 часова пре подне за **оправку меријадног пављона у осваторији Вел. Школе**.

Предрачунава сума овога посла је 419 дн. 40 п. дн. а кауција износи 50 дн. у готовом новцу, пределим паширима или интабулацији према закону.

Помањају се предузимачи да добу и лицентирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда, 9. Јула 1899 год. ГБр. 575 у Београду.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За општине: Савинац, Трпачево, Варошки и Врбасце

1. Од собе и кућине или многог дућана са собом — — — — — 025 д.
2. Од две или три собе са кућиним или многог дућана са магацин — — — — — 070 д.
3. Од четрна или више собе са кућиним, од изванко са кућиним, од го- стинице са кућиним без штале — 150 д.

За општине: Државце и Шамацки

1. Од собе и кућине или многог дућана са собом — — — — — 020 д.
 2. Од две или три собе са кућиним или многог дућана са магацин — — — — — 060 д.
 3. Од четрна или више собе са кућиним, од изванко са кућиним, од го- стинице са кућиним без штале — 1— д.
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 0440.

путисама: Дубровљаци су сви трговци од привреде лукама, одних интервенција;¹⁾ а једна релација још долазе да су Дубровљаци лакома као и велика трговина.²⁾ Сорандон путисама боложи: да је Дубровљацима главно занимање трговина и да се једино труде да што више приушоња, да имају 100 великих трговачких бродова и 5.000 моринара.³⁾ И т. д.

Својим богатством, а на првом месту својим карактером, Дубровљаци су узимају велик глас и поштовање на свима странама а особито у Српској земљи. Српска властела на и свима владонач сврху за част знати се дубровљачким грађанима.

(НАСТАВЉА СЕ)

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII

ПОНЕДЕЉАК 2. АВГУСТА 1899.

Број 28.

ПРЕДАН ПЕЊЕЖНО УБАН-ДУГ

КЛАСА:

За Србију по години 4 динара
на нова годишња 3
за страни земље по години 9

ПРЕДАНУ ВАША СЛАВНА ЗИГНИЦИМ НА ОБИТЕЉНИМ СУД
А СМЕР КОРИСНОСТИМА НА УПРАВИ

УГРОБИНИ НЕ ВРАЉАЈУ СЕ

НЕПЛАЊЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

БЕОГРАЂАНИ,

Пре двадесет и три године, када се оно Србија, ова наша драга и мила Отаџбина потресала под звуком бојнога оружја, под грмљавином тонова и лубарада; кад оно Српски Народ вођен својим тадањим витешким **Кнезом Миланом М. Обреновићем IV**, — беше сав листом устао да извојује себи и својој држави потпуну слободу и независност, да прошири своју општу кућу, кућу, којој је онако јуначки и мудро положио прве темеље **Милош Велики**, а незаборављени **Кнез Мучаник** још боље утврдио и очистио градове од Турака, — тада баш, на дан другог Августа 1876 великом Божјом милошћу угледао је света наш љубљени **Краљ и Господар Александар I**.

Београђани,

Други Август, дан рођења нашег милог и узвишеног Краља и Господара, — који је, по примеру Својих славних Предака, челичном руком, а срцем и душом пуном љубави према народу Своме, свом снагом кренуо, да Своју милу Србију узнесе на ону видну висину, која јој је и њеним положајем, и њеним правом и њеном историјом намењена, — тај дан значајан је и по Српски народ и по **Династију Обреновића** и по наш Београд, Престоницу српских владалаца, у којој се наш премилни Краљ и родно, те га за то цела земља светкује као велики народни празник.

Београд је био у томе светковању вазда први. За то тога дана похитајмо сви у свети Божји Храм, да се помолимо милостивоме Богу, да нашег милог **Краља и Господара Александра I** поживи дуго и дуго, а на срећу и славу Србије и целог Српског народа!.....

На сам дан Краљева рођења, после службе Божје, биће благодарење у Саборној цркви у 10 часова пре подне. Домови београђана биће искићени заставама. У вече ће варош бити осветљена.

Од суда општине београдске 1. Августа, 1899 год. у Београду.

за депозит диванра месечно до првог маја 1900 година Јапану Стевановићу месару према његовој понуди и под погодима, које су за ове захтеве прописане. Да се и за остале до сада неиздате плаћене расписне ликвидације.

VIII

По прочитану молбе Тодора Цвостовића начелника и инвентара грађанског одсеља Гбр. 1641 одбор је решио.

да се молител Тодор ослободи плаћања дуга за сарађувану салдуру у четири стотине депозит и четири диванра и 51 паре ако се протоколарио одрже тражена накнаде штеће ванте његовом имању узлед инвентације.

IX

По прочитану молбе Браће Дјанка и инвентара грађан. одсеља Гбр. 485, о тражењу њихових накнаде за оскурање града у улици Милоша Величког због сивања раме, одбор је одлучио.

да ово тражење извиде, предрачује прегледају и поднесу одбору инвентара са мишљењем одборника г.г. Ив. Козлић, Васа Николић и Ђорђе Соколовић.

X

По прочитану молбе Анке Петровић оид. Абр. 3694, којом тражи повоз за извучање бабицула, одбор је решио.

да се ова молба одбаки.

XI

По прочитану инвентара самоуправства Абр. 5146, одбор је решио.

одобрава се, да се остатак примана Браће Банковића за експроприисано земљиште у две напде десет стотина и седамдесет диванра исплати на припременог најма од милијуна диванра, пошто се добије надлежно одобрење.

XII

По прочитану молбе Катарине Језићковић, остареле бабине оид. Абр. 5307, одбор је после позивањеге главњака са 12 главњака против 9 решио.

да се молдителца најде из општинске касе на име помоћи свега по двадесет и четири диванра месечно из дотичног буџетске партије од првог августа ове године.

XIII

На предлог суда штећне, одбор је решио

да се буџетска партија за непредвиђене потребе за ову годину повећа са две напде диванра на терет буџетске партије за исплату општинских дугова на разних година. Да се за ово извиде надлежно одобрење.

XIV

По прочитану инвентара и предлога градонамешног одбора о тражењу језерске привезе општинске самоуправног одбора Абр. 4962, да јој се одвоји један дес на износе гробља за сарађување десет мртваца, одбор је после позивањеге главњака са 12 главњака против 9 решио.

успаја се у свему овај предлог градонамешног одбора. Да се под наложеним погодима, ако језерска привеза општинске самоуправног одбора пристаје на исте, допусти сарађување десет мртваца на означеном месту новог гробља.

XV

По прочитану инвентара самоуправства одсеља Абр. 4321, о стању човеч главо „Госпољина човеч“, одбор је решио.

да се ова човеча обнови и извиде до нивоа нове инвентацијоне линије и да се у њу спроведе вода из старог водовода одобравајући за то потребан кредит.

XVI

По прочитану молбе Јосифовић жене Милоша Мадаровића Абр. 3681 која тражи да јој се изведе водопровод за просељане нове улице, и по прочитану инвентара грађанског одсеља о износу кредиту Гбр. 1170, одбор је одлучио.

да се ни по овој молби не може молителци дати дозвољених и да одбор остаје и даље при својим ранијим одлукама по овоме предмету.

О Г Л А С

Пошто је Управна града Београда набранала просељане кућнице нештоће и дигириног сметлишта на досадашњем месту „Карабури“, то се овим намената грађанство, а нарочито она лица, која се баве са изношењем кућнице нештоће и дигириног сметлишта, да је Суд општине града Београда, споразумно са Управном нар. Београда, одредило место за просељане нове куће нештоће и куће „Карабури“ и сабрике нештоћа, и да је за ту цел и дуг од извешањег друма на до Дунава прокопан и за колесо саобраћаја ушлеши.

Од стране Суда општине града Београда 30. Јула 1899 год. Абр. 549., у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Решеним одбора општинског од 28. Маја о. г. Абр. 3926. а по одобрењу Управе нар. Београда одређена су ова места за дрварска салазалишта у Београду.

1. У Дунавској крају на зидној доубољској ацији.

2. На зидној ацији, то жаритне ацији.

3. На сакој ацији, где су и сада, дрварска салазалишта. На овом трећем месту биће салазалишта све докле, док се не сагради неј, када ће се друго, годичје одредити.

Ни на којем другом месту у вароши не могу бити дрварска салазалишта и сна, која се изводе у вароши напде, имају се до 1. Нов. о. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се инвентарају грађани ради знања, а дрварске трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Ноембра о. г. држати салазалишта за дрва и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1899. год. у Београду. Абр. 3926.

О Б Ј А В А

По решењу господина Министра војног почете ове године набавка села и сламе у војном селу у Београду кузованим од народа, на дан 15. Јула ове године.

Комисија ће село и сламу примати сватог дана од 7—12 сати пре и од 2—7 сати по подне и то само кад су леви дан.

Цена је одређена сему 5 дина, а слами 2 дина, од ето грама.

Примљено село и сламу плаћање комисија одмах по прирежу.

У исто време објављује се, да ће се и штећна и доб за потребу војну купувати од народа на београдском кузовном тргу по најјачој цени.

Осим овога, сви грађани, који су од државе узели на зајам сема, сламе или штећна имају ове године неизостало вратити. Ово позамљено село и сламу примће комисија такође у војном селу у Београду, а штећну код проф. салазалишта у граду.

О овоме се инвентарају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 9. Јула 1899. год. у Београду Абр. 4968. и 5283.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда омиш опомине све оид. предузимаче и тесаче, да у будуће осењује без паринотг Судског одобрења, на општинским земљиштима како у вароши тако и у околини паринотг, **ИСТАВРИВАТИ** разне грађевинске материјале и јакнију и ову тесачи.

Ако је ком. потребно да се са општинским земљиштима за цело власно време поседују, мора се придодати да обрати Суду општинском за допону.

Од Суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

I. Гробарије:

а) Гроб за децу	—	—	—	7—	д.
б) Гроб за одрасле	—	—	—	12—	д.
в) Мала гробница	—	—	—	500—52	д.
г) Велика гробница III реда	—	—	—	1000—93	д.
д) Велика гробница II реда	—	—	—	1000—93	д.
е) Велика гробница I реда	—	—	—	1684—67	д.

II. Празнично помјара и кућнице:

а) Од кућног метра	—	—	—	6—	д.
б) Од поља	—	—	—	0.30	д.

ТАНСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За изношење: Савоградски, Терзијевски, Варошки и Вршачки.

1. Од собе и кућнице или комес дућана са собом	—	—	—	—	0.25	д.
2. Од две или три собе са кућником или безе дућана са магазом	—	—	—	—	0.70	д.
3. Од четири или више собе са кућником, од мањег са кућником, од гоштинског са кућником без штале	—	—	—	—	1.50	д.
За вароше: Дервљански и Палилуђски						
1. Од собе и кућнице или мањег дућана са собом	—	—	—	—	—	д.
2. Од две или три собе са кућником или безе дућана са магазом	—	—	—	—	—	д.
3. Од четири или више собе са кућником, од мањег са кућником, од гоштинског са кућником без штале	—	—	—	—	—	д.

Од суда општине београдске 28. августа 1922 год. Абр. 9448.

ришног световита, да је Суд општине града Београда, споразумо са Управом нар. Београда, одредило место за прозивање поменуте нештоше јавно „Карабурице“ и оборило нештоше, и да је за ту цену и пут од ишњачког дружа на до Дунав прокопао и за колесн саобраћај утешен.

Од стране Суда општине града Београда 30. Јула 1899 год. Абр. 5497, у Београду.

НАЗНАЊЕ

Решеном одбора општинског од 28. Маја о. г. Абр. 3926. а по одобрењу У. правне нар. Београда одређена су ова места за дрварске салазаниште у Београду.

1. У дубавском крају на јавној дорбалој ивици.

2. На тркаленицу, до марине ивице.

3. На савској обали, где су и сада, дрварске салазаниште. На оном трећем месту биће салазаниште све докде, док се не саврши веј, сада ће се друго, годичије одредити.

На на којем другом месту у парони не могу бити дрварске салазаниште и сва, која се сада у парони налазе, имају се до 1. Нов. о. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се ишњетавају грађани ради знања, а дрварски трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра о. г. држати салазаниште за дрна и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1899. год. у Београду. Абр. 3926.

ОБЈАВА

Суд општине града Београда овим оповише све онд. предузетнице и тесаре, да у будуће неседеју без парничног Суда,

ског одобрења, на општинским земљиштима, као у парони тако и у околина парничној, **истоваривати разне грађевинске материјале и јавију и ову тесати.**

Ако је коме потребно да се са општинским земљиштем за нево извесно време поседују, мора се предходно да обрати Суду општинском за дозволом.

Од Суда општине града Београда 24. Јула 1899. год. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу земља димљаварског

Члан 13.

Чипиље димљаво кршиће се разним димљаво и носе поље, и сваки би разне димљаво да одустује чипиље димљаво.

Но ако је коме са ишњетак разила потпуло допустити чипиље једнога дана, димљаво је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Танк исто димљаво је димљаво саодати на сваке носе за чипиље димљаво, а парнично на случај шарка.

Члан 16.

За чипиље димљаво плаћају се ове таксе:

a) за чипиље димљаво шилндар без разиле на спрет	0 40	дишара
b) за чипиље димљаво престоје	0 20	x
v) на два спрета	0 40	x
г) за чипиље гребеновог шаркерда	0 40	x
д) за чипиље изданог шаркерда	0 40	x
ђ) за чипиље изданог шаркерда безног у гостивањина	1—	x
е) за чипиље сургуца о чушњавина од два метра на висе	0 40	x
ж) за чипиље сургуца о чушњавина до два метра	0 20	x

з) за чипиљаво димљаво	1 50
и) за чипиље типилова са парничавога од такла	0 20

Члан 17.

Таксе за чипиље димљаво плаћају сопственици града, а за каже илоси старина. Само у одусту оних плаћају запустели (парајале).

Плаћање прозивних такса обавезно је. У случају противљења, такође ће имати право жалити власт без жалног одлагања.

По власти таксе димљаво је димљаво самог без разиле илоси прозивани, у којој мора бити извесно: носило је и каже димљаво обавезно, за којој гради, носиле је плаћање и илос је дана чипиље кршиће. На носило прозивно морају бити одлагаче таксе на члана 16. главола.

Привањене морају бити саодано организационо потписано мајора, која у дотичној регију давају уражљаво.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За шарковце: Саванакски, Утркајски, Пароничи и Бриварски

1. Од оне и кућине или каже димљаво са собом	0 25	x
2. Од две или три собе са кућином или неког димљаво са маглом	0 70	x
3. Од четири или више собе са кућином, од каже са кућином, од гостивањина са кућином без штала	1 50	x

За шарковце: Дорбалојски и Валудовски

1. Од оне и кућине или каже димљаво са собом	0 20	x
2. Од две или три собе са кућином или неког димљаво са маглом	0 50	x
3. Од четири или више собе са кућином, од каже са кућином, од гостивањина са кућином без штала	1—	x
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9448.

тек да иду у „дућу земљу“; али је то у скоро укинуто, па су Дубровчани ипак задржали право транзита. Доносић под парем Душаном и Урошем, у транзитну је учинило само једино ограничење: Дубровчани не могу одређају провозити кроз Србију у Бугарску, Бесарабију, Тракију, Босну и Мањевску и који би Дубровчани то покушао, ако се ухвати, да му се ишњеткује пошто оружје. — Имале и личност дубровачких трговаца били су загарантовани и заштитени од сваког насиља. Ако би се трговци Дубровчани на путу казана крађа учинила (ако би дубровачки караван био ошљачки), себи најближе месту крађе плаћали би штету Дубровчанима или пак, сам крађа, ако село не би могло. Заповење дубровачке караване морао је господар или управитељ села примити да у селу провође. Ако пак, онај то не би учинио, те Дубровчани буду примерани велик села поштити и ако им се при том десил казана крађа или штета, — господар или управитељ тога села био је приморан да надокнади штету општењем Дубровчанима. — Нико најве смето Дубровчанима одузети нова, да би провео своје ствари или за ме паклу своју селу. — Ни надале, ни неговна властела, ни неговни чиновници илоси имали права, да што Дубровчанима одузму са-

лом, без куповине; Дубровчани је трговци био осебођењем (насилног дара; чему је било остављено на виду које ли или неке учинити кажењем носилом владају или илосетину, — Премама илосе било, него су чак и бродовима остади били загарантовани; ако се он равневу или се на димљаво од српских поданика учини још већа штета, село, град или област, или пак, сѐм владањаво плаћати би штету учиниљу над бродолономим остацима. — Дубровчани је одговарао само за своје личне дугове и кривце. (Ни за штету и кривце сполјн селу Дубровчанима најје одговарао). — Именовани Дубровчанима умрлог у Српској Држави припадала је неговим наследницима или граду, ако он не би имао наследника. — У грађанским споразумима Дубровчани беху најзавлачена са Србима: Судила се у мешовитој пороти и илосином се мешањима или опшњавима, потребнењем заклетвом, са свим персоналом.

(НАСТАВЉЕЊЕ СЕ)

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЛА 9. АВГУСТА 1899.

Број 29.

ПОДАЦИ НЕКЉЕНО ЈЕДАН-ДРУГ

ПРЕСТАЈУ САМА СВАКА ПЕРИОДИКА НА СЛУЖБЕНИМ ДИ-
А СВЕ КОРИСНИЦАМА НА УГЛАДНИА

ЛИСТА:

На Србију за годину 6 динара
на месечно
На стране земље на годину

РРКОНИС НЕ БРАЈАЈУ СЕ

НЕ ПЛАТЕНА ПЕШКА НЕ ПРИЈАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Дан рођења Његовог Величанства Краља Милана, Команданта Активне Војске, Родитеља нашег љубљеног Краља и Господара, који је, као унук Милоша Великог, развио заставу за ослобођење и независност, који је увеличао Србију, обновио Краљевину, ову у сваком погледу унапредило и учинило, да она буде уврштена у ред осталих културних европских држава, — прославиће се 10. Августа најевечаније.

Тога дана биће у Саборној цркви архијерејска служба, а после ове благодарне. Варош ће бити окићена заставама а у вече и осветљена. Чаршија ће бити затворена.

Од суда општине београдске, 8. Августа 1899. год. у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

КАКОВАН
НОСТА И НОСТИН
(СТАВАКА)

Како бележе дубровачки анали, Турци обећале Дубровчанима, да ће их ослободити харача, да ће им дати цело десетово благо и уступити им десетову земљу од Пољана до Котора, само ако им Дубровчани предаду Деспота Ђурђа; али Дубровчани одговорили, да то не могу учинити, јер су задали веру Деспота, а да ће пре дати свој град, жену и децу него да Деспота Ђурђа.) Г. 1446. Деспотина Јервина прајдују се из Пуле преко Дубровника сузми оду у Силдереву.) Г. 1453. лође у Ду-

бровник Владислав Херцеговић.) 1466 Херцег Степан) а 1467. са својом женом Пуцаликом Владо Херцеговић.) Ит.д. ит.д. Особито поштовање и погађање велике наде на гостопријаме Дубровчане увешале се, када у XIV. и XV. в. са Његова Српској Земљи запрете једна деструктивна инвазија. Тада у Дубровник више него икад поче притицати српска властела, која је доносила са собом своје благо, те тиме увећавала и број становништва и материјално богатство Дубровника.) То је трајало дубоко у Нови Веи. Г. 1644. у Дубровнику нађе заклона од Турака гоњени ера Јаков Бондарић, адмиралаторотот силдеревске екскурзије.) По бележци патријарха Василија Вршаћ, Дубровник је још 1771. г., када већ нагнаше задоху своје трговинске силе, сматрао за угодније знаменитих хришћанских породица.) За време српског господства Дубровник су српски владали и властела ема-

гурали да „своју довозитну касу.“ Она даваху у Дубровнику да чување велике своје новца, масу племенитих митаза, скупоцених посуђа, украса, накита, опрема ит.д.; или пак залагаху за извесну количину перпера коју своју скупоцениу ствар. У српским се споменима, до сада публикованим, сачувале врло многе дубровачке исправе примња поклада српских владалаца и властели и палхоних слугу. Тако од знатлијих историјских личности у Дубровнику су осталили поклада: Јулиан Деса, син краља Владислава са матером Безославом; старак Давид, пређашњи Жуљан Дмитар син кнеза Вукана; цар Душан; царица Милина; кнез Вратко; кнез Брајило Тезаловић; госпођа Ругина Мркићина; босанска краљица Груба; бос. краљ Тертко; госпођа Катарина Самодлевина; госпођа Ана Вучићка; Радоасав Павловић и његови синови; Силдерберг и т.д.; али најзнатлији и највећи су поклада бити Деспота Ђурђа Брајковића, Херцег Степана и његових синова Владислава и Влазга, војводе Садаља и његове жене Госпође Јеле.)

1) Мил. Спрет. в. XIV. с. 66—67, 225; XVI. с. 202—204. Милан. Назва с. 202, 202. По једном дубровачком летопису Десот је Ђурђа деловано 600.000 дунака у касу и прећу 200.000. (Патријархана.) О пољској Косовој Турци у Дубровник ипак и оштр. Трговини, али се некадашње Дубровачка државност у Београду. Да је Десот Ђурђа когаде бегла из Дубровника и да му је у Дубровнику предаде сво богатство Галак и. У. с. 191—192. — Крст. с. 176, 174. —
2) Мил. Спрет. в. XIV. с. 204.
3) Мил. Спрет. в. XIV. с. 237.
4) Мил. Спрет. в. XIV. с. 47, 242; в. XVI. с. 974. — Милан. Назва, с. 218.
5) Мил. Спрет. в. XIV. с. 48, 183; в. XVI. с. 317. — Милан. Назва, с. 319.
6) Милан. с. 216, 216, 243, 346. — Милан. Спрет. с. 143—146. — Патријархана, Српс и Турци с. 184—185.
7) Мил. Спрет. в. XIII. с. 466.
8) Савина Х. с. 88.

9) Мил. Спрет. в. 251, 321—322, 329, 456—332, 340—342, 344—346, 371—374, 379—380, 384—387, 406—408, 431—432, 435—437. — Милан. Назва, в. I. с. 35, 93—94; в. II. с. 39—42, 37—38, 48—51, 53—54, 64—65, 70—72, 81, 84—89, 92—109, 110—116. — Савина Х. с. 31—32, 35—39, 40, 40—44, 53—54, 57—66, 92. — Мил. с. 1.

и дуксима пронашим прањинама у уређењу дуксинарског еснаса.

IX

По прочитану иницијатива емит. прањина-стужана Абр. 3453, а ваљаних вереница од Морана С. Абхатаџија, избор је решено,

да се наплата ове пересје изврши према оном мишљењу емит. прањинастужана и да се према томе аренада за месец Понепар в Децембар 1891. године у хиљаду динара не тражи од Морана, пошто је на ову суму погрешно задужен.

X

Председник иницијатива избор, да су И. Вајлони и Синови овај индустријали, поднели молбу да могу преко београдских ушћа возовити цени за довод воде из Дунава у њихову вилу.

По прочитану те писме изабе Абр. 5342, и иницијатива грађевинског и водостројног одсеља Абр. 5614, избор је после поменитог гласања са 12 гласова претпа 4 решено,

одобрала се, да И. Вајлони и Синови може цени за довод воде из Дунава на своју вилу под погодбама означених у иницијативама грађевинског и водостројног одсеља, а тим, да ису дужан давати општину из ових левих воде за понављање ушћа, као што је грађевинско одсеље било предложало.

XI

Председник иницијатива избор, да је Сима Јазаревић ош. београд. јон у 1891. године чланак од Управе тропиришног око предучар са 11.000 динара, и да је са том сумом имао и задужен по хиљадама, али, да је Министар Финансија усвој излазе накнаде, овог ош узлазу са 10750 динара, и да би требало да се и у таквом тропиришном ова испршава учини.

По одлучању овога и по прочитану акта Управе тропиришног Абр. 81798 године, избор је решено,

да се ова сума од једнастот хиљада динара која је испршава усвојена у килге као пересја, расхује, а да се Сима Јазаревић задужи са шест стотина десетде-

сет осам динара и осамдесет пара, колико у старој килзи износи, и да се оста од неге наплата, ако то да сада није учињено. —

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра грађевина од 28. јуна Бр. 5673. држаће Управа града Београда јавну усмену лцијативу, у евоше грађевинском одсељу, у зграда општинског суда, на дан 28. августа у 10 часова пре подне за оправку зграда осуђеничке болнице у Топчидеру.

Предлажу се ова овога после 2096/86 дин., а купнаја износи 450 дин. у готовом новцу, пределим папирима или истабулација, према ампону.

Пошвају се предузимачи да добу и лцијативу.

Г'бр. 663. Од грађевинског одсеља Управе града Београда, 3-ег августа 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске, иадавање нутем јавше усмене лцијативе под закум следећа своја инања и то:

I. На дан 18. августа тек. год. два дућава са једном собом и магацин у Дубровачкој ушћи извод читавице.

II. На дан 19. августа тек. год. земљиште постојеће код гасног резервоара на Савској обали.

III. На дан 20. августа т. г. земљиште постојеће испод општинске килнице.

IV. На дан 21. августа т. г. земљиште регулационог фонда знаво „Табак-Норакшо“ чајр, и

V. На дан 23. августа т. г. дрварско плаване у бари „Венација.“

Лцијатива ће се држати у канцеларији економског одсеља Суда општинског и то —

За инања под I, II, III и IV у одређене дане од 3 до 6 сати после подне а за дрварско плаване од 8 до 12 при и од 3 до 6 сати после подне.

Кауција се полага при лцијативају у готовом новцу или у Срп. Држ. хартијама од вредности и то:

За инање под I, 120, за инање под II, 80, за инање под III, 80, за инање под IV, 100 динара, а за дрварско плаване за сваки илан по вносоу по 200 динара.

Влаки услови могу се видети у поменутој канцеларији евошег радног дана од 8 до 12 при и од 3 до 6 сати после подне, а правшном од 8 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 4. августа 1899 год. Абр. 5390 у Београду.

О Б Ј А В А

Као еснас тако и ове године држаће се у варошци Голубају, срезу Голубачком округу покаршачком тродневни чувени панаџур а то је 15, 16 и 17 августа тек. године, на коме ће се поред евоше продавати и сии оновемаљени производи законом дозвољени.

Голубачки је панаџур чушен што се на исти дотерује добра стока и по добру се имену продаје.

Јавља се свима трговцима, занатлијама и кућима ради знања.

На канцеларије суда општине варошнице Голубаја Бр. 1723. 23. Јула 1899. год. у Голубају.

О Г Л А С

Пошто је Управа града Београда забранила пронашење вулканске нечистоће и издржавног смешавишта на досадешњем месту „Карбурир“, то се опшн иницијатива грађевинско, а иапрото ова лица, која се баве са извошењем вулканске нечистоће и дво-

пиритиског еснас новца, италијанска, меканика, англоски, арабљански и др.)

Дубровачки г. 1456. 6. маја добиле од килварског краља Владислава право копања златног новца; па тек 1516. 25. оебр. решение да кују златан новац евоше и тежице магарецих и металних дулата („di batter in avanti in la città diestati de oro della finca et peso dell' ducati de oro hoi hungari et genevais“; али тек 1568. и 1683. Дубровачки учинилие два узалудна покушаја копања златног новца; и Дубровачки после тих покушаја не коваху више златног новца.)

По Филипу де Диворису у XV. в. у Дубровнику је циркулирало тројак новца: 1) ерошени, у вредности 3 металних солида; 2) медалија, у вредности 1½ мет. солида; обе су ове врсте новца биле сребрне; 3) грошар.

Дубровачки су још ковали: аргентурне од 3 грона према рилним аргентурна више не кују; — сребрне дукате г. 1723. и 1791. у вредности 40 грошева; — евошма али али ректорале, у вредности 60 гр.; — либероне (од 1791) у вредности 80

гр.; — бакрне оладје после 1667. г.; — бакрне мецканине само 1795. и 1798. г.; — полуевреро само 1801. г.)

Дубровачко Неке, због узгаша града, много настојале, да се у државним кованицама израдује чист и добар новца; одређиваше првену величину, облик и тежину бакрних и сребрних новца; у ковање узлазило савремене резорне.) При свем том на дубровачком тргу циркулирало је и лон новца; Дубровачки су по изат нал ипокулували и самим ковањем новца. Краљ Милутин пише Дубровачнима: „Изузавне државне додаци динти иш допрт динари, а иш монети за два динара длагт, ир, иш задати, динчарш и штв Грцин гд иш длабо на лонн годо потреси, а иш иш гдм.“ У споменицима се спомињу добри дубровачки динари и у ризи дубровачки динари.) Металски провајур Јаков Болду 30. авг. 1478 г. ишветавља своју владу, да Дубровачки велику корист кују од ковања тајира, која се по Трусукој новој трајке.) За Мер бељежи да су у Труској протурнали евошени, слаб новца; да су аргентурне ковали према

пољским аргентурна, без икакве промене у ишветаву, са Sigismunda III, Riga it.g.)

Државни се новца ковали у једној лепој великој дубровачкој грађевини, која се инаше Сропка или Догана, која и сада под ишвом Велика Догана. Она је сатрава у XIV и тако узвишана, да је постојала једном од најважнијих дубровачких архитектонских творевина. У њеним се хладовитим тремовима, одајма и ходишцима осматрахо од дугог пута занорени каравани. У њој се налажаху велики магацини за разне трговине. У њој се тулаху разни довозни и државни новца. Она беше нова врста модерне берзе. Дубровачка коваоница аргентурна, трајеша одмора и забаве после суптарног заворног трговачког новца и рачунања, скаљавше се у њој за гледа позирити коваде и да решитије своје писанице умотворе.)

У старој српским државинама Дубровачки имаху простране трговинске коваонице, које су осовато биле знамените у првим вековима српске самостојности. Отуда је разумљиво, да ишо Дубровачки

1) Раб г. XVI, с. 212—215.

2) Раб г. XXIV, с. 178—179.

3) Пушб, Снеж, в. II, с. 1, с. 2.

4) Ја, с. 42, 54, 57.

5) Раб г. XIX, с. 116.

6) Штаттс г. XIII, с. 94.

7) Раб г. XXIV, с. 179; г. CXXIX, с. 96—97. — Канцеларија, Рачно Трговинско, в. 18. — „Државно Биро“ г. III, с. 9, в. 222.

рашног сметаната, да је Суд општине града Београда, спорузно са Управом нар. Београда, одређено место за пресејане поменуте листојне вишке „Карабурино“ и „Бабрино“ итд., и да је за ту цел и пут од општинског друма на до Дунава прокопан и за коцка саобраћај душев.

Од стране Суда општине града Београда 30. Јуна 1899 год. Абр. 5497. у Београду.

ИЗВЕШТАЈ

Решењем одбора општинског од 28. Маја о. г. Абр. 3926. а по одобрењу Управе нар. Београда одређена су ова места за дрварска салагишта у Београду.

1. У *Дунавској крају* на *земаји Дрбалевој* итд.

2. На *трговини*, до *марене* итд.

3. На *својој* *обали*, где су и сада, дрварска салагишта. На овим тремима месту биће салагишта све док се не осварају кеј, када ће се друго, годније одредити.

Ни на којем другом месту у парони не могу бити дрварска салагишта и сви, која се сада у парони налазе, имају се до 1. Нов. о. г. пресејати на једно од горе означених места.

О овим се извештавају грађани ради знања, а дрварски трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра о. г. држати салагишта за дрва и граду.

Од суда општине Београдске, 9 Јуна, 1899. год. у Београду. Абр. 3928.

ОБЈАВА

Суд општине града Београда овим општинским својом предузима и тешице, да у будуће несејуће без дозвољеног Суд-

ског одобрења, на општинским земљиштима како у парони тако и у околини парони, **иставаривати разне грађевинске материјале и јалму и ову тешицу.**

Ако је коме иштржео да се са општинским земљиштем за неко лично време поступи, мора се преходити да обрати Суду општинском за дозволу.

Од Суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

с *грубошћ* *свања* *димањара*

Члан 13.

Чистиње димњак вршиће се различитим димња пре и после воде, и овако ће различитим димњак бити допуштени чистиње димњак.

Не више је може са чистиње разлога немогуће допустити чистиње једном дана, димњак је теж одлагати допустити другога дана у исте време.

Тако исто димњак је димњак слободан на сваки месец за чистиње димњак, а паронито за случај пожара.

Члан 16.

За чистиње димњак плаћају се ове таксе:

а) за чистиње димњак чистиње 0-40 динара

б) за чистиње димњак пресеј 0-20 "

в) на два спрата 0-40 "

г) за чистиње годносног извар-хера 0-40 "

д) за чистиње годносног швар-хера 0-40 "

е) за чистиње годносног извар-хера 1- "

ж) за чистиње сурупа с кухи-ница од два метра на више 0-40 "

з) за чистиње сурупа с кухи-ницама до два метра 0-20 "

и) за чистиње димњак 1-50 "

и) за чистиње димњак на паронитима од тила 0-30 "

Члан 17.

Таксе за чистиње димњак плаћају општински грађани, а за неке врсте ствари. Само у случају овак плаћају доштински (шварце).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противњака, таксе ће издати позитивна такса без плаћања одлагања.

По изданију таксе димњак је димњак слободан без разлике издати приватнику, у којој мора бити изложено: колико је и каквих димњака изложено, на којој гради, колико је плаћање и које је дано чистиње вршиће. На пољених приватних димњака биће одлагати таксе из члана 16. правила.

Приватници морају бити свабодном приватним позитивним мајсторима, који у дотичном рејону имају управљања.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За *шварце* *Саванске*, *Трпачије*, *Варошке* и *Врњачке*

1. Од *око* и *духине* или *више* *духана* *са* *собом* 0-25 д.

2. Од *око* или *три* *соба* са *кухином* или *неке* *духана* са *изложом* 0-70 д.

3. Од *четири* или *више* *соба* са *кухином*, од *гошћинице* са *кухином* *без* *изложом* 1-50 д.

За *шварце*: *Дерблинске* и *Ивањковске*

1. Од *око* и *кухином* или *више* *духана* *са* *собом* 0-20 д.

2. Од *око* или *три* *соба* са *кухином* или *неке* *духана* са *изложом* 0-60 д.

3. Од *четири* или *више* *соба* са *кухином*, од *гошћинице* са *кухином* *без* *изложом* 1- "

Од *суда* *општине* *Београдске* 25. августа 1892 год. Абр. 9448.

многа настојају да одрже те „старе уговоре“, „законе“, уговоре она и деле“, „законе родитеља и прародитеља.“ Ти старији трговински уговори за Дубровачке беху кориснији него за живија, јер они гарантовали Дубровачким трговинским слободоме и утврђивању број парничарина по Српској Земљи. У овим честим проговорама и различитим односима Дубровачна са српским владомача огледала се тежина српских владомача да ограниче дубровачке трговинске пољности и тежина Дубровачна да одрже у свим старе трговинске уговоре.

Понајважнија трговинска пољности која су Дубровачна узимали у српским државима била је право слободног провоза. Дубровачна су могли све увозити и сви извозити. Могли су доћи са сваки тргу, а могли су га и обави. Своју су робу продавали по највишој цени („мако мене шире донос“) и нико им није могао ниш одредити. За трговат кроз српску државу ишеу ништа плаћати. За плаће краља Уроша I Великог, која је много тежица (а доста и усвоје) да ограниче дубровачке трговинске пољности, Дубровачна су морали, проваљати са својом робом кроз Српску Државу, најпре за даду на српском тргу „говосиди доходи“, а онда

тек да иду у „душу земљу“; али је то у својој укључено, па су Дубровачна омет задовољно право трговати. Дошине под перест Душаном и Урошем, у трговату је учинило само једино ограничење: Дубровачни не могу оружије провозити кроз Србију у Бугарску, Бесарабију, Грчку, Босну и Македонију и који би Дубровачни то покушавали, али се ухапши. Да му се конекције пошто оружије. — Имале и личност дубровачких трговача били су загарантовани и заштитени од сваког насиља. Ако би се трговцу Дубровачнику на путу иза краја краја учинила (ако би дубровачки караван био опљачкан), село најближе месту праће плаћало би штету Дубровачнику или, пак, сам краљ, ако село не би могло. Закоњене дубровачке паранале морао је господар или управитељ села признати да у селу преише. Ако пак, овај то не би учинио, те Дубровачна буду приморани изван села поћи и ако им се при том десил казна краја или штета, — господар или управитељ тога села био је приморан да надокнади штету општејем Дубровачнику. — Нико није смео Дубровачнику одузети кова, да би пренео своје ствари или за ма какву своју услугу. — Ни изадала, ни већоме властела, ни већоме чиновнику ишеу имати права, да што Дубровачнику одуму си-

лом, без пуштини: Дубровачни је трговачки био ослобођен (највише) дана; ишеу је било остављено на вољу које за или неће учинити казна поклоном владомачу или плетелицу. — Премама није било, него су чак и бродомони остали били загарантовани: ако се они раневи или се на једна од српских пољности учини још већа штета, село, град или околина, или пак, сам владомач плаћало би штету учинио над бродомоним остатцима. — Дубровачни је одговарао само за своје личне дугове и вршице. (Ни за штете и вршице својих суругу Дубровачани није одговарао). — Имовина Дубровачани умрлог у Српској Држави припадала је већомим наследницима или граду, ако он не би имао наследника. — У грађанским спорозима Дубровачна беху најважнија са Србима: Судима су у мезовишту порота и изложом се мезавима или оптужбама, потерезањем заклетвом, са свим персоналом.

(НАСТАВЉЕ СЕ)

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.	НЕДЕЉА 15. АВГУСТА 1899.	Број 30.
ЦЕНА:		РУКОПИСИ НЕ ВРАЉАЈУ СЕ
За Србију на годину	4 динара	
из год. поштом	5	
За стране земље на годину	9	

Београд, 11 августа 1899 г.

Његово Величанство Краљ Милаш, командант Активне Војске, благоволело је одговорити на честитку београдске општине београдске о Његовом рођен дану овим телеграмом :

Председнику београдске општине
Г. Николи Стевановићу

Београд,
Недељ. — Дарж. 11. авг. 1899 год.

Срдачно благодарим Краљевској Престоници, историјски толико везаној са народном Династијом, у дубоком уверењу, да ће ваљда бити истрајна у освајању верности и љубави према Господару и Краљу Александру, првом Београђанину.

МИЛАШ.

Честитка председника општине гласи:

Београд, 10. авг. 1899 г.

Његово Величанство
КРАЉУ МИЛАШУ

Команданту Активне Војске

Имп.

Краљевски Престоници данас сечебано прославља дан рођења Вашег

Величанства, првог српског Краља и обновитеља Краљевине. Прослављајући овај дан, ова се свију Ваших тековина за Србију и Београд, и моли Величанство, да благоволити примити изјаснавајуће честитање са искреним жељама за дуг и срећан живот Величанства на славну Престолу, ореку Отаџбине и за добро и напредак српског војске.

Живео Краљ Александар!
Живео Краљ Милаш!
Слава Обреновићима!

Председник
Београдске општине,
Никола Д. Стевановић.

Београд, 12 авг. 1899 г.

Народ округа рудничког ударио је камен темеља Краљевскоме Дворцу у селу Талову, код историјског Таловског Грма на дан рођења Његовог Величанства Краља Милаша, Команданта Активне Војске, и на ту свечаност позвао је и општину београдску овим писмом:

Господину Николи Д. Стевановићу
председнику општине београдске

Господине,

Народ округа рудничког, користећи се срећном приликом што се у његовој средини налази знаменито и у новој историји српскога народа осећено место, у којем је Милош Велики развио засаду Народнага Ослобођења, као и велика дата и на овај велики начин израза своје подвизке љубави, верности и оданости према Дому Славних Обреновића и створити могућност да својега омањеног и узвишеног Господара што чеље и духе у својој средини виђа и поздравља — отпочео је у селу Талову, код историјског Таловског Грма, изаћи Дворца, који ће се до године, на Цетињу прелати у својину Његовог Величанства Краљу Александру I.

Осећене темеља и ударање камена темеља извршиће се на дан 10. Августа ове године.

Част ма је, у име народа округа рудничког, позвати и Вас на ову свечаност.

Председник општине рудничког

С. I. Шурдановић с. р.
председник

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

или
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАЈБОЉИ
НОСТА И КОСТИ

(ИСТОКАМ)

За своје личне спорове они имањаху своје судове, постављене из нахоћих судија и коведу. Тиме они имањаху једно право више од Немца (Саса), који и у својим личним спорима потпунаху под пороту. Она су била ослобођени од свију грађанских и земљопоседних дужности и обавеза. У нојску носу ниси, и градове опрањаху и чуваху само стајно насељени Дубровчани, а осталина, „догостиња“, беше остављено на пољу, хале и или ноје град чувати и опрањати.)

1) Уж. Своб. с. 1-3, 19-21, 24-25, 28-30, 32-33, 41, 45-47, 51-52, 55, 112-120, 146-148, 152, 157-158, 160-164, 166-168, 170-180, 184-192, 198, 203-212, 223-229, 232-233, 250-255, 260-278, 314-318, 320-333, 372-373, 310-318, 302-310, 361-368, 427-431, 481-488. — Мил. Своб. V. 1. 11-12, 14-15, 16; 6. III. с. 100, 170-176, 312; 7. XIII. с. 13-14. — Гласн. с. XVIII. с. 609-610. — Ст. Новинар, Др. Личност 36 15, 139-145, 202. с. 2, 41-45, 91. — Журн. Нов. с. 212, 214, 234, 240-241, 304, 321. —

57. Попластине ноје су Дубровчани још врло рано стекли од Турака мало се разликују од попластива, ноје су имали у Српској Земљи за време српског госпоства. Дубровчани су за време Турака имали право слободног тргованја по целом Турском Царству: Могах су слободно ићи по Влашкој, Бугарској, Српској Земљи, Анадолији, Романији, Царину без плаћања само ома, али без расговарања и продаја своју робу. Дугине су влашканима помоћу турских власти. Спорове са Мухамеданцима решавали су пред кадејом и своје сами или, такође, пред кадејом. Именовани умрлог Дубровчанина привлазила је његовина каскаленица или граду, ако био био без каскаленица. И у доба разширне Дубровчани су узивали заштиту од Турака и слободу тргованја и по сазем ратном земљишту. Турци једном покушаше да против Дубровчана поведу неку врету ономољег рата. Они подготве у Херцег-Новоме савезице и наредиле да се за Турски Царства може позвати краљ, олов, снага и војас само на носки три. Тај турски покушај извана конхашат између Дубровника и Порте, па се најзад та снага аврину у порнет Дубровчана. Бајант II. својом писмом од 1484. г. нареди, да се споменути трговински артикли могу изно-

лити и на дубровчански три, а не, као до тада, само на носки три.)

Дубровчани су, као и остали трговци, Српским Државама плаћали царину, која се често мењала. Дубровчани је позитивна вижда на то, да се та царина редуцира на што нижу количину. — Сем царине Дубровчани су плаћали и остале дојавне, као: разне десетке, поштину, бродарину, мостарину и т. д.

За слободно тргованје Дубровчани плаћаху српским влашканима особити трибути, ноји се зиваше Српски или Господови Доходоци. Српски су влашкани подвизали и сунутали тај трибути, али он није никад превзио суму од 2.000 шн. Тај се трибути плаћао о Св. Димитрију, због чега се он у споменима назива и Свенодимитријски Доходок. Постанком Босанске Краљевине, тај српски дохадок пређе у руке босанских краљева, ноји добијаху од Дубровчана 2.500 шн. годишине: 2.000 Српски а 500 Свонски Доходок. Дубровчани су за Стол плаћали и српским и босанским влашканима по 500 шн. годишине: а за Конање 600 дуката Радоасву Николићу и Сиваљу Конавошом Доходок.)

1) Уж. Своб. с. 302-303, 468-513, 473-474, 493, 523-530, 540-551. — Мил. Своб. V. 1. 182-191, 235-331, 360-385, 417-422, 446-455. — Држ. Своб. с. II. т. I, 1.

О Б Ј А В А

дворнишог сметлишта на досадашњем месту „Карабуриг“, то се овим извештава грађанство, а нарочито она лица, која се баве са ипомешком нуждином неветитоће и дворнишог сметлишта, да је Суд општине града Београда, споразумно са Управном в.р. Београда, одредило место за провјерљиве пометуће неветитоће иже „Карабуриг“ и забранишог итотова, и да је за ту цел и пут од ивичичког друма на до Дунава прокопан и за пометуће саобраћај утешен.

Од стране Суда општине града Београда 30. Јуна 1899 год. АБр. 5497. у Београду.

НАЗНАЊЕ

Решењем одбора општинског од 28. Маја о. г. АБр. 3926. а по одобрењу Управе в.р. Београда одређена су ова места за дрварска салагазита у Београду.

1. У думачком крају на званој дорбаској ивици,
2. На ивичишту, до марине ивице,
3. На савској обали, где су се сада, дрварска салагазита. На овим тремем месту баће салагазита све докле, док се не сагради кој, када ће се друго, игодити одредити.

На на којем другом месту у вароши не могу бити дрварска салагазита и ова, која се сада у вароши налазе, имену се до 1. Нов. о. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се извештају грађани ради знања, а дрварска трговина се поновљају, да се обрате општин Београдској на место на којем ће од 1. Новембра о. г. држави салагазите за дрва и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јуна, 1899. год. у Београду, АБр. 3926.

тавци: е) да Мзачани сматрају за своје пријатеље, као што ће и Мзачани за такве сматрати; ж) да неће имати неса са корсарима; з) да дају мзачаном дужду 12. Мзачакој Републици 100 а златно кнезу 400 хин. годишње. (остало види стр. 99.)¹⁾

Нема сумње, Дубровник је био општински подвлакан Мзачима. То доказују текстови изложени државним уговором.²⁾ Мзачани дужд назива дубровничког кнеза својим „миланом“; а дубровнички кнез Марсигије Ђурђић овако се потписује: „*Дѣ Мѣрсиан Гѣурђић, помысливѣ слѣдѣгоа дѣла кнѣговоа кнѣз града Дубровника*“³⁾

Пада у очи што Дубровник, овако тек само припадао за Српску Земљу, није био кад год под врховном српском влашћу. То је, пакла, могло бити барем под царем Душаном. Што све то није било, без сумње била су ова два разлога: Дубровник је, из појамљивих политичких обзира, избегао патронажу суседне државе; цар Душан можда није хтео од Мзачана отети

патронаж на Дубровником или није хтео признати Дубровчане у своју властину на познатих својих заповедничких намера и обзира према Мзачима.⁴⁾

Г. 1358. Дубровчане одсладе у Мзетке последњег кнеза Мзачањима а принаше врховну власт мадарског краља Бугената Великог и под мадарским протекторатом остале све до 1526. г. Овај нови протекторат Дубровчанци само користе досега. Наконча трговина постаде мзачном, већер размера; тада Дубровник докитаче куминицију на пољу своје индустрије и трговине.⁵⁾ Узелом, под којима су Дубровчанци признавали врховну власт мадарског краља била су поновљају од мзачанских. Мадарска је власт била над Дубровником номинална. Дубровчане су узимали унутрашњу и спољашњу слободу; а на оно се обавеза: а) да даје годишњи данак 600 хунг.; б) да мадарског краља поваже у његовни војернички биткама; в) да се три пута годишње у прики спечаном пошине име краљеве; г) да Дубровчанци, вако на мору, тако и на земљи, употребљавају грб и заставу

¹⁾ С. Лубаћ је казала, да је цар Душан хтео што је познато Дубровници, што да Дубровник потчини. Мад. Јурт. в. XIV в. 1.

²⁾ Вид. в. VII о. 180—191. — Гласн. в. XXXVIII в. 98. — Јурт. в. 161—166. — Наука. Мад. в. 2.

За кмиње под I. 120, за кмиње под II. 80, за кмиње под III. 80, за дрварске плазине за свака плаца по наобод по 200 динара.

Важки услови могу се видети у пометутој кавцеларији сваког радног дана од 8 до 12 пре и од 3 до 6 сати после полде, а празничком од 8 до 11 сати пре полде.

Од стране Суда општине града Београда 4. августа 1899 год. АБр. 5390 у Београду.

ТАНСЕ ЗА ИЗОШЕЊЕ БУБРЕТА

За кмиње: Саваналети, Терзајети, Вароши и Причарска

1. Од собе и кућине или кмиње дужина са собом — — — — — 025 д.
2. Од две или три собе са кућиним или иже дужина са кмињом — — — — — 070 д.
3. Од четри или више собе са кућиним, од кмиње са кућиним, од гоштинско са кућиним без иже — — — — — 150 д.

За ивичаре: Дорбаској и Павлаука

1. Од собе и кућине или кмиње дужина са собом — — — — — 020 д.
 2. Од две или три собе са кућиним или иже дужина са кмињом — — — — — 060 д.
 3. Од четри или више собе са кућиним, од кмиње од кућиним, од гоштинско од кућиним без иже — — — — — 1— д.
- Од суда општине Београдске 28. августа 1899 год. АБр. 9149.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

I. Гробојница:

- а) Гробој за децу — — — — — 7— д.
- б) Гробој за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробојница — — — — — 550—57 д.
- г) Велика гробојница III реда — — — — — 999—93 д.
- д) Велика гробојница II реда — — — — — 1699—98 д.
- е) Велика гробојница I реда — — — — — 1694—57 д.

II. Причарске пошаре и кућини:

- а) Од кућног метра — — — — — 6— д.
- б) Од кмиње — — — — — 030 д.

мадарску; а) ако мадарски краљ, или или други његов доде у Дубровник, да су Дубровчанци дужни да их приме „своје“ (suis hospitibus) и као што приличи њихову достојанству и да им даду 3 доручица и 2 ручица општинском трговцу. За сие то Дубровчанци добавише молбу заштиту мадарског краља и потпуно својине свога домени слободни пришеће трговачких послова по Мадарској, Србији и Мзачакој.⁶⁾ Ова повластаче Дубровчанци су потврдили редим сие доцније мадарски владоном.⁷⁾

(Наставити се)

¹⁾ Мад. Јурт. в. XIII в. 140—141; в. XIV в. 44, 200—143; XXXVII в. 47—66; в. V. о. 141—146.

²⁾ Вид. в. V. в. 98—104; в. VII в. 180—191.

³⁾ Сматра се. в. о. 141 III. — Мад. Јурт. в. XIII в. 47—66. — Дубровнички АК. Ниша дано је на мадарског слободу као и него иже потпуно слободу мзачаном трговцима дорбаској ивичици. Мад. в. VII в. 194—195.

⁴⁾ У својим писменима и акцијама Дубровчанци признају мадарског краља „својим пријатељем трговачким“ („*сuis hospitibus*“).

⁵⁾ Мад. Јурт. в. XXVIII в. 87, 68, 118. — Црња Мозурт II Дек. 1386. в. мзачна дубровничког кнеза „*дубровнички мзачи*“.

⁶⁾ Вид. в. VII в. 114. — Мзачкој трговци, који су „*дубровнички мзачи*“.

⁷⁾ Мад. Јурт. в. XXVIII в. 118. — Мзачкој трговци, који су „*дубровнички мзачи*“.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 29. АУГУСТА 1899.

Број 31.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО ПЕТАК-СУБ

ПРОЈАВЉУЈУ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ НЕПОСРЕДНОСТИЈЕ НА ГРАЂАНА

ЦЕНА:

За Србију на годину 4 динара
на пола годину 3
За стране земље на годину 9

ПРИЈАВИТЕ СЕ ПРАВЕЉУ СЕ

НЕДЕЉНИКА ПЕЊМА НЕ ПРЕЊАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Друштво за улепшавање Палилушког краја „Милошевац“, поднело је општини београдској молбу, да се за палилушки крај отвори пијаца за дневне намирнице. Одбор је општински у седници својој од 14 августа ове год. АВР. 5795, а на основу чл. 13. тач. 6. зак. о устројству општина и општинских власти решио, да се питање о отварању пијаце за дневне намирнице за палилушки крај изнесе општинском збору на решење.

Суд општине београдске, на основу овога решења одбора општинског, с погледом на пропис чл. 13. тач. 6. члана 17, 18 и 19 зак. о устројству општина и општинских власти објављује, да ће се на дан

5. СЕПТЕМБРА 1899. ГОД.

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

ради решења питања о отварању пијаце за дневне намирнице за палилушки крај.

Ко од гласача буде за то, да се за палилушки крај отвори пијаца за дневне намирнице, гласаће „за“, а ко буде против тога, гласаће „против“.

На општинском збору пуноважно врши посао, ради кога је збор сазван онај збор гласача, који буде дошао на збор (чл. 18. зак. о устројству општина и општинских власти).

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас (члан 20 зак. општ.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуна грађанска данак, који нису под таторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14 зак. општ.).

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време, пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или испуна, које човека бесчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;

2. Који се налазе под кривичним истраживањем за дела под 1. наведена;

3. Који су мали под степанице за време док степанице траје и док се не прогласе за невинне;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који дугују Држави порезе више од овог износа у коме се збор држи (чл. 16. зак.).

Овоцири и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15 закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне, и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примати глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне.

Извештавајући о овоме грађане београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБР. 6139

24. августа 1899 год.

Београд.

Дезовоћ,

Мих. М. Марјановић с. р.

Заступник

председника београдске општине
члан суда,

Стев. Ђивковић с. р.

ОБЈАВА

Школски одбор, за град Београд, 26 јуна ове године под Бр. 317 био је издао општу објаву, која је штампана у 30 броју ошт. новина.

С обзиром на број ђака у народним школама града Београда, а ради брже и правилијег набијања школских потреба за школе, школском одбору **потребна су четири књижара**, од којих ће управителма школа набијати што треба за школу и свроте ђаци, и то: једна књижара за школе код Саборне Цркве, на Сава и Вељабовића, В. Женево Школе; друга књижара за школе на И. Врчачу, Салици и З. Врчачу са Точилчаком; трећа књижара за школе на Терзијама и у Палаузи; и четврта књижара за основну школу на Дунавском крају и за грађанску школу.

Који се од г.г. књижара жељни пријети ових набавка, позива се да до 20. Августа ове године поднесу оверт Школском одбору; са назначењем пројеката, који одбору нуди како за књиге и остали материјали и прџаји материјала, тако него и за потроне ствари (метале, сиве, креду и остао).

Како се у означеном року пријавио само један понуђач, то је школски одбор у данашњој својој седници решио, да пољна новине књижаре, који би се хтели пријети ових набавка, **да се с понудама јавно одбору до 20 септембра ове год.**

Бр. 349. Из седнице школског одбора за град Београд, 21. августа 1899. год.

ОБЈАВА

На основу указа Његовог Величества Краља од 26. пр. месеца Ф.Б.М 5434, претписом Господина Министра војног Ф.Б.Вр. 6171., и претписом Команданта Актинне војске Т.О.Бр. 267., наређено је да се

позову на тргованску набавку, у име пројавна, уређена списовна и смотре свих резервиста VII. актиног пешач. пука Краља Александра I. редовне војске свију година, сем допуњеног батаљона, и сви резервисти бившег III-ег гардијског актиног пешачког пука свију година са допуњеном тога пука.

Сви резервисти VII пука Краља Александра I. без допуњеног батаљона, и сви резервисти бившег III-ег гардијског пука са допуњеном имају бити у Ваљевској гори 31. овог месеца у вече на кован, са прописном опремом и прибором и да понесу покривач за себе.

Која објавина — резервиста не дође у одређено време, казни ће се за немолудност.

Ко постане или задоцни, са њиме ће се попутно по чл. 113 закона о устројству војске.

На основу предлога Командант VII. пуковског округа претписом својим од 20. теж. мес. М 10.349., наређено је Суду, да се унутр резервиста на набавку изврши овако:

Сви објавини — резервиста — прикупиле се код општинског суда, где ће се по списковима прозвати и осмотрити, да тим ће се под командом најстаријег чина упути у Ваљевски логор, у команду VII. актиног пешачког пука Краља Александра I.

На основу предњих наређења, Суд општински Београдски, позива све резервисте VII. актин. пешач. пука Краља Александра I. без допуњеног батаљона, и све објавини — резервисте — бившег III. гардијског пешачког пука са допуњеном, да одмах предступи Суду овоме, да им се наређење о вежбањим својим, а са собом да понесу војну опрему.

Од Сула Општине града Београда, 20. Августа 1899. године О.В.Бр. 2449., у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ИЛИ
СРПСКОЈ ЗЕМЉИНАСТАНА И КВАТИН
(НАСТАВАК)

Када су Турци заузели Српску Земљу и појединих погледа дошли под дубровачке заставе, Дубровци је морао да призна лантиту *Великом Господару* (Grand Signor, Grand Seigneur) и преко све своје неутицајности, Турци ипак могаше очекивати, да ће им веће користи доносити, ако га оставе у животно. Они га не заузеше и ако су могли; али су му доносили са друге стране, непрестаним повисавањем годишњег данка, уздуком за скупоценим „пешченима.“ На ипак је Дубровци за време Турака, све до 1667. г. био на великом ступњу радности, трговине и књижевности. Као штељиваци Турци Нишерије, силе својом је свет имао ратувати, Дубровчани су суду узимали слободу и поштовања. Сузаној формацији титиво је Дубровчани од свакога и од самих свет-

ских гусара Бербера и Маропаца.) Слободни судио по Турском Царству, дубровачки су трговци били најпоузданији агентима о кретању турске војске, о догађајима у Турском Царству, у турским старинама. Као Хришћани Дубровчани су код Турака прилици и ту недостајућу шпанијску улогу.)

Под турском заштитом Дубровчани су остали све до 1684. г. и тада 20. Авг. примиле заштиту Хабзбурговима, који им, у својству мађарских краљева, обновише и потврдише повеље старих мађарских краљева.) Турци ипак оле на Дубровника а на његово место дође царски аустријски резидент.)

Дубровци је имао политичких односа готово са свима јеврејским државама. О неким је односила већ гонорно и напомињало; и онде, ради неке црне, сиомељне се штотог о интересним односима између Дубровника и мађарског краља и царе.

РАД ОДОРА ОПШТИНСКОГ

НАРЕДБИНА САСТАВА

16. Августа 1888. г.

Председник општинског г. Н. Ј. Стојановић, претписом својим од 16. Августа 1888. г. од општинског одбора Београд г. г. Д. Ј. Сувак, Јован И. Јанковић, Мила Николић, И. Стојанов, Мил. Јанковић, Милош Милошевић, Стојан Вайц, Тома Тошић, Тодор Јовановић, И. И. Јелићковић, Мил. Стојанов и А. Јашић.

I

Прочитав је закључке одборних одлука седнице државне В. општине тит. године и учинило се ове закључке и закључке.

у решењу К.В.Бр. 485 да се у месту речн „за навијај спора“ стани „за изнајавља земљишта.“

У решењу К.В.Бр. 489, да друштво за увеличавање народног дунавског краја нема права, да експлоатационо приход од леда на равнина.

II

Одборни г. М. Јовановић ита претписом својим, да се је, приликом данаво друштву за увеличавање равнина, да тражи права да закључе у Дубровику ушми, предлаже шта ће бити, од тих закључке био буду на смењива општину извршном комисијоме и другим закон.

Председник објавиња, да је јата предмет претходно ипак на основу и извештај грађевинског одбору и да је том приликом предвиђено све што је потребно.

III

По прочитаву акта Управе нар. Београда и свених краљева А.Вр. 5702, 5703, 5704, 5745, 5822, којима се траже уверена о владању и пољном стању изнесених зина, одбор је изјавио,

да су му непознати: Петар Росић, 6. општ. контролор, Вође Костић крајак Мила Суботић биз. инженир, сада коњар, Антоније Лахиер тевац, Марија—Мана Ј. Косте Богдановића, чистача на железници, Петар Ковач, биз. машиниста у државној лабораторији, Михаило Васелић, келнер Арпа Габај тргов. и Никола Тодоровић коњар; да су добра владана и добра измолно стапа: Стрелан Витојевић пензионер, Бурија И. Павић да су добра

„Дубровци кроз све време свога постојања није имао веријига и моњигајга самовила и пријатеља од рењоних бана. Архан дубровачки има државногко агента навиш, на којих свих без изузетка се види, како су врховни гласари католичке цркве општи са Дубровником, као са великом јеврејском свом. И дипломатичком и новинар и свакојаким средствима ипак су долазиле у помоћ Дубровнику, те му и доуказале да тргује са неверијина, велика пољствина у ово време.“ Код ипак су Дубровчани имали једног загонучног агента (агента), који је настојао да наша својим моралним утицајем на одањива хришћанске свет муна од хришћанских владана католичког вера одаму Дубровника Републику.) Дубровци су трговали преко Актине одлазаци а у лантиту државну.)

У Дубровнику је имао резиденцију војни владани напуљског краља, који је носио назив „governatore degli armii“, „gouverneur d' armee.“ Он је дошо у

1) Милос. К. XII. с. 77—78, 93, 114, 115.

2) Према синонимичним издавањима црквене Дубровнице, у раду државних трговина и занатлима долази до различита закључака, а нарочито закључака трговина.

3) Мил. К. XIII. с. 171.

4) Мил. К. XIV. с. 67, 68, 67.

5) Мил. К. XIII. с. 51—52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

6) Милос. К. XIII. с. 57. По дубровачким записима прелико пољствина и доуказива ипак су сви владани и пријатељи рењоних бана, од којих да се уредила од пољствина доуказива жора. Милос. К. 9—10.

7) Милос. К. XIII. с. 62.

НАПОМЕНА

Прошле недеље новине општине београдске нису изашле због ванредних сметња у администрацији. *Зрељинашо.*

О Г Л А С

Суд општине града Београда, на основу височијашег решења од 26 Јануара 1861. год. В.М.199, издавања на дан 28 Септембра тек. год. под имену **право продаје гудачне кафе — тамјаса** — у вароши Београду, а за време од 1. Јануара 1900, па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Лицитација ће се држати у канцеларији економског одељења општинског Суда од 2 до 5 сати по подне.

Кауција се полаже при лицитацији у 600. динара. Страни поданици полажу душу кауцију.

Визни услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског а празником од 9 до 11. пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 25 Аугуста 1899. год. А.Вр. 6172 у Београду.

О Г Л А С

Пошто на државној лицитацији на дан 18. тек. мџа, о издавању под закуп **два општинска дућана у Дубровачкој улици** испод чиганског, зије биво лицитацијата, то ће се поновна на дан 30. Аугуста тек. год. од 3 па до 8 сати после подне, на лицу места, држати јавна усмена лицитација о издавању под закуп горенаведених општинских дућана.

Кауција се полаже при лицитацији у 120. динара у готовини поштом или у Срп. Држ. хартијама од вредности.

Визни услови могу се видети у канцеларији економског одељења Суда општинског сваког дана за време канцеларијског а празником од 9 до 11 сати пре подне. Од стране Суда општине града Београда 19. Аугуста 1899 год. А.Вр. 5996 у Београду.

О Г Л А С

Суд општине града Београда, издавања на дан 4. Октобра тек. год. путем јавне усмене лицитације, под зами **право узимања цубона** од оне стоке која се на општинској владини буде клада а за време од 1. Јануара 1900 па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Лицитација ће се држати у канцеларији економског одељења Суда општинског од 2 до 5 сати по подне.

Кауција полаже се при лицитацији у 3000. динара. Страни поданици полажу душу кауцију.

Визни услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 27 Аугуста 1899 год. А.Вр. 6173 у Београду.

О Б Ј А В А

Као свако, тако и ове године држаће се у Крушевцу **тродневни панаџур** о „Малој Гасиојци“ — 8 9 и 10 Септембра, на коме ће се продавати стока и сви овог земљаског производа.

Јања се ово трговина, запатацијама и привредницима, ради знања.

Од суда општине града Крушевца 18. Аугуста 1899. године Р.М. 752. у Крушевцу.

О Б Ј А В А

По решењу господина Министра појеног постоје ове године **изабана сена и сламе** у појеном селуку у Београду купованом од вароша на дан 15. Јула ове године.

Комисија ће сено и сламу примати сваког дана од 7—12 сати пре и од 2—7 сати по подне и то само кад су лепа дања.

Цена је одређена сеноу 6 дина а слами 2 дина од сто штрама.

Примаљемо сено и сламу плаћаће намисеља одмах по пријему.

У исто време објављује се, да ће се и пензија и роб за потребу војну куповати од вароша на београдској жичиној тргу по најачкој цени.

Осим овога, сви грађани, који су од државне уасли на зајам сена, сламе или штрците имају ове године немостовање пратиће **имају позваљемо сено и сламу** примаће комисија такође у појеном селуку у Београду, а пензију код проф. спахачицу у граду.

О оное се извештају грађанин који знања и управљања.

Од суда општине београдске, 9. Јула 1899. год у Београду А.Вр. 4968, 5283 и 5955.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

1. Гробоарица:

- а) Гроб за одрасле — — — — — 7— д.
- б) Гроб за децу — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 550-52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 968-93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1050-93 д.
- е) Велика гробница I реда — — — — — 1684-57 д.

II. Продавње пољоарица у крушевцу:

- а) Од кубног метра — — — — — 6— д.
- б) Од тона — — — — — 0—10 д.

По Пуканињу (1805. г.), он је извасно у Антониу и Сингаљу: уље, непраћу куну, деље и овчије коже, дш и сардине; у Пузду: восак, кордан, волонске коже, нулене покриваче осланице, „Словени“ (penachures en laine, shes sclavines). Скартица: из сен. Грече), ламучне конице, коње од коза, зедона и јалазаци; у Трет и Реку: непраћен восак (de sine vierge), волонске и овиноке коже, уас, домићу пуну; у Мазко: непраћен восак, боу и домићу пуну; у Горњу Арбаици товице. У Дубровици се узгодио на Пузле: воље, јармеће коже, дошарија, салуи; из Алпоне: панамери, кудела, катран, дошарија, барут, платно за једраца, ширинка, шебер, кава и нешто драгерарије; из Панаула, Белово и Липрова: панематија и понодарске ствари (de meubles et de modes); из Трета и Реке: челик, коњеће, вланица, дасце, покла за понове, непрепаћен базар, жито, омио и просто платно; из Арбаије: јанија, хуван ујасту, коње, нешто повордана, деље коње, данешо оме; из Сардиније и Сицилије: сено; из Масара и Лепанта: жито, кава и сал.)

И Франуска је нешто извасно од босанских производа преко Дубровника а

нешто тако нешто извасно од својих еабриката.)

Дакле, још у почетку овога века Дубровици је свасно у ред обичних далматинских градова. По нашем Солару (1804. г.) он је имао само 8.000 становника; територија му је извасила свега 90 италијанских миља; био је архиепископска резиденција; имао је једну „главољачичку“ штампарију, која је била треза после римске и млетачке; пошло је неважну трговину по Средоземном Мору, али су Дубровици извас доста богати трговци.) Цео је извас износио 420.000, а узео 1.800.000 грош; а девишци се покривало приходима бродарским и таксеним приходима.)

И ту неважну трговину прекину француска окупација. Г. 1806. 27. Маја француска генерал Лористен преварио уђе у Дубровици, па на бедну издигне порех дубровачке и француску заставу.) На то парева руско-протогорска армија из раних анастириста под генералом Паскалолом и притогорска „далмацин“ с мушком и пешаљем пође на Дубровици у пут

1) 26.
2) Грвк. 3968. с. 473.
3) Матри. Иввдл. с. 18.
4) Матри. Мат. с. 48—49, 64—65, 149.

пустошећи дубровачку територију али Дубровици не могаде заузети.) Најзад генерал Мармон, „поједо од Дубровици и гувернер италијанских држава, Далмације и Воас-Котурске“ 31. Јул. 1808. распустио сток, поседља извас неке унутрашње дубровачке слободне, и уграпу над градом понови консулу Врбићу, коме прела и трбунава од 4 Дубровачина.)

5) В. Давидовић, Географскија с. 18—20. — Дубровачки царскија Ловеча К. Пупић, ввасе оспери, утрво-протогорска царскија: „Дубровици постоје покла, Кави ивас ивас по клучке од трговачких држава; Напољни Павло и Волонку, Реку, Пузду, Жугу, Лави, Штис, Отод и Кавала“ Матри. Мат. с. 60—61, Иввдл. с. 41.
6) Матри. Мат. с. 48—49, 64—65. — Врбић, груба и расваљено тело Вил Фриси. Ресулација, сено је сено извасно од сени непраћеног (ре-васи) у Дубровици. Пошто комисија пошла он у Дубровици јави ивас, Дубровици је у отворе извасила сени овога трговца, од којег од Италије миром, одузато од комисије ствари царскија покла Вил трговачки и расваљено, по клучу и платна. Сено бродило у Дубровици до мезла на воши, он најбољаче ствари, он коклае покла, на славу товица, он најбољаче мезла по клучево пола и урвас, што се поново на Анасторија и Швабија. Он се друго покла дасце са ствари. Матри. с. XIV. с. 70, 72, 77, 78. И до Мор он ввас мезла извасила над извасно и жарком на једно прво дубровачко поште. Матри. с. XIV. с. 38—39. — Дв. географскија за Врвине и Лепанта, рвасија у Дубровици ивасија по бољачи ввасе обвасија аутошасија: Павлод да Павлод, Жугу Павло, Пузвас, Павло Соларја и Врв Инд с. LXII и 94. — Матри. Иввдл. с. 39. — Генографија Трета с. 1. с. 44—45. Л. С. Villis de Scoglio, D'après lui, et 96. in Montfaucon. Paris 1820. I. II. с. 140—141.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 5. СЕПТЕМБРА 1899.

Број 32.

ПОШТАСКИ БРОЈ БЕОГРАД 177

ЦЕНА:

За Србију по полугодју 1 денар
за ванкrajске по полугодју 2
За стране земље по полугодју 5

ПРЕДУПРЕЂУЈЕ СЕ СВАКА ПИСМА КОЈА НЕ ПОСТИГНЕ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВИ КОРИСПОСЛАНИЦИ НА ПРАВИЛНО

ПРЕКОНЦИ НЕ ПРИБАЉУЈУ СЕ

ПРЕДЛАЖЕНА ПИСМА НЕ ПРИБАЉУЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Друштво за улепшавање Палилушког краја „Милошевац“, поднело је општини београдској молбу, да се за палилушки крај отвори пијаца за дневне намирнице. Одбор је општински у седници својој од 14 августа ове год. АБр. 5795, а на основу чл. 13. тач. 6. зак. о устројству општина и општинских власти решио, да се питање о отварању пијаце за дневне намирнице за палилушки крај изнесе општинском збору на решење.

Суд општине београдске, на основу овога решења одбора општинског, с погледом на пропис чл. 13. тач. 6. члана 17, 18 и 19 зак. о устројству општина и општинских власти објављује, да ће се на дан

5. СЕПТЕМБРА 1899. ГОД.

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

ради решења питања о отварању пијаце за дневне намирнице за палилушки крај.

Ко од гласача буде за то, да се за палилушки крај отвори пијаца за дневне намирнице, гласаће „за“, а ко буде против тога, гласаће „против“.

На општинском збору пуноважно врши посао, ради кога је збор сазван овај збор гласача, који буде дошао на збор (чл. 18. зак. о устројству општина и општинских власти).

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас (члан 20 зак. општ.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који имају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог или у служби, или којима по прописима члана 16 овог закона право гласача не би било одузето (члан 14 зак. општ.).

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, док се своја права не поврате, или кад су личени грађанске части, на време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или криваца, које човека безгласне и јавни морал вређају, док и пређе година дана од дана извршене казне;

2. Који се налазе под кривичним истражењем за дела под 1. наведеном;

3. Који су под степенитом за време док степените траје и док се не прогласе за невине;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који дугују Државна пореза више од овог положаја у коме се збор држи (чл. 16. зак.).

Ошцири и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15 закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати најутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне, и од 2 сати па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примати глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне.

Изештавајући о овоме грађане београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 6139

24. августа 1899. год.

Београд.

Деленоћ.

Мих. М. Марјановић с. р.

Заступник
председника београдске општине
члан суда.

Стев. Икковић с. р.

Београд, 31. августа 1899.

Његово Величанство Краљ, благоволо је одговорио на честиту заступника председника општине о Његовом именовану, овим бројом:

Заступнику председника београдске општине
Београд.

Има, Днир 31. авг. 1899 г.

Мојим верним и другим Веограђанима благодарим од срца на добрим жељама, које Ми подносе о мом именовану.

АЛЕКСАНДАР,

Честита заступника председника општине глас:

Његовом величанству, Краљу српске

АЛЕКСАНДРУ I.

Има.

Гривању Краљевске Престолнице хистају да о данашњем именовану Вашиг Величанства поднесу изнадтој пошности и поданичкој верности Вашем Величанству најискренија честитања и најсрдничкије жеље да дуг и срећан живот Величанства на добро и величину Престола, Србије и српског народа.

Жињео Краљ Александар I.

Жињео Дом Обреновића.

ЗАСТУПНИК ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ,
ЧЛАН СУДА,
Стеван Иковић.

О Б Ј А В А

Школски одбор, за град Београд, 26 јула ове године под Бр. 317 био је издао овакву објаву, која је изгњавана у 30 броју овог новина.

С обзиром на број ђака у народним школама града Београда, а ради брже и правдиљне набављања школских потреба за школе, школском одбору **потребна су четири књижара, од којих ће управитељи школа набављати што треба**

за школу и широте ђака, и то: једна књижара за школе под Саборне Цркве, на Сави и Вељковића В. Јењео Шеле; друга књижара за школу на В. Брањуру, Савинцу и З. Брањуру са Тошчадером; трећа књижара за школу на Терзијама и у Наладу; и четврта књижара за основну школу на Дунавском крају и за грађанску школу.

Који се од г.г. књижара желе пријати ових набавља, позва се да до 20. августа ове године поднесу Школском одбору; са назначењем процента; који одбору нуду како за књиге и остали материјал и прџаби материјал, тако исто и за потрошне ствари (метле, сече, креду и остало).

Како се у овлашћеном року пријавило само један понуђач, то је именован одбор у давањој својој седнице решио, да поново именов књижаре, који би се хтели пријати ових набавља, **да се с понудама јаве одбору до 20 септембра ове год.**

Бр. 349. Из седнице школског одбора за град Београд, 21. августа 1899. год.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАИ

19. августа 1899 г.

Председник општине председник општине члан суда, С. Стеван Иковић, присуствовао члан суда, С. Копа Силић, од одбора: Јован Сил, Ј. Јурић С. Јурић, Воја Николић, Ђуро Токић, Ђуро Ђ. Стојановић, Трајко Стојановић, Н. Шарановић, Др. Јан. Ђурић, Милош Стојановић, Ј. Ј. Јакоб, Трајко Ђурић, К. Н. Милошевић и Јован М. Јанковић.

I.

Прочитао је давањом одборних одлука седнице одржане 14. августа тек год. и извршено је био извршен.

II.

Заступник председника члан суда С. Стеван Иковић, општинског одбора, да је председник општине одлучио на одлучио и да је од одборних власти одлучио да за заступника председника одбор је прихватио и изабрао

ово елементне заступника председника општине.

тога времена емиграција Дубровника изостаје живљом. Дубровачки трговци са својим престојалим капиталима и индустријском вештином почну одлазити на Јонска Острва, Малу, у Париград, Гибралтар, па чак и у Ј. Америку. Тако је Дубровник прешао у пустош.

И поједнак, Дубровник је све до окупације Босне био нешто трговинско занимање. На Пачинам се држао трг три пута преко недеље. На тргу се ишако развио хришћански и мухамедански каравани на Босни и Херцеговини. Ту се стиваху трговци, који се припремаху на пут у Мисир, Париград, Трет). Али после изгоснене аустриске окупације донеку честих српских поврајана и када је босански трговина, од које се Дубровник хранио, ишледа на Метовић, Дубровник се овајко још дубље зарони у неодољну летаргију....

„Данашњи Дубровник (од немољног излаза становника) сива је само слепа старог Дубровника. Негамо је многих прџака и дворова, порушена деже предграђа. Пусти стоје летња дворца властелина. У полуострвима животиње редоници самостана, ова гробина и споменика музеја

III.
По прочитаву акта управе граона Београда и ових одлука Абр. 307, 6928, 6934, 6941, 6943, којима се изабрао усрења и изабрао у именоване става, именоване лица.

Одбор је изабрао

Да су по именованих Ана Ковачевић званка „Рускиња“ распутеница одла, Тодор Павић надничар на железничкој станици, Јанка Јења Јанка Петровића, студентера на трамвају, Тава Стојановић, бив. дијуриста миг. јан., Ваца Милошевић и Мило Савић, књиари одл., Василија К. Јанка Ђурићева, иштаница одл., Михајло Илић, служитељ друштва Савинић, да је добро владаћа и доброс аморно става Гајра Пурић трговац.

IV.

По прочитаву моље Јењео удовице воц. Јанка Недељковића бив. професора, Ст. Бр. 2236, — одбор је изабрао мишлење:

Да се именованица може издати тражено усрење о њеном породичном однесу.

V.

Заступник председника општине одбор, да за именован одборних решена Абр. 308 од носачи одбор да решење изабрао у уставнојкој изабрао за изабраој крајчице дан. Одбор је одлучио.

Да се збор општине за решење питања о изабрају иштаница за изабрају крајчице на дан петог септембра тек године.

VI.

По прочитаву иштаница општинског одлука Абр. 623, којима именован одбор, да именован изабрао истине рок изабрао на дан 31. септембра тек год. тоје је иштаница изабрао за иштаница одлучио одлучио и иштаница, аве и да је суд одлучио иштаница иштаница даву изабрао одлучио, — одбор је решено.

Да се јасније стечају за изабрају изабрао за иштаница судских одлучио и именован школе.

VII.

По прочитаву дајуј ктви изабраојна народних школа за град Београд Абр. 6941, 6985

славних е узла свога далама. Кнежевићи доор пригорио се у став индустријских чиновника; дноране желитом и шлос нећа у чајне уреде, а у забитном куту лежи Родолван или синово градске слободе.)¹⁾ И Дубровник Силорја, некада богата; пошлоста, научени, — забринута због општег развала и вегетанција у некада славном граду Дубровнику, себајује се старор свог гласа, славе и сјаја, не могући ништа против трубе силе државног ауторитета, — с ином мешањеница и ресигнација посматра себе и пре неких времена на своје елементне таштине подума да деизабитом утре сан свој корен, кад се већ нема наде у бољу будућност и повратак старе славе и слободе.²⁾

II. Трговински центри и друмови.

1. Трговински друм до Дубровника у Миср.

Једна од најважнијих трговинских друмова у Српској земљи, а и на Балканском Полуострву, био је пут који је водио

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ИЛИ
ОПШТИНСКОЈ ЗЕМЉИ

ИМЕНА
НОСТА И НОСТИ

(ИМЕНА)

Поред уништења политичке слободе Французи уништење и овако слабу дубровачку трговину. Босански каравани (а од босанске трговине од најнама имаху Дубровачки знамените приходе) не могаху више долазити на дубровачки трг. Пого и друге трговине.³⁾

Бенка Конгрев 1815. г. према и Дубровник по Српски Народ одобројној Аустроји⁴⁾ и тиме се зад због доприни. Од

1) Француски војскоу Давка у своју иштаница одлучио изабрао од 4. Марта 1806 г. изабрао „Дубровник“ би, иштаница узла изабрао изабрао на Дубровника, а сеобаби на Дубровника. Ова се бољак изабрао да привуку големима колонија. Не језику коју изабрају употребу од Дубровник би боља иштаница, изабрао изабрао трговина, саставна изабрају иштаница. Најважнијом трговина био је у Дубровнику долазити на иштаница иштаница иштаница изабрао да 1800 изабрао изабрао. Сан-ту по иштаница изабрао по иштаница одлучио.⁴⁾ Стојановић С. I. 78.

3) Вукан. Нап. к. 8.

1) Француски, т. I. с. 47—48.
2) Ковачевић, Радослав Црнчевић с. 81.

3) М. с. IV.
4) „Дубровник“ Ковач' т. III. Ср. т. с. 340—341.

П О З И В

ЗА ТРГОВАНИИ РАЗРЕЗ ПОРЕЗА

На основу чл. 76. закона о порезу, пресеци одбор за град Београд позива сва пореска лица да, од сутра па до 30. октобра месеца издaju, поднесу своје поднoшене пореске пријаве за трогодишњи разрез пореза, 1900, 1901 и 1902 год.

Пријаве ће се предати на резерв пореску дoдичног кoнпата, у комисијанској стaнуји.

Чиновници, пензионари и други државни и општински службеници, као и особље поштинских завода предаваће своје пријаве надлежну, где плату примају, које ће предхођу у свакој пријави оверити истинитост пријављене зарде, па их онда предати пререшном одељењу.

Пријаву су дужни поднети:

а.) за малолетнике, душевно болесне, распукуће и масе у опште, — аџихостараца, заступани и сроднаца;

б.) за оне који живе у месту, њихове деловне, поштински или аџихови природни или законити заступани;

в.) за све правне личности, Друштва, Еснаве, Фондове, Новчана Завода и т.д. — управници тих завода или њихови заступани;

г.) за жену или децу — муж, односно отац;

У пријави мора бити тачно написано:

1.) квартал, улица и име зграде; 2.) на шта се зграда употребљава, (за какав, постојану, дућан, магазу, лебарницу, канцеларију или за сваки становање, спахо поселице);

3.) годишња кирија, вредност оне ако сопственик сам седе у њој, или је привремено права. Кирију за сваки стан треба посебно ставити, а не укупно, а сопственици да за своје станове назначе да су за личну употребу;

4.) године старости, које је пере и чија је подлога, о страном поданству треба доказ правдожити;

5.) године и имена (цело име и презиме) свију чланова оирме или задругара;

Свај који нисе да се користе чл. 32., 37., 58., и 71. закона о непосредном порезу, имају за пријаву поднети и доказе.

Сваки оцај, који је лични пореза особено већ раније, нека то неоставља у пријави назначити.

Сваки трговац, који води уредне трговачке књиге, треба да приложи завод из књига потврђен трговачким судом.

Сваки сопственик зграда издатах вод пак и — кирају — треба да приложи уговор закључен са закупцем, потврђен влашћу ако такви има.

Сваки који има капитал по облигацијама, менџама и другим јаним и приватним исправама, треба у пријави да означи: име и презиме дужника одакле је, суму дуга и годишњи интерес као и дан и годину датирање исправе.

Сваки, који жели да се ослободи личног пореза, треба у пријаву да приложи оригиналну крштеницу.

Напомена:

Ко у горњем одређеном року не поднесе пријаву, порески одбор, по наређењу чл. 82. закона о порезу сам ће оспити њихово

и привредно стање и распоредити му порез за наступајуће три године, а не пријављени губи порез плаће за разрез пореза.

14 Септембра 1899 год.

Београд

ПОРЕСКИ ОДБОР
ЗА ГРАД БЕОГРАД

К О Н К У Р С

Општина Београдској потребне су од 1. Новембра тек. год. Зграде за смештај основних школа и других својих одељења и то:

- I. За смештај савнакне основне школе
 - II. За смештај грађевинског и водоводног одељења, и
 - III. За смештај ноћних стражара.
- Зграде за школе морају бити на средограда Саванца.

За грађевинско и водоводно одељење у кварту варшомко, а за ноћне стражаре у кварту дорђоленко или варшомко.

Све зграде морају одговарати потреби бана за које се траже.

Рок поднoшену понуда је до 1 Октобра тек. год.

Од стране Суда општине града Београда 7. Септембра 1899. год. АБр. 6544 у Београду.

О Г Л А С

Суд општине Београдске издаваће путем јавне, усмене ланцитације вод закуп, оправку свију општинских возова и подкивање коња и то:

I. На дан 13 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у ковачки, цисперски, механчки и коларски рад;

II. На дан 15 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у сарачини, сатзерски, ташетарски и варбарски рад;

III. На дан 18 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у подкивањн рад.

Ланцитације ове држаће се одначеног дана у канцеларији економског одељења Суда општинског.

Кауција се волажу пре ланцитацији по 200. динара за сваки рад понаособ.

Важни услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско, а праваником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 15. Септембра 1899 год. АБр. 6545, у Београду.

О Г Л А С

Суд општине града Београда, на основу вилеотаријне решења од 26 Јануара 1861. год. и у ЈМ199, издаваће на дан 28 Септембра тек. год. вод закуп, право продаје туђине киве — тамиса — у вароши Београду, а за време од 1. Јануара 1900, па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Ланцитација ће се држати у канцеларији економског одељења општинског Суда од 2 до 5 сати по подне.

Кауција се полагаје пре ланцитацији у 600. динара, Страни поданици волажу дућу кауцију.

Важни услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско, а праваником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 25. Августа 1899 год. АБр. 6172 у Београду.

О Г Л А С

Суд општине града Београда, издаваће на дан 4. Октобра тек. год. путем јавне усмене ланцитације, вод закуп право узимања цубока од ове стобе која се у општинској клинници буде клала а за време од 1. Јануара 1900 па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Ланцитација ће се држати у канцеларији економског одељења Суда Општинског од 2 до 5 сати по подне.

Кауција полагаје се при ланцитацији у 3000. динара. Страни поданици волажу дућу кауцију.

Важни услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско, а праваником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 27. Августа 1899 год. АБр. 6173, у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу спољне дивелтарског

Члан 13.

Чишћење дивелтар прише се радним данима пре и после подне, и сваки би раднио дућак је допустити чишћење дивелтар.

Но као је име са којим разликује могуће допустити чишћење једнога дана дућак је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Члан 14. Дивелтар је дужан ододрети на сваки позив за чишћење дивелтар, а нарочито за свакој канцеларији.

Члан 16.

За чишћење дивелтар плаћује се оно тачко	
а) за чишћење дивелтар општинског	0-40 динара
б) за чишћење дивелтар приватног	0-20 "
в) за чишћење дивелтар приватног	0-40 "
г) за чишћење градског канцеларије	0-80 "
д) за чишћење градског канцеларије	0-40 "
е) за чишћење градског канцеларије	0-40 "
ж) за чишћење курупа и суседних	0-20 "
з) за чишћење курупа и суседних	1-50 "
и) за чишћење курупа и суседних	0-20 "

Члан 17.

Тачко за чишћење дивелтар плаћује, сопственици зграда, а за масе земљи стараци. Само у одштину оних плаћује земљини стараци.

Плаћање прописних тачко обавезно је. У случају противпачко, тачко ће наплатити волајућна заклет без икаквог одлагања.

Но плаћања тачко дивелтар је дућак сваког би раднио издати прописаним, у којој мора бити назначено: колело је и тачко дивелтар општинско, па чијај зграда, тачко је плаћаће и кот је дана чишћење приватно. На плаћање прописно морају бити одначени тачко на члану 16. правила.

Пришави морају бити сачињене оригиналним поднoшеном канцеларији, који у додичном решењу заклет уредљива.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 26. СЕПТЕМБРА 1899.

Број 35.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО ЈЕДНА ПУТ

ПРЕПЛАТНА КАНА СТАЈЕ ГИШТЕРИЈА НА ОПШТИНСКОМ ОФУ
А У ПРВОЈ ПОШТОВНИЦИ НА Београдској

ИМЕНА:

На Србају на годињу и динара

РЕКОНЦИ НЕ БРАЈАЈУ СЕ

на два године

ИЗДАЈЕНА ПЕЊАКА НЕ БРКАЈУ ОЗ

на отплате пошто на годињу

ПРЕСТОЊА БЕСЕДА

КОЈОМ ЈЕ

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДАР I.

ОТВОРИО НАРОДНУ СКУПШТИНУ, САВАНУ 20. СЕПТЕМБРА 1899. ГОДИНЕ У РЕДОВНИ САВИЈ У НИШУ

Поштовани посланици,

Поздрављајући Народну Представничку срдљивом добродошлицом у овоме драгом и верном Нам граду, и приступајући отварању овогоднјашег савица Народне Скупштине, пре свега и са задовољством изјављујем, да одношаји Србије са свима страни државана потпуно одговарају Нашем непосредном старану, да Србија остане елемент мира, реда и културног рада на Балканском Полуострву и да са својим суседима буде увек у најбољем пријатељству.

Као Краљ Србије сматрам за дужност, да у међународним односима похраним једну новину, која обећава благотворне последице за цивилизацију. Плезентом и великодушном иницијативом Његовог Императорског Величанства Цара Николе II сагледала се ове године у Хагу прва конференција своју држава на свету, да већа и решана о питањима од највеће важности за човечност. И Србија је учествовала у томе племенитом послу, решавајући једнакост са највећим и најстаријим државана.

Искрено пријатељство, које достојајно замењује Његовог Величанства Султана Абдул Хамиду Ками и Мени, учинило је да сукоб, који се, ове године, из чисто локалних узора, десно на једном делу наше границе, није могао увести исплаканих обимнијих размера, а Наше владе предузеле су све потребне мере, да се у будућности такви судари избегнуће.

Поштовани посланици,

Унутрашња политичка отпочета Мојим државним програмом, који је тако родољубиво прихватила Народна Скупштина, а који је тако одушевљено поддржао цео драги и верни Ми народ, и као је срачуната на друг наиз година, има већ сада, при крају друге године, да покаже знатне успехе. Благодарјећи сложним, родољубивим и неумерним напорима Народне Представничке и Моје владе, настало је позитивне развојности, која беше дотерала до позитивне анархије. Сваки се враћо своје новину и послу, и цео народ привоно да ради на своме материјалном и моралном унапређењу. Тај рад на обављању учвршћену мира, реда и законитости у држави и на савирању државних збивања, што се огледа у стаљном увећању државних прихода, почео је опорављати државни кредит Србије, који беше знатно мао услед порезова партизанских изданија.

Извођењем своју привредних закона, које је она Скупштина донела, ујемчево је прављено и стављо јачање целокупне привредне свие народне и отварање нових извора народног благостања.

Упоредо са овим тим огромним радом на економској, привредној и просветном препоројају Србије, као и на развијању саобраћајних средстава, развил се свима силама на усправљању и јачању одбрамбене снаге државне. Ја могу са задовољством изјавити, да Моја прва војска стално напредује и у својој формацији и у тактичкој и у материјалној спреми.

О напредовању по свима тринама државног живота лично сам се уверио приликом овогоднјашег Мој путовања по Мојој држави. Одудењем и срдљивом дочеку, пуни безграничне љубави и оданости, са којом Ме је Мој драги и верни народ свуда предурео, дао је новог и сјајног донаса о једнодушности између Владаноа и Народа, и, пуна радости, Ја сматрам за своју пријатну дужност, да и то и са овима места изјавим Своју Краљевску захвалност.

Али баш изог те једнодушности између Владаноа и Народа, и у сред таквих сложених навара на консолидовање и напредак Отдабене, елементи нерета прибегонте позитивном убиству и шверца за прерат.

Ти су елементи нерета напали и наоружали најакмија да убаје милог Ми Оца, Његово Величанство Краља Милана. Али премислетни Бог, који ступа Србију, сачувао је овај Мени, Моје царду и Мојој војсци тако драгоцену живот.

Знаковачки покушај који могао нанети друго да учини, већ само да изазове мору, бујно израза безграничне љубави народне према Народној Династији.

Ја сам првих дана после атентата усвојио разлог Моје владе, који су потпиљани из стања, у које је земља овим злокиством доведена, и учинио сам употребу од права, које Ми даје члан 56. Устава. Указом од 28. јуна ове године прогласио је наредно стање и преки су у граду Београду и подунавском округу. По прописима Устава, Моја влада водиле ону меру на одо брље Народној Скупштини.

Чим су престали узорци, изог којих је та наредна мера узаконена, Ја сам, указом од 19. септембра ове године, учинио преки су и повратио редовно стање у граду Београду и у подунавском округу.

нину, канцеларију или за сваки становање, свако посебно);

3.) годишња кирја, вредност оне ако системски сам себи у њој, или је припремио правна. Кирију за сваки стан треба посебно ставити, а не укупно, а одштеници да за своје станове важице да су за личну употребу;

4.) године, старости, које је вере и чији је поданик, о страном поданству треба дозак приложити;

5.) године и имена (цело име и презиме) свију чланова фирме или задругара;

Сви који мисле да се користе чл. 22, 37, 58, и 71. закона о непропоредном порезу, имају уз пријаву поднети и доказе.

Сваки онај, који је лично пореза ослободио већ раније, нека то нештоставно у пријави назначи.

Сваки трговац, који воли уредне трговачке књиге, треба да приложи извод из књига потврђен трговачким судом.

Сваки сопственик зграда издатих под закуп — кирјују — треба да приложи уговор закључен са закупцем, потврђен влашћу овог талона има.

Сваки који има капитал по облигацијама, меницама и другим јавним и приватним исправама, треба у пријави да означи име и презиме дужника о коме је, суму дуга и годњиња интерес као и дан и годину датирање исправе.

Сваки, који жели да се ослободи личног пореза, треба уз пријаву да приложи оригинално крштењу.

Напомена:

Ко у горњег одређеној року не поднесе пријаву, порески одбор, по наређењу чл. 82. закона о порезу сам ће оценити његово и неприредно стање и распоредити му порез

део Колоквица. Из његових се рудника падају и у тополињској топлој сребро и злато. Каспотишчија у Средњем Везу, за време српског краљевства и царства, као год и у XVII. и за време Турака, била је право велика. У XVII. и почела је рударска радња малог овладања и у XVIII. и бене се тотопу уграла.¹⁾ Из Колоквићких рудника, док оне беху експлоатисани, турски султани добијали велике приходе и материјала за ковље сребрних нована.²⁾ Вероватно због великог обима сребра Турци су звали Колоквиц Сребрном Планином (Будин. Дал.)

Прокула. На месту данашњег Прокула првотачно је било какво старије римско насеље, пре становништва у Прокулу и данас неспања римско онеко, рибне од земљаних судова, римске бакрене, сребне и златне монете.³⁾ У Средњем Везу Прокула се звао ваједе Кирј елџ, а при крају XIV. и. прозвано је дашавином именом по свецу Прокувију, чије је тело посе

за наступајуће три године, а не пријављени туђи звано жалбе на разред пореза,

14 Септембар 1899 год.

Београд

ПОРЕСКИ ОДБОР
ЗА ГРАД БЕОГРАД

К О Н К У Р С

Општина Београдској потреби су од 1. Новембра тек. год. Зграде за смештај основних школа и других својих одељења и то:

I. За смештај основне школе
II. За смештај грађевинског и водоводног одељења, и

III. За смештај војних стражара.
Зграде за школе морају бити на средогради Саванина.

За грађевинско и водоводно одељење у плану варошком, а за војне стражаре у плану доборског или варошком.

Све зграде морају одговарати потребма за које се траже.

Рок подношења понуда је до 1. Октобра тек. год.

Од стране Суда општине града Београда 7. Септембра 1899. год. Абр. 6544 у Београду.

О Г Л А С

Суд општине Београдске издаваће путем јавне, усмене аукције под закуп, исправку свију општинских возова и подмињања коња и то:

I. На дан 13 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што снага у кованим, шпосерски, метални и коларски рад;

II. На дан 15 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што снага у сарачици, сатерски, талетарски и сарбарски рад; и

III. На дан 18 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што снага у подмињању рад.

Ликитације ове држаће се означених дана у канцеларији економског одељења Суда општинског.

Кауције се полажу при ликитацији по 200. динара за сваки рад понаосом.

Банки условно могу се видати у писмутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а прањиком од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 15. Септембра 1899 год. Абр. 6545, у Београду.

О Г Л А С

Суд општине града Београда, на основу писмоцијне решења од 26 Јануара 1861. год. В. М193, издаваће на дан 28 Септембра тек. год. под закуп, право продаје туцаца коње — тамниа — у вароши Београду, а на време од 1. Јануара 1900, па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Ликитација ће се држати у канцеларији економског одељења општинског Суда од 2 до 5 сати по подне.

Кауција се полаже при ликитацији у 600. динара. Страна поданик полажу дуплу кауцију.

Банки условно могу се видати у писмутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског а прањиком од 9 до 11 пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 25. Августа 1899 год. Абр. 6172 у Београду.

наде Ниша под Турке 1386 г. експлоатисао од Турака.⁴⁾ Тиме је Прокула добило неку првину важност. Турски значај добило је Прокуле, када је, вероватно у половини XVI. в., Дубровички Друм смукло ближе Топлици и пролазио кроз Прокулу. У другој половини XVI в. у Прокулу се налази Јака дубровичка колонија.⁵⁾ Почетком XVII. в. дубровички трговци, поморари и курири путовали у Ниш и даље у Смедју путем за Низод Палаца преко Колоквица у Прокулу.⁶⁾ Врхунац у својој трговинској развинутој Прокула је постигао у XVII. в. Тада се рачунало, према католичким релацијама, у рел. најразвијенијим места на Балканској Полуострву.⁷⁾ Дубровачка колонија бројала је на 15 кућа.⁸⁾ Дубровици су у Прокулу куповали и обезбављали винограде.⁹⁾ Поже вуку и месак извозан у Италију.¹⁰⁾ За своје релативне потребе Дубровици су имали свога канцелара, али прве пису и малих.¹¹⁾ У вароши се онда налазио један

лекар, који је сваког јутра облазио на трг и потребитима аудно своју помоћ и лекарско знање.¹²⁾

Прокуле је поврзана при крају XVII в. и у XVIII в. у премину турско-аустријског ратовања¹³⁾ и када је Топлица колонизована Арбањцима, необуданим елементом. Дубровачка се колонија тај расу, трговина престаде и Прокуле, она у XVII в. знатно трговало Мухомедлицима на ослободених места, какаво је и ослобођене црквено.¹⁴⁾

Беошце и припадаће за комитаре Др. П. Милошевића и старејше пуштинске.

Када сам 1895—96 г. био у првој години Филозофског Факултета на Великој Школи по жељу милошког професора Др. Јована Пивовца студирао се писмуцијне издавања р. д. нот. Др. М. Матишевића. Ја сам себа ступио у заједничку употребу са Др. Попица, да документима из архивама се прегледају архива ове ина Београдске Школе па В. Пивовца Матишевића комитаре и ресорати о старејше пуштинске.

(Наставља се)

¹⁾ Милошевић с. 13—50.

²⁾ Јб. — Стопански с. 65. (Стар. В. Срећ).

³⁾ Срећанин с. III, стр. 4. с. 191. — М. Ђ. Милошевић, Историја Српског Нова Краљевства. Београд 1884 с. 272—278. — Комитаре Јован Дашањанин, на основу овог картографског резултата који се налазило на топографској и Пуштинској Табли и на основу топографско-статистичког кључа рече Милошевић и Пивовић¹⁴⁾ каже је да је јак. Прокула ранија Београд. Табл. с. XIV с. 62—64.

⁴⁾ Милошевић с. 61, 78; Милошевић с. 58.—Срећанин с. IV с. 6.—Др. Пив. Табл. с. 2; Срећанин с. 261.

⁵⁾ М. М. Милошевић с. XXX с. 400.

⁶⁾ Милошевић XI с. 91. Срећанин с. 26.

⁷⁾ Милошевић с. XXV с. 193. Топлица, М. М. Милошевић с. 118.

⁸⁾ Милошевић с. XX с. 125—124.

⁹⁾ Милошевић с. XX с. 124—66.

¹⁰⁾ М. М. Милошевић с. 61.

¹¹⁾ Милошевић с. XX с. 125—124.

¹²⁾ Милошевић IX с. 39.

¹³⁾ У архив. издавања 1787—88. поштом од Сремског војводе од Београда, који је архива у Београду и она се налази у Архиву Министарства у Београду.

¹⁴⁾ Милошевић с. IV с. 6—7.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.	ВЕДЕЛА 9. ОКТОБРА 1899.	Број 36.
ИЗДАЈЕ ПЕДЕСЕТ ЈЕДИНАКЪУ		ПРИСТАВАЈУ СВАКА СЛАНА РЕДУКЦИЈА НА ОПШТИНСКЕ СКА И СВЕ ПОСРЕДОВАЊЕ НА БРАТСТВО
ЦЕНА:		РЕКОНСИ НА КРАЈАЈУ СЕ
За Србију за годину	5 динара	
за Београд	3	
За стране поште на пошти	3	ИЗДАЈЕНА СВОМА НЕ БРЖАЈУ СЕ

АДРЕСА

којом је Народна Скупштина, сазвана у Ниш, 20. Септембра 1899. године, у редовни сазив, одговорила на Престону Беседу

ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДРА I,

којом је отворно скупштинске седнице за 1899 годину

Ваше Величанство
Преузвишени Господару,

Осећаји срдачне радости, истинске среће и неизмерне захвалности према Свевишњему, испуњавају груди нерог Ти Народног Представништва, што Те, скоро после деветомесечног растања, опет види у својој средини у пуној здрављу и крешће, и што с њиме сјајног Ти Престола чује Твоју мудру и родољубиву Краљевску реч, којом га позиваш за патриотски, сложен и истрајан рад за славу и срећу миле нам Отаџбине и њеног сјајног Престола Краљевског.

Наша радост, племенита Господару, у толико је већа, што с твојом узвишеном мисли чујемо, да охношаје наше Отаџбине са свима страни државама потпуно одговарају непрекидном старању Вашег Величанства, да Србија назада остане емоционал мир, реда и културног рада на Балканском Полуострву, и да са својим суседима буде увек у најбољем пријатељству.

Народно Представништво саслушало је с достојном њакшном поздравом свога Краља, њиме жељиво позиваш за пријављивају, која је потпуно племенитом и великодушном инцијативом Његовог Императорског Величанства Цара Николоа II., радујући се што је и наша Отаџбина у том племенитом послу учествовала, уопредно с најбољим и најстаријим држављанима светоскам.

Веже искреноста пријатељства између Вашег Величанства и Његовог Царског Величанства Султана Абдул Хамид Кана, дају поуздане гаранције, да ће се добри, пријатељски одношаји између двеју суседних држава и даље стално развијати и неговати.

Ваше Величанство,

Народ срески, прихватајући свесрдно државни програм свога Краља, одрекло је нама, својим представницима, свету и узвишено дужност, да према томе програму и радимо, и да у његову остварењу свесрдно помажемо родољубиву Владу Вашег Величанства, и Народно Представништво од срца се радује, што су успеси, постигнути по свим грађанама државног рада, у сразмерно кратком времену, несумњиво допознали, да над Србијом блиста у свим величанственим сјају Звезда Обреновића, и да она срески народ стално води срећи и напредку.

Витешки Краљу,

И ми, народни посланици, као и цео народ, који нас је у овај узвишени Дом послао, и ставио нам у свету дужност, да будемо уредни помагачи Твојих узвишених напора за срећу Отаџбине, осећамо у души својој велико умирење и крешће по уздани у бољу и светлију будућност среску, кад нам сам наш Господар и Врховни Заповедник војске отворено каже, да је уопредно с огромним радом на финансијском, привредном и просветном препоројају Србије, стално корачало и непрекидно у савршаване и јачање наше одбрамбене снаге, и да наша узданица, верна војска Вашег Величанства, поуздано напредује и у својој војничкој и у својој тактичкој и материјалној спреми.

Створена њиноском мученичком борбом наших јуначких предака, Србија је наследна свети и бесити аманет, да нам никакве жртве не буду велике и тежке за јачање наше народне војске снаге.

И ми Ти, Господару, молимо, да примениш и да невокалебливо верујеш у нашу свагдашњу готовост, да овај свети аманет великих предака окупимо и неопрећен витешкима предамо.

Народно Представништво, мила Господару, с одушевљењем је саслушало оне топле изразе Твоје Краљевске захвалности, којом се сећаш овога жарког и срдачног пријема, који Те је јерин народ срески предурећало на целом путу кроз змаган део драге Ти Отаџбине.

Али мудро и истинито опознало је Ваше Величанство, да је баш та узорита једнодушност и неизмерна дубав њимеју среског народа и његовог племенитог Владошца још нине распазила завет и мржају душмана и издајника среских, и подстрекивала их, да најме туђинску руку, која ће посегнути за драгоценим живот Краљевског Ти Родитеља.

Врло је утешна појава, Величанство, да се тако израчан злочинац није могао наћи међу дошорским синовима миле Ти Србије.

Гушеви знам-дански злочини неспуно је тугом и болом сна родољубива срца српског и покренуо цео српски народ, да, пред шањоке свезага Ти Престола, непосредно поднесе своја уверавања: да он у сјају Твога узвишеног Престола и у слави Дома Обренића гледа своју рођену саау, срећу и величину.

Ваше Величанство,

Господе је ало, што су да духамна Србије спремили! Јер, неизмерне историјске заслуге за Србију и за Престо српски: бујни, спешити помет Србије и снажни ратној одбрамбене снаге народне; ова света стопа земље српске, на којој стојимо, а на коју је победоносно Такошту Заставу негдају Јунаштво Његовог Величанства Краља Милоша и Његове храбре војске, најбали су сведоци, колики би губитак био за Србију и за њен Престо, да је злочинаци умилнају знам-данска улепа.

Али, милостиви Ваг, који чува Србију, вије допусту да у крви прова српског Краља носе Косова утону углед и мир Србије, и да несрећника, у својој несавитној жудњи за влашћу, трагишној повености српској дилду (иоу Јејаш стидна, Краљевском првцу попрак лнет.

Јест, Господару, Свемогућа Промислао снасо је драгоценим жиото Твога племенитог и за Србију толико заслуженог Опа, да мрси злочин учинио је, да верни народ српски тоу дубље осети коменту су му секуа и драгоцени представници славнога Дома Обренића. Још и више, мрси злочин знам-дански учинио је, да отворе очи чак и они свиоци српски, који су се до сада лаковерно поведли за правани обећањима бесавесних политичких спекузаната, заблуделих на стапи издајства противу своје рођене отаџбине.

У тиме жалосном дигању злочина и издајства, и овако големи бол народа српског, повећало је још пристрасно и неправедно дометање једнога дела штампе.

У име човечности, правде и јевропске културе, као и у име криво заслужене и нашим рођеним, нематерним жртлама сточене независности народне. — Народно Представништво, као законита и најзападежнија судија о свему што се тиче Србије, изјављује своје жалосне према овако неправедним шемима и неупутном мешању у наше чисто унутрашње ствари.

Господару,

Народно Представништво, потпуно одобравајући све мере, које су услед богокрсног злочина знам-данског, а на основу Устава, морале бити предузете и применене у једном округу, за очување земље од даљих могућих потреса, уведе их на знање као потпуно оправдане.

Ваше Величанство,

Народно Представништво било је срећно, да с писме сјајног Ти Престола чује великодушно признање, како је и оно својим скромним судоловом припошто, да Твоје узвишене намере и напори Твоје родољубиве Владе ураде једрици и обилним плодом на Отаџбину. То великодушно признање из Твојих уста, миши Господару, испулапа нас узвишеним пошом и буди у нама нову и нескриву снагу за истрајан рад и покретовање.

У то име, светли Господару, Народно ће Представништво с најшом и обавишћу проучити најбрижљивије све поднесене предлоге и друге законске мере, те ће уложити сав труд и све старане своје да и овога пута уредно послужи Отаџбини и Претолу.

У то име, одушевљена топом, неизмерном дубављу и спешитом оданшћу Вашем Величанству сложимо и из пуних груди изнечмо:

Да земљи српској оствари заједница,
Да земљи нашој миши Господар и Краљ Александар I.

27. септембра 1886. год.
у Нишу.

Петровљевич

Драгомир Рајковић

Премаћени Вар. Скућеници
Сима Несторовић

СЕКРЕТАРИ:

Настас Антоновић, Јован Несторовић, Гаја Швабић, Милорад Тедић, Стеван М. Мостарчић, Душан Спаскић.

(Догоде потписи народних посланика).

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАЈБОЉИ
НОСТА И НОВИЋИ

(НАСТАВКА)

Још у некућу рад, како је најважнијаша и спешна потрљива од жалог српског одишмог плуцара Г. Шањбоја урпашина Геограјског. Јавола и авлашима, је см, обитоу у нематерна кутурна XVII в. втерног дига Матко-пешених погрешака и забудају сеју послонко потрљиво од немонавша омишљенијаш пошних варака. Од тих пореклија и приносила ја смг несе саопштена у Геограјског Сеншвар пред ошумаша Геограјског на В. Шилом. Али обог несе приватних радолога и зреница третирана оваких петља у Геограјског Заводу,¹⁾ ја смг дошло у средни снага рада, који сам отишо радити са отишо свезишом и авлаш која обулава Јако и прелажити над добу, жесан кулепа, на Ужваравет, да испица да небу погрешака, као у раду будом спешити несе старе на чед сворих бегових самонашних беливаца (у авлаш док имају зепа са отиш пошом).

1. На путу на Рошине (Рошине) у Придворцу

¹⁾ Геограјског Сеншвар бе жито нуларно авлашана ошумаша Српског Села.

(Географ) Шенер вишше поку реку Државицу која му долази са Севера из обилаке авлашине у узвасе до Топлицу. Др. Матковић доживља се, да је Шенер ушо име села Државицу у државицу српску за землени риве Векотића-а-²⁾ Село Државицу је долази од Топлице, напућу Геограјског у Ништу Риву, у Ништу Риву, у Јабланицком српску на саставу. Коментује и Гавало Риве авлаш се село Државица, чије име нише извуче имену Шенерове риве. Али и једно и друго је неонашана претпоставља. Та се село село авлаш у другом басену, где авлашине била, долази од Шенерова пута. На путу на Рошине у Придворцу авлаш се немонаш риве воје снама с Ужвараца и узвасе до у Топлицу и доје страни. Једна од тих риве име се Државица-а-³⁾ Шенер је, напућући авлашима путем из авлашима ишау Нишине, авлаш првди то риве и несе се чини омишљенијаш ушас, да је Шенерова Државица Државица Риве, на којој се авлаш село Риве и Дома Државица.

2. На путу на Березу у Групу Зено нише село Гаво-у. Др. Матковић авлаш да ће то бити село Вила у прелажити селу.⁴⁾ Село Вила је на левој обали Топлице и ишау Зену пута. На Зену путу на Березу у Групу је авлаш се Вило Село,⁵⁾ што ће, без сумње, бити Зену Вило.

3. Цитовици, Дамбертова и Петровљевича самаштва (од 1881 г.) на путу на Нивоу Шања

²⁾ Као и, LXX, с. 88-89.

³⁾ Геограјског Краљ Краљ Србије и авлаш сеншваре П. в. З. д. в. в. Ж. в. — Станшана Краљ Србије с. 88, 89.

⁴⁾ Као и, LXX, с. 96.

⁵⁾ Тем. Краљ и вока Ж. в. Сен. Ср. Србије с. 242.

проко Кошачкик спешити реку и првди Шања. Ово је још једно дело основачити ишаваца Г. Ст. Кошачкика да под српским српскошеници топоршеници авлаш Шања (и Дома ишау ишау) иста отишенијаш небу, авлашима ствара авлашима Топлице. Вар, јаи (Риве) и авлаш гавлаш гавлаш (Риве) авлаш авлашити првди отиш Шања и Матривоца на Север и село Вило Шања.⁶⁾

2. Друм са уша Војске и Друма проу Шања/
Презрепа и Ниво Врда у Социју.

Један од најважнијаша у исто време, од најкраћих трговинских друмова, који је спајао Косово, центар српске културе и државног живота са такође културним и густо насељеним Зетским Приморјем био је трговински друм, који је полазио са уша Војске и Друма и ишао проу Шања, Презрепа, Н. Врда, Враца у Социју. На имену беху авлашавијаша места, тргови и градови. Он стајаше у тесној вези са мађарским трговинским мрежавама, са Босанским и Цариградским Друмом и многим другим.

Овај је друмом најиште струјала трговина у Средњем Веку, за време српске самонашности а особито у XIV и XV в. Док Мачваци беху господари ср. Срба,

⁶⁾ Чрчак Гавлаш, к. Г. с. 172-173.

IX

По прочитану акта протрговачког Београдског Абр. 6170, одбор је решио, да турску црпну на ивице гробљу буду и тог планин турског г. Тодор Мраовић, индустријалац, помоћници Тодор Камосовић, иже, и Мајмало Тодоровић, сас. на тркалицу, пошто се раније изабрати турског нису хтели те дужности примати.

X

На питање председника општинске, како се има разумети решење одбора општинског од 19. Нов. 98. Абр. 7798 односно законе дота до издругу од Браће М. Банковића, и по прочитану шавешког новог рачуноводства на акту Абр. 2742, одбор је решио,

да се то решење одбора општинског има разумети онако: да се дугување од кавира Милана Банковића и његове браће као садужника има ерадувати колико је са интересом износила на дан, када је Милан Банковић положио киси општинској на повуење 1401,10 дин., на да се од те суме одбије 483,60 дин. колико му се има према решењу главне контроле платити. Остатак дугувања Милана Банковића и његове браће као садужника има се од њих исплатити са привадајућим интересом од горе поменутог дана па до исплате.

XI

Председник општинског одбору испод рази општинског одбора, одржане на дан 5. септембра тег. год. ради решења питања о отпоруцања за дневне помирнице за напалување крај и живос одбору на решење изабра друштва „Милошевац“

По саслушању тога општинега и почет-љу могабе другитва „Милошевац“ Абр. 2745, — одбор је решио,

да пијаца на дневне камирнице за палу-дузска крај буде на општинског земљишту ивицом „Шкољска плац“, које постоје у „ед зградом, у којој је сада палузузска за-друга за итељу и вредит: да се Друштво „Милошевац“ допусти, да на томе земљишту поднесе модерне грађењене за пијацу и вету отвори; да Друштво буде дужно, да ове грађењене поднесе и пијацу отвори за три године дана од дана кад му се ово решење саопшти, што ако не учини има се сматрати да је од овога посла одустало и све оно, што буде на поменутом земљишту каридло на соруу цаа, припаће општини у својину без икакве накнаде друштву.

Ако друштво у овом року направит грађењене горе поменутог и отвори пијацу, онда ће у накнаду за то ивице право, да приход са пијаце и њених зграда експлоатацине за двадесет и пет година, рачунајући од дана кад му се ово решење саопшти.

По астену овога рока друштво ће бити дужно, да ту пијацу са свима њеним зградама и осталим привадељностима грађа општини као њену својину у потпуно испоруком и употребљеном стању без права на какву накнаду од стране општине. Дале друштво ће бити дужно, да за шест месеца, од дана кад му се ово решење саопшти, поднесе суду како скину од поменутог земљишта, тако и план од свај зграда, које мисли на истом пољу као што ће бити дужно, да пре него што буде поднето на коју зграду на томе земљишту, да поднесе суду на одобрење плана исте.

Дале ће друштво бити дужно подносити комен сваке године општинског суду

ивештај о своме раду и друштвеним биланс о приходу и расходу.

Сав вишак прихода са ове пијаце који Друштво преостане, по одбитку трошкова на експлоатацију дужно ће бити дауотрече на узелпавање напалузузског краја а онет по одобрењу општ. суда.

Сем тога општина захржава себи право контроле над експлоатацијом ове пијаце од стране друштва.

XII

Председник општинског одбору ивице општинега оделења Абр. 6596 о друштвој тужој лиценцији за плављење под закуп општинега земљишта — иже — испод општинега ивице са једном парцелом над Бајковине кузине на Дунаву.

По саслушању овога ивицега одбор је решио,

да се под прописаним погодбама уступит под закуп за време од 1 новембра 1899 г. па до 1 новембра 1902 год. општинега земљиште — павла — испод општине, ивице са једном парцелом над Бајковине кузине на Дунаву, Јанку Цветковићу, оид, за годишњу закупну цену од пет стотина динара и дванаест пара дин.

XIII

Одбор је одлучио,

да се могаб З. С. Петровић за откуп општинега земљишта, могаб Снеговара Влајковића, да му се даде под закуп ивице општинега земљиште и могаб Василија Василевића да му се продужи рок за неоплаћене дрварског саплагинта — одложено за прву седницу за овом.

О Б Ј А В А

На основу одобрења г. Министра народне привреде од 22 септембра ове год. Абр. 4899 обавише се оиде у селу Јасеници данево од Крушевца, **трдневни панаћур** 18. 19. и 20. октобра ове год.

На овоме Панаћуру продаваће се поре марне — стоке, јени и сви динава — оно-земља, привозом.

Ово се доставља трговачком атажеку, ради знања и управљања.

Из канцеларије суда општине јасенице 26 септембра 1899 год. Абр. 2742.

О Г Л А С

Према одобрењу г. Министра Грађењене од 23. Септембра г. г. Бр. 6974 државне Управа града Београда јануу усмену лиценцију у свине грађењенског оделењу, у згради општинега суда, на дан 7. Октобра у 11 часова пре подне за **подизање оградe и грађења шупе код канцеларијске курауле на Банничком брду** иште Тивандера

Предрачунава је суму овога новца 1991.82 г. дин., а кауција иноси две стотине педесет (200) дин. у готовом новцу, предвиђа ваирима или патабулатији, према закону.

Поинајује се предузимања да дођу а лиценцију.

Гр. 917. Од грађењенског оделења Управе гр. Београда 28 септембра 1899. год. у Београду.

О Г Л А С

Суд општине београдске издаваће путем јавне усмене лиценције под закуп, **оправку свију општинских возова и подкивање кова** и то:

I. На дан 13 Октобра тег. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у ковање, исподерси, металне и коларски рад;

II. На дан 15 октобра тег. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у сарачки, ситерени, талетарени и ербарени рад; и

III. На дан 18 Октобра тег. год. од 2 до 5 сати по подне, што спада у подкивањски рад.

Лиценције ове државне се ивичених дана у канцеларији економског оделења Суда општинега.

Кауција се полажу при лиценцији по 200. динара за сваки рад понаосом.

Вики услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 15. Септембра 1899 год. Абр. 6545, у Београду.

О Г Л А С

Суд општине београдске издаваће путем јавне усмене лиценције под закуп, своје **земљиште постојеће испод војног семаља и врачару.**

Лиценција ће се држати на дан 19 октобра тег. год. од 2 до 5 сати после подне, у канцеларији економског оделења Суда општинега.

Кауција се полажу при лиценцији у 120 динара.

Вики услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране суда општине града Београда 22. Септембра 1899 год. Абр. 6885 у Београду.

О Б Ј А В А

И ове године као и до сада државне се у оид. парони **трдневни панаћуру** „Петковици“ 14. 15 и 16 Октобра ове године, на коме ће се продавати порох чувене Ужичке добре, здраве, и једине ивице стотине, и други оно земљиште и отраним законом дозвољених привозом.

О овоме се наизостају грађани ради знања.

Од суда општине ужичке 29 септ. 1899. № 12798 Ужиче

О Г Л А С

Суд београдске општине издаваће путем јавне усмене лиценције под закуп, своје **земљиште постојеће ивице Дунава и старе ботаничке баште.**

Лиценција ће се држати на дан 20 Октобра тег. год. од 2 до 5 сати после подне, у канцеларији економског оделења суда општинега.

Кауција 120 динара.

Вики услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 30. Септембра 1899 год. Абр. 7139, у Београду.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВОИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XVII.	НЕДЕЉА 10. ОКТОБРА 1899.	Број 37.
ЦЕНА.		
По Србији за годину	4 динара	РЕКЛАМСКИ НЕ ПРАВАЊИ СЕ
По осталим деловима земље	3	
По страни изван земље	9	
ПРЕПЛАТА ОБАВЕЗУЈУЊИ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОМУНИКАЦИЈЕ НА СРБИЈИ		
ШТАМПАНА ДРОГА У БЕРЛИНУ У 9		

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Његово Величанство Краљ Благоволео је Указом својим од Јучерашњег дана одложити седмични Народно Скупштински, сазане у Нишу, за 1899 годину, до 30. Децембра ове године, а тога дана, да се Народна Скупштина сазане у Нишу и продужи своје седнице.

Овај преписиши указа општинама се грађанству ради азнаа.

Од *Суда општине београдске 7 Октобра 1899 Абр. 7419 у Београду.*

О Б Ј А В А

Командант VII. пуковског округа, а том својом **Бр.** 11-838 послао је суду овоме известиа **Јо** војничких испрана за оне обавезнике, који до данас још нете имену примилн сазаном да их дотичним обавезницима суд окл. на водне преда.

Суд општине београдске, позива иже именоване војни обавезнике, да одмах представу суду општнском Војном Одседу, да своје испране прине, на случај да по од иже именованих обавезника није сада у Београду, да суду предане најближи

му средини, да за нега испрашу проми, а ко поволе позиву неба издавао биће казнином (Штефан.)

31. Сана Ж. Јаковљевић старешија
32. Габорије Јашићковић старешија на железници
33. Драгољуб М. Прокић Јак
34. Милорад Рајковић докар на железници
35. Стеван Ајкег војар
36. Милош Ђукићовић поштаревац
37. Јован Кокић докар
38. Јован Костић бунарарија
39. Иван Арон Каленић власа тргованин
40. Ђорђе Ј. Митић у обртини докар-опшара
41. Иван Маринковић власин
42. Клементије Милошевић рабарарија
43. Владо Р. Филевић власа обућарин
44. Алексија Петровић власин дукама
45. Младен Чанаћ коцашија
46. Миливоје М. Вујчић кувар оубежени
47. Георгије Петровић власа на железници
48. Чолошур Мурај октобар тргованин
49. Коста Василковић власин
50. Јован Т. Стрић власа обућарин
51. Петар Млаутиновић бертерин
52. Јован Пуповић тргованин немачки
53. Јефта Млаутиновић тргованин немачки
54. Јиван Рајковић тргованин немачки
55. Јован Станковић власа обрнорини
56. Јован Станковић власа обрнорини
57. Василије Милошевић власин дукама
58. Јулијан Крушковић власа обућарин
59. Сана Маринковић власин суду

80. Добривоје Предић пререши
81. Ђорђе Фотки пререшија роде
82. Милош Станковић власин помошник
83. Милош Радојевић кувар
84. Станко Дубовић власин
85. Љубомир Муча само-власин
86. Петар Маринковић власин
87. Миливоје Ђокић власин дукар-опшара
88. Милан В. Петровић "
89. Јован М. Станковић власинија "
90. Тома Гаваљ власин
91. Милутин Такић власин, обрнорин
92. Петар Јовановић власин
93. Љубомир Радошевић власа обрнорин
94. Милоша К. Петковић власин
95. Петар Петровић власин-опшара
96. Милош Радошевић у власин самострашој
97. Божидар Железнички власин помошник

- дирин
98. Стево Павловић власин
 99. Митко Јерковић власин, железнички
 100. Божко Секулић власин на железници
 101. Јован С. Илија власинија
 102. Милутин Балакић власинија
 103. Милош Матић власа тргованин
 104. Димитрије Димитријевић власа тргованин
 105. Василије Лукић власинија
 106. Радомир Пост Павловић власин
 107. Владимир Милошевић власин богослов
 108. Тодор Петровић власин
 109. Милоша С. Петровић власинија
 110. Стеван Василковић власинија

(Штефан.)

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ОПШТИНА	
ОПШТИНА	ОПШТИНА
ОПШТИНА	ОПШТИНА
ОПШТИНА	ОПШТИНА

У Бару је Говеоња Језа Сандаленица имала много виноград, ливне и „маслице“ (башије или узаликне?)

Дубровчани су много посећивали Бар, одакле су у свој град довозилн поглавном жито и где су имали своју колоњу. Дубровчани су у Бар увозилн славојачки ствари и при увозу плаћали царине 3 (-) Дук је Бар био под српском влашћу и сами су Барино поклаћали Дубровчане, где су плаћали царине 2 (-) Дубровчани 6. Јан. 1364. неки обдариле барског архиепископа (-)

Понеке Барино Дубровчани су примилн и у ред својих грађана (-)

Поглашан под Млетке, Бар и даље, погодом од 19 маја 1443. г., задарка у-утрашњу аутономију (на основу градоног статута) и само је прихватио врховну власт дукама од Млетак. За време Млачења на барском тргу продавала се со са млетаног острва Крив. Бар је јакн пострадао у времену српско-млетачког ратовања, а још више дод млетачком владавину од 1441 — 1571. г. Од негдашње 61. млетачке породице остале само 12 (-)

У XVI в., још док Турци Баром не овладале, трговина у Бару беше постала знатном. Из Скадра преко Бара у Млетке извозилн се воља, коже и васа, али је тај извоз био незнатне вредности. Становиштво је свега било 2.500 и у характеру Барана, Срба и православних Хрпшћана, Вукотрашани, Венеерије и Контарани, Диедо, Бано и Еридо, неповољно се изражавају (-)

Барани су одамо били узамејарани од обилнег ратоборног племена Млијецима, који су им елементи пољке соски, усеве плавила и имх убилали (-) а млетачка градска посада од једног *contestabile*-а и 40 момака не мислише томе стати на пут. За одбраву Бара беше у XVI в. подигнута у приморју на стрмом брду у близини Бара тврђава *Sanc Sprizza* (-)

У XVII в. Бар се није ни мало подигао. По Марину Вемљу (1610 г.) Маринјан Волани (1614 г.) и по дијака католичким репелацима (1680 и 1685 г.) Бар је био у XVII в. обична приморска угрђена парои са једна 2.500 становника (-)

У промислу XVIII в. Бар јакн да се мало подигао, јер нарв. В. Ђурић бележи да у преграду има 1.000 кућа (-)

1885. около 2500, uomini da fatto fillosolomiti 600. Hesso questi abitanti ottengono barbaricizie, sono graditi soltanto perchè nemici dei Turchi etc. *Mon. Serb.* v. XI, n. 238 — 241. — F. Radicević, F. Erdas и M. Heras (ex 1319 г.) турци о да је створа у Бару 1624. оцеливала. *Др. в. 4. в. VIII, n. 17—18* (Нерв и Коулеу Ја. Дардау, XI, с. 4.) Sano quei (Antonić) autori fecero, parimenti quei troppo, stesso indenne suo. I facti animali, poverissimo stato paovero, sono di poche abitazioni, stragati e baricchi. 1) *Mon. Serb.* v. XI, n. 4, 17, 19, 39, 53. 2) *Ibid.* 3) *Ibid.* 4) *Revue Historique de la Ville de Bar* (ex 1624 г.) 5) *Mon. Serb.* v. XI, n. 4, 45. — *Vojislov, Vol. Serb. Mon.* I, n. 99 216 и 233, с. 214 и 217. 6) *Словеник X*, с. 32.

1) *Муш. Срем, в. II, с. 192.*
 2) *Mon. Serb.* v. X, с. 11, 12, 17, v. XXIX, с. 34, 16, 189.
 3) *Mon. Serb.* v. XXIX, с. 186—187, 174.
 4) *Mon. Serb.* v. XXVII, с. 18.
 5) *Mon. Serb.* v. XXVIII, с. 1. 6) *De Regno Serb.* DE antiquitate sua omnium de republica X

О Г Л А С

Суд безградске општине издаваће путем јавне узмене аукцијације под закуп своје земљиште постојеће између Дунава и старе ботаничке баште.

Ликитација ће се држати на дан 20 Октобра тек. год. од 2 до 5 сата после подне у канцеларији економског одељења суда општинског.

Кауција 120 динара.
Важни услови могу се наћи у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 30. Септембра 1899 год. Абр. 7139. у Београду.

О Г Л А С

Суд општине београдске издаваће путем јавне узмене аукцијације под закуп, своје земљиште постојеће испод војног сењака и врачару.

Ликитација ће се држати на дан 19 октобра тек. год. од 2 до 5 сата после подне, у канцеларији економског одељења Суда општинског.

Кауција се позлаже при ликитацији у 120 динара.

Важни услови могу се наћи у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране суда општине града Београда 22. Септембра 1899 год. Абр. 6885 у Београду.

О Г Л А С

Суд општине београдске издаваће путем јавне узмене аукцијације под закуп,

у времену највеће своје пиратског слана Улицу највећ испушачице лега поморских разбојника. У XVII и XVIII в. он је водио доста знату трговину. Био је познат као знаменити три арбанашки спровизор, особито жита. У Улику се много шверцовали турски коњи.¹⁾ Улица је тада имао до 10.000 становника.²⁾ У њему се налазио арачуџини консулт.³⁾

Улица се трговиња поче више развијати у овом веку. Већ 1818. г. трговачки њехомн елита бројала на 400 трговца. За време трговне успона, у патристској експедицији, злата ни пропале, али се они бран подигли. Трговци су поглавнито соду и успешно конкурисали и самом аустринском Лојду. Свадељача су соду арбанашки и приспојели крајине. Ишли су трговинским пословима до Трета, Млетана, Краја, Сичијаје, Малте, Грчке.⁴⁾ И данас, када

оправку свију општинских возова и подизање коња и то:

1. На дан 13 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што свада у Јованчи, шасерској, механичкој и коларској рад;

2. На дан 15 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што свада у сарачки, сатерски, тачетарски и чарбарски рад; и

3. На дан 18 Октобра тек. год. од 2 до 5 сати по подне, што свада у подизачки рад.

Ликитације оне државе се означене дана у канцеларији економског одељења Суда општинског.

Кауција се позлаже при ликитацији по 200. динара за сваки рад понаособ.

Важни услови могу се наћи у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 15. Септембра 1899 год. Абр. 6345, у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о урађуу исказа димитариске

Члан 13.

Чишњене димњави третице се разним димњави пре и после подне, и сваки без разлика дужак је допустити чишње димњави.

Нема јоу чишње са именованог разлога испушачи допустити чишње једнога дана, дужак је то без издашка допустити другога дана у исто време.

Том исто димњави је дужак саслони се на сваки поини за чишњене димњави, а протретице за сваког поина.

Члан 16.

За чишњене димњави плаћају се оне таксе:
а) за чишњене димњави издашак — 0-40 динара
б) за чишњене димњави протрет — 0-20 „ „
в) „ „ „ на два спрата „ „ „ 0-40 „ „

г) за чишњене гвозденог испушача	0-40 „
а) за чишњене издашак испушача	„ „
б) за чишњене издашак испушача безалог у свезношави	0-40 „
з) за чишњене ерџау и чушњави од два метра на злате	0-40 „
и) за чишњене зурну чушњави до два метра „	0-20 „
ж) за чишњене димњави „	1-50 „
н) за чишњене типова на текарничкој од злата „	0-20 „

Члан 17.

Таксе за чишњене димњави плаћају сопственици зграда, а за време месеци сталони. Само у случају оних плаћају извезници (справљаци). Плаћање протретних такса обавезно је. У случају протретних, таксе ће накнадити плашњавица налет без именованог издашка.

По неплати таксе димњави је дужак свакомо без разлике издати привајаву, у којој мора бити назначено: којом је и какога димњави чишњене, за чијеј зграда, којом је извршение и за којег дана чишњене претиво. На издатији привајави морају бити адитачкии таксе на члана 16. ових правила.

Привајави морају бити сачињене организацијом општинског мџетра, коломном реју и јоу закату урађавица.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Протретина:

- а) Гроб за децу — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — 12— д.
- в) Два гробовица — — — — 555/22 х.
- г) Велика гробовица III реда — — — 969/3 х.
- д) Велика гробовица II реда — — — 1069/30 х.
- и) Велика гробовица I реда — — — 1684/67 х.

II. Државна пошлара и хужина:

- а) Од кубне метра — — — — 6— д.
- б) Од коша — — — — — — 0,30 д.

се стара уписива пиратског и трговинског слава угасна. Удњави, вошти и одлажни морари, жито од морелонета. Највише се баве на Бојани. Катанати и сва посуља на нашој протретској трговачкој колонији су Упливни Мухомедови.¹⁾

Под Уплином је био у Средњем веку православног манастир св. Арханђела поред католичке цркве.²⁾

Јулоно од Уплива протретице се Дрвински Зајни (Golfa delo Drivo)³⁾ у којој се укливала Бојана. Дово од узласа у Бојану давао се бандистински манастир Сан Николе де Дриво или де Војана.⁴⁾

Претео на С. од Бојана имао се Забојана (Zaboiana, Saboiana, Xaboiana, Xaboiana, Xaboiana). У том претдео Забојана, на путу на Уплива у Сладар, на Језуру Шацу у којој учине речница Међури или Међуред, а које остаје у Бојану код св. Евђе (Сврт), издавала се знаменита варош Сад.⁵⁾

Сав (Sави), и цупот. Sufacia, Svacia, Soacia, Soacium, Suax, Suacia, Suaxii, Svaxi, Sfaxxi, Suagium, civitas Svayensium; Сави.)

Све до XV в. Сав је био знаменити трг и велико насеље, седмично католичко биелепје и један од главоицих димитариских градова.⁶⁾ Оно знаменито трговинско место у XV в. и нереститани ратомача провала, до њиде претдео у развалинама.⁷⁾ У XVI в. по Ђурићанију (1553. г.)⁸⁾ и по једном италијанском анонимном путописцу (1559 г.)⁹⁾ од знаменити Савца постојао су жалосне развалине, именоване римским поменичима а по развалинама највише коров.

(Barrus, loc. cit)

картас и fouren be molliere assistato de la Turcie. — По истакливи споменицима у XVII в. Дрвински је био ратног успона катаринар. Раб. к. LIV, с. 76.
1) Мат. Српск. в. VIII, с. 292; в. XI, с. 6 (Зајак) с. 38. (Бурз) с. 118—116.— Траг М. Бана и Г. Ђурис, 1389.
2) Копп. Dalmatien 4, 241—265.— Споменик X, с. 25. (Б. Брѣк)
3) Јавне Сави. Voyage 1. I. (1825) с. 81—89.
4) Dr. J. G. v. Noke, Albanische Studien. Jena 1831, с. 119—111. Die ganze Seftschinenski Bezirk aus einvarbaren Seftschinenski Albanen. Die groosse Theil der Gotschischen Seftschinenski ist mit dem Seftschinenski Bevölkerung, welcher, wie oben erwahnt, seit 1499 in Herz Sava zu Sin

5) Мат. Српск. в. V, с. 77—78.
6) Barrus, с. 65.— Раб. к. XLII, с. 141.
7) Мат. Српск. в. VIII, с. 291. Vizio storico della civitate Sava. In: Archivio storico della cittade Sava. 1875. Anno II, fasc. III. fasc. II. fasc. I. fasc. II.
8) Striker K. X, с. 252. Strukt. della quale al vedovo mostra sotto vesigia.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 17. ОКТОБРА 1899.

Број 38.

ИЗДАВАЧ НЕДЕЉНО ЖЕЛЕЗНИЧУГ

ИЗДАВАЧУ ВАЂА СЛАВНИ ОДБИРАНИЦИ НА ОДБИРАНИЦИ ГРАДА С АНО ПОРЕДБОРАЦИМА НА РЕДБИНА

На Србију на годину 4 КОЛОНИ
 за сва годину 4 КОЛОНИ
 На сваку копију на годину 4 КОЛОНИ

РЕКЛАМНИ БЕ ВРАЋАЈУ СЕ

ИЗДАВАЧНА ТИПОГРАФИЈА БЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НАРОДУ ОРПСКОМ

Одјављујем Моме драгом народу, да љу неко време пробавити изван Отadžине.

На основу члана 9. Устава вемалског наређујем: да Ме у вршењу Краљевске власти, по прописима Уставу вемалског, заступа Мој Министарски Совет у свему, осим права помиловања, давања одличја, наименовања Министара и чланова Државног Савета и наименовања у војсци.

Препоручујем и у овој прилици Своју драгу Отadžину окриљу Свепошукству.

15. Октобра 1899. године
 у Београду

АЛЕКСАНДАР С. С.

Београд, 17. Октобра 1899.

Његово Величанство, наш узвишени Господар и Краљ и Његово Величанство Краљ Милан, Командант Актанне Војске, у пратњи г.г. Министара војног и унутрашњих послова и Својих свита пратили су се 14. и 15. у 4 часа по подне двојским возом на Нишу у Престолну.

На ову желез. станицу дошавши су Њихова Величанства г. г. Председник и Чланови Краљевске Владе, генералитет и Чланови великодостојништва, оидирени кор. управник града Београда, председник општине са одборницима, и многи чиновници и одлични грађани.

При доласку воза, почасна чета, која је са заставом била постројена на перону одлашца је војне почасте, музика је изнотонала Краљевску Химну, а бурни узвици: „Живео!“ и „Живели!“ прозвучали су надоз. Пошто су се поздравила са г. г. министарима и обила почесну чету, Величанства су се одвезла у Доор, првобитно путем одушевљених поздравима ваља верних Београђана.

15. в. м. у 6 часова и 50 минута отпутовао је Његово Величанство наш узвишени Господар и Краљ, у пратњи Своје свите, одржи експресом у иностранство.

Његово Величанство пратили су: г. г. Председник и чланови Краљевске Владе, Његово Високопревосиеленство Митрополит господин Инокентије, аустро-угарски изванредни посланик и пуномоћник министар шеваља г. Фр. Шилс де Перетеро са војним аташеом генерал-литабним мајором г. Е. Хордичеком, отпратници послана Грчке

г. Ривакисе и Бугарске г. Шаншманов; генералитет, државни великодостојници, оидирени кор., управник града Београда, председник општине са одбором, и многи чиновници и многобројни грађани.

На перону железничке станице била је постројена почасна чета са заставом и музиком.

На кратко време пред доласак воза доведоа се на железничку станицу Његово Величанство Краљ са Његовим Величанством Краљем Миланом, Командантом Актанне Војске, и пошто су се неко време забављали у дворској чеканој са државним великодостојницима, нашла су Њихова Величанства на перону, где им је почасна чета одлаа војне почасте уз свирање Краљевске химне и бурне узвице присутних: „Живео!“ — „Живели!“

Ту на перону захаљило се Његово Величанство Краљ тодним реџима присутних на исправају а за тим се обратио Г. Г. Председнику и члановима Своје Владе, рекавши, да им за време свита бањанга у иностранству поверава управу земље, уперналајући их о Свом непоколебаном благовољењу и поверењу. Изговоривши то, Господар је благовољно заставио се руковати са Г. Г. министарима а за тим се обратио са Г. Г. генералима и великодостојницима.

Пошто је још неко време провео у разговору са Својим узвишеним Оди и Г. Г. министарима и генералима, узело је Његово Величанство, пред сам позлазак воза, срдачан опроштај од Свога узвишеног Оди, Његовог Величанства Краља Милана, с којим се неколико пута подубио, а за тим је руковавши се пољубо са Г. Г. министарима уз одлање војне почасте, свирање Краљевске химне и одушевљени узвице: „Живео!“ и „Срећан пут!“ ушло са Својим пратњом у вагон, и воз се даљано ставио у покрет, праћен непресталим бурним узвицима.

„Срећно Пошва!“

Његово Величанство Краљ Милан, Командант Актанне Војске, отпутовао је двојским возом јузе у 8 часова у јутру у Ниш.

На станици железничкој пратили су Његово Величанство: г. г. Министари, Његово Високопревосиеленство Митрополит г. Инокентије, са свештенством, председник државног савета, државни великодостојници, управник вароши Београда, председник општине са одбором и многи одлични грађани.

БЕОГРАДСКЕ ВЕСТИ.

Магистро М. Милошевић, председник Министар грађевина, члан самосталне монополске Управе и бив. председник београдске општине, умро је наипрасно ноћу између 15 и 16. в. м. и саранио се сутра у 9 часова пре подне.

ОБЈАВА

Командач VII. пуковског округа, актом својим № 11.838 послао је суду онево известан број војничких исправа за оне обавезнике, који до данас још нису испунили обавезу да их дотичани обавезницима суд оид. на подноје преда.

Суд ипшито београдске, позива ипже именоване војне обавезнике, да одмах представу суду општинском Војном Одељњу, да своје исправе пригне, на случај да ко од ипже именованих обавезника ипже сада у Београду, да суду предогате најближи му сротина, да за иста исправу пригне, а ко онево позиву неће садовољно биде кажњив:

(Платина)

- 111. Антоније Христич, земља, Мин. правде
- 112. Степанка Талорска, прат. Мин. народ. просвете
- 113. Михаило М. Милошевић, ипшо, земљар, задруго
- 114. Јосиф Дроти, тргован, помоћник
- 115. Степанка Илић, земља варбарева
- 116. Милошко Лазаревић, отпачу
- 117. Јован Антонијевић, земља
- 118. Владимир Спиројевић, земља пројачи
- 119. Драгутина И. Костич, земљар
- 120. Радојко Радојковић, земљар
- 121. Тодор Петровић, земљарственик
- 122. Михаило Јан. Николић, земљарственик
- 123. Ваза Чикачић, земљарственик

дувана

- 124. Лазар Зерић, отпачу
- 125. Јосиф Војта, земљар
- 126. Димитрије Јанковић, земљарственик
- 127. Владимир Милошевић, земљарственик
- 128. Никола Борчић, земља земљарственик
- 129. Владимир Милић, земљар
- 130. Коста Борчић, земљар
- 131. Богдана Стојановић, земљарственик
- 132. Милош П. Васић, прат. дуваног суда
- 133. Невојна Јаковљевић
- 134. Никола Пучић, дуван сталежа земљар
- 135. Јован Преловић, прат. земље дугије
- 136. Драгутина Владимиревић, земљарственик
- 137. Иван Петровић, земљар
- 138. Петар Житковић, земљар
- 139. Виктор Ружић, земља Мин. грађевина
- 140. Вестар Ђ. Јанковић, прат. земљар
- 141. Јован Златић, земљар
- 142. Богдана Ружић, земљарственик
- 143. Лазар Николић, земљарственик

трошарине и општинске овеголом сауживању има сматрати за раскинут и да г. Сиваћ по томе уговору има остати у служби до 1. Јануара 1900 г. по с тим, да није искључено, да г. Сиваћ после овога рока остане у служби без уговора и под погодбама, које се утврде.

XVII

По притлагу позвае г. Милош Милосковића Абр. 7218, — избор је реншо,

да се за смештај грађанског одељена управе града Београда узме под закуп кућа г. Милоша Милосковића на углу Сивине и Ђубинске улице под погодбама и закуп од првог новембра о. г. а по месеци изјављује од стоветседм дивара под просјајним погодбама ако г. Милосковић на то пристаје.

О Г Л А С

Општина београдске издаваће на дан 21. Октобра тек. год. од 2 до 5 сати после подне, под закуп своје дућане на Цветном тргу нап полске аграде.

Ликитација ће се држати пред писаном кој „Својим Браће“.

Кауција се полагае при ликитацији у 50 динара у готову.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економског одељена Суда општинског сваког радног дана за време канцеларијског а правником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 12. Октобра 1899. год. Абр. 7307, у Београду.

О Г Л А С

Суд београдске општине издаваће путем јавне усмене ликитације под закуп

Уговором од 1396. г. Скадар као и Дав, Дринаст и Свети Срп предаје Мезићима (Ђураћ, Страдиновић.)¹⁾ Дога је био у мезитачким ругама, Скадаром, гласиномот тирџаном,²⁾ управљао је рентор или влас.³⁾ Тада је у Скадару била мезитачка државна конница и војска (сеча а).⁴⁾

Дубровчани су поклањали и Скадар,⁵⁾ Оми Мрта 1327 г. приписице и једног Скадранина за свог грађанина.⁶⁾

У Средњем веку, а и допније, Скадар је свакогда живом и свакојаким вољем и јестивом ошине српске крајине.⁷⁾ И одиста Скадар лежи у једном шлодином, патном и земно предлежу, који и народни песници слави одабраним речима.⁸⁾

Скадар је и за време Турака сачунао своју трговинску значајност. Особито је

своје земаљште постојеће између Дунава и старе ботаничке баште.

Ликитација ће се држати на дан 20. Октобра тек. год. од 2 до 5 сати после подне у канцеларији економског одељена Суда општинског.

Кауција 120 динара.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског а правником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 30. Септембра 1899 год. Абр. 7139, у Београду.

О Г Л А С

Суд општине београдске издаваће путем јавне усмене ликитације под закуп, своје земаљште постојеће испод војног селана на врачару.

Ликитација ће се држати на дан 19. Октобра тек. год. од 2 до 5 сати после подне, у канцеларији економског одељена Суда општинског.

Кауција се полагае при ликитацији у 120 динара.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског а правником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране суда општине града Београд 22. Септембра 1899 год. Абр. 6885 у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу списа димљачарост

Члан 13.

Чипиљне димљале приписе се роду димљача пре и после подне, а сваки био разлико дужан је допустити чипиљне димљале.

он подлику, када прихвати трговину провалог трга Светог Срба. Он постане једном од најважнијих тргова Туроског Царства. Физике де Бокур (из времена Велике Француске Револуције) рачуна Скадар у ред највећих парова на Балканском Полуострву и цетром, где се осаврешу главни босанске, македонске и дагмачинске друмови.¹⁾ По једној ревицији, угубиој или Новојетији XI. од 1680. г. Скадар је још у XVII. в. имао на 60.000 становника.²⁾ Из Вугарске, Македоније, Старе Србије, Арбање, Травије, Грце на његов поврхине три, који су вођу чупали кузину трговинама плаћама, доносице се сиропине и кордонаш, да се одатле још Бојану, преко Обота, рачисеу по Западну Јевропу. Западне овиркате, колонијалну робу, јужно воће, а поглавног се, коју су Училиши доносили из славина шпанских, мањашних, сипиљашких, са јонског острва Светог Мандра, — односили у дубаве у изузетност Балканског Полуострва каранима, који беху на скадарски трг довели сиропине.³⁾

¹⁾ Уогарс г. I. с. 140, 161.

²⁾ Тодаре, У. Мр. 81. Мр. А. П. II. с. 214, 215.

³⁾ Стам. X. с. 12 — Француски, Уогарс г. I. с. 413. Београд, Н. Обовић с. 16—17. — Вага, Алб. Вага с. 103—109. — Г. Јуранић, Делатни Првак а 91. А. Вој.

По ане је име са извесних раднога неморно допустити чипиљне једнога дана, дужан је то би одлагао допустити другога дана или итег прена.

Тако исто димљачар је дужан садржати на својој кући за чипиљне димљале, а нарочито за сваку пишара.

Члан 16.

За чипиљне димљале плаћају се овае таксе:

а) за чипиљне димљале великог	0-40 динара
б) за чипиљне димљале средњег	0-20 "
в) за чипиљне димљале малог	0-40 "
г) за чипиљне димљале великог	0-40 "
д) за чипиљне димљале средњег	0-40 "
е) за чипиљне димљале малог	0-40 "
ж) за чипиљне димљале великог	0-20 "
з) за чипиљне димљале средњег	0-150 "
и) за чипиљне димљале малог	0-20 "

Члан 17.

Тако за чипиљне димљале плаћају се овае таксе:

а) за чипиљне димљале великог
 0-40 динара |

б) за чипиљне димљале средњег
 0-20 " |

в) за чипиљне димљале малог
 0-40 " |

По издању таксе димљачар је дужан сваког био разлико водати приналицу, у којој мора бити назначено: којога је и какав димљач обавио, да ли је чипиљне димљале, какав је и где је ова чипиљне приписе. Наказана приналица морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Приналице морају бити садржане оригиналним потписом мјештара, подготвио је још један уредженик.

Скадар би иште стајати на прво великом трговинском станишту, када би Београд била до Скадра плава; када би се димљале плаћама доносили из славина шпанских, мањашних, сипиљашких, са јонског острва Светог Мандра, — односили у дубаве у изузетност Балканског Полуострва каранима, који беху на скадарски трг довели сиропине.¹⁾ У XII. в. сипиљне се као град, који је оспорио Немачка.²⁾ У XIV. в. Дринаст је био општена са својим „siphium“-ом.³⁾ Дога је био у мезитачким ругама (1396—1477). Дринаст је упркосио ректор е годишном платом од 300 златних дуката.

Дринаст

Дринаст је био општена са својим „siphium“-ом.⁴⁾ Дога је био у мезитачким ругама (1396—1477). Дринаст је упркосио ректор е годишном платом од 300 златних дуката.

Дринаст

Дринаст се налазио северноисточно од Скадра. Све до своје пропасте 1477. г. Дринаст је био најважније место и источна одбрава Скадра. Већ у IX. в. пописе се као епископског резиденција.⁵⁾ У XII. в. сипиљне се као град, који је оспорио Немачка.⁶⁾ У XIV. в. Дринаст је био општена са својим „siphium“-ом.⁷⁾ Дога је био у мезитачким ругама (1396—1477). Дринаст је упркосио ректор е годишном платом од 300 златних дуката.

(Наставиће се)

¹⁾ Уогарс г. II. с. 144, 148. — Уогарс, Европ. Вага с. 104—107. — Макед. и Брф. Вага с. 256—267. — Ваг. Руга, с. 111. с. 16—17.

²⁾ Уогарс, Европ. Вага с. 104—107.

³⁾ Уогарс, Европ. Вага с. 104—107.

⁴⁾ Уогарс, Европ. Вага с. 104—107.

⁵⁾ Уогарс, Европ. Вага с. 104—107.

⁶⁾ Уогарс, Европ. Вага с. 104—107.

⁷⁾ Уогарс, Европ. Вага с. 104—107.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗАДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

да су му деловати: Анпа Вазарић, ова, Јока Мандић ковач, Ђорђе Николић — Кокић, бив. изложни новинарски, Јованка — Пива — Петровићева, ова, Милаз Ђерић тапацирер, Милаз Петковић шлагер, Иван Милосављевић, месар, Воја Стевановић тапацирер; да су добра плаћања а сиротњом многог стања; Сретен Бувашиновић бив. ђак Богословије, Ђорка жена Весла Државковића, предузетница ова, Велимар Стојковић, чинов. министарства финансија; да је добро плаћања а добрим имовног стања Сима К. Дајмак, трг. оид.

III

Председни извесни одбору на ишписе своје којима се тражи уверења о породичном односу. По пројекту так молба Сп. Бр. 2556, 2830, — одбор је ваљано ишписало,

да се могу дати тражиоца уверења о породичном односу Милин ж. поч. Ристе Матића и Јули Ј. Новковића.

IV

По пројекту молбе Др. Милена Протића, општ. школског дивара Абр. 7584, — одбор је решно.

Одобрава се молбину једномесечног одсуства, ради неке у молби изложене, које да му се рачунало дана кад га почне употребавати.

V

Председни извесни одбору на ишписе молбе Ђорђе Василића, којим жели да му се сними комора.

По пројекту так молбе, акта VII, пузов, опр. пожеља и ишписе пореског одељења из град. Београд ОБВР. 2962. — одбор је моле поменомог главнека са 14 главнека преглепа 7 ишписало,

да Ђорђе Василић, трг., према садашњем свом извонном стању, није у стању, да даде једну коњску комору, нег једног товарног јока.

VI

По пројекту акта VII, пузов, опр. командо којим тражи да општински суд са одбором до-

стављени кнеза или ректора,¹⁾ али га већ 1389. г. заменио капетаном.²⁾ За време Мачека се се у Лешу продавала као и на дрвном тргу.³⁾

У XVI, в., по беленици Сорандова путописца⁴⁾ Бустанјанићу⁵⁾ а Ломану од 1578 г.), Леш је био доста знатно тржиште. Особито је гласно као гласовита житва пијала, На његову тргу седео је ларски емија и побирао доста знатне париске приходе са овога трга. Сам богати Кудин-Бег имао је у Лешу два каравањера, 50 дућана, много хаљова и суватина. Све те своје мислоробне аргате даде Бег у закуп.⁶⁾

Већ у почетку XVII, в. Леш се споминје као општо место. М. Болдина (1614. г.) беленица, да је Леш епископска резиденција и да у граду у парони има стота 500 кућа.⁷⁾ М. Биди (1610 г.) беленица, да је Леш паром олувана и насељена Тур-

новога задуку, са подизан се у њеном кононим иже општински глв Савца ул. поч. Јована Митровића, а не пројекту ишписе пореског од азова за град Београд ОБВР 3960, — одбор је одлучно,

да се р-ла Савца ул. поч. Јована Митровића може општерита на име коморе са четири теглека коња, а двојим коњским коњима.

VII

По пројекту молбе Милена Манујковића из Сокоца Абр. 7284, којим тражи да се њему утрди право тавња у Београду за 16800 дин. годишње закупне нове, — одбор је решно,

Одбор остаје при својем решењу од 30. септ. ове год. Абр. 7160, по коме је право тавња уступљиво Радојица Радојићу оид. пла. за теснаст хиљада четири стотине тридесет динара годишње, а ову молбу Манујковића одбацује, не налазећи разлика, да се држи ужа линијација.

VIII

Председни извесни одбору извештај економског одељења Абр. 7399, о државној линијацији за плаћање под зајму куће регулационог фонда у Сандарској улази.

По саопштању овога извештаја одбор је решно,

да се кућа регулационог фонда у Сандарској улази уступи под трогодишња закључ од 1. Новембра 1899 год. до 1. Новембра 1902 год. т. Тоша Јовановићу, посреднику оид. по годишњу закупку цему од десет стотина осам динара и педесет пара дин. под прописаним погодбама.

IX

По пројекту извештаја економског одељења Абр. 7457 о државној улази линијацији за плаћање под зајму општинског земљишта — алине — општошћом закључке, — одбор је решно,

да се општинско земљиште — алине врсом општинске закључке уступи под трогодишња закључ за време од 1. новембра

динама („као село са ижевином“.) Још нека је Леш овао у средњем веку.⁸⁾

Да тако рано општо Леш вероватно је допринело то, што је Леш замиња Лешин при станиште, те морни бродина по молбу довести до Леша. То је морна места рано било, јер Сорандов путописца (1578. г. беленица, да велики морни бродина не могу уз Дрину до Леша доплати.⁹⁾

У овом је веку Леш обична приморска пароница. На његов трг паразор долази по нешто плаћаница са разним сировинама.¹⁰⁾

На Леша је имао трговински друм у дав, ове уз Дрину, на је под Дана прелазно Леша и имао у Скадар.

Италијански путници и мистички плаћници, путујући у Цариград преко Балканског Полуострва, обично су ишли морем до Леша, а одатле сузину у Даш и даље. Овај пут знао се *Лешки Друм*, као што спелује једна хрватскога краља Душана

1899 г. да до 1. новембра 1902 г. Јанку Цветковићу оид. по закупку годишњу цему од десет стотина динара, а под прописаним погодбама.

X

Председни извесни одбору на решење молбу Милена Ковачића, којим тражи, да се озабоди интереса за дуг општине за оштарењу задуку.

По саопштању те молбе Абр. 7265, одбор је решно,

Одбор остаје у свему при својем решењу Абр. 7768, донесеном у седници одборској држаној на дан 16. септембра ове год., а молбу ову молбично као неуспесну одбацује.

XI

По пројекту молбе Јелене Ђ. Дуго Пешко узде Абр. 7014 којим тражи, да се особади интереса за дугу задуку и за оштарењу задуку, по саопштању тражионог одељења Глр. 2451, одбор је одлучно,

да се Јелена Ђ. Дуго Пешко, уздова ослободи неоплаћеног интереса на дуг за сарађују кадруму општина београдској.

XII

Председни извесни одбору на решење молбу Владо Петровића трг. посредник, да се ослободи плаћања општине 26444 динара, ишписи је студио закупни за алинеке узде пред алинеким извештај улази каре Уроина.

По пројекту те молбе Абр. 6884 а ишписе тражионог одељења Глр. 2406, — одбор је решно,

да се Владимир Чугајовић, трг. ослободи плаћања општине београдској од две стотине шест и четири динара и четрдесет и четири пара дин. којима је сумом закупни за алинеке узде пара Уроина пред његовим извештајем и да се горња сума по књижава расходује.

XIII

По пројекту молбе И. Макс. Савића Абр. 3609, којим тражиоцању штеге плаћање негичног

Од Дана је друм са свим закупачки Дрив и имао преко плаћивог председла одбулаћена еједаншеним Дривом. Онај је предео у Средњем Веку припадао *Плотову*, а у Новом Веку од Дунављана прозвано се *Дунављаном*.¹¹⁾ Пут је, идући преко овог бродног प्रदेशа Дунављана, долазио на тржиште Пуку (рим ал. *Piscaria*), одатле на ишпоритне Флајдиче, преко Крајева-Мале, поред хава *Сомошница* (у *Вонџ-Сонкат*, *Sakat*), на је највад долазио опет на Дрив код *Сомог Савца*.¹²⁾

Света Савца.¹³⁾ У XIV, в. у Светом Савцу је била царинарница, преко које су често Млећани прелазили.¹⁴⁾ — Света је Савца остао а за време Турака. Она је место било одморно станиште караванца који су прелизи на Дана Дунављу. У XVI в. овде се налазио једна каравањера.¹⁵⁾

У осталом важност Св. Савца састојала се у томе, што су се у њему састављала два најважја друма. Северносточно имао је један трговински друм долинно

¹⁾ Др. с. 416.

²⁾ Др. с. 411.

³⁾ Мок. Спект. с. IV, с. 330, 417.

⁴⁾ Др. с. СХХV, с. 18.

⁵⁾ Мок. Спект. с. VIII, с. 230, *Quanto et qualis et Alabastrum macedonicum Alabastrum et quibus sit nona specie calcis, et de granis molli copiosa.*

⁶⁾ *Nelle oltre due mila Scatole di Alabastrum sono stati Scoperti, ed in occasione della vendita, sono le loro scorte, quali per le più sono venute. Mок. Спект. с. XVIII стр. 564.*

⁷⁾ Јастребов, Волана с. 116.

⁸⁾ Мок. Спект. с. XII с. 169.

⁹⁾ *Stazione n. XX, s. 10. Alimento a gliarsi passati con da qualche cosa, un Alimento a rodotta di molina e di balani a sale, che è come un effluvio con le ossa, che le ossa intorno emolliente, non gran parte delle ossa calcinate e così molle, battuto da Turchi più bastano che si praticano altro bene.*

¹⁰⁾ Др. с. X, с. 31.

¹¹⁾ Др. с. СХХV, с. 16.

¹²⁾ Ниседри, И. Др. с. 81—82, *Naska, d. Nord, s. 81.*

¹³⁾ *Bezd, Turquie, t. IV, s. 544. — Mок. Спект. с. III, с. 18—19.*

¹⁴⁾ Мок. Спект. с. 411, с. 29.

¹¹⁾ *Stazione, s. 60—67.*

¹²⁾ Др. с. X, *Stazione, s. 121—126, 347—351. — A. Boud, Hist. t. I, s. 31—347, Turq. t. IV, s. 348—351. — Mок. Спект. с. 340—344.*

¹³⁾ Мок. Спект. с. XXVIII с. 153. *Le Front de Sreb.*

¹⁴⁾ Мок. Спект. с. I с. 319.

¹⁵⁾ Јастребов, Волана, с. 116.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређивању ознака димљивог гаса

Члан 12.

Читњене димњаци краћеке се радни димњаци дрвн и воше повоше, и ознаки без разлике димњак је допустити читњене димњацима.
Но ако је иже се знаменски разлога поможу допустити читњене једнога димњак димњак је то без одлагања допустити другога димњак у исто време.

Чиме него димљивог је дуван састојати на сваки поше на читњене димњаци, а нарочито на случај пожара.

Члан 16.

- За читњене димњацима плаћају се оне таксе:
- а) за читњене димњацима екивалент без разлике на екивалент 0-20 динара
 - б) за читњене димњацима простог 0-40 "
 - в) за екивалент ка два "
 - г) за читњене гондларске шпархерда 0-40 "
 - д) на читњене шпархерда 0-40 "
 - е) за читњене шпархерда поштом у гостионицима 1- "
 - ж) за читњене шпархерда у читњенима од два метра на иже 0-40 "
 - з) за читњене шпархерда у читњенима од два метра 0-20 "
 - и) на поштом димњацима 1-50 "
 - п) за читњене тешкима на паразитима од типа 0-20 "

Члан 17.

Таксе за читњене димњацима плаћају сопственици шпарха, а за мало масени старови. Само у изузетку онег плаћају заузници (шипарје).
Плаћене прописани такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће изнудити плаћачима кадет без изазног давања.

По измисти таксе димљивог је дуван свакима без разлике издати принаможе, у којој мера била поштом и поше је и издати димњаци читњене, на ижег димњак, платити је наплаћене и иже је два читњене проше. На поштом прина-

маже морају бити одштампане таког изазног 16. проше.

Прописане морају бити одштампане принамаже поштом изазног, одштампане реја у онег изазног уграмама.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУРЕТА

За шпархерде Свакишом, Туратиске, Вароше и Пречавке

- 1. Од онег и кућног или ижег димњак од онег 0-25 "
- 2. Од два или три онег од кућном или ижег димњак од ижег 0-75 "
- 3. Од четри или ижег онег од кућном од ижег од кућном, од гостионицима од кућном без ижег 1-50 "

За шпархерде Дорбачке и Палачавке

- 1. Од онег и кућног или ижег димњак од онег 0-25 "
- 2. Од две или три онег од кућном или ижег димњак од ижег 0-90 "
- 3. Од четри или ижег онег од кућном од ижег од кућном, од гостионицима од кућном без ижег 1- "

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I Гробарина:

- а) Гроб за децу 7- "
- б) Гроб за одраде 12 "
- в) Мале гробарине 550-52 "
- г) Велика гробарина III реда 998-93 "
- д) Велика гробарина II реда 1200-85 "
- е) Велика гробарина I реда 1884-57 "

II Прожњене шпарха у кућним:

- а) Од кућног метра 6- "
- б) Од ижег 0-30 "

- 208. Љубомир Тоша, члан, земљопоседе;
- 209. Коста Паћ, земљопоседе;
- 210. Фердинанд Францоза, изазног;
- 211. Стеван Димитријевић, франар;
- 212. Милаз Цветковић, изазног;
- 213. Савуше Алапа, трговинац поштом;
- 214. Јаковир Аналић, члан, народ, бане;
- 215. Јован Јосифовић, проше;
- 216. Душан Петровић, трговинац, поштом;
- 217. Лазар Тодоровић, изазног;
- 218. Милаз Т. Рајковић, проше; мнш. интврговинац димњак.
- 219. Милаз Павловић,
- 220. Никола П. Бујић, трговинац, поштом;
- 221. Ђивко Кривошић, изазног;
- 222. Никола Марковић,
- 223. Љубомир Бишковић, изазног;
- 224. Сисековић Поповић, изазног-изазног;
- 225. Михајил Стојановић, изазног-изазног;
- 226. Крета Борлевић, изазног-изазног;
- 227. Онег Стојановић, изазног;
- 228. Ђорђе Марковић, изазног;
- 229. Рајска Високић,
- 230. Војислав Димитријевић, практикант;
- 231. Коста Ј. Димњак, изазног-изазног;
- 232. Стеван Т. Поповић, изазног-изазног;
- 233. Николије Н. Јосифовић, практикант, изазног-изазног;
- 234. Марко Радаковић, изазног-изазног;
- 235. Савуше - Савна - Младеновић, трговинац поштом;
- 236. Милановић Петровић, изазног-изазног;
- 237. Милаз Поповић, изазног-изазног;
- 238. Милаз Марковић, изазног;
- 239. Милаз Високић, изазног;
- 240. Јованка Влак, изазног;
- 241. Љубомир Јосифовић, изазног-изазног;
- 242. Војислав Живановић, изазног-изазног;
- 243. Едуар Стојанић,
- 244. Милаз Борлевић,
- 245. Стеван П. Марковић, изазног;
- 246. Габорије Милошевић, изазног;
- 247. Крета Милошевић, изазног-изазног;
- 248. Михајло Борлевић, трговинац, поштом;
- 249. Јован Паћ, изазног-изазног;
- 250. Милаз Бујић, поштом-изазног.

(Иштарице се)

Новобрвска савна изазног остаки је и за време Турка; каки их је био у XVI и јер Чезико Петамач, плазна Ново Брдо (Novobrodskan Civitas) немачкомасосебном.¹⁾

Ово, што је Ново Брдо тако високо уздигло и учинило да се о њему по свету причају најмилише омаже, било је дурство. Ново је Брдо било главни центром онегине рударске радње на Колоничу. У конобарским рудникама, у Српској Земљи највистимитија, у онегине се кољчињима колазно поглавног сребра и азата и та жива експлоатација, довела је српским владошима (особито деспотима) велике користи. То огромно богатство сребрих и златних конобарских рудника учинило је да Константин Философ и ижег српски летописци казивају Ново Брдо „градом сребром ка истини и златом.“²⁾ Кривошић бежежи да у Новом Брду има толико азата и сребра, да би се у Новом Брду могло по часити азату и сребру орати.³⁾ Бројкијер бежежи, да се у Новом Брду толико много колазно азата и сребра, да Ново Брдо доише

Буриу Брањанову 200.000 дуката годишњег прихода и да десноту Буриу није то прихода, он би био дано ижег на земље.⁴⁾ Због великог богатства и славе Турци су знали Ново Брдо *Мајом онег-изазног*.⁵⁾

Ново Брдо достигне кулминацију онег развитка у XV. веку под деснотима Стеваном и Бурием; када је бројило на 40.000 станаовника. Ово тако беше једно од највећих и најважнијих трговинских и рударских места не само у Српској Земљи него и на Балканском Полуострву. Бејане оно насељено Италијанима, Дубровчанима, Савсима и српским властелима. На ижегину тргу, који се налази северно града, налажу се различити трговци са свјегу страна и то сега се ту највише могуће чути новости на Балканском Полуострву.⁶⁾

Већ почетком XV. в. настају силни напад турки на Ново Брдо. Ново Брдо налазило се не само на једном од најважнијих

нијих трговинских друмова, него и у близини главних комуникационих артерија, у близини друмова који се кретају турске појеве на С.З. — у Балканског Полуострва. С тога у отвору претрву Турци Ново Брдо настале једним од главних земаљских утврђења. Турци изврстиво нападаху Ново Брдо и ти ижег турски иградске одбраме настале најважно на Ново Брдо изазногима. Овај енергични али свешен на перасуду турски султан Муејид Јаушара 1412. г. беше се крећуе с великом пожегом против Новог Брда на Совоје по клизавом и издећеном путу преко Черникова и Врана, чишења у штег странама свешретна; али ене Новом Брду свале поглавног јуваком одбрамом колониста.⁷⁾ Г. 1427. Турци безуспешно опсадиша Ново Брдо под султаном Муратом II. И сада град одбрамом колониста са послада.⁸⁾

(Иштарице се).

¹⁾ Види X. XIX, с. 127, 128.
²⁾ Гласн. к. XXXII, с. 577; в. XXXVIII, с. 614; в. XLII, с. 662. — Онег в. XV, с. 16, 17; в. XII, с. 53; — Колонич, Архе к. III с. 19—21. — Дурд, Радн. Рад. к. IV, с. 187, 184.
³⁾ Византис с. 16.

⁴⁾ Чрпак, Гласн. к. XIV, с. 31. — Вид. к. XLII, с. 371. — Гласн. к. VI, с. 35. — Ф. Мајетовић каже да је Буриу одговорило исто поглавно конобарски изазног-изазног и да би била да је Десноту толико прихода би он своју властачку дуката. Д. Турк, к. I, с. 28.
⁵⁾ Византис, Ист. Онег, к. I, с. 196.
⁶⁾ Византис, к. 16.—Дурбачки, в. 1410. Јуваја ижег Д. Стојану.
⁷⁾ ГАДИНО СО СЛАВИН И ВЕЛИКИМ ТРГОВИМА ВЛАКОМ У НОВОМ БРДОУ И ПО ИЖЕГМА КИМЧЕХА ВЕЛИКОГ ГОСПОДАСТВО ТИ. — Турк, к. 6, с. 128.

⁸⁾ Ст. Навошкић, Онег в. Турки с. 331. — 354; в. Брдо с. 16.
⁹⁾ Д. Кривошић и З. Јосифовић, Ист. Рад. к. II, с. 37.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У СДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

да се Пери Ј. Једнаку може дати уједнако уверење о његовом породичном односу.

VIII

Председник извештаја одбор, да је судоправнишким решењем својим од 15. октобра год. год. Абр. 7097, одлучио, да нова лебу за другу половицу месеца октобра год. год. т. ј. од тешиности закључева бива додатно и две вари дин. на платару, а леб да се продаје по двадесет вари дин. у колици од десет стотина и десет грама.

По саслушању тека и разлога са којих је суд тау одлучио, одбор је решио,

прима се к знању решење општинског суда о одређеној цени лебу и одобрава се у свему поступаку суда при одређивању цене, а на име: да се средњом цени пшенице, при одређивању цене лебу додате коинцијентом осам до даље одборске одлуке.

IX

По прочитану извештаја комисије од стране Абр. 7822 о државној лиценцији за поштовање општинских тона, одбор је решио

да се потписане општинских тона уступу Ђорђу Илићу оца Јовану, као најнижем понукачу, за време од 1 јануара 1900 год. па до 31 децембра 1902 год. по годишњу цену од десет стотина деветдесет и осам динара а под писаним погодбама.

X

По прочитану молби: Леопа Х. Панте и Моје Ј. Овадије оца старачара Абр. 7440 и 7611 и по прочитану извештаја овозможено одлучио, одбор је решио,

да се општинска дућана постојећа у Брду Александра узима, и то онај под бр. 4 уступу под закупи Леоу Х. Панту за време од 1 новембра 1899 па до 1 маја 1900 год. по месечку закупању цену од двадесет динара и осамдесет пара дин. под писаним погодбама, а онај под бр. 6 уступу под закупи Моји Ј. Овадији за време од 1 новембра 1899 год. па до 1 маја 1900 год. по закупину месечну цену од двадесет

сет динара а под погодбама, под којима та је до сада под закупи држао.

XI

Председник именованом одбору на решење молбу Живана Сисојевића и осталих власника из Дунавског тргу, захтевајући власни дућани у Дунавској улици, тражећи, да им се продају закупни тих дућана до 1 јануара 1900 год. под десетдесет погодбама и пош.

По саслушању те молбе Абр. 7628, одбор је решио,

да се она молба као неумесна одбаци а поменути дућани издаду под закупи од 1 новембра 1899 г. путем јавне лиценцијације, па што је раније одлучено.

XII

По прочитану акта: министарства војног од 4 фебруара 1898 АПР. 695, адресног одлучио на град Београд од 7 фебруара 1898 Пор. Пр. 1549, Указом града Београда од 28 јуна 1899 К.М. 2558 и именоване месове рапоштованост Абр. 5857 а за предлог председника, одбор је решио,

да се министарству војном за реконструкцију омиг исплати из буџетске партије на непредвиђене потребе осам стотина петдесет и осам динара и шест пара дин. на име вредности уступуног коња, кога је општина београдска дава држави као поштуру.

Она суна да се у своје време накнади општини из приврза.

XIII

Председник именованом одбору на решење молбу Јосифа Београдца, упућујући децелу адвоката на Врачару и молбу Емилије Јовановић, упућујући децелу адвоката на Звоничком тргу, тражећи молбу да се децелу адвоката на Врачару и у извазину изда писмена закупања дрва.

По прочитану тих молби Абр. 7064 и 7679 и по прочитану писмена општинског одлучио, одбор је одлучио

да се децелу адвоката на Врачару и у Патлацу изда за ову зиму по десет метара дрва.

XIV

По прочитану извештаја комисије за извазину комисије масе Наума Нешковића бив. бан. оца. ГПр. 2647, одбор је решио,

да се онај извештај комисије одбаци и маса упути на парницу, ако се успева нада.

XV

По прочитану молбе Пери А. Јовановића индустријалца оца. ГПр. 2286 и по прочитану извештаја комисије за проучавање и цену исте молбе ГПр. 2682, одбор је решио,

да се Пери А. Јовановић индустријалцу оца. ГПр. уступи план регулационог фонда у јеврејској улици, који има површине сто чет квадратних метара и шестдесет и осам квадратних дециметара на име накнаде за одузето му демањити приликом регулације дунавске и јеврејске улице у простору од оца метр и метара и четрдесет и два квадратна дециметра.

XVI

По прочитану молбе привредно-школске јеврејске општине Абр. 3816 и по прочитану извештаја грађевинског одлучио ГПр. 2210, одбор је решио,

да се привредно-школској јеврејској општини за грађење Синагоге уступе бесплатно власници регулационог фонда у Дубровачкој улици и Цара Уроша узди, који су у ситуационом плану означени бројевима од једна до десет закључио, и то само за потребу синагоге, а под погодбама, ако наша привредна власт допушта подизање синагоге на томе месту.

XVII

Председник именованом одбору на решење молбу Петра Мухомиловића, који тражи да му општина изда власника власни регулационог фонда у Дубровачкој улици.

По прочитану те молбе ГПр. 2000 и по прочитану извештаја грађевинског одлучио, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУГОВИ

или
ОПШКОЈ ЗЕМЉИ

—
НОСТА И НОСТИК
—
(НАСТАВКА)

После пада Смедерова 1439. г. Ново се Брдо одржавало доста дуго против најбоље турске војске и вазо је тек 1441. г.¹⁾ Сегедински Миром Ново Брдо би Србима повраћено и оно остаде српско све до 1455. г.²⁾ Почеком Јурија 1455. г. султана Мухамед II. окопио Ново Брдо и после четиридесетогодишњег опсаде овај град се под неговају предале. Утврђено је било, да се нико не дигне: да свако може остати где је: али, по причању Михаила Константиновића из Остраниц, султан није одржао владу рел. Он посече одлучне грађане, 320 њихова и 700 женскиња раздале својим дукима а младшце, међу којима је био и сам Константиновић, узде за своје јани-

чаре.³⁾ Громљана нагомилано огромно богатство разграбите победници. Сасека црква би претворена у джамју. У вароши би постављен бет и капија, а у граду дивлар ага.⁴⁾

Она други катастрофа доприни над Новом Брдом. Осеајачи се труђаху да му подрже живот испресталим колонизационом; али Ново Брдо поче кајати одавати у стајовинштину и у рударској у трговинској разди, док није најзад прешао у русишце. Дубровачка се колонија претоме расту и окопа места а остатак Новобрђана истреби кућа.⁵⁾

У XVI. п., по извештају Александра Кочуновића од 1584. г., у Новом Брду дубровачко-саска колонија бројала је 600 душа (још доста знања). Колонисте су биле нејавно алтарци. Били су ревниоси католици па су за своје дукване а религиозне потребе имали две цркве а једног каноника.⁶⁾

У XVI. и XVII. в. у српској привредној хитерјерији постојала је нова метаста архиепископија, под којом су била места: Ново Брдо, Јавело, Притина, Вучитрп, Тресча,

Белешина.⁷⁾ По писаности новобрђаног АЕ. Пиланора штампано је календар Димитрије 1539. г. један осмоласки.⁸⁾ У паремја братима велим истропљенима у прошлост и чак у ову нашу Ново се Брдо неистрпело побише.⁹⁾

У први половина XVII. п., по белешина турског географа Хаши-Калеа, рударска радна у Новом Брду још није била престала. Новобрђани рудника данаше су под закупи; у Новом се Брду налазио највеће леб закупа рударске вископости у Сплиту.¹⁰⁾ Султан је оца, по писаности Марена Бишпаја, само из Новог Брда добијао позоници материјала за копање сребрног новца.¹¹⁾ Ово је леп донак о богатству новобрђана (де асикматиче¹²⁾ и 100 турских и јеврејских кућа.¹³⁾ Дакле, већ почетком XVII. п.

¹⁾ Главн. к. XXV. с. 45. — Вид. Серб. в. 608.—Серб. III. с. 177.

²⁾ Серб. 1602. Председ. с. 86.

³⁾ Дубров. Вископ. с. 81, 82, 84.

⁴⁾ Серб. XVIII. с. 69.

⁵⁾ Матрич. к. XX. с. 122—123.

⁶⁾ Ја. — Види је упућено из Новог Брда у Претучи; али не ваљају још из претучи мога из Претуча. Показано је да изаду аутор Голца, али Истропљено, преко Нунце и Бишпаја. Ја. је ауторско у Делано једног Замковица у Истропљено, претучено да би се показало у Јавелу.

⁷⁾ Главн. к. XVIII. с. 117.

⁸⁾ Матрич. Вид. Относ. I. I. с. 194. —

⁹⁾ Матрич. с. 64.

¹⁰⁾ Мат. Серб. в. XIII. с. 309.

¹⁾ Ја. с. 42. — Ст. Вошевић, Видо Брдо с. 69—70.—Матрич. к. Трпач. к. I. с. 141.—142, 166.

²⁾ Матрич. к. Трпач. к. II. с. 160—161. — Новос. II. Брдо с. 91—93.

18. <i>Визар Саволина</i> у дунавском царству (пређе Јованова)	дванаест динара;	35. <i>Гривошарској</i> на Савинку (пређе биз ивица до Златице)	један динар;	56. <i>Дубравској</i> на Савинку (пређе Рајнова и ивица Дубравица)	један динар;
19. <i>Вољне Сивоник</i> у Саванском царству (пређе Љевоин Стојан)	петнаест динара;	36. <i>Гривошарској</i> у харонском царству (пређе Савосева)	двadesет и пет дина.	57. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском и дунавском (пређе иста до Терзибашића)	сто динара;
20. <i>Младушчиној</i> у паланкуском царству (пређе Валетиној)	три динара;	37. <i>Гривошарској</i> на Савинку пређе биз ивица до Златице	један динар;	<i>Дубровачкој</i> у царству харонском и дунавском (пређе иста до Терзибашића до Книг)	петдесет динара;
21. <i>Васирошчиној</i> у паланкуском царству (пређе Младушчиној)	петнаест динара;	38. <i>Гривошарској</i> у царству паланкуском (пређе иста) од места	два динара;	<i>Дубровачкој</i> у царству харонском и дунавском (пређе иста) од Книг до „Груше Крак“	десет динара;
22. <i>Височкој</i> у паланкуском царству на Хари Поповићеном имену	петдесет пара дина.	39. <i>Гривошарској</i> на Савинку (пређе Кузовика)	петдесет пара дина.	58. <i>Дубровачкој</i> у дунавском царству (пређе последња до Дунав) од „Груше Крак“ до Дунав	четири динара;
23. <i>Височкој</i> у паланкуском царству (пређе Вољничкој)	окоз динара;	40. <i>Гривошарској</i> у паланкуском царству (пређе Пољезицка)	десет динара;	59. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском (пређе Војова и Црвена)	четири динара;
23а. <i>Височкој</i> у паланкуском царству (пређе Вољничкој) баштованицини	два динара;	41. <i>Дубровачкој</i> у паланкуском царству (пређе Лесовицкој)	три динара;	60. <i>Дубровачкој</i> у царству паланкуском (пређе Височка*)	два динара;
24. <i>Височкој</i> Сивоник у дунавском царству (пређе Поречах)	два динара;	42. <i>Дубровачкој</i> на Савинку (пређе иста)	шест динара;	61. <i>Дубровачкој</i> на Савинку (пређе Докаронина црст)	један динар;
25. <i>Височкој</i> у паланкуском царству (пређе Матина)	два дина. и петдесет п.	43. <i>Дубровачкој</i> у Терзијском царству (пређе иста)	двadesет и пет дина.	62. <i>Младушчиној</i> у царству Саванском (пређе ивица пређе Вољничкој)	шест динара;
26. <i>Васирошчиној</i> у царству харонском (пређе иста и Суволовача)	четири динара;	44. <i>Дубровачкој</i> у харонском царству (пређе Петровина)	окоз динара;	63. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском и дунавском (пређе Златице)	шест динара;
27. <i>Височкој</i> у дунавском царству (пређе Брштин) до Обривеженикене ивица	десет динара;	46. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском (пређе иста)	тридесет динара.	64. <i>Златице</i> у царству паланкуском пређе ивица Саванској	један динар;
28. <i>Вољне Дубровачкој</i> у паланкуском царству (пређе Мироничкој)	пет динара;	47. <i>Дубровачкој</i> у дунавском царству (пређе Младушчиној)	два динара;	65. <i>Дубровачкој</i> у царству Саванском и терзијском (пређе брвна)	двadesет динара;
28а. <i>Вољне Дубровачкој</i> у паланкуском царству пређе Мироничкој од ивица Краљева	два динара;	48. <i>Дубровачкој</i> у царству терзијском и паланкуском (пређе два Јаблани)	двadesет динара;	67. <i>Дубровачкој</i> у царству паланкуском (пређе иста)	шест динара;
29. <i>Вољне Младушчиној</i> у царству харонском (пређе Мостарска и Чардашска)	пет динара;	49. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском и дунавском (пређе иста)	десет динара;	68. <i>Дубровачкој</i> на Савинку пређе Петровина	један динар;
30. <i>Дубровачкој</i> на Савинку (пређе Младушчиној иву)	један динар;	50. <i>Дубровачкој</i> у царству терзијском пређе Рудничка и до Њевожице	десет динара.	69. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском (пређе Невожица)	десет динара;
31. <i>Дук Бароничкој</i> у царству харонском (пређе иста)	тридесет и пет дина.	51. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском и дунавском (пређе иста)	десет динара;	70. <i>Дубровачкој</i> у царству паланкуском (пређе иста)	пет динара;
32. <i>Гривошарској</i> у паланкуском царству (пређе Височка)	три динара;	52. <i>Дубровачкој</i> на Савинку (пређе Стражарева)	један динар;	71. <i>Дубровачкој</i> на Савинку пређе иста и Младушчиној — Савинка	шест динара;
33. <i>Господар Јовановској</i> у царству харонском (пређе Крушка и до Њевожице)	десет динара;	53. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском (пређе Јовановачка*)	четири динара;	72. <i>Дубровачкој</i> у царству харонском (пређе Језеница)	двadesет динара;
34. <i>Господар Јовановској</i> у дунавском царству (пређе терза Јованова)	десет динара;	54. <i>Дубровачкој</i> у царству паланкуском (пређе Височка)	три динара.	73. <i>Дубровачкој</i> у царству паланкуском (пређе Дунавчица)	два динара;

тељства између Будве и Дубровника,¹⁾ али тек 1360 г. Будванци зачинећи уговор мира, који је имао да загарантује и српски патријарха.)

У XIV. и XV. в. бурна беше историја града Будва. Будва немаломе мира предавезе у руку у руке фејдалних господара Г. 1367. помиње се Баола као „господар Будве“²⁾ 1368. — Бураћ Ваолаћ,³⁾ 1392. Гудач Црнојевић,⁴⁾ 1398. — Саидза Хравић.⁵⁾ По уговору ративекоманом 30. Јан. 1413. г. Мезец уступише Баоли, свику Бураћ Страшиновића Будву са Ушцем и годишње 1.000 дуката,⁶⁾ али тек 1421. год. „sanctum Buduam“ омет бејаше у млетачким рукама.⁷⁾ По уговору напавеном између Бураћа и Млетачке Републике од

14. авг. 1435. г. Мезец уступише Будву десетку Бураћу.⁸⁾ Али, кад Стеван Црнојевић изавде Будву и ивек предаде опустошима а десетот Бураћ Будву не одирали од војводе Стевана, Будванци у текоби запленише Мезец да им предаду свој град. Мезец ову моћу Будванца примиче и у млетачка „provvisores in Albania“⁹⁾ 1. авг. 1442. г. примиче Будванце да млетачке „subditos et fidelissimos.“¹⁰⁾ Али Стеван Црнојевић не поврати Будванцима заузету територију, па што га чак и Мезец узалуд молише.)

Дој је Будва била у млетачким рукама, градом је управљао ивица или ректор,¹¹⁾ који је били са командантом тврђаве, constabillio-om, стапошмо у штабу старинском градњу.¹²⁾

Иако је Будва признавала млетачку власт, ипак је она уживала благодет неке унутрашње грађанске слободе, зајемчене млетачким уговорима. Год. 1426. Будва задоби свој грађански статут;¹³⁾ али чете Буд-

ванске војваније управљене млетачком дужду показују, да су Мезец гледали да те слободнице, што ивек умање. Показује у Будванцима био одица немога тежак. С једне стране Турци и Пантронци, а с друге стране у граду млетачка посада и опустрајига.

По грађанском статуту при унозу сува и пориета (право et fastigio) плаћао се на ивек парине 2 гроша од комади; на сваку словенку (selhavian) такође 2 гроша и на ивек остале трговине 3%. Увекшма роба не сме се продати или разбајати, док се не покаже париницима, који ће је паринити. Који то не учини, плаћаће крајувачарску сваку на сваки комад чете 1 дукат, на сваки комад пориета и на сваку словенку по 12 динара а на ивек остале трговинске артикле 20%. Позована је парине ивек на грађевину преко Светог Јована, грађанског претриктора а друга је позована ивек у општинуку гасу.

(Наставак сл.)

¹⁾ Зб. с. 273—275.

²⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
³⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
⁴⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
⁵⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
⁶⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
⁷⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
⁸⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
⁹⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
¹⁰⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
¹¹⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
¹²⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...
¹³⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

¹⁾ Зб. с. XXI. с. 81.

²⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

³⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

⁴⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

⁵⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

⁶⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

⁷⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

⁸⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

⁹⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

¹⁰⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

¹¹⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

¹²⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

¹³⁾ Зб. с. 291—292. П. Ван, 1360. Члос. Rogati... de concordantia...

74. *Паровозној* у кварту духовном (пређе Крупаљска) два динара;
 75. *Лазарној* у кварту Савишном (пређе уста) десет динара;
 76. *Јапанској* у кварту паровозном (пређе Зеленацка) тридесет динара;
 77. *Јапанској* у кварту Јапанској (пређе без назива) десет динара;
 78. *Јарославској* у кварту духовном (пређе уста) четири динара;
 79. *Ју. Богдановој* у кварту савишном (пређе Јарославској) двадесет динара;
 80. *Ју. Богдановој* у кварту духовном (пређе уста) двадесет динара;
 81. *Калашничкој* у кварту савишном (пређе уста) пет динара;
 82. *Кашњак Миливоје* у кварту духовном (пређе Војничка) до Душанова десет динара;
 83. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном (пређе Војничка) од Душанова до Душка шест динара;
 84. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе Чобанина) четири динара;
 85. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе Мадурска и вонор Рима) осам динара;
 86. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе пут да Трава) једна динар;
 87. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном и савишном (пређе Јуричића) до Јуричиће узакме двадесет динара;
 88. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном и духовном (пређе Јуричића) од Јуричиће до Душанова узакме десет динара;
Кашњак Миловоје у кварту паровозном и духовном (пређе Јуричића) до Душанова шест динара;
 89. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе Бежанија) четири динара;
 90. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) двадесет динара;
 91. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) до Виденце десет динара;
 92. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) до краја два динара;
 93. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) и Чучевац до Вилораја Милова двадесет динара;
Кашњак Миловоје у кварту паровозном (пређе уста и Обрвница) од Пошара Милова десет динара;
 94. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) сто динара;
 95. *Кашњак Миловоје* осам у кварту савишном, паровозном и духовном, дуж градоначелства до Радике двадесет пет динара;
 96. *Кашњак Миловоје* осам од Радике до Душанова узакме петнаест динара;
 97. *Кашњак Миловоје* осам од Душанова узакме три динара;
 98. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном и терезијском (пређе Поворничевци) сто динара;
 99. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном (пређе Милосавићка) четири динара;
 100. *Кашњак Миловоје* у кварту терезијском (пређе Цариградска) сто динара;
 101. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) десет динара;
 102. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе без назива) два динара;
 103. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном и савишном (пређе уста) двадесет динара;

100. *Кашњак Миловоје* у кварту савишном и терезијском (пређе уста) десет динара;
 101. *Кашњак Миловоје* дуж палисадина од терезијског (пређе уста) десет динара;
 102. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе Душка) до Радике два динара;
 103. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе Душка) од Радике до Душанова једна динар;
 104. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе Вагровац) четири динара;
 105. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе без назива) десет пара динара;
 106. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе вуј 7 кућа) двадесет пара динара;
 107. *Кашњак Миловоје* у кварту терезијском палисадинам и савишном (пређе Мадурска и Фителбергска) до Заградска десет динара;
 108. *Кашњак Миловоје* до Богородске узакме двадесет динара;
 109. *Кашњак Миловоје* до Копаонике узакме десет динара;
 110. *Кашњак Миловоје* до Копаонике узакме четири динара;
 107. *Кашњак Миловоје* у кварту Терезијском и паровозном (пређе уста и Крагујевачка) до Радике сто динара;
 108. *Кашњак Миловоје* од Радике до Савише четрдесет динара;
 109. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе Милосавића и Орлошка) десет динара;
 110. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном (пређе Вежжа парца) осамдесет динара;
 110. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном (пређе уста и Сербина) од Актара до палиса четрдесет динара;
 111. *Кашњак Миловоје* од Зелене до уста до Ангуса десет динара;
 112. *Кашњак Миловоје* у кварту терезијском (пређе Абдићева и Милосавића) десет динара;
 113. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе Чобанина) четири динара;
 114. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе Шугушићка) пет динара;
 115. *Кашњак Миловоје* на Савишу (пређе Херцеговачка) четири динара;
 116. *Кашњак Миловоје* у кварту савишном (пређе Коварска) десет динара;
 117. *Кашњак Миловоје* у кварту савишном (пређе Пришавица) осам динара;
 118. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе уста) осам динара;
 119. *Кашњак Миловоје* у кварту духовном (пређе Гротињска) десет динара;
 120. *Кашњак Миловоје* у кварту паровозном (пређе Палиса) десет динара;

Опде је пројектова даље претресаше овог инвентара с тим, да се у млађој седници настави.

XI

По прочитању акта VII пуног опр. комитета ОБРР 1898 и по прочитању моље Васа Никоље димарске трговца, ОБРР 2291, — одбор је изјавио знашање,

да Васа Никоље, димарски трговац, може дата у име коморе једног Јахајевог коња са прибором.

XII

По прочитању моље Димитрија Грујића метра опд. АБРР 7943 и по прочитању извештаја општ. амбулантног и општинског правозаступника, одбор је решио,

да се Димитрије Грујић, месар опд. ослободи плаћања општинског београдског хуножног интереса у пет стотина седамдесет и два динара и шесет пара динар на дужну

заплату цену од таласе на зем и по књигом дужна сума раскодије, с тим да одмах плати главнину у утрошеној такоу по њећ поведеним спору да исплату онога дуга.

XIII

Председник општине одбор у ропша мабу Риста Кретића, предузимача, којом трава, да је он одштава агроде по цену од двадесет два од издатој метру и носити пошрину сагга землшта, иже је експроприсала од масе пак. Јосифа Науманца да продужеје Симице узакме.

По прочитању те моље Гур. 2842 и по прочитању извештаја градоначелства одешана, — одбор је решио,

да се Риста Кретићу, предузимачу уступа остатак општ. землшта које је општина експроприсала од масе Јосиф. Науманца да продужеје Симице узакме, који не буде општине за продужеје и проширење поменуће узакме потребна, а по цену од двадесет и осам динара по квадратном метру, сходно ранијој одборској одлуци.

XIV

По прочитању моље Милана Јорговић, узакме АБР. 8086 којом тражи повину помоћ за отплату издана за вештаже Јосифа Раковића за палисадна квар, — одбор је одлучио,

да се ова моља упути комисији да састави буџета за 1900 годину, да је има у виду при саставу буџета и опште знања ли буџетске могућности да се по истој учини.

XV

За остале предмете, штампано на двенадесет ред за дванаест седницу и то:

Моља Васе Савишевича, за повину што је и покуша рашчлапа за општину а моља Настасије Милошевић, узакме за експроприсала једног дела землшта и агроде за Киса Милосавића землу (Кашњак Миловоје), — одбор је одлучио,

да се одложе за млађу седницу.

Б Л А Г О Д А Р Н О С Т

Г. Јулијан Камелсбах оид. шеширница, у једној варијаци добио је у име таласе и данште 7.60 динар и тај новац одмах предао суду, као поштом, на одштавој сиротињи.

У име своје сиротиње, суд општине београдске овим изјављује благодарност племенитом дарованицу.

Од Суда Општине београдске 26. Новембра 1898. г. ВБР. 5441., у Београду.

О Б Ј А В А

Командант VII пуновог округа, актом својим М 11.838 послао је суду ошине извештај број војничких исправа за оне обавезнике, који да дамај још исте жнеу прикљичи с еванголом да их дотичним обавезницима суд опд. на подше преда.

Суд општине београдске, позива ниже именоване војне обавезнике, да одмах представу суду општинског, Војном Одељану, да своје исправае приме, на случај, да по од ниже именованих обавезника иже сада у Београду, да суду престане најближи

му еродира, да за њега исправу прима, а кога може познати неби следовало биће кажњен:

(Наташе).

251. Митаџе Ђурђевић из Ниша, познатар
на жемљини
252. Милаш Лукићковић из Ниша, познатар
на жемљини
253. Тасковић Петковић из Ниша, познатар
на жемљини
254. Петар Митровић из Шапа, познатар
на жемљини
255. Клеђево Митровић из Ђурђева, познатар
на жемљини
256. Јован Стојанковић из Пожаревца, трг.
повољни
257. Иван М. Милошевић из Пожаревца,
трг. повољни
258. Душан Петовић из Крушевца, познатар
на жемљини
259. Сташић Р. Булаћ из Смедерева, познатар
на жемљини
260. Јован Јосифовић из Д.о. Милошевић,
благотини
261. Крета Вранковић из Negotina, познатар
на жемљини
262. Сава Андрић из Обреновца, трг. за-
повољни
263. Велизар Стојановић из Клановаца,
позн. књи. Фискалца
264. Данило Кости Степановића из Врање,
познатар
265. Тома Јавићковић из Врање, богатини
и познатар
266. Стевоцар Филиповић из о.р. рудничког,
позн. књи. сталарца
267. Коста Ајдарић из о.р. рудничког, познатар
на жемљини
268. Милош П. Јовановић из Валевца, познатар
на жемљини
269. Душан Ђурђевић из Јагодина, познатар
на жемљини.

(Наташе ит.)

О Г Л А С

Општина београдска издаваће путем јавне усмене аукције под закуп следећа своја права и имања и то:

I. На дан 30. новембра т. г. првог угла на безим водама. Кауција 500 дина.

II. На дан 1. децембра т. г. чашњене димњака на општинским зградама. Кауција 100 динара.

III. На дан 2. децембра т. г. право узимања и продавања дубока. Кауција 3000 динара.

IV. На дан 3. децембра т. г. земљиште невод војеног севака. Кауција 120 динара.

V. На дан 4. децембра т. г. дућане и тегае у великој згради на Цветном тргу. Кауција за дућане по 100 а за тегае по 15 динара.

VI. На дан 7. децембра т. г. право валдате онјаксерске таксе. Кауција 200 динара.

VII. На дан 8. децембра т. г. право валдате таксе на поштану на општинским утринима. Кауција 300 динара.

VIII. На дан 9. децембра т. г. земљиште „Стари Семељ“. Кауција 120 динара.

IX. На дан 10. децембра т. г. плац у Сарајевској улици. Кауција 20 динара. и

X. На дан 11. децембра т. г. плац код чесме Клеђевог Дућана. Кауција 20 динара.

Ове оне аукцијске држаће се у канцеларији економског оддела суда општинског у одређене дане од 2 до 5 сати после обичне, сем аукцијске о плацама у дућану и тегаи на Цветном тргу која ће се држати на лицу места.

Важни услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијског, а правног од 9 до 11 сати пре подне и при аукцијској.

Од стране Суда општине града Београда 19. новембра 1899. год. А.Бр. 8482 у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу општег димњачарског

Члан 13.

Чашњене димњаке вршиће се различит димњак пре и после подне, и сваки без разлике димњак је допуштени чашњене димњака.

Не дао је нико са илпосинит разлога могућу допуштени чашњене једнога дана, димњак је то без одлагања допуштени другог дана у исто време.

Томе што димњачар је димњак следовати на свом пошану за чашњене димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чашњене димњаке плаћају се ове таксе:

- а) за чашњене димњака узимачар без разлике за сват — 0.40 динара
б) за чашњене димњака престој — 0.20 „
в) „ „ „ на два сата — 0.40 „
г) за чашњене гвозденог шнархерда — 0.40 „
д) за чашњене гвозденог шнархерда — 0.40 „
е) за чашњене гвозденог шнархерда великог и гвозденог шнархерда — 1.— „
ж) за чашњене сатурга и чуноповица од два метра на висине — 0.40 „
з) за чашњене сатурга и чуноповица до два метра 0.20 „
и) за чашњене димњака и чуноповица од два метра — 1.50 „
н) за чашњене димњака на позарницама од два метра — 0.20 „

Члан 17.

Таксе за чашњене димњака плаћају сопственици зграда, а за жене власници ствари. Само у одсуству оних плаћају закупници (арацијери).

Плаћање прописаних такса обавезно је. У случају неплаћања, таксе ће валдате ишплатити општински комитет без извоза одлагања.

По валдате таксе димњачар је димњак сваког без разлике издати принаману, у којој мора бити изложено: хоже ли и каква димњака општине, на којој згради, хоже ли издати и нег је дана чашњене престој. На поштану принамане морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Принаману морају бити одштампане општинским општинским комитетом, издатим рочи у ову лист уредника.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Из штампарије Д. Димитријевића изашла је књига

БУЂЕВЦИ И ШКОЛЦИ

У БАЧКОЈ, БАРАЊИ И ЛИЦИ

ИСТОРИКО-ЕТИМОЛОШКА ИСТРАЖАВА

КЊИГА ПИШТАКА

Написао је Милош Сружак * са 600 страна. Цена 2 динара. — Валоракса 20%

Може се добити у Книжарница: Вел. Валерија и Мило Стралеја у Београду, Браће М. Поповића у Новом Саду, Пахир и Кисић у Мостару.

За више порукамо обраћају се: писцу Милош Милошевићу кр. о.р. писмопослугу у Београду (Monastir-Turquo) или Штампарији Д. Димитријевића у Београду.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЂРЕТА

За изнорене: Савановић, Терезијевка, Варошца и Варошца

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — 0.25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или мање дућана са мањом — — — — 0.70 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од извоза са кухињом, од гошћиношине са кухињом без штале — 1.50 д.

За изнорене: Дорђевићи и Палицулићи

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или мање дућана са мањом — — — — 0.60 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од извоза са кухињом, од гошћиношине са кухињом без штале — 1.— д.

РАЗНЕ ОПШТИНСKE ТАКСЕ

I. Гробојница:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробојница — — — — — 550.52 д.
- г) Велика гробојница III реда — — — 998.93 д.
- д) Велика гробојница II реда — — — 1089.93 д.
- е) Велика гробојница I реда — — — 1084.67 д.

II. Празничне поштане и кукињске:

- а) Од кукобне метра — — — — — 6.— д.
- б) Од двома — — — — — 0.30 д.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ЧЕМБЕЛ 5. ДЕЦЕМБРА 1899.

Број 42.

КОНАРА ИДЕЈНО ЈЕДИН-СТЪ

ПРОСТАВА МАЛА САТИЈА ПЕРИОДИКА НА ОПШТИНСКИ ОДБОР
А ЧИЕ ПОРТОСКОМПИРИ НА РЕДНИЦИ

ЦЕНА:

За Србију на годину 4 динара
за остала земља 3
За стране пошто на годину 9

РЕДОВНИ ИК БРАЉАЈ СЕ

ИЗДАВАНА ПОМА НЕ ПРНАЈУ СЕ

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Председник београдске општине г. Антоније Пантовић, примио је дужност, и пред одбором општинским положио законом прописану заклетву 2. Децембра т. г.

Ово се јавља грађанима ради знања.

Од Суда општине београдске 3. Децембра 1899. год. Абр. 8859. у Београду.

ПОЗИВ

По наређењу Команданта VII. пуковског округа, суд општине београдске има до 23. децембра т. г. да састави списак млађања рођених у 1879. години, а који

ће се у 1900. год. регрутовати за ставан војар.

Суд општине београдске позива све оне млађање, који су рођени од 1. Јануара до 31. децембра 1879. године одаде у Београду, а тако исто и оне, који су рођени на страни, да одмах представу суду општинском — војном одељењу — даду се у регрутну списак уведу.

По члану 6. правила о регрутовању: сваки млађањ рођен 1879. године дужан је сам, да се претвори општинском суду, да се у регрутну списак уведу, а ако то не учини сматраће се, да избегла службу у војени, и по чл. 14. закона о устројству војске класиће се трогодишњом службом у кадру, без обзира на задужно стање, а млађање се и старишање задуже са 300 динара, који регрута на своје задуже претрпела и не јави та суду, да се у регрутну списак уведу.

Са млађањем — регрутом — има да представе суду и старишање задуже регрута, који има дати потребно обавештење суду о свом задуженом стању.

Они млађање, чији су претходни задругари одслужили свој рок у кадру, поште собом војничке опреме својих прет-

ходних задругара, из којих ће се издати дозвола су у кадру служби, пошто се и то у регрутну списак ставати има.

Од Суда Општине града Београда О. В. Бр. 3422. 24. новембра 1899. год. Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

11. Новембра 1899. г.

Председано председник општине г. Никола Д. Стојић, присуствовали чланови суда: г. Стеван Илић, и Коста Симић, за одборника била г. г. Грозга Барковић, Ђорђе Јовановић, А. П. Буковић, Милади С. Целић, Ђорђе С. Јањић, Драги Стојић, М. Ј. Јован, С. Целић, Јосиф Тодан, Н. Келић, М. Штрбак, Н. М. Јаковић, Јосиф Илић, Н. Десотић, Мата Петровић, Н. Петровић, Јанак М. Јовановић, Н. Станковић, др. Јосиф Бујак.

I

Пројекат је законик одлуке о свезим државе 4. новембра ош. год. и учинио: су оне класице и доцле:

у решењу пш. бр. 635 под бр. 6. 23 а. и 28 а. да се у место рочи „два динара“ стави речи „двана динара“, а у истом решењу да отпаду уписи под бр. 5. 11, 22, 30, 35, 37, 39, 52, 56, 61, 64, 68,

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАСТАВНИК

НАСТАВНИК

Приходе од крајужмарске плаве дежине су међу собом изложени парницама.¹⁾

Будна је имала још једну знамениту припадницу, а то је, што је на свом тргу могла продавати се од својих славана.²⁾

Будна је имала малу територију: у дужину једну миљу, а у ширину једна стотина (large in the 18th c). Буднава територију била одвојена турска насеља. Између Будне и Бара, на прелазу са многобројни гробови виноградима, становали су Пантронци, који су, и ако изгледали поданици, живели у непријатељству са Буднацима. По особитој вољели мистичног дукла Пантронци су могли доћи у Будну кад год захтеже и донети своје жива а при том иже изађали извештајивања свих дана.³⁾

Буднаци беху све до 1521. т. протославни Хришћани. Оне их године обрати у католичанство барски архиепископ.⁴⁾ На икак се Буџинијаци (1553. г.) рђаво изражава о карактеру Буднаца („Буднаци су варварских обичаја и живе прљаво као год Цигани, стајујући у једној одаји заједно са својом жарном“ и т. д.)⁵⁾

У XVI. в. Будна је имала на 1.000 становника. Буднаци су живели погла-

вно од прихода од жива. Неки су се бавили поморском трговином одлазећи у Арбању, Пулу и друга места с коњима, живом, живом, уљем, воском и другим стварима. Сиријанци су се бавили риболовом. Деснијаци је сушло на иже знаме појачане смољана, крупњава, бресква, шљана и др.⁶⁾

У XVI. в. Будна је имала одиша и са Которем, с којим је одржавала саобраћај морем. Једина суовозина пут из Котора у Будну подво је кроз шуму Грба, бродити и непроходан крај. Тим је путем 1553 г. прошао Буџинијаци.⁷⁾

У XVII. в. Будна се иже нимало погледа од стања у коме се налазила у XVI в. Будна је неку незнатну трговицу, а имала је до 200 кућа.⁸⁾

¹⁾ Ђ. — „Сматрајте, востодити од естабл де вис, ле годе а мал book, требовати одра пово територије тако што, кое баста ал веваре д 1911а ле 1919; атододатичи ал форо алиа, партиципација ал стања, ле qualche infelice andando од ле suoi bisognanti ле Albania, ле Puglia и ле altri luoghi con cavalli, bovelli, land, agli, ovre е altre cose. Alcuni д парци алиенацио али полагати е ле danno аччиро кавитацио али фери, perri, perregni, итале е altre cose.“

²⁾ Мое. Спец. v. VIII. с. 218—240.

³⁾ Tassin, Mon. Slav. Merid. v. II. с. 46, 219. — Статинс к. XX. с. 41. — Раб. к. CKXIV с. 21.

⁴⁾ Мое. Спец. v. XI. с. 8, 83, 119. (Одзи, Туркенија ле, М. Собоу с Г. Крапо).

⁵⁾ Мое. Спец. v. VIII. с. 230.

⁶⁾ Ђ. — „Скоо (ле Италани) е центри алиенаци ал веваре аристанци а гвиза д'ограни, мадо ле ма астази мовелица кон срет андани, како фаво аччио тати gli Albanesi, иле естабл д'и астрона повора, кое ле гвиза провинца.“

¹⁾ Мое. Спец. с. 1—118, на стр. 80—84. — 12. Apr. 1428. Laminatio per infantiam de red-ione preterita a monacho, qui venisse a Budva con mercantia, et cum uxore, hinc inde et alibi pagis per totum gnosit dai, et per talia le alio ome a mercantia, que certare per gnosit a Budva, pagis tu per coate. Et cada mercantia, que venisse a Budva con le mercantia ome, non stitico de stallar (omni) de tradico ome alicuius. Et que non venisse ad donator a stallar del camacho et se contrabando in non modo, et venissio de stallar, cada le non per ogni nome de fattore deont 19 et per ogni substanta deont 12, et per alio ome et mercantia cada le non de pagis per sedulo, et pagis le clamo, ome a ditto de sopra, in ogni parte sia dal donator a stallar. Et le mercantia clamo la mita sia alla fabrica deo clamo de a. Zastava, vevare, protectori et si alio mita al nostro clamo. Et aliove ogni mercantia, que al donator, que ditto alla felli donator del mercantia, et ogni mercantia, que passioe per li distretto nostro, que pagis la ditto clamo.

²⁾ Мое. Спец. v. III с. 161, v. XXII с. 341—343.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 19. ДЕЦЕМБРА 1899.

Број 44.

ИЗДАЈЕ НЕДЕЉНО УБЕДИ-ТУ

ПРЕСТАЈЕ ВАЉА СВАКЕ ПЕРИОДИК НА ОПШТИНСКИ ОД
А СВЕ ВОПРОСИМНИКЕ НА УПРАВИЛА

ЦЕНА:

За Србију за годину 6 динара
за остале државе 8
За страну издање по поштом 9

УРЕДНИК НЕ БРАЋАЈУ СЕ

ИЗДАВНИКА БРОЈА НЕ БРЕЖАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

По чл. 55. закона о устројству општина и општин. власти истекао је двогодишњи рок службовања одборницима општине београдске и њиховим заменицима, који су изабрани у 1897. години и то одборницима: г.г. Миловану Миленковићу, трговцу, Михаилу Ђ. Илићу, трговцу, Николи И. Стаменковићу, проф. Вел. Школе, Др. Стевану Марковићу, проф. Вел. Школе, Васи Николићу, трговцу, Димитрију Гавриловићу, апелаци. судији, Ђури Пантелићу, пуковнику у пензији, Јанаћку М. Јанковићу, трговцу, Кости Др. Ристићу, трговцу, Кости Н. Лазаревићу, трговцу, и Светозару Гвоздићу, саветнику; и заменицима: г.г. Голубу С. Јанићу, трговцу, Кости М. Ђурићу, трговцу, Кости П. Михаиловићу, бакалину, Марку С. Петровијевићу, кројачу, Милану Арсенијевићу, трговцу, Трајку Стојковићу, кафеџији и Дамјану Стојковићу, кафеџији и лебару. Одборник Др. Радмилу Лазаревић, пуковник и начелник санитета у пензији, умро је и тиме је његово одборничко место упражњено.

Заменицима пак г.г. Влади Годоровићу, инжењеру и Милану Милашиновићу, инспектору дирекције краљ. срп. државних железница, који су изабрани у овој години, није допустио г. министар грађевина да се ове дужности приме, а заменик пок. Јован Петровић, бив. књиговођа мин. финансија, престао је бити још за живота замеником.

С тога се на место свију ових одборника и одборничких заменика имају изабрати нови одборници и заменици.

Суд општине београдске на основу решења одбора општинског од 16 децембра 1899 г. АБр. 9265, а с погледом на прописе чл. 13. тач. 1. и чл. 21. закона о устројству општина и општин. власти објављује,

ДА ЋЕ СЕ НА ДАН 31. ДЕЦЕМБРА 1899 ГОД.

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ДВАНАЕСТ ОДБОРНИКА и ДЕСЕТ ОДБОРНИЧКИХ ЗАМЕНИКА
ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ

Ко може бити биран за одборника и заменика прописују чланови 58 и 59 закона о устројству општина и општ. власти. Сваки гласач може на збору дати лично свој глас (чл. 20 пом. зак.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под турском или старатељством, који нису под заклетвом код другог у служби, или којима по прописима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14. зак. о устројству општ. и општ. власти).

шеку господина министра енкавизија од 9. Јула ове год. Бул. Пр. Бр. 3034 исплате остале зараде кадарне које су ове године извршене, а које се нику могле исплатити на кредита од 56000 динара одобреног за ову годину на оправку кадарне, пошто се изнате надлежно одобрено за оно.

ПОЗИВ

По наређењу Команданта VII. пуковског округа, суд општине београдске има до 23. децембра т. г., да састави списак младина рођених у 1879. години, а који ће се у 1900. год. регрутовати за стаала кадар.

Суд општине београдске позива своје ове младе, који су рођени од 1. јануара до 31. децембра 1879. године овде у Београду, а тако исто и оне, који су рођени на страни, да одмах предступе суду општинском — војном одељењу — да се у регруту списак уведу.

По члану 6. правила о регрутовању својих младих рођених 1879. године дужак је сам, да се пријави општинском суду, да се у регруту списак uvede, а ако то не учини сматраће се, да избегла службу у војни, и по чл. 14. закона о устројству војске кадарне се тригодишном службом у кадру, без обзира на одслужено стање, а кадарне се и старешине задруге са 300 динара, која регрута из своје задруге припрема и не јави га суду, да се у регруту списак уведу.

Са младим — регрутом — има да представе суду и старешине задруге регрута, који има дати потребно обавештење суду о свом задругном стању.

Ови младини, који су претходни лекарски одслужили свој рок у кадру, по-

неће собом појачати испраре својих претходних задругара, на којих ће се издати дозвоно ево у кадру служили, пошто се и то у регруту списак стапати има.

Од Суда Општине града Београда О. В. Бр. 3422. 24. новембра 1899. год. Београд.

СТЕЧАЈ

Општина београдској потребују Два денара.

Позивају се она денари који желе ова места закупити, да се до 28. децембра тек. год. са својим документима обрате општинском суду.

Плата је буџетом одређена у 2250 динара годишње.

Првенство имају они који су родом из Србије и српски поданици.

Од Суда општине вароши Београда 18. децембра 1899 г. АБр. 9578.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У канцеларији економског одељења Суда општинског, држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I. На дан 20 децембра т. г. за издавање под закуп општинског плаца код чесне Книгиње Аубице, Кауција 20 дин.

II. На дан 21. децембра т. г. за издавање под закуп општинског плаца у Ивез Милетиној улици, Кауција 20 динара.

III. На дан 22 децембра т. г. за издавање под закуп право угља на белим водама, Кауција 500 динара.

IV. На дан 28 децембра т. г. за издавање под закуп право узимања и продавања црбука, Кауција 3000 динара, и

V. На дан 29 децембра т. г. за издавање под закуп чишћења димњана на свима општинским зградама, Кауција 100 динара.

Све оне лицитације држаће се у одређене дане од 2 до 6 сати после подне.

Влижи услови могу се видети у поменутој канцеларији самог радиог дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине града Београда 17 децембра 1899 год. АБр. 9160 у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАНСЕ

I. Гробијана:

Гроб за децу до десет година дин. 6 и два одржање свега дин. 7 - - -

Гроб за одрасле дин. 10 и 2 за одржање свега дин. 12 - - -

Мала издана гробиња дин. 550 и 10 дин. одржање свега дин. 560 - - -

Велика издана гробиња III реда дин. 983,52 и 10 дин. одржање свега дин. 998,52 - - -

Велика издана гробиња II реда дин. 1084,32 и 15 дин. одржање свега дин. 1099,32 - - -

Велика издана гробиња I реда дин. 2000 и 15 дин. одржање свега дин. 2015 - - -

Ова тана плаћа се за гробове нове и волине за 10 година, а за гробове за 50 година. Тана одржања плаћа се сваке године. Ка да нег година узеломе ову тачку по плаћи гробова, плаћају за гроб, па без прет гроб или гробница, Прозакна тачка провада у зупит класе гробова, а гроб или гробница извада се општини.

Тана одржања плаћа се годишње, да се гроб или гробница, у воје биоа доба гроба, узео у службености.

II. Пражњива пошљара и лужина:

a) Од кубног метра - - - - - 6 - - - д.
б) Од алма - - - - - 0,80 д.

ста биоа Саса, служи као стварања динка долазела Целина Радина, којом манастиру Костомину даје „дворни и делови по савилци, изврши ризи од Носом Брдош и од Рудника.“¹⁾ На Руднику се налазе разнаше нове старе ризне, коју изврл „пашица Мисол.“²⁾ Рудник је био у најбољем полету у XV. в. за време српског деспотине. У првој половини XV. в. по Руднику је морала пута и трговина Брдош бранили извршине своје куће и дућане и избегоме да се понова прате кад прво „дворна“ кућа.³⁾

За време Турака Рудник се не помиње ни као рударско ни као трговинско место. Овак се нешто по долазку Турака заустине; трг нешто одусте; свуда се развија занатлија изумот и дрвљине рударине. За долаза изумот аустријске владарине (1718 год. 1739. г.) у Србији завлада новоплово, Рудничка ошла и долина одживеће, да се одласком Аустријанца 1739. г. омет заустине.⁴⁾

(Наставак сл.)

¹⁾ Стопански III. 6. 6. 25. стр. 6. 6. 34.
²⁾ Манастир Српског с. 310-314. Гласник и XXXIV с. 219-220.
³⁾ Стопански III. 6. 6. 25. стр. 6. 6. 34.
⁴⁾ Стопански 6. 62. — Стопански X. 6. 29.

Грлом Милетиној, пробиотик Деспотине, са својим жељом мого, Ово везало извешајем извешајем 1852. г.)¹⁾

Ни Борча је ивио други на знаменито зградсково рударско тржиште Рудник.

Рудник (У спом. Rudnicchio, Rudnichevo, Rudniche, Rudnic, Rudenico, Rudinico, Rudifich, Rudaniche, Rudinicino, Rudenich, Rudnich, Rudnichko, Rudiniche) Руднички. Радник. Руднички).

Рудник је био у Средњем Веку веома значајно рударско и трговинско место. Остали негдемак живе рударске радње и данас се јасно виде. У долина Краснојевачкој Потопа налазе се најголемае огромне масе шпала, затуре, мого ошпа и ходина. Тим је рупама и ошпама Рудник сав шпала.²⁾

Рудник се помиње као значан трг још за владе краља Уроша Везаног. Још тада се он мерпо са Бресовом; на негову су тргу владани исти парнички закони као и на бресовском.³⁾ У XIV. на Руднику се налази много Дубровчана, која су на Руднику имали јаку војинују и много дужнице.⁴⁾ У XIV. в. на Руднику су Дубров-

¹⁾ Саван. а. XII. с. 149-157.
²⁾ Мисл. Српск. в. XXIII. с. 34.
³⁾ Насел. Војводинског к. 128. — Гласн. в. XXXI. с. 217-219.
⁴⁾ Мисл. Српск. с. 15.
⁵⁾ Српск. Саван. к. I. 6. 45. с. 97. — Мисл. Српск. в. X. с. 16. 24. — 49. 51. 12. 193. 122. в. XIII. к. 146. в. XXIX. с. 285.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 29. ДЕЦЕМБРА 1899.

Број 45.

ЦЕНА:

ЦЕНА:

У Србију на годину 10 динара
на пола годину 5
У остале земље на годину 15

ПРЕДПЛАТ ЗА СВАК ГРУПИРНОМ ЗА ОПШТИНСКЕ СКА
А СВИ ПОПРЕДЕЛНИЦИ НА ЗГРАДИНА

УРЛОКНИН НЕ БРАЂАЈУ СЕ

ИЗДАВАЧКА БУКВА ИЛ ГИМАЗИЈ СЕ

Београд, 20. децембра 1899.

Његово Величанство Краљ, наш пре-
милостиви Господар, вратио се сипој у
најповољнијем драгалу у Своју Престолницу.

На станица железничкој дошли су
Господара: Његово Величанство Краљ Ми-
лаш, Командант Активне Војске; Председа-
ник Министарског Савета, Г. Др. Владан
Ђорђевић, са Г.Г. Министрима; Отпразни
Послана цар. и кр. аустро-угарског Цар-
ства Г. де Гашипар; Његово Весо-
покресовиштво Г. Митрополит Јоване-
тије, са Епископом нишким, Г. Никанором
и пшним свештенством; Председник и сип
чланов Дражког Савета; Генералштаф
с оковитрним пором; Председник и чла-
нови Главне Контроле; Председник и чла-
нови Касационог и Апелационог Суда;
Начелник Министарстава и његови свију
самосталних надлежата; Управник Града
Београда; Председник Општине Београдско
са целим одбором и мноштво грађана.

Поздрављен од свију присутних гро-
дма „Живео“ а од војне музике Народног
Хазног, Господар се најпре поздрав-
ио са Његовим Величанством Краљем
Милашом и Председником Министарства,
затим је примио распор пописне чете и
поздравно је са „Шовоји Бог, јуваца“, на
што се закорико громо „Бог Та помага,
Господару!“

Врптивши се од пописне чете Његово
Величанство Краљ благоподео је са по-
вољно најмилостивијих речи најпашти Г. Г.
Министрима Своје Највише задовољство
са научном кпао су за време Његовог
одества врпши Краљевску власт и кпао
су отпразнала све држано послове, пово-
љно и м овом приликом израде Свога
потпуног поверења. Овом приликом Гос-
подар је својој Влади поново и лично нај-
пашти Своје саучешће што је изгубила свог
одрлично члана повојног пуковника Дра-
гомира Вучковића.

За тим се Његово Величанство Краљ,
поздравно са члановима Своје војничке и
пшазне Дворске службе и са Председником

Општине Београдске, с. А. Пантовићем и
осталом господом, која су била на перону.

У Дворском салону Господар је најпре
поздравно аустро-угарског Отпразника По-
слова г. де Гашипара, коме је благоподео
исканати колко је био тронут дочеком који
је вапшо на Двору Његовог Царског и
Краљевског Величанства у Бечу.

Затим је Господар држао срца са
свиња Великодостојанима, испуљеним у
Дворском салону, па се онда впростио са
свиња и са Његовим Величанством Краљем
Милашом одвезао у Свој Двор.

За време срца Његово Величанство
Краљ, до је кешће израза Својим осе-
ћањима захвалности према Цару и Краљу
суседној нам Монархије за брјан и при-
јатељски дочек који је вапшо на Царскоме
Двору.

И одшта Његово Царско и Краљев-
ско Апелационо Величанство дочекало је
Нашег Господара и Краља тако срдачно
и тако Царска, да смо ми уверени, да ће
цео српски народ у томе дочеку излети
својим нов донак онога трајног пријатељ-
ства, које је Цар Франц Јозеф I, увек
гајио за Србију и за њену Народну Де-
ластичу. Српски народ умео је и умеће
ценити такве доказе високог Пријатељ-
ства, које му је тако драгоцене.“

Српско Позивање

МИ

АЛЕКСАНДАР I

ПО ИМЛАСТИ БОЖЈОЈ И ВОЈМ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

На врелог Председника Нашега Ми-
нистарског Савета, Нашега Министра
Иностранних Дела, постављамо:

За Нашега Министра Војног Генерала
г. Јована Атанасковића, Нашега Министра
Грађевина; а

за Нашега Министра Грађевина инжи-
нерског потпуковника, Нашег почасног
ађутанта, г. Боривоја Непића, задржава-
јући му чин и ранг у војски.

Председник Нашега Министарског Са-
вета, Наш Министар Иностранних Дела, нека
изврши овај указ.

20. децембра 1899. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Председник
Министарског Савета,
Министар Иностранних Дела,
Др Владан Ђорђевић С. Р.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

ПО ИМЛАСТИ БОЖЈОЈ И ВОЈМ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

Разрешавамо од дужности Нашега ађу-
танта инжењерског потпуковника Боривоја
Непића, и постављамо га за Нашега по-
часног ађутанта.

Заступајући Нашег Војног Министра, Наш
Министар Грађевина, нека изврши овај
указ.

20. децембра 1899. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Заступник Министара Војске,
Министар Грађевина,
Јован Атанасковић С. Р.

„Његово Величанство Краљ, Врховни
Командант Војске, изводео је одобрита
10-то дневно осуетво Команданту Активне
Војске, с тим, да га за ово време у дуж-
ности заступа начелник Његовог штаба
генерал г. Демитрије Ц. Марковић.

Његово Величанство Краљ Милаш, Ко-
мандант Активне Војске дамо је отпу-
вао на одпусту у иностранство, за комо
ће остати до краја овог месеца.“

Српско Позивање од 21. ок. м.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

По чл. 35. закона о устројству општина и општин. власти истекао је двогодишњи рок службовања одборницима општине београдске и њиховим заменицима, који су изабрани у 1897. години и то одборницима: г.г. Миловану Миленковићу, трговцу, Михаилу Ђ. Илићу, трговцу, Николи И. Стаменковићу, проф. Вел. Школе, Др. Стевану Марковићу, проф. Вел. Школе, Васи Никодићу, трговцу, Димитрију Гавриловићу, асалац. судији, Ђури Пантелићу, пуковнику у пензији, Јанаћку М. Јанковићу, трговцу, Кости Др. Ризнићу, трговцу, Кости Н. Лазаревићу, трговцу, и Светозару Гвоздићу, саветнику; и заменицима: г.г. Голубу С. Јанићу, трговцу, Кости М. Ђурићу, трговцу, Кости П. Михаиловићу, бакалину, Марку С. Петронијевићу, кројачу, Милану Арсенијевићу, трговцу, Трајку Стојковићу, кафеџији и Дамјану Стојковићу, кафеџији и лебру. Одборник Др. Радмилу Лазаревић, пуковник и начелник санитета у пензији, умро је и тиме је његово одборничко место упражњено.

Заменицима пак г.г. Влади Годоровићу, инжењеру и Милану Милашиновићу, инспектору дирекције краљ. срп. државних железница, који су изабрани у овој години, није допуштено г. министар грађевина да се ове дужности приме, а заменик пок. Јован Петровић, бив. књиговођа мин. финансија, престао је бити још за живота замеником.

С тога се на место свију ових одборника и одборничких заменика имају изабрати нови одборници и заменици.

Суд општине београдске на основу решења одбора општинског од 16 децембра 1899 г. АБр. 9265, а с погледом на прописе чл. 13. тач. 1. и чл. 21. закона о устројству општина и општин. власти објављује,

ДА ЋЕ СЕ НА ДАН 31. ДЕЦЕМБРА 1899 ГОД.

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ДВАНАЕСТ ОДБОРНИКА И ДЕСЕТ ОДБОРНИЧКИХ ЗАМЕНИКА ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ

Ко може бити биран за одборника и заменика прописују чланови 58 и 59 закона о устројству општина и општ. власти. Сваки гласач може на збору дати лично свој глас (чл. 20 пом. зак.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туђошћом или старатељством, који нису под заклом код другог а у служби. Али којима по прописима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14. зак. о устројству општ. и општ. власти).

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они, који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске чести, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због престапа или неугов, који човека бесчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне.

2. Који се налазе под кривичним истражењем за дела под 1. наведена;

3. Који су нази под степенице за време док степенице траје и док се не прогласе за невине;

4. Који су под политикоски надзором;

5. Који дугују држави порезе више од онога позлога у коме се збор држи (чл. 16. пом. зак.).

Омцири и војници стајаће војске не учествују у саветовању општ. збора (чл. 15. пом. зак.).

Збор ће се држати у згради општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне, па до 12 сати у подне и од 2 сати па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који буду на биралишту, дошли до 5 сати по подне.

Чим председањик збора каже, да је збор започет, бирачи ће (них двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Од одбора врлати су у двоји председањик збора г.г. Стојан Пајић и Михаило Миловановић одборници а њима за заменика г. Ђорђе Тошаћ заменик.

Извештавајући о оном грађане београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 9548. Од суда општине Београдске 17. Децембра 1899 у Београду.

ДЕЛОВОЂА,

Мих. М. Марјановић, с. р.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

Антоније Пантовић, с. р.

